Muzaffer Ozak

2025

Yayına Hazırlayan Nureddin Ergür

Yazışma adresi a.n.ergur@gmail.com

Web Sitelerimiz

https://www.muzafferozak.com/

https://defter-i-ussak.blogspot.com/

https://www.youtube.com/c/MuzafferOzak

https://soundcloud.com/www-muzafferozak-com

1.Edisyon Ekim 2025, Cemâziyelevvel 1447

İstanbul

© Ticârî maksadlar için hiçbir sûretle kullanılamaz. Eğitim, tanıtım ve irşâd hizmetleri için, aslını bozmamak şartıyla, iktibaslar yapılabilir.

Aşkî'ye gel her derdine devâdır
Aşkın yoksa Lokman gelse hevâdır

TAKDİM

Bu eser dört kısımdan müteşşekildir. Birinci kısımda, duânın mâhiyeti, hikmetleri, âdâbı ve esrârı ele alınmışdır. Bu kısımdaki yazıların çoğu Mürşid-i Azîzim Efendi Hazretlerinin sohbetlerinden ve hutbelerinden derlenmişdir. İkinci kısımda, başda Efendimiz aleyhi's-salâtü ve's-selâmın talîm ve tavsîye buyurdukları bazı duâlar ile evliyâullah hazerâtının duâları, münâcatları ve evrâd u ezkârları vardır. Üçüncü kısım ise, Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretlerinin muhtelif yer ve zamanlarda değişik vesîlerle îrâd buyurdukları duâlardan müteşekkildir. Ayrıca O'nun eserlerinde yer alan duâlardan bazılarını da bu kısımda bulabilirsiniz. Dördüncü kısımda ehlullah hazerâtının duâ mâhiyetindeki manzûmelerine yer verilmişdir. Üçüncü kısımdaki duâların çoğu ses kayıtlarından deşifre edilmiş olup, bu kayıtlara Youtube kanalımızdan erişebilirsiniz. Özellikle duâları Efendi Hazretlerinin sesinden dinlemenizi tavsiye ederim. Çünkü bunda ayrı bir lezzet, ayrı bir tesir, ayrı bir feyz vardır.

Efendi Hazretlerinin pek çok meziyeti yanında duâhânlığı da vardır. Bir yerde duâ mı edilecek, herkes O'na teveccüh eder, O'nun duâ etmesini isterdi. Allah vergisi bir kâbiliyyetle önceden hiçbir hazırlık yapmaksızın, mikrofonsuz, hoparlörsüz uzun uzun duâ ederler, yeri gelir bülend-i âvâz ile kubbeleri çınlatırlar, yeri gelir cemaati ağlatırlar, hattâ bazen kendileri de ağlarlar, yeri gelir verdikleri müjdelerle cemaatin yüzünü güldürürlerdi.

Efendi Hazretleri bütün duâları tasannu'dan uzak, son derece samîmi ve âşıkânedir. Bu yüzden O'nun duâları kalblere nüfûz eder, rûhlara tesir eder. O'nun duâlarının diğer bir husûsiyyeti de şudur ki, her duâ yerine ve zamânına göre yapılmışdır. Meselâ Kadir Gecesinde yapdıkları duâ ile Ramazan Arefesinde yâhud Bayram gününde yapdıkları duâlar aynı olmazdı, cenâzede yapdıkları duâ ile düğünde yapdıkları duâ aynı olmadığı gibi. Hattâ ülkemizde yapdıkları duâlarla Amerika'da yapdıkları duâlara arasında bile farklar vardır. Efendi

Hazretleri, her duâsında hem cemaatin durumunu hem günün manâ ve ehemmiyyetini dikkate alırlar, ona göre duâ ederlerdi. Yine aynı sebeble, duâyı bazen uzatırlar bazen çok kısa tutarlardı. Yarım saatden uzun süren duâları da vardır, yarım dakîkadan kısa süren duâları da.

“Acaba Efendi Hazretleri hangi vesîlelerle duâ ederlerdi?” diye sorulacak olursa, diyebilirim ki her vesîle ile duâ ederledi. Zikir meclislerinde, Mevlid meclislerinde, Ramazan günlerinde, hutbelerinde, sohbetlerinde, nikah merâsimlerinde, çocuklara isim koyma merâsimlerinde, cenâzelerde, hâsılı hemen hemen her yerde her vesîle duâ ederlerdi. Nitekim bu eserde her neviden misâller bulacaksınız.

Efendi Hazretlerinin duâları aynı zamanda birer ders mâhiyetindedir. Eğer dikkat edilirse, duâlarda okunan âyetler, hadîsler ve Cenâb-ı Hakk’a yakarışlar hep derslerle doludur. Allah’dan neyi nasıl isteyeceğimizi bu duâlardan öğrenebileceğimiz gibi, Allah’ı ve Peygamber’i de bu duâlardan tanıyabilir, marifetimizi ve muhabbetimizi artırabiliriz. Zâten bu çalışmanın da asıl gâyesi budur.

Cenâb-ı Hakk ve Feyyâz-ı Mutlak Hazretleri eserin tesîrini halk eylesin ve okuyanları, dinleyenleri irşâd buyursun. Ve cümlemizi sırat-ı müstakîmde sâbit-kadem kılsın, rızâsına, rıdvânına, cemâline nâil eylesin. Âmîn, bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn.

Nureddin Ergür
Ekim 2025
İstanbul

MUZAFFER OZAK
1916-1985

Gerek dünyânın gerek memleketimizin yangın yerine döndüğü bir dönemde, İstanbul'da dünyâya geldi. Birinci dünyâ harbi esnâsında kazanılan bir zafer dolayısıyla, ismini Muzaffer koymuşlar. Babası Aslen Konyalı olup İstanbul Kurşunlu Medrese'de tahsîlini tamamladıkdan sonra Rumeli'ye tayîn olunmuş, Şumnu'da müderrislik yapmış ve orada Efendi Hazretlerinin annesi Yanbolu Cerrâhî Dergâhı Şeyhi Seyyid Hüseyin Efendi'nin torunu Ayşe Hanım'la evlenmişdir. Âilesi, gâyet mazbut ve müreffeh bir hayât sürmekde iken, Rumeli Bozgunu sebebiyle İstanbul'a hicret etmek mecbûriyyetinde kalmış ve o hengâmede mallarını, mülklerini kaybetmişler, pek çok zorluklar çekmişler. Birbirini takîb eden harbler, darbler, felâketler netîcesinde, yalnız mal mülk değil, âile de darmadağın olmuş, bir kısmı harblerde şehîd düşmüş, bir kısmı gâzî olmuş, bir kısmı da sağa sola dağılmış. Bütün bu felâketlerin üstüne bir de babasını kaybetmiş Efendi Hazretleri, henüz altı aylıkken üstelik. O geniş âileden geriye yalnız beş kişi kalmış, harbde şehîd düşen dayısının iki yetîm kızı, kız kardeşi, annesi ve kendisi. Bu beş kişilik âilenin bütün yükü de onun sırtına yüklenmiş, âilenin tek erkek ferdi o olduğu için.

Efendi Hazretleri tahsîle önce mahalle mektebinde başlamış, Cumhuriyet'le beraber bu mektebler kapanınca, ilkokula devâm ederek ilk tahsîlini tamamlamış. Daha sonra Gelenbevî Ortaokuluna başlamış fakat fakr u zarûret sebebiyle çalışmak mecbûriyyetinde kaldığından ağlaya ağlaya okuldan ayrılmışdır. Annesi, geçim sıkıntısı sebebiyle, onu askerî okula vermeye niyet edince bir rüyâ görmüş. Rüyâsında ona görünen bir veliyyullah, "Hanım, sen oğlunu devletin ordusuna değil, Allah ordusuna asker yap" demiş. O da bu rüyânın tesîriyle oğlunu askerî okula göndermekden vazgeçmiş ve dînî ilimlere yönlendirmişdir.

Efendi Hazretleri, çocuk yaşında bir tarafdan cüzî bir yevmiye ile ağır işler yapıyor, bütün gün çalışıyor, bir tarafdan da okuyor, tahsîl görüyor. Bir tarafdan da ibâdetlerini hiç aksatmıyor, câmiye, cemâate devâm ediyor. Onun bu hâli Sultan Selim Türbedarı Hoca Şâkir Efendi'nin nazar-ı dikkatini çekmiş, bakmış ki diğer çocuklar gibi değil, bambaşka bir hâlet var onda, alâkadar olmuş, ona Kur`ân talîm etmeye başlamış, hıfza başlatmış ve ilme teşvîk etmiş onu.

Daha sonra Ayaklı Kütüphâne nâmıyla bilinen Gümülcineli Mustafa Efendi'nin himmetiyle hıfzını ikmâl etmiş ve Arapça'ya başlamış, Fatih Câmi-i Şerîfi başimamı Mehmed Rasim Efendi'den kıraât öğrenmiş, Hacı Hayrullah Efendi'den tefsîr dersleri almış. Gene devrin kıymetli âlimlerinden biri olan **Hüsrev Aydınlar Hocaefendi**'den Buhârî ve Hidâye, Kemahlı Mahmud Efendi'den Müslim-i

Şerîf, Kastamonulu Ahmed Efendi ile **Beşiktaşlı Cemal Efendi**'den de tefsîr ve âdâb okumuşdur.

Yıllar süren bu tahsîl hayâtından sonra, Sarıyer Müftüsü Hüseyin Hüsnü Efendi'nin imtihanıyla ilk vazîfesine tayîn olunmuş, Sarıyer Fahrî Vâizi olmuşdur. Kısa bir müddet Ali Yazıcı Câmisinde görev yapdıkdan sonra sırasıyla Soğanağa, Kefeli ve Bayezid Cami-i Şerîflerinde müezzinlik yapmış, sonra gene bir imtihânla, Vezneciler'deki Camcı Ali Cami-i Şerîfinin imâm ve hatîbi olmuşdur. Bu câmi-i şerîfde vazîfe gördüğü sırada dersini dinleyen Diyânet İşleri Reisi Ahmed Hamdi Akseki'nin talîmatıyla İstanbul'un bütün câmilerinde vaaz u nasîhatde bulunmasına müsâade edilmişdir. O günden itibaren İstanbul'un her tarafına koşmuş, başda Fâtih, Bayezid, Sultan Ahmed, Yeni Câmi, Eyüp Sultan gibi büyük câmiler olmak üzere kırkdan fazla câmide vaazlar vermiş, dersler yapmışdır. Onun irşâd faaliyetlerinde ayrı bir yeri olan bu dersler yanında 1950'den itibaren Cuma namazlarını kıldırdığı mescidde okuduğu hutbelerin de ayrı bir kıymeti vardır.

Aynı zamanda **kitapçılık sanatını öğrenmiş ve sahaflık mesleğine girmişdir** ve Bayezid'deki Sahaflar Çarşısında bir dükkân açmışdır. Zamanla sahaflıkda ustalaşmış ve bilhassa Arapça yazmalar, dînî kîtâblar, hüsn-i hat ve yazma mushaflar konusunda mütehassıs olmuşdur. Hattâ bu işi en iyi şekilde öğrenebilmek için, bir ara misâfir talebe olarak Güzel Sanatlar Akademisi'ne devam etmiş, orada Hattat Hacı Nûri Korman, Hattat Hacı Kâmil Akdik ve Tuğrakeş İsmail Hakkı Bey'lerden yazı ve tezhib sanatı üzerine dersler almışdır.

Efendi Hazretlerinin en büyük hizmetlerinden biri de o yıllarda pek kimsenin cesâret edemediği bir iş olan dînî kitâb yayınlama işine el atmış olması ve dînî tahsîl gören talebelerin, medrese mollalarının ve onlara ders okutan hocaların ihtiyâcı olan klasik eserleri yayınlaması, bütün Türkiye'ye dağıtmasıdır. Ayrıca halkın istifâde edeceği bir takım dînî kitâbları da yayınlamış ve o sahadaki büyük bir eksikliği gidermişdir. Kendi kitapları da vardır Efendi Hazretlerinin. Bâhusûs üç cildlik İrşâd nâmındaki eseri çok beğenilmiş, her tarafa yayılmış, bugün de okunmakdadır.

Bir tarafdan da mûsıkî talîm etmişdir, bâhusûs dînî mûsıkîyi gâyet güzel öğrenmişdir. Hocası, meşhûr Zekâî Dede'nin oğlu Hâfız Ahmed Efendi'nin talebesi **Bakırköy Müftüsü İsmâil Hakkı Başeski**'dir. **Bestekârlığı da vardır Efendi Hazretlerinin**, 60 kadar ilâhî bestelemişdir. Mûsıkî bilgisi yanında icrâcılığı da vardı, Mevlid de okurdu, ezan da okurdur, kasîde de okurdu zikir meclislerinde. **Enderûn usûlüyle terâvih namazı** kıldırabilen bir iki kişiden biriydi ve

Süleymâniye Câmi-i Şerîfinde 23 sene bu ûsulde namaz kıldırmışlığı vardır. Yok olmaya yüz tutmuş olan bu âdetin günümüze ulaşmasında emeği çokdur.

Tasavvufî hayâtına gelince. Daha küçük bir çocukken, babasının vasiyetiyle himâyesi altına girdiği **Abdurrahmân Sâmî Saruhânî Hazretleri**nin hizmetinde bulunmuş ve on iki yaşında ona intisâb etmişdir. Onun vefâtından sonra bir müddet mürşidsiz kalmış, bilâhare üstüste gördüğü üç rüyâ ile kendisine gösterilen ve hattâ ayağına kadar gönderilen **Ahmed Tâhir Efendi**'ye bağlanmışdır. Yıllarca onun terbiyesinde yetişmiş, tasavvufun bütün inceliklerini öğrenmiş, Fusûs'u ve Fütûhat'ı ondan okumuş ve hilâfet de almışdır kendisinden. O vefât edince, istihâre etmiş ve gene bir rüyâda verilen manevî işâretle Karagümrük'deki Nûreddin Cerrâhî Tekkesi şeyhi **Fahreddin Efendi**'ye gitmiş ve ona intisâb etmişdir. Bu üç zât-ı akdes, onun bizzat intisâb etdiği ve terbiyeleri altında seyr u sülûk etdiği mürşidleridir. Bunlardan başka pek çok şeyhden de istifâde etmişdir, o devrin hemen hemen bütün mürşidleriyle görüşmüş, sohbetlerinde bulunmuş, duâlarını almış, feyzlerinden istifâde etmişdir. O kadar çokdur ki bu zevât, bunu ifâde etmek için, "Herkesin bir şeyhi olur, benim yüz şeyhim oldu" buyururlardı.

Ona Aşkî mahlasını veren son şeyhi Fahreddin Efendi Hazretleri, altı ay gibi kısa bir müddet içinde ona hilâfet vermiş ve âlem-i cemâle gitmeden evvel de meydanı ona bırakarak kendisine halef tayîn etdiğini göstermişdir. Fahreddin Efendi'nin vefâtıyla, Dergâh-ı Şerîf'de postnişîn olmuş, vefâtına kadar da bu hizmeti yürütmüşdür. Şu farkla ki, posta geçdiği vakit, aldığı bir emr-i manevî ile, dergâhın kapılarını herkese açarak irşâd halkasını genişletmiş, tekkeyi dervîşlere münhasır bir yer olmakdan çıkarmış, tarîkati ve tasavvufu halkı Hakk'a götürmek için vesîle ittihâz etmiş, hattâ "İnsanlara bir kerre Allah dedirtsem kârdır" düşüncesiyle didinmiş, uğraşmışdır. Zâten gençliğinden beri şiârı, dâimâ halkı îmâna ve Kur`ân'a davet etmek olmuş ve alışılagelenin aksine irşâdını câmilere ve mescidlere hasretmemiş, müsâid olan her zamanı ve zemini değerlendirmiş gerek kıraathânelerde gerek kendi dükkânında, gerek ihvân u yârânının evlerinde ve işyerlerinde, hattâ mesîrelerde, düğünlerde, cenâzelerde bile irşâdına devâm etmişdir. Hattâ hattâ bir iftirâya uğrayarak haksız yere gönderildiği hapishânde bile boş durmamış, oradaki mahkûmlara tövbe etdirmiş, pek çoğunu irşâd etmişdir. Ömrü boyunca nice sarhoşlara kadehlerini kırdırmış, nice kumarbazlara kumarı terketdirmiş, nice bî-namazları câmiye getirmiş, nice taş kalblileri merhamete getirmiş, nice fâsıkları, nice zâlimleri hak yola getirmiş, nice gâfilleri de gaflet uykusundan uyandırmışdır. Bunlarla da yetinmemiş, Avrupa ve Amerika seyahatleri ile bu daveti uzak diyarlara taşımışdır. Nice gayr-i müslimlerin îmânına vesîle olmuş, küfür diyarlarında nice mescidler inşâsına sebeb

olmuşdur. Ecdâdımızın i'lâ-yı kelimetullah için ordularla yapdığı cihadı, tek kişilik bir ordu gibi ferden yapmış ve bi-inâyetillahi teâlâ adı gibi muzaffer olmuşdur.

Bu kadar kelâmdan sonra, onun hayâtını iki kelime ile özetleyebilirim: "Davet ve irşâd". Vazîfesi buydu onun, Peygamber vârisiydi zîrâ. Müezzinliği de odur, imamlığı da, hatîbliği de odur, vâizliği de, şeyhliği de odur, yazarlığı da kitapçılığı da odur, yayıncılığa da, seyahatlerini de onun için yapmışdır, sohbetlerini de. Duâlarında bile vardır bunlar. Hattâ latîfelerinde, şakalarında bile vardır bunlar. Hepsi hepsi, şu iki maddeden ibâretdir: Davet ve İrşâd. Bu ikisinin kaynağına gelince, o da aşkdır. Aşk-ı ilâhî ve aşk-ı Muhammedî. Hem de o kadar ileri derecededir ki onda aşk, "aşkın tecessüm etmiş hâlidir" de diyebiliriz onun için.

Bu kısa hayat hikayesinde, temas etmediğim pek çok şey var. Efendi Hazretlerinin hayâtını bütün teferruâtıyla öğrenmek isteyenler, onun için hazırladığım **şu sayfaya** bakıversinler.

TAHMÎD

Her sabah erken
Uyanıver sen
Degil gönülden
Elhamdülillah

Kuşlar zikirde
Dervîş fikirde
Şâkir şükürde
Elhamdülillah

Bülbüller sâzda
Güller niyâzda
Söyle namâzda
Elhamdülillah

Koşuşur herkes
Duyulur bir ses
Der ki her nefes
Elhamdülillah

Dilimde Kur`ân
Virdim her zamân
Tesbîhim her ân
Elhamdülillah

Kalbimde îmân
Gönlümde Sultân
Elimde fermân
Elhamdülillah

Ellerim kârda
Gönlüm hep yârda
Bollukda darda
Elhamdülillah

Oldum Halvetî
Buldum devleti
Geçdim zulmeti
Elhamdülillah

Oldum Cerrâhî
Buldum hak râhı
Feyz-i ilâhî
Elhamdülillah

Rahmete irdim
Dîdârı gördüm
Lezzeti duydum
Elhamdülillah

Cerrâhî'ye gel
Versin sana el
Hak yol budur bil
Elhamdülillah

Dergâha vardım
Yüzümü sürdüm
Cemâlin gördüm
Elhamdülillah

Dervîşler durmuş
Sâfâyı sürmüş
Dîdârı görmüş
Elhamdülillah

Haddimi bildim
Yolumu buldum
Pîrimi gördüm
Elhamdülillah

Âşık devrânda
Gönlü Sultân'da
Söyle her ânda
Elhamdülillah

Dergâh açıldı
Nûrlar saçıldı
Hulle biçildi
Elhamdülillah

Yatma seherde
Uğrarsın derde
Söyle her yerde
Elhamdülillah

Aşkî zikreyler
Mevti fikreyler
Hakîkat söyler
Elhamdülillah

İÇİNDEKİLER[1]

TAKDİM 4
MUZAFFER OZAK 7
TAHMÎD 11
İÇİNDEKİLER 12
DUÂNIN MÂHİYETİ, HİKMETİ, ÂDÂBI ve ESRÂRI 23
Duâ : Hikmeti, Hakîkati, Esrârı 24
Duâ Âdâbı 27
Duâ Hakkında 29
Yalnız Allah'dan İste 33
Duâyı Nasıl Yapmalı? 38
Duâda Takyîd ve Itlâk 42
Duâda Eller Nasıl Açılmalı? 44
Resûl-i Ekrem'i Vâsıta Kıl O'nunla İste Allah'dan 44
Allah'dan Herşeyin Hayırlısını İste 47
Allah'dan Ne İsteyeceğini İyi Bil 49
Allah'dan Küçük Şey İstemeyin 50
Uzun Ömür Değil Hayırlı Ömür İste 52
Allah'dan Dâimâ Âfiyet İstemek 52
Allah'dan Dâimâ Affını İste 54
Kabûlu Tehîr Edilen Duâlar 55
"Çok Duâ Etdim Kabûl Olmadı" Deme Sakın 57
Allah Bütün Duâları Kabûl Eder mi? 58
Allah'ın Kabûl Etmediği Duâ Yokdur 59
Kısmet ve Duâ 60
Duânın Sırları 61

[1] Muzaffer Efendi Hazretlerinin ses kaydı olarak yayınlanmış bütün duâlarına Youtube ve Soundcloud adreslerinden erişebilirsiniz.

Mâdem Kader Bellidir Niye Duâ Ediyoruz? 64
Duâ İle Atlatılan Kazâ 65
Hakkıyla Allah Dersen Dağlar Bile Erir 65
Duâların Kabûl Olması İçin Resûlullah'a Salât Okumak Lâzımdır 67
Duâların Kabûl Olduğu Vakitler 67
Duâların Kabûl Olduğu Gecelerden Biri 68
Nidâ-yı Hafî İle Yapılan Duâ 68
Abdest Namaz ve Duâ 69
Hamd Ne Demekdir? 70
Duâ Hakkında Mühim Bir Mesele 72
Duâ Hakkında Kafa Karıştıran Bir Mesele 73
Dâimâ Duâ Edeceğiz 74
Dâimâ Duâ Et Sakın Bedduâ Etme! 76
Çocuğuna Aslâ Bedduâ Etme! 76
Hiç Kimseye Bedduâ Etme Dâimâ Duâ Et! 77
Îmânsızlara Bile Duâ Ediniz Bedduâ Etmeyiniz 77
İbâdet Etmeyenler İçin Duâ Edin Onlar Adına İstiğfâr Edin 79
Oruç Tutmayanlara Bedduâ Etmeyin Duâ Edin 79
Allah Yoluna Davet ve Kötülere Duâ 80
Azgın Zâlimler İçin En Hayırlı Duâ 82
Ümmet-i Muhammed'e Duâ Ediyor musun? 83
Duâları Arapça Yapmanın Hikmeti 84
Dirilerin Duâsı Ölülere Fayda Verir mi? 84
Dirilerin Duâsıyla Ölülerin Azâbı Kalkar 86
Herkese Fâtiha Okunmaz 86
70.000 Kelime-i Tevhîd Okumanın Hassası 86
70.000 Kelime-i Tevhîd Meclisi 87
Salât u Selâm Okumanın Fazîletleri 88
Salât ü Selâmın Sırlarından Bir Sır 90
Resûl-i Ekrem'e Her Gün Salât ü Selâm Getir 90

Şeyh Cezûlî Hazretleri Delâilü'l-Hayrât'ı Niçin Yazdı? 90
İstiğfâr 92
Allah Katında Makbûl Olan İstiğfar Nasıl Olur? 93
İstiğfâr Hakkında Bir İncelik 94
İstiğfâr Her Musîbeti Önler 95
Başkaları İçin İstiğfâr 96
İstihâre Nedir? 97
Bir İstihâre Usûlü 98
Hasbünallah Tesbîhi Herkesin Tesbîhi Değildir 98
Namaz Vakitleri Hâricinde Okunan Ezânlar 99
Ezanı Duyanlar Ne Yapmalı 100
Duâlarımız Neden Kabûl Olmuyor? 101
Haram Yiyenin Duâsı Kabûl Olmaz 101
Okuduklarımız Neden Tesirli Olmuyor 102
Eşeğin Duâsıyla Yaza Dönen Kış 103
MÜNÂCÂT-TESBÎHÂT-SALAVÂT-EVRÂD-EZKÂR 104
Bismillah 105
Besmele'nin Esrârı 106
Besmele Şerhi 108
Besmele'nin Kuvveti 110
Besmele'nin Hassaları 110
Her Meşrû İşinde Besmele Çek 111
Hocaya Besmele Dersi Veren Ümmî Köylü 113
Kuyuya Atılan Keseyi Besmele'yle Çıkaran Hanım 114
Besmele Zırhına Bürünmek 115
Besmele'yle Gelen Şifâ 116
Evden Besmele'yle Çıkmak 117
Efendimizin Dilinden Duâlar ve Zikirler- İmâm-ı Nesâî 118
Resûl-i Ekrem Efendimizin Talîm Etdiği Bir Duâ 119
Resûl-i Ekrem Efendimizin Talîm Etdiği Bir İstiâze 120

Resûl-i Ekrem Efendimizin Talîm Etdiği Diğer Bir İstiâze 121
Resûlullah'ın Tavsiye Buyurduğu Bir İstiâze 121
Resûl-i Ekrem Efendimizin Öğretdiği Bir Duâ 123
Peygamberimizin Öğretdiği Bir Duâ 124
Kalblere Şifâ Derdlere Devâ Bir Duâ 125
Resûl-i Ekrem Efendimizin Tavsiye Etdiği Büyük Bir Tesbîh 126
Resûl-i Ekrem Efendimizin Talîm Etdiği Bir Muhabbet Duâsı 127
Resûl-i Ekrem Efendimizin Öğretdiği Bir Zenginlik Duâsı 128
Resûl-i Ekrem Efendimizin Talîm Etdiği Bir Mağfiret Duâsı 129
Peygamberimizin Derslerle Dolu Bir Duâsı 130
Delâilü'l-Hayrât – Şeyh Muhammed el-Cezûlî 131
Salât-ı Münciye 133
Salât-ı Kemâliyye 133
Salât-ı Kutbiyye 134
Salât-ı Ümmiyye 135
Bazı Salavât-ı Şerîfeler 136
Şifâ Salâtı 137
Sayısız ve Süresiz Salavât 137
Özlü Bir Salât 138
Ehlullah'ın Vird Edindiği Bir Salât 139
Seyyid Ahmed el-Bedevî'nin Vird Edindiği Salât 139
Ebü'l-Hasen eş-Şâzelî'nin Vird Edindiği Salât 140
Salât-ı Meşişiyye 141
Mecmûatü'l-Ahzâb- Ahmed Ziyâeddîn Gümüşhânevî 142
Seyyidü'l-İstiğfâr 144
Üç İstiâze 145
Ecri Büyük Bir Tesbîh 146
Mühim Bir Tesbîhât 146
Büyük Bir Tesbîh 147
Sübhâneke Duâsı 147

On Büyük Vird 148
Kurân İle Duâ 150
Sûre-i Fâtiha'nın Bazı Hâssaları 152
Âyete'l-Kürsî'nin Bazı Hâssaları 153
Yedi Âyete'l-Kürsî 153
Sûre-i Bakara'nın Son İki Âyeti : Âmenerresûlü 153
Sûre-i Haşr'ın Son Âyetleri 153
Mülk Sûresinin Hâssaları 154
Sûre-i Kadr'in Hâssaları 155
Kevser Sûresinin Bir Hâssası 155
Yûnus Peygamber'in Duâsı 156
Yâ Mukallibe'l-Kulûb Sebbit Kalbî Alâ Dînik 157
Hakkı Hak Bâtılı Bâtıl Göster Allahım 158
Beni Bir Ân Bile Nefsim İle Başbaşa Bırakma Allahım 159
Büyük Bir Tesbîh 160
Güneşin Doğuşuna ve Batışına Yakın Okunacak Bir Duâ 161
Sabah Namazında Sonra Yapılacak Tesbîhât 161
Her İşin Hayrolması İçin Yapılacak Duâ 162
Her Hâl ü Kârda Zikrullah 162
Üveys el-Karanî Hazretlerinin Bir Münâcâtı 163
Râbiatü'l-Adeviyye Hazretlerinin Seher Münâcâtı 165
Râbiatü'l-Adeviye Hazretlerinin Yakarışları 165
Marûf el-Kerhî Hazretlerinin Bir Duâsı 166
Tesbîhâtü'l-Münciyye 167
İmâm-ı Azam Hazretlerinin Sırlı Bir Münâcâtı 168
Ebû Saîd Ebu'l-Hayr Hazretlerinin Bir Duâsı 170
Ebû Saîd Ebu'l-Hayr Hazretlerinin Bir Münâcâtı 170
Seyyid Ahmed er-Rıfâî Hazretlerinin Bir Münâcâtı 170
Hazret-i Mevlânâ'nın Bir Münâcâtı 173
Hazret-i Mevlânâ'nın Bir Niyâzı 173

Hazret-i Mevlânâ'nın Bir Duâsı 173
Hazret-i Mevlânâ'dan Bir Münâcât 174
Hazret-i Mevlânâ'dan Bir Tahmîd ve Tesbîh 174
Hazret-i Mevlânâ'dan Münâcât-ı Âb-ı Hayât 175
Marifet Duâsı 176
Münâcâtü'l-Kübrâ Bi Esmâi'l-Husnâ 176
Nûr Duâsı 182
Dile Vird Edilecek Bir Münâcât 183
Hayat Dersi Kabîlinden Bir Duâ 183
Dünyevî ve Uhrevî Her Türlü Murâda Nâil Olmak İçin 184
Her Müşkülden Kurtulmak İçin Bir Münâcât 184
Sıkıntıdan Kurtulmak İçin Okunacak Bir Duâ 185
Derdlere Devâ Belâlara Kalkan Bir Duâ 185
Şiddetli Sıkıntılara Marûz Kalındığında Okunacak Bir Duâ 186
Musîbet ve Belâ Ânında Okunacak Bir Âyet 186
Dünyâya ve Âhirete Şâmil Bir Duâ 187
Günlük Bir Vird 187
Haftalık Evrad 188
İnşâallah 189
Mâşâallah 190
Sübhânallah 191
Muharrem Ayının Başında Okunacak Duâ 191
Muharremin Onunda Okunacak Bir Duâ 192
Fahreddin Efendi Hazretlerinin Bir Muharrem Meclisindeki Duâsı 193
Fahreddin Efendi Hazretlerinin Bir Duâsı 195
MUZAFFER EFENDİ HAZRETLERİNİN DUÂLARI 196
Bir Münâcât 197
Cümle Ümmetin Mağfireti İçin Duâ 197
Özlü Bir Duâ 197
Kısa Bir Duâ 198

Aşk Duâsı 199
Bir Aşk ve Tevhîd Duâsı-1 Nisan 1979 ABD 199
Tevhîd Duâsı – 25 Nisan 1983 ABD 200
Âyet ve Hadîslerden Müretteb Bir Duâ 200
Mürşidâne Bir Münâcât 201
Meydân-ı Aşkda Âşıkâne Bir Duâ 202
Meydân-ı Evliyâullahda Yapılan Bir Duâ 203
Ders Gibi Bir Duâ 208
Özlü Bir Duâ 208
Âşıkâne Bir Duâ 209
Muhabbet-i Muhammediyye Duâsı 209
Bir Münâcât 209
Câmide Cemâatle Yapılan Özlü Bir Duâ 210
Bir Gülbank 210
Bir Duâ ve Gülbank 210
Derse Başlama Duâsı 211
Bir Ders Duâsı Bir Duâ Dersi 211
Bir Tövbe İstiğfar Zikri 211
Bîat Merâsiminde Duâ – 24 Nisan 1982 ABD 212
Bîat Merâsiminde Duâ – 16 Kasım 1984 212
Cihâd-ı Ekber Duâsı 213
Nefse Galebe İçin Allah'dan Tevfîkini İstemek 213
Cennet-i Zâta Tâlib Olanlar İçin Bir Duâ 213
Vatanımızın Milletimizin Bekâsı İçin Duâ 214
Düşmanlarımızın Kahrı İçin Duâ 214
Duâ - 16 Ocak 1981(10 Rebîulevvel 1401) 215
Duâ - Leyle-i Mevlid - 17 Ocak 1981 217
Duâ - 12 Rebîulevvel 1402 223
Bir Mevlid Meclisinde Yapılan Duâ - 22 Ağustos 1978 223
Leyle-i Mevlid (Mevlid Kandili) Duâsı 225

Duâ 20 Nisan 1984 228
Duâ 27 Nisan 1984 230
Duâ - Mirâc Gecesi 232
Mirâc Gecesinde Duâ 235
Berat Gecesinde Nasıl Duâ Etmeliyiz? 239
Duâ - Berat Gecesi - 1974 Kıbrıs Harekâtı Esnâsında 239
Duâ 1 Ramazan 1401 249
Özlü Bir Ramazân-ı Şerîf Duâsı 249
Özlü Bir Ramazân Duâsı 249
Duâ 8 Ramazan 1404 249
Oruç Tutmayan Mü'minler İçin Duâ 251
Duâ 24 Ramazan 1404 251
Duâ 27 Ramazan 1403 253
Duâ-29 Ağustos 1978 Kadir Gecesi 254
Duâ -7 Temmuz 1983 Kadir Gecesi 262
Duâ 31 Temmuz 1981 Ramazan Bayramı Arefesi 263
Duâ 29 Haziran 1984 (30 Ramazan 1404) 273
Duâ 30 Ramazan 1404 274
Ramazân-ı Şerîf'in Sonunda Bir Duâ 275
Ramazân Bayramı Duâsı 275
Özlü Bir Bayram Duâsı 277
Özlü Bir Bayram Niyâzı 277
Hac Yolculuğuna Çıkanları Uğurlarken Yapılacak Duâ 278
Gülbank- Kurban Bayramı 281
Hicrî Yeni Yıl Duâsı 281
Duâ - Muharremü'l-Haram 282
Duâ - Aşr-ı Muharrem Gecesi - 4 Ekim 1984 286
Duâ - Aşr-ı Muharrem Günü - 7 Kasım 1981 289
Duâ - Aşr-ı Muharrem - 14 Ekim 1983 292
Duâ-16 Mart 1971-18 Muharrem 1391 293

Cümlemizi Sâlihlere İlhâk Eyle Yâ Rabbi 297
Özlü Bir Duâ 298
Kısa Bir Duâ 298
Tesbîhât ve Salavât 298
Bir Sabah Virdi 299
Sabah Namazından Sonra Ne Okumalıyız? 300
Özlü Bir Necât Duâsı 300
Fitne ve Fesadın Def'i İçin Bir Duâ 300
Özlü Bir Nusret Duâsı 302
Özlü Bir Duâ 302
Özlü Bir Duâ 302
Sofra Duâsı ve Gülbank 302
Sofra Duâsı ve Gülbank 16 Ocak 1981 303
Sofra Duâsı ve Gülbank 304
Sofra Duâsı ve Gülbank 19 Nisan 1980 304
Yemekden Sonra Okunan Segâh Hamdiyye ve Gülbank 305
Çocuğa İsim Verme Merâsimi Nasıl Yapılır? 307
Çocuğa İsim Verme Merâsimi- 4 Nisan 1980 308
Cuma Duâsı 308
Cuma Hutbesinin Sonundaki Duâ 308
Cuma Gülbanki 309
Sohbet Sonunda Yapılan Bir Duâ – 16 Kasım 1984 ABD 310
Âşıkâne Bir Duâ 313
Habîb-i Kibriyâ'yı Vesîle Kılarak Yapılan Bir Duâ 316
Duâ 22 Mart 1980 317
Duâ 1 Nisan 1980 318
Gülbank 2 Nisan 1980 320
Bir Zikir Meclisinin Sonunda Okunan Gülbank 321
Bir Gülbank 322
Duâ 5 Nisan 1980 322

Duâ - Tevfîk ve Şefâat Talebi -26 Aralık 1980 324
Duâ – 23 Ekim 1981 325
Duâ 23 Ekim 1981 325
Duâ 15 Kasım 1981 326
Hatim Duâsı -18 Temmuz 1982 327
Duâ 15 Ekim 1982 338
Duâ 15 Nisan 1983 338
Duâ 29 Nisan 1983 339
Duâ 6 Mayıs 1983 341
Duâ 3 Haziran 1983 342
Duâ 9 Aralık 1983 343
Duâ 5 Ocak 1984 343
Duâ 15 Mart 1984 344
Duâ-12 Nisan 1984 348
Gülbank 3 Mayıs 1984 351
Duâ 5 Mayıs 1984 351
Duâ – 21 Aralık 1984 ABD 353
Duâ ve Münâcât 354
MANZÛM DUÂLAR 360
Yûnus Emre 361
Âşık Yûnus 363
Eşrefoğlu Rûmî 365
Kemâl Ümmî 367
Muhyiddîn Üftâde 368
Azîz Mahmûd Hüdâyî 371
Şemseddîn Sıvâsî 388
Abdülehad Nûrî 393
Seyyid Seyfullah 399
Abdülvehhâb Ümmî 402
Elmalılı Sinân Ümmî 406

Niyâzî Mısrî 415
Sunullah Gaybî 419
İsmâil Hakkı Bursevî 420
Abdullah Bîçâre 424
Üsküdarlı Muhammed Nasûhî 428
Âdile Sultan 431
Ahmed Sûzî 432
Erzurumlu İbrâhim Hakkı 437
Ahmed Kuddûsî 441
Fenâyî Mehmed Efendi 448
Müştak Baba 453
Aydî Baba 454
Neccarzâde Rızâ Efendi 457
Alvarlı Efe Hâce Muhammed Lutfî 460
Abdurrahmân Sâmî Saruhânî 467
Hazret-i Aşkî 470
El-Meded 476

DUÂNIN MÂHİYETİ, HİKMETİ, ÂDÂBI ve ESRÂRI

Duâ : Hikmeti, Hakîkati, Esrârı

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri Amerika'da Amerikalılara hitâben yapdıkları bir konuşmada buyurdular ki:

Duâ çok mühim. Her ibâdetden sonra Allah'a duâ ederiz. Çünkü duâ, kulun Allah'a muhtâc olduğunu göstermekde. Allah'a mecbûriyyet yok, kabûl etmesinde. Hiçbir şey vâcib değil Allahu Teâlâ Hazretlerine. Ama kapısını çalanı yani kendisine duâ edeni katiyyen kapısından boş çevirmez. Allah Mûsâ Nebî'ye dedi, "Eşeğinin, hayvanının yemini dahi benden iste". Bir hayvan idrâk edip de Allah'a dese ki, "Ben kış gününde sokakda kaldım yâ Rabbi" dese, o sene kış yapmaz Allah. Bir karınca dahi kalsa. Çünkü bir karıncasından da geçmez Allah.

Hattâ Hazret-i Mûsâ zamânında Cenâb-ı Allah Mûsâ Peygamber'e dedi, "Yâ Mûsâ, söyle kavmine, bu sene kışı şiddetli yapacağım, odunlarını, kömürlerini fazla alsınlar. O vakit zamânımızdaki gibi kalorifer malorifer yok, herkes odun yakıyor, kömür yakıyor filan. Allah öyle söyledi. Hazret-i Mûsâ da geldi bunu kavmine teblîğ etdi bu şekilde. Herkes o sene kış şiddetli geçecek diye kömürünü, odununu fazla aldı. O sene hiç kış olmadı, bir yaz gibi geçdi. Odun yakmak, kömür yakmak bile nasîb olmadı halka. Herkes Mûsâ'nın yüzüne bakıyordu, ikide bir de, "Sen böyle dedin ama böyle oldu" der gibi. Söylemiyorlar ama çünkü korkuyorlar Hazret-i Mûsâ'dan, hep yüzüne bakıyorlardı, geçiyorlardı filan. Hazret-i Mûsâ anladı meseleyi, doğru Tûr'a gitdi, Tûr-i Sînâ'ya. Dedi, "Yâ Rabbi, böyle emretdin ben de kavmime böyle teblîğ etdim. Kış çetin geçecek dedim, odun kömür almalarını söyledim. Onlar da odun kömür aldılar. Ama sen kış yapmadın. Şimdi kavmim bana yan yan bakıyorlar, senin sözün ne yapılan iş ne der gibi, acâib acâib bakıyorlar yüzüme" dedi. Hakk Teâlâ buyurdu ki, "Öyle kış yapacakdım fakat bir adamın ihtiyar bir eşeği vardı, o adam o ihtiyar eşeği tekâüd etdi. Çok çalışmışdı o eşek, kıra bırakdı onu. Yani istirahat etsin diye onu âzâd etdi. O eşek bana dedi ki, duâ etdi bana, 'Yâ Rabbi ben ihtiyârım, dişlerim yok benim. Efendim beni kıra bırakdı, artık âzâd etdi beni. Yatacak ahırım yok, beni muhâfaza edecek ahırım yok. Kuru ot yiyemem, körpe ot olursa belki alıp yiyeceğim onu çünkü dişlerim yok ağzımda. Bu sene kış yapma ki ben üşümeyeyim, ahırım yok. Kar yağdırma ki yerdeki otları yani körpe otları ben yiyebileyim, sarı ot yiyemem ben diye yalvardı, ağladı. Onun duâsını kabûl etdim de kış yapmadım" buyurdu.

Şunu söyleyeyim ki insan o eşek kadar Allah'a söz geçirmeli, duâsını kabûl etdirmeli yani. Onun için Allah hayvanından da vazgeçmez. Ne eşeğinden ne karıncasından. O'na ilticâ eden kapısından boş dönmez, hayvan da olsa.

Yer, gök, semâvât ve ard ve arş ve kürsî, duâ ile durur. Hattâ Resûl sallallahu aleyhi vesellem buyururlar, "Ed-duâ silâhu'l-mü'min", Peygamber öyle buyuruyor, "Duâ mü'minin silâhıdır" diyor. Hazret-i Îsâ aleyhisselâm duâ ediyordu, ihyâ-yı emvât ediyordu, ölüleri diriltiyordu duâyla, körlerin gözünü açıyordu, cüzamlılara şifâ veriyordu. Hazret-i Mûsâ'nın duâsıyla Firavun'un orduları bir çoban değneğiyle helâk oldu. Yaaa, bir çoban değneğiyle! Koca ordular, Firavun'un kuvvetli orduları, o devrin en muhteşem ordusu, bir çoban değneğiyle mağlûb oldu hepsi, mahvoldular gitdiler. Bir sopayla! Gene, "Ben yer tanrısıyım" diyen Nemrud da bir sinekle helâk oldu.

Allah diyor ki Kur`ân'da, esteîzübillah, "نُرِيٓ اِبْرٰهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ"[2] biz İbrâhim'e semâda ve ardda ne varsa gösterdik". Hazret-i İbrâhim aleyhisselâm bakdı böyle, şarka bakdı, binlerce insan günah işliyor. "Aman Yâ Rabbi, bunlar sana karşı ısyân ediyorlar" dedi. Allah onları helâk etdi. Sonra döndü, garba doğru döndü, bakdı ki gene binlerce insan Allah'a ısyânda, kimi zinâ ediyor, kimi livâta ediyor filan, "Aman Yâ Rabbi, bunlar sana karşı ısyân ediyorlar" dedi. Allah onları da helâk etdi. İbrâhim şimâle döndü, orada da öyle gördü, onlara da bedduâ etdi. Allah onları da helâk etdi. Cenûba döndü, gene öyle gördü. "Aman Yâ Rabbi" dedi, "bunlar nedir böyle". Allah Celle buyurdu ki, "Kullarımla arama girme, onlar ne kadar günahkâr da olsalar bir gün dönüp bana duâ ederlerse, onları ben affederim" dedi. "Bir gün tövbekâr olurlar, duâ ederler, affederim" dedi. Hepsini görüyor kendisi çünkü.

Duâ bu. Semâvât ve ard duâ ile durur. Felekler duâ ile döner, tesbîh ederek döner. Hepsi, güneş ve ay ve yıldızlar ve semâda olan bizim görmediğimiz mahlûkât ki dünyâda bulunan mahlûkâtdan çokdur, onların hepsi Allah'a secde ederler, duâ ederler. Hakk'a duâ etmeyen mahrûm oldu. Duâ edenler matlaba ve maksada nâil oldu.

Öyle farzedelim, bir hânede bir canlı insan var, o hânenin kapısını açdırmak istiyorsun. Bir kerre vurdun açmadılar. Bir daha vurdun açmadılar, bir daha vurdun. Vura vura bir gün o kapı sana açılacakdır. Allah'ın

[2] Sure-i En’âm 75

rahmetinden ümîd kesmemeli, istemeye devâm etmeli. Kuldan istersen bir kere verir. Gene bir daha istersen gene verir. Çok iyi bir insansa bir daha istersen gene verir. Gene istersen, o senden kaçar, sırtını çevirir kaçar senden, yol değişdirir. Ve sana kızar, "Ne yüzsüz adam bu, hep istiyor" der. Allah'dan istemeyene Allah kızar, "Kulum benden niye istemiyor" der. Allah, "Kulum benden niye istemiyor!" der ve ona kızar, kul istemezse eğer. "Benden müstağnî mi oldu!" der. "Bana muhtâc değil mi!" der. "Ben kavî değil miyim!" der. "O zayıf değil mi!" der. "Ben ganî değil miyim!" der. "O fakîr değil mi! "der. Öyleyse Allah'dan istesin. İstemeyene kızıyor. İstemeyene kızıyor.

Bunlar, anlatdıklarım, umûmî kâidelerdir. Tarîkat-ı aliyyede bir zaman gelir duâ edilmez. Neden? Allah'a muhtâc olmadığından değil. Bulunduğu mevkiden râzı olmadığı çıkar çünkü duâ ederse. Sôfî bulunduğu mevkîde Allah'dan râzı olmalıdır. Ama o makâma çıkmadan da bu rütbeyi ihrâz etmeye kalkanlar, dayak yerler. O makâma çıkarsa o vakit isteyemez bir şey. Neden? Bulunduğu mevkiden râzı olmuyor, Allah'dan râzı değil demekdir. O makâm,[3] "فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ " dir. Allah katında bir makâmdır o. Çünkü insanoğlu öyle Allah'a yaklaşır ki, insanoğlunun gördüğü gözü Allah'ın gözü, işitdiği kulağı Allah'ın kulağı, söylediği dili Allah'ın dili olur. Öyle olur yani Hakk onun dilinden söyler, gözünden görür, kulağından işitir. Öyle Allah'a kurbiyyet peydâ eder.

"Nasıl olur bu?" diye sorarsa bana, demiri ateşe sokarsak, ne olur demir ateşde? Ne olur? Ateş oluyor değil mi? İşte insan Hakk'da yok olur, Hakk'la beraber olur. Çeker çıkarırsak, abdiyyete dönerse, o vakit demir olur, soğur. İşte bu ateşi veren, bu şevki veren aşkdır. Allah'a aşk ve muhabbetdir.

Ama o makâmı ihrâz etmeli. İşte o da kullara verilmiş nimetullahdır.

Ben sizin Allah'a olan muhabbetinizin derecesini bilmiyorum. Onun için evvelâ umûmî olarak konuşdum. Şerî'atın ve tarîkatın âdâbını söyledim. Sonra hakîkat ve ma'rifete doğru yükseldim.

[3] Sure-i Kamer 55

Duâ Âdâbı

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri Amerika'daki bir sohbetlerinde, "Allahu Teâlâ'ya duâ edin buyurdunuz, onun şekli nedir?" diye sorulunca şöyle buyurdular:

> Hangi lisânla olursa olsun, kalbden kopan, kırık kalb ile kalbden kopan iyi şeyleri Allah'dan istemek, böyle duyarak istemek. Ve Allah'ın onu reddetmeyeceğini ümîd ederek O'ndan istemek.
>
> Allah Mûsâ Peygamber'e diyor, "Eşeğinin yemini dahi benden iste" diyor. Çünkü her kim ki Allah'ın kapısına gider, Allah'dan bir şey ister, Allah onu kapısından mahrûm göndermez. Hakkıyla istiyorsa yani kalble istiyorsa böyle. Bu, ta'cîl olur, acele olur, hemen olur yâhud geri bırakılır. Zîrâ kul kendi istemiş olduğu şeyin kendi hakkında hayırlı olup olmadığını bilmez, Allah bilir. Duâsını kabûl etse dahi, istediği hayır değilse, geri bırakır onu.
>
> Bir misâl vereyim. Bir adam çocuğu olmaz, çocuk ister Allah'dan, Allah ona çocuk vermez. O, üzülür, "Allah benim duâmı kabûl etmedi" diye. Halbuki onun hakkında o çocuğun verilmemesi hayırlıdır. Kul üzülür, "çocuğum olmadı" diye, "duâm kabûl olmadı" diye. Halbuki duâsı kabûl olmuşdur onun. Eğer evlâd verecek olursa onun başına belâ olur o. Gene o kabûl etmiş olduğu duâ başka şekilde tecellî eder o kula. Yani hiç kimse, hiçbir ferd Allah kapısından mahrûm olmaz. Mutlakâ Allah kapısına geleni boş çevirmez. Cûd u kerem sâhibidir. Bütün kâinâtda O'nu inkâr eden de var, ikrâr eden de var. Ne ikrâr edeni boş çeviriyor, aç bırakıyor, ne inkâr edeni boş çeviriyor, aç bırakıyor. Hepsine sofrasını açmış, herkes O'nun sofrasından yiyor. Eğer imsâk etseydi, îmân etmeyenlere vermeseydi, îmân edenlere verseydi, hiç îmânsız kimse kalmazdı kâinâtda zâten.
>
> Üç peygamber gidiyordu. Benî İsrâil zamânında. Bir hayvan iskeletine rast geldiler. Gâyetle cesîm bir hayvan iskeleti, dağılmış iskelet böyle. Dediler ki o üç peygamber, nebî, "Duâ edelim, Allahu Teâlâ bu hayvanı diriltsin, görelim bunu biz". Kemiklerini gördüler, târih öncesi mamutlar gibi filan bir hayvan, gâyetle büyük. Sonra biri duâ etdi, Allah onun kemiklerini birleşdirdi. Biri duâ etdi, derisi filan üzerine yapışdı. Üçüncüsü duâ ederken, dedi, "Yâ Rabbi, hayırlıysa bunu dirilt, hayırlı değilse bize, bunu diriltme" dedi. Hayır kelimesini koydu. Koyunca o hayvan dağıldı. Sonra Cenâb-ı Hakk onlara vahyetdi ki, "Eğer hayır kelimesini kullanmayıp isteseydin, duânı kabûl edecekdim ama bu hayvan sizi yiyecekdi. Hayır kelimesini kullanınca onu dağıtdım".

Gene İbrâhim Peygamber, misâfir gelmeyince sofraya oturup yemek yemezdi, ayakda bir şey yer böyle yani. Mutlaka böyle çorbasıyla, etiyle filan yemesi için bir misâfir bekler idi. Ve günler geçdi, on beş, yirmi gün hânesine bir misâfir gelmedi İbrâhim Peygamber'in. Sonra dedi ki kalbinden, "Acaba benim gibi böyle kul var mıdır, sofrasına misâfir gelmeyince sofraya oturmuyor?". Aklına böyle düşdü, kalbine. Sonra Allah ona ilhâm etdi ki, vahyetdi ki, dedi, "Yâ İbrâhim, git dolaş dışarıya, etrâfa dolaş, bak". Ve İbrâhim Peygamber çıkdı dolaşıyor, kendi şehrinden. Bulunduğu şehrin hâricine çıkdı, gitdi. Dolaşırken bir zât çıkdı karşısına, dedi, "Hazret" dedi, "Allah aşkına, lutfen bizim eve gel, zîrâ üç dört ay oldu, ben sofraya oturup yemek yemiyorum, misâfir gelmiyor. Ben ahd etdim Allah'a ki, benim soframa misâfir gelmeyince, ben sofraya oturmayayım diye. Şimdi dört ay oldu evime misâfir gelmedi. Seni ben yabancı görüyorum, lütfen gel bizim eve, beraber bir yemek yiyelim" dedi. İbrâhim aleyhisselam taaccüb etdi. Çünkü o üç hafta yememişdi, on beş gün, yirmi gün filan böyle. Halbuki bu adam dört aydan beri bekliyormuş. Öyle kullar da var yani insanlar arasında.

Ve İbrâhim'le oturdular yemek yediler, aleyhisselâm. Yediler, sonra İbrâhim aleyhisselâm dedi ki, "Ben misâfirim, Allah misâfirin duâsını kabûl eder, ben duâ edeyim, sen âmîn de bana. Yâhud sen duâ et, ben âmîn diyeyim" dedi o zâta. "Çünkü Allah misâfirin duâsını kabûl eder sen duâ et, ben âmîn diyeyim" dedi o adama, o zâta. O zât dedi ki, "Ben senelerden beri duâ ediyorum, Allah benim duâmı kabûl etmediği için, ben duâ etmiyorum Allah'a". Hazret-i İbrâhim dedi ki, "Sen ne istedin Allah'dan da Allah sana bunu vermedi, sen duâyı Allah'dan kesdin. Halbuki senin duâ etmen lâzımdı Cenâb-ı Hakk'a. İnsan Cenâb-ı Hakk'dan duâyı keser mi?" dedi. Dedi ki, "Anlatayım" dedi, "söyleyeyim" dedi, "Allah'ın bir halîli varmış, ismi İbrâhim, onu görmek istedim" dedi, "Allah bana nasîb etmedi o İbrâhim'i görmeyi, ben de ondan sonra duâyı kesdim" dedi. Dedi ki, "Allah kulların duâsını reddetmez, tehîrinin sebebi vardır" dedi, "İşte İbrâhim benim, Allah beni senin ayağına gönderdi, buraya getirdi peygamberini" dedi.

Onun için geç olur, erken olur ama olur. Yalnız istekler şuna benzer. Toprağa ekilen bir tohuma benzer. Gözyaşıyla sulamalı ve onu çapalamalı. Eğer ekdiğini ezersen, bitmez oradan. O da var. Tohum gibi işte o istek, duâ. Nasıl tohumu toprağa ekdin, onun etrafını çapalıyorsun, suluyorsun, o tohum büyüsün imhâ olmasın diye, o duâ müstecâb olsun diye

gözyaşıyla sulamak lâzım. Ve o duâyı öldürme yani fenâlık yaparak. Evet, ağla gözlerim ağla!

Duâ Hakkında

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretlerinin Amerika'da 14 Nisan 1983 tarihindeki bir TV sohbetinde sunucu programa şöyle bir soru ile başladı. Yahudi-Hıristiyan kültüründen gelen batılıların duâlarında Allah'a sanki emir verir gibi isteklerini sıraladıklarını, halbuki kulun Allah'a emir vermesinin çok yakışıksız olduğunu söyleyerek islâma göre bâhusûs sôfilere göre duâ nasıl olmalıdır diye sordu. Bunun üzerine Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Duâ, âcizin kavîden yardım istemesi ve Allah'ı çağırmasıdır. Ve mü'minlerin silâhıdır. Her dînde, her ibâdetden sonra Allah'dan istenir. Bu isteme de Cenâb-ı Hakk'ın hoşuna gider. Hazret-i Allah Kur`ân-ı Kerîm'de,[4] "ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ" yani, "Bana duâ edin, ben sizin duâlarınıza icâbet edeyim, isteklerinizi yerine getireyim" buyurmuş ve Hazret-i Mûsâ aleyhisselâma da, "Yâ Mûsâ, hayvanlarının, davarlarının, hayvanlarının yemini dahi benden iste" demişdir. Kullardan istediğimiz vakitde kullar bizden nefret eder ve yüz çevirirler. Biz Allah'dan istemezsek, Allahu Teâlâ bize gadab eder.
>
> İnsanlar zayıfdır, Allahu Teâlâ kavîdir. İnsanlar mağlûbdur, Allahu Teâlâ gâlibdir. İnsanlar fânîdir, Alllahu Teâlâ bâkîdir. Öyleyse zayıfın kavîye sığınması, âcizin gâlibe güvenmesi şartdır. Öyleyse duâ bunu isbât etmekdedir.
>
> Duâda şart Allah'a emir değildir. Zîrâ emir yüksekden dûn olan kimseye olur. Altda bulunan kimse üstde olana emir veremez. Altda olan kimse üstde olandan istediği vakitde, niyâz ve ricâ eder. Âmir ise mâ-dûnuna emreder. İki kuvvet müsâvî olursa, ona iltimas derler. O da ricâ ile olur, birbirlerine ricâ ederler, ricâ ile yapdırırlar bu işi. Öyleyse kulun istediği Allah'a emir değildir.
>
> Şimdi anlatacağım zâten bu duâ meselesinde havâss ile avâmın hâdisesini söyleyeceğim. Tevekkül meselesinde söylediğimiz gibi. Kul Allah'a emretmiyor, kul ricâ ediyor ve niyâz ediyor. Çünkü isteği yerine getirilecek ya getirilmeyecekdir. Yalvarıyor çünkü acze düşmüşdür. Âcizdir, fânîdir çünkü, bâkîye ihtiyâcı vardır. Mağlûbdur gâlibe sığınması lâzım geliyor. Öyleyse bu bir emir olamaz ancak niyâz olabilir. O da gözyaşıyla isteyerek böyle boynu bükük kalbi kırık ve Cenâb-ı Hakk'a iltică eder kul. Bu emir

[4] Sure-i Mü'min 60

değildir. Emir yukarıdan aşağı olur. Yani Allah kula emreder. Kul Allah'a duâ eder ve niyâz eder.

Tasavvufda duâ, bir şey istemek için değil, Allah'ın emrine itâat etmekden dolayı duâ edilir. Bir şey istemek için değil. Allah diyor ya, "Bana duâ edin" diye. Bunun karşısında bir şey istemez. Allah'ın bu emri yerine gelsin diye duâ eder. Çünkü duâ bulunduğu hâlden başka bir hâle yani bulunduğu dar bir hâlden refah bir hâle geçmesini arzu etmekdir. Halbuki böyle olunca bir kul, tasavvufda yani ekâbir olan zevât, hâlinden râzı olmaması çıkar ortaya ki, o vakit o nasıl Allah'a mukarreb olmuş olur. Nedir öyleyse? "Mâdem ki Allah bana duâ et dedi, ben karşısında bir şey istemiyorum ama bu emir yerine gelsin diye duâ ediyorum" derler, Allah'dan bir şey istemezler sôfiyye kısmı.

Nebîler ve velîler, şahısları için bir şey istemezler, etdikleri duâ, ancak emr-i ilâhînin yerine gelmesi içindir, halk için isterler. Bir de bunda ne vardır, ümmeti talîm vardır. Ümmetin Allah'dan istemesini temîni öğretmek içindir.

Biz şimdi gelelim avâm duâsına yani halk duâsına gelelim. Halk ister Allahu Teâlâ'dan. Ne ister? Kendine hayır mıdır, şer midir bilmeyerek ister. Çocuğu olmayan Allah'dan çocuk ister, bilmez ki istikbalde gelecek çocuk onun başına belâ olacakdır. Haberi bile yokdur. Birisi para ister, zengin olayım der, bilmez ki zenginlik onun başına felâket getirecek. Belki yani kayıtlı konuşuyorum. Bazı kimse mansıb ister devletden, işte başvekil olayım, reisicumhur olayım filan filan diye, arzusu vardır ve Allah'dan ister bunu yani. Bilmez ki o başvekil olduğu vakitde nihâyetinde idâma gidecekdir. Yâhud reisicumhur olduğu vakitde büyük bir sûikasda uğrayacakdır. Bilmez bunu, Allah'dan ister mütemâdî sûretde. Şimdi avâmın bu isteklerini Cenâb-ı Hakk onun hakkında hayırlıysa ve o kulu seviyorsa, neyse onun hakkında hayırlı olacak olan o şekilde tecellî eder. Yani evlad istediği hâlde, evlad vermez ona. Çünkü başına belâ olacak. Seviyorsa eğer. Sevmiyorsa, istediğini verir, o çocuklar onu mübtelâ kılar. Hepsi böyle yani ne kadar misâl verdiysek. Seviyorsa eğer o kulu, o istediğinin kendi hakkında hayırlı olup olmadığını bilmediğinden dolayı, vermez. O mahrûm kaldım zannetmesin. Duâsı müstecâb olmuş, ebedî âleme iş taalluk etmişdir. Sevmezse, istediğini verir, başına belâ eder.

Tasavvufda ise duâ, kendisi velî olmak münâsebetiyle, yani Allah'ın dostu ve mukarrebi, halkın saâdet ve refahı ve necâtı için duâ eder. Çünkü bir iltimasdır yani. Cenâb-ı Hakk sevdiği için onu, onun isteğini reddetmez ve

halk için de istemesinden dolayı, halka bu refahı, saâdeti verebilir. İsterse vermez. Bazen verir.

Sunucu, "Eğer hâl böyleyse, eğer biz kendimiz için neyin hayırlı olduğunu bilmiyorsak ve isteğimizin bize verilip verilmeyeceğini bilmiyorsak, o zaman niye duâ etmemiz emrolunmuş, bunun hikmeti nedir?" diye sorunca Efendi Hazretleri "Kula aczini bildiriyor" buyurdular. Bu defa sunucu "Yani duâ nefsimizi gördüğümüz bir ayna mı oluyor?" diye sorunca, Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Değil mi ya? Aczini gösteriyor işte. İsteğin arzun olmuyor. Bu Hakk'ın varlığına bir delîl. Bizim aklımızın mâverâsında bir akıl, akl-ı küll, bizim aklımızın mâverâsında bir kuvvet-i kudsiyye olmasa herkes istediğini yapabilirdi. Bu duâ, lisânla isteniyor, gerçi elle de bu iş yapılabilir ama. Öyleyse kulun her arzusunun eline gelmemesi, Hakk'ın varlığına bir delîldir. Kulun zâten istemesi, duâsı, bir kudret sâhibini kabûl ediyor ki ondan istiyor. Onun verici olduğunu kabûl ediyor. Îmânın bir vechesi o.

Şimdi ben birkaç misâl vereceğim ona, çünkü mevzûmuz ağırdır, bu hikâye herkese revnâk verecek. Şimdi onu söyleyeceğim. Gene toplu bir söz. İnsan Allah'dan ne isterse istesin, Cenâb-ı Hakk'dan hayırlısını istesin. "Yâ Rabbi, hayırlıysa bana ver, benim hakkımda hayırsızsa bana verme" dememiz lâzım gelir. Çünkü isteklerimizin bizim hakkımızda hayırlı olup olmayacağını biz bilmiyoruz. Ama istiyoruz, arzumuz var. "Herkesin çoluğu çocuğu olsun da benim niye bir evladım olmasın, babalık şerefinden mahrûm kalayım. Yâ Rabbi bana evlad ver" diyorum, istiyorum. Tabiî istemek lâzım bunu. Ama bu ya kabûl olur, ya kabûl olmaz. Bu istemek, bir kudret-i külliyyeye boyun bükmek, kendini hiçe saymak ve âciz olduğunu ona isbât etmekdir. Şimdi üç şeyle misâl vereceğim buna, kıssa ve hikâye ile. İnşâallah cemiyetimiz, topluluğumuz daha güzel, meclisimiz daha güzel zevklenecek ve süslenecekdir.

Üç peygamber Benî İsrâil zamanında geliyorlarmış, bir hayvan iskeletine rastgelmişler. Ama hayvan çürümüş, senelerce, yıllarca evvel yaşayan bir hayvan böyle binlerce yıl evvel. Dediler, "Yâ Rabbi, ne kadar cesîm bir hayvanmış bu". "Haydi Cenâb-ı Hakk'a duâ edelim bunu diriltelim" dediler. Peygamber bunlar ama. Biri ellerini kaldırdı, dedi, "Yâ Rabbi, bunun kemiklerini sinirlerini biraraya getir". Diğeri elini kaldırdı, dedi, "Yâ Rabbi, bunun derisini ve tüylerini meydana getir". Ve Cenâb-ı Hakk onların duâsını kabûl etdi hemen, derhal o hayvan, eski hâlini aldı. Yalnız canı yok. Üçüncü peygamber dedi ki, "Yâ Rabbi, bu bizim hakkımızda hayırlıysa bunu dirilt ve illâ diriltme" dedi. Hemen kemikler dağıldı. Ve Allahu Teâlâ

> ona ilhâm etdi ki, onlara vahyetdi ki, "Eğer hayır kelimesini kullanmasaydınız, dirilit diye duâ etseydiniz, duânızı kabûl edip diriltecekdim fakat sizin üçünüzü de yiyecekdi bu hayvan. Hayırlı kaydını koyduğunuz için o belâyı def etdim sizden" dedi.

Sunucu, "Benim bundan anladığım, Allah'ın lutfuyla duâlar kabûl olur veya olmaz, her şey buna bağlı" deyince Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Yooo! Vermediği olmaz kullarına ama âhirete taalluk eder. Çünkü yakışmaz onun saltanatına bir kul gelsin ondan bir şey istesin de onu kapısından mahrûm etsin. Biz insanken kapımıza gelen fukarâyı boş çevirmeyiz. Ama ne yapar? Hayırlı değilse onun hakkında öteki, ebedî âleme taalluk etdirir, orada verir.

Efendi Hazretleri, "Nefahatü'l-Üns'de bir hikâye var, onu anlatalım, vakit varsa eğer" buyurdular. Sunucu "Üç dakîkamız var" deyince, "bitmez" buyurdular ve hikâyeyi anlatmakdan vazgeçdiler.

Sunucu, "Sôfiyyeden olmayanlar arasında dinler arasında duâ bakımından fark var mı? Meselâ hıristiyanlar Îsâ aleyhisselâma duâ ediyorlar. Müslümanlıkda Muhammed aleyhisselâma duâ etmek var mıdır?" deyince Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Hayır, ona salavât okuruz biz Allah'a duâ ederiz. Ama O'nun hürmetine isteriz, sevdiği için O'nu, "Yâ Rabbi sevgili Muhammed'in hürmetine bize bunu ver" deriz.

Sunucu, "Demek ki islâmda Muhammed peygambere ulûhiyyet isnâd edilmiyor" deyince Efendi Hazretleri, "Hayır, yooo. Abd, abd, kul" buyurdular.

Sunucu, "Öyleyse, islâm ve yahudilik birbirine daha yakın" deyince Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Onlar da muvahhiddirler. Mûsevîlik de muvahhiddir, Allah'ı bir bilirler onlar. İslâm dîni de tevhîd dîni, onlarınki de tevhîd dîni. Yalnız onlarda başka bir şey var, mücerred mûsevîler Allah'ın kullarıdır, diğerlerini saymıyorlar, diğerlerini ikinci safa sayıyorlar. Yani bir iltimas tanıyorlar kendilerine.

Sunucu, "Bu, mûsevîlikde de bir münâkaşa konusu" deyip kısa bir kapanış konuşması ile programı sonlandırdı.

Yalnız Allah’dan İste

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri Amerika’daki bir sohbetlerinde buyurdular ki:

Dedik ya işte, isteyeni reddetmeyeceksin ama sen de istemeyeceksin, Allah'dan isteyeceksin. Kullardan bir istersin, bir daha istersin, en cömert kul bir daha verir, bir daha verir, bir daha verir, sonra bıkar, seni gördü mü, yol değişdirir. Eğer Allah'dan istemezsen Allah gücenir, "Niye kul benden istemiyor" diyor.

Hiçbir kimse yokdur ki Allah'ın kapısını çalsın da, Allah'dan istesin de, Allah onu kapısından mahrûm göndersin, yok öyle bir şey. Bir hânede mâdem ki bir kimse var, kapıyı çaldın açmadılar, bir daha çaldın açmadılar, çala çala bir gün sana kapıyı açarlar. Yani istedin vermedi zannediyorsun, istedin vermedi, isteye isteye bir gün istediğini Allah'dan alırsın. Yeter ki kapıyı çal sen. Haaa! Aldıkdan sonra çok dikkat et! Eğer yolunu değişdirirsen başına büyük işler gelir. Hakk sillesinin sadâsı yokdur, bir vurdu mu devâsı yokdur.

Hakk'dan isteyeceksin. Sen arzu ve isteğini Hakk'dan isteyince, Allah kullar tarafından verdirir ama, kuldan kula, Allah'dan isteyeceksin, kuldan istemeyeceksin.

Mâlik İbn Dînâr zamânında, Mâlik İbn Dînâr ki tâbiînin ileri gelenlerinden, iki tâne kardeş varmış, mecûsî, ateşperest, ateşe tapanlardan. Var ya Allah'ı bırakıp ateşe tapan serseriler. Şey ağzımdan kaçdı, sersemler. Müşrik. Ateşprestler bunlar. Demişler ki, “Yâhu bir peygamber çıkmış, ismi Muhammed'miş, Diyâr-ı Arab’da, Cezîretü’l-Arab’da, onun dîni şöyle dÎnmiş, böyle dînmiş filan, gidelim bakalım soralım, bu dîni tahkîkât yapalım, bu dîn nasıldır, eğer bu dîn iyi bir şeyse bu dîne girelim biz. Çünkü neden, senelerden beri dedelerimiz bu ateşe tapıyor, babalarımız bu ateşe tapıyor, dedelerimizin dedesi bu ateşe tapıyorlar. Eğer bu ateşde bir kerâmet varsa, tapdığımız bir şeye geçdiyse, elimizi ateşe sokalım, elimiz yanmazsa, demek ki bunda bir şey var, ama yakarsa elimizi, bu âbâ u ecdâdımızın yapdığı ibâdet nereye gitdi?" demişler. İkisi de sokmuşlar ateşe ellerini, ikisinin de eli yanmış. Yanınca demişler ki

"Bunda hayır yok" demişler. "Çünkü dedemizin dedesi hep buna tapmış, hâlâ bizim elimizi yakıyor bu. Biz bundan bir menfaat görmedik. Yani bunun hiç cemâlini görmedik hep celâlli bu" demişler, oradan yollara düşmüş iki kardeş.

Biraz yürüdükden sonra büyük abisi demiş ki, "Ben babamın dîninden dönmeyeceğim” demiş, “vazgeçdim ben" demiş. “Peki sana güle güle, ben gideceğim" demiş küçüğü. O dönmüş, o küçük gele gele Mâlik İbn Dînâr'ın vaaz ettiği mescide gelmiş. Gelmiş oturmuş bir kenara mescide böyle, Mâlik İbn Dînâr'ı dinlemiş. Mâlik İbn Dînâr Hazretlerinin ağzından dürr ü gevher yani cevher ve inci dökülüyor, o kadar güzel konuşuyor. Kur`ân'dan, Hadîs'den, velîlerin menâkıbından, Peygamberimiz’in sözlerinden böyle konuşuyor, herkes hayraaaan, vâlih u hayrân böyle mest olmuşlar inliyorlar. O da araya girmiş, oturmuş, dinlemiş dersi. Tesîr etmiş ders, vücûdunun her tarafına. Ders bitdikden sonra ayağa kalkmış, dedi, "Yâ Şeyh! Ben bir ateşperestim” dedi, “ateşgedeyim ben” dedi “ve ben ceddimin dîninin bâtıl olduğunu anladım. Biz hiç de kütüb-i semâviyyeyi işitmedik. Yani ne Tevrat işitdik, ne Zebûr, ne İncîl ne suhuf ne Kur`ân. Şimdi geldim sizi dinledim, ben islâma âşık oldum. Demek ki herşey islâmın içerisindedir. Tevrat, İncil, Zebûr da, her şey islâmın içindedir. Ben islâm olacağım, bana islâmı arz et".

"İslâm gâyetle kolay dedi Hazret-i Şeyh ona. “En teşhede billahi ve resûlihî, Allah'a şehâdet etmen ve Resûlullah'a şehâdet etmen, beş vakit namaz kılman, bir ay oruç tutman, zekât vermen, gücün kuvvetin yerinde ise haccetmendir" dedi. "Bu kadar mı?", “Bu kadar”. “E peki başka?”. “İşte bu kadar. Şimdi sen buna devâm et. Allah’a inandın mı?”. “İnandım”. “Peygamber’e?”. “Âmennâ”. “Kur`ân’ı kabûl etdin mi, Allah’ın kitâbını”. “Evet”. “Tamam, mesele kalmadı senin için”. “İnandım” dedi, “ben islâm oldum” dedi ve islâmını izhâr etdi.

Şeyh sordu ona "Sen ne iş yapıyorsun". "Ben sabahleyin çıkarım işe, ne iş bulursam onu yaparım, yani yevmün cedîd rızkun cedîd geçinen bir insanım ben, tüccar değilim, dükkânım yok, param da yok, sermâyem de yok, vücûdumla çalışıyorum ve onunla geçiniyorum" dedi. "Çocukların var mı?", “Var”. “Âilen?”, “Âilem de var” dedi, “altı tâne de çocuğum var" dedi. Altı tâne! Mâşâallah altı tâne çocuk! Doğum kontrolü yokmuş o vakit. Ulan nereden çıkardın doğum kontrolünü, Allah cezânı versin. Altı çocuk.

Şeyh dedi ki, "Öyleyse senin paran yokdur şimdi, ben cemâate söyleyeyim, bu cemaat sana biraz para versinler" dedi. "Yoooook! Katiyyen ben o parayı kabûl edemem" dedi. "Niçin?". "Ben vaktiyle Allah'a şirk koşuyordum, ateşe tapıyordum, Allah benim rızkımı, çocuklarımın rızkını, âilemin rızkını kesmedi. Şimdi ben mâdem ki Allah'a îmân etdim, O'nu tasdîk etdim, O'nu birledim, O'nu tevhîd etdim, şimdi beni bundan sonra aç mı

koyacak?” dedi, “onun için ben kullardan bir şey beklemiyorum, istemiyorum" dedi ve oradan çıkdı ve hânesine gitdi. Adam evine gitmiş, âilesini çağırmış, dedi ki "Bugün böyle böyle bir hâdise oldu”. “Ne oldu?”. “Böyle gitdim bir islâm âliminin yanına vardım. O bana dîn-i islâmı anlatdı. Bizim gitdiğimiz yol yol değil. Kendi elimizle ateşi yakıyoruz, sonra ona tapıyoruz, sonra söndürüyoruz Allahımızı, ilâhımızı söndürüyoruz. Bunda iş yok, hayır yok. Onların Rabbi mühim, hepimizin Rabbi. Neden? Semâyı yaratan, güneşleri, ayları, manzûme-i hayatı birbirine bağlayan, denizleri, karaları, insanları. Bir katre sudan insanı halk eden Allah. Ateş yakıyor, yıkıyor etrafı, ondan hayır yok. Onun için ben ne yapdım, müslüman oldum" dedi. Karısı dedi ki, "Sen kötü bir yol seçmezsin. Ben senin âilenim, ikimiz bir vücûduz, ikimiz bir hayât olduk ikimiz birleşerek. Sen hangi yola girdinse ben onun sâlikiyim” dedi, kadın da islâmı kabûl etdi.

Ve ertesi gün, adam pazara çıkdı. Orada ırgat pazarı vardı, yani işçilerin bulunduğu Pazar, ameleler oraya giderler, toplanırlar, halk, adam lâzım olursa oraya gelir, yevmiyeli adamı alırlar, çalışmaya götürürlerdi. Oraya gitdi, durdu, bekledi, oraya bir alay adam geldi, yüzlerce adam geldi, işçi hepsi. Herkes geldiler herkesi alıp götürdüler çalışdırmaya, bu adama kimse tâlib çıkmadı, "gel bir işimiz var" demedi. Böyle durdu adam. Ve öğlene kadar bekledi. Ezan okundu. O hemen kollarını sıvadı ve abdest aldı, yıkandı güzel, tertemiz, câmiye gitdi girdi. Ve namazını kıldı ve çıkdı dışarıya. Gene gitdi orada durdu, bekliyor. İş bekliyor, iş gelecek diye. Gelmedi hiç kimse. Yok. Zâten hiç kimse kalmamış. Onu da kimse tutan olmadı. İkindi vakti oldu, ezan okundu gene. Gene câmiye gitdi bu, namazını kıldı, gene çıkdı, akşama kadar bekledi. Güneş gurûb etdi, gene câmiye gitdi, namazını kıldı ve eve döndü. Boş elleri. Ancak çalışırsa, kazanırsa, eve bir şey götürebilecek, öyle durum. Eve döndü, geldi evine, kadın kapıdan karşıladı efendisini, bakdı elinde bir şey yok. Dedi, "Bir şey almadın mı?". Dedi, "Evde ne varsa onunla bir şey yap, çocukları yedir, ben bugün bir yerde çalışdım ama patronu görmedim ve yevmiyeyi alamadım” dedi. “Patronu görmedim ve yevmiyeyi alamadım” dedi. ”İnşallah yarın patronu görürüz, yevmiyeyi alırız" dedi.

Ertesi gün oldu, sabahleyin erkenden kalkdı, güneş doğmadan câmiye gitdi, sabah namâzını kıldı, çıkdı, işçiler toplanmışlar gene orada, o da girdi araya filan. Geldiler, topladılar işçileri götürdüler, götürdüler, buna kimse sâhib çıkmadı. Öğlen oldu, namaza gitdi, çıkdı dışarı. Velhâsıl akşam oldu, akşam namazını da kıldı. Arayan soran olmadı. Bir şey de bulamadı, elleri boş gene tekrar eve döndü geldi. Akşam eve gitdi, çocuklar

ağlıyorlar içeride açlıkdan. "Açız, açız, açız" diye ağlıyorlar, bağırıyorlar. Kadın karşıladı, "Ne oldu?" diye sordu, adam, "Bugün gene çalışdım ben bir efendiye, ama efendiyi ben görmedim, efendi yevmiyeyi veremedi bana, vermedi, yarın inşallah alırız, verir yevmiyeyi. “Çocuklar ağlıyor, aç” dedi, “haydi biz aç yatalım ama” dedi kadın “çocuklar ağlıyorlar". "Ne yap yap uyut bunları". Bir tencere su, için taş koydu kadın, kapatdı, fıkır fıkır kaynıyor. "Çocuklar ha bak yemek pişecek, ha yemek pişecek" derken çocuklar uyudular aç açına.

Sabahleyin gene kalkdı, gene geldi câmiye, namazını kıldı. Gene işçiler orada, o da girdi araya. Herkes işçileri alıp götürdüler, bu tek başına kaldı, kimse bunu tutmuyor. Öğlen vakti oldu, ezan okundu, namaza gitdi, çıkdı, bekliyor iş. Yok buna. Aç. Hiç kimse buna iş vermiyor. Bunu görmüyorlar, sanki bu adam yok. Almıyorlar, götürmüyorlar işe. İkindi namazı vakti oldu, câmiye girdi adam. Namazı kıldıkdan sonra elini açdı Allah'a, dedi, "Yâ Rabbi, beni aç öldürsen ben senin dîninden dönmeyeceğim. Ama kadınım belki dönecek, çocuklarım dönecekler, ondan korkuyorum” dedi. “Nedir Yâ Rabbi, bunda bir hikmet var ama ben anlayamıyorum bunu. Sen beni müşrikken aç bırakmadın, şimdi niye aç bırakasın. Ama çocuklarımdan korkuyorum. Beni öldür açlıkdan” dedi, “ben dönmem dînimden. Lâ ilâhe illallah Muhammedü'r-Resûlullah dedim" dedi.

O öyle duâ ederken, Allahu Teâlâ meleklerinden birisine emretdi, "Git cennetin altınlarından bir torba altın al, bu adamın evine götür, kapısını çal, hanımına teslîm et, de ki, "Patron bunun işinden çok memnûnmuş, o işine devâm etsin" de, “böyle söyle, selâmımı söyle”. O melek, Allah'ın emrini yerine getirdi, bir torba altın, ne kadarsa işte Allah'ın irâdesi, ama cennet altınlarından, aldı, getirdi, kapıyı çaldı, “tak tak”. Kadın kapıyı açdı, “Kim o?”. Çocuklar ağlıyorlar içeride. "Senin kocanın çalışdığı patron beni gönderdi buraya”. ”E ne olacak?”. “Yevmiyelerini gönderdi, al şu yevmiyeleri. Dedi ki, ‘Onun işinden ben çok memnûnum, o devâm etsin işine, yevmiyesi yine böyle gelecek’ dedi”, torba ile altınları verdi. Kadın aldı bakdı, böyle üç günlük çalışmakla verilecek gibi bir para değil yani, bu acâib bir şey. "Fesübhânallah! Ne cömert bir patronmuş bu, ne ganî, ne ihsân sâhibi, ne kerem sâhibi bir patronmuş" dedi kadın. “Ne kadar altın böyle bu”. Hemen altınlardan birini aldı, hemen çarşıya koşdu. Çocuklar ağlaşıyorlar evde. Hemen sarrafa götürdü, bozdurmak için. Sarraf bakdı, altının ayarı yüksek, çok yüksek, yirmi dört değil fazla, acâib bir altın. Dedi, "Hanım, sen bu altını nereden buldun?". "Valla bilmiyorum ben nereden bulduğumu. Kocam br yerde çalışıyor, o çalışdığı zât bana göndermiş bunu".

"Kocan geldiği vakitde bana gönder kocanı gelsin, konuşayım” ben. Hemen bozdu. Kaç liraysa fazlaca bozdu parayla. Kadın hemen et aldı, ekmek aldı, süt aldı, şeker aldı, çay aldı, neyse o devirde, aldı hemen evine götürdü, çocuklarını yedirdi. Çocuklar karınları doyunca, başladılar oynamaya filan.

Adamın haberi yok, o ağlıyor câmide hâlâ. "Yâ Rabbi, kadınım zayıfdır, ya kadınım dönerse dînden, Yâ Rabbi ben açlıkdan da ölsem, ben senin kapından dönmeyeceğim, yolundan dönmeyeceğim” diye yalvarıyor, ağlıyor. Akşam namazını da kıldı. Ne yapsın, utanıyor eli boş gitmeye. Mendillerine kum doldurdu, taş doldurdu, sözde evine bir şey götürüyormuş gibi böyle, konuya komşuya karşı, öyle gitdi evine, yaklaşdı eve. Bekliyor ki, evden ağlama sesi gelecek. Öyle bir şey yok. Çocuklar gülüyor, oynuyor. Kapıyı içeriden ağlama sesi gelecek. Öyle şey yok. İçeride çocuklar oynaşıyorlar, gülüyorlar filan. Kapıyı çaldı, kadın açdı kapıyı, “Buyur efendi”. Hemen oraya mendilleri bırakdı. "Nedir bu?". "Aaaa sen ne mükerrem, ne lutuf sâhibi bir patrona çalışıyorsun sen! Allah Allah! O patron bize senin yevmiyelerini gönderdi fazlasıyla. Diyor ki, senin çalışmandan memnûnmuş, ‘o işine devâm etsin, ben yevmiyesini göndereceğim’ dedi. Fesübhânallah!” deyince oturmuş, demiş, "Hanım, o patron değil, Allah!” demiş. “Ben Allah'a ibâdet ediyordum, başka bir şey yapdığım yokdu benim. Çünkü iş vermiyordu bana, hep ibâdet ediyordum". Bir de bakdılar ki, kapının dibinde bırakdığı kumlar un olmuş, taşlar ekmek olmuş. Allahu Teâlâ kumu un, taşı ekmek yapdı. "Olur mu Efendi?". Allah suyu ateş, ateşi su yapıyor ya! Allah dilerse kumu un, unu kum yapar.

Hemen kadın, "Amân” dedi kocasına, “bu çok güzel ama” dedi, “parayı bozdurduğum sarraf, seni görmek istiyor” dedi, “ona git bir görün" dedi. Gitdi adam. "Nereden buldun bu parayı?". Anlatdı adam meseleyi, mine’l-evvel ile’l-âhir. Sarrafın da îmânına sebeb oldu, sarraf da îmân etdi Allah’a. O da ateşperestmiş, o da Allah’a îmân etdi. Yaaa!

Haaa öyleyse, demek ki Allah'dan isteyenler mahrûm olmuyorlar.

Duâyı Nasıl Yapmalı?

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Duâ ediyorsun değil mi? Eğer duânın evvelinde ve âhirinde Resûl-i Ekrem'e salavât-ı şerîfe okumazsan, duâ yerine gitmez, bulmaz, huzûrullaha varmaz duâ, reddolunur yani çevrilir yoldan.

Bir defa duâyı nasıl yapacağız bakalım. "Ve kâle'n-nebiyyü sallallah aleyhi vesellem, efdalü'd-duâ elhamdülillah, efdalü'z-zikr lâilâhe illallah". Bak hadîsde de var. Şimdi geldi. Bismillahirrahmânirrahîm.

Duâyı böyle yapacağız. Elimizi şu şekilde böyle tutacağız. Bazıları böyle tutuyorlar, bazıları böyle tutuyor, hepsi câiz. Kafanı karıştırma öyle şeylerle. Ahkâm öğreneceğim derken Allah'ı unutuyorsun. Böyle de câiz, böyle de. Yüzün yerde olacak yalnız, karşıya bakmayacaksın. Çünkü İblis dedi ki, vaktâ ki Âdem aleyhisselâmı cennetden çıkardıkdan sonra, ve Cenâb-ı Allah da reddetdi onu, İblis'i lanetledi, secde etmeyince, "Vallahi" dedi Cenâb-ı Hakk'a, "Ben bunların önlerine oturacağım, bu âdemoğullarının önüne, önünü, ardını, sağını, solunu çevireceğim, bunları cehenneme dolduracağım" dedi. Allah da dedi ki, "Sana uyanları seninle beraber cehenneme koyacağım, sana kim uyarsa onlardan" dedi. Dört tarafı aldığı için İblis, elini böyle açdığın vakitde semâya, rahmet nüzûl eyleyen yer semâdır, elini semâya açacaksın, yüzünü yere çevireceksin. Şeytan iki yeri unutdu. "Dört yeri, etrâfı alacağım" dedi, semâ ile yeri unutdu Şeytan. Onun için elini, rahmet-i sübhâniyye oradan nüzûl etdiği için, semâya açacaksın, yüzünü yere. Kalbin başka yerde, ağzın başka yerde olmayacak. Kalbinle ağzın bir olacak. Kalbinin tercümânı ağzın olacak.

Bazen nidâ-yı hafî ile de duâ edilir. Namaz içerisinde olur o. Namazın içinde duâ edilir. Nasıl? Nidâ-yı hafî ile. Hani var ya, oku bakayım, "كٓهٰيٰعٓصٓ * ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّآ *اِذْ نَادٰى رَبَّهُ نِدَآءً خَفِيًّا"[5]. Nidâ-yı hafî ile. Yani namaza durursun, imâm efendiye iktidâ edersin, imâm okuyor, sen o arada Cenâb-ı Hakk'a arzularını söylersin. Ama lisânen değil, nidâ-yı hafî ile. İçeriden, kalbden. Kalbinden istersin Allah'dan. Ve kabûl olur. Yani duâların kabûl olduğu yerdir. Belki şimdiye kadar çok hoca dinlediniz ama bu sırrı hiç kimse söylememişdir size. Namazın içinde yani namaz kılarken Cenâb-ı Hakk'dan istetsin. Lisânen değil hâ! Kalble, nidâ-yı hafî ile istersin. Ne ihtiyâcın varsa.

[5] Sure-i Meryem 1-3

Allah kırık kalbleri sever, gözü yaşlıları sever. İnsanın özünden gelmeyince, gözünden gelmez. Kırık kalbli olması lâzım insanın biraz böyle rakîkü'l-kalb olması lâzım.

Şimdi, duâyı bu şekilde yapacaksın, semâya elini kaldıracaksın, yüzün yerde. Yedi sefer, "El-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Er-rahmâni'r-rahîm". Duânın kabûl olmasını istiyorsan. Bak ne söylüyorum, dikkat et hâ! "El-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Er-rahmâni'r-rahîm. Mâliki yevmi'd-dîn. İyyâke na'büdü ve iyyâke nesta'în". Bir daha yukarıdan, "El-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Er-rahmâni'r-rahîm. Mâliki yevmi'd-dîn. İyyâke na'büdü ve iyyâke nesta'în". Bir daha, "El-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Er-rahmâni'r-rahîm. Mâliki yevmi'd-dîn. İyyâke na'büdü ve iyyâke nesta'în". Yedi sefer bu okunacak ondan sonra. "İyyâke na'büdü", yâ rabbi biz ancak sana ibâdet eder, "ve iyyâke nesta'înü", senden yardım isteriz. Neye? Neye yardım istiyorsun? Her husûsda Allah'dan yardım istediğin gibi, “Yâ Rabbi, sana ibâdet etmeye senden yardım isteriz. Senin yardımın olmazsa, beni huzûruna almazsan ibâdet yapamam ben”.

Sen zannediyorsun ki dışarıdaki herif orucu yiyor. Allah tutdurmuyor. Sevmiyor onu. Câmiye gelmiyor herif. Yok! Almıyorlar içeriye. Almazlar. Sen zannediyorsun ki o irâdesiyle gelmiyor. Yok öyle değil. Almazlar. Yaaa! Bak onun için günde kırk rekat namaz var, beş vakit namaz var, kırk rekat hepsi. Sabah dört, ikisi sünnet, ikisi farz. Öğlen on, dördü sünnet, dördü farz, ikisi son sünnet. İkindi sekiz rekat, dördü sünnet-i gayr-ı müekkede, dördü farz. Akşam namazı beş rekat, üçü farz, ikisi son sünnet. Yatsı namazı on üç rekat, dördü sünnet, dördü farz, evvelki dördü sünnet-i gayr-ı müekkede, dördü sünnet, dördü farz, ikisi son sünnet, üçü salât-ı vitr. Mecmûu toplayalım, ne yapıyor, kırk rekat yapıyor. Kırk rekatda, "İyyâke na'büdü ve iyyâke nesta'în" diyorsun. "Yâ Rabbi sana ibâdet ve tâat ediyoruz ve bu ibâdet ve tâati yapmak için senden yardım istiyoruz yâ Rabbi. Senin yardımın olmazsa biz senin mübârek ismini ağzımıza alamayız". Öyle adam var korkuyor Allah demeye. Allah ismini andırtmıyor.

İnsan sevdiğinin ismini çok zikreder. Kimi severse. Hiç âşık oldun mu sen? Âşık oldun mu hiç? Kıza mıza filan yani. Olur ya böyle şeyler. Ayıp bir şey değil yani. Aşk ayıp değildir. Ne vakit iş hudûdunu geçerse, fenâlığa gider, o vakit ayıpdır. Aşk kudsî şeydir, mukaddes şeydir. Hep haber beklersin ondan sen. Onun ismini andılar mı diye kulağın kirişde filan böyle. İşte Allah hangi kulu seviyorsa, kendi ismini onun ağzından andırır. Yaaa, onun için herkes söyleyemez. Pis ağız Allah diyebilir mi? Dedirmiyor Allah

pis ağıza. Pis ağıza. Haram yemiş, kötü, lâyık değil o ağıza Allah demek, onun için olmuyor. "Efendi, peki kılmayanlar cehenneme gidecek, bu nasıl olur?". Kıldırmaz da cehenneme de koyar. İşine de karışamazsın ya. Haydi, nasıl? Seni istediği gibi yaratmış, istediği gibi seni kullanır. Sana sordu mu seni yaratırken, ne şekilde yatacağını. Sana sormadan seni istediği şekilde yaratan Allah, seni istediği yerde kullanır. Haydi bakalım, devâm et. Ama Cenâb-ı Hakk âdildir, öyle zulmetmez kuluna, zulümden münezzehdir. Herkes yapdığını çeker. Fakat sevdiği kullar vardır, onlara kendisini zikretdirir o zâten. Kendi de dinler, onun karşısına geçer de mekândan münezzeh olarak. Senin aklının ereceği davâ değildir o, benim konuşduğum şeyler. Yaaa!

Sonra, "iyyâke a'büdü" demiyoruz da "iyyâke na'büdü" diyoruz. Nefs-i mütekellim maa'l-gayr. Niçin? Halbuki bir kişi okuyor. Tek başına olursan belki senin irabda mahallin yokdur, Allah seni dinlemez bile. Ama “na'büdü” deyince Cenâb-ı Peygamber var, bütün peygamberler var, bütün sulehâ var, hepsi var, onların hürmetine senin duânı kabûl edecek diye "na'büdü" de diyor Allah. Kendi öyle talîm etmiş. Kulağında kalsın böyle.

Sonra, "İyyâke na'büdü ve iyyâke nesta'înü". Yedi defa. Sonra arkasından salavât-ı şerîfe. Bildiğin salavâtları. "Allahümme", oku beraber, kaybetmezsin, "Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed kemâ salleyte alâ seyyidinâ İbrâhim ve alâ âli seyyidinâ İbrâhime inneke hamîdün mecîd. Ve bârik alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed kemâ bârekte alâ seyyidinâ İbrâhim ve alâ âli seyyidinâ İbrâhime inneke hamîdün mecîd". Bildiğin salavâtları oku. Bazı büyük salavâtlar var, az evvel okuduk, Salât-ı Kutbiyye, bir salavât okuyorsun, otuz beş bin salavât sevâbı veriliyor. Meselâ bir adam üç defa Kulhüvallah’ı okursa, hadîsle sâbitdir, bir hatim sevâbı alır. Üç Kulhüvallah. Bu niyetle okusun bir hatim sevâbı. Câmiu's-Sagîr'de hadîsde var. Dört defa Âyetelkürsî'yi okursa, gene bir hatim sevâbı alır. Allah'ın böyle külfeti hafif, mükâfâtı çokdur bazı şeylerde.

Sonra, bu "iyyâke na'büdü ve iyyâke nesta'în" den sonra, salavât-ı şerîfeler, üç defa Resûl-i Ekrem'e salavât verilecek. Salavâtı yarıda bırakma. "Allahümme salli alâ Muhammed" deyip bırakma. "Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Muhammedin ve sahbihî vesellim". Üç defa. Kim onlar? Âl-i Muhammed, Cenâb-ı Peygamber'in ehl-i beyti, ashâbı, ensârı, ezvâcı, sahabesi, hepsi içerisine dâhil olursa, sevdikleriyle

beraber, Resûl-i Ekrem'in indinde mergûb ve mahbûb olur. Allah'ın da hoşuna gider o iş. Üç defa salavât-ı şerîfe.

Ondan sonra annene babana duâ edeceksin. Duâyı öğretiyoruz, bak duâ nasıl oluyormuş. "Rabbenağfirlî ve li vâlideyye ve lil mü'minîne yevme yekûmü'l-hisâb". “Yâ Rabbi anneme babama merhamet et”.

Allah Arapça da anlar, Türkçe de anlar. Ama Arabî okumak, Kur`ân lisânıyla okumak, Resûl-i Ekrem'in lisânıyla okumak, tekarrübe işâretdir. Onun için secdiğimizin lisânıyla okuruz. Allah da Kur`ân'ını öyle inzâl etmiş. Yoksa Allah her lisânı anlar, İngilizce de söylesen Allah anlar, Çince de söylesen Allah anlar.

"Rabbenağfirlî", Yâ Rabbi ben affet, evvelâ kendini. Niçin kendine istiyorsun evvelâ affı? Affetsin ki senin duânı kabûl etsin. Affolmayanın duâsı kabûl olmaz. "Rabbenağfirlî", beni mağfiret et, "ve li vâlideyye", benim anamı babamı da, onları da yâ Rabbi mağfiret et, affet. Annemi, babamı! Sonra "ve lil mü'minîn", bütün cümle Ümmet-i Muhammed'i, "Lâilâheillallah Muhammedü'r-Resûlullah" diyenleri. Günahkâr, namazı kılanı, kılmayanı, hepsi içine dâhil onun. "Yevme yekûmü'l-hisâb", kıyâmet gününde herkes hisâba kâim olduğu vakitde, o günde bunları bağışla yâ Rabbi.

Ondan sonra nefsin için duâ edeceksin. Bunları yapmayınca duâ müstecâb olmaz. Evvelâ Allah'a hamd ü senâ, sonra Resûl-i Ekrem'e salât ü selâm, sonra anaya babaya duâ, sonra nefsine. Sonra, nefsin için de istedin, ondan sonra arkasından, "İhdine's-sırâta'l-müstakîm. Sırâtallezîne en'amte 'aleyhim, gayri'l-mağdûbi 'aleyhim vele'd-dâllîn. Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammedin ve sahbihî vesellim. Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammedin ve sahbihî vesellim. Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammedin ve sahbihî vesellim". Şimdi duâ kabûl olur. Çünkü neden? Salavât var çünkü önünde ve arkasında. Duâlarda Resûl-i Ekrem'e salavât olmayınca, duâ yerini bulmaz. Yani semâvâtdaki bulunan perdeleri yırtarak Huzûr-i İzzet'e duâ vâsıl olmaz.

"Efendi, Allah gökde mi?". Allah'ın kahr u galebesi her tarafa, Allah her yere hâzır ve nâzırdır. Fakat makâm-ı muayyenler vardır böyle. Meselâ câmiye beytullah deriz. Allah burada mı oturuyor yani? Değil öyle. Böyle mukaddes yerler vardır. Kabetullah gibi, Kudüs gibi, Medîne-i Münevvere gibi. Evvelâ Kabetullah, Mekke şehri efdaldir. İçinde Kâbe vardır. Sonra, Medîne-i Münevvere efdaldir. Neden? O iki cihân fahri, sebeb-i hilkat-i âlem, Allah'ın sevgilisi, Habîb-i Hudâ Efendimiz orada Ravza-yı

Mutahhara'da Kubbe-i Hadrâ altında yatar. Orada, makâmı orasıdır. İnşâallah gidin sizde. Bize de Allah tekrar nasîb etsin ama gitmeyenler gitsin yani. Oruçlu ağızla yapılan duâ da kabûl olur. Yaaa, hiç oruçlu adamın duâsı reddolunmaz.

Yâ Rabbi şurada bulunan Ümmet-i Muhammed'e, beni de içine dâhil et, bizi tekrar tekrar böyle resûlünün, habîbinin, sevgilinin ravzasına varmak, yüz sürmek, gözyaşı dökmek, "es-salâtü ve's-selâmü aleyke yâ Resûlallah, es-salâtü ve's-selâmü aleyke yâ Habîballah, es-salâtü ve's-selâmü aleyke yâ hayra halkillah, es-salâtü ve's-selâmü aleyke yâ nûra arşillah" diyerek, gözyaşı dökerek, "Şefâat Yâ Nebiyyallah" diyerek yalvarmak ve "aleykümselâm ümmetim", men zârenî vecebet lehû şefâatî, beni her kim ziyâret ederse, şefâatim ona vâcib oldu diyor Peygamberimiz, "Ey ümmetim geldin beni ziyâret etdin, şefâatim sana vâcib oldu" dediği zümreye bizi dâhil et Yâ Rabbi.

Duâda Takyîd ve Itlâk

Büyük mürşidlerimizden İsmâil Hakkı Bursevî Hazretleri buyuruyorlar ki:

Bir nesneyi talebde ıtlâk evlâdır ki matlûbu 'ilm ve hikmet-i Hakk'a ircâ'dır. "رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً"[6] ve "رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً"[7] ve emsâli gibi. Zîrâ takyîdde bi-hasebi'l-gâlib hatâ vâki' olur ki ifrât ve tefrîtdir. Kur`ân ise buyurur ki, "اهْدِنَا الصِرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ"[8]. Yani istikâmet-i i'tidâliyye yoluna hidâyet matlûbdur ki onda aslâ inhirâf yokdur. Pes, duâyı takyîd etmek tarîkat-i 'avâmm ve ıtlâk üzerine zikr eylemek meslek-i havâssdır. Zîrâ ıtlâk üzerine oldukda bir nesnenin 'adem-i husûlünden keder gelmez. Matlûb-i mahsûsun 'adem-i husûlünden ise tegayyür gelir. Şol cihetden ki kalbin ona ta'alluk-ı kavîsi vardır ve vechi mutlaka münâsib olan vech-i mutlakdan teveccühdür ki külliyyet-i esmâya râci'dir. Velâkin bu mertebenin erbâbı ekall-i kalîldir. Zîrâ bu ma'nâ şehevâtdan tab'ı ve hevâdan nefsi tezkiyenin netîcesidir. Ve şol kimse ki tab' ve hevâdan halâs olmamışdır, Hakk Te'âlâ üzerine tahakküm eder, yoksa celâl ve 'azametine bakıp duâyı mutlak tazarru' ve iftikâr tarîkıyla etmez. Hakk-ı rubûbiyyet ve 'ubûdiyyet ise bu ma'nâdır, gayrı değil. Gel imdi duâ ve niyâza netîce vermek murâdın ise iftikâr yolun tut, tâ ki netîcesi rızâ-yı Bârî ola.

Bu lisâna âşinâ olmayanlar için Hazret'in beyânâtını şöyle îzâh edelim:

[6] Sure-i Mâide 114
[7] Sure-i Bakara 201
[8] Sure-i Fâtiha 6

Duâ ederken, geniş ma'nâlarla, mutlak ifâdelerle duâ etmek lâzımdır. Meselâ "Rabbenâ âtinâ f'id-dünyâ hasene ve fi'l-âhireti hasene" duâsı gibi. Böylece duâ eden istediği şeyi Hakk'ın ilmine ve hikmetine havâle eder. Duâlara kayıt koymak, birtakım şartlar koşmak doğru değildir. Çünkü insan kendisi hakkında neyin hayır neyin şer olduğunu bilemez. Onu ancak Allah bilir. Mutlak ma'nâlarla duâ etmenin bir faydası da istenilen şey ele geçmeyince üzülmemekdir. Halbuki kayıt koyarak duâ eden, istediği olmayınca üzülür, kederlenir. Çünkü istediği şeye gönlünü sıkı sıkıya bağlamışdır. Kayıt koyarak duâ etmek avâmın âdetidir, mutlak ma'nâlarla duâ etmek ise havâssın işidir. Bunu yapabilenler azdan azdır. Zîrâ bu, nefsi tezkiye etmeğe ve her türlü hevâdan kurtulmağa bağlıdır. Nefsin hevâsından kurtulmamış olan kişiler, âdetâ Allah'a emir verir gibi duâ ederler, "Şunu şöyle isterim, bunu böyle isterim, filanca şöyle olsun, falanca böyle olsun" derler. Hakk'ın rızâsını elde etmek isteyen kişi, böyle yapmamalı, tazarru ve iftikâr yolunu tutmalıdır.

Dikkat ederseniz, Cenâb-ı Hakk'ın ve Peygamberimizin ta'lîm etdiği duâlar hep şumullü duâlardır, ma'nâları geniş ve mutlakdır. Peygamber'in vârisleri olan evliyâullah hazerâtı da hep böyle duâ etmişlerdir. Bu gibi duâlar dilimize de yerleşmişdir. "Hakkında hayırlısı olsun", "Allah mübârek eylesin", "Ömrüne bereket" gibi duâlar hep bu kabîldendir. "Şu işe gireyim", "Çok param olsun", "Filancayla evleneyim", "Çocuğum olsun" diyerek yapılan duâlar ise tehlikelidir. Neden? Çünkü bu duâlar kabûl olduğunda belki de bizim için hayırlı olmayacakdır. Ya o para bizi yoldan çıkarırsa ya o eş hayırlı olmazsa ya o çocuk sakat olursa yâhud âsî olup başa belâ olursa, o vakit pişmanlık fayda vermeyecekdir. Nitekim Cenâb-ı Hakk şöyle buyurmuşdur: "عَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۚ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوا شَيْـًٔا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ[9]. Manâsı şudur: "Olur ki hoşlanmadığınız bir şey sizin için hayırlı olur. Olur ki sevip arzu ettiğiniz bir şey sizin için şerli olur. Allah bilir, siz bilmezsiniz". Şudur: "Olur ki hoşlanmadığınız bir şey sizin için hayırlı olur. Olur ki sevip arzu ettiğiniz bir şey sizin için şerli olur. Allah bilir, siz bilmezsiniz".

[9] Sure-i Bakara 216

Duâda Eller Nasıl Açılmalı?

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretlerine Amerika'daki bir sohbetlerinde, "Duâda ellerimizi nasıl açmalıyız?" diye soruldu. Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Kimi böyle açıyor, kimi böyle açıyor, kimisi böyle açıyor. (Efendi Hazretleri ellerini yanyana getirerek, birbirinden uzaklaştırarak, yukarıya doğru kaldırarak, duâda el açma şekillerini bir bir gösterdiler). Bunların hepsi şekil. Elini Allah'a açdığı vakitde, kalbini Allah'a bağlarsa, o açılan elin içine mutlakâ bir şey koyarlar. Muhakkak kalb Allah ile meşgûl olmalıdır. Âyât-ı âfâkiyyeye bakmalı, Allah'ın vermiş olduğu zâhir ve bâtın nimetlerini görmeli ve Allah'ı sevmelidir. Ve Allahu Zü'l-Celâl ve Tekaddes Hazretlerine sıdk u sadâketle, îmânla sarılmalıdır. O vakit elini açarsa, o kapıdan boş dönmez. Ama böyle Allahaısmarladık der gibi Allah'ı çağırırsa, o vakit bir şey olmaz. Eşyâda Allah'ın kuvvetini ve kudretini görmeli. Ve Allah'ın kendisine kendinden daha yakın olduğunu hissetmelidir. O vakit el açarsa boş dönmez. Ağız duâda kalb başka yerde dolaşırsa olmaz.
>
> İmam namaz kıldırıyormuş. Arkasında da bir veliyyullah namaza durmuş, meczûb bir velî. İmam namazda ağzı Kur`ân okuyor fakat aklına geliyor ki "Ben bağa gideceğim, eşeği nereye bağlayayım?" diye düşünüyormuş. Hem okuyor namazda hem de eşeği nereye bağlayayım diye düşünürmüş. Ağzı Kur`ân okuyor ama kalbinde o. Sonra o velî arkadan, "Yat da ayağına bağla hocaefendi" demiş. Böyle olmayacak. Hem ağız duâda hem kalb Allah'la beraber. O vakit Allah kapısından boş çevirmez.

Resûl-i Ekrem'i Vâsıta Kıl O'nunla İste Allah'dan

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Ömrünün her gününü Bayram, her gecesini Kadir bil. Allah'a isyâna yeltenme. Aczini bil, Kavî, Azîz olan Allah'a secde et. Rezzâk'ını bil, O'nun bârigâh-ı ehadiyyetine ellerini aç, alnını zillet ile huzûrunda yere koy, iste O'ndan. Kullardan istediğin vakitde, kullar senden firâr eder. Allah'dan istemezsen Allah sana gücenir, darılır, "Kulum benden istemiyor" der, "Benden müstağnî" der.
>
> Resûl-i Ekrem'i vâsıta kıl, O'nunla iste. Her ne istersen iste, Resûl-i Ekrem'i vâsıta kılarsan, Allah hiçbir zaman seni kapısından boş çevirmeyecekdir, dirîğ etmeyecekdir. Hattâ şöyle bir kıssa var da zuhûr etdi, söyleyelim, dersimize bir revnâk versin.
>
> Medîne halkı vaktiyle, şimdi değil, Medîne halkı, daha petrol filan çıkmadan, hacıların geleceklerini beklerler, onlardan alacakları hediyyeler

behiyyelerle geçinirlermiş. Ve borç yaparlarmış. İçlerinden bir zât, Receb nâmında bir zât, demiş ki, "Bu sene ben borç yapmayacağım, hesâbımı sıkı tutacağım" demiş ve borç yapmamış, iktisadlı davranmış.

Medîneli ama o, sen değil, sen sakın borç yapma, borç iyi bir şey değil. Medînelilerin Makâm-ı İzzet'de, Makâm-ı Risâlet'deki derecâtını söylemek için söylüyorum bunu.

Hac mevsimi yaklaşmış, bir manâ görmüş, rüyâ.

Malûm ya efendim rüyâda, göz yok, madde yok, gören nedir, görülen nedir? Görmek için göz yok, göz kapalı. Madde de yok görmek için. Gören ne görüyor, görülen nedir? Hakk gösterir rüyâyı. Rüyânın sıdk u sadâkatle bir takım manâlara hâmil olduğunu ve vahy-i ilâhînin Resûl-i Ekrem'e de evvelâ rüyâ-yı sâdıka ile başladığını Buhârî-i Şerîf haber veriyor, diğer hadîs kitâbları da öyle. Onun için mü'minlerin rüyâları sıhhatli çıkar, sahîh çıkar.

Bunu da sakın hâ kulak arkası etmeyin. "Kâfir rüyâ görmüş, kâfirin rüyâsından ne olacak, abdestsizin rüyâsından ne olacak" dememeli. Mâdem ki insandır, insan elbisesi giymişdir, insandır, rüyâsına kıymet vermek lâzımdır. "Abdestsizin rüyâsından ne olur" demeyeceksin! Allah dilerse abdestsize de rüyâ gösterir, kâfire de rüyâ gösterir. Bunu da ben böyle indî söylemedim, gene Kur`ân'dan aldığım nûr ile, ondan istinbât etdiğim nûr ile söyledim. Malûm-ı ihsânınız, Yûsuf Peygamber'in pâdişahı mü'min değildi, rüyâ gördü, rüyâsı sadâkatle çıkdı ya. Kâfirdi ya! Cenâb-ı Hakk rüyâyı gösterir gösterdiği kişiye.

Burası yeri değil ama artık açıldı, bunu da söylemeden geçmeyelim. Rüyâyı herkese söylemeyin. Sulehâdan olan zevâta söyleyin rüyâyı. Sulehâdan olan zâta söyleyin, şom ağızlılara söylemeyin rüyâyı. Bazı kişi vardır, rüyâyı tabir eder, Allahu Teâlâ, tabîrinde onu yalancı çıkarmamak için, onu yalancı çıkarmamak için, onun tabîr etdiği gibi rüyâyı zuhûra getirir. Neyse geçiyoruz, çok uzun bir mesele bu, şimdi geçeceğim.

Şimdi o zât bir rüyâ görüyor. Rüyâsı sıdk u sadâkatle.

Meselâ gene haber veriyoruz. Resûl-i Ekrem'i gören mutlaka Peygamber'i görmüşdür. Sakallı, sakalsız. Pantolonlu, şalvarlı. Entârili, Arap kıyâfetli, Türk kıyâfetli. Neyse makâmın, Resûl-i Ekrem'e kurbiyyetin o şekilde görürsün. Resûlullah aynadır çünkü mir`âtdır, O'na bakan kendini görür. Peygamber'i sakalsız görürsen, bil ki senin sakal sünnetinde eksikliğine

işâretdir. Aynaya bakdın, sakalın yoksa, sakalsız görürsün kendini. Bunun gibidir. Mir`âtdır çünkü.

Bunu nasıl isbât edeceğiz? Bir gün Resûl-i Ekrem oturuyormuş Mescid'de, sallallahu aleyhi vesellem, Sıddîk-ı Ekber, Seyyidinâ Ebâ Bekir Sıddîk gelmiş Huzûr-ı Saâdet'e, "Yâ Resûlallah, senden güzel yüzlü, senden tatlı sözlü hiçbir kimse dünyâya gelmemişdir, bu güneş onun üzerine doğmamışdır" demiş. "Sadakte" demiş Cenâb-ı Peygamber ona, "Doğru söyledin" demiş. Ashâb da böyle duruyorlar. Arkasından Ebâ Cehil gelmiş, cehâlet babası.

Câhil kime diyorlar? Âlim kime derler, câhil kime derler? Âlim Allah'ı bilene derler, Allah'ı tanıyana, Allah'a inanana. Allah'ı bilene âlim derler, Allah'ı bilmeyene câhil derler. Ebû Cehil, cehil babası, gelmiş, "Yâ Muhammed" demiş, estağfirullah, "senden acı sözlü, senden çirkin yüzlü kişi görmedim ben" demiş. Buyurmuşlar ki, "Sadakte Yâ Ebâ Cehil, Yâ Ebe'l-Hakem", "Doğru söyledin" demiş Peygamberimiz. Sahabe, bu iki zıd mütalaayı Peygamber tasdîk ediyor, bunun sırrını sormuşlar, "Yâ Resûlallah birisi seni medh etdi, doğru dediniz, ikincisi geldi zemmetdi, gene ona da doğru dediniz, bu nasıl şey" deyince, "Ben bir mir`ât-ı mücellâyım, bir aynayım, bana bakan kendisini gördü" diyor.

O zât görmüş Cenâb-ı Peygamber'i. Resûl-i Ekrem'i görürseniz eğer müjde size! Eğer paylarsa ya çarparsa ya döverse ya vururs a, kork! Ama mutlakâ görürsen şefâate nâil olacaksın. Bunu bil. Kime şefâat edecekse mübârek cemâlini gösterir.

Şimdi, o zât, borç yapmayan zât, Medîneliler borç yapmışlar, o yapmamış, iktisâd etmiş.

Dinle! Çok mühim de onun için anlatdım. Pek zevkli ama inşâallah Allah zevkinden seni ve beni hissedâr ede.

Resûl-i Ekrem oturmuş, bir zât da orada elinde büyük bir defter, rüyâda, manâda, işte sayıyorlar Medîne'nin halkını. "Ne kadar borcu var?" diyor Peygamberimiz. "İşte şu kadar altın Yâ Resûlallah" diyor. "Ödeyin" diyor Peygamber. "Ödeyin, ödeyin, ödeyin" böyle böyle gele gele Hacı Muhammed Receb'e gelmiş. "Hacı Muhammed Receb". "Ne kadar borcu var?" demiş Cenâb-ı Peygamber o zâta, defter sâhibine. Demiş, "Yâ Resûlallah, bu sene o hiç borç yapmamış, iktisâd etmiş, borç yapmamış" deyince, "Demek ki bize muhtâc değil bu sene" demiş. Adam kalkmış, "Hiii, bir daha

seneye borç yaparım" demiş, "Mâdem ki Cenâb-ı Peygamber her sene yükleniyor bu borcu". Çok güzel inceliği var ama zevkine vardık inşâallah.

İsteyeceksin Allahu Teâlâ'dan. Kuldan istersen, orada bırakdım sözü, kuldan istersen, kul bir defa verir, iki defa verir, üçüncüde kaçar senden. Allah'dan istemezsen gücenir. Resûlullah'dan istemezsen, "Demek ki bize ihtiyâcı yok" der. Acaba anlatabildik mi?

Biz ki günah ile âlûdeyiz, bâb-ı rahmete el uzatmışız, Resûlullah'ı şefâatçi bilmişiz, Cenâb-ı Peygamber'i. O'nun hürmetine isteyiniz, reddolunmayacak hiç.

Allah'dan Herşeyin Hayırlısını İste

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyururlardı ki:

Allah'dan ne isterseniz, hep hayırlısını isteyiniz. Evlâd istersin, hayırlı kaydını koymazsın, çocuk âsî olur, yumruğunu yersin sonra, evlâdınla terbiye olursun. Mal istersin, başına belâ olur mal. "Efendi, mâl başa belâ olur mu?". Mal, başa belâ olur, öyle bir belâ olur ki, ateşden daha şiddetli yakar adamı. Allah'dan ne isterseniz, hayırlısını isteyiniz ve hayır isteyiniz Allah'dan.

Üç peygamber geliyormuş, bir kemik yığını görmüşler, gâyetle cesîm, târih öncesi bir kemik yığını. Bir hayvanın kemiği. Tek bir hayvanın. Korkunç hayvanlar varmış dünyâda. Demişler, "Bu nasıl hayvan acaba, duâ edelim, Cenâb-ı Hakk bunu ihyâ etsin". Peygamber bunlar. Peygamberin duâsını Allah reddetmez. Bir demiş ki "Yâ Rabbi, bunun kemiklerini ve sinirlerini biraraya getir yapıştır" demiş, duâ etmiş. Hakk Teâlâ duâsını kabûl etmiş, sinirler ve kemikler yapışmış, iskelet biraraya gelmiş. Cesîm bir hayvan. Diğeri de demiş ki, "Yâ Rabbi, bunun derisini, tüyünü ihsân et" demiş. Tekrardan hayvan şekline girmiş. Yalnız rûhu yok. Üçüncü nebî elini açmış, "Yâ Rabbi, hakkımızda hayırlıysa bunu dirilt" demiş, "hayırlı değilse diriltme yâ Rabbi" demiş. Hemen dağılmış kemikler. Hakk Teâlâ buyurmuş ki, "Eğer hayır kaydını koymasaydınız, dirilt deseydiniz diriltecekdim, o mahlûk üçünüzü de yiyecekdi sizin" demiş.

Onun için dâimâ, kulağınızda kalsın, hep hayırlısını Allah'dan isteyiniz. "Yâ Rabbi, keseme çok ver yâ Rabbi, kalbimde yok et. Kesemde çok et, kalbimde yok et" de. Çok verirse azarsın sonra, Allah'ı Peygamber'i unutursun. Ben çok adam biliyorum, kıçında yarım pantolon vardı, ayakkabıları da yamalıydı, câmiye gelirdi. Sonra zengin oldu, Allah zengin etdi onu, sonra câmiye gelmez oldu o. Serveti ve sâmânı onu câmiden men

etdi. Oluyor böyle şeyler. Sahabede de olmuş böyle bir şey. Onun için erkek ona derler, mala mülke sâhib olduğu hâlde, nefs-i emmâresine dizgin vurup, o dağlardan büyük olan burnunu huzûrullahda yere sürmekdir.

Efendi Hazretleri yine aynı husûsda şöyle buyurdular:

Kötülük isteme. Allah'ın râzı olmadığı şeyleri isteme. Ve hakkında hayırlı olanı iste. Evlâd da istesen hayırlısını iste, mal da istesen hayırlısını iste, rütbe de istesen hayırlısını iste Allah'dan.

Onun için ne iş yaparsan yap, hep Allah'dan hayırlısını iste. Kız evlâdın olsun, hayırlısı olsun. Erkek evlâdın olsun, hayırlısı olsun. Malın olsun, hayırlısı. Züğürt ol gene hayırlı züğürt ol. Onu temennî eyle. Çünkü hayırlı fakîr olmazsan hırsızlık yaparsın, uğursuzluk yaparsın, arsızlık yaparsın, yüzsüzlük yaparsın, başın belâdan kurtulmaz. Hayırlısı olursa fakîrliğin, sabr-ı cemîlle sabredersin, Resûlullah'la beraber cennete girersin.

Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Nefs bir şey istedi, o nefs istediği şeyin kendi hakkında hayır olup olmadığını bilmez. İster. İsteyince Cenâb-ı Hakk verir ona. Verdiği vakitde eğer hayır değilse başına musîbeti alır. Onun için duâlarda "Yâ Rabbi, hayırlıysa bana bu nefsimin istediğini ver" demek lâzım. Bazen ne oluyor, istiyoruz, nefsimiz arzu ediyor, istiyoruz ama başımıza belâyı duâ ile satın alıyoruz. Onun için şart koşmak lâzım, "Yâ Rabbi istediğim şey hayırlıysa bana ver, hayırsızsa verme. Ben bilmiyorum, sen biliyorsun" demek lâzım.

Meselâ bir adam çocuğu olmamış duâ ediyor Cenâb-ı Hakk'a, "Yâ Rabbi bana bir evlâd ver, nasıl olursa olsun". Dünyâya çocuk geldi, başına belâ oldu. Sevindi hem de doğduğu vakitde, "Duâm kabûl oldu, çocuk dünyâya geldi, oh ne güzel" diye. Ama istikbalde zehir oldu hayatı başdan aşağı. Onun için duâlarda nefsin arzusunu istediği vakitde, dünyevî olsun uhrevî olsun, dâimâ "Yâ Rabbi hayırlısını bana ihsân et demesi lâzım. Böyle duâ etdi, çocuk a'mâ geldi, gözleri görmüyor. Onun hakkında o hayırlıdır, a'mâ olması. Yüz bin esrârı vardır o a'mâ gelmesinde. Hayır kaydını koyduğu vakitde, istediği nasıl gelirse gelsin, onun hakkında hayırlıdır o. Nefse belki ağır gelir, çirkin gelir ama onun hakkında hayırlıdır o. O bilemez onu, Allah bilir onu. Çünkü eğer gözü görseydi, belki babasını dövecekdi, belki evden eşyâ çalacakdı, babasının sakladığı şeyleri alıp götürecekdi filan. Belki eşkiyâ olacakdı. Demek ki a'mâ olması hayır oldu. Misâl olarak söylüyorum bunu. Yoksa Allah'ın şânından değil, kul hayırlısını istesin de a'mâ

versin ama böyle de verse gene onun hakkında hayırlı olur yani, onu demek istedim.

Allah'dan Ne İsteyeceğini İyi Bil

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Bir sır daha söyleyeyim size. İki hutbe arasında yapılan duâ müstecâb olur. Ama gizli, âşikâr değil. Dünyâ kelâmı konuşamazsın Cuma namazı vaktinde. “Hayye ale’s-salah” “Hayye ale’l-felah” dediği vakitde müezzin, o aradaki yapılan duâ müstecâb olur. Reddolunmaz yani duâ. Sır söylüyorum sana. Yağmur yağarken edilen duâ reddolunmaz. Namaz sonunda yapılan duâ reddolunmaz.

“Efendim, ben bu kadar namaz kıldım, duâ etdim, olmadı, Allah vermedi”. Hâşâ! Böyle konuşma sakın hâ! Allah kimseyi kapısından mahrûm göndermemişdir. Bizim zannımız Allah’a böyledir. Ne var ki burada vermezse, ebedî âlemde verecekdir. Burada da verir, senin haberin bile yokdur. Senin istediğini vermez de sıhhat ü âfiyet verir. Çünkü senin hakkında hayırlı değildir. Çocuk istersin vermez, çünkü senin hakkında hayırlı değildir o, sana sıhhat u âfiyet verir. Servet istersin vermez, senin hakkında hayırlı değildir o, âhirete bırakır işi. Çünkü birçok adam fakîrken mü’min olur, zenginleşdi mi, yılanın güneşde saldırdığı gibi dînden hurûc eder. Yılan gibi olur yani güneş belini ısıttı mı? Çünkü para, insan yılanının güneşidir. Temmuzda, Ağustosda yılan çok şiddetli olur. Neden? Güneş yılanın belini ısıtır. İnsanın nefsi, yılana benzer, dünyâ metâı da güneşe benzer. Onun için bakarsın lap, yoldan çıkarsın sonra. Allah diyen adamken, bakarsın “Sen kalbime bak, sen bakma sofulara, onların namazı varsa bizim niyâzımız var” diye bu tarafa doğru Şeytan seni yuvarlar cehenneme. Haberin bile olmaz!

Çok mühim bir incelikdir bu, maalesef müslümanlar bunu pek bilmezler ve akıllarına ne gelirse isterler Allah'dan. Kimi ev ister kimi araba ister kimi çocuk ister kimisi para ister. Üstelik bir de tarîf eder bunları, meselâ "şu marka bir arabam olsun" der, "şu semtde bir evim olsun" der, "şu kızı alayım" yâhud "şu çocuğa varayım" der, "çocuğum erkek olsun" der. Yâhud zaman tayîn eder, "Şu gün olsun" der, "hemen olsun" der, "seneye olsun" der. Bu tarzda duâ etmek büyük bir hatâdır. Bakarsın ki Allah duânı kabûl eder ama istediğin şey başına belâ olur. Arabayı aldığın gün bir duvara toslarsın yâhud bir tırın altında kalırsın. Âşık olduğun kişi hayırsızdır, evlilik senin için azâb olur. Çocuğun olur olmasına ama büyüyünce sana âsî olur yâhud sakat olur, hasta olur ömür boyu uğraşırsın. Ev

istersin, ille de şuradan olsun dersin, duân kabûl olur, alırsın ama bilmezsin sen, ev çürük çıkar yâhud altından fay hattı geçiyordur, ilk depremde yıkılır gider. Yalnız ev gitse neyse, sen de gidebilirsin, sevdiklerin de ölebilir. Hâsılı istediğin şey senin hakkında hayırlı olmayabilir. Aklı olan, kendi aklına, kendi bilgisine güvenmez, işi, Allah'a bırakır. "Hakkımda hayırlısını ver Yâ Rabbi" der. Çünkü gaybı ancak Allah bilir. Kulunu da en iyi bilen Allah'dır. Onun için duâ ederken, Cenâb-ı Hakk'ın talîm etdiği, Resûl-i Ekrem'in tavsiye etdiği duâlardan şaşmamak lâzımdır. Bunlar hem mücmel hem şumüllü duâlardır. Yani hem elfâz bakımından kısa hem manâ bakımından genişdir bu duâlar. Meselâ yukarıdaki levhada gördüğünüz, "Rabbenâ âtinâ fi'd-dünyâ haseneten ve fi'l-âhireti haseneten ve kınâ azâbe'n-nâr" duâsı gibi. Manâsı şu: "Rabbimiz, bize dünyâda da âhiretde de iyilik ve güzellik ver ve bizi cehennem azâbından koru". "Hasene" deyince, bütün iyilikler, bütün güzellikler girer onun içine. Üstelik hem dünyâya hem âhirete şâmil, başka ne kalıyor ki geriye. Ne kadar şumüllü ne kadar manâlı ne kadar veciz bir duâdır bu.

Allah'dan Küçük Şey İstemeyin

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretlerinin Amerika'daki bir sohbetlerinde, yeni müslüman olan Amerikalılardan biri, "Ben Allah'ın 99 ismini ezberlemek ve manâlarını öğrenmek istiyorum, bu husûsda bana yardım eder misiniz?" diye sorunca "Elbette ederiz" buyurdular ve sözlerine şöyle devâm etdiler:

> O 99 Esmâ-yı Husnâ'yı kim ezberlerse cehennemden âzâd olur. Ama lisânen söylüyor, kalble inanmıyorsa o vakit münâfık olur. Lisânen ikrâr, kalb ile tasdîk etmek şartıyla ezberlerse Cenâb-ı Hakk'ın esmâlarını esmâdan müsemmâya gidebilir. Çünkü Allah'a seslendin mi Allah cevâb verir. İsimleriyle Allah'ı çağırıyor, çağırınca işte Allah hepsine cevâb verir. Esteîzübillah, [10]"وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَاِنِّي قَرِيبٌ اُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي". Bitdi, o kadar. Kim ki Allah'a çağırdı, Allah ona cevâb verir, icâbet eder. Çünkü Cenâb-ı Hakk sağır olmadığı için, seslendin mi duyar. Canlı olduğu için cevâb verir, hayydır. Kendini zikredeni de görür. Basîrdir çünkü.
>
> Velhâsıl, netîce-i merâm, hâsıl-ı kelâm, Allah diyen mahrûm olmaz. Bir hânede bir canlı var mı, kapıyı vura vura, kapıyı vurmak ismi çağırmakdır, vura vura bir gün kapıyı açdırır. Mutlakâ kapıyı vura vura bir gün, "Ne istiyorsun?" diye açacaklardır, muhakkak!
>
> Sakın küçük bir şey istemesin o, küçük bir şey istemesin, büyük istesin. Ben Kâbe'de, Kâbe'yi tavâf ediyordum, orada Bâb-ı Mültezem var orayı

[10] Sure-i Bakara 186

tutduk, orada duâ ediyoruz. Birisi Türkçe duâ ediyordu orada, Allah'a yalvarıyor, "Yâ Rabbi, bana otomobil kullanmasını öğret ve otomobil kullandığım vakitde kimseye çarpıp onu sakat etmeyeyim, adam ezmeyeyim" filan. Vallâ! Pek hoşuma gitdi adamın duâsı. Böyle küçük şeyler istemesin yalnız Allah'dan, büyük şeyler istesin. Bu da güzel bir şey ama ufak şey istemesin, küçük şey istemesin, büyük istesin, çok büyük istesin.

Hani Asiye'yi Firavun çarmıha gerdirdi, Asiye vâlideyi, sonra Cebrâil'i gönderip sordu Allah, "Ne istiyor Âsiye benden?" dedi. "Ev istiyor". "Küçük şey istemiş" dedi Cenâb-ı Hakk, "küçük şey istedi benden". Sonra "indeke'l-beyt" dedi Asiye. "İndinde, O'nun yanında ev isterim" deyince, "Büyük şey istedi" diyor Cenâb-ı Hakk.

Allah Celle Celâluhû buyurdu ki Hazret-i Mûsâ'ya, dedi, "Yâ Mûsâ, hayvanlarının, davarlarının dahi yemini benden iste" dedi. Çünkü kuldan bir istersin verir. Bir daha istersin gene verir. Cömertse, bir daha istersin gene verir. Bir daha istersin gene verir. Sonra seni gördü mü yolu değişdirir. Ama Allah "Niye benden istemiyorlar" diye gadab ediyor. Allah'dan istemezsen Allah kızar. Darılır yani, kızarın manâsı. Onun için O'ndan iste. Ne istersen. Ama küçük şey isteme.

Benî İsrâil zamânında Allah'dan istemiş adamcağız. İsteye isteye, bir gün o devrin nebîsi gelmiş, demiş, "Sen duâ etmişsin, Allahu Teâlâ'dan istemişsin, Allah senin üç tâne duânı kabûl edecek" demiş. "Allah'dan üç şey iste" demiş. "Üç şey iste, iyi şeyler iste". O da karısına açmış bu meseleyi, demiş, "Ben duâ ediyordum çokdan beri, Allah benim üç tâne duâmı kabûl edecekmiş, dünyâda verecekmiş. Ne isteyeyim?" demiş. Kadın demiş ki, "Dünyâda en mesûd erkek kimdir bilir misin efendi?". "Bilmem". "Karısı güzel olan" demiş. "Öyleyse sen duâ et ben güzel olayım, o vakit sen bütün dünyâ sıkıntılarını unutursun, beni gördüğün vakitde cenneti görmüş gibi olursun, sen bahtiyar bir insan olursun" demiş. Adam da aldanmış buna, "Peki" demiş ve "Yâ Rabbi karımı güzel yap" demiş. Aman efendim, kadın bir güzel olmuş! Ay yanında kararmış, güneş mat olmuş. Fakat gel gelelim kadın başlamış kibirlenmeye. "Çirkin herif, ben seninle oturmam, ben pâdişahlara lâyığım" demeye başlamış. "Aynaya dargın mısın, çamura yat kalıbına bak, ben sana lâyık mıyım?" filan, evde tatsızlık başlamış. Adam fenâ hâlde kızmış, demiş, "Yâ Rabbi bu karıyı maymun yap" demiş. Duâ kabûl olmuş, kadın maymun olmuş. Bu sefer başlamış kadın karşısına geçip ağlamaya. Demiş, "Yâ Rabbi bunu eski hâline koy gene"

demiş. Kadın evvelki hâline avdet etmiş. Ve duâlar da gürültüye gitmiş. Hiçbir şeye yaramamış. Onun için küçük şey istemesinler.

Uzun Ömür Değil Hayırlı Ömür İste

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri duâlarında hep hayırlı ömür ister, hiç uzun ömür için duâ etmezlerdi. Herkese de bu tavsiyede bulunurlar, "Allah'dan uzun ömür istemeyin, hayırlı ömür isteyin" buyururlardı. Hattâ bir defâsında çok rahatsız oldukları için kendisine duâ eden bir zât "Yâ Rabbi Efendi Hazretlerine uzun ömür ihsân eyle" deyince, sözünü nâzikçe keserek, "hayırlı ömür, hayırlı ömür" diyerek duâyı değiştirmesini istemişlerdi.

Eskiden büyükler, kendilerine hizmetde veya yardımda bulunan gençlere, "ömrüne bereket" diye duâ ederlerdi. Birçokları bu duâdaki inceliği kavrayamazdı. İnsan yüz sene de yaşasa, ömrü bereketli olmadıkdan sonra neye yarar ki. Öyle insanlar gelmişdir ki, ömürleri çok kısa olduğu hâlde, bereketli bir ömür sürdükleri için, kıyâmete kadar hayırla yâd edilmelerine vesîle olan hizmetler yapmışlar, eserler bırakmışlardır. Kendilerinden sonra gelen nice nesiller onların feyzinden istifâde etmişdir ve edecekdir. Nice insanlar da gelmişdir, yüz sene, yüz elli sene ömür sürdükleri hâlde, insanlığa faydalı bir işleri olmamış, bu yüzden de unutulup gitmişlerdir. Öyleyse kerâmet uzun yaşamakda değil, iyi yaşamakda, hayırlı ve bereketli bir ömür sürmekdedir.

Allah'dan Dâimâ Âfiyet İstemek

Âfiyet, aslında Arapça olmakla beraber güzel Türkçemizde de yer etmiş, milletimiz tarafından benimsenmiş kelimelerdendir. Âfiyet, afv kökünden gelir ve sağlık, sıhhat, rahat, emniyet ve huzûr içinde yaşamak ma'nâsına gelir. Türkçemizde de aşağı yukarı aynı ma'nâyı ifâde eder. "Âfiyet bulmak", "afiyet olsun", "Allah âfiyet versin", "Âfiyetdesinizdir inşaallah" gibi tabirleri hepimiz biliriz, kullanırız. "Ağız tadıyla yaşamak" dediğimiz şey de âfiyet demekdir. Meselâ "Allah ağzımızın tadını bozmasın" deriz ki bu da "Allah âfiyet versin" demekdir.

Resûl-i Ekrem Efendimiz, Cenâb-ı Hakk'ın insana bahşetdiği en büyük nimetin âfiyet olduğunu beyân etmiş ve ashâbına da hem dünyâ hem âhiret için âfiyet istemelerini tavsiye etmişlerdir. Neden? Çünkü Cenâb-ı Hakk'ın celâli de vardır ama ona sabretmek çok zordur, herkesin yapabileceği bir iş değildir bu. "Kahrından da hoş lutfun da hoş" diyenler kâmil insanlardır, büyük velîlerdir, Allah'a karîb olanlardır. Diğer kullar başlarına en ufak bir belâ geldiğinde hemen şikâyete başlarlar, ibâdetlerinde bile huzûr kalmaz. Hattâ bazıları Allah'a darılır, "Benim suçum ne idi ki bu belâ benim başıma geldi" filan derler. Bazıları da işi isyâna kadar götürür, ibadeti, tâatı terkeder, Allah muhâfaza, dînden, îmândan

bile çıkabilir. Nitekim Resûl-i Ekrem Efendimiz, "Fakirlik neredeyse küfür olacakdı" buyurmuşlar ve fakîrlikden Allah'a sığınmayı tavsiye etmişlerdir. Bu yüzden bize düşen, Allah'dan dâimâ âfiyet istemek, belâlardan, musîbetlerden, hastalıklardan uzak kalmayı dilemekdir. Bir sonraki yazımızda bu meseleyi îzâh etdiğimiz için burada sözü uzatmayacağız.

Sultan Süleyman Hân gibi bir cihân pâdişahı bile bakın ne diyor:

Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi
Olmaya devlet cihânda bir nefes sıhhat gibi

Yani sıhhati, âfiyeti kaybetmek her şeyi kaybetmek demekdir diyor. İstersen Kaf'dan Kaf'a hükmet, sıhhatin yoksa neye yarar demek istiyor.

Şimdi Resûl-i Ekrem Efendimiz'in ashâbına talîm etdiği âfiyet duâlarından bazılarını yazalım:

Allahümme innî es'elüke'l-âfiyete fi'd-dünyâ ve'l-âhira. Allahümme innî es'elüke'l-afva ve'l-âfiyete fî dînî ve dünyâye ve ehlî ve mâlî. Allahümme'stür 'avrâtî ve âmin rav'âti. Allahümme'hfaznî min beyni yedeyye ve min halfî ve an yemînî ve an şimalî ve min fevkî. Ve e'ûzü bi 'azametike en uğtâle min tahtî.
Allahım, ben, dünya ve âhiretde senden âfiyet isterim. Allahım, dînim, dünyâm, ehlim ve mâlım hakkında senden âfiyet isterim. Allahım, ayıblarımı ört, korkduğum şeylerden beni emîn kıl. Allahım, önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan ve üstümden gelecek musîbetlerden beni koru. Ayaklarımın altından gelecek ânî felâketden senin azametine sığınırım.
Allahümme 'âfinî fî bedenî. Allahümme 'âfinî fî sem'î. Allahümme 'âfinî fî basarî. Allahümme innî e'ûzü bike mine'l-küfri ve'l-fakri. Allahümme innî eûzü bike min azâbi'l-kabri. Lâ ilahe illâ ente.
Allahım, bedenime âfiyet ver. Allahım kulağıma âfiyet ver. Allahım, gözüme âfiyet ver. Allahım, küfürden ve fakîrlikden sana sığınırım. Allahım, kabir azâbından sana sığınırım. Senden başka ilâh yok.
Allahümme innî asbahtu minke fî ni'metin ve 'âfiyetin ve setrin, fe etimme ni'meteke 'aleyye ve 'âfiyeteke ve setrake fi'd-dünyâ ve'l-âhira.
Allahım, nimet, âfiyet ve setr içinde sabahladım. Nimetini, âfiyetini ve setrini hem dünyâda hem âhiretde eksik etme.

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri de her Cuma hutbesinin sonunda şöyle duâ ederlerdi:

Vektübü's-sıhhate ve's-selâmete ve'l-'afva ve'l-'âfiyete 'aleynâ ve 'ale'l-huccâc ve'l-guzât ve'l-müsâfirîn ve'l-mukîmîn ve'l-hâzırîne ve'l-gâibîn fî berrike ve bahrike ve cevvike min ümmeti Muhammedin ecma'îne Yâ Rabbe'l-âlemîn.

Ey âlemlerin Rabbi, bize, hacılara, gâzîlere, misâfirlere, mukîm olanlara, ümmet-i Muhammed'den burada hazır olanlara, olmayanlara, karadakilere, denizdekilere, havadakilere sıhhat, selâmet, afv ve âfiyet ihsân eyle.

Allah'dan Dâimâ Affını İste

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Allah, Allah'a şikâyet olunur, kula şikâyet olunmaz. Bak Eyyûb Peygamber'e, ne yapdı? [11]"rabbî ennî messeniye'd-durru ente erhamü'r-râhimîn" dedi. Kendine şikâyet etdi kendisini. O vakit ayıp olmuyor. Baban seni döverse, sen "babacığım" diye yine ona sarılacaksın, başka nereye gideceksin? Gene babana sarılacaksın, "babacığım" diyeceksin tabii.

Biz kaldıramıyoruz, duânı böyle yap. "Yâ Rabbi, dünyâ ve âhiretde bana affınla tecellî et" de. Sakın adâlet isteme. "Affınla tecellî et" de Cenâb-ı Hakk'a. Kaldıramazsın. Kaldırsan çok güzel ama kalkmaz. Bak zü'l-celâli ve'l-ikrâm, evvelâ celâli gelir, sonra arkasından cemâli gelir ama ağır olur kaldırması. Diken yarılmayınca gül çıkmaz. Evvelâ celâl gelir, sonra cemâl gelir arkasından. Mektebe gidersin, tahsilde büyük zahmet çekersin, arkasından rahat edersin. Her menzil böyledir, menzile giderken zahmet çekilir, fakat menzil-i maksûda varıldı mı rahata erişilir.

Onun için diyor ki Bâyezid-i Bistâmî Hazretleri, Hazret-i Eyyûb aleyhisselâmı görmüş manâda. Demiş ki, "Yâ Nebiyyallah, nasıl oldu da böyle şikâyet etdin" demiş. [12]"rabbî ennî messeniye'd-durru ente erhamü'r-râhimîn" Demiş ki Hazret-i Eyyûb aleyhisselâm, "Allah bana belâ verdi ben sabretdim, Allah bana belâ verdi ben sabretdim, Allah ban belâ verdi ben sabredince, belâ, Allah ile benim aramda bir dağ oldu. İmkânı yok cenâb-ı Hakk'a mülâkat edemeyeceğiz. Sabretdikçe ortaya bir perde geliyor. Onun için ne yapdım, perdeyi çâk etdim, yırtdım, 'Rabbî, ey benim Allahım, innî messeniye'd-durr, bana zara erişdi, ente erhamü'r-râhimîn, sen merhametlilerin merhametlisisin' deyip Allah'a sığındım" demiş.

Onun için Cenâb-ı Hakk'dan affıyla muamele istemek lâzım. Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi vesellem sahabeden birini ziyârete gitmişler. O adam böyle yatağın içerisinde kadîd kalmışdı diyor. Müslim-i Şerîf'de var. Kadîd. Yani kadîdin ma'nâsı, pastırma. Kadîd olmuş o adam. Kadîd Arapça pastırma demek. Peygamberimiz ona, "Sen böyle olmayı Allah'dan arzu mu

[11] Sure-i Enbiyâ 83
[12] Sure-i Enbiyâ 83

etdin?" demiş. "Evet, yâ Resûlallah" demiş. "Yâ Rabbi, bana âhiretde vereceğin azâbı dünyâda ver dedim. Çünkü âhiretin azâbı çok şiddetlidir. Allah bana dünyâda verdi. Şimdi bu hâle geldim" demiş. Cenâb-ı Peygamber, "Niye sen iki cihanda Allah'dan af istemedin? Niye af istemedin? Allah af da edebilirdi.

Onun için haydi hep beraber okuyacağız, "Allahümme inneke 'afüvvün kerîmün tuhibbü'l-'afva fa'fü 'annâ, âmîn, bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn". Manâsı bu. "Yâ Rabbi sen affı seviyorsun, keremi seviyorsun, bizi affet yâ Rabbi" de, Cenâb-ı Hakk'a boynunu bük.

Her lisânda söylesen Allah anlar. Nidâ-yı hafî ile de söyleyebilirsin, nidâ-yı hafî ile. Ne demek o biliyor musun? Namaz kılarken, imam seni Allah'a takdîm etdiği vakitde, kalbden duâ edebilirsin. Ağızdan değil ha! Yanlış anlama. Ve duâ müstecâb olur ha! Çünkü mülâkatdır, vuslatdır namaz, mi'râcdır, vuslatdır, mülâkatdır, duâ kabûl olur. Lisânen değil, kalble, nidâ-yı hafî ile, kalble isteyeceksin Allah'dan arzunu, isteğini. Nasıl Peygamber Mi'râc'da istedi ümmetini, bizleri istedi Rabbü'l-âlemîn'den, istedi Cenâb-ı Hakk'dan bizi.

Hattâ ümmetinden bir ferdin cehenneme girmesine Peygamber taraftar değil. Allah da taraftar değil, Rabbü'l-âlemîn. Rabbü'l-âlemîn de merhametlilerin merhametlisi ve Cenâb-ı Hakk'ın rahmet sıfatının tecelliyâtı, "وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ * إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ * وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ "[13].

Kabûlu Tehîr Edilen Duâlar

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri anlatmışlardı:

Allah'dan aldıkları emirleri yerine getirmek üzere yeryüzüne inen iki melek konuşuyorlardı. Birisi diyordu ki:

Acâib bir emir aldım, onu îfâ etmeğe gidiyorum. Bir şehirde bir kâfir varmış ve sayılı nefeslerini tüketmek üzere imiş. Canı bir balık istemiş ve fakat onun yaşadığı ülkenin denizlerinde o balık bulunmuyormuş. Şimdi, ben gidip o balığın bulunduğu denizlerden alacak ve o kâfirin ülkesindeki denize bırakacağım. Balıkçılar o balığı tutacaklar, kâfirin yakınları da satın alıp pişirecekler ve bu son arzusu yerine geldikden sonra da Melekü'l-mevt onun canını alacak.

[13] Sure-i Enbiyâ 105-107

Diğer melek de şunları anlatıyordu:

Benim aldığım emir de bunun kadar acâib. Bir şehirde, fakîr ve âbid bir müslümân yaşıyormuş ve o da son nefesini vermek üzere imiş. Kırk küsur yıldır özlediği bir yemeği bir türlü bulup yiyememiş ve bu arzusunu da etrafındakilere açıklamış. Yakınlarından birisi gerekli malzemeyi temin ve tedârik ederek kendisine kırk yıldır özlediği o yemeği hazırlıyormuş. Ben de gideceğim, o hasta mü'mine arzuladığı yemeği yedirmemek için tenceresini devireceğim ve yiyemeden rûhunu teslîm edecek.

Gerçekden her iki meleğin de aldıkları vazîfe acâib gibi görünüyordu. Öyle ya, bir kâfir arzuladığı balığı yiyebilmesi için, ülkesinin sınırları dışındaki denizlerden o balık tutulacak, onun bulunduğu ülke karasularına atılacak ve o kâfir o balığı yiyip öyle ölecek. Buna mukâbil, bir mü'min de kırk yıldır arzuladığı ve özlediği bir yemeği hazırladıkları halde, tenceresi devrilecek ve o da bu ni'meti yiyemeden ölecek. Bu emr-i ilâhînin bir sırrı ve hikmeti vardı ama, neydi?

Üçüncü bir melek, onların bu müşkillerini şöylece halletti:

Canı balık isteyen kâfirin hayırlı bir işi vardı. Oysa kâfir olduğundan âhiretde nasîbi olamazdı. Adâlet-i ilâhiyye tecellî ederek o kâfirin hayırlı işi, canı istediği balığı ikram edilmek sûretiyle mükâfâtlandırılacak ve dünya hayatından âhiret hayatına hiçbir alacağı kalmaksızın intikâl edecek. O mü'mine gelince, onun da işlediği küçük bir hatâ vardı ve bu hatâsı da dünyâ hayatında kırk yıldır özlediği bir yemeği kendisine yedirmemek sûretiyle cezâlandırılacak ve o mü'min de âhiretde afv-ı ilâhîye mazhar olarak intikâl edecek ve orada ebedî ni'metlere nâil olacak.

Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Allah'ın rahmet ve ihsân kapısından hiç kimsenin boş döndürüldüğü görülmüş, işitilmiş değildir. O Kerîm'dir, Rahmân'dır, Rahîm'dir, Latîf'dir, bizlere bizden yakındır. Gizlice söylesen bile duyar ve işitir, isteğini kalbinden bile geçirsen bilir ve ihsân buyurur. Çağırana icâbet buyurur, zikredeni zikreder ve cevap verir. Fakat Cenâb-ı Hakk, isteklerin bazılarını dünyâda iken ihsân buyurur, bazılarını da âhiret hayâtında bahşetmek üzere te'hîr eder. Onun için duâ ettikleri halde, duâlarının kabûl buyurulmadığını söyleyerek ümidlerini kesenler, aldanırlar.

"Çok Duâ Etdim Kabûl Olmadı" Deme Sakın

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> "Efendim, ben çok duâ etdim, etdiğim duâ elime gelmedi" dersen, istemiş olduğun nesnenin sen hayır veyâhud şer, kötü veya iyi olduğunu bilemezsin. Allah bilir onu. Birçok şeyi istersin, istemiş olduğun şey senin eline geçerse, senin başına belâ olabilir.

Efendi Hazretleri Envârü'l-Kulûb adlı eserinde de bu husûsu şöyle beyân ve îzâh buyurmuşlardır:

> Nice fakîr görünenler vardır ki, kendilerine zenginlik verilse mutlakâ azarlar. İnsanlar, onların şerlerinden kurtulamaz. Netîce itibariyle dünyâ ve âhiretde azâb ve ızdırâba dûçâr olurlar. Böylelerinin, dünyâda fakîr olarak yaşamaları elbette zengin olmalarından daha hayırlı ve yararlıdır. Ne var ki, bizler kıt ve kısır görüşlerimizle, dar ve kısıtlı anlayışımızla olayları yorumlamağa ve hükme varmağa çalışır ve ekseriyâ aldanırız. Bu risâleciğin müellifi olan fakîr, nice sofular gördüm ki, başlarını secdeden kaldırmaz, hemen imamın arkasında ve ilk safda namaz kılabilmek için sabahın erken saatlerinde câmi-i şerîflere koşarlardı. Sonra Allahu Teâlâ bunlardan bazılarına servet ve zenginlik ihsân buyurdu. O sofularda ne îmân, ne islâm, ne namaz, ne niyâz, ne cemâat, ne hayır, ne hasenât kalmadığı gibi ibâdullahın ırz ve nâmûslarına tasallut etmeğe başladılar. İnsan olarak yaratıldıkları halde, âdetâ hayvan sıfatına büründüler, sonunda sürüm sürüm sürüründüler. Eğer onlar fakîr kalsalardı, nimet şeklinde görünen bu nikbet ve musîbete, bu azâb ve ızdırâba ma'rûz olmazlardı.

Bu hikmet Kur`ân'da, [14]"وَعَسَى أَن تَكْرَهُواْ شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّواْ شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ" âyet-i celîlesi ile beyân olunmuşdur. Cenâb-ı Hakk bu âyetde şöyle buyuruyor: "Olur ki hoşlanmadığınız bir şey sizin için hayırlı olur. Olur ki hoşlandığınız bir şey sizin için şerli olur. Allah bilir, siz bilemezsiniz".

Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> "Efendim, ben bu kadar namaz kıldım, duâ etdim olmadı, Allah vermedi". Hâşâ! Böyle konuşma sakın hâ! Allah kimseyi kapısından mahrûm göndermemişdir. Bizim zannımız Allah'a böyledir. Ne var ki burada vermezse ebedî âlemde verecekdir. Burada da verir, senin haberin bile yokdur. Senin istediğini vermez de sıhhat ve âfiyet verir. Çünkü senin istediğin hayırlı değildir. Meselâ çocuk istersin vermez. Çünkü senin hakkında hayırlı değildir o, sana sıhhat ve âfiyet verir. Servet istersin vermez. Senin hakkında

[14] Sure-i Bakara 216

> hayırlı değildir o. Âhirete bırakır o işi. Çünkü birçok adam fakîrken mü'min olur, zenginleşdi mi, yılanın güneşde saldırdığı gibi, dînden hurûc eder. Yılan gibi olur yani güneş geldi mi sırtına. Çünkü para insan yılanının güneşidir. Temmuzda, Ağustosda yılan çok şiddetli olur. Neden? Güneş yılanın belini ısıtır. İnsanın nefsi yılana benzer. Dünyâ metâı da, güneşe benzer. Onun için bakarsın lap diye yoldan çıkarsın sonra. Allah diyen adam, "Sen bakma sofulara, onların namazı varsa bizim niyâzımız var" demeye başlar. Şeytan seni yuvarlar cehenneme. Haberin bile olmaz.

Efendi Hazretleri bir başka sefer aynı husûsda şöyle buyurdular:

> Hiç deme ki, "Ben duâ etdim de Allah benim duâmı kabûl etmedi" deme. Duân kabûl olmuşdur fakat tehîr olunmuşdur. Çünkü sen senin hakkında istediğin şeyin hayır olup olmadığını bilemezsin. Allah verir sana bunu, âhiretde mükâfâtıyla mükâfâtlandırır. Hattâ dünyâda Allah'dan bir şeyi isteyip de o nimet eline geçmeden âhirete giden kimse, kendisine verilen nimeti gördüğü vakitde, "Keşke dünyâ yüzünde hiçbir duâm kabûl olmasaydı, hepsi âhirete taalluk etseydi" diye hayıflanacakdır. Bu müjdeyi vereyim sana.

Allah Bütün Duâları Kabûl Eder mi?

Sûre-i Bakara'daki [15]"وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُواْ لِي وَلْيُؤْمِنُواْ بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ " âyet-i kerîmesi, Kur`ân-ı Kerîm'in en müjdeli âyetlerindendir. Bu âyet-i kerîme ile verilen müjdeye göre, kim Cenâb-ı Hakk'dan bir şey isterse, Allah ona istediğini muhakkak verir. Yalnız burada mühim bir incelik vardır ki o da istemenin âdâbı ve usûlü hakkındadır. Nitekim âyet-i kerîmenin ikinci kısmında bu husûsa işâret edilmişdir.

Nasıl ki zehir içen kişi şifâ ümîd edemezse, duânın makbûl olabilmesi için insanın ef'âli de duâsına mutâbık olmalıdır. Yoksa sadece dil ile yapılan bir duâ, lafdan ibâret kalır ve bir netîce vermez. Meselâ:

İlim öğrenmek isteyen kişinin diliyle duâ etmesi yetmez, bunu taleb etmesi ve kendisine bir hoca veya okul bulması lâzımdır. Bu da yetmez, okuması, çalışması ve gayret göstermesi de gerekir. Sadece diliyle duâ ederek ilim sâhibi olmak isteyen kişinin bir şey öğrenmesi mümkün olmaz zîrâ âdetullaha mugâyirdir.

[15] Sure-i Bakara 186

Bir hastanın diliyle duâ etmesi iyileşmesi için yetmez, tedâvî için iyi bir hekim bulması ve o hekimin tavsiyelerine uyması da lâzımdır. Sadece diliyle duâ eden ancak şifâ aramayan kimsenin sıhhat bulması için bir mucize lâzımdır.

Sıhhat için yaptığımız duânın kabûl olmasını istiyorsak, yediğimize içtiğimize dikkat etmemiz, yaşayışımıza, nefes aldığımız havaya varıncaya kadar içinde bulunduğumuz bütün şartlara da dikkat etmemiz gerekir. Böyle yapmayıp da elin ne geçerse yiyen, içen ve zararlı alışkanlıklardan vazgeçmeyen bir kimse ne kadar duâ ederse etsin, muhakkak sıhhatini kaybedecekdir.

Para kazanmak için de dil ile duâ etmek yetmez. Bir meslek sâhibi olmak ve çalışmak, üstelik de dürüst çalışmak gerekir. Bunları yapmayıp yan gelip yatan bir insanın diliyle duâ etmesi nâfile bir çabadır.

Bu misâllerdeki ilim öğrenmek, şifâ bulmak, sıhhatini korumak, para kazanmak gibi isteklerinin gereklerini yerine getirmeyen insanlar hakkında şöyle de diyebiliriz. Aslında bunların da duâları kabûl olmuşdur ama kabûl olan duâlar dilleriyle yaptıkları değil fiilleriyle yaptıkları duâlardır. Çünkü ders çalışmayıp tembellik eden bir çocuk, câhil kalmak için duâ ediyor demekdir. Meslek öğrenmeyip serserilik yapan bir kişi, fakir ve işsiz kalmak için duâ ediyor demekdir. Sigara, içki ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklarına devam eden bir kişi, hasta olmak için duâ ediyor demekdir. İşini düzgün yapmayan biri kişi, işinin bozulması ve rızkının azalması için dûa ediyor demekdir.

Hasılı Cenâb-ı Hakk'dan her ne murâdımız ve talebimiz varsa bunların gereklerini yerine getirmek ve bu gerekleri yerine getirirken de titizlik göstermek lâzımdır. Gerekleri yerine getirmek talebimizdeki samîmiyyeti, titizlik göstermek de ciddiyetimizi gösterir ki bir duânın makbûl olabilmesi için samîmî ve ciddî olması şartdır.

Allah'ın Kabûl Etmediği Duâ Yokdur

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretlerine sordular, "Allah bütün duâları kabûl eder mi?" dediler. Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Allah'ın kabûl etmediği duâ yokdur. Allah Kerîm'dir. Allah Muhsin'dir, ihsân edici, Allah Muhsin'dir. Fakat ne var ki, kul Hakk'dan istediğinin kendi hakkında hayırlı olup olmadığını bilmediğinden, onun hakkında ne hayırlıysa ne vakit hayırlıysa o vakit ihsân eder. Onun için isteklerin bazılarını âhirete taalluk eder Allah, öteki âleme bırakır. Çünkü kul bilmiyor, istediği hakkında hayırlı mı bilmiyor. Kul kendi bilmez. Bazen verir, bazen insanın istediğini verir ama, o istediği şey insanın başına musîbet olur. Çocuk istedi Allah çocuk verdi fakat başına musallat etdi, derd oldu. Kulun istediği

şeyin, kul hakkında hayır mı şer mi olduğunu ancak Hakk Teâlâ bildiğinden, kulun duâsını kabûl eder, fakat dilediği vakitde, dilediği saatde o kulun hakkında ne hayırlıysa öylece ihsân u inayet buyurur. Onun için kul duâsında, Allah'dan isteğinde, hayırlısını istemelidir. Hayırlısını istediği vakitde, Allah onun hakkında ne vakit hayırlı olduğunu bildiğinden bazen dünyada verir, yâhud âhirete taalluk eder, âhiretde hayır kılar ona.

Efendi Hazretleri duâ hakkındaki mühim bir inceliği de şöyle îzâh buyurdular:

Cenâb-ı Hakk Kur`ân'da şöyle buyuruyor: [16]"وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَاِنِّي قَرِيبٌ اُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ". "Benden sana sorarlar" diyor Cenâb-ı Hakk, Hazret-i Peygamber aleyhissalâtü vesselâma. "Kullarım gelip senden sorarlar, bana duâ etdikleri vakitde, 'Allah bizim duâmızı kabûl eder mi?' diye sorarlar sana. Onlara söyle ki, biz duâları işidiriz ve edilen duâlara icâbet ederiz, kabûl ederiz duâlarını. Ama وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ, ama tam bir îmânla, îmân-ı kâmil ile benden isteyeler, hayırlısını isteyeler ki rüşde erişsinler".

Kısmet ve Duâ

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretlerinin Amerika'daki sohbetlerinden birinde birisi gelip, "Benim bir ihtiyâcım var, lutfen benim için duâ edin" deyince, Efendi Hazretleri "kısmetse olur" buyurdular. Bunu duyan başka birisi, "Öyleyse niye duâ ediyoruz" deyince Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Kısmetse olurun manâsı şu. Eğer kısmet değilse, Allah bana unutdurur ben duâ edemem. Kısmetse hatırıma getirir, duâ ederim. Türkiye'de birçok hocaefendiler vardır, bu duâ meselesini ve şefâat meselesini anlayamamışlardır. Hem de koca âlimler yani. Kocaman âlimler yani.

Size bir hikâye anlatayım şimdi. Bir şeyh efendi vardı, gelirâtı yokdu tekkesinin. Borca alıp yediriyordu fukarâya. Verdiğini veriyor, veremediğini veremiyor filan. Bu hâlde, bu şekilde geçinirlerdi. Sonra o şeyh hastalandı, rahatsız oldu. Alacaklılar başına toplandılar. Dediler, "Sen ölüyorsun, senin üzerinde hukûk-ı ibâd var, bu hukûk-ı ibâdı infâz et, ver bizim hakkımızı" dediler. O dedi ki onlara, "Allah bana versin ki ben size vereyim. Ben vermeyeceğim diye niyet etmedim sizin paranızı. Var da vermiyorum değil. Ama versin vereyim". "Mâdem ki veremeyecekdin, sen niye bizim malımızı aldın" dediler. Şeyh dedi ki, "Aldım ama ben kendim yemedim ki. Fukarâya yedirdim". "Biz hakkımızı istiyoruz" diye feryâd etdiler. "Oturun,

[16] Sure-i Bakara 186

oturun, gitmeyin, belki Allah gönderir bir tarafdan" dedi. "Böyle otururs ak bizim dükkanlarımız, tezgahlarımız kapanır. İşden de oluyoruz" dediler. "Siz sabredin biraz Allah gönderecek, hakkınızı alırsınız" dedi şeyh. O aralık oradan bir çocuk geçiyor, helva satıyor, başında helvalar var. Şeyh kalkdı, pencereden o çocuğa seslendi, "Dur dur evlâdım, kaça veriyorsun helvaları?". "Tânesi bir lira" dedi çocuk. Karşıda meydanda da çocuklar oyun oynuyorlardı, dedi, "çocukları çağırın, gelsinler, bu helvaların hepsini dağıtın onlara, parasını ben vereceğim". Buradan tüccarlar dediler, "Mâdem ki paran var helvaları almaya, bizim paramızı niye vermiyorsun?". "Yâhu bende para yok" dedi, "parayı getirmek için yapacağım ben bu işi". Çocuklar yağma etdiler helvaları. O helvacı çocuğun tezgahı boş kaldı, hiç helva kalmadı üzerinde. Dedi, "Haydi amca benim paramı ver de gideyim ben" dedi. "Benim param yok" dedi şeyh. "E peki benim helvalaramın parası ne olacak?". "Vallahi yok" dedi şeyh, "Allah versin, vereyim sana". "Ben öyle şey dinlemem" dedi çocuk, "Allah verecek merecek. ben paramı isterim, ille de paramı istiyorum" diye bağırıyor ve ağlamaya başladı. "Çünkü bu helvalar benim değil, ustanın helvası bu, ben onu satıyorum, parayı götürüp ustaya vereceğim ben, bu parayı ustaya vermezsem eğer, usta beni döver" dedi. Nasıl ağlamaya başladı çocuk ama nasıl ağlıyor! Ağladı, bağırdı, ağladı. Tüccarlar kalkdılar, şeyhin üzerine yürüdüler, "Utanmaz herif! Çocuğu da ağlatdın" dediler. "Durun durun şimdi para gelecek" dedi. O aralık bir de bakdılar ki, saraydan bir çavuş elinde bir torba altınla geldi ve şeyhin önüne koydu. Ve o torbanın ağzını açdı şeyh dedi o tüccarlara, "Kaç para alacağınız varsa alın o paraları" dedi. Çocuğun da parasını verdi. Ve tüccarlara dedi ki, "Eğer bu çocuğun ağlaması olmasaydı bu para gelmezdi" dedi.

Onun murâdını koparmak için benim öyle ağlamam lâzım. Ya o öyle ağlayacak ya ben ağlayacağım. İkimizden biri ağlayacak ki istediğimizi alalım.

Duânın Sırları

Büyük mürşidlerimizden İsmâil Hakkı Bursevî Hazretleri buyuruyorlar ki:

Her duâ ki onda nefy ve tenzîh ola, duâların rûhudur. Tesbîhât gibi. Zîrâ tenzîh zâta râci'dir ki rûh gibi bâtındır. Nitekim tahmid sıfâta âiddir ki cism gibi zâhirdir. Velâkin bu sırr-ı azîmi zevk etmeğe meşreb-i pâk ister.

Suâl olunursa ki, her nesne kazâ ve kaderle olunca duânın nef'i nedir? Cevâb budur ki duâ iki vech iledir. Bir duâ vardır ki celb-i sevâb ve menfaat içindir ki sâir ibâdât gibidir belki muhhi'l-ibâdâtdır. Yani insanın bedeni azm

ile ve azm dahi muhh ile yani kemik içinde olan ilik dedikleri nesne ile kıvâm bulduğu gibi, ibâdât dahi duâ ile kıvâm bulur. Ve bir kimse ba'del-ibâdet dergâh-ı Hakk'a ref'-i yed edüp tâleb-i kazâ-i hâcet etmese Hakk Teâlâya cefa etmiş olur ve âlem-i hakîkatden infisâl bulur.

Zîrâ ba'de'd-duâ elin yüzüne mesh etmek asla rücû' sûretidir. Pes duâ etmese ve elin yüzüne sürmese, evveli ittisâl ve âhiri infisâl olur. Ve bunun beyânı budur ki, ibtidâ ibâdete şurûu halkdan infisâl ve Hakk'a ittisâl sûretidir ki ibtidâ-i dâire gibidir. Ve elin yüzüne sürmek intihâ-i dâire gibidir ki dâire-i intihâda ibtidâya mülâkî olur. Emr-i vücûd ise devrîdir, hattî ve mustatîl değildir. Pes bî-duâ ve bî-mesh olan kimse, Hakk'dan geldi velâkin Hakk'a dönmedi. Dönmek ise farzdır. Nitekim devrânîlerin devrinde ona işâret vardır. Eğer devrleri rûhânî ise. Ve eğer cismâni ise cismle Hakk'a dönülmez. Hakk Teâlâ'nın ecsâm gibi taayyünü yokdur: Belki cismin Hakk'a dönmesi rûha tâbiiyyet iledir. Rûh ise enfâs-ı Rahmâniyye ve âsâr-ı ilâhiyyedendir. Bu surette rûhla Hakk'a dönmek mahlûkla Hâlık'a dönmek demek değildir. Zîrâ mahlûk Hâlık'a vâsıta olamaz. Belki eser ile müessire intikaldir. Velâkin bu eser sâir âsâr gibi değildir. Eğerçi sûretâ mahlûkdur. Belki eser-i kadîmdir ki zuhûru hâdisdir.

Ve bir duâ dahi vardır ki def'-i ikâb ve mazarrat içindir. Kazâ dahi ikidir. Biri mübrem, yani muhkem ve maktû', ve biri dahi muallak ve gayr-ı meczûmdur. Ve mübrem olanların ekseri umûr-ı külliyyedir ki duânında onda tesiri yokdur. Belki duânın tesîri muallakât makûlelerindedir. Yani ol kaziyye-i muallaka nice kazâ olundu ise def'ine dahi çâre kazâ olundu. Pes duâ kazâ bâbından olunca kazâ ile kazâ mündefi olmuş olur. A'dâya mukâbelede silah götürmek ve isti'mâl etmek gibi. Yani eğer düşmanın tarafında olan zararın indifâ'ı isti'mâl-i silâha menût ise, onunla mündefi' olur. Ve eğer isâbeti meczûm ise, fâide etmez. Anın içün demişlerdir ki, "Ok bî-ecelin bedenine batmaz ve bâ-ecelin zırhından geçer". Ve kazânın muallak ve gayr-ı muallak olduğu kula nisbetle mechûl olmakla, esbâba teşebbüs lâzım geldi ve terk eden sırr-ı kadere câhil oldu. Eğerçi Hakk'a göre her emr-i makzî malûmdur.

Hadîs-i şerîfde gelir, "Gecenin sülüsânı geçüp, sülüs-i âhiri oldukda, Rabbimiz Hakk Sübhânehû ve Teâlâ semâ-i dünyâya nüzûl edüp, "Bana kim duâ ederse isticâbe ederim. Benden kim murâd ister ise i'tâ ederim. Bana kim istiğfâr eder ise mağfiret ederim" buyurur. Bu nüzûlden murâd, âsâr-ı hakîkatden bir eserin zuhûrudur. Ve illâ Allahu Teâlâ nüzûl ve urûcdan

münezzehdir. Ve ecsâm ve a'râz halk-ı cedîd ile dâimâ müteceddid olduğu gibi, ervâh ve kulûb, tecelliyât-ı mütenevvia ile müteceddiddir.

Malûm ola ki harama mülâbis olan sû-i hâl ehline duâ müstecâb olmak müsteb'addır. Zîrâ Hakk'ın nehy etdiği nesneyi irtikâb ile Hakk'dan baîd olanın Hakk ile arasında hicâb-ı azîm vardır. Ve duâ âlem-i sûretde vâki olmakla ol hicâbı hark edüp âlem-i ma'nâya duhûl edemez. Ve haram onun yoluna sedd olup duâyı geri döndürür. Nitekim mâl-ı habîs ile hacceden "lebbeyk" dese, cânib-i semâdan melek ona "Lâ lebbeyk velâ sa'deyk ve hacceke merdûdün aleyk" diye cevâb verir ve "lebbeyk" kavlini harem-i kudsden reddeder.

İsticâbet, duâdandır. Kat' ma'nâsına. Zîrâ cevâb suâli kat' eder. Ve isticâbet, icâbetdir. Eğerçi hakîkati tecerrî-i cevâb ve cevâba teheyyü'dür. Velâkin icâbetin isticâbetden kıllet-i infikâkı olmakla, icâbetden isticâbet ile tabîr olundu. Ve libâs-ı haram ile duâ nice ise, libâs-ı haram ile namaz dahi böyledir. Zîrâ tahâret-i sevb şartdır. Gerek tahâret-i suveriyye ve gerek tahâret-i maneviyye ile. Ve duâ dahi ibâdetdendir. Çün ki harama mülâbise ile duâ kabûl olmaya, sâir ibâdât dahi kabûl olmaya. Pes, haccın eş'as ve ağber olduğu bî-fâide ve âbidin ta'b-ı ibâdeti bî-âide olur. Anın için îmân olmadığı yerde rehbâniyyet abes olur.

Duâ talebdir ki matlûbun minh olan, Hakk'a tezellül ve ilticâ ve izhâr-ı ubûdiyyetden ibâretdir. Ve hadîsde gelir, "ed-duâ muhhu'l-ibâde". Yani 'azm, muhh ile ve beden dahi 'azm ile istimsâk etdiği gibi, muhh-i ibâdet dahi duâdır ki kıvâm-ı ibâdet duâ iledir. Anın için ibâdet duâ ile mahtûm olmak gerekdir ve illâ Hakk'a cefâ etmiş olur. Zîrâ kerîmden nesne taleb olunmamak kerîme eziyetdir. Nitekim nîmden matlûb olunmak ona eziyetdir.

Ve duâda ref-i yed etmek, bâtında olan tezellül ve ubûdiyyete nişândır. Ve abd, sûret ve manâyı câmi' olmakla, iki yüzden Hakk'a ilticâ etmelidir. Nitekim ekmeli'l-mevcûdât istişfâda ve gayrıda ref-i yed ederler ve duâda mübâlağa ederlerdi. Ve zâhidin ricâsı 'atâ, ârifin ricâsı Allahu Teâlâ'dır.

Ve im'ân-ı nazar eyle ki, mağfireti duâ ve ricâ ile mukayyed kıldı. Tâ ki abd mağrûr olmaya ve ubûdiyyetle kâim ola. Eğerçi Allahu Teâlâ'nın afv u mağfiretine f'il-hakîka kayd yokdur. Anın için [17]"وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَآءُ" diye mağfireti mutlak irâd eyledi. Anın için bir tevhîdle bin şirkden tecâvüz eyler. Ve tedkîk mülâhaza kıl ki mağfireti tamâm-ı mübâlât ile

[17] Sure-i Nisâ 48

takviye eyledi. Zîrâ inde'l-kerîm atâ istiksâr olmaz. Pes afv-ı hatâ dahi muâmele-i atâ gibidir. Fa'rif cidden.

Mâdem Kader Bellidir Niye Duâ Ediyoruz?

Pek çok kimsenin aklını kurcalayan bu suâle cevâb vermeden evvel kader meselesini îzâh etmemiz lâzım. Zîrâ müslümanların ekseriyetle yanlış bildikleri bir meseledir bu. Çoğu kimse kaderi, Allah'ın bir işi zorla yapdırması zannediyor ki bu inanç, ehl-i sünnet itikâdına aykırıdır. Bu itikadda olanlara cebriyye ismi verilmişdir. Bunun zıddına olarak insanın kendi kaderini tayîn etdiğine inananlar da olmuşdur, bu da sapık bir itikâddır. Bu itikadda olanlara da kaderiyye denilmişdir. Kader, ilmullahdır. Yani kıyâmete kadar olacak olan ne varsa hepsini Cenâb-ı Hakk'ın bilmesidir. Bir şeyi bilmek başkadır, zorla yapdırmak başkadır. İnsan aklı böyle bir ilmi kavrayamadığı için, pek çok kimse kaderi yanlış anlamışdır.

Bunu şöyle bir misâlle de izâh edebiliriz. Kul bir günah işler. Allah ilm-i ezelîsi ile o kulunun o günahı işleyeceğini bilir, bilmemesi mümkün değildir. İşte Allah'ın bu bilimine kader denir. Allah kulunun ne yapacağını bilir ama o günâhı ona işleten Allah değildir. Kul kisb eder, Allah halk eder.

Ehl-i sünnet itikadına göre insanın irâdesi vardır, buna irâde-i cüziyye denir ve bu yüzden de insan yapdıklarından mesûldür yani hesâba çekilecekdir. Yarın kıyâmet gününde hiç kimse diyemez ki, "Namaz kılmadım çünkü kaderimde yokmuş" yâhud "Allah bana kıldırmadı namazı". Buna imkân yokdur. Ne var ki, insanın irâdesinde olmayan şeyler de vardır. Bunlar irâde-i külliyyeye taalluk eden şeylerdir ve değil bir insan, bütün kâinât bir araya gelse, bunları değiştiremez, ibtâl edemez, vukuuna mâni olamaz. Meselâ ihtiyarlık böyledir, ölüm böyledir. Kezâ kıyâmet de böyledir. İhtiyarlığa, ölüme çâre yokdur, kıyâmet de muhakkak kopacakdır.

Şimdi, gelelim işin püf noktasına. Kâinâtda sayısız hâdise cereyân etmekdedir, biz de her gün pek çok konuda karar vermek, teşebbüsde bulunmak mecbûriyetindeyiz. Bunlardan hangilerinin irâde-i külliyyeye, hangilerinin irâde-i cüziyyeye taalluk etdiğini tek tek bilmemiz mümkün değildir. O yüzden hem sebeblere yapışmak hem de duâ etmek lâzımdır.

Duâ bir talebdir ve bir menfaati celb etmek yâhud bir mazarratı def' etmek için yapılır. Eğer taleb edilen şey ezelde takdîr edilmiş ve vukûu muhakkak olan şeylerden ise, duânın bir tesîri olmaz. Meselâ "ben ölmeyeyim" yahud "hiç yaşlanmayayım" diye duâ etmek nâfile bir çabadır. Yok eğer taleb edilen şey, ezelde muhkem olarak tayîn edilmemiş, muallakda bırakılmış ise, duâ işe yarayacakdır.

Bunun misâli düşmana karşı silahla mücâdele etmekdir. Silâha karşı silah her zaman işe yarar. Kimin silâhı daha çok ve daha tesirli ise harbi o kazanır. Hastalık ve ilaç meselesi de bunun bir misâlidir.

İnsan pek çok şey için duâ eder hattâ yanar yakılır, çalışır çabalar, sebeblere yapışır fakat istediği bir türlü eline geçmez. Anlar ki o mesele irâde-i külliyeye bağlıymış, istenen şey murâd-ı ilâhîye muvâfık değilmiş. "Takdîr-i Hudâ kuvve-i bâzû ile dönmez" sözü de bu hikmeti beyân eder. Bazen de insan duâ eder, yâhud küçük bir çaba gösterir ve istediği hemen oluverir. O vakit anlaşılır ki o hüküm muallakda imiş, duâ ile yerine gelmiş. Bu yüzden demişlerdir ki, "Ok eceli gelmeyene batmaz, eceli gelenin zırhından bile geçer".

Duâ İle Atlatılan Kazâ

Büyük velîlerden Ebû Saîd Ebu'l-Hayr Hazretlerinin hizmetine bakan bendegânından Hasan Müeddib anlatıyor:

> Bir gün Şeyh ata binmiş, gidiyor, ben de her zaman olduğu gibi üzengisini tutmak için yanı sıra ilerliyordum. Bir ara, Şeyh'in alçak sesle şöyle dediğini duydum, "Ben yaşlı, zayıf ve güçsüz bir kimseyim, lutfet beni bağışla". Şeyh sözünü bitirir bitirmez atının ayağı sürçdü ve takla atdı. Şeyh de yere düşdü. Gelin görün ki Şeyh'e hiçbir şey olmadı, hiçbir yeri acımadı bile. "Elhamdülillah" dedi ve şu âyeti okudu: [18]"وَكَانَ اَمْرُ اللهِ قَدَرًا مَقْدُورًاۗ ". Sonra şükür için secdeye vardı. Anladım ki Şeyh başına bu belânın gelmekde olduğunu gördüğünden Allah'a yalvarmışdı. Bu belâyı hafif atlatmak ve selâmete ermek için duâ ve niyâzda bulunmuşdu.

Hakkıyla Allah Dersen Dağlar Bile Erir

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Evvelimiz menî, âhirimiz cîfe oluyor, kokuyoruz yani. Ne pâdişahlığımız ne paşalığımız ne hocalığımız ne hacılığımız fayda veriyor bize. Kokmayanlar Allah diyenlerdir hâ! Hakkıyla Allah dersen kokmazsın.
>
> Bir zât-ı muhteremi vaktiyle sürmüşler Harput'a. Böyle sıcak Temmuz sıcağıymış. Toplamış ihvânını, demiş, "Ben öleceğim, âlem-i cemâle gidiyorum, çağırıldım" demiş, "beni Harput'dan" yani Elaziz'den, "Amasya'ya götüreceksiniz". Sırtda götürüyorlar o devirde yol filan yok. "Sırtda götüreceksiniz, oraya defnedeceksiniz beni" demiş. Demişler ki, "Efendi, hava sıcak" demişler. "Kokarsın" dememişler de edeben, "hava sıcak" deyince,

[18] Sure-i Ahzâb 38

buyurmuş ki, "Yetmiş sene Allah dedim, eğer kokarsam gömmeyin toprağa, köpeklere yedirin" demiş. Ve kokmamışdır efendiler! Onu taşıyanlar da hayatdadır yani.

Hakkıyla Allah dersen her şey senin önünde mahkûm olacakdır. "Efendim, ben diyorum, olmuyor". Hakkıyla diyemiyorsun, onun için. Hakkıyla Allah dersen dağlar dahi erir. [19]"لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ". Eğer diyor Allahu Teâlâ, Kur`ân-ı Mübîn'i biz dağlara indirseydik, dağlar ne olacakdı, eriyecekdi. Ama onlara indirmedi, insanoğluna indirdi. Ama insanoğlu gaflet içerisinde.

Hani müezzin ezân okurken bir zât çıkmış, demirciymiş kendisi, oradan da bir âlim geçiyor, âlim ama gaflet içerisinde, öteki demirci sûretinde ârif-i billah, müezzine bağırmış, "Sözün hak ama niyetin bâtıl" diye. O âlim demiş, "Bu nasıl söz! Allah'ın ezânına karşı". "Ben ezâna söylemedim" demiş, "müezzinin niyetine söyledim" demiş. "Nasıl isbât edersin?". "Gâyetle basit. Gel buraya hazretim" demiş. Örsün üstüne çıkmış, bir Allah demiş, örs erimiş. ""Bu da olmadı demiş, "hakkıyla Allah diyemedik". Neden? "Hakkıyla Allah desem ben de erimem lâzım gelirdi, demir eridi, ben erimedim" demiş. Çünkü Allah Kur`ân'da, [20]"لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ" diyor.

Aslımız kokar ama mü'minler kokmazlar.

Biz âşıkız biz ölmeyiz
Çürüyüp toprak olmayız
Karanlıklarda kalmayız
Bize leyl ü nehâr olmaz

Allah diyen mahrûm olmaz. Bakıyorsun, üç yüzü sene evvel göçmüş, açıyorsun, kefeni bile böyle duruyor, daha solmamış. Çürümemiş. Gördüm gözümle de onun için söylüyorum. İstersen göstereyim sana da var. Öyle duruyor, iki yüz senelik, üç yüz senelik cenâzeler var, daha hâlâ öyle duruyor. Açık yani. "Efendim, hava almamış da bilmem ne de ondan". Hava da alıyor yani, kabir açık. Kefeni de solmamış. Yalnız kefen rutubetlenmiş. Kendisinde bir şey yok, duruyor. Nice böyle Allah'a kurbiyyeti olan zevât var, Allah bunları ibret olarak bırakmış beşeriyyete. Ashâb-ı Kehf de öyledir.

[19] Sure-i Haşr 21
[20] Sure-i Haşr 21

> Hakkıyla Allah dersen ne ateş yakar ne bıçak keser, ne su boğar. Hepsini Kur`ân-ı Kerîm'de Allah gösteriyor. İbrâhim hakkıyla Allah dediği için Allah nâr-ı Nemrûd'u nûr eyledi. İsmâil hakkıyla Allah dedi, ete bıçak yürümedi, taşı kesdi, eti kesmedi. Öyle değil mi? Öyle olmadı mı? Bitdi. Su da boğmaz. Gark da olmaz. İşte Hazret-i Nûh'un kavmi de öyle oldu, Allah dedikleri için onlar boğulmadılar. Kâfirler boğuldular, onlar boğulmadı, kurtuldular.
>
> Ama hakkıyla Allah demeli ve Allah demeye lisânı sâlih kılmalıdır. Yani lâyık bir ağız taşımalısın Allah demek için.

Duâların Kabûl Olması İçin Resûlullah'a Salât Okumak Lâzımdır

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Eğer duâ esnâsında, Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi vesellem Efendimize salât edilmezse duâ yolunu kaybeder, yani Allah'a arz edilmez, mefkûd kalır. Bunun için dâimâ, duâların başında Allah'a hamd ü senâ ettikden sonra, peygamberlerin seyyidi olan bizim peygamberimiz, Allah'ın sevgilisi, mahbûbu ve rahmeten-lil-âlemîn olan Efendimize salât u selâm okudukdan sonra Allah'dan istemeli, isteyeceğimizi istedikden sonra da yine Efendimize salât ü selâm okumalıyız. İşte böyle hem önünde hem sonunda salavât olan duâlar Allah'a arzolunur.

Efendi Hazretleri, duânın hem başında hem sonunda salât okunmasını, mühim bir iş için gönderilen bir elçinin önünde ve arkasında bulunan askerlere teşbîh ederlerdi. Nasıl ki önünde ve arkasında askerlerle muhafaza edilen bir elçi veya bir heyet gideceği yere emniyetle vâsıl olursa, duâların da hem önünde hem sonunda okunan salât ü selâmlar ile huzûrullaha arz olunacağını beyân ederlerdi.

Duâların Kabûl Olduğu Vakitler

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Bir sır söyleyeyim size. İki hutbe arasında yapılan duâ müstecâb olur. Ama gizli, âşikâr değil, dünyâ kelâmı konuşamazsın cuma namazı vaktinde. "Hayyealesalah Hayyealelfelah" dediği vakitde müezzin, o arada yapılan duâ müstecâb olur. Reddolunmaz yani duâ. Sır söylüyorum sana. Yağmur yağarken edilen duâ reddolunmaz. Namaz sonunda yapılan duâ reddolunmaz.

Efendi Hazretleri bir başka sefer de şöyle buyurdular:

> Cuma namazının ikinci hutbesinde kalben edilen duâ makbûl olur. İki "hayyealelfelah" arasında edilen duâ gene müstecâbdır. Kulağınızda bulunsun. Müezzin "hayyealelfelah" dedi mi, "lâ havle velâ kuvvete illâ billah" deyip hemen duâ et, duân müstecâb olur, Allah duânı kabûl eder o ânda. Haber veriyoruz size esrârdan, kulağınızda bulunsun. Esrâr deyince başka şey anlama, sırlardan demek istiyorum yani.

Duâların Kabûl Olduğu Gecelerden Biri

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri Muharrem ayının ve Aşûrâ gününün fazîletlerinden bahsederken, Muharrem ayının onuncu gecesi yapılan duâların katiyyen reddedilmediğini beyân ederek bizzat şâhidi olduğu şu ibretli hâdiseyi anlatmışlardı:

> Sizleri yemîn ile te'mîn ederim ki bir sene, Muharrem ayının onuncu gecesinde, bir meclisde oturuyorduk. Hazret-i Hüseyin Efendimizin rûhu için Kur`ân okundu. Bilindiği gibi Hazret-i Hüseyin Efendimizin şehâdeti, Muharrem'in onuncu günü idi. O'nun şehâdetine pek ziyâde üzülen aramızdaki bir zât, ellerini kaldırıp şöyle duâ etti: "Yâ Rabbi! Benim rûhumu yarın kabz eyle. Beni Şühedâ-yı Kerbelâ'ya ilhâk et". Bu zât, sapasağlam, sıhhatli bir adam idi. Gece oradan ayrıldık, evlerimize döndük. Ertesi sabah, o zâtın öldüğünü haber verdiler. Bizzât biz defnettik.

Efendi Hazretleri Muharrem ayının onuncu gecesi için "O geceyi ganîmet bilin" tavsiyesinde bulunurlardı.

Arabî aylara âşinâ olmayanlar için şunu da belirtmekde fayda var. Kamerî aylarda gece, gündüzden önce gelir, yani ayın 10. gecesi demek 9. günü 10. güne bağlayan gece demekdir.

Nidâ-yı Hafî İle Yapılan Duâ

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Bazen nidâ-yı hafî ile de duâ edilir. Namaz içerisinde olur o. Namazın içinde duâ edilir. Nasıl? Nidâ-yı hafî ile. Hani var ya, oku bakayım, كٓهٰيٰعٓصٓ"[21] * ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّآ * اِذْ نَادٰى رَبَّهُ نِدَآءً خَفِيًّا ". Yani namaza dursun, imâm efendiye iktidâ edersin, imam okuyor, sen o arada Cenâb-ı Hakk'a arzularını söylersin ama lisânen değil, nidâ-yı hafî ile, içeriden, kalbden. Kalbinden istersin Allah'dan. Ve kabûl olur. Yani duâların kabûl olduğu yerdir. Şimdiye kadar bu kadar hoca dinlediniz, bu sırrı hiç kimse söylememişdir size. Namazın içinde, yani namaz kılarken Cenâb-ı Hakk'dan

[21] Sure-i Meryem 1-3

> istersin. Lisânen değil hâ! Kalble, nidâ-yı hafî ile istersin. Ne ihtiyâcın varsa. Allah kırık kalbleri sever, gözü yaşlıları sever. İnsanın özünden gelmeyince, gözünden gelmez. Kırık kalbli olması lâzım insanın biraz böyle rakîkü'l-kalb olması lâzım.

Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Her lisânda söylesen Allah anlar. Nidâ-yı hafî ile de söyleyebilirsin, nidâ-yı hafî ile. Ne demek o biliyor musun? Namaz kılarken, imam seni Allah'a takdîm etdiği vakitde, kalbden duâ edebilirsin. Ağızdan değil hâ! Yanlış anlama. Ve duâ müstecâb olur ha! Çünkü mülâkatdır, vuslatdır namaz, mi'râcdır, vuslatdır, mülâkatdır, duâ kabûl olur. Lisânen değil, kalble, nidâ-yı hafî ile, kalble isteyeceksin Allah'dan arzunu, isteğini.

Abdest Namaz ve Duâ

Fütûhât-ı Mekkiyye'de bi kudsî hadîs gördüm. Şeyhü'l-Ekber Hazretleri bu hadîs-i kudsîyi râvîlerini de zikrederek nakletmişler:

> Allahu Teâlâ şöyle buyurmuşdur: "Kul abdest bozup sonra abdest almazsa bana cefâ etmiş olur. Abdest alıp namaz kılmazsa yine bana cefâ etmiş olur. Namaz kılıp duâ etmezse yine bana cefâ etmiş olur. Duâ edip de ben onun duâsına icâbet etmezsem, bu defa ben ona cefâ etmiş olurum. Ben cefâ eden bir rab değilim. Ben cefâ eden bir rab değilim. Ben cefâ eden bir rab değilim.

Burada zikredilen üç fiil, yani abdest, namaz ve duâ birbirini tamamlayan amellerdir. Abdestli bulunmak dâimâ ibâdete hazır olmak demekdir. Namaz kılmak, huzûrullaha çıkmak demekdir, Allah'ın emrine mutî olmak demekdir. Duâ da kulun aczini bilmesi, her husûsda her ân Allah'a muhtâc olduğunu bilip, Mevlâ'sına ihtiyâcını arz etmesidir. Anlaşılıyor ki, bu tertîbe riâyet eden kimselerin yapacağı duâ reddolunmaz, mutlakâ kabûl olur. Bu, çok büyük bir müjdedir. Tabii bu, hadîsin zâhirinden çıkan manâdır. Bir de derûnî manâsı vardır ki onu da şöyle îzâh edebiliriz.

Abdest, manevî bir temizlikdir. Gafletden, hatâdan, günahdan arınmakdır. Kul dâimâ hatâ eder, günah işler, gaflete düşer, bunlar abdest bozmak gibidir. Eğer kul, hemen tövbe istiğfar ederse, Allah'ı hoşnûd etmiş olur, Allah'a yaklaşmış olur. Nasıl ki büyüklerin huzûruna kirli kıyâfetlerle çıkılmazsa huzûrullaha da günah karasıyla, masiyet çirkefiyle çıkılmaz. Eğer kul günah işledikden sonra tövbe etmezse, Allah'a kafa tutmuş gibi olur. Cefâdan maksad budur. Tövbe edip günahlardan arınan kimse ise ibâdet etmeğe, zikrullaha, huzûrullaha çıkmağa lâyık olur, namaz bunun remzidir. Tövbe edip ibâdete başlamayan kimse,

abdest alıp namaz kılmayan kimse gibidir. Emrini yerine getirmediği için Allah ondan hoşnûd olmaz. Allah'ın emrine uyup namaz kılan kimse, Allah ile mülâkat etmişdir, muhâtab olmuşdur Allah'a. Bu, kul için büyük bir iltifatdır, zîrâ Hakk'a yaklaşmışdır, O'nunla görüşmüşdür. Namazdan fâriğ olan kimse, namazdaki bu yakınlığı kaybeder. Halbuki Allah sevdiği kulunun kendisinden uzaklaşmasını istemez. Bu, ona cefâ gibi gelir. Eğer kul namazdan sonra da zikrullaha devâm ederse, kurbiyyet devâm eder, böylece Allah ondan râzı olur ve onun arzusunu yerine getirir. Bu mertebedeki zevât, yalnız rızâya tâlib oldukları için Allah'ın onlardan râzı olması onlara kifâyet eder. Bir de halka duâ eder bunlar, kendilerine duâ etmezler. Bu manâ, havâssa dönük manâdır.

Daha derin bir manâsı da var bu hadîs-i şerîfin. Bu da hâssü'l-havâssa dönükdür. Abdest mâsivâdan arınmakdır yani kalbde Allah'dan başka bir şey bırakmamakdır. Namaz, cem' makâmıdır yani Hakk ile beraber olmakdır. Duâ ise fark makâmıdır yani Hakk ile berâberlikden sonra tekrar kulluğa dönmekdir. Büyük Allah dostlarının seyri de budur. Onlar mâsivâyı çirkef kabûl ederler, Hakk'dan gayrı hiçbir şeye iltifat etmezler, O'ndan ancak O'nu isterler. Bu sıdk u sadâketleri sebebiyle Allah onları fenâ makâmına eriştirir, beşerî sıfatlarını yok eder. Bu, cem' makâmıdır. Sonra Allah onlara tekrar vücûd verir. Fakat bu vücûd eski varlıkları gibi değildir, hakkânî bir vücûddur bu. Onlar artık Hakk ile kâimdirler zîrâ bekâbillah makâmına ermişdirler. Duâ da bu makâmda başlar. Zîrâ Hakk'dan halka dönen evliyâullah, duâsını halkı Hakk'a davet ederek yapar. Bu duâ azîm bir duâdır, başka duâlara benzemez. Bu zevât da kendileri için bir şey istemez ne dünyevî ne uhrevî, tek arzuları müşâhede-i cemâlullahdır çünkü.

Hamd Ne Demekdir?

Hamd, Türkçemize de girmiş bir kelimedir. Ne var ki biz bu kelimeyi hep şükür ma'nâsında kullanırız. Halbuki hamd, şükürden ibâret değildir, ma'nâsı çok daha genişdir. Şükür, hamdin bir cüz'üdür, şu'besidir de diyebiliriz.

Bir ma'nâsıyla hamd, medh ü senâ etmek demekdir, yani hamd etmek deyince övmek anlaşılır. Bu övgü, övülendeki güzellik, iyilik, üstünlük ve diğer vasıflar için yapılır. Şükür ise bir nimete karşılık yapılır. Nimeti verene teşekkür, nimet içindir, nimeti veren için değildir. Nimete teşekkür eden, o nimeti elde edemediği zaman şükretmez. Halbuki hamd böyle değildir. Hamd için nimetin olması olmaması fark etmez. Hattâ nimet yerine nikmet, musîbet ve belâ gelmesi de hamde mâni değildir. Çünkü hamd, her hâl ü kârda hamde lâyık olan Allah'adır.

Demek ki hamdin de birtakım mertebeleri vardır. Avâmın hamdi, nimetleredir, nimeti verene değildir. Avam nimete nâil olursa hamd eder, nimetden mahrûm

olursa şikâyet eder. Havassın hamdi, nimeti verenedir. Havass, nimete nâil olsa da olmasa da hamd eder. Hassül havâss ise nimete hamd etdiği gibi nikmete de hamd eder, belâya da musîbete de hamd eder.

Hamd aynı zamanda tazîm ma'nâsına da gelir. Allah'a hamdetmek, Allah'a tazîm etmek demekdir. Hamd, Allah'a izâfe edildiğinde, tenzîh ma'nâsına da gelir. Yani Allah'ı noksan sıfatlardan berî kılmak demekdir. Allah'a izâfe edilen hamdde rızâ ve muhabbet ma'nâları da gizlidir. Yani Allah'a hamdeden O'ndan râzı olduğunu ve O'nu sevdiğini de beyân ve izhâr etmiş olur.

İşte, Resûl-i Ekrem Efendimizin, "efdalü'd-duâ elhamdülillah" yani "En faziletli duâ elhamdülillah'dır" buyurmalarının sırr-ı hikmeti de budur. Zîrâ elhamdülillah diyerek Allah'a hamd eden kişi, eğer ne dediğinin farkındaysa, hem Allah'ı tenzîh etmiş, hem O'na tazîm etmiş, hem O'nu medh ü senâ etmiş, hem O'na şükretmiş, hem O'ndan râzı olduğunu beyân etmiş, hem de O'na olan muhabbetini izhâr etmiş demekdir.

Hamd, Resûl-i Ekrem Efendimizin isimlerinde de kendisini gösterir. Efendimizin en meşhûr isimlerinden Ahmed, Mahmûd, Hâmid, Hamîd, Muhammed isimlerinin hepsi hamd kökünden gelmişdir. Ahmed, ism-i tafdîldir, "herkesden çok hamd eden" ve "herkesden çok övülen" ma'nâlarına gelir. Mahmûd, kezâ "övgüye lâyık, övülmüş" demekdir. Hâmid, kezâ "Hamd eden" ma'nâsınadır. Muhammed de kezâ yine "çokça senâ edilmiş, övülmüş, övgüye lâyık" ma'nâlarına gelir.

Kur`ân-ı Kerîm'in hem önsözü hem özü hem de özeti mâhiyetinde olan ve her namazda okunması şart olan Sûre-i Fâtiha'nın hamd ile başlaması da çok manidardır ve hamdin ne kadar mühim olduğunu gösterir. Yine hamd, Kur`ân-ı Kerîm'in pek çok yerinde geçmekde ve hep Allah'a nisbet edilmekdedir. Yine Cenâb-ı Hakk'ın isimlerinden biri "Hamîd"dir ve bu isim de Kur`ân'da çokça zikredilmişdir. Hamîd, övülmeye en lâyık, en çok hamd edilen zât ma'nâsınadır. Her namazın son oturuşunda okuduğumuz salli ve bârik duâlarının sonunda da yine "Hamîd" ismi vardır. Hamd, o kadar mühimdir ki, en büyük zikir olan namaz da hamd ile başlar ve yine hamd ile biter.

Duâ Hakkında Mühim Bir Mesele

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyuruyorlar ki:

Türbe ve yatırların kabirlerine ibâdet etmek ve bu ibâdetde o veliyullahı kasdetmek elbette şirkdir. Böyle bir hatâya düşmekten bütün mü'minleri tenzîh ederiz. Aksi takdirde, îmânını yitirir, maâzallah müşrik olur. Doğrudan doğruya ölüden değil, türbelerde yatan zevâtdan dilekde bulunmak, meziyet-i uhreviyyeleri müsbet olanlara teveccüh ve onları vesile edinmek bakımından, gelmiş geçmiş âlimler, ârifler ve ehlullah indinde câiz görülmüşdür. Nitekim, dünyâ hayâtında herhangi bir kimseden ve özellikle sâlih ve sahî bir dîn kardeşimizden herhangi bir şey istemek, küfrü ve şirki îcâb etdirmediği gibi, bâkî âleme göçen ve "fî mak'adi sıdk"a erişen bir zât-ı âlî-kadrden dilekde bulunmak da ibâdet tarîkiyle olmazsa, elbette küfrü ve şirki îcâb etdirmez. Eğer âlem-i bâkîde olan bir zât-ı akdesden dilekde bulunmak küfrü ve şirki hatıra getiriyorsa, dünyâ hayatında da herhangi bir kimseden bir şey istemek de küfrü ve şirki îcâb etdirir hükmüne varmak lâzımdır. Muhakkak olan cihet şudur ki ister ahiretde ister dünyâda herhangi bir kimseden dilekde bulunmak câizdir. Ancak, o dileğin yerine gelmesinde Allahu Teâlâ'nın izni şartdır. Allahu Teâlâ, kulunun o dileğinin yerine getirilmesini murâd buyurmazsa, dünyâ veya ukbâ âleminde bulunan kişinin elinden ne gelir?

Şu var ki, bu halk ve avâm için böyledir. Yoksa havâss veya havâssü'l-havâss olanlar ne dünyâda yaşayanlardan ne de âhiretde ebedî âlemde bulunanlardan hiçbir dilekde bulunmazlar. Onlar, ne dileyeceklerse ancak Allahu Teâlâ'dan dilerler. Hattâ bu zevât-ı zevi'l-ihtirâm, Allahu Teâlâ'dan dahi dilekde bulunmakdan hayâ ederler. Onlar, "Biz Rabbimizden râzıyız, o nasıl isterse öyle olsun" derler. Dilekde bulunmak konusu üzerinde bir nebze durulur ve iyi düşünülürse, Hakk'ın verdiğine ve kuluna lâyık gördüğüne râzı olmamak gibi bir manâ çıkmaz mı? Bunun içindir ki, makâm-ı halîliyyete vâsıl olanlar, Hakk'dan hiçbir şey istemezler, istemekden de hicâb ederler. Nasıl ki, İbrahim Halîlullah Nemrud tarafından nâra atıldığında, hiç kimseden istimdâd etmemiş, hattâ Allahu Teâlâ'ya münâcatda bulunmakdan dahi hayâ eylemişdir. Makâm-ı halîliyyete vâsıl olmanın işâret ve nişânı da kendisinden hiçbir talebde bulunmayan halîline, Allahu Teâlâ'nın nâr-ı Nemrud'u, nûr-u ilâhîye tebdîli sûretiyle tecellî eylemişdir. Bununla beraber, avâmın duâ ederek Allahu Teâlâ'dan istekde bulunması

da [22]"ادْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ, bana duâ edin de size icâbet edeyim", âyet-i kerîmesi ile beyân buyrulmuşdur.

Burada, şöyle bir suâl vârid olabilir: "Sultân-ı dîn-i mübîn aleyhi ve âlihî salavâtullahu'l-mu'în Efendimiz Hazretleri, makâm-ı-halîliyyete vâsıl olanların başında bulundukları hâlde, neden duâ buyururlardı?". Derhal cevâb verelim. Aleyhissâlatü vesselâm Efendimizin duâları, risâlet tarîkiyle ve talîm-i ümmet içindir. Velâyet sıfatlarına gelince, "Benim öyle hallerim olur ki, Rabbimden başka kimse hâlimi bilemez, ancak Allahu Teâlâ ile benim aramda bir sırdır" buyurmuşlardır. Malûm olduğu vech ile, peygamberânı izâmın velâyet ve Risâlet olmak üzere iki sıfatları vardır. Velâyet, Allahu Sübhânehû ve Teâlâ'ya müteveccih olan yönleridir ki, velâyetleri cihetiyle vâsıtasız olarak Hakk'dan almalarıdır. Risâlet, Hakk'dan aldıklarını ümmetlerine teblîğ vazîfeleridir ki, halka müteveccih yönleridir. Binâenaleyh, Fahr-ı Kâinât aleyhi ekmelü't-tahiyyât Efendimizin duâ buyurmaları, risâlet vazîfeleri îcâbı ve bizlere ta'lîm maksadına matûfdur.

Duâ Hakkında Kafa Karıştıran Bir Mesele

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

İnsan yükseldikçe Cenâb-ı Hakk'a duâ edemez. Neden? Çünkü duâ etmek demek bulunduğu mevkîden râzı olmamak demekdir. Daha iyisini istiyor, râzı değil. Allah'dan râzı olmamak demekdir bu. Peki duâyı niye yapıyorlar? Emir yerine gelsin diye. İstemek için değil de emir yerine gelsin diye. Allah emretdi ya, "Duâ edin bana" diye, o emir yerine gelsin diye duâ ederler.

Rızâ makâmında bulunan zevâtın duâ etmekden imtinâ etmesini, Allah'dan bir şey istemekden kaçınmasını bazıları anlayamıyor, akılları almıyor bunu. Halbuki bunda anlaşılmayacak bir şey yok. Hemen basit bir misâl ile îzâh edelim.

Küçük bir çocuk babasından para istese, bunda yadırganacak bir şey yokdur, hattâ babanın hoşuna gider bu. Ama aynı çocuk kırk yaşına geldiğinde hâlâ babasından para isterse ayıp olur bu. Yine aynı misâl üzerinden gidersek, küçükken babasından para isteyen çocuk, büyüyüp iş güç sâhibi olunca, babasından para istemez buna utanır ama akıl istemekde bir mahzûr görmez. Baba da bundan hoşnûd olur, gururlanır, evlâdım benim tecrübemden istifâde etmek istiyor der sevinir. İşte aynı bunun gibi, kulun Allah'dan istemesi de onun manevî derecesine göre değişir. Yolun başındakiler her şeyi ister Allah'dan ister maddi, ister manevi. Biraz

[22] Sure-i Mü'min 60

ilerleyenler maddiyat talebinde bulunmaz, âhirete tâlib olur. Daha da ilerleyenler ne dünyevi ne de uhrevi bir talebde bulunurlar Allah'dan, O'nun rızâsını isterler ancak. Daha da ilerleyenler Hakk'ın cemâline tâlib olurlar, başka hiçbir şey umurlarında değildir onların.

Dâimâ Duâ Edeceğiz

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

O namaz kılıyor, öteki namaz kılmıyor diye kızıyor, düşman oluyor. Ne karışıyorsun sen, kılsın, kılmasın Allah herkesi bir makâma irsâl etmişdir. Duâ et sen yalnız, "Yâ Rabbi onun da gönlünü islâma çevir, o da namazdan zevk alsın, namaz kılsın. O da oruç tutsun Yâ Rabbi". Bedduâ etmekle, düşman olmakla değil. Adama ucub gelir sonra cehenneme yuvarlanırsın.

Duâ edeceğiz dâimâ. Duâ ile birçok fusekâ sulehâ oldular, birçok kâfir duâ ile îmân etdi. İşte bir tânesi Hazret-i Ömer. Ömerliği zamanında İslâm'ın en büyük düşmanıydı. Ebû Cehil'le, Hazret-i Ömer dediğimiz zât, İslâm'ın en büyük düşmanıydı bunlar. Köleleri vardı, islâm oldu diye sopa atardı her gün, nöbetleşe döverdi kölelerini Ömer ibn Hattâb. Resûlullah Efendimiz mübârek ellerini açdı semâya...

Kavmine bedduâ etmedi Peyamberimiz. Dişini kırdılar, "Allahümmehdî kavmî innehüm lâ ya'lemûn, yâ Rabbi kavmime hidâyet et, onlar bilmiyorlar benim nebî olduğumu yâ Rabbi, onlara azâb verme, hidâyet et onlara" dedi. Bize önder olan Hazret-i Muhammed bize bunu talîm etdi.

Elini kaldırdı, dedi, "Yâ Rabbi, pek sıkıldım" dedi, "biliyorsun, görüyorsun hâdiseyi. Bu Dîn-i İslâm'ı, dînini, beni gönderdin teblîğ edeceğim diye. Fakat bu iki Ebu'l-Hakem'den birisiyle bana yardımcı ol. Birine îmân nasîb et bunların" dedi. Biri Ebû Cehil, biri Ömer. İkisinin ismi de Ebu'l-Hakem. Ertesi günü Ömer Peygamber'i kesmeğe kalkdı, geldi islâm oldu. Peygamber'i kesmeğe kalkmasaydı müslüman olmayacakdı.

Duâ edeceksin dâimâ. "Yâ Rabbi hidâyet ver. İşine karışmayalım ama sen kullarının hidâyete, îmâna nâil olmasını istersin, murâdın budur senin. Yâ Rabbi, kalbini İslâm'a çevir. Her kalbin tahavvülü senin yed-i kudretindedir". Böyle duâ edeceksin.

Bak, her gün namaz kılanlar, kaç rekât namaz günde? Sünneti, farzı, vâcibi kırk rekât. Nevâfil ayrı, duhâ namazıydı, evvâbîn namazıydı, salâtı kuburdu, teheccüddü filan ayrı onlar. Beş vakit namaz, kırk rekât yapar.

Sayalım. Dört sabah. On öğlen, on dört. Sekiz ikindi, yirmi iki. Beş akşam, yirmi yedi. On üç yatsı, kırk. Her rekatda "ihdine's-sırâta'l-müstakîm" diyorsun, bak eğer dikkat edersen. "Aman Yâ Rabbi benim ayağımı kaydırma İslâm'dan" diyorsun, "hidâyetde kalayım" diyorsun. Bir anda kalbi çeviriverir Allah, Allah muhâfaza etsin. Onun için kâfirin de kalbini çevirir İslâm'a.

Bazı Amerikalıların kocaları müslüman oldu, kadınlar olmadılar. Benimle görüşdü adamlar, Allah hidâyet verdi. Bende değil, Allah'ın elinde, İslâm ile müşerref oldular. Karıları olmadı. Duâ etdik Cenâb-ı Hakk'a, yalvardık, yakardık, İslâm düşmanı olan kadın, sonra geldi kendi kendine, "Ben müslüman olacağım" dedi. Vallâhi böyle.

Bir zâtı hacca götürdük, bilenleriniz var, ismini vermeyeceğim, "Beni gönder" diyor, "Efendi, ben gideceğim İstanbul'a" diyor. "Beni tayyâreye bindir İstanbul'a gönder" diyor. Ne hac yapdı ne bir şey. Evvelâ Medîne'ye gitdik. "Yâhu kardeşim" diyorum, "Gel Ravza-yı Mutahhara'ya, Huzûr-ı Saâdete, Hazret-i Peygamber'in huzûruna, de ki 'Yâ Resûlallah şefâat!' de, git. Tâ İstanbul'dan Medîne'ye gelmişsin". "Hayır! Gitmem!". Bizim Sakıp Hoca geldi, dedi, "Efendi, bu adam saçmalıyor, bunu gönderelim gitsin" dedi. "Ağzından çıkanı kulağı işitmiyor bu adamın" dedi. Eyvâh! Şâhidlerim burada. Bir duâ etdim orada oturdum. "Yâ Rabbi bunun kalbini İslâm'a çevir, Resûlullah'ın şefâatine nâil et bunu". Buraya kadar gelmişken, buradan nasıl gider gerisin geriye. Ziyâret etmeden gidiyor. Azîzim, bir de bakdım, Sakıp Hoca geldi, "Efendi, ne oldu biliyor musun?" dedi, "Bu adam değişdi" dedi, "başka türlü oldu". Gitmiş Huzûr-ı Saâdet'e, "Yâ Resûlallah, ben buraya gelecek bir adam değilim, bokdan bir adamım ben". Aynen böyle. Görenler var. "Ben buraya gelecek adam değilim, huzûruna beni kabûl et" filan. Ve hac da yapdı, tavâfını da yapdı, vedâsını da yapdı, hepsini yapdı, geldik beraber. Medîne'de bangır bangır bağırıyordu, "Beni gönderin yâhu!". "Kardeşim gönderelim İstanbul'a seni. Ama gel Huzûr-ı Saâdet'e, çık Hazret-i Peygamber'in huzûruna, 'Esselâmu aleyke yâ Resûlallah" de, bu kadar. "Hayır gitmem! Bindir beni tayyâreye gideyim". Ondan sonra bir müslüman oldu, elhamdülillah. Duâ ile.

Onun için bedduâ etme. Kötü adamlar var, ahlâksız filan, "Yâ Rabbi kalbini îmâna çevir, İslâm'a çevir" de, "beni öyle yapma" de. Meselâ gazetede bir fuhşiyyat görüyoruz, hemen kendimize bir varlık veriyoruz, "Vay nâmussuz herif! Ne canavar herif bu! Yapılır mı bu be!" diyoruz. Oğlum, sen onun yapdığına benzer bir şey yapmışsındır, iyi düşün. "Yapmadım." Yarın

yapmayacağın ne malûm? Onun için Cenâb-ı Hakk'a sığınmak lâzımdır. Dâimâ insanlara duâ etmeli. "irhemû men fi'l-ard yerhamuküm men fi's-semâ". Sen mahlûkâta merhamet et ki, Allah'da sana merhamet etsin. "Men lâ yerham lâ yurham", merhamet etmeyene merhamet olunmaz. Bütün ehlullah, büyük velîler, dâimâ halkın hidâyeti için duâ etmiş, onların hürmetine Allahu Teâlâ bu ibâdullaha bir yudum su ve bir lokma ekmek vermişdir. Lillâhi'l-Fâtiha!

Dâimâ Duâ Et Sakın Bedduâ Etme!

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Hısım-akrabandan, kendi milletinden-devletinden insanlar için istiğfâr et. Onların hidâyeti için Allah'a duâ eyle. Hısım akrabandan azgın biri varsa, onun adına sen istiğfâr et. Ona sükûn gelir, onun suç perdesi yırtılır, günâhı, hatâyı, isyânı, nisyânı çirkin görmeye başlar.

Daimâ duâ et, sakın bedduâ etme, sakın la'net okuma! Çünkü Resûlullah "rahmeten lil âlemin"dir, sen de onun ümmetisin. Mübârek dişini kırdıklarında, Resûl-i Ekrem Efendimiz onlara bedduâ etmedi, tam tersine duâ etti. "Allahümmehdî kavmî/Kavmime hidâyet et" dedi. Eğer bedduâ etseydi, Allah onun duâsını kabûl eder, bir tâne kâfir bırakmaz hepsini helâk ederdi.

Mü'minler, "rahmeten lil âlemîn" olan Resûl-i Kibriyâ'nın ümmeti oldukları için dâimâ merhametli olmalıdırlar. Herhâlde ve her yerde. Maddî ve manevî. Dille ve elle. Mü'min her yerde merhametli olacak. Îmânın alâmeti merhametdir, rahmetdir. Allah'ın Rahmân ve Rahîm sıfatlarının tecelliyâtıdır. Resûlullah'ın "rahmeten lil âlemin" sıfatının tecellîyâtıdır. Merhametsiz bir kalbde îmân olmaz.

Çocuğuna Aslâ Bedduâ Etme!

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Katiyyen bedduâ etmeyeceksin çocuğuna. Bedduâ yok. Hattâ birisi Abdullah el-Mübârek'e gelmiş, dedi ki, "Yâ Abdullah el-Mübârek, evlâdım çok âsî" dedi. Hazret-i Abdullah el-Mübârek dedi ki ona, "Sen çocuğuna bedduâ etdin mi?" dedi. "Etdim" deyince "Çocuğunu sen âsî yapmışsın" dedi.

"Gözün kör olsun" diyeceğine "kör olmasın" de. "Allah cezânı versin" diyeceğine "cezânı vermesin" de, "Allah seni iyi yapsın evlâdım" de. Kötü söz yok. Dövmek de yok öyle yüzüne, başına filan vurmak, filan filan. Nasîhat. "Dinlemiyor". "Sen Allah'ı dinlemiyorsun ki oğlun seni dinlesin.

Oradan bileceksin. Allah'ı dinleyenin çocuğu kendini dinler. Kim Allah'a itâat eder, bütün mahlûkât ona itâat eder. Kim Allah'a âsî olur, bütün mahlûkât ona âsî olur. Kim Allah'a itâat eder, Allah da ona itâat eder. "Men etâ'anî fekad ata'tehû". Kim Allah'ı zikrederi Allah onu zikreder.

Hiç Kimseye Bedduâ Etme Dâimâ Duâ Et!

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Çocuklarına bedduâ etme! Birisi çocuğundan Abdullah el-Mübârek'e şikâyet etti. Abdullah el-Mübârek buyurdu ki, "Sen çocuğuna bedduâ ettin mi?". Adam, "Ettim" deyince, "Çocuğunu sen kötü yapmışsın" dedi. Evlâdına dâimâ duâ edeceksin!

Kötüler için de böyle. Yani kötü gördüğün kişiler için de duâ edeceksin, kahır okumayacaksın. Şöyle duâ edeceksin: "Yâ Rabbi, bize orucu nimet verdin tutturdun, sen bize bu zevki, bu kudreti vermesen biz orucu tutamazdık. Tutmayanlara da tadını ver, lezzetini ver onlar da duysunlar yâ Rabbi, onlar da tutsunlar yâ Rabbi. Onları da affet yâ Rabbi". Fedâkâr ol biraz!

Seyyidinâ Ebâ Bekir'i görmüyor musun? Radıyallahu Anh. Duâsında ne diyor biliyor musun? Duâsında ne diyor biliyor musun? "Yâ Rabbi, Ebû Bekir'in vücûdunu öyle büyüt öyle büyüt öyle büyüt ki benim vücûdum cehennemi doldursun, orada Ümmet-i Muhammed'e yanacak yer kalmasın" diyor. İşte sen de böyle olacaksın.

Hazret-i Ebû Bekir radıyallahu anh Efendimizin, fedâkârlık ve ferâgatin en yüksek derecesi olan îsâr bâbında ne yüce bir mevkiye eriştiğini gösteren bu meşhûr duâsı, şâirâne bir uslûbla şöyle de dile getirilmişdir:

'Azîm et cismimi yâ Rab cehennem dopdolu olsun
Kamu 'usâtı 'afv eyle hemân tenhâ yanayım ben

Îmânsızlara Bile Duâ Ediniz Bedduâ Etmeyiniz

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Duâ ediniz, ağzınızdan kötü sözler çıkarmayınız, hattâ beddûa dahi etmeyiniz. Dâimâ duâ ediniz, duâcı olunuz. Bazı dayanılmayacak hareketler görürseniz, eğer onlara dayanamazsanız yani üzüntüyle bedduâ etmek lâzım gelirse, onlara Allah'ın kelâmı ile cevap verin, daha hayırlıdır.

Babalara yâhud baba namzedlerine hitâb ediyorum. Birisi Abdullah el-Mübârek'e oğlundan şikâyet etti. Abdullah el-Mübârek ona, "Sen

çocuğuna bedduâ etdin mi?" diye sordu. "Etdim" deyince, "Çocuğunu kötü yapan sensin" dedi. "Niye bedduâ etdin, niçin kötü söyledin? Onun hakkında Allah'dan hayır isteseydin ya. Babaydın senin duân müstecâb idi" dedi.

Onun için, diğer kardeşlerimizin de yani islâma sırt çeviren, îmândan nasîbi olmayan, câmi yolunu bilmeyen, Allah'ın kitâbını okumayan kişilerin de kalblerinin feth ü küşâdı için duâ et. Onlar için de duâ ediyoruz. Cenâb-ı Hakk onların da kalblerini feth ü küşâd etsin. Onların kalblerini de nûr-i îmân ile münevver kılsın, islâmın hakâikini, îmânın dekâikini, onlara da öğretsin ve tattırsın, ibâdet ve tâatdaki lezzeti ve zevki duyursun da Allah'a secde etsinler. Duâlar müstecâb olur ve bir gün bakarsın ki, taş gibi kalbler yumuşayıverir.

"Efendi, bunu sen nerden aldın da söylüyorsun?". Hepiniz bunu hocaefendilerden işitmişsinizdir. Cenâb-ı Peygamber sallallahu aleyhi vesellem, "Yâ Rabbi, iki Ebe'l-Hakem'den biriyle islâmı te'yîd et" dedi. İki Ebe'l-Hakem'den murâd, iki Ömer, yani birisi Ebâ Cehil, birisi Hazret-i Ömer. Resûl-i Ekrem böyle duâ etti, ertesi günü Hazret-i Ömer geldi, islâm oldu. Hazret-i Ömer, Peygamber'in duâsıyla islâm olmuşdur. Yani bildiğimiz Ömer radıyallahu anh. Sonra Resûlullah sallallahu aleyhi vesellemin büyük iltifatlarına mazhar oldu. Peygamberimizin kayınpederi oldu, o makâma çıkdı. Resûlullah'ın halîfesi oldu. Resûlullah buyurdu ki, "Benden sonra nebî gelseydi, Ömer ibn Hattab gelirdi" dedi. Yaa! Bunlar hep duâ ile oldu.

Onun için hemen böyle kızarak bedduâ edip kimsenin kahrını istemeyin. Hele bâhusûs dîn kardeşlerimize, hak yoldaşlarımıza, ufak tefek şeyler için böyle kızarak, nefsimize uyarak, kötü sözler söylemek, onlar hakkında kötü şeyler dilemek hiç câiz olmaz. Dâimâ hayır söyle, hayır sâhibi ol. O tohum birgün sana meyva verecekdir, onu göreceksin. Böyle nice âsîler, nice şakîler, duâ ile sâlihlerin duâsıyla hepsi saîd olmuşlardır. Yani kötüler iyi insanların duâlarıyla iyi olmuşlaır. İyi insanlar safına girmişlerdir. Onun için dâimâ lisânınızı hayra yorunuz, hayırla süsleyiniz. "Allah kahretsin" diyeceğine, "Allah kahretmesin", "Allah sana hidâyet versin" de. Bak ne kadar güzel değil mi? Hattâ birine çok kızsan da "Gözün kör olsun" desen, bu sözü söylesen, zâhirde böyle söyle ama, hakîkatde şu niyetle söyle, "Allah'dan gayrını görme" manâsına söyle.

Mü'mine lâyık olan budur. Mü'minin özü, sözü, yüzü, zâhiri, bâtını, temizdir ve temiz olmalıdır. Mü'minden bahsediyoruz, Muhammedîden

bahsediyoruz. "Kitâbım Kur`ân, nebiyyim nebiy-yi âhiri'z-zamân mahbûb-i Kibiryâ rahmete'n-lil-âlemîn" diyenlere söylüyoruz. "Âhiret gününe inandım" diyenlere hitâb ediyoruz. Hakk'ın cennetine tâlib olanlara, rızâsına râgıb olanlara, cemâline âşık olanlara söylüyoruz. Çünkü oranın miftâhını bu fânî âlemden alacaksın.

İbâdet Etmeyenler İçin Duâ Edin Onlar Adına İstiğfâr Edin

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Duâ edin. İbâdet etmeyen kardeşlerimiz için de duâ edin. Onlara hakâret nazarıyla bakmayınız. "Yâ Rabbi, onlara da ibâdetin lezzet ve zevkini ver, îmânın tadını tattır" deyin. Onlar için de Allah'a istiğfâr ediniz. Yapacağınız istiğfâr ile birçok dîn kardeşlerimiz hak yola gelecekdir. Unutmayın ha! Hısım akrabandan sevdiğin var fakat doğru yola gelmiyor, al eline tesbîhi otur, onun için istiğfâr et. Onun nâmına. "Yâ Rabbi, onun günahları için ben istiğfâr ediyorum" de, istiğfâr et. Allah onun şekâvetini saâdete çevirebilir. Her şeye kâdir u kayyûm Allah'dır.

Oruç Tutmayanlara Bedduâ Etmeyin Duâ Edin

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri bir Ramazan hutbesinde buyurdular ki:

Dün câmide oturuyorum da, Bayezid Câmisinde, ikindiden sonra, orada ağacın altına gençler oturuyorlar, Ramazân'da yiyorlar, filan filan. Birisi bedduâ etdi. Bedduâ etmeyin çocuklara efendiler! Yapmayın, günahdır! Onların da ceddi hacı, hoca, şeyh, şehîd, gâzî, hep böyle bu milletin evlâdları böyledir, hepsi böyle. Onlara da duâ edin, "Yâ Rabbi bunları şen etdiğin gibi, oruçdan bunlara da zevk ver yâ Rabbi, bunlara da namazdan zevk ver yâ Rabbi" deyin. Allah kalbleri çevirirse hemen bir anda her şey olur. En katı kalb hemen yumuşar. Duâ edin dâimâ, sakın hâ, kötü söz söylemeyin, lisânlarınızı kötülüğe alıştırmayınız. Genç onlar, kusûrlarına bakmayın. Allahu Teâlâ onları affetsin, Cenâb-ı Allah hepsinin kalbini nûr-i îmân ile münevver kılsın, kalblerini aşkullah, muhabbetullah ile münevver eylesin evladlarımızın.

Görmediler ki, bilmiyorlar ki, görsünler ki yapalar. Görmeyince ne yapacaklar, bilmiyorlar. Birçoklarının âileleri bilmiyor. Öyle çocuklar geldi ki bana, anası babası namaz nedir, ibâdet nedir, Allah nedir bilmiyor. Hattâ bir çocuğu aldım, yetiştirdim, annesi geldi bana davâcı oldu. "Oğlum aldın" dedi, "bu dans etmesini bilmez, sen bunu dansdan men edersin, bilmem ne yaparsın filan, benim oğluma kız vermezler" dedi. Vallâhi böyle, bak

makâm-ı Muhammediyyetdeyim. Yani öyle anneler var, öyle babalar var. Çocukların ne kabahati var, evladlarımızın.

Duâ ediniz, duâ edin. Allah duâ ile birçok şeyleri feth etdirir. Göğün direği duâdır, dînin direği duâdır. En büyük ibâdet duâdır, Allah'dan istemek. İsteyiniz. Bak, Resûl-i Ekrem duâ etmişdir, demişdir ki, "Yâ Rabbi, bu Dîn-i İslâm'ı ya Ebû Cehil'le yâhud Ömer'le teyîd et" demişdir. İkisi de âsî kâfir idi, korkunç, hiç merhametleri yok. Hele Ömer ibn Hattâb islâmından evvelki durumunda müslüman olan kölelerini döve döve öldürürdü, "müslüman mı oldunuz" diye. Efendimiz duâ buyurdular, "Yâ Rabbi, bu Dîn-i İslâm'ı ya Ömer'le ya Ebû Cehil'le teyîd eyle" dedi, ertesi günü Ömer ibn Hattâb geldi îmân ile müşerref oldu. Bir anda! E tabii, Peygamber duâsı ama Peygamber'in duâsı Ömer'e, senin de duân bizim gibi insanlara. Duâ edin, kötü söylemeyin.

Allah Yoluna Davet ve Kötülere Duâ

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Kimin ki lisânı ismullah ile tezyîn olunmuşdur, süslenmişdir, o dil, artık hak söyler, hakkı tavsiye eder ki Cenâb-ı Hakk Sûre-i Asır'da bunu beyân etmişdir: [23]"اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ". Kimin lisânı, dikkat et, kimin lisânı, zikrullah ile süslendiyse, tathîr olduysa, o artık hakkı söyler, hakdadır, hakkı tavsiye eder, sabrı söyler, sabırdadır, sabrı tavsiye eder. Sıfat-ı îmândır çünkü, sıfat-ı îmândır, sıfat-ı islâmdır, sıfat-ı îmândır.

Ve yine vazifelerinden bir tânesi de, civârında olan, dîne bîgâne olmuş, dîninden bîhaber, dînden bîhaber, Allah Peygamber bilmez, Resûl'den Nebî'den haberi yok, önündeki basdığı yoldan da haberi yok, gitdiği yoldan, gözü bakıyor fakat görmüyor, gözü bakıyor fakat görmüyor. Kâfirler böyledir, baş gözleri görür, onların basarları görür, basîretleri görmez, [24]"وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِۦٓ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي ٱلْءَاخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا", burada bu şekilde a'mâ olanlar, ahretde a'mâ olurlar. Hakk'ı görmek, Hakk'ı bulmak, Hakk'da olmak, Hakk'la olmak, bir mü'minin hakkıdır, en yüce nimetullahdır.

İşte bu yanındaki zevâta, böyle olan kimselere, onlara, güzel sözlerle, yumuşak kelâmlarla, onlara inandıra inandıra, onlara sevdire sevdire, onları Allah'a çağırmak. Ve onları görmediği vakitde, gizli olarak, elini bârigâh-ı

[23] Sure-i Asr 3
[24] Sure-i İsrâ 72

ehadiyyete açdığı vakit, Allahu Sübhânehû ve Teâlâ Hazretlerinden onların hakkında hidayet dilemek.

Yapıyor musun bunları? Evlâdın hakkında, komşun hakkında, kız kardeşin hakkında, enişten hakkında duâ edeceksin, Hakk'dan hidâyet dileyeceksin. [25]"يُضِلُّ مَن يَشَاء وَيَهْدِي مَن يَشَاء". Allah Celle Celâluhû, dilediğini dalâletde bırakır, dilediğini de hidayete götürür. [26]"يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ", dilediğini affeder, dilediğine azâb eder. Mülk O'nundur, sen de O'nunsun, ben de O'nunum, cennet de O'nun, cehennem de O'nun, her şey O'nun. O'ndan başka bir şey yok.

[27]"اِذَا اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ", O bir şeyi murâd etdi mi, ol der, o şey derhal olur. Hiç O'na karşı âsî olan bir şey yokdur. Yalnız insanoğullarına muvakkat bir zaman için irâdelerini kendi ellerine vermiş, bırkamışlardır. [28]"فَمَن شَاء فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاء فَلْيَكْفُرْ", isteyen gavur olsun, ister mü'min olsun denilmişdir. Sonra hesâbı verilecekdir. Hattâ içmiş olduğun bir bardak suyun dahi hesâbı senden ve benden sorulacakdır.

Eğer çocuğunu Allah'a götürmedinse, çocuğuna Allah kokusu koklatmadınsa, çocuğunu Allah boyasıyla, sıbgatullah ile boyamadınsa, Resûl-i Ekrem'in muhabbetini onun kalbine vermedinse, Peygamber'i tanıtmadınsa, Kitâbullah'ı göstermedinse, mesûliyyeti senin boynundadır, hesâbını sen vereceksin. Hattâ yaz gününde içmiş olduğun bir bardak soğuk suyun, kış gününde içmiş olduğun bir bardak sıcak çayın hesâbını Allah senden ve benden soracakdır. Esteîzübillah. [29]"Elhâkümü't-tekâsür. Hattâ zürtümü'l-mekâbir. Kellâ sevfe ta'lemûn. Sümme kellâ sevfe ta'lemûn. Kellâ lev ta'lemûne 'ilme'l-yakîn. Le teravünne'l-cahîm. Sümme le teravünnehâ 'ayne'l-yakîn. Sümme le tüselünne yevme izin 'ani'n-na'îm". Allah o günde nimetlerden soracak. Nimetlerin başı, nimetlerin büyüğü, en büyük nimet, Hazret-i Muhammed'dir, İslâm'dır, Kur`ân'dır. Evvelâ onun hakkı sorulur senden ve benden.

Aklını başına al. Yüz bin sene Allah'a secde etsen, alnın secdede delinse, bir kere bakdığın vakitde semâyı görmenin, gözünle bir kere semâyı görmenin hesâbını Allah'a vermiş olmazsın. Nerde İslâm nimetinin şükrünü edâ edeceksin. Onun için gecede ve gündüzde, "ihdine's-sırâta'l-

[25] Sure-i Nahl 93
[26] Sure-i Feth 14
[27] Sure-i Yâsîn 82
[28] Sure-i Kehf 29
[29] Sure-i Tekâsür 1-7

müstakîm yâ Hâdî, ihdine's-sırâta'l-müstakîm yâ Hâdî, ihdine's-sırâta'l-müstakîm yâ Hâdî", "Bizi hidâyetinden ayırma Yâ Rabbi". Dâimâ isteyeceksin bunu. Çünkü buradan gitdikden sonra artık pişmanlık fayda vermez. Birçok adam elini ısırır, birçok adam sakalını yolar ama iş işden geçmişdir, kuş yuvasından uçmuşdur.

Civârındakilere duâ ile onları hidâyete davet et. Tatlı söz söyle. Allahu Sübhânehû ve Teâlâ Hazretleri Resûl-i Ekrem'e emr ü fermân buyurduğu vakitde, sallallahu aleyhi veselleme, ve âlîhi ve evlâdihî ve ezvâcihi ve eshâbih, Esteîzübillah.[30] "اُدْعُ اِلٰى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ ", güzel sözlerle onları dîne davet et Habîbim Muhammed. Emir, Resûl-i Ekrem'e ve bize şümullü olarak, biz de öyle. Dâimâ tatlı sözlerle. Seni taşlasalar dahi gene tatlı sözlerle Allah'a çağıracaksın. Taşa taş atmaycaksın. Seni taşlasalar dahi gene Allah'a çağıracaksın, tatlı sözle, tatlı yüzle. Acaba anlatabildik mi? Vâkıa İslâm'da yumruğa yumruk vardır ama yediğin yumrukdan ziyâde yumruk vurursan zâlim olursun. [31]"وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ", Allah zâlimlerin yardımcısı değildir.

"Ene rabbükümü'l-a'lâ" diyen Firavun, pelid, Allah ona bile, Hazret-i Mûsâ Kelîmullah'ı gönderdiği vakit,[32] "اِذْهَبَا اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا " diyor. Yâ Mûsâ! Yâ Hârûn! Gidin, Firavun tuğyân etdi, âsî oldu, onu ne yapınız, yumuşak sözlerle bana davet ediniz diyor.

Ve duâ ediniz dâimâ. Kötülere duâ ediniz. Duâ dînin direğidir, kâinâtın imâdıdır. İbâdetlerin özüdür duâ. Kapıyı çaldıra çaldıra birgün kapıyı açarlar. Allah Hayy'dır. Allah Hayy'dır. Allah Hayy'dır. Senin duâna icâbet edecekdir mutlakâ.[33]"ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ " buyurmuşdur. Çala çala bir gün kapıyı açtıracaksın.

Azgın Zâlimler İçin En Hayırlı Duâ

Zâlimliği ve gaddarlığı ile meşhûr olan Haccâc-ı Zâlim zamânında, Bağdad'da duâsı makbûl bir dervîş varmış. Bu dervîş, kim için duâ etse kabûl olurmuş. Dervîşin şöhreti yayılınca Haccâc'ın adamları da ondan haberdâr olmuşlar ve hemen Haccâc'a tavsiye etmişler. Haccâc, dervîşi huzûruna çağırtmış ve ona "Senin duân hep makbûl imiş, haydi bana da hayırlı bir duâ yap bakayım" demiş. Dervîş, "Yâ Rabbi! Haccâc'ın cânını al" diye duâ edince Haccâc fenâ halde

[30] Sure-i Nahl 125
[31] Sure-i Âl-i İmrân 192
[32] Sure-i Tâ-Hâ 44
[33] Sure-i Mü'min 60

bozulmuş ve "Dervîş! Bu nasıl duâ? Ben sana hayırlı bir duâ yap diyorum sen benim ölmem için duâ ediyorsun" deyince, dervîş Haccâc-ı Zâlim'e şu unutulmaz cevâbı vermiş: “Niye kızıyorsun ki! Ben hem senin için hem de halk için an hayırlı duâyı yaptım. Sen ölürsen halk senin zulmünden kurtulur bu onlar için hayırlı olur, ölüm senin için de çok hayırlıdır çünkü senin ölümün daha fazla zulmetmene ve daha çok mazlûmun âhını almana mâni' olur”.

Ehlullah, Resûl-i Ekrem Efendimizin vârisleri oldukları için, kötülük yapanlar için bedduâ etmeyi doğru bulmamışlar, hep duâ etmeyi tercîh etmişlerdir. Çünkü peygamberimizin düstûru, kötülük yapana kötülükle karşılık vermemek, hiç kimsenin kötülüğünü istememek, kötülerin helâkine değil dâimâ ıslâhına çalışmakdır. Yıkmak kolay, yapmak zordur. Yıkmak, yok etmek, mahvetmek büyük bir marifet değildir, asıl marifet, bozuğu düzeltmek, kötüyü iyileştirmekdir. Ancak bunun da bazı istisnâları vardır ki bu da bu hikâyedeki gibi zulmü meslek edinmiş ve ıslâha kâbiliyyeti olmayan zâlimler için yapılan bedduâlardır. Hikâyedeki dervîşin pek ârifâne bir sûretde beyân ettiği gibi, aslında bunlar için yapılan bedduâ, bedduâ da sayılmaz. Çünkü bunlar zulme devâm ederlerse hem mazlûmların âhı hem de bu zâlimlerin âhiretdeki azâbı artacakdır. İşte ıslâhı mümkün olmayan azgın zâlimlere bu niyetle bedduâ etmek, tıpkı kudurmuş bir köpeği öldürmek gibidir ki câizdir.

Ümmet-i Muhammed'e Duâ Ediyor musun?

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Ümmet-i Muhammed'e duâ ediyor musun? Etmiyorsun. Yalnız kendine duâ ediyorsun. Olmaz! Duâya her elini açtığında "Yâ Rabbi, Ümmet-i Muhammed'den Ramazân-ı Şerîf'in kadr u kıymetini bilmeyenlere orucun kıymetini bildir, namazın ne olduğunu anlamayanlara namazı anlat. Yâ Rabbi, onların kalblerine nûr-i îmân ver. Yâ Rabbi, onları da İslâm'a al" diye duâ edeceksin. Onlar için yalvar ki senin duân kabûl ola. Sen kendin cennete girmeye çalışıyorsun. "Ben gireyim, o ne olursa olsun" diyorsun. Çünkü hep böyle alışmışız. "Ben iyi olayım, herkes kötü olsun", "Ben yiyeyim, o yemesin" Hep böyle.

Efendi Hazretleri her duâsında mutlakâ Ümmet-i Muhammed'e duâ eder ve "Yâ Rabbi, âsî olan ümmet-i Muhammed'i ıslâh eyle. Yâ Rabbi, Ümmet-i Muhammed'e merhamet et, Ümmet-i Muhammed'in müşküllerini hall ü âsân eyle" diye yalvarırlardı.

Kur`ân-ı Kerîm'deki duâlarda da Resûl-i Ekrem Efendimizin talim ettiği duâlarda da hep bu hikmete işâret vardır. Meselâ namazlarda da okuduğumuz "Rabbenâ

âtinâ" duâsında, yalnız kendimize duâ etmeyiz, "Bize" ve "Bizi" diyerek cümle ümmete duâ ederiz. Her namazda okuduğumuz Sûre-i Fâtiha'daki "İhdine's-sırâtal müstakîm" âyet-i kerîmesi de aynı hikmete binâen çoğul zamîri ile gelmişdi.

Duâları Arapça Yapmanın Hikmeti

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyururlardı ki:

> Allah, her lisandan anlar. İster Arapça ister Türkçe ister İngilizce ister Fransızca duâ et, Allah hepsini bilicidir. Hiç lisânen söylemesen, sadece kalbinden geçirsen bile, "innehû ‘alîmun bi zâti's-sudûr" âyeti ile beyân olunduğu üzere Allah kalblerden geçenleri de bilir. Ancak Resûl-i Ekrem Efendimiz arabî olmak münâsebetiyle eğer Allah'ın sevgilisinin lisânı ile söylersen daha çok rahmeti celb etmiş olursun.

Dirilerin Duâsı Ölülere Fayda Verir mi?

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyururlardı ki:

> Bir kabristana uğradığımız zaman, orada yatan emvât-ı müslimîne, üç salavât, üç ihlâs, bir Fâtiha okuyup, bir gün bizim de oraya varacağımızı hatırlayarak, bağışlamalıyız. Belki orada yatanlardan kabir azâbı görenlerin azâbları kaldırılır. Belki okunan salavât ve sûreler, bu azâbların nimete tebdîl olmasına sebeb olur.

Efendi Hazretleri bu nasîhatından sonra asr-ı saâdetden şu misâli verirlerdi:

> Bir gün Resûl aleyhisselâm bir kabristandan geçerlerken, bir kabrin başında durup uzun uzadıya ağladılar. Yanında bulunan ashâbı sordular, "Yâ Resûlallah, neden ağlıyorsunuz? Bir âyet mi nâzil oldu ki onun tesirinden muzdarib oldunuz?". Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem buyurdular ki, "Hayır, âyet nâzil olmadı fakat burada yatan kişi kabir azâbına dûçâr olmuş, dehşetli bir azâb görüyor, ona acıyarak ağlıyorum. Diğer ümmetlerim de böyle olurlarsa hâlleri nice olur?". Sonra oradan geçip gittiler. Dönüşlerinde Resûl-i Ekrem Efendimiz aynı kabrin önünde durup tebessüm buyurdular. Aynı sahâbe yine sordular, "Yâ Resûlallah, saha önce bu kabirdeki kişi için ağlıyordunuz, şimdi ise tebessüm buyurdunuz. Bunun sebeb-i hikmeti nedir?". Efendimiz aleyhisselâm buyurdular ki, "Cebrâil bana gelip, şöyle haber verdi ki burada yatan kişinin küçük bir oğlu varmış, bugün ilk defa, besmeleyi öğrenmiş, "Bismillahirrahmânirrahîm" demiş, bu yüzden Hakk Sübhânehû Hazretleri babasının azâbını nimete tebdîl eylemiş".

Efendi Hazretleri "Dirilerin duâsıyla ölülerin rahmet-i ilâhiyyeye nâil olması, sâdece bu ümmete bahşedilmiş nimetlerdendir" buyururlar ve aşağıdaki ibretlik menkıbeyi anlatırlardı:

Bir kadın geldi Hasenü'l-Basrî'ye. Bu Hasenü'l-Basrî, tarîkat-i aliyyenin, bütün tarîkat-ı aliyyenin başıdır. Hazret-i Ali'den ahzetmişdir, Hazret-i Ali'nin tilmîzidir. Tâbiînin evvelidir. Efdalü't-tâbiîn Üveyse'l-Karanî'dir. Tabiînin evvelidir Hasenü'l-Basrî Hazretleri.

Bir kadın geldi, dedi ki, "Genç bir kızımı kaybetdim Yâ Hasen, Yâ İmâm, kızımı görmek istiyorum. Ahretde o, anneyim özledim çok, kızımı görsem. Kâbil değil mi? Mâdem ki Kur`ân var elimizde, [34]"وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ", yaş ve kuru onun içindedir. Hiç kâbil değil mi evlâdımı görmek, ahretdekilerle konuşmak, onları görmek?". Hasen-i Basrî buyurdular ki, "Sen Kur`ân oku ona, hayır yap, senin için kâfî hanım. Görme, isteme görmek".

Bir çok şey vardır ki bilmemek, bilmekden hayırlıdır. Ecelimizin ne gün olduğunu bilsek, kimse bir taşın üzerine bir taş koymaz. Sen paraları sayıyorsun, halbuki Azrâil gelmiş senin ensende dolaşıyor, haberin yok. Kasaya koymadan canını alıverir Azrâil. Uğraşır mısın öyle şeylerle o vakit. Hiç belli değil yani. Hiç belli değil zamânı, zemîni, mekânı.

Kadın çok ricâ edince, dedi, "Şöyle yaparsın" dedi, "Cumartesi'yi Pazar'a bağlayan gece şu sûreleri okursun, şöyle yaparsın, yatarsın" dedi kadına. Kadın yapdı öylece ve Allahu Teâlâ da onun ricâsını, niyâzını kabûl etdi ve evlâdını ona gösterdi. Gösterdi ama kız azâb içerisinde. Kabir azâbı hak ve gerçekdir.

Kadın azâbda görmüş kızını. Allah muhâfaza buyursun. Gelmiş Hazret-i İmâm'a, dedi "Yâ İmâm, kızımı azâbda gördüm" dedi, "ne yapacağım şimdi?". Dedi, "Ben sana söylemedim mi, görmemek hayırlıdır. Kur`ân oku, affı için Allah'a ricâ et, yalvar".

Ümmet-i Muhammed'e bahşedilen Allah'ın bir lutfudur bu. Nedir o? Dirilerin duâsıyla ölülerin azâbı ref' olur, kaldırılır yani. Ama ölünün mü'min olması şartdır. Ölülerin mü'min olması şart.

"Ne yapayım?". "Kur`ân oku, şöyle yap, şöyle yap, hayır hasenât". Sonra, birkaç gün sonra, Hasenü'l-Basrî Hazretleri gördü. Güzel bir hanım, başında murassâ bir taç, sırtındaki giymiş olduğu elbise, dünyâ elbiselerinden değil, kıymet biçilmez. Sordu, "Ey hâtûn, sen bir peygamber kızı mısın, kimsin sen?" dedi. "Yâ İmâm, sana gelen bir kadın vardı ya, kızımı

[34] Sure-i En'âm 59

görmek istiyorum dedi, işte o kızım ben” dedi. Hazret, “Ama o azâbdaymış”. “Bizim kabristanda beş yüz kişi böyle azâbdaydık, bir zât geçdi bizim makberenin önünden, Resûlullah’a on salavât verdi, o on salavât hürmetine beş yüz kişinin azâbı ref’ oldu” dedi.

Dirilerin Duâsıyla Ölülerin Azâbı Kalkar

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Hayatda olanlar âhiretde olanlara ancak Kur`ân okurlar, hayır hasenât yaparlar rûhlarına gönderirler, ellerinden gelen budur. Bu da Ümmet-i Muhammed'e verilmişdir. Yani dirilerin duâsıyla ölülerin azâbı kalkar. Ümmet-i Muhammed'e verilmiş bu. Hatim okumak, Mevlid okumak, Kur`ân okumak. "Mevlid okumak câiz mi mâiz mi?" filan. Bırak öyle kafaları! Resûlullah'ın anıldığı yerde rahmet vardır. Bırak o kafayı sen. Biz o kafadan değiliz. Mevlid okut, Kur`ân okut. Nerede Muhammed ismi anılıyor, orada rahmet vardır.

Herkese Fâtiha Okunmaz

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Herkese Fâtiha okunmaz. Meselâ bazı adam var, ben mezarlığa giderim oraya çıkarım, "Heeeeyt!" diye bağırırım. "Ne bu Efendi?". Fâtiha okuyoruz. "Nasıl Fâtiha bu?". O pezevenk bundan anlar. Sâlih bir müslümana üç ihlas bir Fâtiha okuruz. O ondan anlar. Sarhoş adam Fâtiha'dan ne anlar! Bağıracaksın ona, nara atacaksın. Müslüman anlar Sûre-i Fâtiha'dan, mü'min, muvahhid adam, abdestli namazlı, tahâretli, zâhid, âbid adam Fâtiha'dan anlar. Sen elâlemin sarhoşuna ne anlatacaksın Fâtiha'yı. Ona nara atacaksın.

Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Her ölüye rahmet dilenmez. Bazen bana "filanca öldü" derler. Ben "münâsibse Allah rahmet etsin" derim. Çünkü Allah'ın gadab etdiği birine sen rahmet dilersen bir sille de sen yersin.

70.000 Kelime-i Tevhîd Okumanın Hassası

Kelime-i Tevhîd zikrinin fazîletleri ve hâssaları sayılamayacak kadar çokdur. Hâssalar içinde birisi vardır ki bu hâssa, bu kelime-i mübârekeyi 70.000 defa okumakla hâsıl olur. Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri bu hâssa üzerinde çokça durur ve şöyle buyururlardı:

Hâl-i hayâtında yetmiş bin aded Kelime-i Tevhîd okuyan kimse, bu âlemden îmân ile göçer yani nefsini cehennem ateşinden kurtarır. Bir ölünün rûhuna

Allah rızâsı için yetmiş bin Kelime-i Tevhîd okunur ve bağışlanırsa, o kimse azâba müstehak olsa bile, yetmiş bin Kelime-i Tevhîd hürmetine azâbı ref' edilir. Kendisine yetmiş bin Kelime-i Tevhîd bağışlanan zât, azâba müstehak olmamışsa, kendisine cennet derecâtı verilir. Nitekim büyük âlimlerden Molla Husrev gibi, Şeyhülislam Kemalpaşazâde gibi, Ebussuûd Efendi gibi büyük âlimler, vefâtlarından sonra rûhları için yetmiş bin Kelime-i Tevhîd okunmasını vasiyyet etmişlerdir.

Efendi Hazretleri bu hususda Muhyiddîn ibn Arabî Hazretlerinin şu müşâhedesini de sık sık anlatırlardı. İbn Arabî Hazretleri buyurmuşlar ki:

> Bir gün yolum bir kabristana uğradı. Bir kabrin başında, genç bir adamın hüngür hüngür ağladığını gördüm. Bu gencin başında ağladığı kabir, bana keşf olundu. Gördüm ki kabrin içi kızgın katran ve ateşle dolu idi. Yetmiş bin tevhîd okumuş fakat henüz bağışlamamışdım. Hemen okuduğum bu yetmiş bin tevhîd-i şerîfi, azâb gören kabrin sâhibesine bağışladım. Ağlayan delikanlının hüznü, birdenbire sürûra döndü. Meğer delikanlı da erbâb-ı müşâhededen imiş. O kabirde azâb gören de anasıymış. O gence sordum, "Oğlum, biraz önce hüngür hüngür ağlıyordun, ne oldu da birdenbire gözyaşın dindi ve hüznün sevince döndü?". Delikanlı cevâben dedi ki, "Az önce, siz buraya gelmeden, bu kabirde yatan anam, azâb içerisinde idi. Siz teşrîf buyurdunuz, kabir azâbı kaldırıldı ve anacığım cennet nimetlerine gark olarak rahmet-i Rahmân'a kavuşdu". Okuduğum ve o kabrin sâhibine hediyye etdiğim yetmiş bin tevhîdden hiç kimsenin haberi olmadığı hâlde, o kabirde yatan kişiye olan ikrâm-ı ilâhiyyeyi hem ben hem de o genç, böylece müşâhede etmiş olduk.

70.000 Kelime-i Tevhîd Meclisi

Bir önceki yazımızda, 70.000 Kelime-i Tevhîd okumanın mühim bir hâssasından bahsetmişdik. Bu yazımızda da artık neredeyse tamâmen unutulmuş olan güzel bir âdetimize dikkat çekmek ve onu hatırlatmak istiyoruz. Bu güzel âdet, eskiden neredeyse her müslümanın vefâtında, mevtânın rûhuna hediyye edilmek üzere 70.000 Kelime Tevhîd okunması için tertîb edilen meclislerdir. Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri bu hususda şöyle buyurmuşlardı:

Ölenlerin arkasından 70.000 Kelime-i Tevhid okumayı ihmâl etmeyiniz çünkü bir ölünün rûhuna Allah rızâsı için yetmiş bin Kelime-i Tevhîd okunur ve bağışlanırsa, o kimse azâba müstehak olsa bile azâbı ref' edilir. Kendisine yetmiş bin Kelime-i Tevhîd bağışlanan zât, azâba müstehak olmamışsa, kendisine cennet derecâtı verilir.

Efendi Hazretleri, bugün neredeyse tamâmen unutulmuş ve terkedilmiş olan bir vecîbeyi hatırlatarak buyuruyorlar ki:

> Birçok dînî vazîfe ve vecîbelerimizi gaflet veya cehâletle ihmâl ederek terk ettiğimiz ve terk ettiğimiz için de zamanla unuttuğumuz, pek acı bir gerçektir. İşte bunlardan biri de vefât edenler için tertîb edilen Kelîme-i Tevhîd meclisidir.

Efendi Hazretleri bu meclisinin nasıl tertîb edileceğini de şöylece beyân buyurmuşlardır:

> Ağzı duâlı, göğsü îmânlı, sâlihlerden 10-20 kişi, münâsib bir mescidde veya temiz olan herhangi bir mahalde, abdestli olarak toplanırlar. Kelime-i Tevhîd kimin rûhuna ithâf olunacaksa o kişinin ve bütün ehl-i îmânın rûhları için bir fâtiha ve üç ihlâs okundukdan sonra meclisi idâre edecek olan zât, Rûhâniyyet-i Ahmediyye'den istimdâd ederek "Eûzübillahimineşşeytânirracîm Bismillahirrahmanirrahîm fa'lem ennehû lâilâheillallah Muhammedü'r-Resûlullah" diyerek zikri başlatır. Hep birlikte Kelime-i Tevhîd zikredilirken her tevhîdde Muhammedü'r-Resûlullah lafzının ma'nâsı muhakkak kalbden geçirilir. Her yüzüncü tevhîdde Muhammedü'r-Resûlullah lafzı cehren de zikredilir. Böylece yetmiş bin kelime-i tevhîd tamamlanır. Daha sonra, meclisdekilerden biri, bir aşr-ı şerîf okur veya Sûre-i İhlâs'dan başlayarak, Sûre-i Felak ve Sûre-i Nâs ile Sûre-i Fâtiha ve "ülâike hümül müflihûn"a kadar Sûre-i Bakara'nın ilk âyetlerini okur. Nihâyet duâ edilerek, bu meclisde okunanların sevâbı merhûm veyâ merhûmenin rûhuna bağışlanır. Okunacak tevhîdin sayısı 70.000 sayısını meclisdeki kişi sayısına bölmek sûretiyle hesaplanır. Meselâ 10 kişi okuyacaksa, 7.000 defa, meclisde 20 kişi varsa 3.500 defa zikretmek gerekir.

Efendi Hazretlerinin dikkat çekdiği mühim bir husûs da bu zikri yapacak olanların sâlih mü'minlerden olması gerekdiğidir. Zîrâ sâlihlerin zikri ve duâsı Allah indinde makbûldür.

Salât u Selâm Okumanın Fazîletleri

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Resûl-i Ekrem'in ismini işitip de ona salât vermeyen kimse cennetin yolunu unutmuş demektir. Duâlarda Resûl-i Ekrem'e salât okunmayınca duâ yerini bulmaz, reddolur.

Bir diğer sohbetlerinde Resûlullah'a muhabbetin yolunu şöyle tarif buyuruyorlar:

> O'na salât u selâmı çok okuyalım. Bu salât u selâm gönlümüze muhabbet-i Muhammediyye tohumunu ekmek demektir ki, o tohum gözyaşı ile sulanırsa birgün mutlaka meyvasını verecek ve mutlaka bu âlemde Resûlullah ile buluşacaksın ve görüşeceksin.

Bir hutbelerinde buyuruyorlar ki:

> Resûl-i Ekrem Efendimizin senin ve benim salâtımıza ihtiyâcı yokdur. O'na Allah ve melekleri salât etmektedir. O'na salât ü selam okursan, senin şerefin yükselir, sen azîz olursun.

Efendi Hazretleri duâların kabûlü için de salât ü selâm okumayı tavsiye eder ve şöyle buyururlardı:

> Bir duâda Resûl-i Ekrem'in ismi anılırsa Allah o duâyı reddetmez. Onun için duânın evvel ve âhirinde Resûl-i Ekrem'e salavât okumalıdır. Duâlarda Resûlullah'a salavât getirilmezse duâlar yolunu kaybeder, Cenâb-ı Hakk'a arzolunmaz, mefkûd kalır. Dâimâ duâların başında Allah'a hamd ü senâ ve Peygamberimize salât ü selam okuduktan sonra Allah'dan istemeli ve yine sonunda da salavât ile bitirmeli Askerin başında ve sonunda pîşdâr olduğu gibi.

Efendi Hazretleri salât ü selâm ile ilgili bir inceliği de şöyle anlatmışlardı:

> Allah Kur'ân'da Resûl-i Ekrem'e salât edilmesini emrettiği halde mü'minlerin “Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammed” yani “Yâ Rabbi Efendimize sen salât et” diye söylemelerinin sebebi şudur ki, Hakîkat-i Muhammediyye'yi kullar bilemez, bilemediği için de Resûl-i Ekrem'e lâyık olan salâtı veremez. Bunun içindir ki biz “Yâ Rabbi O'na lâyık olan salâtı ancak sen bilirsin, O'na sen salât eyle diyerek cevap veririz.

Efendi Hazretleri salât ederken mutlaka "Âl-i Resûlullah"ın ve "Ashâb-ı Resûlullah"ın da zikredilmesini tavsiye ederlerdi. O'nun en çok tavsiye etdiği basit salât cümlesi şudur:

Allâhümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli seyyidinâ Muhammedin ve sahbihî ve sellim.

Bu da O'nun hikmetli sözlerindendir: “Cennetin en kısa yolu, Tevhîd ile Resûlullah'a salât u selâmdır”.

Salât ü Selâmın Sırlarından Bir Sır

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri Resûl-i Ekrem Efendimize salât ü selâm okumanın fazîletlerinden bahsederken buyurdular ki:

> Şimdi salât ü selâmın bir sırrını da söyleyeyim. On bin salavât-ı şerîfeyi veren kimse, tabii on bin salavât-ı şerîfe birden verilmez, güçdür, on bin salavât-ı şerîfeyi peyderpey okumak şartıyla okuyan bir müslüman, muhakkak Resûl-i Ekrem'in şefâatına nâil olur ve sancağı altında cem' olur ve civâr-ı Mustafâ'da iskân olur ve yed-i envereyn-i Muhammediyye'den, Hayder-i Kerrâr'ın elinden Âb-ı Kevser'den sîrâb olur.

Resûl-i Ekrem'e Her Gün Salât ü Selâm Getir

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Resûl-i Ekrem'e her gün salât ü selâm getir. Kıyâmet gününde, civâr-ı Mustafâ'da yani Peygamber'in civârında bulunmak istiyorsan Resûl-i Ekrem'e salât ü selâm getir. Bir daha söylüyorum! O kıyâmetin şiddetinde ve dehşetinde yani güneş, insanların beyni üzerine indirilip, kafatasları içerisinde beyinler kaynadığı vakitde, Resûl-i Ekrem'in sancağı altında bulunmak istiyorsan, arşın gölgesinde gölgelenmek istiyorsan, Resûlullah'a salavâtı çok getir. Salât ile, kapalı kapılar feth olunur, küşâd olunur, bağlı yollar açılır, cennetin bahçesinden güller saçılır. Sallallahu aleyhi vesellem.

Şeyh Cezûlî Hazretleri Delâilü'l-Hayrât'ı Niçin Yazdı?

Delâilu'l Hayrat nâmındaki meşhûr salât mecmuasını hazırlayan Şeyh Cezûlî Hazretlerinin bu eseri yazmasına sebeb olan hâdise çok mühim ve ders vericidir. Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri, eserine de aldığı bu menkıbeyi yeri geldikçe vaazlarında ve sohbetlerinde de anlatırlardı. Biz de bu mühim hâdiseyi O'ndan iktibâs ederek sizlere sunuyoruz.

> Süleymân Cezûlî Hazretleri, bir gün namaz kılmak için abdest almağa bir kuyunun başına varır, fakat ip ve kova bulup da sudan istifâde edemez, etrafa bakınıp dururken bir duvarın üzerinde bir kız çocuğu görünce "Evladım! Evinizde kovanız var mı? Verin de abdest alayım" der. Kız cevâben "Bütün insanlar sizin ilminizden ve kerâmetinizden bahisle sizi medh ü senâ ederler. Siz ise bir suyu kuyudan ipsiz ve kovasız çıkaramıyorsunuz!"deyince Şeyh Cezûlî Hazretleri "İpsiz ve kovasız kuyudan su çıkarmak mümkün müdür?" deyince, kız hemen gelip, kuyuya bir şeyler söyler gibi yapar, bi-inâyetillah kuyunun suyu ağzından taşıp, dışarıya

akmağa başlar. O su ile abdest aldıktan sonra "Kızım! Allah ve Resûlü aşkına bu kerâmete ne sebeble nâil oldun? Bana haber ver!" diye niyâz edip, istirhamda bulunan Hazret'e, kız cevaben "Cenâb-ı Resûl sallallahu aleyhi ve selleme salât ü selâmı çok okumakla ve salavât-ı şerîfeye devâm etmekle bu kerâmete nail oldum" der.

Şeyh Cezûlî Hazretleri, bu kızın kerâmetine şâhid olunca, pek ziyâde salavât-ı şerîfe okumağa ahdetmiş fakat acaba hangi salavât-ı şerîfeye devâm etsem diye düşünürken, o gece uyku tutmamış. Öylece tefekkür ederken, gece yarısı olduğunda hanımının yatağından kalktığını ve en güzel elbiselerini giyip evden çıktığını hayretle görür. Gayrete gelip, "gece yarısı acaba nereye gidiyor?" diye o da eşinin arkasından gizlice sokağa çıkar. Bir de ne görsün! Biri önde diğeri arkada birer arslan hanımını ortaya almışlar deniz kenarına doğru gidiyorlar. Hazret, hayret ve dehşet içinde kalır ve arkalarından takibe başlar. Hanımı deniz kenarına gelince postunu denize atıp yakın bir yerde bulunan ıssız bir adaya doğru yol alır. Arslanlar, deniz kenarında oturup onu beklerler. Hanım, ıssız adaya varıp abdest alıp teheccüd namazı kılarak birçok ibâdet, tâat, tazarru ve niyâzdan sonra, yine suyun üstünde yürüyerek kıyıya döner. Karaya vasıl olduğunda arslanlar yine birisi önüne, birisi ardına düşüp eve dönerler. Hazret-i Şeyh, ondan evvel gidip yatağa yatar ve uyur bir vaziyetde bekler. Hanım da eve gelip sessizce yatağına yatar. O geceden sonra Hazret, hanımını üç gece daha uyumadan takib eder ve görür ki her gece aynı iş zuhûr ediyor. Üçüncü gecenin sabahı vaziyeti anlatıp, o mübarek hâtûndan bu işin sırrını sorar. Hanımı ona der ki: “Hayret! Siz bu işe şimdi mi vâkıf oldunuz? Benim senelerdir mutâdım budur. Allah, bu kerâmet tâcını seneler evvel başıma koymuşdur”. Hazret-i Şeyh suâl eder, “Peki bu kerâmete ne sebeble vâsıl oldunuz?”. “Hâtûn şu cevâbı verir: “Resûl-i Ekrem Hazretlerine muhabbet ve salavât-ı şerîfeye devâmım sebebiyle”. Şeyh Efendi merakla tekrar suâl eder, “Peki, hangi salavât-ı şerîfeye devâm ediyorsunuz?” Hâtûn bir şey söylemeyip susar. Şeyh Hazretleri ısrar edince şöyle der, “Bu gece istihâre edeyim, izin olursa, cevap vereyim”. Ertesi sabah der ki, “Sarahaten haber vermeğe izin yoktur. Lâkin bütün salavât-ı şerîfleri bir araya getir, bir kitap hâlinde topla, bana oku. Eğer içinde var da, vardır diye haber veririm.

Hazret-i Şeyh de, gayret kollarını sıvayıp mu'teber kitablardan ve o devrideki büyüklerden Cenâb-ı Resûlullah sallallahu teâlâ aleyhi ve sellem Hazretlerinin lisân-ı mübâreklerinden ta'lîm buyurduğu salavât-ı şerîfeleri ve ashâb-ı kirâm rıdvânullahi aleyhim ecmaîn hazretlerinden ve ulemâ-yı

kirâmın ve meşâyih-i izâmın vird edindikleri salavât-ı şerifeleri cem' edip, bir kitab hâline koyarak hâtûnuna okuduğunda, hâtûn kitabın içindeki bütün salavâtı dinledikten sonra "Birkaç yerinde vardır" diye haber vermişdir.

Şeyh Hazretleri bu kitaba "Delâilü'l Hayrât ve Şevâriku'l Envâr" adını koymuşdur...Bu mübârek kitabı okumağa devâm edenlerin rahmet-i Hudâ'ya vâsıl olacağına ve Hazret-i Risâletpenâh'ın sevdiği kişiler arasına katılacağına hiç şüphe yokdur.

İstiğfâr

İstiğfâr kelimesi, mağfiretden gelir. İstiğfar, afv ve mağfiret talebidir. Yani istiğfar etmek demek, Allah'dan afv ve mağfiret istemek demekdir. En kısa istiğfar cümlesi "estağfirullah"dır, manâsı, "Allahım günahlarımı affet, mağfiret et" demekdir.

Malûm ya Allah'ın bir ismi Gafûr, bir ismi de Gaffâr'dır yani Allah'ın mağfireti çok ama çok genişdir. O'nun affetmeyeceği hiçbir günah yokdur, şirkden gayrı her günâhı affeder Allah. Biz kullar ise dâimâ günah işleriz. Öyleyse dâimâ Allah'dan mağfiret taleb etmemiz lâzımdır. Nitekim Cenâb-ı Hakk Kur`ân-ı Kerîminde, istiğfârı pek çok yerde zikretmiş, istiğfâr ile emretmişdir. Üstelik istiğfâr emri, çoğu yerde cemî sigâsıyla gelmiş, yani umûma şâmil kılınmışdır. Yani istiğfâr yalnız mücrimlere, fâsıklara, fâcirlere mahsûs değildir. Öyleyse âlimi, câhili, âbidi, fâsıkı, genci, yaşlısı herkes istiğfâr etmeli ve istiğfârı hiç bırakmamalı yani ölünceye kadar istiğfâra devâm etmelidir. Allah bunu emreder, Resûl-i Ekrem bunu tavsiye eder.

İstiğfâr, dil ile de söylenebilir ama asıl istiğfar kalb ile yapılandır. Gönülden yapılmayan istiğfâr dilde kalır, makbûl olmaz. Gönülden yapılan istiğfârın alâmeti pişmalıkdır, gözyaşıdır, bir daha o günaha dönmemeğe azmetmekdir, o günahdan tiksinmekdir, istikrah etmekdir. Günahına pişman olmadığı hâlde, yalnız diliyle istiğfar eden kişi, istiğfar etmiş olmaz. Böyle bir kimse yüz bin defa "estağfirullah" dese de bir faydası olmaz.

Hiç günâhı olmadığı hâlde, Peygamberimiz de istiğfâr etmişdir, hem de günde yüz defa. Tabii O'nun istiğfârı bizimkinden farklıdır. O daha çok ümmeti için istiğfâr etmişdir. Bir de vazîfesi icâbı halkla temâs etmesinden dolayı kendisine ârız olan gayn sebebiyledir ki bunu "Resûlullah'ın İstiğfârı ve Gayn" başlıklı yazımızda îzâh etmişdik.

Bizim istiğfârımız gaflet ve günah sebebiyledir. Hangimiz gafletden kurutulabiliyoruz, hangimiz günahlardan uzak kalabiliyoruz? Öyleyse istiğfârı hiç bırakmamalıyız, her gün, her saat istiğfâr etmeli, ölünceye kadar istiğfâra devâm etmeliyiz.

Diyelim ki uğraşdık, çalışdık, nefsimizi mağlûb etmeyi başardık ve gafletden, günahdan tamâmen kurtulmaya muvaffak olduk. Yani ne bir günah işliyoruz ne de bir gaflete düşüyoruz. Çok zor bir iş bu ama biz öyle farzedelim. Bu hâlde dahi yine de istiğfârı bırakamayız. Neden? Kendimiz için değilse de başkaları için istiğfar etmemiz îcâb eder de ondan. İkincisi bir insan manen ne kadar çok yükselirse, kendinde o kadar kusur görür, bu da yine istiğfârı gerekdirir.

İstiğfârın pek çok faydaları var. Bir faydası da belâları uzaklaşdırmasıdır. Şiddetli bir belâ, büyük bir musîbet, fecî bir felâket vukûunda istiğfâr edilirse, Allah o belâyı defeder, o musîbeti kaldırır. Tabii hakkıyla istiğfâr etmek şartıyla. Bunun delîli, Sûre-i Enfâl'deki, "وَمَا كَانَ اللهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ"[35] âyet-i kerîmesidir. Cenâb-ı Hakk bu âyetde, istiğfâr edenlere azâb etmeyeceğini beyân ediyor. Bu ilâhî vaad hem bu dünyâya hem de öteki âleme şâmildir.

Cenâb-ı Hakk Kur`ân-ı Kerîminde cennetlik kullarını tarif ederken şöyle buyuruyor: "اَلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اِنَّنَا اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * اَلصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْاَسْحَارِ"[36]. Meâli şudur: Onlar ki, "Ey Rabbimiz! Muhakkak ki biz inandık, artık bizim günahlarımızı mağfiret et ve bizi ateş azabından koru" derler. Onlar, sabır ehlidir, sâdıklardır, huzûrullahda dîvân duranlardır, fukarâya infâk edenlerdir, seherlerde istiğfâr edenlerdir.

Böyle olduğu içindir ki, ehlullah, istiğfârı dillerinden hiç düşürmemişler, istiğfârı vird edinmişler ve herkese de istiğfârı tavsiye etmişlerdir.

Her cürmüme yâ Rabbenâ estağfirullahe'l-'azîm
Vağfirlenâ zünûbenâ estağfirullahe'l-'azîm
'Isyânıma yokdur 'aded ey Vâhid ü Hayy ü Ebed
'Âsîlere sen kıl meded estağfirullahe'l-'azîm

Allah Katında Makbûl Olan İstiğfar Nasıl Olur?

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri, her husûsda sûrete değil sîrete, kelimeye değil ma'nâya ehemmiyet verir ve bizlere de hep böyle ta'lîm ve tavsiye ederlerdi. Bu kabîlden olarak meselâ istiğfâr hakkında şöyle buyururlardı:

> İstiğfâr, yalnız lafzen olmamalı yani dilde kalmamalıdır. Yalnız "estağfirullahe'l-azîm" demekle ya da "Yâ Rabbi beni affet, mağfiret et" demekle istiğfâr edilmiş olmaz. Günâhına istiğfâr eden kişi, lafzen istiğfâr ettiği gibi, kalbinde de günâhlarına pişmânlık duymalı hattâ bir de pişmânlığının isbâtı olarak gözyaşı da dökmelidir ki gerçekden istiğfâr etmiş olsun. Nasıl ki sâdece dil ile tevhîd etmek insanı mü'min yapmazsa, yalnız lisânı ile

[35] Sure-i Enfâl 33
[36] Sure-i Âl-i İmrân 16-17

istiğfâr etmek de Allah katında makbûl değildir. Diliyle tevhîd edenin kalbiyle de îmân etmesinin şart olması gibi, istiğfâr edenin de kalbinden gelen afv ve mağfiret niyâzını dile getirmesi şartdır.

İstiğfâr Hakkında Bir İncelik

"İstiğfâr", kelimesinin kökü "gafr"dır. Sözlükdeki karşılığı “örtmek, gizlemek, birinin kusurunu ifşâ etmeyip bağışlamak”dır. Kur’ân-ı Kerîm’de bu kökden türeyen ve Cenâb-ı Hakk'a nisbet edilen "gâfir", "gafûr", "gaffâr", "gufrân", "mağfiret" gibi birçok kelimeler vardır. "İstiğfâr" kelimesi de birçok âyetde geçer ve "Allah'dan mağfiret istemek" demekdir. İstiğfârın ta'rîfi de Kur`ân'da vardır. [37] "وَمَن يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا / Kim bir kötülük yapar veya nefsine zulmeder de sonra Allahın mağfiretine sığınırsa Allah'ı çok bağışlayıcı ve çok merhametli bulur" âyet-i kerîmesi istiğfârı pek güzel ta'rîf ve beyân eder.

"İstiğfâr"ın en yalın hâli, "estağfirullah" cümlesidir ve bu cümlenin anlamı "Allah'dan mağfiret istiyorum" demekdir. Yani sadece "estağfirullah" diyerek istiğfâr etmiş yani Allah'dan mağfiret dilemiş oluruz. İncelik şuradadır ki, bu istiğfâr, cümlenin şumûlü sebebiyle, sadece kendimiz için değil başkaları için de olabilir. Nitekim Kur`ân-ı Kerîm'de buna işâretler vardır:

Sûre-i Mümtehine'deki [38] "وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ /Onlar için istiğfâr et, Allah Gafûr ve Rahîm'dir" âyeti bunlardan biridir. Sûre-i Münâfıkûn'daki [39] "سَوَاء عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ /Onlara için istiğfar etsen de etmesen de bir, Allah münâfıklara mağfiret etmez" âyeti bir diğeridir. Bunlar Resûl-i Ekrem Efendimiz hakkındadır. [40] "قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا Dedi ki, selâm sana, senin için rabbıma istiğfâr edeceğim, çünkü o bana çok lütufkârdır" âyet-i kerîmesi de İbrâhim aleyhisselâmın amcası Âzer için istiğfâr etmesi hakkındadır. [41] "قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيَ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ Dedi ki, sonra sizin için Rabbime istiğfar edeceğim. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir" âyeti ise, Yâ'kûb aleyhisselâmın çocukları hakkında istiğfâr etmesi hakkındadır. [42] "الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا /Arşı taşıyanlar ve onun çevresindekiler Rablerini hamd ile tesbih ederler, O'na îmân ederler ve îmân etmiş olanlar için şöyle bağışlanma dilerler" âyet-i kerîmesinde de meleklerin mü'minler için yaptığı istiğfâr beyân edilmişdir.

---

[37] Sure-i Nisâ 110
[38] Sure-i Mümtehine 12
[39] Sure-i Münâfikûn 6
[40] Sure-i Meryem 47
[41] Sure-i Yûsuf 98
[42] Sure-i Mü’min 7

"Bunlar peygamberler ve melekler hakkındadır, sıradan kullar hakkında bir delîlin var mı?" derseniz, her namazda okuduğumuz [43]"رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ " duâsını gösteririm ki bu da bir Kur`ân âyetidir. Demek oluyor ki istiğfârı sadece kendimize hasretmemeli, yakınlarımız, sevdiklerimiz hatta bütün mü'minler için istiğfâr etmeliyiz.

Resûl-i Ekrem Efendimizin günde yüz defa istiğfâr ettiği rivâyet olunmuşdur. O'nun hiçbir günâhı olmadığı halde bunca istiğfârı nedendir acabâ?

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyururlardı ki:

> Resûlullah da istiğfâr eder, sen de ben de ederiz. Kelimeleri aynıdır ama ma'nâları farklıdır.

İstiğfâr Her Musîbeti Önler

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Ey Azîz Müslümanlar! İstiğfârı çok yapınız, her musîbeti önler. Bak ne diyorum, dikkat et, kulağını benden yana ver! İstiğfârı çok yapınız. Herhangi bir işin rast gitmiyorsa, Cenâb-ı Hakk'a istiğfâr et.
>
> İstiğfârın ma'nâsı, Allah'ın mağfiretini, rahmetini, affını taleb etmekdir. Musîbete dûçâr oldunsa istiğfâr et, evlâdın kötü olduysa onun ıslâhı için istiğfâr et ve Ümmet-i Muhammed'in ıslâhı için Cenâb-ı Hakk'a duâ et. Cenâb-ı Hakk'dan Ümmet-i Muhammed'e merhamet etmesini dile.
>
> "Duâlarım niye kabûl olmuyor?" diyorsun. Niye kabûl olsun, haram lokma yiyenin duâsı kabûl olmaz. İhtikar yapanın kırk gün namazı kabûl olmaz. Peygamberimiz, sallallahu aleyhi vesellem,"Bir zaman gelir, hiçbir kursak kalmaz ki, oraya haram girmeye" diyor. O vakit duâlar reddolunur. Yâhud insanlar azar, Allah onların başına büyük belâlar, musîbetler verir. Zelzeleler, yangınlar, su baskınları. Zâlimleri musallat kılar. Düşmanı musallat kılar, kâfiri musallat kılar, zâlimi musallat kılar. Velîler, ümmetin üzerinden belânın kalkması için duâ ederler. Allahu Teâlâ velîlere buyurur ki, "Kendin için iste sana vereyim ama senin duâ ettiğin o kavme ben dargınım. Onlar için benden bir şey isteme. Yaptıkları ef'âlin cezâsını görsünler. Adâlet-i ilâhiyyem yerine gelsin" buyurur.
>
> Cenâb-ı Peygamber bunu bize bir incelikle haber veriyor. Diyor ki, "O vakitler, Ümmet-i Muhammed birbirine duâ etmelidir". Bak, velîlerin duâsını Cenâb-ı Hakk reddediyor, "Kendin için iste vereyim ama onlar için benden

[43] Sure-i İbrahim 41

isteme, vermem" diyor. O vakit Ümmet-i Muhammed'in günahkârları birbirleri hakkında duâ etmeleri lâzım. O vakit Cenâb-ı Hakk, duâları kabûl eder. Yani mü'min kardeşinin iyiliğini iste ki, Allah sana iyilik vere. Onu demek istiyorum. Sen onun için duâ edeceksin, o da senin için duâ edecek, o vakit duâlar müstecâb olur.

İstiğfârın musîbetleri önlemesi, Sûre-i Enfâl'deki, [44]"وَمَا كَانَ اللهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ" âyet-i kerîmesi ile beyân olunmuşdur. Bu âyet-i kerîmede istiğfâr fiilinin hem çoğul hem de devamlılık bildiren hâliyle zikredilmiş olması, azâb-ı ilâhîden emîn olmak için, istiğfârın topluca ve devamlı olarak yapılmasının lüzûmuna işâret etmekdedir.

Âyet-i kerîmenin baş tarafında, azâb-ı ilâhîye mâni olan bir başka şeyden daha bahsedilmişdir ki o da muhabbet-i Muhammediyye yani Peygamber sevgisidir. Âyet-i kerîmede, "Sen onların arasında olduğun sürece Allah onlara azâb edecek değildir" buyrulmuşdur. Bugün için Resûlullah'ın aramızda bulunması demek, muhabbetinin kalblerimizde, ism-i şerîfinin ve na't-ı azîzinin dillerimizde, sünnet-i seniyyesinin fiil ve hareketlerimizde, ahlâk-ı hamîdesinin hâlimizde mevcûd olması demekdir. Zâten istiğfardan maksad da budur.

Yok benim gibi halâik içre gâfil 'âsî kul
Kesmezem hergiz ümmîdi çün rahmet deryâsı bol

Zikr-i istiğfâra meşgûl oluram leyl ü nehâr
Hakk gadab etmez imiş müstağfirâna bil oğul

Ümmete büyük emân imiş bu istiğfâr hemîn
Bize emretmiş hadîsinde anı çünki Resûl

Başkaları İçin İstiğfâr

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Bak dikkat buyurun, bir şey söyleyeceğim, bir sır bu, tevdi ediyorum sizlere, bizim güneş gurûba eriyor yani. Sizi kırmamak için geliyorum, hutbe okuyorum. Yani hâlim yok benim hutbe okumaya. Ama tâlib oluyorsunuz, geliyorsunuz, utanıyorum gelmemeye yani. Güneş gurûba erdi bizim. Böyle âilenizde âsî kimseler varsa, ya baban yolsuzsa filan, bir şey söyleme, kalbini kırma, onun hakkında Cenâb-ı Hakk'a istiğfâr et, onun için. Çocuğun âsî, kötü yollara gidiyor, onun hakkında Cenâb-ı Hakk'a istiğfâr et, onun için yani. İstiğfârın manâsı, Allah'dan af taleb etmekdir, Türkçesi yani. "Estağfirullahe'l-azîm", yüz tâne oku her gün. Baban

[44] Sure-i Enfâl 33

> âsîyse, amcan âsîyse, evde bir âsî varsa, onun ıslâhı için. Cenâb-ı Hakk bunu Ümmet-i Muhammed'e ihsân etmişdir. Resûl-i Ekrem'in duâsıyla Hazret-i Ömer müslüman olmuşdur. Sana misâlini verivereyim yani ben. Nice âsîler böyle duâ ile, istiğfâr ile hak yola gelmişdir. Sen Allah'ın kapısını çal, bir gün kapı sana açılacakdır.

İstihâre Nedir?

"İstihâre استخاره" kelimesi "Hayr خير" kökünden gelir ve lugatde "hayırlısını istemek" demekdir, ıstılahda ise yapmak istediğimiz bir işin hakkımızda hayırlı olup olmadığını bildirmesini, hayırlı ise kolaylaştırmasını, hayırlı değilse uzaklaştırmasını bizzat Cenâb-ı Hakk'dan istemek ve bunun için duâ etmek ve namaz kılmakdır.

İstihârenin ehemmiyyeti Câbir b. Abdullah Hazretlerinden rivâyet edilen şu hadîs-i şerîf ile sâbitdir:

> Resûlullah, Kur'ân'dan bir sûre öğretir gibi, bize bütün işlerimizde istihâreyi öğretiyor ve şöyle diyordu: "Biriniz bir şey yapmaya niyet edince farz dışında iki rekât namaz kılsın ve arkasından şu duâyı yapsın: Allahım! Senden, senin ilim ve kudretinden hayır beklerim. Senin büyük lutfundan taleb ederim. Sen kâdirsin, benim ise gücüm yetmez, sen bilirsin, ben ise bilmem. Sen bütün gizlilikleri bilensin. Allahım! Şu benim işim dînim için, dünyam ve âhiretim için senin ilminde hayır diye yer almışsa onu bana nasîb et, onu kolaylaştır ve uğurlu kıl. Eğer şu işim dînim için, dünyâ ve âhiretim için senin ilminde kötü diye yazılmışsa onu benden, beni de ondan uzaklaştır. Hayır nerede ise onu nasîb et ve gönlümü ona yönelt"

Yukarıdaki hadîs-i şerîf ile Hazret-i Peygamber'in ta'lîm ettiği istihâre duasının Arapça aslı şudur:

اللّهمّ إنّي أستخيرك بعلمك وأستقدرك بقدرتك وأسألك من فضلك العظيم فإنك تقدر ولا أقدر وتعلم ولا أعلم وأنت علّام الغيوب، اللّهمّ إن كنت تعلم أنّ هذا الأمر خيرا لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري فاقدره لي ويسّره لي ثم بارك لي فيه، اللّهمّ إن كنت تعلم أنه شرّ لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري فاصرفه عنّي واصرفني عنه واقدر لي الخير حيث كان ثمّ رضّني به

İstihâre namazı kerâhet vakitleri hariç her zaman kılınabilir ancak yatsıdan sonra uyumadan önce yapılması ve araya başka bir dünyâ kelâmı sokulmaması tavsiye edilmişdir...

İstihâreden sonra mutlakâ bir rüyâ görülecek değildir...Nitekim diğer bir hadîs-i şerîfde, Resûl-i Ekrem Efendimiz, "İstihâreden sonra kalbine ilk doğan duyguya göre hareket etmen hayırlı olur" buyurmuşlardır...Yani istihâreden sonra insanın

içine bir ferahlık ve huzûr gelirse o işi yapması, sıkıntı ve huzursuzluk hâli gelirse yapmaması hayırlıdır...

Günümüzde hikmeti ve hakîkati neredeyse unutulan ve gâibden haber almak gibi zannedilen istihâre, aslında bütün işlerde Cenâb-ı Hakk'a tefvîz, tevekkül ve teslîmiyyetin iktizâsıdır...Böyle olmasa, yukarıdaki meşhûr hadîs-i şerîfi rivâyet eden zât, "Resûlullah, bize tıpkı Kur`ân'ı öğretir gibi bütün işlerimizde istihâre etmeyi öğretirdi" der miydi?

Bir İstihâre Usûlü

"İstihâre استخاره" kelimesi "Hayr خير" kökünden gelir ve lugatde "hayırlısını istemek" demekdir, ıstılahda ise yapmak istediğimiz bir işin hakkımızda hayırlı olup olmadığını bildirmesini, hayırlı ise kolaylaştırmasını, hayırlı değilse uzaklaştırmasını bizzat Cenâb-ı Hakk'dan istemek ve bunun için duâ etmek ve namaz kılmakdır. Kitaplarda birçok istihâre usûlleri ve duâları rivâyet edilmişdir. Ben şimdi Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretlerinin tavsiye ettiği bir istihâre usûlunü anlatacağım.

Yatsı namâzından sonra tâze bir abdest alıp, bildiğiniz sûrelerle iki rekât namaz kılıp şu sûreleri okuyunuz:

- 3 kerre SÛRE-İ ŞEMS
- 3 kerre SÛRE-İ LEYL
- 3 kerre SÛRE-İ TIYN
- 3 kerre SÛRE-İ İHLÂS
- 1 kerre SÛRE-İ FELAK
- 1 kerre SÛRE-İ NÂS

Murâdınızı Allah'a arz ettikden sonra hiç dünyâ kelâmı konuşmadan sağ tarafa yatmak sûretiyle uyursanız Allah, rüyânızda istediğinizi gösterir.

Hasbünallah Tesbîhi Herkesin Tesbîhi Değildir

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> "Hasbünallahi ve ni'mel-vekîl" tesbîhi, azîm bir seyf-i rabbânîdir. Ancak kılıç kullanmasını bilmeyenin, kendi kendisini yaralaması gibi, bu tesbîhin hakkını veremeyecek olanlar, yine de okumaya devâm ederlerse başlarına birçok belâlar gelir.
>
> Bu tesbîh, büyük velîlerin tesbîhidir ve ancak onlar okurlarsa tesîrleri görülür. Basit bir mesele için kullardan meded uman, meselâ mahkemede kendisini müdâfaa etmesi için avukat tutan kimseler bu tesbîhi yapmaya

lâyık değildirler. Buna rağmen bu tesbîhe devâm ederlerse sanki Allah ile alay etmiş gibi olurlar. Böylelerine şunu sormak lâzım:

Yarın, kıyâmet gününde Allah sizlere "Bir yandan, ‘Allah'ın vekâleti bana kâfîdir’ diyerek zikr ü tesbîhe devâm ederdin, sonra da mahkemede hakkını müdâfaa için kendine kuldan vekîl tutardın. Benim vekâletimi beğenmedin mi ki, beni azlederek, kullarımdan birisini benim yerime vekîl ta'yîn eyledin" derse ne cevap verirsiniz?

Sözümü yanlış anlamayınız. Meşrû işlerde bir avukatı vekîl ta'yîn etmek câizdir. Hattâ bir kimse, vekîl tutmak kudretine mâlik olsa da vekîl tutmayarak hakkını kaybetse, hatâ etmiş olur. Tabii şu da var ki, haksız olduğu halde, haklı çıkmak için, zâlim olduğu halde mazlûm görünmek için avukat tutanlar başka, bunların Allah'ın gadabına uğrayacaklarına şüphe yokdur.

Hâsıl-ı kelâm, "Hasbünallah" tesbîhini avâm değil, havâs bile yapamaz ancak havâssü'l-havâss olanlar yapabilir. Havâssü'l-havâss olanlar, Cenâb-ı Hakk'dan başka hiç kimseden isti'âne etmezler yani yardım taleb etmezler.

Günâhkârların tesbîhi, "İSTİĞFÂR" olmalıdır. İstiğfâr da yalnız lafzen olmamalı yani dilde kalmamalıdır. Kişi, lafzen istiğfâr ettiği gibi, kalbinde de günâhlarına pişmânlık duymalı ve o pişmânlığı gözyaşları ile isbât etmelidir.

Namaz Vakitleri Hâricinde Okunan Ezânlar

Ezân, esâsen namaz vakitlerini bildirmek için vaz' edilmişdir ve namaz için ezân okurken vakte çok dikkat etmek gerekir ama namaz vakitleri hâricinde de ezân okunan yerler ve hâller vardır. Bunlardan bazılarını zikredelim:

Yeni doğan çocuğa isim verileceği zaman çocuğun sağ kulağına ezân okunur. Bu ezânın hikmetini daha önce şu yazımızda îzâh etmişdik.

- Önü alınamayan büyük yangınlarda ezân okunur. Umulur ki Allah Ezân-ı Muhammedî hürmetine ateşi söndürür.
- Gazâlarda, muhârebelerde İslâm askerine cesâret, kâfir askerine de korku vermek için ezân okunur. Ecdâdımız sefere giderken, orduda gür sesli müezzinler de bulundurur hem namaz vakitlerinde hem de düşmana hücûm ederken hep ezân okuturlardı.
- Bir belde feth olunduğu zaman hemen ilk iş olarak orada ezân okunur. Zâten İslâm'da savaş, i'lâ-yı kelîmetullah için yapılır, ganîmet için, şan-

şeref için yapılmaz. Ecdâdımız gazâya çıkdıklarında küçük bir kale de fethetmiş olsalar, hemen orada ezân okurlardı.

- Sarası tutmuş, sinir krizi geçiren, cinnet geçiren ve kızgınlıkdan kendini kaybetmiş olan kişileri teskin etmek için ezan okunur.
- Kötü huylu insanları yola getirmek, yerinde duramayan yaramaz çocukları sâkinleştirmek hattâ serkeşlik yapan hayvanları yatıştırmak için dahi ezan okunur. Zîrâ Ezân-ı Muhammedî bir şifâ kaynağıdır.
- Yolculuk esnâsında ıssız yerlerden, derin vâdilerden geçerken ya da bu gibi yerlerde konaklanacağı zaman ezân okunur. Böyle yapanlar Ezân-ı Muhammedî'nin berekâtıyla orada bulunan habîs mahlûkların ve vahşî hayvanların şerrinden muhâfaza olunurlar.

Ezân-ı Muhammedî hem çok büyük bir zikir hem çok büyük bir duâdır. Ne var ki, duâların ve zikirlerin makbûl olabilmesi için ağzın temiz, dilin pâk, kalbin sâf olması gerekir. Nice duâ edenler, nice zikredenler vardır ki, ağızları haram lokma ile kirlenmiş, dilleri yalanla, gıybetle, küfürle pislenmiş, kalbleri ucub, kibir, riyâ, hased, buğz, adâvet, kîn gibi şeytânî sıfatlarla dolmuş olduğu için yaptıkları duâlar ve zikirler hep boşa gitmişdir. Ağızlarını haram lokmadan, dillerini yalandan, gıybetden, küfürden, gönüllerini de Allah'ın sevmediği sıfatlardan temizlemeyenler, ne kadar okurlarsa okusunlar, Ezân-ı Muhammedî'nin bereketinden hiç istifâde edemezler.

Ezanı Duyanlar Ne Yapmalı

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Ezân okunduğu vakitde, ezânı duyanlar, müezzin efendi ile berâber ezânı okurlar. Yalnız bizim mescide mahsûs değil, bütün câmilerde. Hattâ dışarıda yolda dahi yürüsen, müezzinin ezânıyla berâber ezân okuyacaksın içinden. "Hayye 'ale's-salâh, Hayye 'ale's-salâh" denildiği vakitde, sen "Hayye 'ale's-salâh" demezsin, "lâ havle velâ kuvvete illâ billah" dersin. "Hayye 'ale'l-felâh" denildiği vakitde, "Hayye 'ale'l-felâh" demezsin, sen gene "lâ havle velâ kuvvete illâ billah" dersin. Sonra müezzinle berâber "Allahuekber, Allahuekber, Lâilâheillallah", ezâna bu şekilde iştirâk ediniz. Bunu nâsın çoğu bilmiyor. Bu ezân, nimetullahdır. Kıymetini bil ezânın. "اَذَانٌ مِنَ اللهِ وَرَسُولِهِ ezânun minallahi ve resûlihî". "إِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ الله[45]

[45] Sure-i Cum’a 9

Duâlarımız Neden Kabûl Olmuyor?

Bir veliyyullaha sormuşlar, "Neden bizim duâlarımız kabûl olmuyor?" demişler. Hazret buyurmuş ki:

> Hakk'ı bilip emirlerini tutmazsınız. Peygamber'i kabûl edip sünnetlerini icrâ etmezsiniz. Kur`ân'ı okuyup onunla amel etmezsiniz. Hakk'ın nimetlerini yiyip O'na şükretmezsiniz. Cenneti bildiğiniz halde ona götürecek işleri işlemezsiniz. Cehennemi bildiğiniz halde ondan korkmaz, çekinmezsiniz. Ana-babalarınızı kendi ellerinizle kabre koyduğunuz halde ölümden hiç ibret almazsınız. Hiç böyle kabahatlerle duâ kabûl olur mu?

Haram Yiyenin Duâsı Kabûl Olmaz

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri İRŞÂD nâmındaki eserinde buyuruyorlar ki:

> Haram yiyenin, değil orucu, kırk gün duâsı kabûl olmaz.
>
> Hazret-i Mûsâ Tûr'a giderken, bir zâtın kanlı yaşlar dökerek ağladığını gördü. Bu kadar ağlamasına sebebin ne olduğunu kendinden sorduğunda, o zâtın Allah'dan af ve mağfiretini istediğini öğrendi. Binbir kelâmda Allahu Teâlâ'ya o zâtın af edilmesini niyâz etdiğinde, hitâb-ı izzet gelip, "Yâ Mûsâ, üzerindeki elbisede harâm var. Ben harâm yiyenlerin duâsını kabûl etmem" buyuruldu.
>
> "Duâ ediyorum, duâm kabûl olmuyor" diyenlerin çoğu, bu hatâya düşüyorlar. Helâl harâm ayırd etmeden yaşıyorlar, kul hakkına dikkat etmiyorlar, sonra da "Duâm kabûl olmuyor" diye şikâyet ediyorlar. Nasıl ki huzûrullaha temizlenmeden çıkmıyoruz, abdestsiz, gusülsüz namaz câiz değildir, duâlarımızın kabûlü için de temiz olmamız lâzım. Bu temizliğin en başda gelen kısmı ise helâl lokma yemek, helâlden kazanmak, helâle hacamakdır.

Efendi Hazretleri bu gibi kimseler hakkında buyurdular ki:

> Zamânımızda herif çalıyor çırpıyor, geliyor câmide ağlıyor, "Aman yâ Rabbi, beni affet, günâhlarımı affet" diyor filan. Hakkını vermeyince olmaz! Yâhud çok Allah'a kendini sevdireceksin, Allah ceb-i hümâyûndan ödeyecek yani hazîne-i ilâhîden. Ve illâ fe lâ. Katiyyen kul hakkı sâkıt olmaz. Vurdunsa yanağını uzatacaksın. Aldınsa vereceksin.

Okuduklarımız Neden Tesirli Olmuyor

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri, kitaplarda şunu şu kadar okursan böyle olur, bunu bu kadar okursan şöyle olur diye tavsiye edilen zikirleri ve sûreleri okudukları hâlde istekleri gerçekleşmeyenler hakkında buyurdular ki:

> "Biz de söylüyoruz, niye olmuyor?" dersen, ağzın temiz olması şart, kalbin temiz olması şart. O "lâilâheillallah"ı zâkirle mezkûrun berâber söylemesi şart. Sana şu kıssayı anlatayım şimdi.
>
> İmâm-ı Ali kerremallahu vecheh gidiyordu, bir adam önüne çıkdı, dedi, "Yâ İmâm şey'enlillah". Müslümanlıkda ve insanlıkda, isteyeni reddetmemek lâzımdır. Hattâ atın üstüne binsen, dört nala giderken yâhud arabayla giderken birisi bir şey sorsa sana, arabayı durdurmak yâhud atı durdurmak, onun sorusuna cevâb vermek lâzımdır. İnsan isen eğer. Hazret-i İmâm-ı Ali, yerden bir avuç kum aldı, bir şey okudu, üfürdü, bir avuç altın oldu, verdi "al harca" dedi.
>
> Sihir yapmadı ha! Sihir değil, altın oldu. Sihir, altın görürsün, altın değil kumdur. Kerâmetle sihirin farkı budur. Kerâmetde esas olur, ne ise o olur, sihirde göz aldanır. Hakîkatde altın olmadığı halde, kumu altın görürsün. Sopayı yılan görürsün. Bunun gibidir.
>
> O adam teşekkür etdi, aldı gitdi, harcadı gene geldi. Çünkü bakdı ki kolay bir şey bu. Gene İmâm-ı Ali'ye mürâcaat etdi, dedi "Yâ Ali şey'enlillah". Birkaç zaman sonra tabii, aynı gün değil. Hazret-i Ali gene yerden bir avuç kum aldı, okudu, üfledi, verdi, bir avuç altın, "al harca" dedi. O adam dedi ki, "Böyle yapmayalım, sen ne okuyorsun yâ Ali, bunu bana talîm et". İmâm-ı Ali buyurdular ki, "Ben Sûre-i Fâtiha okuyorum". "Aaa ben onu bilirim, Sûre-i Fâtiha'yı", "Hadi oku bakayım". Aldı eline kumu adam başladı okumaya. Bir Fâtiha, beş Fâtiha, on Fâtiha, yirmi Fâtiha, kum böyle duruyor gene. "Olmuyor yâ Ali" deyince, "Ali ağzı olması lâzım" dedi, "Ali ağzı olursa olur o" dedi.
>
> Yaaa! Ağzın temiz olacak, kalbin temiz olacak, zâkirle mezkûr berâber okuyacaklar Sûre-i Fâtiha'yı.

Ağzın temiz olması demek, helâl lokma yemek, dilini yalandan, küfürden, gıybetden, dedikodudan ve mâlâyaniden muhafaza etmekdir. Kalbin temiz olması demek, kalbinden kibir, riyâ, hased, ucub, gadab, hubb-i mâl, hubb-i câh gibi kötü sıfatları çıkarmak yani tasfiye-i kalb etmekdir.

Eşeğin Duâsıyla Yaza Dönen Kış

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri Amerika'daki bir sohbetlerinde buyurdular ki:

O gün bir duâ meselesi sordular bana Los Angeles'da. Birisi oradan laf karışırdı, kafamdan hikâye gitdi. Çok güzel bir hikâye var duâ hakkında, o geldi aklıma. Fakat oradan birisi bir şey yapdı, karışdırdı, önüme bir şey sokdu, bir şey kaldırdı, çay verdi, ekmek götürdü derken, bizim kafadan kaydı hikâye. Tayyâreye bindim aklıma geldi. Çok üzüldüm ama burada anlatayım ben o hikâyeyi.

Hazret-i Mûsâ aleyhisselâm Tûr'a gitmiş. Cenâb-ı Hakk demiş ki Mûsâ Peygamber'e, "Söyle kavmine bu sene kışı çok şiddetli yapacağım" demiş. Anlatdığım kıssa da Mesnevî'den yani. "Çok şiddetli bir kış yapacağım" demiş, "kavmin odunu kömürü fazla alsın" filan demiş. Hazret-i Mûsâ geldi teblîğ etdi kavmine. Kavmi odun aldılar, kömür aldılar, işte kışlık ne yapacaklarsa onu hazırladılar, evlerini tamîr etdiler filan. Aman efendim, bir yaz. Yani bırak kışı sen, yazdan daha güzel bir hava böyle. Bütün kavim demişler ki Hazret-i Mûsâ'ya, "Sen Allah'dan böyle haber getirdin, biz bu kadar masraf etdik, evleri yapdırdık, odun aldık, kömür aldık, hiç kış olmadı. Sen de görüyorsun vaziyeti" demişler. "Evet ben de görüyorum" demiş ama bozulmuş Hazret-i Mûsâ. Doğru Tûr'a gitmiş. "Yâ Rabbi, böyle söyledin, ben de kavmime teblîğ etdim ama sen kış yapmadın, beni kavmime mahcûb etdin. Bunun sebebi nedir?" demiş. "Senin mahcûb olman için değil" demiş, "benim esrârıma kimsenin aklı ermez" demiş. "Bir adamın ihtiyar bir eşeği vardı, o adam o eşeği, ihtiyar olduğu için, kıra saldı. Eşek bana dedi ki, 'Yâ Rabbi, ben ihtiyarım, dişim arpa yemez, saman yemez, ağzımda dişlerim yok. Körpe ot olursa ben yiyebilirim, yoksa ben ölürüm. Sen benim Rabbimsin' dedi, bana niyâz etdi bu şekilde. Ben de kış yapmadım, ona yeşil ot verdim ki, o eşeğin karnı doysun, dişleri yok, tâze ot koparsın diye" demiş.

Şimdi, o gün orada duâ meselesinde diyecekdim ki, "İçimizde elbet bu eşek kadar Allah'a sözünü geçirecek bir adam çıkar". Öyle diyecekdim fakat işte birisi çıkdı, çay geldi, kahve döküldü derken unutduk, sonra tayyâreye binince aklıma geldi hikâye.

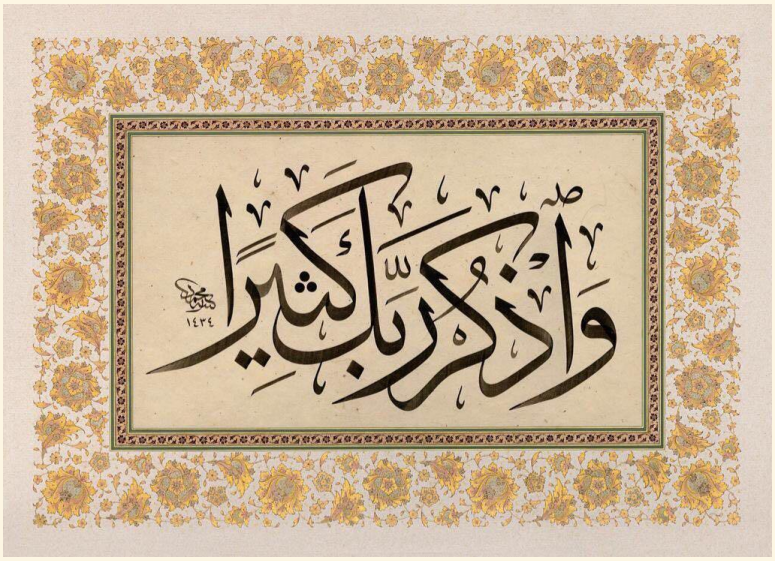

MÜNÂCÂT-TESBÎHÂT-SALAVÂT-EVRÂD-EZKÂR

Bismillah

Rabbimiz ihsân eder
Bi hikmeti bismillah
Her işi âsân eder
Bi izzeti bismillah

Dağı taşı düz eder
Geceni gündüz eder
Bir ecrini yüz eder
Bi kuvveti bismillah

Kur`ân'dan bir âyetdir
Ahkâma riâyetdir
Mevlâ'dan inâyetdir
Bi kudreti bismillah

Miftâhıdır kitâbın
Hakk'a varır hitâbın
Kolaylaşır şitâbın
Bi devleti bismillah

Rabbimizin adıdır
Ta'zîm ile yâdıdır
Gönlümüz murâdıdır
Bi hürmeti bismillah

Şeytân hemen def'olur
Günâhların ref'olur
Zikreden şeref bulur
Bi rıf'ati bismillah

AŞKÎ'yi mesrûr eder
Sa'yini meşkûr eder
Zenbini mağfûr eder
Bi rahmeti bismillah

Besmele’nin Esrârı

Pür kâr bismillâhirrahmânirrahîm
Her kâr bismillâhirrahmânirrahîm

Besmelenin fazîletleri saymakla bitmez, her işin başı besmeledir.

Hayr eyler her ef'âl nihâyetini
Envâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Her işin sonu başında çekilen besmelenin nûru ile hayırlı olur.

Zerre taklîb eder mâhiyyetini
Mi'yâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Her işi altın kıymetine yükselten de o işin besmele ile yapılmasıdır.

Her işlerin hüsn-i hitâmına sebeb
Mi'mâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Her işin güzel netîceler vermesine sebeb de o işin besmele ile yapılmasıdır.

Mahrûm bırakmaz zikredenleri müdâm
Ezkâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Besmeleyi devamlı zikredenler aslâ mahrûm olmazlar.

Hakk'a karîn eyler hulûs-i bâlini
Gülzâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Besmele ihlâs ile okuyanları Allah'a yaklaştırır.

Zât u sıfat esmâ vü ef'âl câmi'i
Etvâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Besmele-i şerîfe öyle bir zikirdir ki Cenâb-ı Hakk'ın cümle isim, fiil ve sıfatlarını ihtivâ eder.

Külli ledünnün menba'ı hem mahzeni
Esrâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

İlm-i ledünnün kaynağı da besmele-i şerîfedir.

Mâhiyyet-i gayb-ı ezel ummânıdır
Ebhâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Besmele-i şerîfe, ezelî gayb okyanusunun da mâhiyyetidir.

Şer' u tarîk ile hakîkat ma'rifet
Enhâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Şerî'at, Tarîkat, Hakîkat ve Ma'rifet hep besmele-i şerîfenin nehirleridir.

Bilcümle cennât-ı na'îmin pertevi
Akmâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Bütün cennetleri aydınlatan da besmele-i şerîfenin ışığıdır.

Evvel ü âhir zâhir ü batınlara
Nevvâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Besmelenin nûru her şeye yayılmış, her şeyi aydınlatmışdır.

Ervâh u ecsâm ibtidâ vü intihâ
Devvâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Gerek rûh gerek cisim başdan sonra her şeyi çevreleyen de besmele-i şerîfedir.

Künh-i künûz-i cûd ile buldu vücûd
Her vâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Her şey besmele-i şerîfe hazînesinden meydâna gelmişdir.

Ebrâr u ahyâr u eştâr refrefi
Seyyâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Sâdık ve sâlih kulların ma'nevî yükselişi de hep besmele-i şerîfe bereketiyledir.

Burhân-ı "bâ"dır nokta-i vahdetnümâ
Âsâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Vahdetin remzi olan "be" harfinin noktası da besmelenin sırlarındandır.

Her sırrı câmi' evvel âhir Sâmiyâ
Ezhâr-ı bismillâhirrahmânirrahîm

Ön son ne varsa her sırrı ihtivâ eden de besmele-i şerîfedir.

Şeyh Abdurrahmân Sâmî Saruhânî
Kaddesallahu Sırrahu's-Sâmî

Besmele Şerhi

Nûr-ı Bismillâhirrahmânirrahîm
Perteviyle kalbim it nûr yâ Rahîm

Hem dolayısıyla "hâ"sı nâm-ı Hakk
Zâkirînin kalbin eyler çün şafak

On sekiz harfdir beher zıll-ı hurûf
On sekiz bin 'âlem içre her sunûf

"Elif"-i Rahmân oldu mânend-i asâ
Sihri ibtâlde odur muciz-nümâ

Zıll-ı esrârında mahfûz-ı Hudâ
Olduğun bil olma zikrinden cüdâ

Münhanî-kad olması râ misl-i mâh
Kârie Hakk'dan diler 'afv-ı günah

Sad hezârân eyle şükr ü hamdele
Böyledir bil işte kadr-i Besmele

Gonca-veş "hâ" olması begşâde fem
Her dile virmek içün bû-yı kerem

İsti'âne oldu Bismillah'da "bâ"
Feyz-i rahmet matlab-ı mâ ez-Hudâ

Halka-i cennet misâli nûr-ı "nûn"
Cennete olmak içündür reh-numûn

"Sîn"inin dendânesi erre misâl
Olması kat'-ı lisân-ı ehl-i dâl

"Elif"-i sâlis oldu çün nûr-ı kalem
Çekmek içün kârie 'afv-ı rakam

Çeşm-i "mîm"inden akıtdı lâ-yezâl
Mü'minîne zemzem-i âb-ı zülâl

"Râ"-ı sânî misl-i kavs-i nûr-ı fer
Hasm-ı dîne tîri itmekde güzer

"Elif"i hem mânend-i tîr-i hasm-ı dîn
Remy olur ol ez-lisân-ı mü'minîn

"Hâ"-ı sânî gonca-i bağ-ı İrem
Misk ider kâriîni ol 'ıtr-fem

"Yâ"sı itmekde nidâ-yı yâ Rahîm
Kâriînim eyle 'afv sen yâ Kerîm

"Mîm"-i sânî çeşm-i enhâr-ı cinân
Misl-i irvâ olmada her dil ez-ân

Oldu her bir noktası necm-i kavîm
İtmek içün recm-i matrûd-ı racîm

Turre-i hûran-misâl her şeddesi
Kâriîne misl-i anber neş'esi

Yümn-i her harekesiyle zü'l-celâl
Sâlikin itmez mudıllîn içre dâl

Her işe kıl Besmele'yle ibtidâ
Zikrin olsun dâimâ hamd-i Hudâ

"Fezkürûnî" emrine kıl ihtimâm
Sonra "ezkurküm" ile ol sen benâm

Kâffe-i kârında di Allah hemân
Cümleye Allah Mu'în ü Müste'ân

Şükr ü hamdi dilde vird eyle hemîn
Şükr ile ni'met olur zâid-terîn

Zikr-i Allâh ile ol subh u mesâ
Kıl salât hem ber-Muhammed Mustafâ

Eyle Allah'a tevekkül rûz u şeb
İstinâd-ı mâ-sivâyı eyle selb

Kıl Salâhî pişüvâ kârında sen
Bâ-tevekkül vahdet it dârında sen

Hakk Te'âlâ kıldı tekrîm Âdem'i
Zikrim ile geçe deyu her demi

Böyle tekrîm-i 'izz ü eltâf ile
Bâ-husûs nutk u lisân ihsân ile

Zikrini terk itmedir gaflet bize
Zikrini itmek dürür rahmet bize

Cümle mevcûdât tâ hâk u hacer
Bî-lisân iken Hudâ'yı zikr ider

Yâ ilâhî eyle merbûtu'l-lisân
Zikrin ile kulların her ân u ân

Hem salât u hem selâm ile müdâm
Olalar ber-sünnet-i Fahri'l-enâm

Besmele hürmetine kıl yâ Gafûr
Zenbimin 'afvıyla çün 'abd-i şekûr

Hatm-i Bismillah'da Rahmânu'r-Rahîm
Rahmetine müjde oldu yâ Kerîm

İsm-i a'zam hurmetiyçün muhterem
Kıl Salâhaddin kulun ey zü'l-kerem

Abdullah Salahaddîn Uşşâkî
Kaddesallahu Sırrahu'l-Âlî

Besmele’nin Kuvveti

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Hani bazısını sara tutuyor ya, ağzı köpürüyor, yere düşüyor filan. Sara tutduğu vakit, onun kulağına eğil, sağ kulağına, on dokuz defa "Bismillahirrahmânirrahîm" diye oku, hemen kalkar. Kulağına konuşacaksın, "Bismillahirrahmânirrahîm", "Bismillahirrahmânirrahîm", "Bismillahirrahmânirrahîm" diye on dokuz defa okuyacaksın, hemen gözlerini açar. Bırak, okuma, üç saat ağzı köpürür, kafasını yerden yere vurur.
>
> Kur`ân-ı Kerîm'de "عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ"[46] " var ya, nedir bu "tis'ate 'aşer"? "tis'ate aşer", on dokuz demekdir. Peki bu "on dokuz" nedir? On dokuz zebânî yani cehenneme müekkel olan melâikedir. Bunlar besmeleyi çekene musallat olmaz. Ne dünyâda ne âhiretde.

Besmele’nin Hassaları

Besmele-i Şerîfenin hâssaları saymakla bitmez. Bunlardan bazılarını mürşid-i azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri ile O'nun ilk mürşidi Abdurrahmân Sâmî Efendi Hazretlerinin eserlerinden sizler için derledim:

1. Bir kimse herhangi bir isteği için, her gün 786 defa olmak üzere 7 gün boyunca okursa murâdına muhakkak nâil olur.

2. Yatmadan evvel 21 defa okuyan her türlü kötülüklerden, hırsızdan, yangından, ânî ölümden emîn olur.

3. Bir zâlimin ya da düşmânın yüzüne 51 defa okunursa şerrinden emîn olunur.

4. Güneş doğarken güneşe doğru 600 defa okuyup, 600 defa da salavât getiren kişi hiç ummadığı yerden kazanç elde eder, zenginliğe erişir.

5. 786 defa suya okunur da o su güneş doğarken vesvese sâhibi birine içirilirse vesveseden kurtulur, şuuru kapalı birine içirilirse şuuru açılır, hâfızası zayıflayan birine içirilirse hâfızası kuvvetlenir.

---

[46] Sure-i Müddessir 30

6. Her sabah namazından sonra 2.500 kere okuyanın keşfi açılır.

7. Bir kağıda 35 kere yazılıp o kağıt bir evin duvarına asılsa, o evden her türlü şer def' olur. Aynı şekilde bir ticârethâneye asılsa ticâreti artar.

8. Muharrem ayının birinci günü bir kağıda 130 defa yazarak üstünde taşıyan kimse musîbetlerden ömür boyu emîn olur.

9. Bir kağıda 100 kere yazılıp o kağıt bir tarlaya gömülse o tarlanın bereketi artar.

10. Kurşun üzerine yazılarak oltaya bağlansa av çok olur.

11. On dört gün oruç tutup, oruçlu olduğu günlerde her namazdan sonra 1000 defa besmele okuyan, rûhânîlerle görüşür.

12. Her kim sabah namazının sünnetini kıldıkdan sonra on dokuz defa besmeleyi okursa, cehenneme mü'ekkel olan on dokuz zebânîden necât bulur, yani cehenneme girmez.

13. Haksız yere hapsolunmuş bir kimse, hulûs-i kalb ile her gece bin defâ besmele okusa, tez vakitte hapishâneden kurtulur ve zâlimlerin şerrinden halâs olur.

14. Bir kimse yetmiş türlü derde mübtelâ olsa bile, her gün hulûs-i kalb ile "Bismillahirrahmanirrahim ve lâ havle velâ kuvvete illâ billahil aliyyil azîm" tesbîhine devâm ederse, kısa zamanda bütün derdlerinden kurtulur.

15. Saralı bir hasta nöbet geçirdiğinde sağ kulağına 19 defa okunursa kendine gelir, ayağa kalkar.

Her Meşrû İşinde Besmele Çek

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Besmele’siz oturup kalkma. Her meşrû işinde Besmele çek. "Bismillahirrahmânirrahîm"de on dokuz harf vardır. Cehenneme müekkel olan melâike de, on dokuz tânedir. Yani küffâr-ı hâkisâr üzerine musallat olacak cehennem melekleri, on dokuz tânedir. Gene Kur`ân-ı Kerîm'den,

"عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ"[47], on dokuz melek vardır. Bunlar o kadar büyük ve kuvvetlidir ki, bir pençeleriyle milyonlarca insanı nâra atmak kudretine mâlikdirler. Allah on dokuz milyon da halk edebilirdi. Lüzum yok o kadar. Besmele, on dokuz harfdir, kim ki meşrû işlerinde, yani meşrû demek, gençlerimiz var anlamıyorlar, Allah indinde müsâade edilmiş işler, mubâh olan işler, günâhı yok, bu işlerde besmele çeken kimse bu on dokuz azâb melâikesinin elinden kurtulur, halâs olur. Çünkü Besmele, on dokuz harfdir.

Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Bir şeyin başında Allah esmâsı olmazsa, o şeyin sonu ebter olur. Bütün meşrû işlerinde Allah'ın ismini an. Ama Allah'ın ismi dilinde, muhabbeti gönlünde olacak. Mücerred ismi dilinde olur da, muhabbeti kalbinde olmazsa münâfık olursun. Allah dediğin vakitde, vücûdunun her zerresi, her tüyü diken diken olacak.

Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Bir müslümânın, her meşrû işe başlarken, Besmele'yi okuması lâzımdır. Hattâ helâya girerken bile, helânın dışından Bismillah demek lâzımdır. Zîrâ Besmele okumadan helâya girilirse şeytanlar, cinler insanın avret mahallini görür. Besmele okunursa, şeytanlar ve bir takım ervâh-ı hâbîse o mahalde duramaz, hemen kaçıp giderler. Bu yüzden helâya girmeden önce de muhakkak Besmele çekmek lâzımdır.

Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Besmele, ism-i a'zamdır. Kudret kaleminin her şeyden önce arşa yazdığı besmele-i şerîfedir. Besmele, Kur`ân-ı Kerîm'in anahtarıdır. Bütün semâvî kitaplar Kur`ân'da, Kur`an da, Besmele'de cem' olmuşdur. Besmele-i Şerîfe'nin kıymet ve fazîletine nihâyet yokdur. Bunun için dâimâ besmele ile hareket etmek lâzımdır. Her işe Besmele ile başlamak o işin hayırla netîcelenmesine ve bereketli olmasına sebebdir. Ancak yapılan işin meşrû olması şartdır. Meşrû olmayan yani Allah'ın müsaade etmediği işlerde Besmele çekilirse insan dînden dışarı çıkar. Meselâ bazı câhil herifler var,

[47] Sure-i Müddessir 30

sanki bir marifet yapıyorlarmış gibi, içki içerken de Besmele çekiyorlar. Böyle yapanlar dînden dışarı çıkarlar. Allah'ın yasak ettiği işlerde Besmele çekilmez.

Hocaya Besmele Dersi Veren Ümmî Köylü

Muzaffer Efendi Hazretlerinin hocalarından biri aşağıdaki hâtırasını ağlayarak anlatırmış:

Gençliğimde, bir ramazan ayında, köylü kardeşlerimi irşâd niyetiyle Manastır Vilâyeti'nin Ohri kasabasına cerre gitmişdim. Câmideki derslerimde "Bismillahirrahmânirrahîm" kelime-i tayyibesinin fazîletinden, ehemmiyyetinden, esrâr ve havâssından bahsediyordum. Besmele hakkındaki derslerim üç gün sürmüşdü. O dersler bittikden sonra bir gün bir Arnavut köylüsü beni köyüne iftara çağırdı. Her zamanki gibi ikindi namazından sonra dersimi bitirdim ve onunla birlikte yola çıktık. Bir müddet yürüdükten sonra Ohri Gölü'nün kenarına geldik. Beni davet eden köylüye, köyünün ne tarafta olduğunu sordum, gölün karşı yakasında olduğunu söyledi. Tahmînen iki saatlik yoldu ve iftara ise ancak yarım saat kadar bir zaman kalmıştı. Adama sordum: “Peki, oraya nasıl geçeceğiz?”. Köylü ne dese beğenirsiniz. “Gölün etrâfından dolaşarak gidersek iki saatten önce varamayız fakat sen geçen gün dersinde Bismillah dersen su üstünde bile yürürsün dememiş miydin? Ben o günden beri gölün kenarına gelip Besmele çekerek suyun üstünden yürüyerek, köyüme kestirmeden gidiveriyorum”.

Gerçekten de köylü, "Bismillahirrahmânirrrahîm" diyerek göle adım attı ve suyun üstünde yürümeğe başladı. Şaşırıp kalmışdım, suyun üstünde nasıl yürüyebilirdim? Köylüye mahcûb olmamak için aklıma şöyle bir çâre geldi. Dedim ki: “Bugün ben çok yoruldum, yürümeğe hiç tâkâtim yok. Üstelik oruç da beni bugün iyice zorladı. Eğer sen beni sırtında taşırsan seninle iftara gelirim. Yoksa kusuruma bakma”. Köylü gülümsedi ve hemen beni sırtına alarak bir besmele çekdi ve suyun üstünde yürüyerek beni karşı tarafa sağ sâlim geçirdi. Hiç okumamış ümmî bir adam, besmele-i şerîfenin berekâtiyle su üstünde rahatlıkla yürüyebilirken ben hoca olduğum halde ve besmelenin feyz ve bereketini ona ben öğrettiğim halde bu devlete erememişdim.

Kuyuya Atılan Keseyi Besmele’yle Çıkaran Hanım

Efendi Hazretlerinin sık sık anlattığı ibret dolu kıssalardan biri de budur:

Sâliha bir hâtûn, Besmele-i Şerîfe'yi hiç dilinden düşürmezmiş. Ne yazık ki, kocası itikâdsız bir adammış ve üstelik karısının bu hâline kızar ve sinirlenirmiş. İşte bu bahtsız adam, bir gün eşine çıkışmış, "Hanım, şu Bismillah kelimesini ne zamana kadar okuyacaksın?". Kadıncağız sâfiyetle cevap vermiş, "Son nefesimi verinceye kadar okuyacağım inşâallah". Adam inadından itirâza devâm etmiş, "Son nefesime kadar okuyacağım diyorsun ama bugüne kadar ne faydasını gördün ki?". Hâtûn şöyle cevap vermiş, "Her şeyden önce Rabbimi zikrediyorum. Benim için bundan daha zevkli bir şey olamaz. Üstelik Besmele-i Şerîfe, öyle bir ism-i a'zamdır ki, onunla başlanan işin sonu dâimâ hayır olur, onunla saklanan şeye aslâ bir zarar erişmez, onunla yapılan her şey bereketli ve feyizli olur. Bütün kitâbların başı, âşıkların yoldaşı, ma'şûkların sırdaşı Besmele'dir".

Bu sözlerden hiçbir şey anlayamayan itikâdsız adam, bıyık altından gülerek aklınca karısının safdilliği ile eğlenmeyi aklına koymuş ve bir şeytanlık düşünmüş. Cebinden bir kese dolusu altın para çıkararak eşine uzatmış ve demiş ki, "Sana zahmet şu paraları bir yere saklayıver. Lâzım olunca ben senden isterim". Kadıncağız, keseyi Besmele ile almış, Besmele ile sandığını açmış, yine Besmele ile keseyi sandığın içine yerleşdirmiş. Adam bir iki gün sonra hanımına hissetdirmeden keseyi sandıkdan almış ve evin altındaki su dolu sarnıca atmış. Aklı sıra karısını böylelikle mahcûb edeceğini sanıyormuş. Ertesi gün karısına keseyi getirmesini söylemiş. Kadıncağız âdeti olduğu üzere Besmele çekerek sandığın anahtarını çevirmiş, Besmele ile sandığın kapağını kaldırmış, Besmele çekerek elini keseyi sakladığı yere uzatmış ve keseyi çıkarmış. Fakat hayretler içinde kalmış. Zîrâ kese sırılsıklammış. Kendi kendisine "Fesübhânallah! Sandığa su nereden girdi acabâ" diye düşünerek üstünden sular damlayan keseyi yine Besmele ile kocasına uzatmış. Bu kerâmet karşısında insâfa gelen adam suçunu itiraf ederek, tövbekâr olmuş ve inkârdan îmâna, dalâletden hidâyete dönmüş.

Besmele Zırhına Bürünmek

Osmân ibn Affân radıyallahu anh rivâyetiyle gelen meşhûr bir hadîs-i şerîfde Resûl-i Ekrem Efendimiz buyurmuşlardır ki: “Kim ki, her sabah ve akşam, şunu üç defa okursa, o kişiye hiçbir şey zarar vermez”:

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Bismillahillezî lâ yadurru ma'asmihî şey'ün fi'l-ardi ve lâ fi's-semâ ve hüve's-semî'u'l-'alîm

Diğer bir rivâyetde, "Bu zikri her sabah üç defa yapanın akşama kadar, her akşam üç defa yapanın da sabaha kadar başına bir belâ gelmez" buyurulmuşdur.

Arapça ibârenin altına okunuşunu yazdık ama meâlini bilerek yazmadık çünkü bu cümlenin tercümesini yapmak pek müşkil bir işdir...Sağda solda gördüğümüz tek cümlelik tercümeler ma'nâdaki incelikleri ve nükteleri maalesef ifâde etmekden pek uzak kalıyor. Dilimizin döndüğü kadar îzâha çalışalım.

"Bismillah", bir işe başlanırken okunduğunda "Allah'ın adıyla şu işe başlıyorum" anlamına gelebileceği gibi "Allah'ın nâmına şu işe başlıyorum" anlamına da gelir. Bu tesbîh, sabahları ve akşamları okunacağı için bu ma'nâya göre "Allah'ın ismiyle güne başlıyorum, Allah'ın ismiyle geceye başlıyorum" anlamlarına gelir. Allahın adıyla başlanan her iş bereketli ve emniyyetli olacağı için o gün ve gecede kişiye bir zarar erişmez. Bu, en basit ma'nasıdır.

Bu cümlenin diğer bir ma'nâsı "Kim Allah'ın ismine sığınırsa ne yerde ne gökde hiçbir şey o kimseye zarar veremez" demekdir. Allah'ın ismine sığınmak demek Allah'a sığınmak demek olduğuna göre, bu tesbîhi yapan, Hakk'a tefvîz-i umûr etmiş ve bütün işleri ona ısmarlamış demekdir. Her işini Hakk'a ısmarlayan kimse elbette Allah'ın emânındadır. Allah'ın emânında olan kimseye kim zarar verebilir?

Her ne kadar Allah'ın ismine sığınmak demek Allah'a sığınmak demekse de bizzat "Allah'a sığınırsa" denmeyip, "Allah'ın isimlerine sığınırsa" denmesindeki hikmet ise şudur. Bu arz u semâ ve içindekiler yani bu kesret âlemi, tecelliyât-ı esmâ âlemidir. Olan biten ne varsa hep esmâ-yı ilâhînin tecellîleridir. Âlem-i vahdetde ise isimler teayyün etmediği gibi, mazarrata tekâbül eden ef'âl ve sıfatlar da ortada yokdur.

Diğer bir ma'nâsı da şudur. İnsana en büyük kötülük nefsinden gelir. Bu tesbîhde zikredilen arzın tabakaları nefsin mertebelerine, semânın tabakaları da rûhun urûc ettiği ma'nevî mertebelere işâretdir. Nefsin şerrinden kurtularak rûhu

hürriyetine kavuşturmanın yolu ise kalbi tezkiye ve tasfiye etmekdir. Bunun da çâresi belli bir tertîb üzere esmâullah ile zikirdir. Allah'ın isimlerini tayin edilen tertîbe göre zikredenler nefsin şerrinden emîn olur ve Hakk'ın emânında olurlar. "Kad eflaha men tezekkâ" sırrına nâil olurlar.

Allah adın her kim ol evvel ana
Her işi âsân ider Allah ana
Allah adı olsa her işin önü
Hergiz ebter olmaya anın sonu
Her nefesde Allah adın di müdâm
Allah adıyla olur her iş tamâm

Besmele’yle Gelen Şifâ

Ebû Saîd el-Hudrî radıyallahu anh rivâyetiyle gelen bir hadîs-i şerîfde beyân edildiğine göre, Cibrîl bir gün Resûlullah'a gelip "Rahatsız mısın?" diye sorar. Efendimiz "Evet" deyince, Cibrîl şöyle duâ etti:

Bismillahi erkîke min külli şey'in yü'zîke min şerri külli nefsin ev 'ayni hâsidi Allahu yeşfîke bismillahi erkîke.
Allah'ın adıyla şifâ bulman için okuyorum. Seni rahatsız edebilecek her şeyden ve sana zararı dokunabilecek her kişiden ve her kıskanç hasedçinin kötü nazarlarından korunman ve kurtulman için. Allah sana şifâ versin. Allah'ın adıyla şifâ bulman için okuyorum

Ashâbdan Osmân bin Ebul As Sakafî diyor ki:

Beni mahveden dayanılmaz bir ağrım vardı. O ağrı ile Resûlullah'a geldim. Resûlullah şifâ bulmam için "Sağ elini ağrıyan yere koy ve yedi defa şunu oku" buyurdu:

Bismillah e’ûzü bi izzetillâhi ve kudretihî min şerri mâ ecidu ve uhâdiru
Allah'ın adıyla. Duyduğum bu acının ve hissettiğim bu korkunun şerrinden Allah'ın izzetine ve kudretine sığınırım.

Buyurduğu gibi yedi defa okuyunca Allah bana şifâ verdi.

Evden Besmele’yle Çıkmak

Ebû Hureyre radıyallahu anh, Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimizin evinden her çıkdığında şu tesbîhi yaptığını rivâyet ediyor:

Bismillah lâ havle velâ kuvvete illâ billah et-tüklânu ‘alâllah.
Allah'ın adıyla. Kuvvet ve kudret ancak Allah'ındır. İtimâdım da ancak Allah'a-dır.

Yine Ebû Hureyre radıyallahu anh rivâyetiyle gelen bir hadîs-i şerîfde, Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem Efendimiz buyuruyorlar ki:

> Bir kimse evinden çıkarken, "Bismillah" derse, onunla hep berâber olan iki müekkel melek, ona "Sen hidâyet olundun" derler. Eğer "Lâ havle velâ kuvvete illâ billah" da derse "Sen koruma altına alındın" derler. O kimse eğer "tevekkeltü 'alallah" da derse "Sen tekeffül edildin" derler. O iki melek, o kişiye musallat olan şeytanlara, "Allah'ın hidâyet edip, koruması altına aldığı ve tekeffül ettiği bir kimse ile sizin ne işiniz var?" derler.

"Bismillah"ın ma'nâsı ma'lûmunuzdur. Bir işe başlarken "Bismillah"demek o işi Allah'ın adıyla yapmak demekdir. Daha da derindeki ma'nâsı, o işi Allah'ın nâmına yapmak demekdir. Bundan da derin ma'nâsı, her ne kadar zâhirde başka fâiller var ise de aslında her işin fâili ancak Allah'dır demekdir. Bu da "lâ fâile illallah" cümlesi ile ifâde edilen "tevhîd-i ef'âl"i gösterir.

"Lâ havle velâ kuvvete illâ billah"ın ma'nâsı ise, "Allah'dan başka kuvvet ve kudret yokdur" demekdir. Yani "Her iş ancak Hakk'ın kudretiyle olur" demekdir. Halbuki görünüşte birçok kuvvetler ve kuvvetliler ardır. Bu itibarla bu cümle de bir tevhîd cümlesidir ve Allah'dan başka hiçbir kuvvetden ve kuvvet sâhibinden korkmamayı ve onların hiçbirine dayanmamayı ifâde eder.

"Tevekkeltü 'alalllah" ise Allah'a tevekkül etmek yani "ne iş yaparsam yapayım, ancak Allah'a güvenirim" demekdir. Nitekim en başdaki hadîs-i şerîfde zikredilen "et-tüklânü 'alelllah" da aynı ma'nâyadır. Her işin fâilinin Allah olduğuna, Allah'dan başka kuvvet ve kudret sâhibi olmadığına, her işin ancak Allah'ın dilemesi ve kudretiyle olduğuna inanan bir kimsenin her işinde Hakk'a tevekkül etmesinden daha tabîi ne olabilir.

İşte "ilm-i ledünn sultânı" olan Resûl-i Ekrem Efendimiz, îmânın ve tevhîdin bütün inceliklerini, en vecîz ifâdelerle tek bir cümlede toplayarak, bizlere böylece ta'lîm etmişlerdir.

Efendimizin Dilinden Duâlar ve Zikirler- İmâm-ı Nesâî

Asıl adı "Amelü'l-Yevm Ve'l-Leyle" olan bu eser bu konuda yazılmış eserlerin başında gelir. İmâm-ı Nesâî büyük bir hadîs imâmıdır ve Sünen-i Nesâî diye bilinen hadîs külliyâtı, Kütüb-i Sitte tabîr edilen altı muteber hadîs kitâbından biridir. Hadîs ilmine vukûfiyyeti sebebiyle kendisinden böyle bir derleme yapması istenmiş, o da titiz bir çalışma ile Peygamberimiz'den rivâyet edilen ne kadar evrâd ve ezkâr varsa hepsini bir araya getirmeye çalışmışdır. Eserdeki duâ ve zikirler yekûnü binden ziyâdedir.

Sizlere bir fikir vermek için eserdeki başlıklardan bazılarını kaydediyorum:

- Seyyidü'l-İstiğfâr
- Resûlullah'a salât ü selâm okumanın fazîleti
- İstiğfâr nasıl yapılmalı?
- Ezân esnâsında okunacak duâlar
- Ezânla kâmet arasında okunacak duâ
- Namazlardan sonra okunacak duâlar
- Eve girerken okunacak duâ
- Aksıran kimse ne demeli?
- Aksıran kimseye ne demeli?
- Yemek yerken ne demeli?
- Yemek yiyene ne demeli?
- Su içerken ne demeli?
- Selâm nasıl verilir, nasıl alınır?
- Yolculukda yapılacak duâlar
- Korkan kişi nasıl duâ etmeli?
- Yatarken yapılacak duâ?
- Uyanınca yapılacak duâ
- Yağmur esnâsında yapılacak duâ
- Hastalık hâlinde yapılacak duâlar
- Ölüye ne okumalı?
- Kabirlerde ne okumalı?

Peygamberimiz, hayâtı boyunca karşılaşdığı her hâdiseyi, işlediği her fiili, yaşadığı her hâli zikrullaha vesîle edinmiş ve hâdiselere, fiillere, hâllere göre duâ etmişdir, zikir yapmışdır yani Allah'ı anmışdır. Yeri geldiğinde istiâze ile, yeri geldiğinde istiğfar ile, yeri geldiğinde hamd ile, yeri geldiğinde şükr ile zikretmişdir Allah'ı. Bütün bunları da kendisi için değil ümmetine talîm için yapmışdır. Zîrâ O

hiçbir ânında Hakk'dan ayrı değildi, dâimâ Hakk ile beraberdi. Biz ise sık sık gaflete düşüyor, Allah'ı unutuyoruz. Bütün bu duâlar ve zikirler, bizim her hâl ü kârda Allah'ı hatırlamamız ve eğer biz unutmamışsak, unutanlara hatırlatmamız içindir.

Resûl-i Ekrem Efendimizin talîm etdiği bu duâları, bu zikirleri evrâd edinenler, ömürleri boyunca gaflete düşmekden kurtulurlar. Ne işle uğraşırlarsa uğraşsınlar, nerede ve ne hâlde bulunurlarsa bulunsunlar Allah'ı unutmazlar. O'nun verdiği nimetlere dâimâ şükretmiş olurlar. O'na karşı yapdıkları hatâlara hemen istiğfar etmiş olurlar. Bütün kötülüklerden, belâlardan, hastalıklardan O'na sığınmış olurlar. Ve böylece necâta, rızâya, rıdvâna nâil olurlar.

Bu vesîle ile şunu da belirtmek isterim ki duâ, ille de Allah'dan bir şey istemek demek değildir. Bu, duânın dar manâsıdır. En şumüllü manâsıyla duâ, zikrullah demekdir. Zâten kelimenin kökü olan davet de çağırmak, seslenmek manâsına gelir. Nitekim Peygamber Efendimiz, "efdalü'd-duâ elhamdülillah, duâların en fazîletlisi elhamdülillahdır" buyurmuşlardır. Hepimiz biliyoruz ki, bu elhamdülillah ibaresinde Allah'dan bir taleb yokdur.

Resûl-i Ekrem Efendimizin Talîm Etdiği Bir Duâ

Ashâb-ı kirâm'ın ileri gelenlerinden Imrân bin Husayn radıyallahu anh diyor ki:

Babamın henüz îmân etmediği dönemde bir gün Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem babama "Ey Husayn! Sen şimdi kaç ilâha ibâdet ediyorsun?" diye sordu. Babam "Altısı yerde, biri gökde olmak üzere yedi ilâha ibâdet ediyorum" diye cevap verince Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem "Peki, bunların hangisinden ister, hangisinden korkarsın?" diye sordular. Babam "Gökdekinden" diye cevap verince Resûlullah, "Ey Husayn! Eğer müslüman olmuş olsaydın sana çok fayda verecek iki kelime öğretirdim" buyurdular. Aradan zamanlar geçip babam İslâm ile müşerref oldukdan sonra bir gün Resûlullah'ın huzûrunda iken bu hâtırası aklına gelince: "Yâ Resûllallah! Bana vaktiyle va'd ettiğiniz o iki kelimeyi öğretmez misin?" diye sordu. Resûlullah sallallahu aleyhi vesellem babama şöyle duâ etmesini tavsiye etti:

"Allahümme elhimnî rüşdî ve e'iznî min şerri nefsî".

Manâsı şu: Allahım, bana rüşdümü ilhâm et ve beni nefsimin şerrinden koru.

Günümüzde nedense bu hadîs-i şerîfin baş tarafı zikredilmiyor ve sadece duâ kısmı olan son cümle verilerek Peygamber Efendimizin duâlarından biri olarak gösteriliyor. Halbuki bu duâ Resûl-i Ekrem Efendimizin duâsı değil, yeni müslümân olmuş bir sahabîye ta'lîm ettiği bir duâdır.

Resûl-i Ekrem Efendimizin her sözünde ve her işinde sayısız hikmetler olduğu gibi öğrettiği bu kısacık duâda da nice hikmetler var. Biz bir mikdar beyân edelim:

Müslümân olan kişi her ne kadar şerî'at dâiresine girmiş olsa da henüz nefsinin kötü sıfatlarından kurtulamamışdır. Bunu yapmak için bir mürşid-i kâmilin terbiyesinde tezkiye-i nefs etmek gerekir. Kişi, tezkiye-i nefs edip nefs-i mutmainne mertebesine gelinceye kadar nefsinin şerrinden kurtulamaz. İnsan, beşe beş katsa da, her gününü oruçlu geçirse de bu böyledir. Resûl-i Ekrem Efendimizin ta'lîm ettiği bu duâda, kişinin "rüşdünün ilhâm edilmesini" istemesi, tezkiye-i nefs yolundaki sâlikin irşâda mazhariyyetine, "nefsinin şerrinden Allah'a sığınması" da tasfiye-i kalb ve tezkiye-i nefs etmeyenlerin başlarına belâ olan kibir, ucub, riya, hased gibi nefsin kötü sıfatlarına ve bunlardan kurtulmak için Allah'dan yardım istemeğe işâretdir.

Resûl-i Ekrem Efendimizin Talîm Etdiği Bir İstiâze

Ashâbdan Şekel bin Humeyd radıyallahu anh, Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi vesellem Efendimize gelip "Yâ Nebiyyallah, bana kendisiyle korunabileceğim bir isti'âze öğret" diye ricâ edince Efendimiz, onun elini tutmuş ve şöyle isti'âze etmesini söylemişdir:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي وَشَرِّ بَصَرِي وَشَرِّ لِسَانِي وَشَرِّ قَلْبِي وَشَرِّ مَنِي

Allahümme innî e'ûzübike min şerri sem'î ve şerri basarî ve şerri lisânî ve şerri kalbî ve şerri meniyyî.

Allahım, kulağımın şerrinden, gözümün şerrinden, dilimin şerrinden, kalbimin şerrinden, menîmin şerrinden sana sığınırım.

Resûl-i Ekrem Efendimizin söylediği her söz, ta'lîm etdiği her duâ nice hikmetlerle doludur. Gelin şimdi bu istiâzedeki hikmetlere şöyle bir bakalım:

İnsanın başına gelen belâlar hep kendi hatâsından gelir. Çünkü insan, âcizdir, gâfildir, câhildir, nâkısdır. Belâlardan korunmak isteyen kişi, öncelikle kendi aczini ve noksânını bilmeli ve dâimâ Allah'a sığınmalıdır.

Kulak, göz ve dil Cenâb-ı Hakk'ın insana bahşetdiği en büyük nimetlerdir ama insan bunları yerli yerinde kullanmazsa hem dünyâda başı belâdan kurtulmaz hem de âhiretde azâba müstehak olur. İnsanın iki âlemde de selâmeti ve saâdeti bu uzuvlarına behemehal sâhib olmakdadır.

Kulak, insanın en önemli uzuvlarından biridir. İnsan, iyiyi, doğruyu ve güzeli kulağıyla öğrendiği gibi, kötüyü, yanlışı, çirkini de kulakdan alır. Nasıl ki ağızdan

alınan zehir insanın bedenini mahvederse, kulakdan alınan zehir de, insanın rûhunu mahveder.

Göz de büyük bir nimetdir ama doğru kullanmak şartıyla. Gözüyle harama bakan, gözünü Allah'ın yasak etdiği işlerde kullanan kimse kendi kendini felâkete sürüklemiş olur.

Dile gelince. Yerinde kullanıldığında insanı yücelerin yücesine çıkaratan dil, kötüye kullanılırsa insanı aşağıların aşağısına indirir. Dil, o kadar tehlikelidir ki, insanı küfre kadar götürebilir.

Burada zikredilen kalb, düşüncelerin, fikirlerlerin, niyetlerin mahalli olan kalbdir. Bu itibarla kalb, tıpkı açık bir ovaya benzer. Nasıl ki ovaya her tarafdan rüzgarlar esebilirse kalbe de kötü fikirler, kötü niyetler ve zanlar her zaman yol bulabilir. Şeytan da boş durmaz, insanı yoldan çıkarmak için devamlı iğvâlar verir. Kalbi korumak, kulağı, gözü ve dili korumakdan daha zordur. Bunun için mutlakâ Allah'a sığınmak lâzımdır.

Menînin şerrinden sığınmaya gelince. İnsan neslinin devâmı için gerekli olan şehvet de eğer doğru yerde kullanılmazsa insanın başına çok büyük belâlar açar. Üstelik bu belâlar yalnız o kişiyi zora sokmakla kalmaz, şehvetine esîr olarak işlediği fiile ortak olan kişinin ve o birleşmeden meydana gelen çocuğun da başı belâya girer. Üstelik bu belâlar dünyâ hayâtı ile de sınırlı kalmaz, âhiretde de hesâbı ve azâbı vardır.

Resûl-i Ekrem Efendimizin Talîm Etdiği Diğer Bir İstiâze

اَللّٰهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ

Allahümme e'ûzü bi rızâke min sehatik, ve bi mu'âfâtike min 'ukûbetik, ve e'ûzü bike mink. Lâ uhsî senâen 'aleyke ente kemâ esneyte 'ala nefsik.
Allahım gadabından rızâna, azâbından afvına sığınıyorum. Senden yine sana sığınıyorum. Sana lâyık olan medh ü senâyı ben yapamam, sen kendini nasıl medh ü senâ etdiysen öylesin.

Resûlullah’ın Tavsiye Buyurduğu Bir İstiâze

Resûl-i Ekrem Efendimizin ashâbına ta'lîm ettiği büyün duâlar, istiâzeler, istiğfârlar nice hikmetlerle doludur. Bunlar ekseriyâ elfaz bakımından çok kısa ama ma'nâ bakımından çok genişdir, çok şumullüdür. Öyle ki her biri hakkında uzun uzun şerhler, îzâhlar yapılabilir. İşte o özlü duâlardan biri de şudur:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عمِلْتُ ومِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ

Allahümme innî e'ûzübike min şerri mâ 'amiltü ve min şerri mâ lem a'mel.
Allahım, yapdıklarımın ve yapmadıklarımın şerrinden sana sığınırım.

Dikkat ederseniz bu istiâze her şeyi içine alıyor. Zîrâ bir kimsenin başına gelecek kötülükler ya işlediği bir fiilden dolayı yâhud da yapmadığı bir işden dolayı gelir. Üçüncü bir hâl tasavvur dahi edilemez. Bunlar da iki kısımdır.

Birinci kısım Allah'ın emir ve yasaklarına taalluk eder. Yani Allah'ın emirlerini yerine getirmemek yâhud yasaklarından kaçınmamak, şerri, belâyı, musîbeti davet eder. Meselâ namaz kılmamak, emredileni yapmamak, içki içmek de yasaklananı yapmakdır. Bunlardan Allah'a sığınmak demek, emirlerine itâat ve yasaklarından kaçınmak husûsunda Cenâb-ı Hakk'dan yardım taleb etmek, O'na ilticâ etmek demekdir.

Burada bir başka incelik daha var. Biz bazen iyilik sûretinde kötülük, sevâb şeklinde günah, hayır görünüşünde şer yaparız ve bunun farkında bile olmayız. Meselâ ne gibi? Namazı riyâ ile kılmak gibi. Haram lokma ile oruç tutmak gibi. Haram kazançla hacca gitmek gibi. Bunlardan da Allah'a sığınmak lâzımdır.

Diğer bir incelik de şudur. Pek çok yanlışımız ibâdetlerimizle ve iyiliklerimizle karışmış durumdadır. Meselâ abdest alırız ama suyu israf ederiz. Evet, abdest bir ibâdetdir, fazîletdir ama israf da haramdır. Meselâ öyle bir yerde namaza dururuz ki halkın geçişine mani oluruz. Namaz bir ibâdetdir, iyi güzel ama halka eziyet etmek yâhud da halkı namaz kılanın önünden geçmek mecbûriyetinde bırakarak günaha sokmak da günahdır. Bu gibi şeylerden de Hakk'a ilticâ etmek lâzımdır.

İkinci kısım ise yapılması yâhud yapılmaması husûsunda bir emir veya yasak olmayan yani insanın irâdesine bırakılmış olan şeylerdir. Meselâ evlenmek, alışveriş yapmak, çocuk sâhibi olmak, ticâret ve sâire gibi. Bu husûslarda hakkımızda neyin hayır neyin şer olduğunu bilmediğimiz için bunlar hakkında istiâze etmek öncekilerden daha önemlidir. Yani Allah'ın yasak etmediği fiilleri yapacağımız zaman dahi hep istiâze etmek gerekir. Zîrâ bu fiillerin kötü netîceler vermesi her zaman mümkündür, muhtemeldir. Meselâ ne gibi? İnsan birisini sever, evlenir, fakat o evlilikden hayır görmez. Çocuk sâhibi olur fakat çocuk başına belâ olur. Öyleyse her husûsda Allah'a sığınmak ve O'na ilticâ etmek lâzımdır.

İşte bu özlü istiâze bize bütün bunları hatırlatıyor. Yani gerek yapdığımız ve gerek yapmakdan kaçındığımız iş, ister dînî, ister dünyevî olsun, ister ibâdet nevinden, ister muamelat cinsinden olsun, bunların sebeb olabileceği bütün

kötülüklerden kurtulmanın çâresi öncelikle Cenâb-ı Hakk'a ilticâ etmek ve O'ndan yardım istemekdir.

Resûl-i Ekrem Efendimizin Öğretdiği Bir Duâ

Ashâb-ı kirâmdan bazıları Resûl-i Ekrem Efendimize mürâcaat ederek, "Yâ Resûlallah! Bize sabah akşam okuyacağımız bir duâ öğretir misiniz?" diye ricâda bulununca Resûl-i Ekrem Efendimiz onlara şunu okumalarını söylemişlerdir:

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ وَالْمَلاَئِكَةُ يَشْهَدُونَ أَنَّكَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ فَإِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ أَنْفُسِنَا وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَشِرْكِهِ وَأَنْ نَقْتَرِفَ سُوءًا عَلَى أَنْفُسِنَا أَوْ نَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ

Allahümme fâtırı's-semâvâti ve'l-ard, 'âlime'l-gaybi ve'ş-şehâdeh, ente rabbu külle şey', ve'l-melâiketü yeşhedûne enneke lâ ilâhe illâ ente, fe innâ ne'ûzü bike min şerri enfüsinâ ve min şerri'ş-şeytâni'r-racîm ve şirkihî ve en nakterife sûen 'alâ enfüsinâ ev necürrehû 'alâ müslimin.

Allahım! Gökleri ve yeri yaradan, gizli ve açık herşeyi bilen, her şeyin rabbi sensin. Melekler senden başka ilâh olmadığına hep şâhidlik ederler. Nefsimizin ve kovulmuş şeytanın şerrinden ve şirkinden ve hem kendi nefsimize hem de bir müslümâna kötülük etmekden sana sığınırız.

Resûl-i Ekrem Efendimizin her hadîsi gibi bu hadîs-i şerîfi de nice hikmetlerle doludur. Bizim ilmimiz O'nun en kısa bir sözünü dahî şerh etmeye yetmez. Aczimizi böylece itiraf ettikden sonra hadîs-i şerîfdeki hikmetlerden birkaçına işâret edelim:

İnsan, nefsinin şerrinden hiçbir zaman emîn olmamalı ve gerek kendi kendine günâha girerek nefsine zulmetmekden gerek başkalarına karşı kötülük yaparak zulmetmekden dâimâ Allah'a sığınmalıdır. Nitekim Resûl-i Ekrem Efendimiz diğer bir hadîs-i şerîfinde "Yâ Rabbi! Beni bir an bile nefsim ile başbaşa bırakma" diye duâ edilmesini tavsiye etmişlerdir.

Günâhlar birkaç üç türlüdür. İnsan ya kendi kendine ya da başkasına zulmederek günâha girer. İçki içmek birinciye misâldir, hırsızlık yapmak ikinciye misâldir. Bu ikisinin bir arada olduğu günâhlar da vardır. Zinâ etmek de bunun misâlidir. Günâhın bir türü daha vardır ki bunların hepsinden beterdir. O da Allah'a şerîk koşmakdır. Şirkin de hem açığı hem de gizlisi vardır. Açık olanı ma'lûm Allah'dan gayrı ma'bûd edinmekdir. Şirkin gizli olanı ise, kişinin zâhirde îmân etmesine rağmen kalbinde kibir, riyâ, hased, kîn gibi şeytânî sıfatlar bulundurmasıdır.

İstiâzenin öncesinde meleklerin Allah'dan başka ilâh olmadığına şehâdet etmelerinin zikredilerek tevhîde işâret edilmesi de bu hikmete mebnîdir.

Nefsin şeytandan önce zikredilmesi, insanın başına asıl belâ olanın hâriçdeki şeytan değil, dâhildeki nefs olduğuna işâretdir. Nitekim bir ülke için de dâhildeki gizli düşman dışardaki açık düşmandan daha tehlikelidir.

Cümlenin en başında Cenâb-ı Hakk'ın "âlime'l-gaybi ve'ş-şehâdeh" yani gizli ve açık her şeyi bildiğinin beyân edilmesi, bunu bilen bir insanın aslâ günâha giremeyeceğini beyân içindir. "Ente rabbu külli şey" yani "Her şeyin rabbi Allah'dır" denilmesi, buna inanan bir kimsenin hiçbir kula hattâ hiçbir mahlûka zarar veremeyeceğini beyân içindir. En başda da "fâtırı's-semâvâti ve'l-ard" denilmesinin hikmeti de, her şeyi yaradan kâdir-i mutlak Allah'a inanan bir kimsenin O'nun emirlerine aslâ karşı gelemeyeceğini ve O'nun irâdesine kalben dahî i'tirâz edemeyeceğini beyân içindir.

Peygamberimizin Öğretdiği Bir Duâ

Allahümme innî e'ûzü bike min 'ilmin lâ yenfa'u ve min kalbin lâ yahşa'u ve min nefsin lâ teşbe'u ve min da'vetin lâ yüstecâbu lehâ.
Fayda vermeyen ilimden, huşû' duymayan kalbden, doymak bilmeyen nefsden, icâbet edilmeyen duâdan sana sığınırım Allahım.

Resûl-i Ekrem Efendimizin talîm etdiği bütün duâlar gibi bu da lafız bakımından kısa fakat manâ bakımından çok genişdir. Bu duâda dört mühim husûs zikredilmişdir, birincisi faydasız ilim, ikincisi huşû duymayan kalb, üçüncüsü doymak bilmeyen nefs, dördüncüsü kabûl edilmeyen duâ. Bunları dilimizin döndüğü, ilmimizin yetdiği kadar îzâh etmeğe çalışalım.

Faydasız ilim ne demekdir, önce bunu anlamaya çalışalım. İlim özü itibarıyla faydalı olduğu hâlde bazı hâllerde sâhibine fayda getirmez. Ne gibi? Eğer insan öğrendiklerini uygulamazsa, bildikleriyle amel etmezse o bilgi faydasız demekdir. Bunun büyük bir vebâli vardır. Zîrâ yevm-i kıyâmetde insan öğrendikleriyle ne amel etdiğinden sorulacakdır. Bu itibarla bu duâ, "bildikleriyle amel etmeyenlerden olmayayım" demekdir. Yâhud insan bilgiyi kötü yolda kullanır, bilgi fayda yerine zarar verir. Bu da mümkündür. Meselâ adam doktor olur ama maâzallah organ kaçakçılarına hizmet eder. Bu itibarla, bu duâ, "bildiklerimi Hakk'ın rızâsına uygun olarak kullanayım, kimseye kötülüğüm dokunmasın" demek olur. Yâhud, "eğer ilmi kötü yolda kullanacaksam, hiç öğrenmeyeyim" demekdir.

Gelelim huşû duymayan kalbe. Huşû' duymayan kalb katı bir kalbdir. Zikirde, ibâdetden zevk almaz. Böyle bir kalbin sâhibi ibâdet etse bile angarya gibi yapar,

üşenerek yapar, feyz almaz yapdığı ibâdetden. Bu da kalbini tövbe ile temizlememesinden ileri gelir. Önce tövbe ile kalb temizlenecek ki, ibâdetler fayda versin. Yoksa yorgunluğu yanına kâr kalır insanın.

Üçüncüsü, doymak bilmeyen nefs demişdik. Bu da Allah'a sığınılması îcâb eden kötü bir hasletdir. Açgözlülük, dünyâ sevgisi, mala mülke, makâma mevkiye düşkünlük insanı yoldan çıkaran şeylerdir hep. Bunlardan şiddetle sakınmak lâzımdır.

Dördüncüsü, kabûl olmayan duâdır demişdik. Bu da çok büyük bir felâketdir çünkü Allah ancak zâlimlerin duâsını kabûl etmez, gadab etdiklerinin duâlarını kabûl etmez, kâfilerin ve münâfıkların duâlarını kabûl etmez. Öyleyse bundan da Allah'a sığınmak lâzımdır.

Kalblere Şifâ Derdlere Devâ Bir Duâ

اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وعلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وإِلَيْكَ حَاكَمْتُ
فاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ ومَا أَعلَنْتُ
أَنْتَ المُقَدِّمُ وَأَنْتَ المُؤَخِّرُ
لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

Allahümme leke eslemtü ve bike âmentü ve 'aleyke tevekkeltü ve ileyke enebtü ve bike hâsamtü ve ileyke hâkemtü.
Fağfir lî mâ kaddemtü vemâ ahhartü vemâ esrartü vemâ a'lentü.
Ente'l-mukaddimü ve ente'l-muahhiru.
Lâ ilâhe illâ ente.
Allahım! Sana teslîm oldum, sana îmân ettim, sana tevekkül ettim, sana yöneldim, senin uğruna mücâdele ettim, hükmüne râzı geldim.
Şimdiye kadar yaptığım ve bundan sonra yapacağım, gerek gizli, gerek âşikâr, bütün günâhlarımı mağfiret eyle.
Dilediğini öne geçirip kendine yaklaştıran, dilediğini de geride bırakıp kendinden uzaklaştıran sensin.
Yok senden başka ilâh.

ÎZÂH

Resûl-i Ekrem Efendimizin sık sık okuyarak ümmetine ta'lîm ettiği bu münâcâtda, her mü'minin sâhib olması gereken ya da en azından sâhib olmak için gayret göstermesi lâzım olan vasıflar zikredilmişdir. Bunlardan birincisi Hakk'ın emirlerine boyun eğip teslîm olmak, ikincisi Hakk'ın her an kendisini görüyor ve kalbinden geçenleri dahi biliyor olduğunun farkında olmak, üçüncüsü

her işde Hakk'a tevekkül, dördüncüsü Hakk'a muhabbetle bağlılık, beşincisi Hakk'dan gayrı ne varsa hepsinden uzaklaşmak, altıncısı ise Hakk'dan râzı olmakdır. Bu altı şartın hepsini birden yerine getiren mü'minler, Sûre-i Fecr'deki, "يَا اَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * اِرْجِعِي اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً * فَادْخُلِي فِي عِبَادِيْ * وَادْخُلِي جَنَّتِي" âyetleriyle beyân olunan yüce makâma erişerek Hakk'ın kurbiyyetine nâil olup daha bu dünyâda iken cennete girmiş olurlar. Bu yüce mertebeye ererek Hakk'a kurbiyyet şerefine nâil olanlar, Cenâb-ı Hakk'ın "Mukaddim" ismine mazhar olanlardır. Bu yüce mertebeye erişemeyip geride kalanlar ise "Muahhir" ism-i şerîfinin hükmü altında kalanlardır.

Münâcâtın ortasındaki istiğfâr cümlesine gelince. "Hasenâtü'l-ebrâr seyyiâtü'l-mukarrabîn" kâidesince, bir üst mertebeye çıkan kişi, bir alt derecedeki hâline istiğfâr eder. Meselâ rızâ makâmına yükselen bir kişi, oraya yükselmeden önceki hâlinde, her ne kadar şerîata muhâlif bir işi olmasa bile, Hakk'ın efâline karşı kalben de olsa, ufacık da olsa, bir itirazı olduğu için istiğfâr etmesi lâzımdır. Diğer mertebeler de buna kıyâs edilmelidir. Bu istiğfâr cümlesindeki "kaddemtü" ve "ahhartü" fiilleriyle "el-Mukaddim" ve "el-Muahhir" ism-i şerîfleri arasında pek latîf bir irtibat da vardır ki îzâhı kaleme gelmez.

Resûl-i Ekrem Efendimizin Tavsiye Etdiği Büyük Bir Tesbîh

"سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ Sübhânallahi ve bihamdihî subhânallahi'l-azîm" tesbihi çok büyük bir tesbîhdir. Nitekim bu tesbîhin fazîletleri hakkında hadîs-i şerîfler vârid olmuşdur. Bu hadîs-i şerîflerden birinde Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ وَإِذَا أَمْسَى كَذَلِكَ لَمْ يُوَافِ أَحَدٌ مِنَ الْخَلاَئِقِ بِمِثْلِ مَا وَافَى

Sabaha kavuşunca yüz defa "Sübhânallahi'l-azîm ve bihamdihî" diyen, aynısını akşama kavuşunca da tekrar eden kimsenin aldığı mükâfâtı hiç bir mahlûk alamaz.

Bu tesbîh, elfaz bakımından çok hafif ama ma'nâ bakımından çok büyükdür. Çünkü bu kısacık cümlede hem tenzîh, hem tehlîl, hem tekbîr, hem ta'zîm hem de tahmîd vardır. Allah'a arz-ı ubûdiyyet eden bir kula da en çok bunlar yakışır. Zîrâ kul âcizdir ama Allah Kâdir'dir, Mu'în'dir, Müsteân'dır. Kul zelîldir ama Allah Muizz'dir, Râfi'dir. Kul muhtâcdır ama Allah Rahmân'dır, Rahîm'dir, Kerîm'dir, Rezzâk'dır. Kul korku ve endîşe içindedir fakat Allah Selâm'dır, Mü'min'dir, Hâfız'dır, Mâni'dir. Kul câhildir fakat Allah Alîm'dir, Hakîm'dir. Kul mazlûmdur fakat Allah Adl'dir, Müntekim'dir. Kul hastadır ama Allah Şâfî'dir, Kâfî'dir, Dâfi'dir. Kul zulmetdedir fakat Allah Hâdî'dir, Nûr'dur. Kul günâhkârdır, Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir, Gaffâr'dır, Tevvâb'dır. Kulun seveni ve dostu yokdur ama Allah

Vedûd'dur, Velî'dir. Hâsılı kulun muhtâc olduğu her şey Cenâb-ı Hakk'ın hazînesindedir. Öyleyse bu cümleyi okuyan insan her hususda kendi aczini itiraf ederek yine her hususda Cenâb-ı Hakk'ın lutfunu taleb etmiş olur. Yani esmâ-yı husnâdan her birini ayrı ayrı zikretmiş gibi olur.

Bu zikrin sabah ve akşam yüz defa yapılmasındaki hikmetlere gelince. Bir şeyi taleb eden, talebinde ciddî ve samîmî ise o talebini tekrar eder, talebinde ısrar eder. Sayının yüz olmasının bir hikmeti budur. Diğer hikmeti de yukarıda zikrettiğimiz gibi her bir okuyuşun esmâ-yı ilâhiyyeden birine mukâbil olmasıdır. Diğer bir hikmeti de cennetin derecelerinin de yüz olmasıdır. Gündüz ve gece, dünyânın ve âhiretin, bedenin ve rûhun, zâhirin ve bâtının remzidir. Bu tesbîhin hem sabah hem de akşam okunması verilecek mükâfâtın hem bu dünyâda hem de âhiretde, hem bedenî hem rûhî, hem maddî hem ma'nevî, hem zâhirî hem de bâtınî olacağına işâretdir.

Resûl-i Ekrem Efendimizin Talîm Etdiği Bir Muhabbet Duâsı

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ

Allahümmerzuknî hubbeke ve hubbe men yenfe'unî hubbuhû 'indek.
Allahım, bana senin sevgini ve sevgisi senin katında bana fayda verecek olanların sevgisini ver.

Bu duâ, Resûl-i Ekrem Efendimizin ta'lîm ettiği duâlardan olup Efendimizin diğer bütün duâları gibi hem özlü hem de birçok hikmetlerle doludur. Bu hikmetlerden bazılarına işâret edelim:

- Ehl-i sünnet i'tikâdına göre insanda cüzî de olsa bir irâde vardır ve bu irâde sebebiyle yaptıklarından mes'ûldür. Ancak insandaki bu cüzî irâde bazı şeylere katiyyen te'alluk etmez. Bunların başında da muhabbet gelir. İnsan neyi ve kimi seveceğine kendi irâdesiyle karar veremez. Bu hakîkati beyân için "Temâyülât-ı kalbiyye ef'âl-i ihtiyâriyyeden değildir" denilmişdir. Kalbler, Allah'ın yed-i kudretindedir. Mukallibe'l-kulûb, Allah'dır. Öyleyse bir mevhibe-i ilâhî olam muhabbettullaha nâil olmak için Cenâb-ı Hakk'a çok yalvarmak lâzımdır.
- Sûre-i Mâide'deki " يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ yuhibbuhum ve yuhibbûneh" âyet-i kerîmesinden anlaşıldığına göre önce Allah kulunu sever sonra kul Allah'ı sever. Allah kulunu sevmedikçe kul Allah'ı sevemez. "Allahım bana sevgini ver" demek aslında "Allahım beni sev" demekdir.
- Hakk katında sevgisi fayda verecek olanlara gelince...Bunların en başında Habîb-i Kibriyâ'yı sevmek gelir. Allah katında makbûl bir kul olmanın yolu O'nu sevmekden geçer. Zîrâ O'nu sevmeyen mü'min olamaz, O'nu

herşeyden ziyâde sevmeyenin de îmânı kemâl bulamaz. Allah, Habîb'ini sevenleri O'na bağışlayacakdır. Yani Resûlullah'ın şefâatine de muhabbet ile nâil olunur.

- Allah katında sevgisi fayda verecek olan diğer zevât ise, Allah'ın sevdiği kişiler yani evliyâullah hazerâtıdır. Allah dostlarını sevmek insanı Allah'a yaklaştırır.

Resûl-i Ekrem Efendimizin Öğretdiği Bir Zenginlik Duâsı

Resûl-i Ekrem Efendimizin ashâbına ta'lîm ettiği duâlardan biri de şudur:

اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلاَلِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

Allahümme'kfinî bi helâlike 'an harâmik ve ağninî bi fadlike 'ammen sivâk.
Allahım, ihtiyâcımı helâl ni'metlerinle gider, harâma bulaştırma, lutfunla senden başkasına da muhtâc eyleme.

Bu kısacık duâda birçok hikmetler vardır. Bu hikmetlere kısaca temâs etmeden önce mühim bir husûsu îzâh edelim:

Arapça "غنا Gınâ", zenginlik ma'nâsına gelir. Aynı kökden gelen "غنی Ganî" de, zengin demekdir. Zenginliğin hakîkati, hiçbir şeye muhtâc olmamakdır. Bu yüzden Cenâb-ı Hakk'ın isimlerinden biri de "el-Ganî"dir. Bu ismin insandaki tecellîsine "istiğnâ", bu isme mazhar olan kişilere de "müstağnî" denir. Müstağnî olmak demek, sâhib olduğu şeyle yetinmek, gözü tok olmak, kanâ'atkâr olmak, Hakk'ın taksîmine râzı olmak demekdir.

Bu kısa îzâhdan sonra hadîs-i şerîfin hikmetlerinden bazılarını beyân edebiliriz:

- Helâli istemek harâmı reddetmek: Her işin başı helâl lokmadır. Haramdan beslenen kişinin duâsı da ibâdetleri de kabûl olmaz. Üstelik haramdan kazanmak, hem bu dünyâda hem âhiretde insanın başına büyük felâketler getirir. Öyleyse haramdan, zehirli bir yılandan kaçar gibi kaçmak lâzımdır.
- Az da olsa helâl olan şeylerle yetinmek, kanâ'atkâr olmak : Rızkın ve malın çokluğu insana huzûr ve seâdet getirmez, mühim olan ağız tadıdır. Nice insanlar vardır ki altından tası vardır ama içine kan kusmakdadır. Nice insanlar da vardır ki pek az kazanç ile gül gibi yaşayıp gitmekdedir. Öyleyse Allah'dan çok mal değil hayırlı olanı istemelidir.
- Her ihtiyâcını sâdece Allah'dan istemek ve Allah'dan başkasına muhtâc olmamayı istemek : Kullardan istemek hem zillet getirir hem de gayretullaha dokunur. Çünkü kendisinden istekde bulunulan kulların ihtiyâcını da

Allah vermekdedir. Zîrâ O, "Rabbü'l-âlemîn"dir, "Rezzâk-ı âlem"dir. Öyleyse insan her ihtiyâcını Allah'dan istemeli ve herkesin ve her şeyin her an Allah'a muhtâc olduğunu bilmelidir.

- Bu duâyı bu şuur ve idrâk ile yapan kişi, bi inâyetillahi teâlâ, hiç kimseye muhtâc olmaz, her ihtiyâcı taraf-ı ilâhîden bahşolunur. Üstelik gınâ sâhibi ve kanâ'atkâr olur, hiçbir şeyin eksikliğini de hissetmez.

Resûl-i Ekrem Efendimizin Talîm Etdiği Bir Mağfiret Duâsı

اللهمَّ إني ظَلَمتُ نفسي ظلمًا كثيرًا ولا يَغفِرُ الذُّنوبَ إلا أنتَ فاغفِرْ لي مَغفِرَةً من عِندِك وارحَمْني إنك أنت الغَفورُ الرحيمُ

Allahümme innî zalemtü nefsî zulmen kesîrâ. Velâ yağfiru'z-zünûbe illâ ente. Fağfirlî mağfireten min 'indik. Verhamnî. İnneke ente'l-Gafûru'r-Rahîm

Allahım, muhakkak ki ben nefsime çok zulmettim. Biliyorum ki, günâhları ancak sen mağfiret edersin. Yegâne mağfiret mercii sensin. Öyleyse beni, zât-ı ulûhiyyetine mahsûs mağfiretinle mağfiret eyle. Bana merhametinle muamele eyle. Şübhesi ki sen Gafûr'sun, sonsuz mağfiret sâhibisin ve muhakkak ki sen Rahîm'sin, sonsuz merhamet sâhibisin.

ÎZÂHI

Arapçada nefs, insanın kendisi demekdir yani "nefsime zulmettim" demek "kendime zulmettim" demekdir. Buraddaki nefsi, tasavvufî ıstılâh olarak kullandığımız nefs ile karıştırmamak lazımdır. Buradaki asıl incelik, zulmetmek mes'elesindedir. Zulmün en şumûllü ta'rîfi, bir şeyin tam olarak hakkını vermemek, bir şeyi lâyık olduğu gibi kullanmamakdır. Nefse zulmetmenin en yaygın ve bilinen şekli, günâh işlemekdir. Günâhın insanın kendisine zulüm sayılmasının sebebi, insanın Hakk'a ibadet maksadıyla yaradılmış olması, günâhın ise bunun tam zıddı olmasıdır. İnsanın kendisine zulmetmesinin daha nice şekilleri vardır. Meselâ insana paha biçilmez bir ömür verilmişdir, bu ömrü israf etmek insanın kendisine yapabileceği en büyük zulumdür. Meselâ insana paha biçilmez bir vücûd ve sıhhat verilmişdir, kötü alışkanlıklarla ve ihmâllerle sağlığını bozmak ya da tedbîrsizlik ve ihmâllerle hayâtını tehlikeye atmak da insanın kendisine zulmetmesinin başka şekilleridir. Kendine zulmetmek mes'elesine böyle bakınca, mes'ele hem çok genişler hem de vüzûh kazanır. Bir kimse ne kadar âbid, ne kadar zâhid, ne kadar müttakî olursa olsun, yine de Allah'a bu şekilde münâcât etmelidir. Böyle duâ etmekle, Allah'a hakkıyla ibadet edemediğini ya da Hakk'ın verdiği sayısız nimetlerin şükrünü layıkıyla eda edemediğini itiraf ederek Allah'dan afv ve mağfiret dilemiş olur. Nitekim Resûl-i Ekrem Efendimiz bu duâyı, Peygamberlikden sonra en yüce makâm olan sıddîkiyyet makâmına erişen, yâr-

ı gâr-ı Resûl, Ebûbekir Sıddîk radıyallahu anh Hazretlerine, onun kendisinden bir duâ taleb etmesi üzerine öğretmişdir. Herkesin bildiği gibi Ebûbekr-i Sıddîk, Resûlullah'ın nice nice iltifatlarına nâil olan, cennetle müjdelenen ve ashâb içinde Peygamberimize en yakın olan zevâtdandır.

Peygamberimizin Derslerle Dolu Bir Duâsı

اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَاىَ بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا، كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَاىَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

Allahümmağsil hatâyâ bi mâi's-selci ve'l-bered. Ve nakki kalbî min hatâyâ kemâ yünakka's-sevbü'l-ebyadü mine'd-denes. Ve bâ'id beynî ve beyne hatâyâye kemâ bâ'adte beyne'l-meşrıki ve'l-magrib.

Allahım, hatâlarımı kar ve buz sularıyla yıka ve kalbimi hatâlârdan arındır. Öyle ki beyaz bir elbise kirden temizlediğinde nasıl bembeyaz oluyorsa ben de öyle olayım. Hatâlarımla aramı doğu ile batı arası kadar uzak kıl.

ÎZÂHI

Bu duâ, Resûl-i Ekrem Efendimizin ümmetine talîm etdiği duâlardandır. Efendimizin bütün duâları gibi bu da gâyetle fasîh ve belîğ olup, aynı zamanda dikkat çekici bazı mecazlar da ihtivâ etmekdedir. Bu mecâzlar iyi anlaşılırsa, bu duâdaki nükteler ve incelikler de ortaya çıkacakdır. İlmimizin yetdiği ve diilimizin döndüğü kadar îzâh etmeye çalışalım.

Birincisi, hatâlarımızın, günahlarımızın affı için dâimâ Allah'a yalvaracağız, bunu talîm ediyor Peygamberimiz. Zîrâ Allah bizi affetmezse, suçlarımız örtmezse hâlimiz yaman olur. Şunu da hiç unutmayacağız, kim olursak olalım, hatâlarla doluyuz. Hattâ o hâldeyiz ki, ibâdet ederken, hayır işlerken dahi günaha giriyoruz, hatâya düşüyoruz, farkında bile değiliz. Meselâ pek çokları namaz kılıyor ama yediği lokma helâl değil. Yâhud hacca gidiyor ama kazandığı para helâl değil. Yâhud abdest alıyor, on litre su harcıyor. İsraf haram değil mi?

Bazısı da içki gibi, kumar gibi, zinâ gibi, zâhirî günahlardan kaçındığı için, kendini pîr ü pâk zannediyor. Bilmiyor ki, kalbi günahla kararmış, simsiyah. Çünkü kalbinde, riyâ var, ucub var, kibir var, hased var, gadab var, hubb-i mâl var, hubb-ı câh var. Bunlardan daha büyük günah mı olur. Bunlar, günahların anasıdır. Bildiğimiz günahlar, hep bunlardan kaynaklanır.

Efendimiz afv ve mağfiret yerine gusül yakın yıkama tabirini kullanmışlardır. Buradaki incelik şudur. Her günah insanın kalbinde kara bir leke bırakır. Eğer bu lekeler tövbe ile temizlenmezse, zamanla kalbi kaplar, kalb kapkara olur ve o sâatden sonra kişinin tövbe edip Hakk'a dönmesi de müşkil olur. Çünkü kalb

tamamen kararmışdır. Buna meydan vermemek için dâimâ tövbe ile, istiğfâr ile, gözyaşıyla o lekeleri temizlemek lâzımdır.

Hazret-i Peygamber'in temizliği kar ve buzla zikretmesi pek manidârdır. Çünkü kar ve buz temizliğin, saflığın en ileri derecesine işâret ediyor. "Günahlarımı kar ile, buz ile yıka" demek, "Beni en güzel şekilde temizle, günahlardan arındır, tertemiz kıl beni" demekdir.

Kar ile buzun zikredilmesindeki diğer bir incelik de şudur. Nefs-i emmâre, cehennemin misâlidir. Yukarıda bahsetdiğimiz o nefsânî huylar, içi ateşle dolu cehennem vâdîlerinin misâlidir. Bunları behemehal söndürmek lâzımdır. Nefs-i emmâre cehennemini söndürmek için Cenâb-ı Hakk'ın ihsân edeceği kara ve buza ihtiyaç vardır. Yani Allah'ın inâyeti olmazsa insan günahlardan kurtulamaz, nefsini dizginleyemez, ahlâkını düzeltemez.

Efendimizin "nakki kalbî" buyurması da çok mandidârdır. Zîrâ nekâvet bâtın temizliğine işâret eder. Zâhirî günahların kökleri, kalbdeki kötü sıfatlardır. Bunlar temizlenmedikçe, insan günahlardan kurtulamaz.

Beyaz elbiseye gelince. Malum ya beyaz renk, temizlik sembolüdür. Çünkü beyaz, en ufak bir lekeyi, tozu dahi gösterir. Beyaz bir elbise gibi temizlenmek demek tam ma'nâsıyla temizlenmek demekdir.

Doğu ile batı meselesine gelince. "Günahlarla aramı doğu ile batı gibi kıl" demek, "Beni bir daha günaha düşürme, hata yapmama fırsat verme" demekdir. Çünkü doğu ile batı aslâ biraraya gelemez.

Böyle bir temizlik, insanın kendi kendine yapabileceği bir iş değildir. Ancak Cenâb-ı Hakk'ın yardımıyla olur bu iş. Onun için dâimâ Hakk'a iltiçâ etmeli, O'na yalvarmalı, O'ndan yardım istemelidir.

Delâilü’l-Hayrât – Şeyh Muhammed el-Cezûlî

Şâzeliyye tarîkatının Cezûliyye kolunun pîri, Şeyh Muhammed bin Süleymân el-Cezûlî Hazretleri tarafından derlenen meşhûr salavât mecmuasının kısa adıdır. Eserin asıl adı "Delâilü’l-hayrât ve şevâriku’l-envâr fî zikri’s-salât 'ale’n-nebiyyi’l-muhtâr"dır.

Şeyh Cezûlî Hazretlerinin bu risâlesi, tarîkat evrâdı olarak da çokça okunmuş ve bu sebeble çok sayıda istinsah edilmiştir. Üstelik sâdece Tarîk-i Cezûliyye ve Tarîk-i Şâzeliyye mensûbîni tarafından değil diğer ehl-i tarîk tarafından da okunmuşdur. Hattâ bir tarîka bağlı olmayan müslümanlar da bu eserin fazîletine inanarak devamlı okumuşlar, vird edinmişlerdir.

Şeyh Cezûlî Hazretlerinin bu eseri yazmasına sebeb olan hâdisede basîret sâhibleri için büyük dersler ve ibretler vardır. Bu sebeble, Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri, bizzat müellif tarafından kaydedilen bu hâdiseyi vaaz ve sohbetlerinde yeri geldikçe hep anlatırlardı. Biz de bu menkıbeyi ilk bölümde aktarmışdık.

Efendi Hazretleri bu eserin fazîleti hakkında buyurdular ki:

> Bu kitabı okuyanların dünyâ ve âhiret ni'metlerine nâil olacakları muhakkakdır. Nâil olunacak nimetlerden birisi, âlem-i menâmda Resûlullah'ın cemâlini müşâhededir. Bir kimse Resûlullah'ı âlem-i ma'nâda görüp iltifâtına nâil olursa, şefâ'atine de nâil olacağı şüphesizdir.

Delâilü'l Hayrât vird edinildiği için, hatmedileceği sürelere göre bölümlere ayrılmışdır. Kimisi bir haftada hatmeder, her gün o günün hizbini okur. Kimisi üç günde bir kimisi dört günde bir hatmeder ve bunlara göre ayrılmış bölümleri okur. Düzenli olarak okumak da şart değildir, nihâyet bu bir salavât ve duâ mecmuasıdır. Delâil okumak için kimseden izin almak da gerekmez.

Bu eserin husûsiyyetlerinden biri de içinde Resûl-i Ekrem Efendimizin 201 ismi şerifinin yer almasıdır. Peygamberini seven bir mü'min hiç değilse ömründe bir kere bu isimleri okumalıdır. Hiç değilse bazılarını ezberlemeli ve ma'nâlarına âşinâ olmalıdır.

Efendi Hazretleri bu eseri tavsiye ederken buyuruyorlar ki:

> Sizleri, Resûlullah aleyhi’s-salâtü ve’s-selâma salât okumağa da'vet ederim. "Delâilü'l Hayrât" isimli kitabı okumağa devam edenlerin cismi pâk, kalbi temiz birer mü'min olmağa namzed olduklarını ve dünyâ-âhiret murâdlarına nâil olacaklarını müjdelerim. Tabii bu kitabı okuyan kimsenin her türlü fenâlıklardan kaçınması da şartdır. Hele kul hakkından ve hayvan hakkından kendisini çok korumalıdır. Dâimâ Allah'dan korkmalı, Allah'ı sevmeli, yalandan, riyâdan, pislikden, tufeylîlikden, parazitlikden kaçınmalı, helâlinden kazanıp, helâlinden sarf etmelidir. Eğer bir kimse, fukarâya yardımı eksik etmez ve kalbini fenâlıkdan tathîr ederse, Allah'ın emri olan namâzı ta'dîl-i erkânına riâyet ederek vaktinde edâ ederse, ağzı duâlı bir mü'min olur...Böyle bir kimsenin okuyacağı salâta ne gibi ecirler verileceğini Abdurrahman ibni Avf radıyallahu anh Resûlullah aleyhis salâtü vesselâm Efendimizden şöyle rivâyet ediyor : “Cebrâîl bana gelip dedi ki, ‘Yâ Resûlallah, senin ümmetinden bir kimse, senin üzerine bir defa salât okusa, yetmiş bin melâike size salât okuyan mü'min için Yâ Rabbi, bu kulunu affeyle diye Allah'a duâ eder’.”

Salât-ı Münciye

Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli seyyidinâ Muhammedin salâten tüncînâ bihâ min cemî'il ehvâli vel âfât. Ve takdîlenâ bihâ cemî'al hâcât. Ve tütahhirünâ bihâ min cemî'is seyyiât. Ve terfe'unâ bihâ 'ındeke a'led deracât. Ve tübelligunâ bihâ aksâl gâyâti min cemî'il hayrâti fil hayâti ve ba'del memât.

MEÂLİ

Allahım! Efendimiz Muhammed'e ve Efendimiz Muhammed'in âline salât et, öyle bir salât ki,
o salât hürmetine bizi bütün korku ve belâlardan kurtar, o salât hürmetine bütün ihtiyaç ve isteklerimizi yerine getir, o salât hürmetine bizi bütün günâhlardan temizle, o salât hürmetine bizi derecelerin en yücelerine yükselt, o salât hürmetine hem hayatta hem de öldükten sonra hedeflerimizin de ötesine ulaştır.

Salât-ı Kemâliyye

Ehl-i tarîk arasında çok yaygın olan ve çok okunan salavât-ı şerîfelerden biridir. Tarîk-i Halvetiyye'nin Bekriyye Kolu'nun pîri Kutbüddîn Mustafâ ibn Kemâleddîn el-Bekrî Hazretlerinden rivâyet edilmişdir. İbâresi basit gibi görünen fakat aslında pek çok remzler ve mecazlar ihtivâ eden bu salât, Üsküdar'daki Kurban Nasuh Baba Dergâhı'nın şeyhlerinden Nûrî Efendi tarafından şerh edilmişdir. Bu salât, eskiden dergâhlarda beste-i mahsûsaları ile okunurmuş.

ARAPÇA ASLI

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَ سَلِّمْ وَ بَارِكْ عَلَى (سَيِّدِنَا/مُرْشِدِنَا/شَمْسِ الضُّحَى/بَدْرِالدُّجَى/نُورِالْهُدَى) مُحَمَّدٍ وَ عَلَى اٰلِهِ عَدَدَ اِنْعَامِ اللهِ الْكَرِيمِ وَ اِفْضَالِهِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَ بَارِكْ عَلَى (سَيِّدِنَا/مُرْشِدِنَا/شَمْسِ الضُّحَى/بَدْرِالدُّجَى/ نُورِالْهُدَى) مُحَمَّدٍ وَ عَلَى اٰلِهِ عَدَدَ كَمَالِ اللهِ وَ كَمَا يَلِيقُ بِكَمَالِهِ

OKUNUŞU

Bu salâtın okunuş usûllerinden biri şöyledir. Önce "Allahümme salli ve sellim ve bârik 'alâ" dendikden sonra ilk okuyuşda "Seyyidinâ" ikincide "Mürşidinâ" üçüncüde Şemsi'd-duhâ" dördüncüde "Bedri'd-dücâ" beşincide "Nûri'l-hüdâ" lafzı okunarak cümle tamamlanır. Her iki cümle için bu tekrarlanır, böylece salât cümlesi on defa okunmuş olur.

Diğer bir okuyuş usûlünde ise, "in'âmillahi'l kerîm ve ifdâlihî" diye biten ilk salât cümlesinde "Seyyidinâ" ve "Mürşidinâ" lafızları, ikinci salât cümlesinde ise "Şemsi'd-duhâ", "Bedri'd-dücâ" ve "Nûri'l-hüdâ" lafızları okunur, böylece beş defa salât edilmiş olur.

Allâhümme salli ve sellim ve bârik 'alâ
Seyyidinâ
Mürşidinâ
Şemsi'd-duhâ
Bedri'd-dücâ
Nûri'l-hüdâ
Muhammedin ve 'alâ âlihî 'adede in'âmillâhi'l-kerîm ve ifdâlihî.

Allâhümme salli ve sellim ve bârik 'alâ
Seyyidinâ
Mürşidinâ
Şemsi'd-duhâ
Bedri'd-dücâ
Nûri'l-hüdâ
Muhammedin ve 'alâ âlihî 'adede kemâlillâhi ve kemâ yelîku bi kemâlihî.

MEÂLİ

Allahım! Efendimiz, mürşidimiz, en parlak zamânında güneş nasıl aydınlatıyorsa dünyâyı öyle aydınlatan, karanlık geceyi aydınlatan mehtâb gibi küfrün zulmetinden insanlığı kurtaran, insanları doğru yola götüren nûr olan Muhammed'e ve O'nun yakınlarına bütün mahlûkâtına ihsân ettiğin nimetler adedince nimet, rahmet ve bereket ihsân eyle.

Allahım! Efendimiz, mürşidimiz, en parlak zamânında güneş nasıl aydınlatıyorsa dünyâyı öyle aydınlatan, karanlık geceyi aydınlatan mehtâb gibi küfrün zulmetinden insanlığı kurtaran, insanları doğru yola götüren nûr olan Muhammed'e ve O'nun yakınlarına sıfatlarının kemâli mikdârınca ve Resûlüne yaraşır şekilde nimet, rahmet ve bereket ihsân eyle.

Salât-ı Kutbiyye

Mükâşefe ehline göre, Allah indinde pek makbûl ve fazîletli bir salât olan ve fazîletinden dolayı binlerce salâta denk olduğu bildirilen bu salât birçok Allah dostları tarafından vird edinilmişdir.

OKUNUŞU

Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin mahtelefe'l-melevân ve te'âkabe'l-'asarân ve kerrera'l-cedîdân vestakbele'l-ferkadân ve belliğ rûhahû ve ervâha ehl-i beytihî minne't-tahiyyete ve's-selam ve bârik ve sellim 'aleyhi kesîran kesîran kesîrâ. Ve sallallahu 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ cemî'il-enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn ve 'alâ melâiketike ve'l-mukarrebîn ve 'alâ ehl-i tâ'atike ecma'îne min ehli's-semâvâti ve ehli'l aradîn ve rıdvânullâhi te'âlâ 'alâ âl-i Resûlillahi ve ashâbihî ecma'îne bi rahmetike yâ erhame'r-rahimîn. Âmîn ve'l-hamdülillâhi rabbi'l-'âlemîn.

MEÂLİ

Allahım! Geceler gündüze ve gündüzler geceye dönüşdükçe, yüzyıllar birbiri ardısıra gelip geçdikçe, geceler ve gündüzler tekrarlanıp durdukça, gökyüzündeki parlak yıldızlar her defâsında karşılaşdıkça, Efendimiz Muhammed'e salât, selâm, rahmet ve bereket ihsân eyle. O'nun ve ehl-i beytinin rûhlarına selâmlarımızı ve ta'zimâtımızı, hayır ve bereket niyâzlarımızı çok çok ulaştır. Efendimiz Muhammed'e salât, selâm, rahmet ve bereket ihsân buyurduğun gibi, bütün nebîlere, resûllere, velîlerine ve sâlih kullarına, dergâh-i ilâhiyyene yakîn bulunan meleklerine, yerlerdeki ve göklerdeki bütün tâ'at ve ibâdet ehline de, hayır, rahmet ve bereket ihsân eyle. Allah teâlâ, Resûlullah'ın âlinden, evlâdından ve ashâbından cümleten râzı olsun. Rahmet ve merhametin hürmetine niyâz ediyoruz ey merhametlilerin merhametlisi olan Allahım! Niyâzımızı kabûl eyle. Bütün hamd ve senâlar ancak âlemlerin rabbi Allah'a mahsûs ve münhasırdır.

Salât-ı Ümmiyye

ٱللَّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ ٱلنَّبِيِّ ٱلْأُمِّيِّ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedi-nin-nebiyyil ümmiyyi ve 'alâ âlihî ve sahbihî ve sellim.

ÎZÂHI

Çok okunduğu için hepimizin âşinâ olduğu bu salât ü selâm elfâz bakımından son derece basit ve kısa olmakla berâber ma'nâ bakımından çok büyükdür. Zîrâ bu salâtda Resûl-i Ekrem Efendimiz, ümmîlik sıfatı ile zikredilmişdir. Ümmîlik, Efendimizin şân-ı vâlâsını gösteren yüce sıfatlardandır. Zîrâ O'nun ümmî sıfatı, Hakk'dan gayrı bir muallimi olmadığını ve ulûmun evvelini ve âhirini cümleten ve bizzât Allah'dan aldığını gösterir.

Bazı Salavât-ı Şerîfeler

Elfü elfi salâtin elfü elfi selâmin aleyke yâ resûlallah.
Elfü elfi salâtin elfü elfi selâmin aleyke yâ habîballah.
Elfü elfi salâtin elfü elfi selâmin aleyke yâ emîne vahyillah.

Allahümme salli ve sellim ve bârik 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âlihî ve ashâbihî bi 'adedi evrâkı'l-eşcâr ve emvâci'l-bihâr ve katarâti'l-emtâr vağfirlenâ verhamnâ veltufnâ yâ Rabbe'l-âlemîn.

Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin 'abdike ve nebiyyike ve habîbike ve resûlike'n-nebiyyi'l-ümmiyi ve 'alâ âlihi ve sahbihi ve sellim.

Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin bi 'adedi külli dâin ve devâ ve bârik ve sellim 'aleyhi ve 'aleyhim kesîran kesîrân kesîra.

Allahümme salli 'ala seyyidinâ Muhammedin nin nebiyyil melîh sâhibil makâmil a'lâ vel lisânil fasîh.

Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ resûlallah.
Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ habîballah.
Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ nebiyyallah.
Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ hayra halkilllah.
Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ halîlallah.
Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ nebiyyallah.
Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ emîne vahyillah.
Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ men zeyyenehullah.
Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ men kerremehullah.
Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ men erselehullah.
Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ men şerrefehullah.

Salavâtullahi ve melâiketihî ve enbiyâihî ve hamelete 'arşihi ve cemî' halkihî ve 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin ve sahbihî vesellim.

Şifâ Salâtı

Allâhümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin tıbbi'l-kulûbi ve devâihâ ve âfiyeti'l-ebdâni ve şifâihâ ve nûri'l-eb-sâri ve zıyâihâ ve 'alâ âlihî ve sahbihî ve sellim.

TERCÜMESİ

Allahım! Kalblerin tabîbi ve devâsı, bedenlerin âfiyeti ve şifâsı, gözlerin nûru ve zıyâsı

Efendimiz Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline ve ashâbına sâlat ve selâm eyle.

Her derde devâ olan bu salâtı bilhassa, manevî rahatsızlıklardan kurtulmak isteyenler yani kalblerindeki kibir, ucub, hased, riyâ, gadab, kîn, hırs, tamah, şehvet, hubb-i dünyâ gibi şeytânî sıfatlardan kurtulmak isteyenler okumalıdır.

Sayısız ve Süresiz Salavât

Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli seyyidinâ Muhammedin mil'el-fezâi ve 'adede'n-nücûmi fi's-semâ, salâten tüvâzinü's-semâvâti vel 'arda ve 'adede mâ halakte vemâ ente hâlikuhû ilâ yevmil kıyâme.

Allahım! Efendimiz Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline, fezâ dolusu kadar ve gökdeki yıldızların sayısı kadar salât eyle. O'na gökler ile yere denk ve ikisi arasında yaratmış olduğun ve kıyâmete kadar yaratacak olduğun mahlûkâtın sayısınca salât eyle.

Allahüme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli seyyidinâ Muhammedin 'adede'n-nücûmi's-semâi min yevme halakte'd-dünyâ ilâ yevmi'l-kıyâmeti fi külli yevmin elfe merre.

Allahım! Efendimiz Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline kâinâtı yarattığın günden kıyâmet gününe kadar, her gün, bin defa, gökdeki yıldızların sayısınca, salât eyle.

Allahüme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli seyyidinâ Muhammedin 'adede's-sehâbi'l-câriyeti mâ beyne's-semâi vel ardı ve mâ tamturu mine'l-miyâh.

Allahım! Efendimiz Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline yer ile gök arasında hareket eden bulutların adedince ve o bulutlardan yağan damlalar sayısınca salât eyle.

Allahüme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli seyyidinâ Muhammedin 'adede'r-riyâhi'l-musahharati fî meşârıkı'l-'ardi ve megâribihâ ve cevfihâ ve kıbletihâ.

Allahım! Efendimiz Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline, yeryüzünün doğusunda-batısında kuzeyinde-güneyinde her tarafında esen rüzgarların sayısınca salât eyle.

Allahüme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli seyyidinâ Muhammedin bi 'adedi evrâki'l-eşcâr ve katarâti'l-emtâr ve emvâci'l-bihâr.

Allahım! Efendimiz Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline, ağaçların yaprakları, yağmurların damlaları ve denizlerin dalgaları sayısınca salât eyle.

Özlü Bir Salât

Allahümme salli 'ala seyyidinâ Muhammedin-nin-nebiyyi'l-melîh sâhibü'l-makâmü'l-a'lâ ve'l-lisâni'l- fasîh.

MEÂLİ

Allahım! Güzellikde eşsiz, makâmı en yüce ve lisânı en fasîh peygamberin Efendimiz Muhammed aleyhisselâma salât eyle.

ÎZÂHI

Melâhat yüz güzelliğidir, melîh de güzel yüzlü demekdir. Resûl-i Ekrem Efendimizin "nebiyyi'l-melîh" olarak vasfedilmesinin sebebi O'nun eşsiz güzellikde olmasıdır. Bu güzellik, hem mübârek vechinin tenâsübünden, hem dâimâ güler-yüzlü oluşundan, hem de cemâlinde lemeân eden nûr-i ilâhîden ileri gelir. Zâten O'nun bir ismi de "Nûrullah"dır yani O, Allah'ın nûrudur. Sûre-i Ahzab'daki "وَدَاعِيًا اِلَى اللهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ve dâ'ıyen ilallahi bi iznihî ve sirâcen münîrâ" âyet-i kerîmesi de buna işâret eder.

Allah katında en yüce makâm, Resûl-i Ekrem Efendimiz'in makâmıdır. Hiçbir nebî hiç bir resûl O'nun makâmına erişemez. Sûre-i Necm'deki "فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ" âyet-i kerîmesi buna işâretdir. Resûl-i Ekrem Efendimizin âhiretdeki makâmı da eşsizdir. O makâma "Makâm-ı Mahmûd" denir. Resûl-i Ekrem Efendimizin isimlerinden biri olan "Sâhibü'l-Makâm" da O'nun Allah indindeki yüce makâmına işâret eder.

Fasâhat, düzgün, hatâsız, en anlaşılır, en güzel şekilde konuşmak demekdir. Bu şekilde konuşan kişiye de fasîh denir. Hiç şübhe yok ki insanların en fasîhi Resûl-i Ekrem Efendimizdir. Bunun da sebebi O'ndan zâhir olan kelâmın Hakk'ın kelâmı olmasıdır. Yine Sûre-i Necm'deki "وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوَى إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى vemâ yantıku 'anil hevâ in hüve vahyün illâ yûhâ" âyetleri de bu hakîkati beyân etmekdedir.

Ehlullah’ın Vird Edindiği Bir Salât

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَدٍ
بَحْرِ أَنْوَارِكَ وَمَعْدِنِ أَسْرَارِكَ وَلِسَانِ حُجَّتِكَ
وَعَرُوسِ مَمْلَكَتِكَ وإمَامِ حَضْرَتِكَ وَطِرَازِ مُلْكِكَ
وَخَزَائِنِ رَحْمَتِكَ وَطَرِيقِ شَرِيعَتِكَ الْمُتَلَذِّذِ بِتَوْحِيدِكَ
إنْسَانِ عَيْنِ الْوُجُودِ وَالسَّبَبِ فِي كُلِّ مَوْجُودٍ
عَيْنِ أَعْيَانِ خَلْقِكَ الْمُتَقَدِّمِ مِنْ نُورِ ضِيَائِكَ
صَلاَةً تَدُومُ بِدَوَامِكَ وَتَبْقَى بِبَقَائِكَ لاَ مُنْتَهَى لَهَا دُونَ عِلْمِكَ
صَلاَةً تُرْضِيكَ وَتُرْضِيهِ وَتَرْضَى بِهَا عَنَا يـَا رَبَّ العَالَمِينَ

OKUNUŞU

Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin bahri envârike ve ma'dini esrârike ve lisâni huccetike ve 'arûsi memleketike ve imâmı hazretike ve tırâzı mülkike ve hazâini rahmetike ve tarîki şerîatike'l-mütelezzizi bi tevhîdik. İnsâni 'ayni'l-vücûd ve's-sebebi fî külli mevcûd. 'Ayni a'yâni halkıke'l-mütekaddimi min nûri ziyâik. Salâten tedûmü bi devâmike ve tebkâ bi bekâike lâ müntehâ lehâ dûne 'ilmik. Salâten türdîke ve türdîhi ve terdâ bihâ 'annâ yâ Rabbe'l-âlemîn.

MEÂLİ

Allahım, Efendimiz Muhammed aleyhisselâma salât et. O ki, senin envârının ummânı, esrârının madeni, hüccetinin lisânı, zâtının mahremi, yolunun önderi, mülkünün zîneti, rahmetinin hazînesi ve lezzeti tevhîdinle alınan yolunun vâsıtasıdır. O, insanın hakîkati ve cümle mevcûdatın sebebidir. O, senin nûrundan yaradılan ilk varlıkdır ve yaradılış hakîkatlerinin hakîkatidir. O'na öyle salât eyle ki senin devâmınla dâim, bekân ile bâkî ola, aslâ son bulmaya. O'na senin râzı olduğun, O'nun da râzı olacağı ve bizi de rızâna erdirecek salât ile salât eyle yâ Rabbe'l-âlemîn.

Seyyid Ahmed el-Bedevî’nin Vird Edindiği Salât

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلاَنَا مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ الأَصْلِ الْنُّورَانِيَّةِ
وَلَمْعَةِ الْقَبْضَةِ الْرَّحْمَانِيَّةِ وَأَفْضَلِ الْخَلِيقَةِ الإِنْسَانِيَّة وَأَشْرَفِ الْصُّورَةِ الْجُسْمَانِيَّةِ
وَمَعْدِنِ الأَسْرَارِ الْرَّبَانِيَّةِ وَخَزَائِنِ الْعُلُومِ الاصْطِفَائِيَّةِ صَاحِبِ القَبْضَةِ الأَصْلِيَّةِ
وَالْبَهْجَةِ الْسَّنِيَّةِ وَالْرُّتْبَةِ الْعَلِيَّةِ مَنِ اِنْدَرَجَتِ الْنَّبِيُّونَ تَحْتَ لِوَائِهِ فَهُمْ مِنْهُ وَإِلَيْهِ
وَصَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَرَزَقْتَ وَأَمَتَّ وَأَحْيَيْتَ إِلَى يَوْمِ تَبْعَثُ مَنْ أَفْنَيْتَ
وَسَلِّمْ تَسْلِيماً كَثِيراً
وَالْحَمْدُ للهِ رَبِّ العَالَمِينَ

OKUNUŞU

Allahümme salli 'alâ seyyidina ve mevlâna Muhammedin şecereti'l-asli'n-nûrâniyye,
ve lem'âti'l kabzati'r-rahmâniyye ve efdali'l-halîkati'l-insâniyye ve eşrefi's- sûreti'l-cismâniyye,
ve ma'dini'l-esrâri'l-ilâhiyye ve hazâini'l-'ulûmi'l-ıstıfâiyye sâhibi'l kabdati'l-asliyye,
ve'l-behceti's-seniyye ve'r-rütbeti'l-aliyye men inderaceti'n-nebiyyûne tahte livâihî fehüm minhü ve ileyh. ve salli ve sellim ve bârik 'aleyhi ve 'alâ âlihi ve sahbihî 'adede mâ halakte ve rezakte ve emette ve ahyeyte ilâ yevmin teb'asü men efneyte ve sellim teslîmen kesîrâ.
Ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn.

MEÂLİ

Allahım, nûrâniyyet kökünün ağacı, rahmâniyyet kabzasının parıltısı, sîret bakımından insanların en yücesi, sûret bakımından mahlûkatın en şereflisi, ilâhî sırların menbaı, ledünnî ilimlerin hazînesi, eşsiz bir güzellik ve pek yüce bir makâm sâhibi olan ve bütün peygamberlerin sancağı altında bulunduğu Efendimiz Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline ve ashâbına, yarattıklarının, rızıklandırdıklarının, öldürdüklerinin ve dirilttiklerinin adedince, öldürdüklerini tekrar dirilteceğin güne kadar, bol bol salât ve selam eyle. Bütün övgüler âlemlerin Rabbi Allah'a âiddir.

ÎZÂHI

Aktâb-ı erbaadan Hazret-i Pîr Seyyid Ahmed el-Bedevî Kaddesallahu Sırrahu'l-Âlî Efendimizin kendisine vird edindiği bu salât, Hakîkat-i Muhammediye'nin esrârına dâir remzlerle dolu olup, 18. asır meşâyihinden Mustafa bin Kemâleddîn Bekrî Hazretleri tarafından şerh edilmişdir.

Ebü’l-Hasen eş-Şâzelî’nin Vird Edindiği Salât

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النُّورِ الذَّاتِيِّ وَالسِّرِّ السَّارِيِّ فِي جَمِيعِ آثَارِ الأَسْمَاءِ وَالصِّفَاتِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

OKUNUŞU

Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedinin nûri'z-zâtiyyi ve's-sırrı's-sâriyyi fi cemî'i âsâri'l-esmâi ve's-sıfâti ve 'alâ âlihî ve sahbihî ve sellim.

MEÂLİ

Allahım! Nûr-i zâtın ve bütün isim ve sıfatlarının eserlerine sirâyet eden sırrın olan Efendimiz Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline ve ashâbına salât ve selâm eyle.

Salât-ı Meşişiyye

Abdüsselâm İbn Meşîş Kuddise Sırruh Hazretlerinin ilâhî bir ilhâm ile tertîb ettiği bu benzersiz salât, yüzyıllardır ehl-i tarîk tarafından hem okunmuş hem de üzerinde pek çok tefekkür edilerek defalarca şerhedilmişdir. Bu salât, tasavvufun en mühim meselelerinden tevhîd, ehadiyyet, vahdâniyyet gibi tarifi zor kavramları o derece vecîz bir dille ifâde ediyor ki hayret etmemek mümkün değil. Aşağıda okunuşunu ve iddiâsız bir tercümesini bulacağınız bu salâtın ma'nâlarını anlayabilmek için muhakkak şerhlerini okumak lâzımdır.

OKUNUŞU

Eûzübillâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm. Bismillâhi'r-rahmâni'r-rahîm. Allahümme salli alâ men minhü'n-şekkati'l-esraru ve'l-felekati'l-envâru ve fîhi'r-tekati'l-hakâiku. Ve tenezzelet ulûmü âdeme fea'ceze'l-halâıka ve lehû tezâeleti'l-fühûmü. Felem yudrikhü minnâ sâbikun velâ lâhikun. Feriyâzu'l-melekûti bi-zehri cemâlihi mûnikatün. Ve hıyâzu'l-ceberûti bi-feyzi envârihi mütedeffikatün. Vela şey'e illâ vehüve bihi menûtun. İz levle'l-vâsitatü lezehebe kemâ kîle'l-mevsûtu. Salâten telîku bike minke ileyhi kemâ hüve ehlühü. Allahümme innehû sirruke'l-câmiu'd-dâllu aleyke. Ve hicâbüke'l-a'zemu'l-kâimu leke beyne yedeyke. Allahümme'l-hıknî bi-nesebihî ve hakkıknî bi-hasebihi. Ve arrifnî iyyâhü ma'rifeten eslemü bihâ min mevâridi'l-cehli ve ekrau bihâ min mevâridi'l-fazli. Vahmilnî alâ sebîlihi ilâ hazretike hamlen mahfûfen binusretike. Vakzif bî ale'l-bâtıli fe'edmeguhû. Ve zücce bî fî bihâri'l-ehadiyyeti. Venşulnî min evhâli'd-tevhîdi ve ağriknî fî ayni bahri'l-vahdeti hatta lâ erâ velâ esmea velâ ecide velâ uhisse illâ bihâ. Vec'ali'l-hicâbe'l-a'zeme hayâte rûhî ve rûhahû sirra hakîkatî ve hakîkatehü câmia avâlimî bi-tahkîkı'l-hakkı'l-evveli. Yâ Evvelü, Yâ Âhiru, Yâ Zâhiru, Yâ Bâtınü. İsme' nidâî bimâ semi'te bihî nidâe abdike Zekeriyyâ. Vensurnî bike leke ve eyyidnî bike leke vecma' beynî ve beynike ve hul beynî ve beyne gayrike. Allâh, Allâh, Allâh. İnnellezî feraza aleyke'l-Kur'âne lerâdduke ilâ meâd. Rabbenâ âtinâ min ledunke rahmeten ve heyyi' lenâ min emrinâ reşedâ. (3 kere okunacak). İnnallâhe ve melâiketehû yüsallûne ale'n-nebiyyi yâ eyyühellezîne âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ.

MEÂLİ

Ey Rabbim! Bütün sırların kendisinden zuhûr ettiği, bütün nûrların kendisinden saçıldığı ve bütün hakikatlerin kendisinde toplandığı zâta salât et. Ki Âdemoğlunun tüm ilimleri O'na indirilmişdir ve böylece mahlûkâtı âciz bırakdı ve idrâkler âciz kaldı. Öyle ki ne geçmişte ne de gelecekte kendisini hakkıyla idrâk edebilecek kimse yoktur. Melekût bahçeleri, O'nun cemâlinin çiçeği ile şenlenmişdir. Ceberût havuzları, O'nun nûrlarının feyzi ile fışkırmışdır. Hiçbir şey yoktur ki ona bağlı olmasın. Zîrâ aracı olmasaydı, mevcûdiyeti aracıya bağlı olan giderdi. Senin şânına lâyık bir salât ile, onun da ehli olduğu bir salâtla ona salât ediver.
Ey Rabbim! Muhakkak O, her şeyi içinde barındıran, sana delâlet eden sırrındır. Senin katında, senin için duran en büyük perdendir. Ey Rabbim beni, O'nun nesebine dâhil eyle ve O'nun şerefinin hakîkatine vâkıf eyle. Bana O'nu öyle bildir ki, cehâlet yollarından selâmette olayım. Fazlın geleceği yerlerden vâsıtasız olarak o salavât ile içeyim. Onun yolu üzerine sana kulluk etme yükünü yardımınla bana yükle. Beni bâtılın üzerine fırlat tâ ki bâtılı ortadan kaldırayım. Beni ehadiyyet denizlerinde yüzdür. Beni tevhîdin çamurlarından süratle çıkar ve vahdet denizinin hakîkatine öyle bir gark eyle ki yalnız onunla göreyim, duyayım, bulayım, idrâk edeyim. En büyük hicâbı (Resûlullah'ı), rûhumun hayâtı ve O'nun rûhunu, hakîkatimin sırrı ve "Hakkı'l Evvel" hakkı için O'nun hakîkatini, âlemlerimi kuşatıcı kıl. Ey Evvel! Ey Âhir! Ey Zâhir! Ey Bâtın! Kulun Zekeriyyâ'nın duâsını kabul ettiğin gibi benim duâmı da kabûl et. Bana seninle ve senin için yardım eyle ve beni seninle ve senin için destekle ve beni seninle berâber kıl ve senden gayrisi ile aramı ayır. Allah! Allah! Allah! Her halde sana o Kur'ân'ı farz kılan, elbette ki seni bir meâda kadar geri getirecekdir. Ey rabbimiz, bizlere katından rahmet ihsân eyle ve bizim için işimizden bir muvaffakiyet hazırla.

Mecmûatü'l-Ahzâb- Ahmed Ziyâeddîn Gümüşhânevî

19. asır ricâlinden ve Nakşibendî Hâlidî şeyhlerinden Ahmed Ziyaeddin Gümüşhânevî Hazretlerinin üç cildlik eseridir. Yaklaşık iki bin sayfadır. Hazret-i Şeyh bu eseri telif etmek için 28 sene çalışmış ve binlerce esere müracaat etmişdir. Hazret-i Şeyh, dağınık hâlde bulunan pek çok evrâdı ve ahzâbı bir araya getirerek bu muazzam eseri meydana getirmişdir.

Eserin başlığındaki "Mecmûa", koleksiyon manasınadır, bir araya getirilen şeylerin tamâmı demekdir. Ahzâb kelimesi ise, hizbler demekdir. Istılah manâsı itibarıyla hizb, belli bir maksadla tertîb edilmiş duâ demekdir. Bu eserde yüzlerce hizb vardır. Eserde hizblerden başka, bütün turuk-i aliyyenin evrâdı ve ricâl-i sôfiyyenin ezkârı ve münâcâtı da vardır.

Eserde Hazret-i Ebûbekr es-Sıddık, Abdullah ibn Mesûd, İbn Abbâs, Hazret-i Ali gibi sahabenin evrâd ve duaları ile, Üveyse'l-Karanî, İbn Sirîn, Süfyan es-Sevrî gibi tâbiin ve tebe-i tâbiînden bazı zevâtın duâları da vardır. Yine İmâm-ı A'zam, İmâm-ı Şâfîî gibi dîn büyüklerinin duâlarına ve virdlerine yer verilmişdir.

Gümüşhânevî Hazretleri, bütün bu evrâd ve duâları nerelerden aldığını ve nasıl tashîh etdiğini şöyle anlatmakdadır:

İşbu hizibler ihtimâm ile tashîh edilmişdir. Bazıları şerhlerden ki Hizb- Bahr, Hizb-i Nasr, Hizb-i Ekber ve Kebîr ve Behâiye, Kenz A'zâm ve Hizb-i Nurî Hizb-i Konevî ve Hizb-i Ebi's-Suud ve Hizb-i Mevlanâ Hizb-i Sühreverdî Hizb-i Mûsâvvin, Hizb-i Ebî Meşîş gibi bazıları tarikatlarda muteber olan kitâblardan min evvelihî ila ahirihî zikr olunduğundan mefâhir-i 'aleyhi gibi ve Şazelî Hazretlerinin Mecmû-i Hizib'leri gibi derc ve zikir olundu. Ve bazılarının ismi ve evvelleri esâmi-i kütübde tasrîh olunmakla muteber olup tab' olundu. Ve bazıları müelliflerinin evladlarından ve kütübhânelerinden hatt-ı yedlerinden tasrîh ve ahz olundu. Evrâd-ı şeyh Vefâ ve Bekrî ve Halvetî ve münâcât-ı Hakem gibi. Ve bazıları asâr-ı celîle ile sabit oldu. Hizb-i Üsâme, vird-i Enes ve vird-i Üveys ve hizb-i ayât ve hizb-i ayâti'l-feth ve hizb-i ayâti'l-harb vel hıfz ve istiğfar-ı Hasenü'l-Basri ve Cünnetü'l Esmâ ve Hizbu's-Seyf gibi. Ve bazıları pîrlerden tevâtüren nakl ile iltizâmen evrâd kılınıp hâlâ terk olunmayıp devam olunduğundan müteaddid nüshalardan tashîh olmuşdur. Ve ekser-i Hizb-i Gavs-i Geylanî ve Mevleviyye ve Bedeviyye ve Rufâiyye ve Desûkiyye ve Kübreviye ve Ekberiyye ve Halvetiyye ve Celvetiyye ve Beyûmiyye ve Sadiyye ve Gazalîyye ve Melamiye, Gülşeniyye ve Sünbüliyye ve Buhûriyye ve Haddâdiyye ve Şibliyye ve Cüneydiyye ve Uşşakiyye gibi.

Eserde muayyen zamanlarda ve belli ahvâlde okunacak pek çok duâ da vardır. Rızk için, belâların defi için, şifâ için, yatarken, kalkarken, yolculuğa çıkarken, elbise giyerken okunacak duâlar gibi. Eserde sayfalar dolusu yer tutan duâlar olduğu gibi, birkaç satırlık duâlar da vardır.

Eser farklı yayınevleri tarafından defalarca yayınlanmışdır. Fakîrin elindeki nüsha, bundan 130 sene kadar evvel tabedilen nüshadır. Sonradan yapılan baskıların bazıları, bu nüshanın kopyalarıdır. Eserin bütün baskılarını görmediğim için hangi baskı daha kullanışlı ve daha elverişlidir bir şey söyleyemiyorum. Başdan sonra Arapça olan eser Arapça bilmeyenler tarafından da okunabilsin diye metinler harekelenmişdir.

Seyyidü’l-İstiğfâr

اللَّهمَّ أنتَ ربّي
لا إلَهَ إلَّا أنتَ
خَلقتَني وأَنا عبدُكَ
وأَنا على عَهْدِكَ ووعدِكَ ما استطعتُ
أعوذُ بِكَ من شرِّ ما صنعتُ
أبوءُ لَكَ بنعمتِكَ عليَّ
وأبوءُ لَكَ بذنبي فاغفِر لي
فإنَّهُ لا يغفرُ الذُّنوبَ إلَّا أنتَ

Allahümme ente Rabbî
Lâ ilâhe illâ ente
Halaktenî ve ene 'abdüke
Ve ene 'alâ 'ahdike ve va'dike mesteta'tü
E'ûzübike min şerri mâ sana'tü
Ebûu leke bi ni'metike 'aleyye
Ve ebûu bi zenbî fağfirlî
Fe innehû lâ yağfiru'z-zunûbe illâ ente

MEÂLİ

Allahım sen benim rabbimsin.
Başka ilâh yok yalnız sen varsın.
Beni sen yarattın ve ben senin kulunum
Ve gücümün yettiği ölçüde ahdine ve vadine bağlıyım
Yaptıklarımın şerrinden sana sığınıyorum
Bana bahşettiğin nimetlerini itiraf ediyorum
Günâhımı da itiraf ediyorum, beni bağışla
Çünkü senden gayrı günâhları bağışlayacak kimse yokdur

ÎZÂHI

Bu istiğfâr bizzat Resûl-i Ekrem Efendimiz tarafından ta'lîm ve tavsiye edilmiş ve "seyyidü'l-istiğfâr" yani "en fazîletli istiğfar" olarak isimlendirilmişdir. Bu isimlendirmenin hikmetinden bir nebze bahsedelim.

Her şeyden önce bu istiğfâr, son derece şumüllüdür yani bunu herkes her vakit okuyabilir. Âlimi de câhili de, âbidi de fâsıkı da, ârifi de gâfili de bundan kendisine bir pay çıkarabilir. Çünkü "Yaptıklarımın şerrinden sana sığınıyorum" cümlesi işlenen fiilerin tamâmına şâmildir, yalnızca günâha, suça, kötülüğe münhasır

değildir. Biz istiğfar denilince yalnız günâhlar için mağfiret istemeyi anlarız halbuki istiğfar, bütün fiiller için yapılabilir.

İkincisi bu istiğfârı okuyan kişi, aczi, kusûru, hatâyı, günâhı hep kendisine, gücü, kuvveti, nimeti, mağfireti de hep Allah'a izâfe etmiş olur ki Cenâb-ı Hakk'ın kullarından istediği de budur. Kul fakîr, Allah Ganî'dir, kul nankör, Allah Kerîm'dir, kul günâhkâr Allah Gafûr ve Rahîm'dir, kul âciz Allah Kâdir'dir. Bunu bilip, dile getiren kişi Cenâb-ı Hakk'ın rahmetini ve mağfiretini celb etmiş olur.

Üçüncüsü bu istiğfârda insanın hilkati, isti'dâd-ı ezelî ve istitâat gibi bazı ince mes'elelere işâret vardır. Allah her kulunu ayrı bir isti'dâd ve kâbiliyyetle yaratmışdır. Kuldan zuhûra gelen fiiller, büyük ölçüde bu ezelî isti'dâdın netîcesidir. İstiğfârın başındaki "Rabb" kelimesinde de buna işâret vardır. Ne var ki kul, kendisinden zâhir olan fiil güzel bir fiilse bunu kendine mâl etmemeli, Allah'a izâfe edip şükretmeli, kendisinden zuhûre gelen fiil kötü bir fiilse onu da kendi üstüne almalı ve onun için istiğfar etmelidir. Aslında kuldan zâhir olan bütün fiilleri halkeden Allah'dır ama ancak böyle yapanlar Cenab-ı Hakk'ın rahmet ve mağfiretine nâil olurlar.

Büyük velîlerden bir zât-ı akdes, diline vird ettiği şu cümle ile, bu istiğfârın ma'nâsını pek vecîz bir şekilde beyân etmişdir : "Allahım! Senden bize erişen her şey için elhamdüllillah, bizden sana ulaşan her şey için estağfirullah".

Üç İstiâze

Eûzu bi 'afvike min 'ikâbike
Ve eûzu bi rıdâke min sehatike
Ve eûzu bike minke
Celle vechüke
Lâ uhsî senâen aleyke ente kemâ esneyte alâ nefsike

MEÂLİ

Yâ Rabbi
Azâbından afvına sığınırım
Gadabından rızâna sığınırım
Senden sana sığınırım
Senin şânın pek yücedir
Seni medh ü senâ etmeğe benim gücüm yetmez
Seni ancak yine sen medh ü senâ edersin

ÎZÂH

Resûl-i Ekrem Efendimizin talîm etdiği bu duâ lafzen pek kısa olsa da manâ bakımından pek büyükdür. Peşpeşe gelen üç istiâzenin hikmeti şudur. Kulun Allah ile olan münâsebetinde üç mertebe vardır. İlk mertebe, cenneti taleb, cehennemden sakınmakdır. Bu mübtedîlerin ahvâlidir. Bunların cenneti cennet-i efâldir. Bu cennet yeme içme cennetidir, zevk u safâ yeridir. İkinci mertebe, Allah rızâsına tâlib olanların mertebesidir. Bunlar için rızâ-yı ilâhîyi elde etmek her şeyden daha kıymetlidir. Bunlar muhlislerdir, cennet için ibâdet etmezler Allah'a. Bunların cenneti cennet-i sıfatdır. Bu cennet, Hakk'ın tecellîleri ile doludur. Bu tecelliyâtın verdiği zevk, cennet-i efâlin yemeklerinin, içmeklerinin, köşklerinin, hûrilerinin verdiği zevklerle mukâyese edilemez. Üçüncü mertebe, âşıkların mertebesidir. Âşıkların derdi Hakk'a vuslatdır, cemâl-i bâ-kemâl-i ilâhîyi müşâhede etmekdir. Onların gözü başka bir şey görmez. Ne cennet ümmîdi vardır bunlarda, ne cehennem korkusu, yalnız likâullah iştiyakı vardır bunlarda. Bunların cenneti de cennet-i zâtdır, makâmları, "mak'ad-ı sıdk"dır, zevkleri müşâhede-i cemâlullahdır.

Ecri Büyük Bir Tesbîh

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Size bir tesbîh tavsiye edeceğim, bunu unutmayın. Hepinizin bildiği bir tesbîh fakat ecri gâyet büyük. Bu ganîmeti kaçırmayın:

Sübhânallahi velhamdüllillahi velâilâhe illallahu vallahu ekber velâ havle velâ kuvvete illâ billâhil aliyyil azîm.

Bunu yüz tâne okuyabilirsen ne a'lâ, yüz tâne okumak uzun sürüyor diyorsan, on tâne oku. Allah bire on verdiğine göre, on tâneyle yüz tâne olur yani on tâne, yüze iblâğ olur. Abdestli de okuyabilirsin, abdestsiz de. Bu, hepinizin bildiği bir tesbîh olduğu için söylüyorum. Çok sevâbı vardır.

Mühim Bir Tesbîhât

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretlerinin hemen hemen her duâsında tekrâr ettiği tesbîhâtdır bu:

SÜBHÂNEKE mâ 'arafnâke hakka ma'rifetike yâ MA'RÛF
SÜBHÂNEKE mâ 'abednâke hakka 'ıbâdetike yâ MA'BÛD
SÜBHÂNEKE mâ zekernâke hakka zikrike yâ MEZKÛR
SÜBHÂNEKE mâ şekernâke hakka şükrike yâ MEŞKÛR

MEÂLİ

Noksan sıfatlardan münezzeh, kemâl sıfatlarla muttasıf olan Allahım!
Seni hakkıyla bilemedik ey bilinmeye en lâyık olan!
Sana hakkıyla ibâdet edemedik ey ibâdet edilmeye en lâyık olan!
Seni hakkıyla zikredemedik ey zikredilmeye en lâyık olan!
Sana hakkıyla şükredemedik ey şükredilmeye en lâyık olan!

Büyük Bir Tesbîh

Sübhâne zi'l-mülki ve'l-melekût.
Sübhâne zi'l-'izzeti ve'l-azameti ve'l-kudreti ve'l-heybeti ve'l-kibriyâi ve'l-celâli ve'l-ceberût.
Sübhâne'l-Hayyi'd-Dâimi'l-Bâki'llezî lâ yenâmu velâ yemût.
Sübbûhun Kuddûsün Rabbünâ ve Rabbü'l-melâiketi ve'r-rûh ve'l-arşi'l-azîm

MEÂLİ

Mülkün ve melekûtun sâhibi olan Allah'ı tesbîh ederim.
Yücelik, büyüklük, kudret, kuvvet, celâl ve ceberût sâhibi olan Allah'ı tesbîh ederim.
Aslâ uyumayan, ölümsüz, ezelî ve ebedî olan Allah'ı tesbîh ederim.
Noksan sıfatlardan münezzeh ve kemâl sıfatlarla muttasıf olan Allah, bizim Rabbimizdir, meleklerin, Rûh'un ve Arş'ın da Rabbi O'dur.

Sübhâneke Duâsı

سُبْحَانَكَ اَللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
وَتَبَارَكَ اسْمُكَ
وَتَعَالٰى جَدُّكَ
وَجَلَّ ثَنَآؤُكَ
وَلاَ اِلٰهَ غَيْرُكَ

Sübhâneke'llâhümme ve bi hamdik. Ve tebârake'smük. Ve te'âlâ ceddük. Ve celle senâük. Ve lâ ilâhe gayrük.

MEÂLİ

Allahım seni noksan sıfatlardan tenzîh ederim, sen pek yücesin. İsmin de yücedir. Senin izzet ve azametin her şeyin üstündedir. Senin şânın pek yüce. Senden başka ilâh yokdur.

ÎZÂHI

Bu duâ müstesnâ bir duâdır. İçinde tesbîh vardır, tahmid vardır, tehlil vardır, tazîm vardır, takdis vardır, tevhîd vardır. Peygamber Efendimiz bunu namazların başında okumuşlar, bu yüzden biz de her namazda evvelâ bunu okuruz. Aradaki "ve celle senâük/senin şânın pek yüce" cümlesi yalnız cenâze namazlarında okunur. Bu duâ cemaatle kılınan namazlarda dahi münferiden okunur yani bunu herkes okur ve hafî olarka okur yani içinden okur. Bunda da mühim bir sır vardır. Namaz âbidin ma'bûduna ilticâsı, âşıkın maşûkuna niyâzıdır. Cenâb-ı Hakk her kulunu ayrı ayrı huzûruna kabûl eder, her bir kulunu ayrı ayrı muhâtab alır. "Sübhâneke"nin ferden ferdâ okunmasının bir sırrı budur. Yine âşık ile maşûk gizlice görüşürler, âşıkın maşûkuna niyâzı gizlidir. Diğer bir sırrı da budur.

On Büyük Vird

Bunlar elfaz bakımından kısa ama manâ ve fazîlet bakımından çok büyük zikirlerdir. Hepsi de her vakitde okunabilir. İster ayrı ayrı, ister toplu olarak, istenildiği kadar okunabilir.

1

Lâ ilâhe illallah vahdehû lâ şerîkeleh, lehü'l-mülkü velehü'l-hamdü yuhyî ve yümît, ve hüve hayyun lâ yemût, bi yedike'l-hayr, ve hüve alâ külli şey'in kadîr.

Allah'dan başka ilâh yokdur. Birdir Allah, şerîki yokdur. Mülk O'nundur, hamd de O'na mahsûsdur, ölümsüz olan yegâne varlık da O'dur. Hayır da O'nun elindedir. Her şeye kâdir olan da O'dur.

2

Sübhânallah velhamdülillah ve lâ ilâhe illallahu vallahu ekber velâ havle velâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm.

Her türlü noksandan münezzehdir Allah. Bütün yücelemeler de O'na mahsûsdur. Allah'dan başka yokdur hiçbir ilâh. Yücelerden yücedir Allah. Bütün kuvvet ve kudret azamet ve izzet sâhibi olan Allah'ındır

3

Subbûhun kuddûsun rabbü'l-melâiketi ve'r-rûh.

Her türlü noksandan münezzeh, her türlü kusurdan müberrâ, meleklerin ve Rûh'un rabbi olan Allah.

4

Sübhânallahi'l-azîm ve bi hamdihî.

Her türlü noksandan münezzeh, kemâl sıfatlarla muttasıf, azamet sâhibidir Allah, hamd de O'na âiddir.

5

Estağfirullahe'l-azîm ellezî lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyel-kayyûm ve etûbu ileyh.

Mağfiret dileniyorum o Allah'dan ki O'ndan başka ilâh yokdur, ölümsüzdür O, bâkîdir, dâimdir, her şeye hayat veren, her şeyi koruyan, muhâfaza eden de O'dur.

6

Allahümme lâ mani'a limâ a'tayte velâ mû'tî limâ mena'te. Velâ yenfe'u ze'l-ceddi minke'l-cedd.

Allahım, senin verdiğine mânî olacak, mâni olduğunu da verecek kimse yokdur. Senin lutfun olmadan kimseye serveti fayda vermez.

7

Lâ ilâhe illallah el-melikü'l-hakku'l-mübîn.

Allah'dan başka yokdur hiç ilâh, O'nun pâdişâh-ı hakîkî olduğuna şübhe yokdur.

8

Bismillahillezî lâ yedurru ma'asmihî şey'ün fi'l-ardi velâ fi's-semâ ve hüve's-semîu'l-alîm.

O Allah'ın ismiyle ki, O'nun izni olmadan ne yerde ne de gökde hiç bir şey zarar veremez. Allah her şeyi görür, Allah her şeyi bilir.

9

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Muhammedin ve sahbihî vesellim.

Allahım efendimiz Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline, ashâbına salât ve selâm eyle.

10

Eûzübillahi's-semîi'l-alîmi mine'ş-şeytâni'r-racîm. Rabbi eûzü bike min hemezâti'ş-şeyâtîn ve eûzü bike rabbi en yahdurûn.

Kovulmuş şeytandan her şeyi gören ve bilen Allah'a sığınırım. Allahım, şeytanların veseveslerinden ve bana yakın olmalarından sana sığınırım.

Kurân İle Duâ

Kur`ân Kur`ân-ı Kerîm'de pek çok duâ âyeti vardır. Hattâ Kur`ân'ın ilk sûresi yani Sûre-i Fâtiha, başdan sona duâdır. Diğer sûrelerde peyderpey zikredilmiş olan duâ cümleleri ekseriyâ peygamberlerin dilinden zâhir olmuşdur ve bunların hepsi bize nasıl duâ edeceğimizi göstermek içindir. Malûm ya her hâlin, her vaktin duâsı ayrıdır. Şimdi size bunlardan bazı misâller vermek istiyorum.

"مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ"[48] mâşâallah, lâ kuvvete illâ billah". Sûre-i Kehf'de zikredilen bu duâ, bir nimete şükür olarak söylenir. İnsan yeni bir eve, yeni bir işe, yeni bir arabaya sâhib olduğunda yahud kendisine büyük bir nimet ihsân edildiğinde böyle demeli. Hikmeti şudur ki, nimeti verenin Allah olduğunu hatırlamak, kendine bir pay çıkarıp böbürlenmemek.

"اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ"[49] innâ lillah ve innâ ileyhi râciûn". Sûre-i Bakara'daki bu duâ, bir musîbet ânında okunur. Bir ölüm, hastalık, kaza, belâ vukû bulduğunda yâhud haberi ulaşdığında bu şekilde duâ etmeli insan. Hikmeti şudur ki, insnan verenin de alanın da Allah olduğunu bilmeli, kendisi de dâhil her şeyin fânî olduğunu, Hakk'a rücû edeceğini gözönünde bulundurmalıdır.

"رَبَّنَا ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ"[50] rabbenâ zalemnâ enfüsenâ ve in lem tağfirlenâ ve terhamnâ le nekûnenne mine'l-hâsirîn". Sûre-i A'raf'daki bu duâ, Âdem aleyhisselâmın duâsıdır ve bir günâha düşüldüğüne okunur. Hikmeti şudur ki, insan bir günah işlediğinde suçu dâimâ kendi nefsi üzerine almalı ve tövbe istiğfar ederek Hakk'a rücû etmelidir.

"وَمَا اُبَرِّئُ نَفْسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ اِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ"[51]. Bu, Yûsuf aleyhisselâmın sözüdür. Bir günâha, bir kötülüğe düşmekden kurtulan kimse bunu

[48] Sure-i Kehf 39
[49] Sure-i Bakara 156
[50] Sure-i A’râf 23
[51] Sure-i Yûsuf 53

okumalıdır. Hikmeti şudur ki, günahdan kaçınan kimse ucuba düşmesin, nefsini tebrie etmesin, onu o günahdan kurtaranın Allah olduğunu bilsin.

"رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ"[52]. Bu duâ istikâmet üzere iken okunmalı. Hikmeti şudur ki, kalbleri çeviren Allah'dır, hiç kimse yarın kalbinin ne hâlde olacağını bilemez. Allah kalbimizi çevirmesin, hidâyetden sonra dalâlete düşenlerden olmayalım diye böyle duâ etmek lâzımdır.

"رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَاَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ"[53] rabbi heblî hükmen ve elhıknî bi's-salihîn". Bu duâ İbrâhim aleyhisselâmın duâsıdır. Bunu hikmete nâil olmak isteyenler, eşyânın hakîkatine vâkıf olmak isteyenler okumalıdır.

"رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ"[54] rabbenâ takabbel minnâ inneke ente's-semîu'l-alîm". Bu duâ da İbrâhim Peygamber'in duâlarındandır. İbâdet ve tâatın, hayır ve hasenâtın kabûlü için okunur.

"رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ * رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ"[55]. Bu da yine İbrâhim aleyhisselâmın duâlarındandır. İnsanın hem kendisi, hem çocukları ve zürriyeti, hem ebeveyni hem de mü'minlerin kâffesi için yapacağı bir duâdır. Pek veciz ve şumüllüdür.

"وَمَا تَوْفِيقِي اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ"[56] vemâ tevfîkî illâ billah, aleyhi tevekkeltü ve ileyhi ünîb". Şuayb Peygamber'in duâsıdır. Bir işe teşebbüs edildiğinde okunması lâzımdır. Hikmeti şudur ki, Allah'ın yardımı olmadan hiçbir işde muvaffak olunamaz, bunu hatırlamakdır. Her işde Allah'a tevekkül etmek ve O'na dayanmak lâzımdır.

"رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي * وَيَسِّرْ لِي اَمْرِي * وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي * يَفْقَهُوا قَوْلِي"[57] rabbişrahlî sadrî ve yessirlî emrî vahlul ukdeten min lisânî yefkahû kavlî" Hazret-i Mûsâ'nın duâsıdır. Bir konuşma yapılacağı vakit okunur. Hoca derse, vâiz vaaza başlamadan evvel okumalıdır. Halkı Hakk'a davet edenlerin duâsıdır.

"رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا"[58] rabbi zidnî ilmâ". Bu duâyı bizzat Cenâb-ı Hakk talîm etmişdir. Ders okuyanların, talebelerin, ilim ehlinin duâsıdır.

---

[52] Sure-i Âl-i İmrân 8
[53] Sure-i Şu'arâ 83
[54] Sure-i Bakara 127
[55] Sure-i İbrahim 40-41
[56] Sure-i Hûd 88
[57] Sure-i Tâ-Hâ 25-28
[58] Sure-i Tâ-Hâ 114

[59]"رَبِّ اِنِّي لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ rabbi innî limâ enzelte ileyye min hayrin fakîr". Hazret-i Mûsâ'nın duâsıdır. Zor durumda kalan, fakîr kalan, darda kalan kimselerin okuyacağı duâdır.

[60]"اَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَۚ ennî messeniye'd-durru ve ente erhamü'r-râhimîn". Eyyûb Peygamber'in duâsıdır. Hastalıkdan kurtulmak için okunur.

[61]"رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ rabbi heblî mine's-sâlihîn". İbrâhim Peygamber'in duâsıdır. Hayırlı bir evlad sâhibi olmak isteyenler böyle duâ etmelidir.

Daha pek çok duâ ve zikir vardır Kur`an'da. Her hâlin, her vaktin bir duâsı vardır, Allah bunları başdan sona talîm etmişdir bize. Eğer bunu bilir, buna göre duâ edersek, her türlü müşkülümüz hallolur, bi inâyetillahi teâlâ.

Sûre-i Fâtiha’nın Bazı Hâssaları

Kur`ân-ı Kerîm'in ilk sûresi olan Sûre-i Fâtiha, öyle azîm, öyle mühim, öyle sırlarla dolu bir sûredir ki müfessirler, bu sûre-i celîleyi uzun uzun şerh ve îzâh etmişlerdir. Hattâ bu sûre-i celîleyi îzâh etmek için müstakil eserler bile kaleme alınmışdır. Bu sûre-i celîledeki esrâr-ı ilâhî yazmakla bitmez. Nitekim "Kur`ân'ın ma'nâsı Fâtiha'da gizlidir" buyurulmuşdur. Bu sûre-i celîlenin ma'nâları ve sırları gibi hâssaları da pek çokdur. Biz teberrüken bunlardan bazılarını yazalım:

- Kim bu sûreyi vird edinir de devamlı okursa, Allah, o kimsenin dünyâda ve ukbâda her ne murâdı varsa ihsân eder
- Kim bu sûreyi vird edinir de devamlı okursa, Allah, o kimseyi, bütün âfet ve belâlardan muhâfaza eder.
- Kim bu sûreyi vird edinir de devamlı okursa, muhakkak zengin olur.
- Doktorların ümit kestiği hastalar için kağıda yazılıp, suya konur ve hastaya suyu içirilirse bi-iznillah şifâ bulurlar.
- Sûre-i Fâtiha'yı gece yatarken Felak ve Nâs sûreleri ile birlikte okuyan kimse, ölüm hâriç, her musîbetden korunur.
- Tehlikeli zamanlarda 19 defa okuyan kimse o tehlikeden zarar görmez.
- Bir kimse, iki rekat namaz kılsa ve her rekatında yedi Fâtiha ile üç İhlâs okusa ve sonra duâ etse, duâsı muhakkak kabûl olur.

[59] Sure-i Kasas 24
[60] Sure-i Enbiyâ 83
[61] Sure-i Sâffât 100

Âyete’l-Kürsî’nin Bazı Hâssaları

- 170 kere her ne murâd için okunsa kabûl olur.
- Cuma namazından sonra 7 defa okuyanın duâsı makbûl olur.
- Gece yarısında 225 kere okuyanın her müşkülü âsân olur, düşmanlarına gâlib olur, maksûduna nâil olur.
- Abdest aldıkdan sonra okumaya devam edenlerin ölümü âsân olur.
- Uykudan önce okuyanlar her türlü fenâlıklardan emîn olur.
- Namazdan sonra okuyanların günâhlarına kefâret olur.
- Kızgınlık hâlinde okunursa kişinin gadabı zâil olur.
- Evham, vesvese, korku ve heyecan için 7 kere okunursa şifâ olur.

Yedi Âyete’l-Kürsî

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Hergün mutlakâ Besmele çekip yedi Âyetelkürsî okuyunuz. Bunlar size tenbîhâtımdır, isteyen yapar isteyen yapmaz, cebir yok. Yedi Âyetelkürsî şöyle okunacak. Bir öne üfür, bir arkana, bir sağa, bir sola, bir üste, bir alta, bir tânesini de yut. Her türlü belâyı ve kazâyı önler. Hattâ muhârebe zamânında, düşmân önünde kalsan veya dağlarda kırlarda, korkulu yerlerde kalsan, kimse olmasa, bunu okursan, hiçbir düşmân, hiçbir vahşî hayvan sana fenâlık yapamaz. Bunun te'sîri senin i'tikâdına, îmânına ve ihlâsına bağlıdır. Allah'a sıkı tutun ha! Kalbin Allah'lı olsun. Yalnız kelime ile olmaz. Bal bal demekle insanın ağzı tatlanmaz, balı tatmak lâzımdır.

Sûre-i Bakara’nın Son İki Âyeti : Âmenerresûlü

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Habîb-i Hudâ Efendimize, Sûre-i Bakara'nın sonu bilâ-vâsıta nâzil oldu. Bu Sûre-i Bakara'nın sonunu ezberle ve oku! Bir kimse, bu âyetleri akşamdan okur yatarsa, sabaha kadar ibâdet etmişçesine ecre nâil olur.

Sûre-i Haşr’ın Son Âyetleri

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Beş vakit namaz kılmak nimetine mazhar olanlar ve câmiye ve cemaate devâm edenler, Sûre-i Haşr'ın nihâyetini, "Hüvallahüllezî lâ ilâhe illâ hû", orasını ezberleyiniz. Ve bunu sabah namazının farzından sonra okuyunuz. Ve Akşam namazından sonra da okuyunuz. Ki sünnet-i Resûl'dür. Sabah namazından sonra okuyanlar, Kur`ân'ın fazîleti ve nûru ile akşama

kadar Allah'ın hıfz u emânında olurlar. Akşamdan okuyanlar da sabaha kadar gene Allah'ın hıfz u emânında bulunurlar. İhmâl etme, ezberleyiver.

Efendi Hazretleri İRŞAD nâmındaki eserinde de bu husûsa dikkat çekmişler ve İmâm-ı Tirmizî'nin Sahîhindeki Mu'kil bin Yesâr radıyallahu anhdan rivâyet edilen şu hadîs-i şerîfi nakletmişlerdir:

Her kim, sabahları uykudan kalkdığında, "Eûzü billâhi's-semî'il 'alîmi mine'ş-şeytâni'r-racîm" diye başlamak sûretiyle, Sûre-i Haşr'ın son üç âyetini okursa, Cenâb-ı Hakk o kimse için yetmiş bin melek memûr eder. O melekler, bu âyetleri okuyan zât için akşama kadar duâ etmekle emr olunurlar. Eğer bu âyetleri okuyan kimse, okuduğu gün içinde vefât ederse, kendisine şehîdlik rütbesi verilir. Bu âyetleri üç isti'âze ile yani üç defâ "Eûzü billâhi's-semî'il 'alîmi mine'ş-şeytâni'r-racîm" diyerek akşamları da okursa yine yetmiş bin melâike sabaha kadar o zât için duâ ederler. O zât, o gece içinde vefât ederse, şehîdlik rütbesi ile taltîf olunur.

Efendi Hazretleri, "Bu sevâbları ve dereceleri duyup da yapmayanların hâllerine ve akıllarına şaşmak gerekir" buyurmuşlardı.

Mülk Sûresinin Hâssaları

Efendi Hazretleri bu sûre-i celîlenin hâssaları hakkında şöyle buyurdular:

Bu sûre-yi celîlenin hâssalarından biri şudur ki, yedi kerre okuyan kişi belâlardan emîn olur. Bir başka hassası ise okuyanın kaybettiği şeyi bulmasıdır. Sabah-akşam bu sûre-i celîleyi okumaya devam edenler, kabir azâbından kurtulur ve kabir suâllerine cevâbı âsân olur.

Efendi Hazretleri bu sûre-i celîle hakkında buyurdular ki:

Sûre-i Mülk'ü ezberleyiniz, ezberleyemeyenler yüzünden okumasını öğrensin ve mümkünse her gece okusun. Her gece okumak mümkün olmazsa haftada iki gece okusun. İhmâl etmeyiniz. Cenâb-ı Hakk bu sûre-i celîlenin okunduğu yerden itibâren fersah fersah rahmetini ve bereketini inzâl eder. Bu sûre-i celîle cümle evliyâullah tarafından vird edinilmişdir, virdlerinde mukayyeddir. Esrârı gâyet de büyükdür. Vird edinerek okuyanlar bu esrâra vâkıf olurlar.

Ölülerinize de bu sûre-i celîle-i muhakkak okuyunuz, okutunuz. Bilhassa cenâze kabre konulurken bu sûre-i celîle okunmalıdır. Bazı hâfız efendiler cenâzelerde nedense Sûre-i Mülk'ü okumuyor, başka sûreler veya aşr-ı şerîfler okuyorlar. Elbette hepsi de Kur`ân'dandır ama bu sûre-i celîlede ayrı bir hâssa vardır.

Efendi Hazretleri, vakti müsâit olanlara, her öğle ve yatsı namazından sonra bu sûre-i celîleyi okumalarını tavsiye ederlerdi.

Sûre-i Kadr’in Hâssaları

Efendi Hazretleri bir sohbetlerinde buyurdular ki:

> Bir cenâze defnedildiğinde kabirden alınan bir avuç toprak üzerine üç defa Sûre-i Kadr okunup, kabre atılırsa, o kişi azâba müstehak olsa dahî, Cenâb-ı Hakk onu affeder.

Başka bir sohbetlerinde de bu sûre-i celîlenin fazîletine dâir şöyle buyurdular:

> Abdest aldıkdan sonra üç defa Sûre-i Kadr'i okuyana, Cenâb-ı Hakk sekiz cennetin kapılarını açar, dilediğinden girmesine izin verir.

Ziynetü'l Kulûb adlı eserinde de bu sûre-i şerîfin havassı hakkında şunları yazmışlardır:

> Bu sûreyi Ramazan gecesi bin kerre okuyan Allahu Sübhânehû ve Teâlâ’yı rüyâsında görür, Pazartesi gecesi beşyüz defa okuyan Nebiy-yi Ekrem'i ma'nâ âleminde görür ve bağlı işleri feth olur.

İRŞAD adlı eserinde de, bu sûre-i celîlenin şu hâssalarını beyân etmişlerdir:

> Bir kimse yatsı namazından sonra yedi kerre Sûre-i Kadr'i okuyacak olursa, o kimseyi Allah her türlü belâdan, o gecenin sabahına kadar hıfzeder. Yetmiş bin melâike, o kimse için duâcı olur. O kimsenin kabri genişletilir, kabir darlığı görmez. İnd-i ilâhîdeki makâmını dünya hayatında iken görür. Bir kimse, Sûre-i Kadr'i sabah namazından sonra on bir defa okursa, Allah o kuluna yetmiş kerre rahmet nazarı ile nazar eder. Allah bir kuluna bir kerre rahmet nazarı ile nazar ederse o kuluna bir daha azâb etmez. Bir kimse güneşin zevâlinde, yirmi bir kerre Sûre-i Kadr'i okursa, âhiretteki makâmını dünyâ hayatında iken görür. Bütün ma'siyyetlerden emîn olur. İnsanlar arasında azîz olur.

Kevser Sûresinin Bir Hâssası

Efendi Hazretleri bir sohbetlerinde bu sûre-i celîlenin havâssından bahisle buyurdular ki:

> Sabah namazına kalkamayanlar, yatarken Sûre-i Kevser'i okuyup, "Ey bu sûreye müvekkel olan melâike! Beni sabah namazına kaldırmazsanız yevm-i kıyâmetde sizden davâcıyım" derse, o kişiyi melekler mutlaka

sabah namaz için uyandırırlar. Kişi tembellik edip de kalkmazsa, yatağından aşağı atarlar.

Yûnus Peygamber’in Duâsı

Malûm ya Yûnus aleyhisselâmdan bir zelle sâdır olmuşdu da, onu denize atdılar, onu bir balık yutdu. Yûnus Peygamber günlerce o balığın karnında kaldı. O müddet zarfında hep Allah'ı tesbîh eyledi, nefsini tahkîr eyledi, hatâsını itirâf eyledi, Allah'a ilticâ eyledi. Yûnus Peygamber'in balığın karnında iken yapdığı tesbîh şu idi:

لَّا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

Lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü mine'z-zâlimîn.

Cenâb-ı Hakk Kur`ân-ı Kerîminde bu hâdiseyi beyân ederken, "فَلَوْلَا اَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ * لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ" buyuruyor. Yani eğer Yûnus müsebbihînden olmasaydı yani kendi noksânını itiraf ederek, Allah'a ilticâ etmeseydi kıyâmet gününe kadar o balığın karnında kalırdı. Âyetin zâhirinden çıkan manâ açık, oradan halâs olmazdı, orada kalırdı, ölür giderdi demekdir bu. Bunun bir de bâtınî manâsı vardır ki onu de bize ehlullah haber vermişdir. Gafletde bulunan insan, nefsine mahkûm olan insan zulmet içindedir. O zulmetden halâs olmanın çâresi, tesbîhdir, tehlîldir, zikirdir, tövbe istiğfardır. Nasıl ki Yûnus Nebî, balığın karnındaki zulmetden tesbîh ile kurtulduysa, nefsin karanlıkları içinde esîr olan insan da ancak tövbe ile, istiğfar ile, Allah'a ilticâ ederek kurtulabilir, necâta, felâha erişebilir. Nitekim Cenâb-ı Mevlânâ buyurur:

Ey nefsine esîr olan kişi! Ten hapishânesinden ve beden balığından halâs olmak istersen, Yûnus gibi tesbîh ve takdîsden hâlî olma. Yoksa kıyâmete kadar tabîat zindanında beşeriyyet kayıtlarıyla bağlı olarak kalırsın.

Bu tesbîhin manâsı çok derindir. Biz burada onu tam manâsıyla îzâh edemeyiz. Kısaca meâlini verip geçelim. "Lâ ilâhe ente", "senden başka ilâh yokdur" demekdir. Kelime-i Tevhîd'in başka türlü bir ifâdesidir bu. "Sübhâneke", "seni tesbîh ederim, sen noksan sıfatlardan münezzehsin" demekdir. "İnnî küntü mine'z-zâlimîn", "Muhakkak ki ben nefsine zulmedenlerden oldum" demekdir. Nefsine zulmetmek, günahkâr olmak, hatâya etmek, gaflete düşmek manâsınadır.

Peygamberimiz belâlardan, kederlerden kurtulmak için bu duâyı tavsiye etmişdir. "Bir kimseye üzüntü veya belâ geldiğinde bunu okursa kurtulur" buyurmuşlardır". Hikmeti şudur ki, başa gelen belâlar, musîbetler, elemler, kederler hep insanın kendi hatâlarından meydana gelir. Nitekim Cenâb-ı Hakk, "مَا اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَمَا اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ" buyurmuşdur. Bunları bertaraf etmenin yolu,

bir tarafdan nefsi tahtie etmek, yani tövbe ve istiğfar ile hatâyı itiraf etmek, diğer tarafdan Cenâb-ı Hakk'ı tesbîh etmek yani O'nu tenzîh etmek, berî tutmakdır. İnsanları ekserisi maalesef bunun tersini yapıyor, nefsini hiç suçlamıyor, suçu kadere yüklüyor. Bu, başa gelen belâdan daha büyük bir belâdır. Tam bir felâketdir. Böyle yapanlar, ne belâdan kurtulabilir, ne de o belâya sebeb olan hatâlarından, günahlarından. Eğer insan, kusûru kendinde bulur, suçunu itiraf eder, nefsini hakîr kılar, Cenâb-ı Hakk'ın merhametine ilticâ ederse, hem feraha çıkar, o belâdan kurtulur, hem de hatâsını, günâhını affettirmiş, sildirmiş olur. Bu itibarla hiç ihmâl edilmemesi gereken, dile vird edilmesi lâzım gelen bir duâdır bu, vesselâm.

Yâ Mukallibe’l-Kulûb Sebbit Kalbî Alâ Dînik

"Ey kalbleri hâlden hâle çeviren Allahım, kalbimi dînin üzere sâbit kıl" diye tercüme edebileceğimiz bu duâ Resûl-i Ekrem Efendimizin ta'lîm ettiği duâlardan biridir. Bazı rivâyetlerde "sebbit kulûbenâ" lafzı ile yani cemî' sîgası ile gelir ki bu şekliyle Sûre-i Fâtiha'daki "ihdines sırâtal müstakîm" âyet-i celîlesi ile hemen hemen aynı ma'nâya gelir.

Bu duâ cümlesinin kalbi, kalb kelimesidir. Kalb, değiştirmek, çevirmek anlamına gelen "قَلَب kalebe" kökünden türemişdir. Bazıları lisânımıza da girmiş olan inkılâb, münkalib, taklîb, mukallib gibi birçok müştâkları vardır. Mukallib, değiştiren, çeviren, döndüren ma'nâsına olup aynı zamanda çokluk, sıklık ve sürat ifâde eder. Kalbe bu ismin verilmesinin sebebi, tecellîgâh-ı ilâhî olan kalbin, Cenâb-ı Hakk'ın her ân ayrı bir tecellîsi ile, durmadan değişmesi yüzündendir. İnsanın kalbi dâimâ bu tecelliyâtın tesiri altındadır ve tecelliyât-ı ilâhî nâmütenâhîdir yani hiç tekrâr etmez.

Bu duâya, okuyan kişinin mertebesine göre, üç türlü ma'nâ vermek mümkündür:

Îmân bir mevhibe-i ilâhîdir yani Allah bir kulunun kalbini çevirmedikçe o kula hidâyet nasîb olmaz. Kendisine hidâyet olunan bir kul da dalâlete düşmekden emîn olamaz. Öyleyse kul, Allah'a dâimâ niyâz ederek, hidâyet üzere kalmayı istemeli, dalâlete ve küfre düşmekden endîşe etmelidir. Nitekim her namazda okuduğumuz Fâtiha'daki "اهدِنَا الصِّرَاطَ المُستَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنعَمتَ عَلَيهِمْ غَيرِ المَغضُوبِ عَلَيهِمْ وَلاَ الضَّالِّينَ" âyetleri bize bunu beyân ve ta'lîm eder.

Îmânın bir üst mertebesi, Hakk'ın emirlerine uymak ve yasaklarından kaçınmakdır yani her işde ve herhâlde Hakk'ın rızâsına uygun hareket etmekdir. Bu itibarla bu duânın ma'nâsı "Hangi hâlde olursam olayım, beni ibâdetden ve senin râzı olacağın amellerden dûr etme Allahım" demekdir. Zîrâ başı sıkışınca Allah'ı

hatırlayıp feraha çıkınca Allah'ı unutan insanlar pek çokdur. Rahatı yerindeyken Allah'a ibâdet edip, başı sıkışınca ısyân edenler de vardır.

Îmânın en üst mertebesi, kişinin dâimâ Hakk ile berâber olduğunu bilmesi ve buna göre hareket etmesidir. Bu mertebedeki kişiye göre bu duânın ma'nâsı, tecelliyât-ı ilâhî hangi cihetden zuhûr ederse etsin, ister kahır ister lutuf, ister cemâl ister celâl, her hâl ü kârda Hakk'ın zikrinden ayrılmamayı ve dâimâ Hakk ile berâber olmayı istemekdir.

Hakkı Hak Bâtılı Bâtıl Göster Allahım

اَللّٰهُمّ اَرِنَا الْحَقّ حَقًّا وَارْزُقْنَا اِتِّبَاعَه وَاَرِنَا الْبَاطِلَ بَاطِلً وَارْزُقْنَا اِجْتِنَابه

Allahümme erine'l-hakka hakkan verzukne'ttibâ'ah ve erinel bâtıla bâtılan verzukne'ctinâbeh.

Allahım! Bize hakkı hak bâtılı bâtıl göster ve hakka uymayı, bâtıldan kaçınmayı nasîb et.

Nice insanlar vardır ki, hak zannederek bâtıla tutunmuşlar, doğru zannederek yanlışın peşine düşmüşlerdir. Bâtılı hak, hakkı bâtıl belleyen nice insanlar gelmiş geçmişdir. Târih bunların misâlleri ile doludur. İslâm âleminde bile nice sapık fırkalar, nice bâtıl mezhebler zuhûr etmişdir.

Peki, hak ve hakîkat gün gibi âşikâr olduğu halde, nasıl oluyor da bunca insan bâtılı hak, hakkı bâtıl belleyebiliyor?

Hakkı hak, bâtılı bâtıl görebilmek, kalb gözünün açık olmasına bağlıdır. Nasıl ki baş gözü kör olan bir kimse, gece ile gündüzü ayırd edemezse, kalb gözü kör olan da, hak ile bâtılı ayırd edemez. Kalb gözünü açan da kör eden de Allah'dır. Zîrâ Allah, Kur`ân-ı Kerîm'de defalarca beyân ettiği üzere, dilediğine hidâyet eder, dilediğini de dalâletde bırakır. Öyleyse hepimiz dâimâ yukarıdaki gibi duâ etmeli ve hidâyetden mahrûm kalmamak için Allah'a yalvarmalıyız.

Hak ile bâtılı ayırd edebildiği halde, hakka tâbi olmayan ve bâtılın peşinden giden nice insanlar da vardır. Bunlar, kalb gözleri açık olduğu için, hak ile bâtılı ayırd edebilen ama kalblerindeki marazlar sebebiyle doğru yoldan çıkanlardır. İnsanı hak yoldan çıkaran kalb marazları, kibir, ucub, hased, riyâ, hırs, kîn, gadab, tamah gibi kötü sıfatlardır. İnsanı doğru yoldan çıkaran, bâtıla meylettiren işte hep bu kötü sıfatlardır. Öyleyse bunlardan kurtulmak için de Cenâb-ı Hakk'ın yardımını istemek lâzımdır. Gerçi bunlardan kurtulmak, insanın nefsi ile mücâdelesine ve gayretine bağlıdır fakat bu mücâdeleden zaferle çıkabilmek için mutlak sûretde Cenâb-ı Hakk'ın yardımı lâzımdır.

Ma'nâ itibarıyla Sûre-i Fâtiha'nın son iki âyetini hatırlatan bu duâ, işte bu yüzden çok kıymetlidir.

Beni Bir Ân Bile Nefsim İle Başbaşa Bırakma Allahım

Sultânü'l Enbiyâ Habîb-i Kibriyâ Muhammed Mustafâ sallallahu teâlâ aleyhi ve sellem Efendimizin sıkıntıda olanların okuması için ta'lîm ve tavsiye ettiği duâlardan biri de şudur:

اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

Allahümme rahmeteke ercû, felâ tekilnî ilâ nefsî tarfete 'aynin, ve aslıh lî şe'nî küllehû, lâ ilâhe illâ ente.

Allahım! Senin merhametine öyle muhtâcım ki beni nefsim ile bir an bile başbaşa bırakma ve bütün işlerimi ıslâh eyle. Senden başka ilâh yok.

Resûl-i Ekrem Efendimizin ashâbına ve dolayısıyla bizlere ta'lîm ettiği bu özlü duâ da tıpkı diğerleri gibi nice hikmetlerle doludur.

İnsanın başına gelen derdler ve belâlar ister maddî ister ma'nevi olsun hep kendi nefsindendir. Sûre-i Nisâ'daki "مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللهِ وَمَا أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ" âyet-i kerîmesi bu hakîkati beyân eder. Bir önceki âyet-i kerîmede "قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللهِ" cümlesi ile beyân edildiği üzere aslında her şeyi ve her işi yaradan Allah'dır ama Allah hiç kimsenin kötülüğüne râzı değildir. Günâhı, ısyânı, kötülüğü kul kisbeder, Allah dilerse halkeder. Meselâ Allah bir kulunun içki içmesini istemez ama hikmeti gereği kulunu serbest bırakmışdır. Eğer o kul nefsi ile mücâdele etmez de canı istediği zaman içkiye el uzatırsa gökden bir el uzanıp da şişeyi ya da kadehi yere devirmez ve o kul o günâhı irtikâb eder. Âdetullah böyledir. Bunun hilâfına olan hâller hârikulâde hallerdir yani istisnâdır. İşte bu yüzden insan başına bir derd geldiğinde kendi nefsini levm etmeli, kusûru kendisinde aramalı ve o hatâsına tövbe etmeli ve Allah'ın merhametine sığınmalı ve O'na yalvarmalıdır ki hem o günâhdan hem de o günâhın sebeb olduğu ma'nevî sıkıntıdan kurtulabilsin.

Resûl-i Ekrem Efendimizin bu duâ ile işâret ettiği diğer bir husûs da kulun kötülüklerden uzak kalması ve dâimâ sâlih amellerle meşgûl olması mes'elesidir ki bu da ancak Allah'ın tevfîkiyle olur ve şu şekillerde tezâhür eder:

Allah bazen kulunun işlemeye niyetlendiği bir günâhı, önüne bir engel çıkartarak onu muhâfaza eder. Buna tevfîk-i rabbânî denir. Bu, aynı insanda defalarca da olabilir. Bazıları bunu farkeder ve Allah'a şükreder, bazıları ise öyle gâfildir ki sanki bir fırsatı kaçırmış gibi üzülür. Yine aynı şekilde Allah bazen kulunu hiç

niyeti olmadığı halde güzel işlere meylettirir, önüne güzel fırsatlar çıkartır. Bazı kullar bunu ganîmet bilir ve Allah'a şükreder, bazıları farkında bile olmaz. Bunlar gafletleri sebebiyle kötülüğe düşme tehlikesi yüksek olan kullardır. Bunların necâtı gafletden kurtulmalarına bağıldır.

Cenâb-ı Hakk'ın kulunu kötülükden muhâfaza etmesinin diğer bir yolu da şudur. Allah kulunu kendi zikriyle ve ibâdeti ile meşgûl ederek onun kötülüğe meyletmesine mâni' olur. Allah dilediği kuluna iyilikleri ve hayırlı amelleri sevdirir ve kolaylaştırır, böylece o kul başkalarına zor gelen bir çok hayırlı işi seve seve yapar. Bu kulların öncekilerden farkı Cenâb-ı Hakk'ın lutuf ve inâyetiyle gafletden kurtulmuş olmalarıdır. Ancak henüz tezkiye-i nefs etmedikleri için yine de tehlike altındadırlar.

Üçüncü bir yol daha vardır ki Cenâb-ı Hakk, bazı kullarını kötülüklerden korumak için onların kalbindeki kibir, riyâ, ucub, hased, kîn, hıkd, tamah, şehvet, gadab gbi şeytânî sıfatları temizler ve onların kalblerini kendi muhabbetiyle doldurur. Böylece o kullar aslâ günâha ve kötülüğe meyletmezler çünkü insanı kötülüğe götüren gafletden ve şeytânî sıfatlardan tamâmen kurtulmuşlardır.

Büyük Bir Tesbîh

سبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ المَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ

Sübbûhun Kuddûsün ve Rabbü'l-melâiketi ve'r-Rûh

ÎZÂH

Sübbûh ve Kuddûs, esmâ-yı ilâhiyyedendir. Sübbûh, Cenâb-ı Hakk'ın noksan sıfatlardan münezzeh, kemâl sıfatlarla muttasıf olduğunu ifâde eder. Kuddûs ise, Cenâb-ı Hakk'ın hislerin idrâk etdiği, hayâlin tahayyül etdiği, vehmin tevehhüm etdiği, aklın tefekkür etdiği her vasıfdan münezzeh ve müberrâ olduğunu ifâde eder. "Rabb'ül-melâiketi ve'r-Rûh", meleklerin ve Rûh'un rabbi demekdir. Rûh hakkında çeşitli görüşler ileri sürülmüşdür. Cebrâil'dir diyenler olmuşdur. Büyük bir melekdir diyenler olmuşdur. Rûh-ı Muhammedî'dir yâhud Hakîkat-i Muhamediyye'dir diyenler de olmuşdur.

Resûl-i Ekrem Efendimiz bu tesbîhi rükûda ve secdede hep okurlarmış. Bunun ne büyük bir tesbîh olduğunu bundan da anlayabiliriz.

Güneşin Doğuşuna ve Batışına Yakın Okunacak Bir Duâ

Büyük velîlerden İbrâhim Teymî Hazretlerinin Hızır Aleyhisselamdan öğrendiği bu fazîletli duâ, güneşin doğuşuna ve batışına yakın vakitlerde okunmalıdır. Aşağıdakilerden her biri yedi defa okunur:

- Fâtiha Sûresi
- İhlas Sûresi
- Felak Sûresi
- Nâs Sûresi
- Kâfirûn Sûresi
- Âyete'l-Kürsî
- Sübhânallahi velhamdülillahi ve lâilâheillallahu vallahuekber
- Salâvât-ı Şerîfe
- Kendimiz, ana babamız, yakınlarımız ve gelmiş geçmiş bütün mü'minler için istiğfâr.

Bunları okudukdan sonra yedi kere de şu duâ okunur:

Allahümmef'al bî ve bihim 'âcilen ve âcilen fi'd-dîni ve'd-dünyâ ve'l-âhireti mâ ente lehû ehluhû velâ tef'albinâ yâ mevlânâ mâ nahnü lehû ehluh. İnneke 'afüvvün halîmün cevâdün kerîmün raûfû'r-rahîm.

Bu duânın meâli şudur: "Allahım, bana ve bütün mü'minlere gerek dînî gerek dünyevî hususlarda senin şânına lâyık şekilde muamele et, bize bizim lâyık olduğumuz muameleyi yapma. Muhakkak ki senin affına, müsâmahakârlığına, cömertliğine, keremine, merhametine nihâyet yokdur".

Bu duâ, İmâm-ı Gazâlî'nin İhyâ-i Ulûmüddîn adlı muhalled eserinde zikredilmişdir.

Sabah Namazında Sonra Yapılacak Tesbîhât

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri sabah namazından sonra şu tesbîhâtın yapılmasını tavsiye etmişlerdi:

Lâilâheillallâhu vahdehû lâ şerîkeleh lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve 'alâ külli şey'in kadîr (10 defa). Sübhânallâhi velhamdülillâhi ve lâilâheillallâhu vallâhu ekber velâ havle velâ kuvvete illâ billâhil 'aliyyil 'azîm (10 defa). Sübhânallâhi ve bihamdihî sübhânallâhil 'azîm (10 defa). Estağfirullah (100 defa). Lâilaheillallah (100 defa).

Her İşin Hayrolması İçin Yapılacak Duâ

Efendi Hazretleri, "Her kim bu duâyı sabah namazlarından sonra yedi defa okursa Allah, o kişinin bütün işlerini hayreyler" buyurdular:

“Allahümme yâ müfettihu fettih umûrenâ 'alel hayr, vallahu hayrun hâfızan ve hüve erhamürrâhimîn”.

Bu duânın meâli şöyledir: “Ey kapalı kapıları açan, müşkülleri halleyleyen Allahım, kapalı kapıları hayırlısıyla aç, müşküllerimizi halleyle, işlerimizi yoluna koy. Şübhesiz ki Allah, muhâfızların en hayırlısıdır, merhametlilerin en merhametlisi de O'dur”.

Her Hâl ü Kârda Zikrullah

Her dâim lâilâheillallah
Her işde bismillah
Her teşvişde eûzübillah
Her güzellikde ve hoşlukda mâşâallah
Her günâhda ve gafletde estağfirullah
Her musîbetde innâ lillah
Her hâlde elhamdülillah
Her nimetde eşşükrülillah
Her acâiblikde sübhânallah
Her tebrikde bârekallah
Her darlıkda ve zorlukda hasbiyallah
Her işin öncesinde inşâallah
Her teşebbüsde tevekkeltü 'alallah
Her hâdisede lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah

ÎZÂH

Allah'a bağlı olan kalbler her yerde, her zaman, herhâlde, her işde Allah'ı zikreder. Her işi, her hâdiseyi, her şeyi zikrullah için fırsat bilir Allah'lı kalbler. Bir işe mi girişdiler, "bismillahirrahmânirrahîm" derler, Allah'ın adıyla yaparlar o işi. Kalblerine bir vesvese mi geldi, "Eûzubillahimineşşeytânirracîm" derler, Allah'a sığınırlar. Bir güzellikle mi karşılaşdılar, "mâşâllah" derler, Cenâb-ı Hakk'ın kudreti karşısında hayranlıklarını dile getirirler. Bir musîbete mi uğradılar, "innâ lillah" derler, Hakk'a teslîm olduklarını ifâde ederler. Bir gaflete yâhud hatâya mı düşdüler "estağfirullah" derler, tövbe ile Allah'a rücû ederler. Bir nimete mi eriş-diler, "eşşükrülillah" derler, Allah'a teşekkür ederler. Birisini tebrik mi edecekler, "bârekallah" diyerek tebrik ederler, Allah mübârek kılsın derler. Bir acâiblikle mi

karşılaşdılar, "sübhânallah" derler, Allah'ın işine akıl ermez demek isterler. Bir zorlukla mı karşılaşdılar, "hasbiyallah" derler, Allah bana yeter derler. Bir teşebbüsde mi bulunacaklar, bir işe mi atılacaklar, "tevekkeltü alallah" derler, Allah'ı vekil ederler, Allah'a güvenirler, Allah'a dayanırlar. Bir işe mi niyetlendiler, "inşâllah" derler, Allah dilemedikçe hiçbir işe kâdir olmadıklarını bilirler. Hayır yâhud şer her ne zuhûr ederse, "lâ havle velâ kuvvete illâ billah" derler, her şeyin Allah'ın yed-i kudretinde olduğunu ifâde ederler. Ve her fırsatda Hakk'ı tevhîd ederler, "lâilâheillallah" derler, Hakk'dan gayrı ilâh olmadığını ilân ederler.

Üveys el-Karanî Hazretlerinin Bir Münâcâtı

اِلَهِی اَنْتَ رَبِّی وَ اَنَا الْعَبْدُ * وَ اَنْتَ الْخَالِقُ وَ اَنَا الْمَخْلُوقُ
وَ اَنْتَ الرَّزَّاقُ وَ اَنَا الْمَرْزُوقُ * وَ اَنْتَ الْمَالِكُ وَ اَنَا الْمَمْلُوكُ
وَ اَنْتَ الْعَزِيزُ وَ اَنَا الذَّلِيلُ * وَ اَنْتَ الْغَنِیُّ وَ اَنَا الْفَقِيرُ
وَ اَنْتَ الْحَیُّ وَ اَنَا الْمَيِّتُ * وَ اَنْتَ الْبَاقِی وَ اَنَا الْفَانِی
وَ اَنْتَ الْكَرِيمُ وَ اَنَا اللَّئِيمُ * وَ اَنْتَ الْمُحْسِنُ وَ اَنَا الْمُسِیءُ
وَ اَنْتَ الْغَفُورُ وَ اَنَا الْمُذْنِبُ * وَ اَنْتَ الْعَظِيمُ وَ اَنَا الْحَقِيرُ
وَ اَنْتَ الْقَوِیُّ وَ اَنَا الضَّعِيفُ * وَ اَنْتَ الْمُعْطِی وَ اَنَا السَّائِلُ
وَ اَنْتَ الْاَمِينُ وَ اَنَا الْخَائِفُ * وَ اَنْتَ الْجَوَّادُ وَ اَنَا الْمِسْكِينُ
وَ اَنْتَ الْمُجِيبُ وَ اَنَا الدَّاعِی * وَ اَنْتَ الشَّافِی وَ اَنَا الْمَرِيضُ
فَاغْفِرْلِی ذُنُوبِی وَ تَجَاوَزْ عَنِّی وَ اشْفِ اَمْرَاضِی يَا اَللّٰهُ يَا كَافِی * يَا رَبُّ يَا وَافِی * يَا رَحِيمُ يَا شَافِی * يَا
ىِفِاعَمُ ايَ مُيرِكَ

OKUNUŞU

Bismillâhirrahmânirrahîm
İlâhî
Ente rabbî ve ene'l-'abd
Ve ente'l-hâlık ve ene'l-mahlûk
Ve ente'r-rezzâk ve ene'l-merzûk
Ve ente'l-melik ve ene'l-memlûk
Ve ente'l-azîz ve ene'z-zelîl
Ve entel'l-ganî ve ene'l-fakîr
Ve ente'l-hayy ve ene'l-meyyit
Ve ente'l-bâkî ve ene'l-fânî
Ve ente'l-kerîm ve ene'l-leîm
Ve ente'l-muhsin ve ene'l-müsî
Ve ente'l-gafûr ve ene'l-müznib
Ve ente'l-azîm ve ene'l-hakîr
Ve ente'l-kavî ve ene'z-za'îf

Ve ente'l-mu'tî ve ene's-sâil
Ve ente'l-emîn ve ene'l-hâif
Ve ente'l-cevâd ve ene'l-miskîn
Ve ente'l-mücîb ve ene'd-dâ'î
Ve ente'ş-şâfî ve ene'-l-marîz
Fağfir li zünûbî ve tecâvez 'annî veşfi emrâdî
Yâ Allah Yâ Kâfî Yâ Rabbü Yâ Vâfî Yâ Rahîmü Yâ Şâfî Yâ Kerîmü Yâ Mu'âfî

MEÂLİ

Bismillâhirrahmânirrahîm
Allahım
Sen efendisin ben kulum
Sen yaradıcısın ben yaradılanım
Sen rezzâksın ben merzûkum
Sen pâdişahsın ben köleyim
Sen yücesin ben zelîlim
Sen zenginsin ben fakîrim
Sen dirisin ben ölüyüm
Sen ebedîsin ben geçiciyim
Sen kerem sâhibisin ben nankörüm
Sen ihsân sâhibisin ben hatâlıyım
Sen affedicisin ben günahkârım
Sen büyüksün ben hakîrim
Sen kuvvetlisin ve zayıfım
Senin işin vermek benimki istemek
Sen emînsin ben korku içindeyim
Sen cömertsin ben yoksulum
Sen duâları kabûl edensin ben duâcıyım
Sen şifâ verensin ben hastayım
Günahlarımı bağışla, beni cezâlandırma ve hastalıklarıma şifâ ver
Yâ Allahu Yâ Kâfî Yâ Rabbu Yâ Vâfî Yâ Rahîmü Yâ Şâfî Yâ Kerîmü Yâ Mu'âfî

Râbiatü’l-Adeviyye Hazretlerinin Seher Münâcâtı

Bismillâhirrahmânirrahîm. İlâhî gâreti'n-nücûmü ve nâmeti'l-'uyûnü ve uğlikat ebvâbü'l-mülûki ve bâbüke meftûhun li's-sâilîn. İlâhî ve seyyidî mâ kâne nasîbî mine'd-dünyâ a'taytehû lil küffâri ve mâ kâne nasîbî mine'l-'ukbâ a'taytehû li 'usâti'l-mü'minîn. Felâ urîdü mine'd-dünyâ illâ zikreke velâ mine'l-'ukbâ illâ ru'yetek. İlâhî lestü fîl belvâ velâ eşkû mine'l-belvâ murâdî minke yâ su'lî bilâ mennin velâ selvâ. Ve in a'tayteni'd-dünyâ ve in a'teyteni'l-ukbâ felâ erdâ mine'd-dâreyni illâ ru'yetel Mevlâ.

Bismillâhirrahmânirrahîm. Allahım! Yıldızlar battı, gözler uykuya daldı, mal-mül makâm-mevki' sâhiblerinin kapıları kapandı, senin kapın ise senden isteyenler için hep açık. Allahım! Efendim! Dünyâdan nasîbim ne ise onu kâfirlere, âhiretden nasîbim ne ise onu da günâhkâr mü'minlere ver. Dünyâdan istediğim tek şey senin zikrin, ukbâdan istediğim ise sâdece senin cemâlini görmekdir. Allahım! Belâlar içinde değilim, olsam da belâlardan şikâyet edecek değilim. Senden istediğim ne kudret helvası ve ne de bıldırcın etidir. Dünyâyı da istemem ukbâyı da istemem ancak senin cemâlini görmek isterim.

Râbiatü’l-Adeviye Hazretlerinin Yakarışları

Allahım! Eğer cehennem korkusuyla ibâdet ediyorsam sana, beni cehennemin ateşiyle yak. Eğer cennet ümîdiyle ibâdet ediyorsam sana, beni cennetinden eyle ırak. Eğer sırf senin için ibâdet ediyorsam sana, beni cemâlinden mahrûm eyleme mutlak.

Allahım! Benim dünyâdaki tek işim, hep seni zikretmek hep seni anmak. Âhiretdeki tek ümîdim de, ancak sana kavuşmak sana mülâkî olmak. Senden tek dileğim budur ammâ, sen nasıl istersen öyle yap. Çünkü benim düstûrum hep, senin takdîrine râzı olmak.

Marûf el-Kerhî Hazretlerinin Bir Duâsı

Bismillahirrahmânirahîm. Hasbiyallahu li dînî. (Dînim için Allah bana yeter). Hasbiyallahu li dünyâye. (Dünyam için Allah bana yeter). Hasbiyallahul Kerîmü limâ ehemmenî. (Bana üzüntü verene karşı Kerîm Allah bana yeter). Hasbiyallahul Halîm-ül-Kaviyyü limen begâ 'aleyye. (Bana baş kaldırana karşı Halîm ve Kaviyy Allah bana yeter). Hasbiyallahuş Şedîd-ül-Kaviyyü limen kâdenî bi sû'. (Bana kötü hîle yapana karşı Şedîd ve Kaviyy Allah bana yeter). Hasbiyallahur Rahîmü 'indel mevt. (Ölüm anında Rahîm Allah bana yeter). Hasbiyallahur Ra'ûfu 'indel mes'eleti fil kabr. (Kabirdeki sorguda Ra'ûf Allah bana yeter). Hasbiyallahul Kerîmü 'indel hisâb. (Hesaba çekilirken Kerîm Allah bana yeter). Hasbiyallahul Latîfü 'indel mîzân. (Mîzân kurulduğunda Latîf Allah bana yeter). Hasbiyallahul Kadîru 'indes sırât. (Sırâtı geçerken Kadîr Allah bana yeter). Hasbiyallahu lâ ilâhe illâ hüve 'aleyhi tevekkeltü ve hüve rabbül arşil 'azîm. (Bana Allah yeter. O'ndan başka ilâh yokdur. Ben ancak O'na tevekkül ettim. O, yüce Arş'ın sâhibidir).

Ma'rûf el- Kerhî Kuddise Sırruh Hazretlerinden rivâyet edilen ve hem dünyâ hem de âhiret sıkıntılarından kurtulmak için okunması tavsiye edilen bu duâ, hakîkaten pek ârifânedir ve âdetâ bir ders gibidir.

"Dînim ve dünyam için Allah bana yeter" diye başlayan duâ bu cümle ile hem vecîz hem de son derece şumullü. Öyle ki, bundan sonra gelen duâ cümlelerini de içine alıyor.

Sonra gelen üç duâ cümlesi dünyevî derd ve fitnelere karşı esmâ-yı ilâhiyyeden muvâfık isimlerle inşâ edilmiş. Kerîm, Halîm, Şedîd ve Kaviyy isimleri ma'nâ bakımından pek güzel düşüyor.

Sonraki beş duâ cümlesi, ölüm ve ölümden sonraki menziller olan Kabir, Hesap, Mîzân ve Sırat ile ilgili olup, bu zorlu menzillerin her biri için Cenâb-ı Hakk'ın sıfatlarından Rahîm, Ra'ûf, Kerîm, Latîf ve Kadîr sıfatları ile iltiçâ edilmiş ki bunlarda ma'nâ bakımından pek yakışıyor.

Cenâb-ı Hakk, Ma'rûf el-Kerhî Hazretlerinin himem-i rûhâniyyetlerini üzerlerimize sâyebân eyleyip, feyzlerinden cümlemizi feyzyâb eylesin. Âmîn bi hürmeti seyyidil mürselîn.

Efendi Hazretleri buyurdular ki:

> Büyük velîlerden Ma'rûf el-Kerhî Hazretleri, "Bir murâdı için aşağıdaki duâyı okuyup da murâdı hâsıl olmayan bana la'net etsin" buyuruyorlar:

Bismillahirrahmanirrahîm. Allahümme yâ latîfü edriknî bi lutfike'l-hafiyyi ene muhtâcü'z-zelîl ve ente ganiyyü'l-azîz.
Allahım! Ey Latîf! Bana gizli lutuflarını gönder zîrâ ben lutfuna muhtâc ve hakîr sen ise herşeyden müstağnî ve en yücesin.

Bu duâyı bir kere okudukdan sonra, aşağıdaki duâyı da kırk kere veyâ bin kere okumalıdır:

Sübhâne'l-mukaddirü keyfe yeşâ'ü bi kudretihî.
Kudretiyle her şeyi dilediği gibi takdîr eden, Sübhân Allah'dır.
Sübhâne'l-hakîmü keyfe yeşâ'ü bi izzetihî
İzzeti ile her şeyi hikmetle idâre eden, yerli yerince yapan, Sübhân Allah'dır.
Sübhâne men yakdı külle şey'in bi meşiyyetihî
İrâdesi ile dilediği her şeyi yapan ve yaradan, Sübhân Allah'dır.

Tesbîhâtü'l-Münciyye

Sübhânel ebediyyil ebed.
Sübhânel vâhidil ehad.
Sübhânel ferdis samed.
Sübhâne râfi'is semâe bi gayri 'amed.
Sübhâne men besatel arda 'alâ mâin cemed.
Sübhâne men halakl halka fe ahsâhüm 'aded.
Sübhâne men kasemer rızka ve lem yense ehad.
Sübhânelezzî lem yettehız sâhibeten velâ veled.
Sübhânellezî lem yelid velem yûled velem yekün lehû küfüven ehad.

MEÂLİ

Ebedî olan Allah'ı tesbîh ederim.
Vâhid ve Ehad olan Allah'ı tesbîh ederim.
Ferd ve Samed olan Allah'ı tesbîh ederim.
Gökleri direksiz yükselten Allah'ı tesbîh ederim.
Yeri katılaşmış suyun üzerine yayan Allah'ı tesbîh ederim.
Bütün mahlûkâtı yaradan ve onları bir bir bilen Allah'ı tesbîh ederim.
Rızkı paylaştırıp hiç kimseyi unutmayan Allah'ı tesbîh ederim.
Eş ve çocuk edinmeyen Allah'ı tesbîh ederim.
Doğurmayan, doğmayan ve hiçbir dengi olmayan Allah'ı tesbîh ederim.

Azîz Mürşidim Muzaffer Efendi Hazretleri bu duâyı hep okur ve herkese de okumalarını tavsiye ederlerdi.

İmâm-ı Azam Hazretlerinin Sırlı Bir Münâcâtı

Mim: Allâhümme ente Mennânun Mucîbün Mü'minün Müheyminün Melikün Mütekebbirün Meliyyün Musavvirün Mu'tin Mâlikün Melîkün Müte'âlin Müsebbihun Mâcidün Muhyin Mümîtün Muktedirün Mübînün es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Ha: Allâhümme ente Hayyün Hannânun Hamîdün Halîmün Hakkun Hafîzun Hasîbün es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Dal: Allâhümme ente Deyyânun Dâ'imün Dâfi'un es'elüke en terfa'a annî şerre mâ uhâzirü mine'd-dünyâ ve'l-âhireti es'elüke rıdvâneke ve'lcennete.

Ra: Allâhümme ente Rabbün Ra'ûfun Rahmânun Rahîmün es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Sin: Allâhümme Selâmün Semî'u'd-du'â'i felâ tu'riz annî ve sellimnî mine'ş-şerri küllihî es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Vav: Allâhümme ente Vâhidün Vâcidün Vekîlün Vedûdun Vârisün Vehhâbun es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Lam: Allâhümme ente Latîfün bi'l-ibâdi terzuku men teşâ'u bi-gayri hisâbin ürzuknî ma'rifeten min ındike ve ec'alnî min ibâdike's-sâlihîne es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Elif: Allâhümme ente'l-Evvelü ve'l-Âhirü ve'z-zâhirü ve'l-bâtınu fe-veffiknî limâ tuhibbü ve terdâ es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

He: Allâhümme ente Hâdin fe'hdinî bi-hidâyetike ve ahricnî mine'z-sulumâti ile'n-nûri es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Zel: Allâhümme ente Zü'l-Celâli ve'l-ikrâmi ve'l-kudreti Zü'l-batşi'ş-şedîd ve'l-arşi'l-mecîd Zü'l-fazli'l-azîm Zü'l-menni Zü't-tavli es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Ye: Allâhümme ente'l-Mükevvinü yekûnu minke küllü şey'in vemâ kâne fehüve minke künte kable külli şey'in ve tekûnu ba'de külli şey'in es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Nun: Allâhümme ente Nûrun münevvirü'n-nûri ve hâlıku külli şey'in es'elüke rıdvâneke ve'lcennete.

Ayn: Allâhümme ente Aliyyün Azîmün Azîzün Adlün Afuvvün fa'fu annî mâ selefe min zünûbî ve veffiknî fîmâ bakiye min umrî li-tâ'atike es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Şın: Allâhümme ente Şâkirün Şekûrun Şâhidün lâ yagîbü an ilmike şey'ün teşhedü sırrî ve alâniyyetî es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Kef: Allâhümme ente Kâfin Kebîrün Kerîmün Kefîlün tekellefte bi-rızki'l-ibâdi ve rızki külli dâbbetin ve keffeytehüm fe'kfinî şerre nefsî ve şerre'l-cinni ve'l-insi es'elüke rıdvâneke ve'lcennete.

Fe: Allâhümme ente Ferdün Fa''âlün limâ-teşâ'u Fettâhun li'l-hayrâti fe'ftah lî ebvâbe fazlike es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Be: Allâhümme ente Berrün Bârrun Bâriun Bâ'isün Bâkin Bedî'un ebda'te mâşi'te ve küllü şey'in dûneke fânin ve ente Bâkin ba'dehüm es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Te: Allâhümme ente Tevvâbun terâ velâ-türâ ve ente bi'l-manzari'l-a'lâ tüb aleyye tevbete nasûhin es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Cim: Allâhümme ente Cebbârun Cemîlün Cevvâdun fe-cüd aleynâ bi-rızâke annâ es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Gayn: Allâhümme ente Gafûrun Gâfirün Gaffârun Ganiyyün istagneyte annâ ve ani'libâdeti ve'ftakarnâ ileyke es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Dad: Allâhümme ente'l-Muzî'u bike'z-zav'i tudillü men teşâ'u ve tehdî men teşâ'u felâ tudillünî ba'de iz hedeytenî es'elüke rıdvâneke ve'lcennete.

Se: Allâhümme ente Sâbitün fe-sebbitnî fî tâ'atike velâ tuhricnî minhâ ve sebbitnî bi'l-kavli's-sâbiti fi'l-hayâti'd-dünyâ ve'l-âhireti es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Ze: Allâhümme ente Zâcirün zecerte'l-bahre ani'l-berri ve zecerte'ş-şeyâtîne ammen şi'te ve ezcürnî ani'l-cinni ve'l-insi es'elüke rıdvâneke ve'lcennete.

Hı: Allâhümme ente Hâlıkun Habîrün halaktenî ve küllü şey'in ve halkuke es'elüke rıdvâneke ve'lcennete.

Tı: Allâhümme ente Tâvin tetvi's-semâvâti ve'larzi ke-tayyi's-sicilli li'l-kütübi tavvefenî bi'l-ameli li-tâ'atike kemâ tavvefte'l-kerrûbiyyîne ve hamelet arşeke es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Zı: Allâhümme ente'z-Zâhirü zaharte felâ türâ ve batante felâ tahfâ ve ente bi'l-manzari'l-a'lâ tüb aleyye tevbete nasûhin es'elüke rıdvâneke ve'lcennete.

Kaf: Allâhümme ente Kayyûmun Kâdirün Karîbün Kadîmün Kâhirün Kahhârun münne aleynâ bi-hayri'l-kazâ'i ve'l-kaderi es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Sad: Allâhümme Samedün Sâdıkun tasaddaka aleyye bi'l-cenneti es'elüke rıdvâneke ve'l-cennete.

Ebû Saîd Ebu’l-Hayr Hazretlerinin Bir Duâsı

Bismillahirrahmânirrahîm. Bismillahi mâşâallah lâ yesûkul hayre illallah. Bismillahi mâşâallah küllü ni'metin minallah. Bismillahi mâşâallah velâ havle velâ kuvvete illâ billâh. Bismillahillezî lâ yedurru ma'asmihî şey'ün fi'l-ardi velâ fi's-semâ ve hüve's-semîul-alim. Bismillahi'ş-şâfî. Bismillahi'l-kâfî. Bismillahi'l-muâfî. Bismillahi zi'ş-şe'ni'ş-şedîdi's-sultâni'l-azîmi'l-burhân. Mâşâallah.

MEÂLİ

Her işi dilediği gibi yapan Allah'ın adıyla, hayrı Allah'dan başkası sevk edemez. Her işi dilediği gibi yapan Allah'ın adıyla, her nimet Allah'dandır. Her işi dilediği gibi yapan Allah'ın adıyla, güç ve kudret ancak Allah'ındır. O Allah'ın adıyla ki O'nun adı anılırsa, yerde ve gökde hiçbir şey zarar veremez, o her şeyi işitir, her şeyi bilir. Şifâ veren Allah'ın adıyla. Her şeye yeten Allah'ın adıyla. Âfiyet veren Allah'ın adıyla. O Allah'ın adıyla ki her şeye muktedir büyük bir salanat sâhibidir. Allah dilediğini yapar.

Hazret-i Şeyh bu duâyı her gün sabah evrâdı arasında okurlarmış.

Ebû Saîd Ebu’l-Hayr Hazretlerinin Bir Münâcâtı

Yâ Hannân Yâ Mennân Yâ Deyyân Yâ Burhân Yâ Sübhân Yâ Rahmân Yâ Müsteân Yâ Azîze'ş-şân Yâ Dâime's-sultân Yâ Kesîre'l-hayr ve'l-ihsân, ne’ûzü bike mine'l-hırmân ve'l-hızlân.

MEÂLİ

Ey şefkat ve merhameti bol olan Allah. Ey lutfu ve ihsânı bol olan Allah. Ey herkese hakkını veren Allah. Ey hakkı ve batılı gösteren Allah. Ey noksanlardan münezzeh kemâl sıfatlarla muttasıf olan Allah. Ey sonsuz merhameti sâhibi olan Allah. Ey kendisinden yardım beklenen Allah. Ey şânı pek yüce olan Allah. Ey saltanatı dâim olan Allah. Ey ihsânı ve lutfu çok olan Allah. Mahrûm kalmakdan ve zillete düşmekden sana sığınırız.

Seyyid Ahmed er-Rıfâî Hazretlerinin Bir Münâcâtı

Ey enîslerin ve refîklerin en hayırlısı! Ey dostların en güzeli! Seninle yetinen kişiye müjdeler olsun! Ey kalblere kuvvet veren! Emrine boyun eğdim, sana yöneldim, yönümü senden başkasına döndürüp de beni mahcûb etme Allahım. Beni ateşe de atsan senin emrine icâbet eder, yine de seninle iftihar ederim. Nasıl etmem ki sen beni kendine çağırıyorsun.

İlâhî! Eğer sen beni kendine yaklaştırırsan beni senden kim uzaklaştırabilir ki. Eğer sen beni yüceltirsen beni beni kim zelîl edebilir ki. Eğer sen beni katına yükseltirsen beni kim alçaltabilir ki. Sen benim efendim olduğun halde beni kim korkutabilir ki. Sen var iken ben başka kimden bir şey taleb edebilirim ki. Sen benim yoldaşım olduğun halde ben kimi dost edinebilirim ki. Ey dostların ve yardımcıların en güzeli! Sana fazlını tamamlamak sûretiyle ihsân etmek yaraşır. Sen ne güzel yardımcısın! İlâhî sırrım sana açıkdır ben sana meftûnum. Sen cömertlikle ma'rûf keremle mevsûfsun. İlâhî, sen sevdiklerinden sana sığınanlara yoldaşsın. Senden korkan temiz ve saf kimselerin sığınağısın. Dostlarından sana meftûn olanların refîkisin.

İlâhî! Âriflerin kalbinde senin marifetin ne güzel, zâkirlerin dilinde senin zikrin ne tatlı, âşıkların sırrında muhabbetin ne hoş. İlâhî! Sen öyle bir Rabb'sin ki, kullarının emellerini boşa çıkarmazsın, mürîdlerin ahvâli de sana gizli kalmaz. Senden isteyenlerin istekleri de senin katında aslâ hebâ olmaz. İlâhî! Sana teveccüh ettiğimde sürûrum, sana tevekkül ettiğimde vekîlim, seninle celîs olduğumda aklımda ve fikrimde enîsimsin. Beni bağışla.
Mahlûkatdan uzaklaşmam ve uzletim hep senin içindir. Senden başkasına uzağım.

Ey dostların ve refîklerin en hayırlısı! Sana vuslat yolunda rehberim sen ol. Sana niyâz ediyorum ilâhî! Sana ta'zîmim kalbimdeki hediyelerin en yücesidir. Senin medhin için ağzımdan çıkanlar da sözlerin en tatlısıdır. Sevdiğim en hoş saatler seninle buluştuğum saatlerdir. İlâhî, senin zikrinin bulunmadığı bir kalb ne yabânî bir kalb, senden korkmayan bir kalb ne harâb bir kalbdir. Senin muhabbetinin bulunmadığı yerin sürur ve sevinci ne kadar da azdır.

İlâhî! Senin zikrinden uzak kalmaya dünyâda bile tahammülüm yok ya âhiretde seni görmekden mahrûm olmaya nasıl sabrederim. İlâhî! Senin beldelerinde olan garîbliğimi ve kullarının arasında olan yalnızlığımı sana şikâyet ediyorum. İlâhî! Murâdım, gâyem, arzum ve ihtiyacım için senden başka kimsem yok. İlâhî! Bütün bunlar münâcâtın lezzetleridir, mülâkâtın lezzetleri kim bilir nasıldır? İlâhî! Bu benim şükrüm ve şükrümün şükrüdür, bu benim sürûrum ve sürûrumun sürûrudur, bu benim sevincim ve sevincimin sevincidir. İlâhî! Ünsiyyetim sanadır. Beni mahlûkâtından ayır, yalnız kalayım. Marifetim seninledir. Senden başkasına münâcât etmekden beni alıkoy. İlâhî! Senden başkasını zikretmekle lisânımı, senden başkasına bakmakla gözümü ya da senden başkasına muhabbet etmekle kalbimi nasıl meşgûl edebilirim. Ben senden

başkasını tanımıyorum ki ilâhî! Sen benim sâhibim iken ben kimi övebilirim ki. Veren sen iken ben başka kimden isteyebilirim ki.

Ey ma'rûf ve mezkûrların en hayırlısı! Beni marifetinin velâyetiyle şereflendirdin. Efendim! Ne olur bundan sonra beni senden gayrısıyla zelîl etme. İlâhî! Senin tanıyıp da senden başkasından müstağnî olmayan kimselere ve yine seninle dost olup da senden gayrısından uzaklaşmayanlara seni istediklerini söyleyip de senden başkasını arzulayanlara şaşarım.

İlâh! Fânî olan hayâtda sana olan sürûrum böyle olunca, bâkî olan hayâtdaki sürûrum kim bilir nasıl olur. İlâhî! Hizmet libâsı içinde sana olan sürûrum böyle olursa, nimet bolluğu içinde sana olan sürûrum kim bilir nasıl olur. İlâhî! Bunlar sana olan muhabbetin lezzetleridir, ya seni rü'yetin lezzeti nasıl olur. Bunlar samîmî bir dostluğun lezzetleridir, ya senin ziyâretinin lezzeti nasıl olur. İlâhî! Seninle mesrûr olmayan kimse bilmem ki ne ile mesrûr olabilir. İlâhî! Beni muhabbet kâsesinden tâ sarhoş oluncaya kadar içirdin. Muhabbetin beni öldürüyor, şevkin yakıp kül ediyor. İlâhî! Muhabbetini gösterdin, ne olur vuslatını da göster. İlâhî! Beni mahrûm etmeyeceğine dâir hüsn-i zannım ziyâdedir, ne olur lutf eyle de, bu hüsn-i zannımı boşa çıkarma. İlâhî! Benim sana karşı sabrım kalmadı, sana karşı ne bir hîlem, ne kaçacak bir yerim, ne de senden başka bir enîsim var. İlâhî! Beni marifetinle dirilttin, sakın seni inkâr etmekle öldürme. Bana vuslatını gösterdin, sakın firâkını gösterme. İlâhî! Eğer murâdımızı kabûl etmezsen, biz senin murâdına sabrederiz. İlâhî! Kalbim senin azametini zikreyledi, lisânım senin vasfını söyledi ve nimetine şükr eyledi. İlâhî! Bana merhamet et ki ben yorgunluk hâlinde âciz, sebebler husûsunda câhil ve isteme husûsunda da yolunu kaybeden birisiyim. İlâhî! Bana ümîd etmeyi bahşettiğin gibi, ümîd edilen şeyleri de verdin. Kalbleri ülfet ettirdiğin gibi benimle velîlerinin arasını da ülfet ettir. Sana vâsıl olan kişi nasıl olur da başkasına ihtiyaç duyar. Enîsi ve yoldaşı olduğun kimse nasıl olur da yalnızlık çeker. Habîbi olduğun kimse nasıl olur da mahzûn olabilir. İlâhî! Senin için çektiğim keder benim bütün kederlerimi alıp götürdü. Senin muhabbetin, uyumama mâni' oldu. Sana olan aşkım, lanetli şeylerden beni men' etti. Sana olan ünsiyyetim senden başkasından uzaklaşıp yalnız seninle olmamı sağladı. İlâhî! Sen sana düşmân olan kimseye bile yardım ediyorsun, ya seni seven kişiye nasıl olur da düşmân olursun. İlâhî! Ma'rifetim seninle, delîlim sana, muhabbetim ve vesîlem de senin içindir. İlâhî! Mahbûblar, rubûbiyyetinin kemâlini, günâhkârlar, kudretinin kemâlini bilmişler ve böylece sana teslîm olup boyun eğmişlerdir. İlâhî! Beni senden gayrısını dost edinmeyenlerden, senden başkasının yoluna sülûk

etmeyenlerden ve başkasından kıl kadar bir şey bile ümîd etmeyenlerden eyle. İlâhî! Beni yüzünü kendisinden çevirdiğin, affından mahrûm ettiğin, kapını yüzüne kapattığın, nefsine mahkûm olan kimselerden eyleme. Allahım, şübhesiz, sen her şeye kâdirsin, senin her şeye gücün yeter.

Hazret-i Mevlânâ'nın Bir Münâcâtı

Yâ Rab be-ibâdât-ı Resûlu's-sakaleyn
Yâ Rab be gazâ-künende-i Bedr u Huneyn
Isyân-ı merâ dü-nîm kün der arasât
Nısfeş be Hasan bahş ve nısfeş be Huseyn

MEÂLİ

Allahım! İns ü cin peygamberi olan Resûl-i Ekrem Efendimizin ibâdetleri hürmetine, Allahım! Bedir ve Huneyn gazâlarında ceng edenler hürmetine, mahşer günü günahlarımı ikiye böl de, yarısını İmam Hasan hürmetine, diğer yarısını da İmam Hüseyn hürmetine bağışla.

Hazret-i Mevlânâ'nın Bir Niyâzı

A benim sultânım! A benim pâdişâhım! Hırs ateşimizi rahmet suyunla söndür. Sana müştâk olanlara vahdet şerâbını tatdır. Gönlümüzü marifet nûruyla ve vahdet sırrıyla aydınlat. Senin uçsuz bucaksız rahmet ovana yaydığımız ümid tuzaklarımızı ve açtığımız recâ ağlarımızı kudsiyyet kuşlarıyla ve ulviyyet avlarıyla şereflendir. Bağrı yanıkların seher vakitlerindeki âhlarını kabûl ve kerem kulağıyla işit. Âşıkların sana kavuşma arzusuyla kalblerinde yanan hasret yangınlarından göklere yükselen dumanları vuslatının hoş kokularına büründür Aşkınla söylediklerimiz ve aşkınla dinlediklerimiz için, إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ [62] *" âyetiyle beyân ettiğin sonsuz lutfundan bizlere dâimî ihsânlarda bulun. Sözlerimizi hâlimizin özü eyle. Hâlimizi dedikodu tehlikelerinden kurtar. Bizleri iki dünyânın da şerrinden koru. Düşmanlarımızın başımıza gelmesini istedikleri şeylerden bizleri koru. Dostlarımızın bizim hakkımızda temennî ettikleri şeylerden daha iyisini ver. Ey lutuf hazînesi sonsuz olan! Ey kerem denizi nihâyetsiz olan! Âmîn.*

Hazret-i Mevlânâ'nın Bir Duâsı

Ey Allah! Ey Pâdişâh! Şu anda, şu nefesde, selâm hediyelerini ve salât armağanlarını, peygamberlerin serdârı, şerî'âtın sâhibi, yerin göğün nûru, Allah'ın

[62] Sure-i Zümer 10

Resûlü, Muhammed Mustafâ'nın mukaddes ve mutahhar rûhuna ulaştır. Beden çöplüğüne, ten süprüntülüğüne koyduğumuz ibâdet yumurtalarını şehvet kedisinin pençesinden koru. Gönüllerimizdeki ay yüzlü ibâdet güzellerinin kehribârın câzibesine karşı dayanma güçleri yokdur. Ey efendiler efendisi! Sen bize öyle bir güç ve kuvvet ihsân eyle ki sabredelim de ibâdetlerimiz hebâ olup gitmesin. Hırs ve tamah yüzünden suyunu kaybedip çoraklaşan vücûdumuzu sabır ve mücâhede sularıyla tertemiz eyle. Hayâllerin, vesveselerin ayakları altında ezilmiş, katılaşıp kalmış olan gönüllerimizi, tevfîk yağmurlarıyla sula, ibâdet Hızır'ıyla yeşert, kızgın hâle gelip kıpkızıl olmuş olan tabîat sacımızı katı kalblilerin delik deşik etmesinden koru. Ölüm vaktinde, cân kuşumuzun ten kafesinden çıkacağı anda, ona se'âdet ağacının yemyeşil dallarını göster ki onları arzulayıp o istekle hoşça kanat çırpsın ve hiç ürkmeden, hiç korkmadan, kafesden sevinçle uçup gitsin.

Hazret-i Mevlânâ’dan Bir Münâcât

Ey pâdişâh! Ey sultân! Varlık deryâsından mücâhede gemisiyle geçmeye çalışan ve sana vuslat hasreti çeken kullarının cânlarını selâmet ve seâdetle rahmet ve lutuf kıyına ulaştır.

Ayrılık ateşiyle yananlara, kendi katındaki emân ve dermân merhemiyle ebedî bir sıhhat ve âfiyet nasîb eyle. Seni seven kullarının gözlerini, gayb bahçesinin envârını ve ezhârını görüp seyredebilmeleri için açıp tenvîr eyle. Hevâ ve heves karanlıklarında yalnız başına kör kör yürüyenleri, dalâlet uçurumlarına düşmekden muhâfaza eyle. Ey "ihbitû/inin" emriyle cân kuşlarımızı, toprakdan yaratılmış olan beden tuzaklarına habs eden Allah! İlâhî lutfun ve sonsuz kereminle, bize şu sarp tuzak yerinden gayb âlemine giden yolu göster. Ey âlemlerin rabbi! Ey yardımcıların en hayırlısı! Âmîn.

Hazret-i Mevlânâ’dan Bir Tahmîd ve Tesbîh

Hamd, kâinâtı halk ve takdîr eden, halk ettiklerini tedbîr eden, hayât verdiklerini öldürdükden sonra diriltip mahşer yerinde toplayacak olan, dönüp duran gökyüzünü yürüten, gemileri sular üstünde götüren, havada küme-küme bulutlar peydâ edip, yüce dağların sırtlarına şimşek kılıçlarını çekip, yeryüzüne yağmur oklarını yağdıran ve gökgürlemesi hatîbine, bulut minberinde, "بِسْمِ اللهِ مَجْرٖيهَا وَمُرْسٰيهَآ Bunun akıp gitmesi de Allah adıyladır, durması da" diye nidâ ettiren ALLAH'adır.

O, öyle bir ALÎM'dir ki, kalemlerin gizli gizli yazdıkları yazılar da, kademlerin gizli gizli attıkları adımlar da O'ndan gizli kalmaz. O, öyle bir BASÎR'dir ki, sedeflerin içlerindeki incileri de, incilerin yerleştikleri sedefleri de görür. O öyle bir SEMÎ'dir

ki, karanlıklarda gizli gizli fısıldaşanların fısıltılarını da, ağaç dallarındaki ve yüksek yerlerdeki kuşların ötüşlerini de duyar. O, bidâyetine bidâyet, nihâyetine nihâyet olmayandır. O, öyle bir KELÂM sâhibidir ki, O'nun kelâmı, lugatlerin harekelerinden de, lehçelerin nağmelerinden de, okuyanların o kelâmı sığdırdıkları zarf ve harf kayıtlarından da münezzeh ve mukaddesdir.

Hazret-i Mevlânâ’dan Münâcât-ı Âb-ı Hayât

Yâ Rabbi! Ey kullarını ve mahlûkatını besleyip yetiştiren ve geliştiren Allahım! Bizi, devlete erdirdiğin ve vuslatına eriştirmek üzere yetiştirdiğin kullarını besleyip yetiştirdiğin nûr ile besle, o nûr ile yetiştirip geliştir, ahırlarda beslenen öküzler ve koyunlar gibi ya da eti ve postu için beslenen hayvanlar gibi besleme, onlar gibi yetiştirme zîrâ sen düşmanlarını öyle yetiştirirsin. Bizi, rûhumuzu göklere yükseltecek ilim ve hikmet gıdâlarıyla besle, hayvanlar gibi şehvet yemleriyle değil. Oyunbaz felek, tıpkı geceleyin oynayanlar gibi, şu yıldızların ardından gezegen oyuncular çıkarmakda ve oyunlar oynatmakda, biz de bu hengâmeye dalıp, bu oyunu seyretmekdeyiz. Ömür gecemiz de böylece sona ulaşmakda ve ölüm sabâhı gelip çatmakda. Feleğin bu oyununun çağı geçiyor, biz ise ömür gecemizi yele veriyoruz. Yâ Rabbi, ölüm sabâhı gelip çatmadan gönlümüzü şu oyundan soğut da bu seyr ü seyrândan vazgeçelim de geceleyin yol alanlardan geri kalmayalım ve sabâh olup tanyeri ağarınca senin rızâ yurduna ulaşalım. Yâ Rabbi, senin âb-ı hâyatı müjdeleyen nidân, cânların kulağına erişince hepsi birden yollara düşmüşlerdi. Âb-ı hayâta susamışlar upuzun bir çölde yol alırlarken önlerine şu âlem çıkıvermişdi de hepsi bu âleme üşüşmüşdü. Rehberler, o suyu bilip tanıyanlar, "Bu su, âb-ı hayâta benzer ama o değildir, âb-ı hayât ilerdedir, geçin buradan, yürüyün gidin, o öyle bir sudur ki ondan içen aslâ ölmez, onunla yeşeren ağaç aslâ sararıp solmaz, o suyla gülen gül aslâ dökülmez, bu gördüğünüz ise hayât suyu değil, ölüm suyudur. Kim bu fânî hayât suyundan daha fazla içerse, o herkesden daha çabuk ölür. Görmez misin ki sultânların, pâdişahların ömürleri kullardan daha azdır. Hangi ağacın dalı bu sudan fazla içerse o dal daha tez sararıp solar. İşte bak da gör, gül, bu sudan içdi, bu suya kandı ve ter ü tâze bir halde gülümsemeye koyuldu, her çiçekden daha artık, bahçedeki gelinlerden daha güleç bir hâle geldi ama hepsinden önce de sararıp dökülüyor" diye bağırıyorlar. Bağırıyorlar ama bu ses, pek az kişinin kulağına değdi, pek az kişi bu öğüdü duydu, pek az kişi adam olabildi de, bu bulanık kapkara suyu, adam olmayanlara bırakdı. Mevlâm! Sultânım! Bizi de o az kişilerden eyle ve bizi bu bulanık sudan kurtar, kurtar da öbürleri gibi karnı, yüzü şişmiş bir halde, bu suyun başında ölmeyelim ve âb-ı hâyatı aramakdan mahrûm kalmayalım. Âmîn.

Marifet Duâsı

Yâ hayyu yâ kayyum, yâ bedî'a's-semâvâti ve'l-ard, yâ ze'l-celâli ve'l-ikrâm.
Es'elüke en tuhyiye kalbî bi nûri ma'rifetike ebeden Yâ Allah Yâ Allah Yâ Allah.

ÎZÂHI

Hayy, diri demekdir, Cenâb-ı Hakk'a izâfe edildiğinde hiç ölmeyen, ölümsüz manâsına gelir.

Kayyûm, ayakda tutan, koruyan, yaşatan, muhâfaza eden demekdir. Cenâb-ı Hakk'a izâfe edildiğinde, her şeyi ayakda tutan, bütün kâinâtı koruyan, muhâfaza eden, devâmını sağlayan manâsına gelir.

Bedî'a's-semâvâti ve'l-ard, hiç eşi emsâli olmadığı hâlde, gökleri ve yeri yaradan demekdir. Emsâli olan bir şeyi yapmakla eşi benzeri olmayan bir şeyi meydana getirmek arasında büyük fark vardır.

Ze'l-celâli ve'l-ikrâm, hem izzet sâhibi, hem kerem sâhibi demekdir. Cenâb-ı Hakk izzetli ve azametli olduğu gibi çok cömertdir, ihsân etmeği, ikrâm etmeği, affetmeği sever. Nice izzet sâhibi olanlar vardır ki cömert değildirler, ikrâm etmezler, ihsânda bulunmazlar, kendilerine itâat etmeyenleri cezâya çarptırırlar, affetmezler.

Es'elüke en tuhyiye kalbî bi nûri ma'rifetike ebeden, kalbimi marifetin nûruyla ebediyyen diri tut, öldürme demekdir. Marifetin üç derecesi vardır. Birinci derecesi Hakk'ı bilmekdir. Îmân dediğimiz şey de budur. İkinci derecesi Hakk'ı bulmakdır. Bu da îmânı yakîne getirmek demekdir. Üçüncü derecesi Hakk'la olmakdır. Bu da Hakk'a kurbiyyetle olur.

Bu duâ, büyük velî Hakîm et-Tirmizî Hazretlerinden rivâyet edilmişdir. Bunu ona rüyâsında bizzat Hakk Teâlâ Hazretleri talîm etmişdir.

Münâcâtü'l-Kübrâ Bi Esmâi'l-Husnâ

Bi hakkı lâ ilâhe illallah
Koma ben kulunda cürm ü günâh

Bi hakkı yâ Hû yâ Hû yâ men Hû
Âb u rahmetinle 'ısyânım yu

Bi hakkı Hakk murâdım budur benim
Tâ'atin üzere ola cân ü tenim

Bi hakkı yâ Hayy u yâ Kayyûm
Eyle son demde ben kulun merhûm

Bi hakkı yâ Kâdir ü yâ Kahhâr
Eyleme tamuda mekânımı dâr

Bi hakkı yâ Rahmân ü yâ Rahîm
İçirme ben kuluna mâ-i hamîm

Bi hakkı Meliki'l-Kuddûsi's-Selâm
Koma ben kulun 'âsîlerden olam

Bi hakkı Mü'mini'l-Müheymini'l-'Azîz
Eyle gönlüm evin gayrıdan temiz

Bi hakkı Celîli'l-Cebbâri'l-Mütekebbir
Bi hakkı Hâlıkı'l-Bârîi'l-Musavvir

Bi hakkı Gafûri'l-Vehhâbi'r-Rezzâk
Etme ben kulun rahmetinden ırak

Bi hakkı'l-Fettâhi'l-'Alîmi'l-Halîm
'İnâyet nazarın isterem dâim

Bi hakkı Kâbızi'l-Bâsıti'l-Hâfız
Hâlık-ı cihânsın ki hükmün nâfiz

Bi hakkı Latîfi'l-Mu'izzi'l-Müzill
Semî'i'l-Basîri'l-Halîmi'l-'Adl

Bi hakkı'l-Latîfi'l-'Azîmi'l-Habîr
Eyleme ben kulunu hor ü hakîr

Bi hakkı 'Aliyyi'l-Kebîri'l-Gafûr
Bi hakkı Hâfızi'l-Mukîti'ş-Şekûr

Bi hakkı Rakîbi'l-Cemîli'l-Kerîm

Habîbin civârında eyle yerim

Bi hakkı Mücîbi'l-Vâsi'i'l-Hakîm
Vedûdi'l-Mecîdi'l-Bâisi'l-Halîm

Bi hakkı Şehîdi'l-Kaviyyi'l-Vekîl
Gönül âyînesinden mâsivâyı sil

Bi hakkı Kaviyyi'l-Metîni'l-Velî
Cemâlin görenlerden et ben kulu

Bi hakkı Muhsini'l-Mübdii'l-Mu'îd
Şu 'ilmini ver bana ola müfîd

Bi hakkı Muhyiyi'l-Mümîti'l-Vâhid
Ehadi's-Samedi'l-Kâdiri'l-Vâhid

Bi hakkı Muktediri'l-Mukaddimi'l-Mukît
Beni şol cemâlin görenlerden et

Bi hakkı Evvel ü Âhir ü Zâhir
Günâhlardan eyle tayyib ü tâhir

Bi hakkı Tevvâbi'l-Müntakimi'l-Vâlî
Ra'ûfi'l-Berr Mâliki'l-Müte'âlî

Bi hakkı zü'l-Celâli ve'l-ikrâm
Günâhım zâhir edüp etme bed-nâm

Bi hakkı Bâtın u Câmi'i'l-Muğnî
Mutî'i'l-Mâni' Vârisi'l Ganî

Bi hakkı Dârri'n-Nâfi'i'l-Hâdî
Cemâlindir bu ben kulun murâdı

Bi hakkı Reşîdi's-Sabûri'l-Bâkî
Bize yarın habîbin eyle sâkî

Bi hakkı Tevrât ü Zebûr u İncîl
Beni şer'-i şerîfinle müşerref kıl

Bi hakkı Furkân u Kelâm-ı Kadîm
Bendeni kıl hizmetin üzre mukîm

Bi hakkı 'arş u kürsî levh ü kalem
İsterim ölünce tâ'atde olam

Bi hakkı Havvâ vü Âdem 'aleyhisselâm
Eksikliğim 'afv et eksiğim tamâm

Bi hakkı Şît ü İdrîs Eyyûb u Nûh
Eyle âsân çıkınca tenimden rûh

Bi hakkı Sâlih u Hûd Lût u Yûsuf
Koma gönlümde husûf ile küsûf

Bi hakkı İbrâhîm ü İsmâ'îl ü İshâk
Envâr-ı cemâlinden eyle işrâk

Bi hakkı Yûnus ü Şu'ayb u İlyâs
Dil âyînesinde hîç kalmasun pas

Bi hakkı Zülkifl ü Dâvûd u Süleymân
Bi hakkı Hazret-i Mûse'bni 'İmrân

Bi hakkı Hazret-i 'Îse'bni Meryem
Sensiz eyleme ben kulunu bir dem

Bi hakkı Resûl-i Şâh-ı Kevneyn
Musalli'l-kıbleteyn ceddü's-sıbteyn

Na'leyni tozuna bağışla beni
Kemâl-i lutfunla ey kerem kânı

Bi hakkı Ebûbekr ü 'Ömer ü 'Osmân
Eyle ben kulunu sen ehl-i îmân

Bi hakkı 'Aliyyi'l-Vasiyyi'r-Resûl
Radiyyi's-sahî vü zevci'l-Betûl

Bi hakkı Hasen ü Hüseyn-i Şehîd
Beni bunlardan eyleme sen ba'îd

Bi hakkı Hazret-i Zeyne'l-'âbidîn
Muhammed Bâkır ol imâm-ı güzîn

Bunların yüzleri suyu hürmeti
Müyesser et bana dâr-ı cenneti

Bi hakkı Ca'fer-i Sâdık hem Mûsâ
Emîri'l-mü'minîn 'Aliyyi'r-Rızâ

Bi hakkı İmâm Muhammed Takî
Emîri'l-mü'minîn 'Aliyyi'n-Naḳî

Bi hakkı 'Askerî Şâh-ı dervîşân
Muhammed Mehdî Śâhibi'z-Zemân

Bi hakkı Hazret-i İmâm-ı A'zam
Şâfi'î Hanbelî Mâliki'l-kerem

Bu Seyyid Nizâmoğlu yâ İlâh
Edindi bunları cürmüne penâh

Ümîdim budur ki kabûl edesin
Makbûl kullarından bir kul edesin

Hâşâ ki ricâya gelen kulları
Boş gönderesin gide anları

Bu kara yüzlünün gerçi çok suçu
Lîk rahmetin bahrinin yokdur ucu

Benim bir efendim dahi yok varam

Yüz vurup önünde ana yalvaram

Ben ol 'âsîyim ki nice bin günâh
Eyledim emrine muhâlif ey şâh

Buyurmuş habîbin Resûl-i cihân
Gider tevbe edenin günâhı hemân

Cümlesinden bugün çevirdim yüzüm
Kabûl eyle benim ilâhî sözüm

Seyyid Seyfullah
Kuddise Sırruh

ÎZÂH

Seyr ü sülûkün başı istiânedir yani sâlikin nefsi ile yapacağı büyük cihâd için Allah'dan yardım dilemesi, Allah'ın tevfîkini istemesidir. Bu büyük münâcât, seyr-i sülûk erbâbının ilk vazîfesi ve başlıca düstûru olan istiâneye çok güzel bir misâl olup dervîşân için büyük bir ders mâhiyetindedir. Seyyid Seyfullah Hazretleri, bu münâcatında önce Esmâ-yı Husnâ'yı, sonra peygamberân-ı izâm hazerâtını, sonra hulefâ-i râşidîn efendilerimizi ve on iki imâm hazerâtını ve nihâyet dört mezheb imâmını vesîle edinerek istiâne etmiş yani Cenâb-ı Hakk'ın tevfîkini, yardımını, inâyetini istemişdir.

Hazret, bu münâcât ile sâliklere birçok dersler vermişdir. En başda esmâ-yı ilâhîyi zikretmesi, seyr-i sülûkün zikrullah ile olduğuna işâretdir. İlk başda zikredilen yedi esmâ, etvâr-ı seb'a denilen seyr-i sülûk usûlüne işâretdir. Esmâ-yı Husnâ'nın zikredilmesinin bir hikmeti de, seyr-i sülûkden maksadın Hakk'ın sıfatları ile sıfatlanmak, sıbgatullah ile boyanmak olmasıdır. Diğer bir hikmeti de sâliklerin dâimâ zikrullah ile meşgûl olmalarını tavsiyedir.

Peygamberlerin ve bâhusûs Peygamberimizin zikredilmesi ve onların vesîle edinilmesi de seyr-i sülûkün mertebelerine işâret eder. Zîrâ seyr-i sülûkde 28 makâm vardır, Kur`ân-ı Kerîm'in harflerinin sayısı da, Kur`ân'da zikredilen peygamberlerin sayısı da 28'dir.

Hulefâ-yı râşidîn efendilerimizin zikredilmesinin hikmeti, tarîkatın ehl-i sünnet itikadı, şerîat esâsı ve sünnet-i peygamberîye dayandığına ve sâliklerin bu zevâtı kendilerine örnek almaları gerektiğine işâretdir. Ehl-i Beyt-i Mustafâ ve evlâd-ı peygamberden on iki imâm hazerâtının zikredilmesinin hikmeti de, her sâlikin

bu zevâta hürmetde kusûr etmeyip, cümlesine muhabbet etmesinin lüzûmuna işâretdir. Zîrâ Allah'a kurbiyyetin şartı Resûlullah'a muhabbet ve bağlılık, Resûlullah'a muhabbet ve bağlılığın şartı da O'nun evlâdına, ehl-i beytine, ashâbına muhabbet ve bağlılıkdır.

Dört mezheb imâmının zikredilmesinin hikmeti de tarîkat ehlinin ehl-i sünnetden ve cemaatden aslâ ayrılmamaları gerektiğine, ulemâya hürmetkâr olmalarına ve şerîat-ı garra-yı ahmediyyenin ahkâmına riâyetin lüzûmuna işâretdir.

Hazret, sâliklerin dâimâ zillet ve fakr hâlinde olmalarını, benliği bırakmalarını, kendilerini dâimâ dûn görmelerini, dâimâ istiğfâr etmelerini ve her işde ve her hususda Allah'ın yardımını istemelerini ve sâlik için tek maksadın rızâ-yı ilâhî olması gerektiğini de öğütlemekdedir.

Nûr Duâsı

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي لِسَانِي نُورًا
وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا و فِي بَصَرِي نُورًا
وَاجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُورًا وَمِنْ أَمَامِي نُورًا
وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا وَمِنْ تَحْتِي نُورًا
اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُورًا
يَا نُورَ

OKUNUŞU

Allahümmec'al fî kalbî nûrâ ve fî lisânî nûrâ
Vec'al fî sem'î nûrâ ve fî basarî nûrâ
Vec'al min halfî nûrâ ve min emâmî nûrâ
Vec'al min fevkî nûrâ ve min tahtî nûrâ
Allahümme a'tinî nûrâ
Yâ Nûr

MEÂLİ

Allahım kalbimi nûrlandır, dilimi nûrlandır.
Kulağıma nûr ver, gözüme nûr ver.
Arkamı nûrlandır, önümü nûrlandır.
Üstümü nûrlandır, altımı nûrlandır.
Allahım bana nûr ihsân eyle.
Ey Nûr.

Dile Vird Edilecek Bir Münâcât

Allahümmerhamnâ izâ 'araka'l-cebîn ve kesüre'l-enîn ve bekâ 'aleyne'l-habîb ve yeise mine't-tabîb. Allahümmerhamnâ izâ vârâne't-türâb ve vedde'ane'l-ahbâb ve fârakana'n-na'îm ve'n-kata'a'n-nesîm. Allahümmerhamnâ izâ nüsiye'smünâ ve büliye cismünâ venderese kabrünâ ventavâ zükrüna. Allahümmerhamnâ yevme tüble's-serâir ve tübde'z-zamâir ve tünşerü'd-devâvin ve tuhşerü'l-mevâzîn. Allahümme yâ Hayyu yâ Kayyûm yâ erhamerrahimin bi rahmetike nesta'în.

MEÂLİ

Allahım, ecel yastığına başımızı koyup alınlarımız terlediği vakit, âh u enînler çoğalıp sevenlerimiz ağlaşdığı vakit, doktorlar bizden ümîd kesdikleri vakit bizlere merhamet eyle. Allahım, kabre konulup üzerimize toprak atıldığında, sevdiklerimiz bize vedâ etdiklerinde, dünyâ nimetlerinden ayrıldığımızda, havasız penceresiz bir yere konulduğumuzda bizlere merhamet eyle. Allahım, ismimiz unutulduğu zaman, cismimiz çürüyüp yok olduğu zaman, kabrimiz dümdüz olup nâm ü nişânımız ortadan kalkdığı zaman, bizlere merhamet eyle. Allahım, sırların ortaya döküldüğü, herkesin hâlinin ortaya çıkdığı, kıyâmet gününde, defterler açılıp hesâblar görüldüğü günde, mîzânlar kurulup ameller tartıldığında, bizlere merhamet eyle. Allahım, Ey Hayy u Kayyûm, Ey merhametlilerin merhametlisi, rahmetinden dileniyoruz, senden yardım bekliyoruz.

Hayat Dersi Kabîlinden Bir Duâ

Allahım, bana değiştiremeyeceğim şeyleri kabullenmek için metânet, değiştirebileceğim şeyleri değiştirmek için cesâret, ikisi arasındaki farkı anlayabilmek için ferâset ver.

Kime âid olduğu belli olmayan ama hakîkaten de bu pek ârifâne bir duâ bu. Çünkü insan hayâtı boyunca neyle karşılaşırsa karşılaşsın, iki ihtimal söz konusudur. Ya karşılaşdığı şey hoşuna gider, ya gitmez. Hoşuna gitmeyen şeyler için de iki ihtimal vardır. Ya değiştirilmesi mümkün olan bir şeydir o, yâhud da değiştirilmesi mümkün olmayan bir şeydir. Bazı insan ömür boyu mücâdele eder, hayat kavgası verir ama boşuna uğraşmış olur. Çünkü değiştirmek istediği şeyler mukadderdir, muhkemdir, değişmeyecek olan şeylerdir. Bütün zamanını ve imkânını bu gibi şeylere sarfeden insanın sonu hüsrândır, pişmanlıkdır. Halbuki değiştirebileceği şeyler için uğraşsa, diğerlerine sabretse, tahammül gösterse, kazançlı çıkacakdır.

Hemen bir misâl verelim. Meselâ insan kendi annesini babasını seçemez. Onların huylarını değiştiremez de. Onları oldukları gibi kabûllenmek mecbûriyyetindedir. Onlarla çatışmak, kavga etmek, sürtüşmek fayda getirmeyeceği gibi, pek çok zarar da verir insana. Bu yüzden hâyatı kendine zehir eden insanlar vardır. Böyle bir durumda çâre, sabırdır, tahammüldür. İnsan sabırsızdır. Öyleyse sabrı ve metâneti kaynağından taleb etmek gerekir. Yani Sabûr ve Metîn olan Allah'a ilticâ etmek lâzımdır.

Diğer tarafdan fakîr bir âilenin çocuğu, ilim tahsîl ederek, sanat öğrenerek fakîrlikden kurtulabilir. Çünkü fakîrlik değiştirilemeyecek bir şey değildir. Değildir ama kolay bir iş de değildir bu. Çetin bir iş olduğu için de cesâret ister, azim ister, güç kuvvet ister bu iş. İnsan zayıfdır, âcizdir. Öyleyse Kavî ve Kadîr olan Allah'dan kuvvet ve cesâret istemesi lâzımdır.

Dikkat ederseniz, duânın kilidi üçüncü cümlededir. Yani mesele şurada düğümleniyor. Değiştirebileceğimiz şeyler nelerdir, değiştiremeyeceğimiz şeyler nelerdir? Bunu da ancak basîret sâhibi olanlar bilebilir, ferâset sâhibi olanlar anlayabilir. Halbuki insan basîretsizdir, aklı ve idrâki kıtdır. Öyleyse yine Allah'a ilticâ etmeli ve O'ndan ferâset istemeli, nûr istemeli, basîret istemeli ki neyin ne olduğunu anlamak mümkün olsun.

Dünyevî ve Uhrevî Her Türlü Murâda Nâil Olmak İçin

إِنَّ اللهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ[63]

Şübhe yok ki Allah, O'dur rızkı veren, metîn kuvvet sâhibi.

Efendi Hazretleri "Bu âyet-i kerîmeyi okumaya devam eden kimse, dünyevî ve uhrevî her murâdına nâil olur" buyururlardı. Efendi Hazretleri Ziynetü'l Kulûb adlı eserinde buyuruyorlar ki: “Bu âyet-i kerîme, her murâd için başında besmele ile 1000 kere okunmalı, okurken her 100'de bir defa murâdını Allah'dan istemelidir”.

Her Müşkülden Kurtulmak İçin Bir Münâcât

Bu münâcâtı, Cenâb-ı Hakk'a rabt-ı kalb ederek, tam bir i'timâd ile yapanların her türlü müşküllerinden kurtulacakları muhakkakdır :

Allahümme yâ müfettiha'l-ebvâb ve yâ müsebbibe'l-esbâb ve yâ mukallibe'l kulûbi ve'l-ebsâr ve yâ delîle'l-mütehayyirîne ve yâ gıyâse'l-müstegîsîne ve yâ müferrice'l-mahzûnîn. Agisnî. Tevekkeltü 'aleyke. Yâ Rabbi kadaytu fevveztü faradtü emrî ileyke. Yâ Rezzâku Yâ Fettâhu Yâ Basitu. Ve sallallahü 'alâ hayri halkıhî Muhammedin ve âlihi ve sahbihî ecma'în.

[63] Sure-i Zâriyât 58

MEÂLİ

Allahım! Ey kapıları açan ve ey sebebleri yaradan ve ey kalbleri ve görüşleri dilediği gibi çeviren ve ey şaşıranlara yol gösteren ve ey zorda kalanlara yardım eden ve ey sıkıntıda olanları ferahlatan. Bana yardım et. Sana güvendim. Yâ Rabbi! Bütün işlerimi sana ısmarladım, sana havâle ettim. Yâ Rezzâk (herkesin rızkını bol bol veren). Yâ Fettâh (açılmaz sanılan kapalı işleri açan, güçlükleri kolaylaştıran). Yâ Bâsıt (ferahlatan, bolluk veren, genişleten). Yaradılmışların en hayırlısı olan Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âlinin ve ashâbının cümlesine de salât eyle.

Sıkıntıdan Kurtulmak İçin Okunacak Bir Duâ

Sübhâne'l-müneffisi 'an külli medyûn. Sübhâne'l-müferrici 'an kulli mahzûn. Sübhâne men ce'ale hazâinehû beyne'l-kâfi ve'n-nûn. Sübhâne men izâ erâde şey'en en yekûle lehû kün fe yekûn. Yâ müferricü ferric. Yâ müferricü ferric. Yâ müferricü ferric. Yâ müferricü ferric. Ferric 'annî hemmî ve gammî fercen 'âcilen gayra âcilin. Bi rahmetike yâ erhamme'r-râhimîn.

MEÂLİ

Tesbîh ederim o Allah'ı ki her borçluyu darlıkdan kurtarır. Tesbîh ederim o Allah'ı ki her kederlinin gönlünü ferahlatır. Tesbîh ederim o Allah'ı ki bütün hazînelerini tek bir "kün" emriyle ortaya çıkarır. Tesbîh ederim o Allah'ı ki dilediği şeyi "ol" deyip ânında meydana getirir. Ey sıkıntıları gideren sıkıntıdan kurtar. Ey sıkıntıları gideren sıkıntıdan kurtar. Ey sıkıntıları gideren sıkıntıdan kurtar. Ey sıkıntıları gideren sıkıntıdan kurtar. Beni sıkıntıdan kurtar, bendeki gamı ve kederi âcilen gider. Rahmetin hürmetine ey merhametlilerin merhametlisi

Derdlere Devâ Belâlara Kalkan Bir Duâ

Bismillahirrahmânirrahîm. Ferdün Hayyün Kayyûmun Hakemün Adlün Kuddûs, seyec'alullahu ba'de 'usrin yüsrâ.

ÎZÂH

İmâm-ı Ali kerremallahu vecheh Efendimizden rivâyet edilen bu duâ her derde devâdır. Derdine devâ, müşkülüne çâre arayan, sıkıntılardan kurtulmak isteyen, hayırları feth, şerleri def etmek isteyen, isteklerine nâil, korkduklarından emîn olmak isteyen, bunu diline vird edinmelidir.

Şiddetli Sıkıntılara Marûz Kalındığında Okunacak Bir Duâ

Bismillahirrâhmânirrahîm. İlâhî bi ehassı sıfâtike ve bi 'izzi celâlike ve bi a'zami esmâike ve bi 'ismeti enbiyâike ve bi nûri evliyâike ve bi demi şühedâike es'elüke ziyâdeten fi'l 'ilm ve tevbeten kable'l mevt ve râhaten 'inde'l mevt ve mağfireten ba'de'l mevt ve necâten mine'n-nâr ve duhûlen fi'l cenneh ve 'âfiyeten fi'd-dünyâ ve'l âhirah bi rahmetike yâ erhame'r-râhimîn. İlâhî bi hakkı Huseyn ve ahîhi ve ceddihî ve ebîhi ve ümmihî ve benîhi hallısnî mimmâ ene fîh bi rahmetike yâ erhame'r-râhimîn.

MEÂLİ

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla. Allâhım! En özel sıfatın hakkı için, celâlinin yüceliği hakkı için, en büyük ismin (ism-i a'zam) hakkı için, peygamberlerinin ma'sûmiyeti hakkı için, velîlerinin nûru hakkı için, şehîdlerinin kanı hakkı için, bilgimi arttırmanı, ölmeden evvel tövbe nasîb etmeni, kolaylıkla can verebilmeyi, öldükten sonra affına uğramayı, cehennemden kurtulmayı, cennete girebilmeyi, dünyâ ve âhiret rahatını, senden rahmetin hürmetine istiyorum. Ey merhametlilerin en merhametlisi! Allahım! Hüseyin, kardeşi, dedesi, babası, annesi ve çocukları hürmetine, beni içinde bulunduğum bu durumdan rahmetinle kurtar. Ey merhametlilerin en merhametlisi!

Musîbet ve Belâ Ânında Okunacak Bir Âyet

Muhakkikîn-i kirâm ve evliyâullah-ı ızâm hazerâtı, musîbet ve belâ ânında bu âyet-i kerîmeyi okumayı tavsiye etmişlerdir. Eğer Cenâb-ı Hakk'a tam bir i'timâd ve ihlâs ile okunursa bi-iznillah belâlar def' u ref' olur, terahlar feraha tebdîl olur.

وَإِن يَمْسَسْكَ اللّهُ بِضُرٍّ فَلاَ كَاشِفَ لَهُ إِلاَّ هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلاَ رَآدَّ لِفَضْلِهِ يُصَيبُ بِهِ مَن يَشَاء مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ[64]

Ve in yemseskallâhu bi durrin fe lâ kâşife lehû illâ hû, ve in yüridke bi hayrin fe lâ râdde li fadlih, yusîbu bihî men yeşâu min ibâdih, ve hüvel gafûrur rahîm.

Eğer Allah, sana bir zarar eriştirirse, o zararı O'ndan başka hiç kimse gideremez. Eğer Allah senin hakkında bir hayır dilerse, O'nun bu lutfunu da hiç kimse engelleyemez. Allah, lutfunu ve ihsânını kullarından dilediğine eriştirir. O'dur Gafûr (affı ve mağfireti bol), O'dur Rahîm (merhameti ve ihsânı çok).

[64] Sure-i Yûnus 107

Dünyâya ve Âhirete Şâmil Bir Duâ

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا فِي الدُّنْيَا حُبَّكَ وَحُبَّ مَا يُقَرِّبُنَآ اِلَيْكَ وَالْاِسْتِقَامَةَ كَمَآ اَمَرْتَ وَفِي الْاٰخِرَةِ رَحْمَتَكَ وَرُؤْيَتَكَ

Allahümmerzuknâ fi'd-dünyâ hubbeke ve hubbe mâ yukarribunâ ileyke ve'l-istikâmete kemâ emerte ve fi'l-âhireti rahmeteke ve rü'yeteke.

Allahım, bizi dünyâda senin muhabbetinle ve bizi sana yaklaştıranların muhabbetiyle ve emretdiğin gibi istikâmet üzere olmakla, âhiretde de rahmetinle ve cemâlini görmekle rızıklandır.

Günlük Bir Vird

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri buyurdular ki:

Sabahları kalkdığınız vakitde, abdestli abdestsiz...

Bir mü'mine abdestsiz gezmek yakışmaz, abdest dâimâ silahlı demekdir, bu abdestin de alınması bir nimetullahdır, Allah'ın nimetidir bize. Yoksa bizim pis gezmemizle Allah'a bir zarar erişdiremeyiz biz. Bir nimet bizim için.

Ona binâen sabahleyin kalkdığın vakitde muhakkak Cenâb-ı Peygamber'e on bir salavât-ı şerîfe oku. Dilinin döndüğü kadar. Abdestli abdestsiz. Ama mü'min olan sabahleyin kalkar, tabii elbet ki abdestini alacak, Allah'ın vermiş olduğu bu nimetlere karşı Cenâb-ı Hakk'a, şükrânını gösterecekdir yani teşekkürünü gösterecekdir, Allah'a secde edecekdir. Ve bunu böyle yapmaya gayret edin. Zâten câmiye gelen mü'minler, Hakk rızâsını ararlara ki onların hepsinde beş vakit namaz kılmasa dahi alâmet-i îmân vardır, onların istikbâli parlakdır. Mutlakâ Cenâb-ı Hakk onları beş vakit namaz kılmak nimetine erişdirecekdir.

Sabahleyin on bir salavât-ı şerîfe, on bir ihlâs, kulhüvallah yani, on bir ihlâs, on bir salavât, bir Fâtiha, bir Âyetelkürsî oku. Ve biraz istiğfâr et.

Ve gene akşam evine vardığın vakitde, çoluğuna çocuğuna selâm vererek içeri gir, hânene. Birtakım beyinsizler var, kadına selâm verilmezmiş! Ehli beytine selâm vereceksin eve girdiğin vakitde. Ne beyinsiz adamlar var! Babasına adam selâm veremezmiş! Ne demek yâhu, Peygamber'e selâm veriyorsun da babana niye selâm vermeyesin, ne olmuş yani. Neyse, bırak o câhillerin sözlerini, hânene vardığın vakitde selâm ile içeri gir, âileni, o temiz, masûm âileni, senin iffet ırzını muhâfaza eden senin zürriyyetini ilâ yevmi'l-kıyâm devâm etdirecek olan âileni, bağrına basdıkdan sonra, selâm verirsin ve o gün yapdığın, bilerek bilmeyerek yapış olduğun günahlara istiğfâr edersin. Gene on bir ihlâs-ı şerîf, on bir salavât-ı şerîfe.

Bak, gâyetle az, hepsi beş dakîka sürmez. İstersen aç saati bak. Bir Fâtiha, bir Âyetelkürsî okursun evinde.

Bunları size tavsiye ediyoruz. Ufak şeyler bunlar fakat manâları çok büyük. Meselâ Resûl-i Ekrem diyor ki, bir duâ vardır, "Sübhânallahi ve bi hamdihî, sübhânallahi'l-azîm", "kelimetâni hafîfetâni, fî yevme'l-kıyâmeti sakîletâni". "İki hafîf kelime ama kıyâmet gününde mîzânı doldurur" diyor. "Nedir Yâ Resûlallah?" demişler, "Sübhânallahi ve bi hamdihî, sübhânallahi'l-azîm" buyurmuş. Râvîsi Ebâ Hureyre. Buhârî-i Şerîf'in en son hadîsi. Buhârî-i Şerîf'in son hadîsi. Az diye hafife alma, mutlakâ yap.

Anlatmışdım bundan evvel, bir daha söyleyeyim. Allah mîzânı gösterdi Dâvud Peygamber'e. Dâvud Peygamber dedi, "Yâ Rabbi hangi hayırla dolar bu mîzân" dedi. Bakkal terâzisi değil. Mîzândan murâd, adâlet-i ilâhînin tecellîsinin remzidir. Dedi, "Hangi hayırla dolar?". Hakk Teâlâ buyurdu, "Bir kimse hâlisen li vechillah, bir kerre Lâilâheillallah desin, bu mîzânın bir gözüne yedi kat semâyı, ardı koyalım, bir tevhîd ağır basar" dedi Cenâb-ı Hakk.

Sonra bir mikdar tevhîd ediniz. Lisânınızı Lâilâheillallah'a alışdırınız. Çok güzel misâller var ama vakit dar olduğu için konuşamıyorum sizinle. Lisânınızı mutlakâ alışdırınız tevhîde. Çünkü yarın kabirde korkunç bir hâdiseyle karşılaşdığın vakitde, dilin tutulmasın. Alışkın olursan, hemen tevhîdi verirsin. Son nefesde kim tevhîd ederse, cennete gider o. Âhir kelâmı tevhîd olanın, makâmı cennet olur. Lisânı Lâilâheillallah'a alışdır ama "(kalbine işâret buyurarak) burası duysun. Lisânen söyledin kalbinde yok, münâfık olursun. Kalbinde var, lisânında yok, senin mü'min olduğunu bilmezler. Allah'ın ismi dilinde, sevgisi gönlünde olacak.

Haftalık Evrad

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretlerinin ilk mürşidi büyük âlim ve ârif Abdurrahman Sâmî Saruhânî Hazretleri bir eserinde yukarıdaki haftalık evrâdı kaydetmişler. Biz de istifâdeniz için buraya kaydetmeyi münâsib gördük.

Hazret-i Şeyh bu evrâd için "Dünyevî-uhrevî her türlü se'âdetin celbine ve her nevi' âfetin def'ine, her günün evrâdına günde yüz kerre devâm etmek ecille-i ricâlullahdan mervîdir" buyuruyorlar. Ma'nâsı şu. Büyük velîlerden nakledildiğine göre, maddî ve manevî her türlü faydayı temin, her türlü zarardan da kurtulmak için her günün virdini günde yüz kere okumalıdır.

Pazar: Elhamdülillahi rabbi'l-âlemîn yâ Fettâh

Pazartesi: İyyâke na'büdü ve iyyâke neste'în yâ Latîf
Salı: Gayri'l-magdûbi 'aleyhim vele'd-dâllîn yâ Azîz
Çarşamba: Mâliki yevmi'd-dîn yâ Müte'âl
Perşembe: Sırâtallezîne en'amte aleyhim yâ Rezzâk
Cuma: Er-Rahmâni'r-Rahîm yâ Nûr
Cumartesi: İhdine's-sırâta'l-müstekîm yâ Ganiyy

İnşâallah

Arapça'da eğer manâsına gelen "in" ile "istemek" manâsına gelen "şâe" fiiline lafza-i celâl ilâvesiyle meydana gelmişdir. Türkçesi "Allah dilerse" demekdir. Bu tabirin Arapça aslı "in-şâe-allahu" şeklinde olup Arapça okuyuş kâidelerine göre ikinci hecedeki hemze hazf olunmuş ve "in-şâ-al-lah" diye okunmuşdur. Türkçemizde ise "in-şal-lah" şeklinde telaffuz edilir.

Bu tabîrin kaynağı Kur`ân'dır. İnşâallah tabiri Kur`ân-ı Kerîmin birkaç yerinde geçer. Biri, Sûre-i Bakara'daki, "وَاِنَّا اِنْ شَآءَ اللهُ لَمُهْتَدُونَ" âyet-i celîlesinde Benî İsrâil'in dilinden, diğeri Sûre-i Kehf'deki, "سَتَجِدُنِي اِنْ شَآءَ اللهُ صَابِرًا وَلَآ اَعْصِي لَكَ اَمْرًا" âyet-i celîlesinde Hazret-i Mûsâ'nın lisânıyla, bir diğeri, Sûre-i Yûsuf'daki, "وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللهُ اٰمِنِينَ" âyet-i kerîmesinde Yûsuf aleyhisselâmın ağzından, bir diğeri Sûre-i Kasas'daki, "سَتَجِدُنِي اِنْ شَآءَ اللهُ مِنَ الصَّالِحِينَ" âyetinde Şuayb Peygamber'in lisânından, bir diğeri de Sûre-i Saffat'daki, "سَتَجِدُنِي اِنْ شَآءَ اللهُ مِنَ الصَّابِرِينَ" âyetinde İsmâil aleyhisselâmın dilinden ve nihâyet Sûre-i Fetih'deki, "لَقَدْ صَدَقَ اللهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللهُ اٰمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُؤُسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ" âyet-i celîlesinde bizzat Cenâb-ı Hakk'ın kelâmı olarak zâhir olmuşdur. Yine bir başkda yerde, "Hiç bir şey için yarın ben şunu mutlaka yaparım deme ancak Allah dilerse yaparım de" buyurulmuşdur.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki, insan bir işe niyetlendiği zaman, yâhud bir iş için vaadde, taahhüdde bulunacağı zaman, kendisine ne kadar güvenirse güvensin, işi dâimâ Allah'a havâle etmeli ve irâde-i külliyyeye teslîm olmalı. Zîrâ irâde-i cüziyyenin irâde-i külliyye yanında *hiçbir* kıymeti yokdur. Allah dilemedikçe kulun elinden bir şey gelmez. Hâlık murâd etmeyince mahlûk *hiçbir* şey yapamaz. Bir de şu var ki ecelin ne vakit geleceği malûm değildir. Geleceğe dâir konuşmalarda hep bunu hatırda tutmalı insan. Kimin elinde yarına çıkacağına dâir bir sened vardır?

İnşâallah ile aynı manâya gelen sözler de vardır. Meselâ "bi iznillahi teâlâ, Yüce Allah'ın izniyle", "bi-inâyetillahi teâlâ, Yüce Allah'ın yardımıyla" gibi. Türkçemizdeki "Allah izin verirse", "Allah nasîb ederse" gibi tabirler de aynı manâya gelir.

Bir de inşâallah demenin câiz olmadığı yerler var. Bunları da iyi bilmek lâzım. Meselâ "inşâallah mü'minim, inşâallah müslümanım" denmez. Zîrâ îmânda şek ve şübhe olmaz. İkincisi duâ ederken inşâallah denmez, Peygamberimiz bunu men etmişdir. Duâ azimle, kararlılıkla yapılır. Zîrâ Allah her şeye kâdirdir.

Bir de bu güzel duâyı, bu güzel zikri istismar edenler var. Yapmaya niyetli olmadıkları bir şeyi, muhâtabı oyalamak için hattâ kandırmak için "inşallah"la geçiştirenler var. Meselâ "Borcunu ne zaman ödeyeceksin diye soran alacaklıya, "inşallah haftaya ödeyeceğim" diyen ama aslında ödemeyi düşünmeyen kimse büyük bir suç işlemiş olur. Allah'ın adını kendi sahtekârlığına âlet etdiği için. Bunun da misâli, yukarıda zikretdiğimiz âyet-i celîlede var. Benî İsrâil'e bir inek kesmeleri emri verildiğinde, bu emri yerine getirmek istemediler ve türlü bahaneler îcâd etdiler. Uydurdukları bahânelerin birinde, "Rabbine sor, onu bize iyice tarif etsin, çünkü hayvanlar birbirine benziyor, bununla beraber Allah dilerse onu elbette buluruz" dediler.

Mâşâallah

Türkçemize de geçen bu güzel tabiri, "Her şey Allah'ın dilemesiyle olur" diye tercüme edebiliriz. Arapça aslı "mâ-şâe-allahu" şeklindedir. Arapça okuyuş kâidelerine göre ikinci hecedeki hemze hazf olunur ve "mâ-şâ-allah" diye okunur. Türkçemizde ise ikinci heceyi kısaltarak "mâşallah" deriz.

Bizde daha çok bir şeyi beğenme ifâdesi olarak söylenir ve kötü nazardan korunmak maksadıyla söylenir. Nitekim Resûl-i Ekrem Efendimiz, hoşa giden bir şey görüldüğünde, "mâşâallah lâ kuvvete illâ billâh" denilmesini tavsiye buyurmuşlardır. Bu itibarla mâşallah, "Aman ne güzel! Allah nazarlardan saklasın" gibi bir manâya gelir. Bu yüzden yeni doğan çocuklara üstünde mâşallah yazan nazarlıklar takılması âdet olmuşdur. Yine bazı binâların ön cebhelerine mâşallah yazılı çiniler yerleştirmek eski bir âdetdir.

Mâşallah da inşallah gibi Kur`ân'dan alınmışdır. Bu tabir Kur`ân'da dört yerde geçer. Hepsinde de aynı hakîkate işâret vardır. Yani Allah murâd etmedikçe hiçbir şey olmaz. Kâinâtda vukû' bulan ne varsa cümlesi Cenâb-ı Hakk'ın murâdıyla meydana gelir. Bunu dâimâ hatırda tutmamız için Efendimiz aleyhisselâm, sabah kalkıldığında ve akşam yatarken "mâşâallahu kân ve mâ lem yeşe' lem yekün" diye duâ edilmesini tavsiye buyurmuşlardır. Meâli şudur: "Allah'ın dilediği olur, dilemediği olmaz".

Sübhânallah

En meşhûr tesbîh cümlesidir. Cenâb-ı Hakk'ın, noksan sıfatlardan münezzeh ve kemâl sıfatlarla muttasıf olduğunu ifâde eder. Kur`ân'da defalarca zikredilmişdir.

Kur`ân-ı Kerîm'in pek çok yerinde tesbîhden bahsedilmişdir. Tesbîh, yalnız insana mahsûs da değildir. Meselâ Sure-i Ra'd'daki, "وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ" âyetinde gök-gürültüsünün tesbîhinden bahsedilir. Sûre-i İsrâ'daki, "تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ" âyetinde de Allahı tesbîh etmeyen *hiçbir* şey olmadığı beyân olunmuşdur ki pek câlib-i dikkatdir.

Bazı âyetlerde de tesbîh emri vardır. Meselâ "وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ" âyetinde olduğu gibi. Diğer bir âyetde, "سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى" buyrulmuşdur. Yine Kur`ân'ın *birkaç* yerinde, "فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ" emri vardır. Bu âyetlerde tesbîh zikir manâsınadır. "Aynı âyetde zikir emri de var, tesbîh niçin ayrıca emredilmiş?" denirse, deriz ki, Allah'ın ismini tesbîh ile zikretmekden murâd zikri huşû ile yapmakdır. Yani zikri kalbe indirmekdir.

Peygamber Efendimiz, tesbîhi ümmetine çokça tavsiye etmiş, "Sübhânallahi ve bi hamdihî" ve "Sübhânallahi'l-azîm" cümleleri ile yapılan zikrin pek büyük fazîleti olduğunu bildirmişdir. Bu zikrin fazîleti şuradan da bellidir ki, bütün namazlarda evvelâ "sübhâneke"yi okuruz, yine bütün farz namazlardan sonra okunan tesbîhâtdan biri budur. Yine Cenâb-ı Hakk'ın ismi anılırken, gerek konuşmalarda, gerek yazılarda "Allahu Sübhânehû ve Teâlâ" diye zikredilmesi âdâbdandır.

Sübhânallah, bir hayret yâhud hayranlık ifâdesi olarak da söylenir. Şaşılacak bir işle, acâib bir şeyle yâhud bir fevkaladelikle karşılaşdığımızda, "sübhânallah" yâhud "fesübhânallah" deriz. Bazen de nâhoş bir şeyle karşılaşdığımızda, dilimizi tutmak ve öfkemizi yutmak için "fe sübhânallaaah!" deriz.

Muharrem Ayının Başında Okunacak Duâ

Bismillâhirrahmânirrahîm. Ve sallallahu 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ve sellim. Allahümme entel ebediyyül kadîmül evvel. Ve 'alâ fadlikel 'azîm ve cûdikel mu'avvel. Ve hâzâ 'âmun cedîdun kad akbel. Nes'elükel 'ismete fîhi mineş şeytani ve evliyâihî ve cünûdih. Vel 'avne 'alâ hâzihin nefsil emmârati bis sûi vel iştigâl, bimâ yukarribunî ileyke zülfâ yâ zel celâli vel ikrâm. Ve sallallau 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ve sellim.

MEÂLİ

Bismillâhirrahmânirrahîm. Allahım! Efendimiz Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline ve ashâbına salât eyle, selâm eyle. Allahım! Ebedî'sin, Kadîm'sin, Evvel'sin. Fazl u ihsânının büyüklüğü hakkı için, her şeyi kuşatan sonsuz cömertliğin hakkı için, *işte* yeni bir yıla girmiş bulunuyoruz, bu yeni yılda bizi şeytandan ve şeytanın dostlarından ve ordularından korumanı istiyoruz. Dâimâ kötülüğü emreden nefsime karşı *ve* beni sana yaklaştıracak şeylerle meşgûl olabilmem için yardımını diliyorum. Ey celâl ve ikrâm sâhibi olan Allahım! Allahım! Efendimiz Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline ve ashâbına salât eyle, selâm eyle.

Muharremin Onunda Okunacak Bir Duâ

Hasbünallahi ve ni'mel vekîl ni'mel Mevlâ ve ni'men nasîr. Sübhânallahi mil'el mîzân ve müntehal 'ilmi ve meblager rızâ vezinetel arş. Lâ melcee velâ mencee minallahi ileyh. Sübhânallahi 'adedeş şef'i vel vitr ve 'adede kelimâtillâhit tâmmâti küllihâ. Es'elükes selâmete bir rahmetike yâ erhamer râhimîn. Velâ havle velâ kuvvete illâ billâhil 'aliyyil 'azîm. Ve hüve hasbî ve ni'mel vekîl ni'mel Mevlâ ve ni'men nasîr. Ve sallallahu 'alâ Muhammedin hayri halkihî ve 'alâ âlihî ve sahbihî ecma'în.

MEÂLİ

Allah bize kâfîdir, o ne güzel vekîl ve ne güzel yardımcıdır. Mîzân dolusu kadar, ilmin mikdarı kadar, Allah'ın rızasına eriştirecek kadar, arşın ağırlığı kadar, Allah'ı tesbîh ederim. Allah'dan başka sığınacak ve yalvaracak yokdur. Tek ve çiftler adedince O'nu tesbîh ederim. O'nu bütün kelimeleri adedince tesbîh ederim. Kuvvet ve kudret ancak yüceler yücesi Allah'a mahsûsdur. Allah bana yeter, o ne güzel vekîl ve ne güzel yardımcıdır. Allah'ın rahmeti, bereketi ve selâmı yaradılmışların en hayırlısı olan Muhammed aleyhisselâma ve O'nun âline ve ashâbına olsun.

Fahreddin Efendi Hazretlerinin Bir Muharrem Meclisindeki Duâsı

Sübhâne rabbiye'l-'aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. Eûzübillâhimineşşeytânirracîm. Bismillâhirrahmânirrahîm. Elhamdülillahillezî kâle fî kitâbih

قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى[65] ,

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا[66]

Ve's-salâtü ve's-selâmu 'alâ seyyidinâ Muhammedin'illezî kâle fî hadîsih, "Ehabbu ehl-i beytî ileyye el-Hasenü ve'l-Huseyn". Ve fî hadîsin âhar, "Huseyn minnî ve ene min Huseyn". Sadaka Resûlü Rabbü'l-âlemîn. Ve 'alâ âlihî ve ashâbihi't-tayyibîne't-tâhirîne ecma'în.

Ey Hâdî-i tarîk-i müstakîm ve'l-Mürşid-i ibâd-ı muhlisîn olan Allah! Bizleri Şeytân'ın iğvâsından himâye eyleyüp dîn-i Ahmediyye'de sâbit-i kadem eyle yâ Rabbi. Ey Hâdî-i tarîk-i müstakîm ve mürşid-i ibâd-ı muhlisîn! Bizleri dâimâ rızâ-yı şerîfini muktazî a'mâle muvaffak bi'l-hayr eyle yâ Rabbi. Kalbimizi tahâret-i me'ârif-i ilâhiyyenle tathîr ve aklımızı 'ulûm-i ledünniyyeni takrîr eyle yâ Rabbi.

Şu meclis-i melâike-enîsde kırâat olunan Kur`ân-ı Azîmü'ş-şânı ve tilâvet olunan menkıbe-i şehâdet-i Hazret-i İmâm-ı Hasen ve Hazret-i İmâm-ı Hüseyn'in, esnâsında olunan ızhâr-ı aşk-ı mâtemi, dergâh-ı ehadiyyetinde kabûl eyle yâ Rabbi. Hâsıl olan ecrinden cümlemizi me'cûr eyle yâ Rabbi. Hâsıl olan sevâbdan, evvelen ve bizzât, fâikü'l-enbiyâ fi'l-halki ve'l-ahlâk, eşrefü'l-mürselîn bi'l-ittifâk, pâdişâh-ı şefâat-penâh-ı deryâ-nevâl, câmiu'l-celâli ve'l-cemâl, habîb-i edîb-i Kibriyâ, Ebu'l-Betûl, Hazret-i Muhammed Mustafâ, sallallahu teâlâ aleyhi vesellem, Efendimiz Hazretlerinin sırr-ı seâdetlerine ve şebeke-i şerâfet-i ihtimâlerine, me'al kusûr ve'l-küsûr, 'alâ tarîki'l-hediyye, vâsıl eyle yâ Rabbi. Bizleri iki cihânda nigâh-ı iltifât-ı Muhammediyyeye nâil eyle yâ Rabbi. Ve sâir peygamberân-ı ızâm ve rusül-i fihâm, aleyhimü's-salâtü ve's-selâm, Efendilerimizin ervâh-ı seâdetlerine şâyân-ı ikrâm eyle yâ Rabbi. Ve sâir erkân-ı dîn-i mübîn, hazerât-ı çehâr-yâr-ı güzîn, rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecmaîn, Efendilerimizin ervâh-ı seâdetlerine vâsıl eyle yâ Rabbi.

Ve bi't-tahsîs, âsumân-ı vücûd-i Hazret-i Risâlet-meâb'da kurratü'l-ayneyn ve cism-i İmâm Aliyye'l-Murtazâ'da kamereyn ve nesl-i Hazret-i Fâtımatü'z-Zehrâ'da şemseyn, mihrâb-ı şehâdet-i ulyâda imâmeyn, kişver-i seâdet-i kübrâda humâmeyn, Hazret-i İmâm Hasen ve Hazret-i İmâm Hüseyn aleyhimesselâm Efendilerimizin ervâh-ı seâdetlerine şâyân-ı ikrâm eyle yâ Rabbi.

---

[65] Sure-i Şûrâ 23

[66] Sure-i Ahzâb 33

Bizleri iki cihânda nigâh-ı iltifât-ı şühedâya nâil eyle yâ Rabbi. Ve sâir şühedâ-i Kerbelâ, rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecmaîn, ervâh-ı seâdetlerine vâsıl eyle yâ Rabbi. Ashâb, tâbiîn, tebe-i tâbiîn, ecille-i dîn-i mübîn, meşâyihih-i vâsılîn, ulemâ-yı âmilîn, kurrâ-yı kâmilîn, tullâb, huffâz ve cemî hamele-i Kur`ân, nev-verallahu merâkıdehüm ve ceale'l-cennete mesvâhüm, hazerâtının ervâh-ı şerîflerine vâsıl eyle yâ Rabbi.

Ve bi't-tahsîs, meydân-ı füyûzât-resânında halkabend olduğumuz, pîrü't-tarîkati ve't-tarîka ve ma'deni'-sülûki'l-hakîkati ve'l-hakîka, sultân-ı serîr-i aşk u irfân, mürşid-i şefîk-i zevk u vicdân, çeşm-i iftihâr-ı menba'-i feyz-i irfân, Cenâb-ı Hazret-i Pîr Sultân Muhammed Nûreddîn Cerrâhî, aleyhi's-sehâbi'l-emtâri't-tecelliyâti'l-fettâhî, Efendimizin rûh-i akdes, sırr-ı mukaddeslerine vâsıl eyle yâ Rabbi. Himem-i rûhâniyyet-i aliyyesini üzerlerimize sâyebân eyle yâ Rabbi. Şefâat-i aliyyesine nâil eyle yâ Rabbi. Tarîkat-i aliyyesinde feyzyâb eyle yâ Rabbi. Makâm-ı âlîsinden güzerân eyleyen meşâyih-i âlî-şân kaddesallahu esrârahüm, fukarâ u dervîşân, meczûbân, melâmetiyân, müntesibân, abdâlân, bâcıyân, kalenderiyân, muhibbân, ashâb-ı birr ü ihsân ve ashâb-ı hayrâtın ve bi'l-cümle turuk-i şettâ-i seniyyeden güzerân eyleyen meşâyih-i âlî-şân ve fukarâ u dervîşânın ervâh-ı seâdetlerine vâsıl eyle yâ Rabbi.

Hâzır-ı bi'l-meclis olan zevâtın peder, mâder, ferzendân u duhter, benîn ü benât, ümmehât ü ceddâd, akrabâ u taallukât ve üzerimizde hakkı olan ümmet-i Muhammed'den ve komşularımızdan âlem-i âhirete gidenlerin ervâh-ı şerîflerine vâsıl eyle yâ Rabbi. Yerler altında, isimleri unutulmuş, nesilleri kesilmiş, hâk ile yeksân, duâya muhtâc olan ümmet-i Muhammed'in ervâh-ı şerîflerine vâsıl eyle yâ Rabbi. Huzzâr-ı meclisi seâdet-i dâreyne makrûn eyle yâ Rabbi. Sûrî ve manevî müşkülâtımızı feth u âsân eyle yâ Rabbi. Beldemizi ve sâir bilâd-ı İslâmiyyeyi bilcümle âfât-ı semâviyye ve aradiyyeden masûn ve mahfûz eyle yâ Rabbi. Sûrî ve manevî müşkülâtımızı feth u âsân eyle yâ Rabbi. Âhir u âkıbetimizi hayr eyle yâ Rabbi. Âhir kelâmımızı Kelime-i Tevhîd ile Kur`ân-ı Mecîd eyle yâ Rabbi. Olunan deâvât-ı hayriyyemizi dem-i şehâdet-i Hazret-i İmâm Hüseyn hürmetine ve kalb-i risâletpenâhda perverde olunan aşk-ı ilâhiyyen hürmetine, sırr-ı mirâc aşkına, dergâh-ı ehadiyyetinde kabûl eyle yâ Rabbi.

Ve salli ve sellim ve bârik alâ eşrefi ve esadi nûri cemî'i enbiyâi ve'l-mürselîn. Ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn. El-Fâtiha!

Fahreddin Efendi Hazretlerinin Bir Duâsı

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretlerinin mürşidi Fahreddin Efendi Hazretleri, birçok meziyet ve mahâretinin yanında pek güzel duâ etmesi ile de meşhûrdur. Duâları, hep irticâlen yani hiç hazırlık yapmadan, îrâd buyururlardı. Allah'a şükürler olsun ki, bu duâlardan birkaç tânesi kaydedilmişdir. İşte onlardan biri. Bu duânın şöyle bir husûsiyyeti de var ki Fahreddin Efendi Hazretleri, bu duâyı halefi Muzaffer Efendi Hazretlerinin bir vaaz u nasîhat meclisinden sonra îrâd buyurmuşlar ve Efendi Hazretlerinin ismini bilhassa zikrederek kendisini medh ü senâ etmişlerdir.

Bismillahirrahmânirrahîm. Velhamdülillahillezî kâle fî kitâbihî, فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ [67] ve fî âyet-i kerîme-yi âhar, وَاذْكُرُوا اللهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ [68] ve fî âyet-i kerîme-yi âhar,[69] أَلَا بِذِكْرِ اللهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ, ve fî âyet-i kerîme-yi âhar [70] فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ Sadakallahu'l-Kerîm. Ves-salâtü ve's-selâmu 'alâ seyyidinâ Muhammedini'llezî kâle fî hadîsihî, "Şifâu'l-kalb zikrullah". Ve fî hâdîs-i âhar, "Er-refîk sümme't-tarîk". Sadaka Resûlün Kerîm ve 'alâ âlihî ve ashâbîhi ecma'în.

Cenâb-ı Hakk, istimâ' etmiş olduğumuz vaaz u nasîhat ile bizleri mütenessıh eyleye. Dinlemiş olduğumuz va'z u nasîhatle amel etmek bizlere nasîb ü müyesser eyleye. Cümlemizi îkâz eyleye. Cümlemizin kalblerini zikrullah ile, muhabbet-i Resûlullah ve muhabbet-i ilâhiyye ile tathîr eyleye. Nefsimizi zikrullah ile tezkiye etmek nasîb eyleye. Bize bu va'z u nasîhatde bulunan cilâ-yı kulûbumuz, muhterem hocamız, Şeyh Hacı Hâfız Muzaffer Efendi'nin vücûduna âfiyet, ömrüne bereket, neşrini müzdâd eyleye. Nasîhatinin te'sîrini tezyîd eyleye. Kendisini iki cihânda azîz eyleye. Huzzâr-ı meclisi se'âdet-i dâreyne makrûn eyeleye. Sûrî ve ma'nevî müşkilâtını feth ü âsân eyleye. Bulunduğumuz beledeyi ve sâir bilâd-ı islâmiyyeyi bil cümle âfât-ı semâviyye ve aradiyyeden masûn u mahfûz eyleye. Âhir ve âkıbetimizi hayr eyleye. Âhir kelâmımızı Kelime-i Tevhîd ile Kur`ân-ı Mecîd eyleye. De'avât-ı hayriyyemizi "Dergâh-ı İlâhiyye"sinde, sevgili Habîb'i hürmetine, "Esmâ-yı Hüsnâ" ve "İsm-i A'zam"ı hürmetine kabûl eyleye. Ve salli ve sellim ve bârik 'alâ eşrefi ve es'adi nûr-i cemî'il enbiyâi ve'l mürselîn velhamdülillahi rabbil âlemîn. Sırr-ı Hazret-i Nûreddîn. El-Fâtiha.*

---

[67] Sure-i Bakara 152
[68] Sure-i Enfâl 45
[69] Sure-i Ra'd 28
[70] Sure-i Nahl 43 – Sure-i Enbiyâ 7

MUZAFFER EFENDİ HAZRETLERİNİN DUÂLARI

Bir Münâcât

İlâhî ve Ma'bûdî ve Mevlâye! Bizlere meded eyle. Bizleri Resûl'ün Muhammed aleyhissalâtü vesselâma bahşeyle. Zâhirlerimizi şerî'at-ı garrâ-i Ahmediyye'nin nûruyla pür-nûr, bâtınlarımızı envâr-ı Kur`ân, envâr-ı tevhîd-i Sübhân ile ma'mûr eyle. Biz âsîleri nigâh-ı iltifât-ı Ahmediyye'ne nâil eyle. Bizlere rahmet nazarınla nazar eyle. İlâhî! Kimsesiz kaldık, bîkesiz, bize imdâd eyle Bizi ehl-i küfr üzerine gâlib eyle. Âsî olan ümmet-i Muhammed'i ıslâh eyle. Günâhkârları affınla şâd eyle. Ölmüşlerimize rahmet eyle. Habîbin Ahmed hürmetine bizleri dü cihânda nâr-ı cahîminden âzâd eyle. Cümlemizi civâr-ı Mustafâ'nda iskân eyle. Âlem-i dünyâda ziyâretini, âlem-i menâmda gül cemâlinin müşâhedesini nasîb eyle. Âlem-i âhiretde, "lâ zılle illâ zıllî" buyurduğun günde, arşın gölgesinde gölgelenen, âşıklar, sâdıklar ve sâlihler zümresine bizleri ilhâk eyle. Ümmet-i Muhammed'in usrunu yüsre tebdîl eyle. Ümmet-i Muhammed'i müzâyakadan halâs eyle. Cümlemizin ölmüşlerine rahmet eyle. Bizlerde onların hâli ile hâllendikde sekerât-ı mevtimizi âsân, son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd ve Kelime-i Tevhîd eyle. Duâlarımızı ravza-yı mutahharada edilen duâlara ilhâk ile müstecâb eyle. Bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn ve bi hürmeti Âl-i Yâsîn ve selâmün 'ale'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Rızâenlillah ve rızâ-yı Resûlilllah, el-Fâtiha!

Cümle Ümmetin Mağfireti İçin Duâ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ

Allahümmağfir lil müslimîne ve'l-müslimât ve'l-mü'minîne ve'l-mü'minât el ahyâi minhüm ve'l-emvât.

Allahım! Gerek erkek, gerek kadın, gerek diri, gerek ölü, cümle ehl-i îmâna ve bütün ehl-i islâma mağfiret eyle.

Özlü Bir Duâ

El-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Ve'l-'âkıbetü lil müttakîn. Velâ 'udvâne illâ 'ale'z-zâlimîn. Ve ennallâhe lâ yudî'u ecra'l-muhsinîn. Sübhâneke mâ 'abednâke hakka 'ibâdetike yâ ma'bûd. Sübhâneke mâ 'arafnâke hakkâ ma'rifetike yâ ma'rûf. Sübhâneke mâ zekernâke hakka zikrike yâ mezkûr. Sübhâneke mâ şekernâke hakka şükrike yâ meşkûr. Ve ce'alnâ minellezîne lâ havfün 'aleyhim ve lâhüm yahzenûn. Ve ce'alnâ minellezîne tecrî min tahtihimü'l-enhâru fî cennâti'n-na'îm. Ve'tînâ bi'n-nazari ilâ vechike'l-kerîm. Ve şeffî' fînâ seyyide'l-mürselîn. Verham emvâtenâ ve emvâte'l-müslimîn. Vahtimlenâ minke bi hayrin ecma'îne yâ Rabbe'l-âlemîn. Ve sallallahu 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin ve sahbihî ve sellim. El-Fâtiha!

MEÂLİ

Hamd ü senâ âlemlerin rabbi Allah'a mahsûsdur. Âkıbet, takvâ sâhibi olanlarındır. Zâlimlerden gayrı kimseye düşmânlık yokdur. Allah ihsân sâhiblerine, yapdıklarının karşılığını birer birer ihsân eder, hiçbirini karşılıksız bırakmaz. Noksan sıfatlardan münezzeh, kemâl sıfatlarla muttasıf olan Allahım! Seni hakkıyla bilemedik ey bilinmeye en lâyık olan. Sana hakkıyla ibâdet edemedik ey ibâdet edilmeye en lâyık olan. Seni hakkıyla zikredemedik ey zikredilmeye en lâyık olan. Sana hakkıyla şükredemedik ey şükredilmeye en lâyık olan. Bizleri kendilerine hiçbir korku ve mahzûniyet olmayan kulların zümresine dâhil eyle. Bizleri altlarından ırmaklar akan ve nimetlerle dolu olan cennetlerine dâhil olan zümreye dâhil eyle. Bizleri cemâline nazar eden zümreye dâhil eyle. Göçmüşlerimize ve cümle mü'minlerin göçmüşlerine merhamet eyle. Cümlemizin âkıbetini hayr eyleyip îmân ile göçmek nasîb eyle, ey âlemlerin Rabbi! Efendimiz Muhammed Mustafâ'ya ve O'nun âline, ashâbına salât ve selâm eyle Allahım. Fâtiha.

Kısa Bir Duâ

İlâhî! Bizleri, Habîb-i Edîb'in hürmetine nâil-i merâm eyle, ayıplarımızı ört, suçlarımızı bağışla, bizleri lutfunla kereminle yarlıga. Cümlemizi tövbesinde sâbit, gece-gündüz âbid, dergah-ı bârigâh-ı ulûhiyyetine sâcid kullarından eyle. Bizleri îmân ile yaşat, îmân ile öldür, cemâlinle güldür, safâna erdir. Günahlarını hasenâta tebdîl ve tahvîl buyurduğun tövbekâr kulların zümresine bizleri de ilhâk eyle. Habîbinden ayırma, dînden, îmândan ve hayâdan sıyırma, gözlerimizi toprak ile doyurma, hak ile bâtılı bilelim, dâima hakka yönelelim, bâtıldan yüz çevirelim. Küfür ikâbından, kabir azâbından cümlemizi âzâd eyle. Ölmüşlerimize rahmet, olmuşlarımıza derecât-ı aliyye ile rıf'at, vatan ve milletimize refah ve saâdet, din ve devlet, vatan ve millet uğrunda çalışanlara gayret ve basîret, ordularımıza nusret ve muzafferiyyet ihsân ve inâyet eyle. Celâlinden cemâline sığındık ilâhî! Zât-ı ulûhiyyetine güvendik Allahım! Rahmetine dayandık, îmân ile uyandık ey yüce Mevla! Bizi kapından kovma, huzûrundan mahrûm koyma! Okuyup işittiklerimizle âmil, sıdk ve ihlâs ile kâmil olanlardan eyle. Bu risâlemizi okuyan, okutan ve dinleyenleri nûrunla pür-nûr, gönüllerini aşkınla ma'mûr, lutuf ve kereminle mesrûr eyle. Bizlere hayırlı ve helâl kazançlar nasîb buyurarak hayra sarf etmeği müyesser eyle. Âsî olan Ümmet-i Muhammed'i ıslâh eyle, cümlemizin her türlü müşkillerini kolaylığa tebdîl eyle. Ümmet-i Muhammed'e rahmet eyle, Hafîz ism-i şerîfinle hıfz eyle, dîn ve devlet düşmanlarını kahr eyle. Bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn ve âlihim ve evlâdihim ve etbâ'ihim ve ashâbihim ve ensârihim ecma'în. Sübhâne rabbike rabbi'l-'izzeti

'ammâ yasifûn ve selâmün 'ale'l-mürselîn ve'l-hamdülillahi rabbi'l-'âlemîn. El-Fatiha!

Aşk Duâsı

Yâ Rab! Tevfîkini refîk ederek, kudret elinle bizlere aşk bâdesini sun ki, gönüllerimiz bir nefes bile senin aşkından ayrılmasın, senin sevginden ayrı düşmesin. Seni sevenler, senin sevginden bir nefescik bile ayrı düşerlerse, artık onlar için yaşamak diye bir mefhûm yokdur. Senin âşıklarına hayât-ı ebedî, hayât-ı sermedî, hayât-ı câvidânî ancak sensin, senin mübârek ve muazzez aşkındır. Gerçekde, senden ve senin sevdiğinden gayrı hiçbir şey yokdur. Bizler, gaflet ve cehâletimiz netîcesi olarak başka bir sıfatla seviyorsak, o sıfatı gönüllerimizden ve gözlerimizden al, asıl kime âşık olmamız gerekdiğini bizlere bildir. Aşkın nasıl ve kime olacağını bizlere göster ve o zevki tattır. Bütün sevgiler ancak sana, bütün aşklar senin içindir. Sana ve cemâl-i bâ-kemâline perde olan aşkların perdelerini yırtıp atmayı, gerçek aşkın tadını tatmayı, aşkımıza aşk katmayı nasîb ve müyesser eyle ki, ma'şûk-i hakîkînin kim olduğunu bilelim, iki cihânda da aşkınla bile olalım ve ondan hiç ayrılmayalım. Bizlere bu sırrı öğretecek ve gösterecek de yine ve ancak sensin ilâhî.

Bir Aşk ve Tevhîd Duâsı-1 Nisan 1979 ABD

Ey güzeller güzeli olan Allah ve güzeli seven Allah! Aşkını bize sun, aşkınla kalblerimizi nûrlandır, yüzlerimizi sürûrlandır. Bize aşkını tattır, cemâlini göster. Her taraf senin cemâlinden başka bir şey değildir, ama cemâlinden hicâbı gider ki görelim. Sana erelim, seni bulalım, seninle buluşalım, mazhar-ı zât olalım. Sen istediğini istediğine verir, istediğini istediğinden alırsın. Gâlib sensin, bu âlemde müstakillen mâlik de sensin. Seni zikredeni sen zikredersin. Seni seveni sen seversin. Sana yürüyerek gidene sen koşarak gelirsin, istediğini verirsin, mahrûm etmezsin. Biz senin kulların iken, kul iken, evimize gelene ikrâm ederiz, sen ki pâdişâhlar pâdişâhısın, Rahmân'sın, Rahîm'sin, Gaffâr'sın, Cemîl'sin, Latîf'sin, hâşâ senin kapına ilticâ edeni kapından boş çevirir misin, elbet çevirmezsin. Yâ Rab! Kapına geldik, boynumuzu bükdük. İnsanlığı tevhîd altında cem' eyle, adâveti gider, düşmânlığı muhabbete çevir. Buna kâdir olan ancak sensin. Sana açılan elleri, seni zikreden dilleri, seni seven gönülleri, mahrûm etmezsin. Kapına geldik, boynumuzu bükdük, elimizi açdık. Ey Sevgili! Ey Mahbûb! Ey Maksûd! Ey Allah! Bizi aşkınla taltîf et, başımıza muhabbet tâcını, kalbimize aşk ilâcını ihsân et. Gönlümüzden aşkını çıkarma. Aşk bizim rızkımız, onsuz yaşayamayız. Bizi mahrûm etme yâ Rab. Duâmızı kabûl et. Biz kapından mahrûm çevirme. Âmîn.

Tevhîd Duâsı – 25 Nisan 1983 ABD

Yâ Rabbi, insanlığa hâdim olanları azîz et. Ve kalblerimiz birleşdir. Aramızdaki soğukluğu, kîni, adâveti, buğzu onları gider. Bir kalb ki içerisinde yarı dîn yarı kîn bu kalb hastadır. O kîni dîne kalb et. İnsanlık nedir, insan nedir bize bu sırrı öğret. İnsanlığa hizmetin ne olduğunu bize bildir ve tattır, bu zevki bize öğret Yâ Rab. Bütün insanların, her şeyin Rabbi sensin. Senin dediğin olur. İnsanlar kardeşdir, iki kardeş arasındaki münâfereti gider, muhabbete tahvîl et. Birbirimizi anlamayı nasîb et. Vahdetde birleşdir. Hakk sevgisiyle bizleri süsle. Dalâlete giden, insanlara kötülüğü düşünenlerden etme. Hak ve hakîkat nedir bize tattır. Tâ be seher gözlerine uyku girmeyen, senin aşkınla yanan, "Allah Allah" diyerek ağlayan ve senin aşkınla gözyaşı dökenler hürmetine. Dünyâmızı harb felâketinden koru. Zîrâ harb felâketi olursa, bundan evvelki harblere benzemez. Ne çoluk, ne çocuk, ne kadın, ne câmi, ne kilise, ne sinagog kalacakdır. Dünyâda Allah diyen kimse kalmasın, bunu mu istiyorsun Yâ Rabbi? Yoksa seni zikredenlerin var olmasını mı arzu ediyorsun? Biz seni seviyoruz, sen de bizi sev ve kalbimiz aşkınla süsle. İsteğimiz, arzumuz senden budur. Nihâyetsiz nimetlerle bizi mütena"im kıldın. Bu nimetini de esirgeme Yâ Rabbi. Âmîn.

Âyet ve Hadîslerden Müretteb Bir Duâ

Sübhâne rabbiyel aliyyil a'lel vehhâb. Sübhâne rabbiyel aliyyil a'lel vehhâb. Sübhâne rabbiyel aliyyil a'lel vehhâb. Elhamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Er-Rahmâni'r-Rahîm. Mâliki yevmi'd-dîn. İyyâke na'büdü ve iyyâke neste'în. Sübhâneke mâ 'abednâke hakka 'ibâdetike yâ ma'bûd. Sübhâneke mâ 'arafnâke hakkâ ma'rifetike yâ ma'rûf. Sübhâneke mâ zekernâke hakka zikrike yâ mezkûr. Sübhâneke mâ şekernâke hakka şükrike yâ meşkûr. Rabbenâ lâ tuâhiznâ in nesîna ev ahta'nâ. Rabbenâ velâ tahmil aleynâ ısran kemâ hameltehû 'alellezîne min kablinâ. Rabbenâ velâ tühammilnâ mâ lâ tâkatelenâ bih. Va'fü'annâ vağfirlenâ verhamnâ. Va'fü'annâ vağfirlenâ verhamnâ. Va'fü'annâ vağfirlenâ verhamnâ. Allahümme inneke afüvvün kerîmün tuhibbu'l afve fa'fu'annâ. Fensurnâ 'alel kavmi'l-kâfirîn. Fensurnâ 'ale'l-kavmi'z-zâlimîn. Fensurnâ 'ale'l-kavmi'l-cebbârîn. Rabbenâ lâ tüziğ kulûbenâ ba'de iz hedeytenâ ve heblenâ min ledünke rahmeten inneke ente'l vehhâb. Rabbenâ inneke câmi'u'n-nâse li yevmin lâ raybe fîh innallahe lâ yuhlifu'l-mi'âd. Rabbenağfirlî ve li vâlideyye ve lil mü'minîne yevme yekûmu'l-hisâb. Allahümme aslıh ümmeti Muhammed. Allahümme ferric 'an kürûbe ümmeti Muhammed. Allahümmerham ümmeti Muhammed Allahümmensur men nesaraddîn vahzül men

hazele'l müslimîn. Allahümmensur cüyûşe'l-müslîmîne ve asâkirel muvahhidîn. Vektübü's-sıhhate ve's-selâmete ve'l-'afve ve'l-'âfiyete 'aleynâ ve 'alel huccâc ve'l-guzât ve'l müsâfirîn ve'l-mukîmîn ve'l hâzırîn ve'l-gâibîn fî berrike ve bahrike ve cevvike min ümmeti Muhammedin ecma'îne yâ Rabbe'l-âlemîn. Ve ce'alnâ minellezîne lâ havfün 'aleyhim velâhüm yahzenûn. Allahümme yâ bedîu's-semâvâti ve'l-ard. Yâ hayyu yâ kayyûm. Yâ ze'l celâli ve'l-ikrâm. İnnâ nes'elüke en tuhyiye kulûbunâ bi nûri ma'rifetike ebeden yâ Allah. Allahümme lâ tuhricnâ mine'd-dünyâ illâ mea'ş-şehâdeti ve'l-îmân. Kavli eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne seyyidinâ Muhammeden abduhû ve resûluh. Rabbenâ âtinâ fi'd-dünyâ haseneten ve fi'l âhireti haseneten ve kınâ azâbe'n-nâr bi rahmetike yâ erhame'r-râhimîn. Teveffenâ müslimen ve elhiknâ bi's-sâlihîn. Teveffenâ müslimen ve elhiknâ bi's-sâlihîn. Teveffenâ müslimen ve elhiknâ bi's-sâlihîn. Ve ce'alnâ minellezîne lâ havfün 'aleyhim velâhüm yahzenûn. Ve ce'alnâ minellezîne tecrî min tahtihimü'l-enhâru fî cennâti'n-na'îm. Ve'tînâ bi'n-nazari ilâ vechike'l-kerîm. Ve şeffî' fînâ seyyide'l-mürselîn. Verham emvâtenâ ve emvâte'l-müslimîn. Vahtimlenâ minke bi hayrin ecma'îne yâ Rabbe'l-âlemîn. Ve sallallahu 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ cemî'il enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn ve 'alâ melâiketike ve'l-mukarrabîn ve 'alâ ehli tâ'atike ecma'îne min ehli's-semâvâti ve ehli'l-aradîn ve rıdvânullahi teâlâ 'alâ âli Resulillahi ve ashâbihi ecmâ'îne bi rahmetike yâ erhame'r-râhimîn. Âmîn. Ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemin

Fâtiha!

Mürşidâne Bir Münâcât

Yâ Rabbi. Bâb-ı rahmetine geldik, el açdık, boyun bükdük. Bizleri zikrinden yüz çevirenlerden, hidayetden sonra dalâlete, nûrdan sonra zulmete, îmândan sonra küfre gidenlerden eyleme. Kur`ân-ı Kerîm'in tilâvetinden bizlere zevk ve şevk ver. Ahkâm-ı ilâhiyyene vâkıf eyle. Tâ'atına mahkûm eyle. Senin cemâlini görmeye lâyık bir göze, senin kelâmını dinlemeye lâyık bir kulağa, seni zikretmeye lâyık bir dile, seni sevmeye lâyık bir gönüle bizleri mâlik eyle. Üzerimize teveccüh etmiş ve edecek her türlü kazâyı, belâyı, âlâmı ve ekdârı def' ü ref eyle. Ehl-i islâmı şâd eyle. Âşıkları vuslata nâil eyle. Zâhirlerimizi şerî'atınla pürnûr, bâtınlarımızı aşkınla ve aşk-ı habîbinle bî-karâr eyle. Yüzümüzü nûr-i Kur`an ile münevver, gönlümüzü aşk-ı Muhammed ile mesrûr eyle. Çeşme-i füyûzât-ı Muhammediyye'den sîrâb, nazar-ı iltifât-ı Ahmediyye'nle cümlemizi nârından âzâd, dâhil- i cennet ve mazhar-ı zât eyle. Âmîn diyen dilleri yedi cahîminden âzâd, arşın gölgesinde gölgelenen, civâr-ı habîbinde iskân olan, Resûlünün mübârek ellerinden ve Hayder-i Kerrâr'ın mübârek yedlerinden âb-ı

kevserden içen zümreye bizleri dâhil eyle. Tâ'atından zevk ve şevk ihsân u inâyet buyur. Bize tevfîkini refik eyle de seni zikredelim Yâ Rabb. Seni zikredeni sen zikredersin. Sana şükredene ni'metini ziyâde kılarsın. Bütün mü'minler senin dostundur. Günahlarımız senin rahmetin yanında ne olabilir, hiç mesâbesindedir. Habîbin Muhammed hürmetine şu anda üzerimizdeki bütün günâhların kâffesini kaldır. Bizleri affeyle, affınla şâd eyle. Yalnız affetmekle bırakma, günâhlarımızı sevâba tebdîl eyle. Duâlarımızı kabûl eyle yâ Rabbi. Gözyaşlarımızı kabûl eyle yâ Rabbi. Kapından bizleri mahrûm ve mehcûr gönderme. Âmîn bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn ve bir hürmeti Âl-i Yâsîn. Ve selâmun 'ale'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-'âlemîn. İhdine's-sırâta'l-müstakîm. Sırâtellezîne en'amte 'aleyhim vele'd-dâllîn. Âmîn. El-Fâtiha!

Meydân-ı Aşkda Âşıkâne Bir Duâ

Yâ Kerîm Mevlâ! Sultân-ı rusul, şâh-ı enbiyâ hürmetine, zât-ı ecell-i a'lân, dört kitâbın izzetine, arş-ı mu'allâ, beyti'l-ma'mûr ve Ka`be-i Mu'azzama'n hürmetine, ilâhî, her türlü müşkülâtımızı hall u âsân eyle. Zâhirlerimizi şerî'at-ı garra-i Ahmediyyenin nûruyla pür-nûr, bâtınlarımızı envâr-ı Kur`ân, envâr-ı tevhîd-i Yezdân, muhabbet-i Muhammediyye ve meveddet-i Ahmediyye ile tezyîn ü tenvîr eyle. Ey müşkülleri hall ü âsân eyleyen ulu Allah!

Ey kalblerdeki gizli niyetlere âşinâ olan yüce Mevlâ! Ey pâdişâhlar pâdişâhı! Dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetine el açdık, boyun bükdük. Âşıkânın aşkı, zâhidânın zühdü, senin yolunda dökülen kanlar ve terler hürmetine, bizleri affetdiğin kullar meyânına idhâl eyle. İsimlerimizi şakîler defterinden sil, âşıklar defterine kaydeyle. Bizi tâ'atından mahrûm, muhabbetinden matrûd eyleme. Bizi kapından kovma, kulluğundan âzâd eyleme. Habîbinin aşkıyla kablerimizi memlû, gözlerimizi ziyâdâr, gönüllerimizi mesrûr eyle yâ Rabbi.

İlâhî ve ma'bûdî ve maksûdî! Ey ulu Sübhân ve'y keremi bol Sultân! Aşk u şevk meydânında nâz u niyâzımızı izhâr eyleyip menkıbe-i vilâdet-i Ahmediyyeyi kırâat eyledik ve senin Kur`ân-ı Azîmini ve Kelâm-ı Mübînini okumak cür'etini gösterdik, meydânında aşk ile Allah dedik, sen ol Kâdir u Kayyûm'sun ki yapılan hiçbir a'mâl-i sâlihâtı zâyi' etmez ve muhsinlere ecrini ihsân edersin. İlâhî! Aşkınla, aşk-ı Habîbinle, tarîk-i müstakîmde ve tarîk-i evliyâullahda bizleri sâbit-kadem eyle. Bizi tarîk-i aşkdan ayırma. İlâhî bizleri gâfilerden ve gadab etdiğin kavimden eyleme. İlâhi bizlere rahmetinle tecellî eyle, rahmetine gark eyle. Bize görünmez ve bilinmez âlemlerden ihsânını çoğalt. Bizi küffâr üzerine gâlib eyle. Bizi nefs elinde esîr etme, şehvetimizin kurbânı kılma. İlâhî,

kulluğundan bizleri ayrıma. Küffâr-ı hâkisâra bizleri çiğnetme, zâlimlere pâyimâl etme. İlâhî, "nasrun minallahi ve fethun karîb ve beşşiril mü'minîne yâ Muhammed" âyat u beyyinâtı ile bizleri dilşâd eyle, nusretinle şâd eyle, bizlere hayır kapılarını feth ü küşâd eyle. Bizleri îmân ile göçür, son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eyle. Bizleri mü'min-i muvahhidlerle, âşık-ı sâdıklara haşreyle. İlâhî, zât-ı ecell-i a'lân hürmetine, Ahmed ü Mahmûd u Muhammed ile aranda olan muhabbet izzetine, yedi kat semâda melâike-i kirâmın yapdığı ibâdât u tâat hürmetine, arşını tavâf eyleyen melâike-i mukarrabîn hürmetine, Cebrâîl, Azrâil, Mikâil, İsrâfil aleyhimüsselâm hürmetine, Habîbin Ahmed, Resûlün Muhammed aleyhi's-salâtü ve's-selâma Mi'râc'da "fe evhâ ilâ 'abdihî mâ evhâ" âyet-i kerîmesindeki esrâr-ı ilâhiyyen hürmetine ve doksan bin kelimât ile hitâb eylediğin hitâb-ı izzetin sırrı hürmetine, Ebâbekir'in sıddîkiyyeti, Ömer'in adli, Osmân'ın hayâsı, Aliyyin Radıyyin Sahiyyin Vefîyy'in vefâsı hürmetine, Hazret-i Fâtıma'nın ve Hatîcete'l-Kübrâ'nın vefâsı hürmetine, ol Haseneyn bedreyn şemseyn münîreyn kurratü a'yünü ehlü's-sünne ve şübbânı ehlü'l-cenne İmâm-ı Hasenü'l-Müctebâ ve İmâm-ı Hüseyn-i Mazlûm-i Şehîd-i Kerbelâ hürmetine, Kerbelâ'da dökülen kanlar ve dökülen gözyaşları hümetine, Ehl-i Beyt'in âh u figânı hürmetine, İlâhî, bizleri rahmetinle mesrûr ve mağfûr eyle. Bizlere kerem et yâ ekreme'l-ekremîn. Bizlere merhamet et yâ erhame'r-râhimîn. Âmîn.

Meydân-ı Evliyâullahda Yapılan Bir Duâ

Yâ Rab! Bizleri kendine kul, habîbine ümmet eyledin, başımıza îmânı sertâc, sırtımıza libâs-ı şerî'atı ilbâs eyledin, bizleri kapından İblîs gibi dûr eyleyüp hidâyetden sonra dalâlete, nûrdan sonra zulmete, İblîs gibi mahrûmiyyete itme yâ Rabbi. Zâhirlerimizi şer'îat-i garrâ-yı Ahmediyyenin nûruyla pür-nûr, bâtınlarımızı envâr-ı Kur`ân, envâr-ı tevhîd-i Sübhân ile ma'mûr eyle yâ Rabbi. Hubb-i sivâyı kalbimizden ihrâc, kalblerimizi nazargâh-ı ilâhiyyen eyleyüp, göynümüzü muhabbet-i Muhammediyye, meveddet-i Ahmediyye ve muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Resûlillah ile tezyîn eyle yâ Rabbi. Bizleri kapından dûr eyleme, bizlere tevfîkini refîk eyle yâ Rabbi. Sırât-ı müstakîm olan dîn-i islâmda sâbit-kadem eyleyüp, "fî mak'adı sıdkin 'inde melîkin muktedir" sırrına cümlemizi mazhar eyle yâ Rabbi. Nazar-ı merhametinle cümlemizi dilşâd, dûhlarımızı rûh-i Muhammediyye ile âşinâ eyle yâ Rabbi. İlhâmâtını dâimâ kalbimize havâle, vesâvis-i şeyâtînden kalblerimizi tathîr eyle yâ Rabbi.

İbret ile bakacak bir göz, hak kelâmı dinleyecek bir kulak, seni zikreyleyecek bir dil, seni sevecek bir gönül ihsân u inâyet eyle yâ Rabbi. Günâhımıza nazar

etmeden bizi habîbin, mahbûbun, makbûlün olan Muhammed'ine bahş eyle yâ Rabbi. Bizi hased ateşiyle yakma, aşk ateşinle burada yakup, yarın yevm-i kıyâmetde nârından âzâd eyle yâ Rabbi.

Bize dü cihânda afvınla muamele eyle yâ Rabbi. Kusûr ü küsûrlarımızı afv u setr eyle, suçlarımızı habîbin Muhammed'e bahşeyle, bizi Hüseyn'in hürmetine makbûlîn zümresine, mebrûrîn zümresine ilhâk eyle yâ Rabbi. Gönül kulağımızı feth ü küşâd eyle, gönlümüzü sivâdan pâk eyleyip, nazar-ı ilâhiyyenle gönlümüzü şâd etmek nasîb ü müyesser eyle yâ Rabbi. Cümlemizi Habîb-i Edîb'inin rızâsına nâil eyle. Kulluğumuzu ve hizmetimizi ind-i ilâhiyyende ve ind-i Resûl'de mergûb u mahbûb eyle yâ Rabbi.

Ehl-i İslâm'ı ehl-i küfür üzerine gâlib eyle yâ Rabbi. Ehl-i İslâm'ı müzâyakadan halâs eyle yâ Rabbi. Ehl-i İslâm'ın âsîlerini ıslâh eyle yâ Rabbi. Ehl-i İslâm'ıın müşkülâtını hall u âsân eyle yâ Rabbi. Ehl-i İslâm-ı merhametinle ve nazar-ı iltifât-ı Ahmediyyenle dilşâd eyle yâ Rabbi.

Nimet verdin, şükrünü edâ edemedik, bizi mahrûm etmedin. Senin celâlini ve azametini hakkıyla bilemedik, bize ikrâmını kesmedin. Sana hakkıyla ibâdet kılamadık, aczimi itiraf ediyoruz, kusûrumuzu kabûl eyle. Seni hakkıyla zikredemedik, nâkıs zikrimizi bizlere bahş eyle, yâ Rabb şu meydandan bizleri mahrûm gönderme. Bizi sırât-ı müstakîmde sâbit-i kadem eyle, Tarîk-i Nûreddin'de cümlemizi feyzyâb eyle.

Yâ Rab, okunan evrâd u ezkârı, tevhîd ü tehlîli ve esnâsında getirmiş olduğumuz ta'zîmât u tekrîmâtımızı, aşk u niyâzımızı, taklîdlerimizi tahkîke inkılâb ettirip, ind-i ilâhiyyende makbûl eyle. Hâsıl olan ecr ü sevâbı, evvelen bizzât, hâce-i kâinât, hulâsa-i mevcûdât, ser-defter-i mahlûkât, 'abdüke'l-mustafâ ve resûlike'l-müctebâ, emînühü'l-muktedâ, şemsi'd-duhâ, bedri'd-dücâ, nûrü'l-verâ, fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ, resûlü's-sekaleyn, imâmü'l-harameyn, ceddü's-sıbteyn, resûlen, beşîran, nebiyyâ, efdalü'l-enbiyâ, resûli kibriyâ, imâmü'l-etkiyâ, sâhib-i makâm-ı mahmûd, cenâb-ı ekmeli'r-rusül, Ahmedü Hâmidü Mahmûdü Muhammed Mustafâ sallallahu teâlâ aleyhi vesellem Efendimiz Hazretlerinin ravza-yı ıtırnâk-i Muhammediyyelerine, tarafımızdan dervîşâne, miskînâne hediye etmek cür'etinde bulunduk, Resûlullah'ı haberdâr eyleyip, rûhâniyyetini cümlemizden hoşnûd u râzı eyle yâ Rabbi.
Âlem-i dünyâda ziyâreti, âlem-i menâmda gül cemâlinin müşâhedesi, âlem-i âhiretde şefâat-ı uzmâsına nâil eyleyüp, cümlemizi tevfîkinle bu meydanda

topladığın gibi, O'nun livâsı altında haşr u cem' eyleyüp, yed-i envereyn-i Muhammediyye'den ve yed-i Hayder-i Kerrâr'dan ve yed-i Haseneyni'l-ahseneyen'den, Âb-ı Kevser'den cümlemizi sîrâb eyle yâ Rabbi. O şiddetli zamanda, cümlemizi tevfîkinle buraya cem' eylediğin gibi, o gün de zümre-i ebrâra, zümre-i âşıkîne ilhâk eyle yâ Rabbi. İltifât-ı Resûlullah'a, iltifât-ı Fâtımatü'z-Zehrâ'ya, iltifât-ı Hamse-i Âl-i Abâ'ya cümlemizi nâil eyle yâ Rabbi.

Ve sâir enbiyâ-i 'ızâm ve rusul-i fihâm, aleyhimüs salavâti vesselâm, ebeveyn-i Resûlillah, âl, evlâd, ezvâc, hamse-i âl-i abâ, aşere-i pür vefâ, ashâb-ı suffa, ashâb-ı bedr, ashâb-ı uhud, ashâb-ı hendek ve şühedâ-i deşt-i Kerbelâ, rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecma'în, hâssaten, şefâ'atkârımız mihmandâr-ı Resûlillah, el-mücâhidi fî sebîlillah, Hâlid ibni Zeyd Ebâ Eyyûb el-Ensârî, nefe'anallahu bi şefâ'atihî efendilerimizin de ervâh-ı mukaddeselerini haberdâr eyle ve rûhâniyyetlerini cümlemizden hoşnûd u râzı eyle yâ Rabbi. Himem-i rûhâniyyetlerini üzerimize sâyebân eyle yâ Rabbi.

Tâbiîn, tebe'-i tâbiîn, ecille-i dîn-i mübîn, müfessirîn, ulemâ-yı âmilin, pîrân, âşıkân, nâşidân, silsile-i tarîkimizden güzerân eden bilcümle meşâyih-i azîzânın, bâhusûs, kutbü'l-aktâb, bâzullahi'l-eşheb, Cenâb-ı Abdülkâdir Geylânî, kaddesallahu sırrahu'l-âlî Efendimizin rûhâniyyetini cümlemizden hoşnûd u râzı eyle yâ Rabbi.

Vâris-i Hayder-i Kerrâr, sâkî-i aşk-ı ilâhî, Cenâb-ı Seyyid Ahmede'r-Rıfâi, kaddesallahu sırrahu'l-âlî Efendimizin rûhâniyyetlerini de cümlemizden hoşnûd u râzı eyle yâ Rabbi.

Ahmed el-Bedevî, İbrâhim-i Düssûkî, Hasan-ı Şâzelî, Sadedddin Cibâvî, Ebû Medyen Mağribî, Muhyiddîn İbn Arabî, Mevlânâ Celâleddîn Rûmî, Hacı Hünkâr Velî, tâcü'l-asfiyâ, rehber-i âşıkîn, Cenâb-ı Muhammed Bahâeddîn Nakşibendî kaddesallahu sırrahu'l-mennân efendilerimizin ervâh-ı kudsiyyelerini de haberdâr eyle yâ Rabbi.

Ve cemî'-i pîrân-ı azîzan, cemî' turuk-i şettâ-i aliyyeden güzerân eden meşâyih-i azîzan, bâhusûs, "el evliyâî tahte kubâbî la ya'rifuhum gayrî" hadîs-i kudsîsine mazhar olan bilcümle ehlullahın rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi. Hâssaten, huzûr-i aliyyelerinde halka-bend olduğumuz, kutbü'l-ârifîn, gavsü'l-vâsılîn, kutb-i cihân, sâhib-i mürşid-i dervîşân, sâkî-i aşk-ı ilâhî, vâris-i Hayder-i Kerrâr, senedî, mu'temedî, şeyhî ve mürşidî, es-Seyyid eş-Şeyh Pîr Sultân

Muhammed Nureddîn Cerrâhî kaddesallahu sırrahu'l-fettâhî Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı mukaddeselerini haberdâr eyle yâ Rabbi.

Tarîkinde cümlemizi feyzyâb eyleyüp kapısından dûr etme yâ Rabbi. Türbe-i şerîfde medfûn bulunan bilcümle eizze-i kirâm hazerâtının, bâhusûs Süleymân Veliyyüddîn ve Hüsâmeddîn Merdî Efendilerimizin ve beldemizde medfûn bulunan cemî' eizze-i kirâm hazerâtının ve cemî' turuk-i şettâ-i seniyyeden güzerân eden meşâyih-i azîzan, fukarâ-yı dervîşânın, bâhusûs mürşidim selefim şeyhim efendim velinimetim es-Seyyid eş-Şeyh İbrâhîm Fahreddîn Şevkî el-Halvetî Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı mukaddeslerini haberdâr eyleyip, hizmetimizi ind-i pîrde ve ind-i mürşidde mergûb ve mahbûb eyle yâ Rabbi.

Bu hânıkâh-ı aliyyeye uzakdan yakından gelip, bir kerre Allah diyen, muvâcehe penceresinin önünden geçip Hazret-i Pîr'e bir fâtiha okuyan bilcümle ehl-i îmânın dahi rûhlarını şâd eyle yâ Rabbi. Hâssaten, sizlerin ve bizlerin ümmehât ü ceddâd, akrabâ ü taallukâtımızdan ahd-i karîbde şarâb-ı mevti nûş eyleyen bilcümle ihvân u yârânımızın rûhlarını dilşâd eyle yâ Rabbi.

İhvânımı iki cihânda azîz eyle yâ Rabbi. İhvânımı nârından âzâd eyle yâ Rabbi. İhvânımın gönüllerini nûr-i Kur`ân, nûr-i tevhîd-i Sübhân ile ma'mûr eyle. İhvânımın gönüllerini meveddet-i Ahmediyye, muhabbet-i Muhammediyye, muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Resûlillah, muhabbet-i İslâm, muhabbet-i veliyyullah ile tathîr ve tezyîn eyle yâ Rabbi. İhvânımın her türlü müşkülâtlarını hall ü âsân eyle yâ Rabbi.

Hastalara şifâ ihsân eyle, bâhusûs Esmâ kulunu ahd-i karîbde şifâyâb eyle ve Seyyid Şefîk Efendi'yi ahd-i karîbde şifâyâb eyle ve cümlemizi ve bir murâd için buraya gelenleri hayırlı murâdlarına nâil eyle, bu meydandan şifâ bekleyen bilcümle ihvânı ahd-i karîbde şifâyâb eyle yâ Rabbi.

Cümlemizin kusûr ü küsurlarını afveyle, taklîdimizi tahkîke inkılâb ettir, kötü huylarımızı ahlâk-ı Kur`âniyye ve ahlâk-ı Muhammediyyeye tahvîl ü tebdîl eyle. Cümlemizin ahlâk-ı zemîmesini ahlâk-ı Kur`âniyyeye tahvîl ü tebdîl eyle. Sırât-ı müstakîmde cümlemizi sâbit-i kadem eyle. Gönüllerimizi muhabbetinle şerh eyle. Bizi burada cem' eylediğin gibi, yarın kıyâmet gününde, nedâmet ânında, arsa-yı mahşerde, civâr-ı Mustafâ'nda iskân eyle.

Dü cihânda afvınla muamele eyleyüp nârından âzâd, meccânen cennât-ı âliyâtına idhâl, firdevs-i a'lâda cennet-i me'vâda, civâr-ı Mustafâ'da cümlemizi ber-karâr eyle yâ Rabbi. Matlab-ı a'lâ, maksad-ı rânâ olan cemâl-i bâ-kemâlinle cümle âşıkânı dilşâd eyle yâ Rabbi.

Hükûmet-i cumhûriyyemizi adl ile dâim eyle, umûr-i hayriyyelerinde muvaffa-kun bi'l-hayr eyle, dîn-i İslâm'a hâdim eyle, Kur`ân-ı Mübîn'e hâdim eyle, mü'minlere hâdim eyle. Ordumuzu ehl-i küfür üzerine gâlib eyle yâ Rabbi. Şu belde-i mukaddeseyi feth edenlerden râzı ol, kabirlerini nûr ile pür-nûr eyle, ilâ yevmü'l-haşrı ve'l-karâr, bu belde-i mukaddeseyi islâm ve Türk elinde pâyidâr eyle yâ Rabbi.

Âmîn diyen dilleri yedi cahîminden âzâd eyle yâ Rabbi. İhvânım içerisinde rızık müşkülâtı çeken varsa, helâl rızıklarla dünyâ ve âhiret rızıklarıyla merzûk eyle yâ Rabbi. İhvânıma zevâl verme, ihvânımı çoğalt, kesîr eyle yâ Rabbi. İhvânı-mın gönüllerini nûr-i Kur`ân ile tenvîr eyle yâ Rabbi ve muhabbet-i Muhamme-diyye ile memlû eyle yâ Rabbi. Huccâc-ı müslimîne selâmetler atâ eyle yâ Rabbi. Vatanımıza hâricden ve dâhilden nifak sokmak isteyenleri kahr u tedmîr eyle yâ Rabbi. Ehl-i islâmın ve dîn-i islâmın düşmânlarını kahr u tedmîr eyle yâ Rabbi. Hîle ve desâislerini kendi başlarına ma'kûs eyle, zâlimleri zâlimlerle helâk eyle yâ Rabbi.

Duâlarımızı Ravza-yı Mutahhara'da ve Beytullah'da yapılan duâlara ilhâk ile müstecâb eyle yâ Rabbi. Şebeke-i Hüseyn'de dökülen gözyaşları hürmetine duâmızı kabûl eyle. Mazlûmlar, ma'sûmlar, senin yolunda saçı sakalı ağaran, senin aşkınla ciğerleri kebâb olan âşıklar hürmetine duâmızı kabûl eyle. Bizi mahrûm etme. Habîbin hürmetine, Fâtımatü'z-Zehrâ'nın nâmûsu ve iffeti ve ırzı hürmetine, Hatîcete'l-Kübrâ'nın vefâsı ve hayâsı hürmetine, duâmızı red-deyleme, kabûl eyle, bizi memnûn eyle yâ Rabbi. Îmân ile göçenlere ve sâlih-lere ilhâk eyle. Ölümün şiddetinden, kabrin vahşetinden, mahşerin dehşetin-den emîn eyle. Cümlemize hüsn-i hâtime ile çene kapamak nasîb ü müyesser eyle. Son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eyle. Hîn-i sekerât-ı mevtimizde, gözümüzden perdeyi kaldırıp, cemâlinle, cemâl-i Habîbinle, cemâl-i Pîr ile cümlemizi müjdelenen kullar meyânına idhâl eyle yâ Rabbi.

Şebeke-i Hüseyn'de ağlayan gözler hürmetine duâmızı kabûl ve makbûl eyle yâ Rabbi.

Âmîn Âmîn bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn, ve selâmün 'ale'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Kabûlü'n-niyâz kabûlü'd-duâ, el-Fâtiha!

Ders Gibi Bir Duâ

Bizleri yokdan vâr eden, rûhlarımıza libâs-ı insânı giydirerek bizi insân şekline koyan Kadir-i Kayyûm, dışımızı insân kıldığı gibi içimizi de insân eyleye. Gönüllerimizden dünyâ muhabbetini ve sevmediği sıfatları, Hâdî ism-i celîli ile teb'îd ve tathîr buyurarak, kalblerimizi mir'ât-ı mücellâ ve gönüllerimizi nazar-ı tecelliyât-ı Rahmân ile mu'allâ eyleye. Kalblerimizi aşkı ile istilâ, şevki ile istivâ, tevfîk ve hidâyet nûrlarıyla pür-nûr, aşk-ı Resûl ile mesrûr eyleye. Zâhirlerimizi, Şerî'at-i Ahmediyye'si ile tezyîn ve bâtınlarımızı aşkullah, muhabbetullah ve muhabbet-i Resûlullah ile tenvîr eyleyerek, gönüllerimize ilm-i ledünnü ile ilhâm ve bizleri ârifler zümresine idhâl eyleye. Esrârına vâkıf ve zât u sıfatına ârif olan âşıklar zümresine ilhâk eyleye. Hak ve hakîkati görmeğe lâyık ve müste'id bir gönül göz, hitâb-ı izzetini duymaya müsâid bir kulak, zât-ı ahadiyyetine âşık bir gönül, ihsân etmeğe kâdir bir el, ism-i celîlini zikretmeğe lâyık bir ağız, tevhîd ile kımıldanacak bir dil, rızâ-yı ilâhîsine yürüyecek ve iletecek bir ayak, emânetullahı yüklenecek bir beden ihsân u inâyet eyleye. Günde beş vakit huzur-i izzetine lutfen ve keremen kabûl buyurduğu mutlu kullarından eyleye. Malı ve canı ile dîne, devlete, millete ve bütün mü'minlere hizmeti şeref sayan sâdık mücâhidlerden eyleye. Sözünde duran, ahdine vefâkâr olan, geceleri kâim, ibâdet ve tâ'atde dâim bulunan, mü'min olarak doğduğu gibi, mü'min olarak yaşayan ve îmânını son nefesine kadar taşıyan salih kullarından eyleye. Sâlihlere yoldaş ve âriflere sırdaş eyleye. Nârdan âzâd edilen, arşın gölgesinde gölgelenen, rahmetine eren, cennetine giren, cemâlini gören ehl-i saâdete bizleri de ilhâk eyleye. Bizleri, burada ve bu meclisde tevfîkiyle cem' eylediği gibi vukû'u mutlak ve muhakkak olan kıyâmet gününde Resûl-i zî-şânın livâsı altında cem' u haşr eyleye. Âhir ve âkıbetlerimizi hayr eyleye. Son kelimelerimizi, Kelime-i Tevhîd ve Kur'ân-ı Mecîd eyleye. Bizleri rahmetine nâil, işitip öğrendiklerimizle âmil, bütün ibâdet ve tâ'atlerimizde ve bütün ef'âl ve hareketlerimizde birer mü'min-i kâmil, sıdk ve hulûsu tekmil amellerine şâmil, rızâsına vâsıl muhlislerden eyleye. Âmîn, bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn.

Özlü Bir Duâ

Yâ Rabbi! Bizleri, Şeytan'ın iğvâsından, insan şeytanlarının belâsından, nefsimizin şerrinden, yüze gülen düşmandan koru. Bizi, has kullarından eyle. Bizi,

kulluğundan kovup, kapından tard eyleme. Bizleri, şakîlerden kılma. Âhir ve âkıbetimizi hayr eyle. Son kelâmımızı Kelime-i Tevhîd, Kur'ân-ı Mecîd eyle. Bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn. Ve'l-hamdü-lillahi-rabbi'l-âlemîn. El-Fâtiha!

Âşıkâne Bir Duâ

Ey kıyâmet gününün mâliki! Ey nedâmet gününün meliki! Ey saâdet gününün mahbûbu ve seven kullarının matlûbu ve maksûdu! Lutuf ve inâyetin hasta gönüllerin şifâsı, kerem ve ihsânın yaralı kalblerin devâsı, aşk ve muhabbetin bağrı yanıkların rehâsı, dergâh-ı bârigâh-ı ulûhiyyetin çâresizlerin melce' ve me'vâsıdır. Nusret ve inâyetin, yardımına her an ve her zaman muhtâc olan kullarına safâ, elest bezmindeki ahdin kıyâmet günü mücrimler için vefâ, gadap ve azâbın kâfirler ve münkirler için dünyâda ve âhiretde cefâdır. İlâhî! Aşkullah, muhabbetullah ve muhabbet-i Resûlullah ile yanıp tutuşan âşık kullarının aşk ve muhabbetleri izzetine, cemâl-i bâ-kemâline müştâk olan sâdık kullarının hürmetine, bizlerin de kalblerimizi rahmet ve ma'rifet-i ilâhiyyenle, ilkbahar yağmurlarının kurak ve çorak toprakları yeşillendirip tâzelendirdiği gibi, yeniden cân bulan âşıklar, sâdıklar ve sâlihler zümresine ilhâk eyle, hakkiyle ve kemâliyle ârif-i billah olalım, rızâ-yı ilâhiyyene erdirecek tarîk-i müstakîmi bulalım, sıdk-u ihlas ile sana varan o dosdoğru yolda dâim ve kâim bulunalım. Âmîn.

Muhabbet-i Muhammediyye Duâsı

Yâ Rabbi! Habîbin Muhammed'den bizi ayırma. O'nun nigâh-ı iltifâtı ile bizleri şâd eyle. O'nun evlâdını, ehl-i beytini, ashâbını, ensârını, velîsini, âlimini, muhibbini, âşıkını sevmeyi bizlere nasîb eyle. Çünkü el ele, el Hakk'adır. Onları sevmek habîbini sevmek gibidir. Habîbini sevmek de seni sevmek gibidir. Yâ Rabbi kalbimizde muhabbet-i Muhammediyyeyi tulû' ettir ve zâhirimizi ve bâtınımızı nûr-i Muhammed'le nûr eyle yâ Rabbi. Âmîn, bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn.

Bir Münâcât

Yâ Rabbi! Bizi Habîbin Muhammed'den ayırma. Kıyâmet gününde, nedâmet ânında bizi habîbinin sancağı altında cem' et. Bize adlinle değil, afvınla muâmele eyle. Ehl-i islâmı şâd eyle. Ehl-i islâmı ehl-i küfür üzerine gâlib eyle. Her ne kadar günâhkâr ve âsî isek de, seni tevhîd eder, senin Habîbini tasdîk ederiz, cümle enbiyâya îmânımız, cümle kütüb-i semâviyyeye ikrârımız vardır. Bunun hürmetine bize Rahmâniyyetinle tecellî eyle. Bizi zalemeye pâyimâl etme. İffet ve ırzımızı ayak altında bırakdırma. Mukaddesâtımızı kâfirin pis

ayakları altında çiğnetme. Sana sığındık, sana güvendik, sana dayandık. Yardımcımız sensin yâ Râbbi. Gâlib ancak sensin yâ Râbbi. Âmîn.

Câmide Cemâatle Yapılan Özlü Bir Duâ

Yâ Rabbi! Senin beytinde toplandık. Sen bizi sevmesen bizi buraya toplamazsın. Her ne kadar bizde irâde-i cüz'iyye olsa da, senin irâde-i külliyyen yanında bizim irâde-i cüz'iyyemiz ne olabilir, sen istedin biz geldik buraya toplandık. Biz kul iken hânemize gelen misâfirlerimizi boş çevirmeyiz, hiç olmazsa bir kahve veririz ya da iki tâne zeytin. Biz de senin misâfirin olarak buraya gelmişiz, bizi câmiden boş mu çevireceksin yâ Rabbi. Affet yâ Rabbi, affı seversin. Kerem et yâ Rabbi, keremi seversin. Fâtiha!

Bir Gülbank

Allahuekber Allahuekber. Lâilâheillallah hüvallahuekber. Allahuekber ve lillahi'l-hamd. Essalâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ Resûlallah. Essalâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ Habîballah. Essalâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ seyyide'l-evvelîne ve'l-âhirîn. Ve selâmün 'ale'l-mürselîn. Ve'l-hamdülillahi Rabbi'l-'âlemîn. Allah Allah İllallah. Nasrun minallahi ve fethun karîb fe beşşiril mü'minîne yâ Muhammed. Allah Allah Allah Allah Allah Allah. Evvel Allah, Âhir Allah, Zâhir Allah, Bâtın Allah. Küllün min indillah. Hayırlar feth ola. Şerler def' ola. Meydanlar küşâd ola. Âsîler ıslâh ola. Âşıklar vuslat bula. Müşküller hall ü âsân ola. Gönüllerimizden hubb-i sivâ ihrâc, gönüllerimiz aşkullah, muhabbetullah ile münevver ola. İhvânımız kesîr ola. Cümlesi mazhar-ı zât ola. Gönüllerinde nûr-i îmân zâhir ola. Civâr-ı Mustafâ'da iskân, nigâh-ı iltifât-ı Muhammedî ile şâd ola. Yed-i envereyn-i Muhammediyye'den ve yed-i Hayder-i Kerrâr'dan ve yed-i haseneyni'l-ahseneyden âb-ı kevserden sîrâb ola. İstekler, niyâzlar kabûl ola. Bi hürmeti aşk-ı Mevlâ, nûr-i Nebî, kerem-i Ebû Bekr ü Ömer ü Osmân u Alî, gülbank-i Muhammedî, Pîrimiz Muhammed Nûreddin Cerrâhiyyü'l-Velî, Dem-i Hazret-i Pir, tekabbel minnâ kerem-i Mevlâ, bi ism-i zâtike yâ Allah Hû.

Bir Duâ ve Gülbank

Afv-ı taksîrât. Mahv-ı seyyiât. Husûl-i murâdât. Def'-i beliyyât. Kabûl-i hacât Kabûl-i duâ. Rızâ-yı Rahmân. Bekâ-yı îmân. Selâmet-i ehl-i İslâm. Gönüller murâdı için. Hastalar şifâsı için. Derdliler devâsı için. Beliyyeler def' ü ref'i için. Ehl-i islâmın şâd, küffâr-ı hâkisârın kahr u tedmîr ü perîşân olması için, rızâen lillah ve rızâ-yı Resûlillah ve rızâ-yı ricâlullah, Leyle-i Mevlid mübârek bâd, el-Fâtiha!

Allah Allah Allah Allah. İllallah. Eyvallah. Hayırlar feth ola. Şerler def' ola. Gönüller şâd ola. Meydanlar küşâd ola. Çerâğlar rûşen ola. Aşkımız, tâatımız ziyâde ola. Yüzlerimiz nûr, gönüllerimiz sürûr ola. Bi hürmeti aşk-ı ilâhî, Nûr-i Nebî, kerem-i Ebû Bekr ü Ömer ü Osmân u Alî, Gülbank-i Muhammedî, Pîrimiz Muhammed Nûreddîn Cerrâhî, üçler yediler kırklar, dem-i evliyaullah, sırr-ı evliyaullah, selâmet-i hâzirûn, selâmet-i gâibûn, takabbel minnâ kerem-i Mevlâ bi ism-i zâtike Yâ Allah Hû.

Derse Başlama Duâsı

Eûzübillahimineşşeytânirracîm. Bismillâhirrahmânirrahîm. Rabbi'şrahlî sadrî. Ve yessirlî emrî. Ve'hlul ukdeten min lisânî. Yefkahû kavlî. Ve üfevvidu emrî ilallah innallahe basîrun bi'l-ibâd. Sübhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ inneke ente'l-alîmü'l-hakîm. Sübhâneke lâ fehme lenâ illâ mâ fehhemtenâ inneke ente'l-cevvâdü'l-kerîm. Allahümme zidnî ilmen ve fehmâ.

ÎZÂH

Efendi Hazretlerinin vaaz ve sohbetlerine başlamadan önce yapdıkları duâdır. Duâ cümleleri Kur`ân'dan alınmışdır. Bu duânın hikmeti de şudur. Bir kimse ne kadar âlim olursa olsun, isterse allâme-i cihân olsun, eğer Allah murâd etmezse, kimseye bir şey öğretemez. Hattâ öğretmek şöyle dursun, bildiklerini hatırlayamaz bile. İnsana bilmediğini öğreten Allah, öğretdiklerini onun hâfızasında tutan gene Allah, hâfızasında tutduğu ilmi, yeri geldiğinde ona hatırlatan gene Allah, o ilmi muhâtabın anlayacağı şekilde lisâna getiren gene Allah. Öyleyse, kimse bilgisine, ilmine, zekâsına, hâfızasına filan güvenmemeli, yalnız Allah'a güvenmeli, yardımı O'ndan istemelidir.

Bir Ders Duâsı Bir Duâ Dersi

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri, vaaz ve sohbetlerinde, zaman zaman bu özlüyü duâyı yaparak, hem verdiği dersin duâsını yapar, hem de duâ etmenin dersini verirdi:

Allah cümlemizi gafletden uyandırsın. Okuduğumuz, dinlediğimiz dersleri unutdurmasın. Öğrendiklerimizi su üstüne yazı gibi değil, taş üstüne yazı gibi kalbimize nakş etsin. Âmîn.

Bir Tövbe İstiğfar Zikri

Estağfirullah, tübtü lillah, tübtü ilallah, ve etûbu ileyh ammâ sivallah.

MEÂLİ

Allah'dan günâhlarımı mağfiret etmesini diliyorum. Allah'ın rızâsına kavuşmak için bütün günâhlarıma tövbe etdim. Cümle günâhları terkedip Allah'a yöneldim. Allah'dan gayrı herşeyden yüzümü çevirip O'na döndüm.

Bîat Merâsiminde Duâ – 24 Nisan 1982 ABD

Ya Rabbi, tarîkimize dehâlet eden bu kardeşimi iki cihânda azîz et, kalbini nûr-ı Kur`ân, nûr-ı tevhîd-i sübhân ile mamûr eyle, yüzüne nûr, gönlüne sürûr ihsân u inâyet eyle, gönlünden hubb-ı sivâyı ihrâc, gönlünü aşkullah, muhabbetullah, muhabbet-i Resûlullah ile münevver eyle, âhir u âkıbetini hayreyle, hidâyetde dâim eyle, ibâdetde kâim eyle, nazar-ı iltifât-ı Muhammediyye ile kendisini şâd eyle, dünyâ ve âhiret saâdetine kendisini nâil eyle, Tarîk-i Nûreddîn'de kendisini feyzyâb eyle, sırr-ı tevhîde eriştirip mazhar-ı zât eyle. Hâzır-ı bi'l-meclis olan ihvân u yârânı iki cihânda azîz eyle, hidâyetinde dâim eyle, gün-be-gün îmânlarının nûrunu ziyâde eyle. Âhir kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eyle. Bi hürmeti Tâ-Hâ ve Yâ-Sîn ve bi hürmeti Âl-i Yâ-Sîn ve selâmün 'ale'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-'âlemîn. El-Fâtiha!

Bîat Merâsiminde Duâ – 16 Kasım 1984[71]

Yâ Rabbi, tarîkımıza dâhil olan bu iki arkadaşımızı îmân ile yoldaş et. Kalblerini nûr-ı Kur`ân ile münevver eyle. Tarik-ı Nûreddin'de kendilerini feyzyâb eyle. Esrâr-ı tevhîde mazhar eyle. İki cihânda kendileri azîz et. Dünyâ ve âhirete saâdetlerine nâil eyle. Müşküllerini hall ü âsân eyle. Tarîk-ı Nûreddin'de kendilerini feyzyâb eyleyip himem-i rûhaniyyet-i evliyâullahı üzerlerine sâyebân eyle. Dillerini ismin ile, kalblerini zâtın ile tezyîn et Yâ Rabbi. Yüzlerine nûr ver, gönüllerine sürûr ver, hânelerini dârü's-sâade eyle, âilelerini kendilerin mutî', evladlarını iki cihânda sa'îd eyle.

Hâzır-ı bil'-meclis olan ihvân u yârânı murâdât-ı hayriyyesine nâil eyle. Kocasız olan hanımlara hayırlı kocalar ihsân eyle. Karısı olmayan erkeklere hayırlı hanımlar nasîb et. Evli olanların aralarındaki muhabbeti ziyâde kıl. Birbirlerine saygılı, sevgili eyle. Duâlarımızı kabûl et. Fâtiha!

[71] Efendi Hazretlerinin 16 Kasım 1984 tarihinde Amerika'da kendisine bîat eden Antonio ve İgnasio adındaki iki Amerikalı'nın bîat merâsiminde yapdıkları duâdır.

Cihâd-ı Ekber Duâsı

Yâ Rabbi! Sen bizi sevmeyince biz seni sevemeyiz. Sen bizi evine da'vet etmeyince biz senin evine ilticâ edemeyiz. Kalbimize sevgini ver, Habîbin Muhammed'inden bizi ayırma. Bizi iyiler ve dürüstler yoluna sülûk etdir. Bizi Hakk için gazâ edenler yoluna sülûk etdir. Bizi Allah için, tevhîd için, mukaddesât için, kanından kendine kefen biçenler yoluna bizi sülûk etdir yâ Rabbi! Âmîn.

Nefse Galebe İçin Allah'dan Tevfîkini İstemek

Yâ Rabbi! Biz nefsimize zebûn olduk. Senin tevfîkin refîk olmazsa hiç kimse nefsine galebe çalamaz. Yâ Rabbi bize tevfîkini refîk et. Nigâh-ı iltifât-ı Muhammediyye'ye nâil kıl. Peygamberimizin rahmet ve şefkat ve sevgisine bizleri lâyık kıl. Memleketimize selâmet, sulh ve sükûn ihsân ve inâyet buyur. Habîbin Muhammed hürmetine, şekâvetlerimizi se'âdete kalb eyleyip, ahlâk-ı zemîmelerimizi ahlâk-ı Kur`âniyye'ye tahvîl ü tebdîl eyle. Âmîn.

Cennet-i Zâta Tâlib Olanlar İçin Bir Duâ

Yâ Rabbe'l-'âlemîn! Kitâb-ı Kerîm'inde, "ادْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ"[72] buyuruyorsun. Bizi, bizden iyi bilen, bize bizden yakın olan sensin. Bütün yarattıklarının hâllerini bilensin, görensin, işitensin. Buna bütün kalbimizle inanıyor, rahmet ve mağfiretine, kerem ve âtıfetine, lutuf ve inâyetine güveniyoruz. Gidebilecek başka kapımız yok, dergâh-ı bârigâh-ı ehadiyyetine geldik dileniyoruz, bizleri mahrûm eyleme, mahzûn eyleme, mahcûb eyleme. Senden yine sana sığınırız, bizi azâbına mahkûm eyleme. Bizleri affeyle, bizlere lutfeyle ilâhî, bizleri Habîb-i edîbine bahşeyle.

Ey bizleri " وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرّاً يَرَهُ"[73] âyet-i kerîmesi ile yerindiren Celîl Allah! Ey bizleri " قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ"[74] âyet-i kerîmesiyle sevindiren Rahîm Allah! Ey bizleri " نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ"[75] âyet kerîmesiyle güvendiren Gafûr Allah! Ey bizleri " فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ"[76] âyet-i kerîmesiyle imrendiren Melîk Allah! Ey cemâl-i lâyezâline âşık olan kullarını " وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ"[77] âyet-i kerîmesiyle özendiren Cemîl Allah! Ey bizim yegâne ma'bûdumuz, maksûdumuz,

[72] Sure-i Mü’min 60
[73] Sure-i Zilzâl 8
[74] Sure-i Zümer 53
[75] Sure-i Hicr 49
[76] Sure-i Kamer 55
[77] Sure-i Kıyâme 22-23

matlûbumuz ve mahbûbumuz olan ulu Allah! Bizleri her türlü şerlerden, kötülüklerden, günâh ve ma'siyyetlerden uzaklaştır. Bizleri ibâdet ve tâ'atine ve rızâ-yı ilâhiyyene yaklaştır. Ahlâk-ı Kur'âniyye ve ahlâk-ı Muhammediyye ile ahlâklanmamızı çabuklaştır. Zâhir ve bâtınlarımızı îmân, islâm ve Kur'ân nûrları ile berraklaştır. Her ne kadar günâhkâr olsak da, sonsuz rahmetinden ve sınırsız magfiretinden ümîdimizi kesmeyiz. Kur'ân-ı azîmü'ş-şân hürmetine ve Resûl-i zî-şân muhabbetine, Rahîm, Rahmân, Gafûr, Gaffâr, Celîl, Kerîm, Afuvv, Ra'ûf ve Settâr isimlerin izzetine, bizleri mak'ad-ı sıdka erenlerden, zât cennetine girenlerden ve mazhar-ı zât olarak cemâl-i bâ-kemâlini görenlerden eyle. Âmîn bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn. Sübhâne rabbike rabbi'l-'izzeti 'ammâ yasifûn ve selâmün 'ale'l-mürselîn ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. El-Fâtiha!

Vatanımızın Milletimizin Bekâsı İçin Duâ

Allah zü'l-Celâl ve'l-Cemâl Hazretleri, inâyet-i Rabbâniyyesi ile tecellî buyurarak, şehîdlerin dökdükleri kanlar hürmetine, gâzîlerin dökdükleri terler izzetine, ak sakallı dedelerin ve ak saçlı ninelerin dökdükleri gözyaşları rıf'atine,bizlere bağışladığı şu mübârek Anadolu'da, mâzîmize, dînimize, an'anelerimize, ma'neviyyât ve mukaddesâtımıza sâhib, hür ve müstakil bir millet olarak, yaşamayı nasîb ve müyesser eylesin. İç ve dış düşmanlarımızı kahr u perîşân eylesin. Müslümân Türk milletine tuzaklar hazırlayanları, kendi kazdıkları tuzaklara düşürsün ve helâk eylesin. Dînimizi, ırzımızı, cânımızı muhâfaza buyursun. Âmîn.

Düşmanlarımızın Kahrı İçin Duâ

Allahümme kahhir a'dâenâ ve a'dâeddîn. Vehliki'z-zâlimîne bi'z-zâlîmîn. Allahümmensur men nasareddîn. Allahümme e'izz islâme ve'l müslîmîn.

MEÂLİ

Allahım! Bize ve dînine düşman olanları kahreyle. Zâlimleri zâlimlerle helâk eyle. Allahım! Dînine yardım edenlere yardım eyle. İslâmı ve müslümânları azîz eyle.

Bu duâ cümleleri Muzaffer Efendi Hazretlerinin hemen hemen her duâsında bulunurdu. Aşağıdaki duâ da Efendi Hazretlerinin okuduğu gülbanklardan alınmışdır:

Hayırlar feth ola. Şerler def' ola. Düşmanlarımız kahr u tedmîr ü perîşân ola. Ordularımız karada ve denizde ve havada dâimâ mansûr u muzaffer ola. Dîn ü devlet, vatan u millet uğruna çalışanlar iki cihânda azîz ola. Üzerlerimize

teveccüh etmiş ve edecek kazâlar ve belâlar def' ü ref' ola. Vatanımız ve cümle bilâd-i islâmiyye her türlü âfât-ı semâviyye ve aradiyyeden masûn ve mahfûz ola. Âmîn, bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn ve bir hürmeti men erseltehû rahmeten lil âlemîn.

ÎZÂH

Bu duâ, şahsımıza karşı düşmanlık edenler için değil, dînimize, devletimize, milletimize düşmanlık edenler içindir. Şahsımıza karşı düşmanlık edenler için kahır okumak, bedduâ etmek doğru değildir. Tam aksine onlara duâ etmeliyiz, eğer dua edemiyorsak hiç değilse aleyhlerinde konuşmamalı, bedduâ etmemeli, onlardan gelen eza ve cefaya tahammül etmeliyiz. Unutmamamılıyız ki insanın şahsî düşmanlarına bedduâ etmesi ve onun kötülüğünü istemesi kîn ve buğz gibi şeytânî sıfatlardan kaynaklanır. İnsan ne yapmalı ne etmeli, Allah'ın sevmediği bu sıfatlardan mutlakâ kurtulmalıdır. İmam Ali kerremallahu vecheh Hazretlerinin bir gazâda düşmanını alt edip tam onun canını cehenneme yuvarlayacakken, herifin o çâresizlik ânında bile kîn ve nefretle hareket edip, Hazret-i Ali'nin yüzüne tükürmesi üzerine, Hayder-i Kerrâr'ın onu serbest bırakması hâdisesi bize ders olmalıdır. Yani nefsimize karşı yapılan kabahatleri ve düşmanlıkları dâimâ affetmeli ya da görmezlikden gelmeli ama mukaddesatımıza karşı yapılan edebsizlikleri ve düşmanlıkları aslâ affetmemeliyiz.

Duâ - 16 Ocak 1981(10 Rebîulevvel 1401)

Semâvâtın ve ardın, bilinen ve bilinmeyen âlemlerin Rabbi olan ulu Allah! Ey istediğini istediğine veren, istediği vakitde almak kudretine mâlik bulunan, Kerîm, Rahîm, Latîf, Hannân, Mennân, Deyyân, Sübhân, erhame'r-râhimîn! Kitâb-ı Kerîminde, [78] *" قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلَى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ" âyetiyle bizlere hitâb eyleyip, bizi rahmetine, merhametine, ihsânına, lutfuna, davet eyledin. Bâb-ı rahmetine geldik, yarınki gece habîbinin mahbûbunun mergûbunun rahmetinin zuhûru gecesidir. O gecedeki mağfiret-i ilahiyyen hürmetine bizleri bâb-ı rahmetinden boş çevirme Yâ Rabbi.*

Zâhirlerimizi şerîat-ı garra-i Ahmediyyenin nûruyla pür-nûr, bâtınlarımızı envâr-ı Kur`ân, envâr-ı Tevhîd-i Sübhân, muhabbet-i Muhammediyye, meveddet-i Ahmediyye ve muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Resûlullah ve meveddet-i evliyâullah ile

[78] Sure-i Zümer 53

tezyîn eyle Yâ Rabbi. Kalblerimizden hubb-ı sivâyı ihrâc, gönüllerimizi aşkınla bî-karâr eyle Yâ Rabbi. Senin cemâlini görmeye lâyık bir göze, senin zikretmeye lâyık bir söze, seni sevmeye lâyık bir gönüle, senin kelâmını dinlemeye lâyık bir kulağa mâlik eyle Yâ Rabbi.

Bizi habîbinden ayırma Yâ Rabbi. Nazar-ı iltifât-ı Muhammediyye ile cümlemizi nârından âzâd, cennete dâhil, mazhar-ı zât eyle Yâ Rabbi. Bir nigâhı ile Ümmet-i Muhammed'in derecâtının ref' olacağı muhakkak, habîbinin rahmet nazarını, iltifat nazarını üzerime sâyebân eyle. Çeşme-i füyûzât-ı Muhammediyyeden cümlemizi sîrâb, aşk-ı Muhammed'le bizleri bî-karâr eyle.

Ervâh-ı enbiyâyı ve rûhâniyyet-i Hazret-i Muhammed Mustafâ'yı üzerimize sâyebân eyle Yâ Rabbi. Memleketimizi eşirrâ şerrinden koru. Ehl-i islâmı şâd eyle. Ordularımızı karada ve denizde ve havada mansûr u muzaffer eyle. Düşmanlarımızı kahr u tedmîr u perîşân, münâfıkları kahr u tedmîr, cemiyetlerini darmadağın eyle Yâ Rabbi.

Bu câmi-i lâmiye uzakdan ve yakından teşrîf eden sizlerin ve bizlerin ölmüşlerimizden âhirete intikâl eyleyen ve bugüne kadar benim cemâatimden olup bu câmiye devâm edip âlem-i bâkîye göçen ihvân u yârânımın rûhlarını yarınki gecenin feyzinden feyzyâb eyleyip, şefâat-i Resûlullah ile cümlemizi taltîf eyle Yâ Rabbi. Makâmlarını cennet, menzillerini mübârek, derecelerini terfi', dâhil-i cennet, mazhar-ı zât eyle Yâ Rabbi.

İhvânımı kesîr eyle Yâ Rabbi. Cemaatimin müşküllerini hall u âsân eyle Yâ Rabbi. Cemaatim içerisinde maddî müzâyaka içinde bulunanlar varsa, habîbin Muhammed hürmetine, terahlarını feraha, sıkıntılarını rahata tebdîl eyle. Cümlemizi görünür görünmez kazâdan, belâdan, âlâm u ekdardan, eşrârın şerrinden, zâlimin zulmünden, kâfirin küfründen hıfz u himâye eyle.

Senden başka rab yok ki o kapıya gidelim Yâ Rabbi. Varsın, birsin, şerîkin, nazîrin yokdur. Şefî' olarak mahbûbunu getirdik, O'nun ehl-i beytini getirdik, kitâbını getirdik, velîlerini getirdik, âşıklarını getirdik, onlar hürmetine bizleri nârından âzâd eyle, bize merhamet eyle Yâ Rabbi. Duâlarımızı kabûl eyle. İbâdet ve tâatımızı ziyâde kıl. Cümlemizi ibâdet ve tâatına mahkûm eyle. İbadetden zevk ver, ibâdet etmeğe şevk ver. Tembelliğimizi gider. Kendine kullukda, habîbine ümmetlikde bizleri dâim eyle Yâ Rabbi. İhdine's-sırâta'l-

müstakîm. Sırâtallezîne en'amte 'aleyhim, gayri'l-mağdûbi 'aleyhim ve le'd-dâllîn. Âmîn.

Yâ Rabbi, bunlar benim cemaatimdir, yarın yevm-i kıyâmetde, önde ben arkamda ihvânımla huzûruna varacağız, Yâ Rabbi, şâhid ol ki, cümlesi mü'mindir, muvahhiddir, ben şehâdet ederim. Cümlesini habîbin Muhammed'e bahşeyle, bu kubbe altında cem etdiğin gibi, habîbinin sancağı olan Livâ-i Hamd altında cem u haşreyle. Yed-i envereyn-i Muhammediyyeden, yed-i Hayder-i Kerrâr'dan, yed-i Haseneyni'l-Ahseneyn'den Âb-ı Kevser'den, cümlemizi sîrâb eyle Yâ Rabbi. Nârından âzâd, dâhil-i cennet eyle Yâ Rabbi.

Duâlarımızı kabûl eyle. Bi hürmeti Elif-Lâm-Mîm, bi hürmeti ve ilâhüküm ilâhün vâhid lâ ilâhe illâ hüve'r-rahmânü'r-rahîm, bi hürmeti bismillâhirrahmânirrahîm ve bi kudreti bismillâhirrahmânirrahîm ve bi hidâyeti bismillâhirrahmânirrahîm ve bi devleti bismillâhirrahmânirrahîm ve bi izzeti bismillâhirrahmânirrahîm ve bi kuvveti bismillâhirrahmânirrahîm ve bi ceberûti bismillâhirrahmânirrahîm ve celâli bismillâhirrahmânirrahîm ve bi cemâli bismillâhirrahmânirrahîm ve bi esrârı bismillâhirrahmânirrahîm. Ferdün hayyu'l-kayyûm hakemün adlün kuddûs ve aneti'l-vücûhu lil hayyu'l-kayyûm. Bi hürmeti Kâf-Hâ-Yâ-Ayn-Sâd, Hâ-Mîm-Ayn-Sîn Kâf, bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. El-Fâtiha!

Duâ - Leyle-i Mevlid - 17 Ocak 1981

Sübhâne rabbiye'l-'aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. Sübhâne rabbiye'l-'aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. Sübhâne rabbiye'l-'aliyyi'l-a'le'l-vehhâb.

Ey semâları bilâ-amedin ref' eyleyen, ey ardı altımıza döşeyen ve rahm-ı mâderde bizleri kudret fırçasıyla, hayız kanıyla yoğurup, şekl-i insâna koyan, analarımızın sadırlarına şefkat, babalarımızın gönüllerine rahmet veren Ulu Allah! Ey kapısına geleni boş çevirmeyen, Allah diyeni mahrûm etmeyen, erhame'r-râhimîn, hayru'n-nâsırîn, mücîbe's-sâilîn!

Biz günahkârlar bâb-ı rahmetine geldik, boyun bükdük, ellerimizi açdık, yüzümüzün karasına nazar etme, gönlümüzün yarasına nazar eyle. Dillerimiz Allah deyip, gönüllerimiz senin merhametini, şefkatini, rahmetini umuyor, senin rahmetinden ümîdimizi kesmedik. Evet, günahkârız, mücrimiz, âsîyiz ammâ münkir değil mü'miniz. "Lâilâheillallah" dedik. "Muhammedü'r-Resûlullah" dedik. Senin vahdâniyyetini ikrâr, senin varlığını birliğini tasdîk, senin habîbin

Muhammedini tasdîk edip O'na gönül verdik. İlâhî, bu gece Seyyidü'l-beşer'i ihsân etdiğin ve izhâr eylediğin gecedir. Yâ Rab, âlemlere rahmet olarak gönderdiğin habîbin, azîz, raûf, rahîm olan Peygamberin hürmetine, Kitâb-ı Kerîm'in, Kur`ân-ı Azîm'in ve Kur`ân-ı Azîm'de bulunan esrâr-ı ilâhiyyen ve ism-i a'zamın hürmetine, mübârek vakitler ve mübârek vakitlerde seni zikreyleyen âşıklar, senin aşkınla yanıklar, seherde uyanıklar, günahsız masûmlar, senin huzûrunda bükülen beller, senin rahmetine açılan eller, senin önünde edilen secdeler hürmetine. İlâhî, Hazret-i Âdem'den bu âna gelinceye dek, i'lâ-yı kelimetullah için meydân-ı muhârebede kanlarından kendilerine kefen biçen şühedâ-yı islâm hürmetine, bizleri bâb-ı rahmetinden boş çevirme yâ Rabbi. Bu gece cümlemizin üzerine nûr-i Muhammed'i tulû etdir. Gönüllerimizden hubb-i sivâyı ihrâc, gönüllerimizi aşkınla, şevkinle bî-karâr eyle. Gönüllerimizi habîbine muhabbetle, ehl-i beytine meveddetle, evliyâsına ittibâ ile, sünnetine imtisal ile münevver eyle yâ Rabbi.

Cennetinde cevelân eden hûri, gılmân hürmetine, Merve'de mürüvvet bulan, Safâ'da safâ süren âşıkân hürmetine, Ârafat'da zât-ı ulûhiyyetine ârif olan, senin beytini aşk ile tavâf eyleyen âşıkların hürmetine, "el-evliyâî tahte kubâbî" hadîsince sence malûm bizce mechûl olan velîlerin hürmetine, üçler, yediler, kırklar, yetmişler, dört yüzler, yedi yüzler hürmetine, kutbü'l-aktâb hürmetine, birinci kat, ikinci kat, üçüncü kat, dördüncü kat, beşinci kat, altıncı kat, yedinci kat semâdaki bulunan meleklerin ibâdet ve tâatı hürmetine ve temcîdi ve tesbîhi hürmetine ve tevhîdi hürmetine, habîbinin kıldığı namaz, etdiği gazâ hürmetine, habîbinle zât-ı ulûhiyyetin arasında olan muhabbet hürmetine, Mirâc'da habîbine doksan bin kelimât ile hitâb eyledin, bu hitâb-ı izzetin hürmetine, Sûre-i Yâsîn, Tâhâ, Sûre-i Meryem, Âl-i Imrân, Yûsuf-i Ken'ân hürmetine, enbiyâ-ı ızâm hürmetine, ehl-i islâmı şâd eyle, bizleri buradan boş çevirme yâ Rabbi. Gönüllerimizi nûr-i Kur`ân ile münevver eyle yâ Rabbi.

Zelîldik azîz etdin. Bir katre su idik şekl-i insâna koydun. Açdık doyurdun. Çıplakdık giydirdin. Bize "yâ eyyühellezîne âmenû" hitâbıyla hitâb eyledin. Bu hitâb-ı kerâmât ile Kitâb-ı Mübîninde bizlere hitâb etdiğin gibi yarın "yevme tüble's-serâir"de, cümlemizi civâr-ı Mustafâ'na iskân eyleyip, yine "yâ eyyühellezîne âmenû" hitâbıyla bizleri şâd eyle yâ Rabbi.

Yâ Rab okunan hatemât-ı şerîfeyi ve menkıbe-i vilâdet-i Muhammediyyeyi ve esnâsında getirmiş olduğumuz ta'zîmât u tekrîmâtımızı, okunan evrâd u ezkârı, yapılan ibâdât u tâatı ve vecdimizi ahsen-i sûretde kabûl eyleyip, "fe

tekabbelehâ rabbuhâ bi kabûlin hasen" sırrına mazhar eyle. Hâsıl olan ecr ü sevâbı, ol Seyyidü'l-kevneyn, Resûlü's-sekâleyn, İmâmü'l-haremeyn, Ceddü's-sıbteyn, abdüke'l-mustafâ ve resûlüke'l-müctebâ, emînühü'l-müktedâ, şemsi'd-duhâ, bedri'd-dücâ, nûrü'l-verâ, fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ, resûlen, beşîran, nebiyyen, ebtahiyyen, kurayşiyyen, arabî ve rûhiyyen, rûhâniyyen, nakiyyen, takiyyen, nebiyyen ve sirâcen münîrâ olan Habîb-i Edîbinin ravza-i ıtrnâk-ı Muhammediyyelerine hediyye etmek cüretinde bulunduk, Rabbim sen îsâl eyleyip, rûh-i Seyyidü'l-enâm'ı cümlemizden hoşnud u râzı, âlem-i dünyâda ziyâretini müyesser kıldığın gibi, âlem-i âhiretde şefâat-ı uzmâsına, âlem-i ma'nâda cemâl-i bâ-kemâlini müşâhede edip iltifâtına cümlemizi nâil eyle yâ Rabbi. Rûhaniyyet-i Muhamediyyeyi buraya irsâl eyleyip, cümlemizden hoşnud u râzı eyle yâ Rabbi. Nigâh-ı iltifât-ı Ahmediyye ile cümlemizi nârından âzâd, dü cihâda murâdât-ı hayriyyemize nâil eyle yâ Rabbi. Çeşme-i füyuzât-ı Muhammediyyeden cümlemizi sîrâb, nazar-ı iltifât-ı Ahmediyye ile cümlemizi nârından âzâd eyleyip, dâhil-i cennet, mazhar-ı zât eyle yâ Rabbi. Ve sâir enbiyâ-ı izâm ve rusül-i fihâm aleyhimü's-salavâtü'r-Rahmân, ve minke ve min Nûhin ve İbrâhîme ve Mûsâ ve Îse'bni Meryem ve cemî enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn, Hamse-i Âl-i Abâ, aşere-i pür-vefâ, Ashâb-ı Suffe, Ashâb-ı Bedir, Ashâb-ı Uhud, Ashâb-ı Hendek ve Şühedâ-i Kerbelâ.
Ve okunan otuz altı bin Besmele-i Şerîfe'yi, otuz altı bin İhlâs-ı Şerîf'i, on bin salât ü selâmı, dokuz bin Muhammedü'r-Resûlullah'ı, altmış altı bin Kelime-i Tevhîd'i kabûle karîn eyleyip cümlemizi aynı hasenâtdan me'cur eyle yâ Rabbi. Diğer yetmiş bin beş yüz Kelime-i Tevhîd'i, kır bir Yâsîn-i Şerîf'i kabûle karîn eyleyip saymış olduğumuz zevâtı bunlardan haberdâr eyle yâ Rabbi. Hâssaten, ol yâr-ı gâr-ı refîk, el-mülakkabu bi'l-atîk, el-imâmu ale'l-tahkîk, evvelü'l-hulefâ, seyyidenâ Ebâbekr-i Sıddîk Efendimiz Hazretlerinin rûh-i pür-futuhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi.

Ol abdü'l-vehhâb, el-mezkûru fi'l-kitâb, el-mücâvirü minberi ve'l-mihrâb, fâtih-i İran, fâtih-i Suriye, fâtih-i Kudüs, fâtih-i Mısır, üç aylık yoldan ordularını "Yâ Sâriye el-cebel" diyerek idâre eden ve "Benden sonra nebî gelseydi Ömer ibn Hattâb gelirdi" hadîs-i şerîfiyle kadr-i vâlâsı ilân buyurulan, emîrü'l-mü'minîn, imâmü'l-müttakîn, halîfe-i sânî eş-şehîd Ömer ibn Hattâb radıyallahu teâlâ anh Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı kudsiyyelerine vâsıl eyle yâ Rabbi.
Ol abdü'l-mennân, sâhibü'l-hayâu ve'l-îmân, eş-şehîd hîne tilâveti'l-Kur`ân fî hâli sıyâm fî şehr-i Ramazân, zinnûrenyn Osmân ibn Affân radıyallahu teâlâ anh Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı kudsiyyelerine vâsıl eyle yâ Rabbi, cümlemizden hoşnud u râzı eyle Yâ Rabbi.

Ol garîk-i bahr-i belâ, fâtih-i Hayber, sâkî-i Kevser, ve kâle'n-nebiyyü sallallahu aleyhi vesellem "ene seyyidü'l-âlem, Yâ Ali ente seyyidü'l-Arab", ve fî hadîsin âhar, "Ene medînetü'l-ilm ve Aliyyün bâbuhâ" ve fî hadîsin âhar, "Yâ Ali ente bi menzileti Hârûn" hadîs-i şerîfleriyle kadr-i vâlâsı ilân olunan ve hakkında Sûre-i İnsân nâzil olan, vâris-i ulûm-i Nebî, zevc-i Fâtımetü'z-Zehrî, Aliyyin radiyyin sahiyyin vefîyy Cenâb-ı Esedullahi'l-gâlib Ali ibn Ebî Tâlib Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı kudsiyyelerini haberdâr eyelyip cümlemizden hoşnud u râzı ve bizlere destgîr eyle yâ Rabbi.

Ol şemseyn ü kamereyn, münîreyn, neyyireyn, haseneyn, ahseneyn İmâm-ı Hasenü'l-müctebâ ve Hüseyn-i mazlûm-i şâh-ı şehîd-i Kerbelâ Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı kudsiyyelerine vâsıl eyle yâ Rabbi.

Ve cemî ashâb u ensâr, hâssaten mihmandâr-ı Resûlillah, el-mücâhidü fî sebîlillah, Hâlid ibn Zeyd Ebâ Eyyûbe'l-Ensârî nefe'anallahu bi şefâ'atih Efendimiz Hazretlerinin, ve hayru't-tâbiîn Üveys el-Karanî, Hasen-i Basrî, Habîb-i Acemî, Dâvûd-i Tâî, Marûf-i Kerhî, Süreyr-i Sakatî, Cüneyd-i Bağdâdî, Bazullahi'l-eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir, Seyyidinâ Ahmed er-Rıfâî, Ahmed el-Bedevî, İbrâhim Düssûkî, Hasen-i Şâzelî, Sadeddin Cibâvî, Ebu'l-Medyen Mağribî, Muhyiddin İbn Arabî, Mevlânâ Celâleddin Rûmî, Hacı Hünkâr Velî, Muhammed Bahâeddin Nakşbendî, Şeyh Şaban Velî, İbrâhim Gülşenî, Sünbül Sinân Velî, Hacı Bayram Velî, Mahmûd Azîz Hüdâyî, Seyyid Yahyâ Şirvânî, Ahmed Yesevî ve cemî turuk-i şettâ-i seniyyeden güzerân eden pîrân, meşâyih-i azîzân, fukarâ-yı dervîşân, âşıkân, nâşidân, sancakdarân, bâciyân, ashâb-ı birr ü ihsânın, bâhusûs huzûr-i aliyyelerinde halkabend olduğumuz, kutbü'l-ârifîn, gavsü'l-vâsılîn, hâteme'l-müctehidîn, sâkî-i aşk-ı ilâhî, vâris-i Hayder-i Kerrâr Cenâb-ı Pîr Destgîr Sultân Muhammed Nûreddîn Cerrâhî kaddesallahu sırrahu'l-tecelliyâtı fettâhî Efendimiz Hazretlerinin rûh-i pür-futuhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi.

Hâssaten derûn-i türbede medfûn bulunan bilcümle eizze-i kirâm hazerâtının ve bu hânkâh-ı aliyyeye uzakdan ve yakından teşrîf eden sizlerin ve bizlerin ümmehât u ceddât akrabâ u taallukâtımızdan mine'l-megârib ile'l-meşârik tahte't-türâb kâffeten âmme, ihvân u yârânımızdan, muhibbânımızdan, hısımlarımızdan, âhirete intikâl eyleyen bilcümle ehl-i tevhîdin rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi. Hâssaten bu hânkâh-ı aliyyede bir kerre Allah diyen, bir kerre huzûr-i İzzet'e duran, bir kerre önünden geçip Hazret-i Pîr'e Fâtiha okuyan cümle ehl-

i îmânın rûhlarını bu hatemât-ı Kur`ân'dan ve menkıbe-i vilâdet-i Ahmediyye-den ve salât ü selâmların ecrinden onları me'cûr eyle yâ Rabbi.

Hâssaten hatm-i şerîflerden hâsıl olan ecr ü sevâbı Ârif Efendi, Ali Efendi, Ne-dim Efendi, Fâtıma İkbal Hanım, Mürüvvet Hanım, Zehrâ Hanım, Mehmed Bahâeddin Efendi ve cümle ehl-i îmânın ervâh-ı tayyibelerine vâsıl eyle yâ Rabbi. Yetmiş bin beş yüz Kelime-i Tevhîd'den hâsıl olan sevâbı ve kırk bir Yâsîn-i Şerîf'den hâsıl olan sevâbı Cüneyd kulunun rûhuna hediyye etdik vâsıl eyle yâ Rabbi. Yine okunan Mevlûd-i Şerîf'den ve Kur`ân-ı Mübîn'den hâsıl olan ecr ü sevâbı bu kağıt üzerine yazılı bulunan, sence malûm olan cümle ehl-i îmân ve ehl-i tevhîdin rûhlarına vâsıl eyle yâ Rabbi.

Yâ Rabbi! Ey bizim mabûdumuz, maksûdumuz! Ey mabûdumuz, maksûdu-muz olan Allah! âlem-i ervahda senin "e lestü bi rabbiküm" hitâbına, "belâ" de-dik. Bu âlem-i şuhûda geldik ve sözümüzde durduk, ahdimize vefâkâr bulun-duk, ömrümüzü seni zikretmekle, senin ismini anmakla geçirdik. Ömürlerimizin tamam olmasına pek az zamanlar kaldı. Güneş gurûba erdi. Günahımız çok, senin rahmetin bizim günahımızdan daha çok. Çünkü sen hadîs-i kudsînde ilâhî şöyle buyurdun, "Sebekat rahmetî alâ gadabî, benim rahmetim gadabımı geçdi". "Ey nefslerini isrâf edenler, ey bana karşı günah işleyenler, âsî olanlar, benim rahmetimden ümîd kesmeyin" diye buyurdun. Biz de kesmedik yâ Rabbi ümîdimizi. Günakârız ama senden ümîdvârız. Sen kulun zannı gibisin. Affı se-versin, affına geldik. Keremi seversin, keremine geldik. Lutfu seversin, lutfuna geldik. Bizler dahi şu merhûmların hâliyle hâllendikde, el el ile, ayak ayak ile, "el-vedâ, el-firâk" dediği günde, etibbâ, doktorlar bizden el çekdiğinde, ilaçlar şifâ vermediğinde, annelerimiz saçlarını yolduğunda, âilelerimiz dizlerini döv-düğünde, evlâdlarımız feryâd u figân etdiğinde, seninle başbaşa kaldığımızda, var dediklerimiz yok olup, yok zannettiklerimiz önümüze çıkdığında, gözleri-mizden gaflet perdesi kalkıp âlem-i bâkîyi gördüğümüzde, biz bu dünyâda seni zikrediyoruz, o ânda da yâ Rabbi lisânımızı kilitleme, dilimizi tutma, seni zikre-derek, "Lâilâheillallah" diyerek, "Allah" diyerek rûhumuzu teslîm edelim. Zîrâ bütün gâyemiz seni bulmak, seni unutanlara hatırlatmak. Seni unutmadık, zik-rimiz seni unuttuğumuzdan değil. Kişi sevdiğini çok zireder yâ Rabbi, seni sevi-yoruz, sen de bizi seviyorsun. Bu sevgi senden oldu. Eğer sen bizi sevmeseydin biz seni sevemezdik. Fânî bâkîyi sevebilir mi, bâkî sevmeyince. Bâkî sevdi fânîyi, fânî sonra sevdi bâkîyi. Aramızdaki olan bu muhabbeti kaldırma yâ Rabbi.

Ölüm ânında, ölüm dehşetinde bize korkular gösterme. "Yâ eyyetühe'n-nefsü'l-mutmainne. İrciî ilâ rabbiki râdiyeten merdiyye, Ey mutaminne nefs! Ey itminân sâhibi! Ey îmân sâhibi! Ey aşk ve ihlâs sâhibi olan nefs! Bana dön!" dediğin vakitde senin zikrederek, dillerimiz Allah Allah diyerek, gözlerimiz cennât-ı âliyât ve cemâl-i Muhammed Mustafâ'ya nâzır u hayrân olarak, Resûlullah'ın işâretine bakarak, "Ey ümmetim! Gel ben âgûşuma" dediği kullar meyânına bizleri idhâl eyle yâ Rabbi. Ölümün şiddetinden, kabrin vahşetinden, mahşerin dehşetinden, cehennemin nârından, yakalarımız zebânîlerin ellerine geçmekden, ayıplarımız meydana çıkıp evliyâ ve enbiyâ huzûrunda, ehl-i mahşer huzûrunda rezîl olmakdan bizleri hıfz u emîn eyle. Günahımızı bu âlemde setr etdin, orda da setr eyle yâ Rabbi. Ayıplarımızı burada setr etdin, orada ifşâ edip bizi rezîl etme yâ Rabbi. Defter-i a'mâlimizi sağ cânibimizden atâ eyle. Sırâtı yıldırım gibi geçmeyi nasîb ü müyesser, nârından âzâd eyle. Sırâtdan geçerken nârın, "Ey mü'min, nûrun beni söndürüyor, çabuk geç" dediği kullarından eyle yâ Rabbi. Habîb-i Edîbinle beraber, arkasında Çehâr-yâr-ı bâ-safâ ve Ehl-i Beyt-i Mustafâ ve cümle evliyâ, bizler de onların peşinden, tekbîr ederek, salât ü selâm getirerek cennete vâsıl olan, cennete dâhil olan, ihsân u keremine eren, fazl-ı ilâhîne yetişen zümreye dâhil eyleyip cennete dâhil ve matlab-ı a'lâ, maksad-ı rânâ olan cemâl-i bâ-kemâline bizleri taltîf eyle yâ Rabbi.

Dîn ü devlet uğrunda çalışanları iki cihânda azîz eyle. Hükûmet-i cumhûriyyemizi umûr-i hayriyyelerinde muvaffakun-bi'l-hayr eyle. Ordularımızı dâimâ havada karada denizde mansûr u muzaffer, düşmanlarımızı makhûr u tedmîr ü perîşân, herhâlde ordularımızı "ve yensurakallahu nasran azîzâ" sırrına mazhar eyle. Ehl-i islâmı şâd eyle. Âsî olan Ümmet-i Muhammed'i ıslâh eyle. Buradan dağılmadan duâlarımızı kabûl eyelyüp, mağfûrîn zümresine bizleri ilhâk eyleyip şâd eyle. Analarımıza babalarımıza rahmet, hastalarımıza şifâ, derdlilerimize devâ, nâ-murâd olanları ber-murâd, nâşâd olan Ümmet-i Muhammed'i karîben şâdân u handân eyle. Duâlarımızı her hâlde, ism-i a'zamın hürmetine, Tâhâ ve Yâsîn hürmetine ve Âl-i Yâsîn hürmetine, Kâf-Hâ-Yâ-Ayn-Sad, Hâ-Mîm, Ayn-Sin-Kâf izzetine, "ve ilâhüküm ilâhün vâhid lâ ilâhe illâ hüve'r-rahmânü'r-rahîm" izzetine, "Elif-Lâm-Mîm, Allahu lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyü'l-kayyûm" ve "Aneti'l vücûhi li'l-hayyi'l-kayyûm" hürmetine, "Bismillahirrahmânirrahîm" hürmetine, "Bismillahirrahmânirrahîm" izzetine, "Bismillahirrahmânirrahîm" devletine, "Bismillahirrahmânirrahîm" kudretine, "Bismillahirrahmânirrahîm" kuvvetine, "Bismillahirrahmânirrahîm" lutfuna, "Bismillahirrahmânirrahîm"in ceberûtuna, "Bismillahirrahmânirrahîm"in celâline,

"Bismillahirrahmânirrahîm"in cemâline, "Bismillahirrahmânirrahîm" esrârına duâmızı kabûl eyle.

Âmîn, bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn ve bi hürmeti Âl-i Yâsîn ve selâmün ale'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn. Kabûl-i niyâz, El-Fâtiha.

Duâ - 12 Rebîulevvel 1402[79]

Yâ Rabbi, bugün tulû-i Muhammed günüdür, hakâik-i Muhammediyye bugün zuhûra geldi. Biz de senin kulun, o sevgili peygamberinin ümmetleriyiz, senin beytine geldik, toplandık ve davetine icâbet etdik. Sen çağırmasan biz gelemezdik. Sen bizi kabûl etmesen huzûrunda bulunamazdık. Sen bizi sevmesen biz seni sevemezdik. Habîbin Muhammed bizi sevmese biz O'nu sevemezdik. Biliyoruz ki seviliyoruz. Geldik toplandık. Gönüllerimizde aşk-ı Muhammedîyi zuhûra getir. Bizleri iki cihânda azîz eyle.

Bir Mevlid Meclisinde Yapılan Duâ - 22 Ağustos 1978

Sübhâne rabbiyel 'aliyyil a'lel vehhâb. Sübhâne rabbiyel 'aliyyil a'lel vehhâb. Sübhâne rabbiyel 'aliyyil a'lel vehhâb.

Ey istediğini istediğine veren ve istediği vakitde almak kudretine mâlik bulunan ulu Allah. Dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetine geldik, el açdık, boyun bükdük, rahmetini taleb ediyoruz, bizi kapından boş çevirme yâ Rabbi. Yüzümüzün karasına nazar etmeyerek, afv-ı ilâhiyyene lâyık eyle yâ Rabbi, mağfiretine lâyık eyle yâ Rabbi, settâriyyetine lâyık eyle yâ Rabbi, Kapından bizleri boş çevirme yâ Rabbi.

Yâ Rab! Okunan Kur`ân-ı Mübîn'i ve menkıbe-i vilâdet-i Ahmediyyeyi, "fe tekabbelehâ rabbuhâ bi kabûlin hasen" sırrına mazhar eyle yâ Rabbi. Hâsıl olan ecr ü sevâbı, evvelen ve bizzât, hâce-i kâinât, hulâsa-i mevcûdât, "lî me'allah" sırrının şâhı, "lâ ilâhe illallah" kelime-i tayyibesinin kâili ve mu'allimi, efdalü'l-enbiyâ, resûl-i kibriyâ, melce-i fukarâ, enîs-i du'afâ, 'abdüke'l-mustafâ ve resûlüke'l-müctebâ, emînühü'l-muktedâ, şemsü'd-duhâ, bedrü'd-dücâ, nûrü'l-verâ, sâhibü "fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ", resûlü's-sekaleyn, imâmü'l-haremeyn, ceddü's-sıbteyn, resûlen, beşîran, nebiyyen, ebtahiyyen, kureyşiyyen,

[79] Efendi Hazretleri bu duâyı 12 Rebîulevvel'e tesâdüf eden bir Cuma hutbesinin sonunda îrâd etmişlerdir.

arabiyyen, rûhiyyen, ruhâniyyen, takiyyen, nakıyyen ve "sirâcen münîra" olan Habîb-i Edîb'inin ravza-i ıtırnâk-i Muhammediyyelerine tarafımızdan fakîrâne hediye etmek cür'etinde bulunduk, Rabbim sen îsâl eyleyip Seyyidü'l-enâm'ı cümlemizden hoşnûd u râzı, âlem-i dünyâda ziyâreti, âlem-i menâmda gül cemâlinin müşahedesi, âlem-i âhiretde şefâ'at-i uzmâsına bizleri nâil eyle yâ Rabbi. Çeşme-i füyûzât-ı Muhammediyye'den cümlemizi sîrâb eyle yâ Rabbi. Rûhlarımızı rûh-i Muhammediyye ile âşinâ eyle yâ Rabbi. Nazar-ı iltifât-ı Muhammediyye ile cümlemizi dilşâd eyle yâ Rabbi.

Ve sâir enbiyâ-i ızâm ve rusul-i fihâm, aleyhimüs salavâti vesselâm, ve minke ve min Nûhin ve İbrâhîme ve Mûsâ ve Îse'bni Meryem ve cemî'-i enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn, hamse-i âl-i abâ, aşere-i pür vefâ, ashâb-ı suffa, ashâb-ı bedr, ashâb-ı uhud, ashâb-ı hendek ve şühedâ-i Kerbelâ, ol Haseneynü'l-ahseneyn, şemseynü'l-kamereynü'l-münîreyn, Cenâb-ı Hasanü'l-Müctebâ ve İmâm-ı Hüseyn mazlûm-i şehîd-i Kerbelâ ve sâir ashâb u ensâr, mihmandâr-ı Resûlillah, el mücâhid-i fî sebîlillah, Hâlid ibni Zeyd Ebâ Eyyûb el-Ensârî, nefe'anallahu bi şefâ'atihî efendimiz hazretlerinin ve cemî'-i ensâr, tâbiîn, tebe-i tâbiîn, ecille-i dîn-i mübîn, eimme-i isnâaşe, on dört ma'sûm-i pâk, on yedi kemer-beste, müfessirîn, muhaddisîn, eimme-i erba'a ve cemî'-i pîrân kaddesallahu esrârahum ve nefe'anallahu bi şefâ'atihim efendilerimizin, mine'l-megârib, ile'l-meşârik, tahte't-türâb, kâffeten âmme, cemî'-i ehl-i tevhîde garka-i garîk rahmet eyle yâ Rabbi.

Bu câmi'-i şerîfin bânîsi Gülfem Hâtûn'un ve bu câmi'-i şerîfden güzerân eden eimme, hutebâ, müezzînin ve kayyımîn ve cemâ'atından ve ashâb-ı hayrâtdan ve bu câmi'-i şerîfde bir kere Allah diyen, iki rek'at namaz kılan ehl-i îmânın dahî rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi.

Hâsseten, merhûme ve mağfiretünlehâ, el muhtâc ilâ rahmeti rabbihi'l-gafûr, Zehrâ Hanım'ın azîz rûhuna hediye eyledik, vâsıl eyle yâ Rabbi. Okunan Kur`ân-ı Kerîm'in nûru ile kabrini pür nûr, rûhunu mesrûr, rûhunu mele-i a'lâda ferâhnâk eyle yâ Rabbi. Bizler dahî merhûmenin hâliyle hâllendikde sekerât-ı mevtimizi hall ü âsân, son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd ve Kelime-i Tevhîd eyle yâ Rabbi. Âhir ve âkıbetimizi hayr eyle yâ Rabbi. Âhir kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd ve Kelime-i Tevhîd eyle yâ Rabbi. Sizlerin ve bizlerin, ümmühât ü ceddât, akrabâ u ta'allukâtdan ve bu âileden îmân ile göçen bi'l-cümle ehl-i îmânın dahî rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi. Cümlemizin âhir ve âkıbetini hayr eyle yâ Rabbi. Son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd ve Kelime-i Tevhîd eyle yâ

Rabbi. Yüzlerimizi dîn-i İslâm'ın nûruyla pür-nûr, gönüllerimizi aşkullah ile münevver eyle yâ Rabbi. Duâlarımızı şebeke-i Resûlillah'da edilen duâlara ilhâk ile müstecâb eyle yâ Rabbi. Resûlün oruçlu kişilerin duâsının kabûl olduğunu bizlere haber verdi yâ Rab. Dualarımızı kabûl eyleyip bizleri menûn eyle yâ Rabbi. Âsî olan ümmet-i Muhammed'i ıslâh eyle yâ Rabbi. Ümmet-i Muhammed'i müzâyakadan halâs eyle yâ Rabbi. Ümmet-i Muhammed'in üzerine teveccüh etmiş ve edecek kazâyı, belâyı, âlâmı ve ekdârı def' ü ref' eyle yâ Rabbi. Üzerimizden gadab-ı ilâhiyyeni def' ü ref'' eyle yâ Rabbi.
Ehl-i İslâm'ı şâd eyle yâ Rabbi. Âşıklara vuslat, el-Fâtiha!

Leyle-i Mevlid (Mevlid Kandili) Duâsı

Yâ ilâhe'l-'âlemîn! Leyle-i Mevlid hürmetine, Resûl-i Hâşîmî izzetine, dînin olan dîn-i islâm devletine, biz ümmet-i Muhammedi gaflet uykusundan uyandır, bizleri tevhîdin nûru ile nûrlandır. Bu gece ki habîbinin, mahbûbunun, mergûbunun doğduğu gecedir, bizim günâh ile kararan kalblerimizi nûr-i Muhammedî ile tezyîn ü tenvîr eyle.

Bizi zilletten, illetten kurtar, azîz eyle. Cehlimiz ile yuvarlandığımız dalâlet çukurundan hidâyete, zulmetten nûra, zulümden adle, eriştir. Bizi günâhtan, masiyet ve isyandan kurtar! Bizi râzı olduğun yerlerde kullan, bizi kâfirlere zebûn etme, zalimlere çiğnetme, ırz, iffet ve nâmûsumuzu düşmanlara çiğnetip kirletme.

Yâ Rab! Zât-ı ulûhiyyetin hakkı için, Âdem'in sâfiyeti, Nûh'un necâtı, İbrâhîm'in halîliyyeti, Mûsâ'nın kelîmiyyeti, Îsâ'nın rahîmiyyeti, Muhammed'in risâleti hakkı için bizlerin üzerine olan gadabını kaldır! Bize gadab eyledin, habîbin bizlere dargın, duâlarımız kabûl olmuyor. Biz, zât-ı ecell-i a'lândan ümîdimizi kesmedik. Ne yaparsan yap, kapından vazgeçmeyeceğiz.

Rahîmsin, Rahmânsın, Gafûrsun, Kerîmsin, Raûfsun, Hakîmsin, Azîzsin. Sen, bizi yoktan var edensin. Biz, senin kullarınız, âsîyiz, günâhkârız ve mücrimiz. Affına güvenip isyân ettik, Rahmâniyyetine dayandık. Tâatında kusûr ettik.

Yâ Rabbi! Çektiğimiz bunca cefâlar, belâlar kâfî değil mi? Dünyâda ve ukbâda biz hep azâb mı göreceğiz? İlâhî! Yeter artık! Azâb edersen biz senin kullarınız, afv edersen, sen Gafûr, Gaffâr ve Kerîm'sin.

İlâhî! Bu gece, Resûlün dünyâya teşrîf etti. Bizi de bu gece hürmetine afveyle.

Bizleri, Habîbine bahş eyle. Nârından âzâd eyle. İlâhî! Bizlere, affın ile nazar eyle! Gufrâna nâil olalım. İlâhî! Bizleri habîbin ile buluştur da ihsâna nâil olalım. Nigâh-ı Habîbine mazhar kıl da iki cihânda sultân olalım.

Yâ Rab! Nefs elinde esîr, düşman ayağı altında zelîl olduk. Nerede o şevketli günlerimiz, o şanlı anlarımız, o vakarlı ecdâdımız? Biz şimdi cehl ve isyân içindeyiz. Hep işlerimiz isyân. Bizde zât-ı ulûhiyyetine takdîm edilecek bir amel yok. Sofumuz ucubdan, riyâdan, sefîhimiz gadabdan, hasedden kendini kurtaramıyor. Âciz kaldık. Sen bizleri kurtar. Yâ Rab! Her ne kadar, bizde irâde var ise de senin irâden yanında bizim irâdemiz ne yapabilir. Sen, istediğini azîz, istediğini zelîl edersin. Bizleri, bu zilletten halâs eyle, azîz kıl.

İlâhî! Evliyâullah hürmetine, geceleri gözlerine uyku girmeyen müttakîler izzetine, senin yolunda sînesi uryân, kefensiz yatan şühedâ izzetine bizleri bu zilletten kurtar ve habîbine bağışla. Haticete'l-Kübrâ, Fâtıma Hayru'n-Nisâ'nın nâmûsu izzetine, Hüseyn-i Şehîd-i Kerbelâ, Hasan Hulku'r-Rıdâ hürmetine, yâr-ı gâr-ı refîk seyyidinâ Ebâ Bekr'in sadâkatine, Ömer'in adâleti, heybeti ve devletine, Osmân-ı Zi'n-Nureyn'in hayâsı hürmetine, garîk-i bahr-i belâ, esedullah Ali ibni Ebî Tâlib'in salladığı kılıç hürmetine, Esedü'r-Resûl Hamza'nın şehâdeti izzetine bizleri affın ile memnûn kıl. Veyse'l-Karenî, Hasanü'l-Basrî, Habib-i A'cemî, Ma'rûf-i Kerhî, Cüneyd-i Bağdâdî, Bâyezid-i Bistâmî, Sureyr-i Sakatî hürmetine bizleri affın ile dilşâd eyle. Göz yaşımızı dindir, düşmanlarımızı makhûr et, bizleri sevindir. Hüznümüzü sürûra, kederimizi feraha tebdîl eyle. Son nefeste cemâlinle şâd eyle. Îmân ile göçür, sâlihlere ilhak eyle. Dünyâmızı mamûr, âhiretimizi pür-nûr eyle. Hameletü'l-Arş hakkı için, semâda ve yerde bulunan ve sana ibâdât u tâat eyleyen melekler hakkı için, yüz suhuf, Zebûr, Tevrat, İncil ve Kur'ân hakkı için, evlâd-ı Muhammed, ahfâd-ı Muhammed, ahlâf-ı Muhammed ve masûm imâmlar hakkı için, on dört masûm için, İmâm-ı A'zam, İmâm-ı Şâfii, İmâm-ı Ahmed, İmâm-ı Hanbel ve bu mezheblere sâlik olan ulemâ, fukahâ hürmeti için bizi affınla şad eyle.

Yâ Rab! Bizleri Şeytan'ın iğvâsından, nefsimizin şerrinden hıfz eyle. Aklımıza nûr, zihnimize hıfz kudreti ihsân u inâyet eyle. Bu gecenin feyzinden bizleri hissedâr eyle! Bu gece tulû' eden mahbûbun hürmetine bizleri nârından âzad eyleyip, nûruna idhâl eyle. İki cihân güneşini bizden hoşnûd ve râzı eyle. Nigâh-ı iltifâtına cümlemizi nâil eyle.

Bismillahi'l-Azîm hürmetine ve Billahi'l-Kerîm izzetine bizleri, Muhammedî

getirdiğin gibi, Muhammedî götür. Îmân üzere çenemizi kapa, sâlihlere idhâl eyle. Âdem safiyullah hürmetine, Nûh neciyullah hakkına, Şit nebî izzetine, bizleri affın ile şâd, nârından âzâd kıl. Tevrat, İncil, Furkân hakkı için bizleri azîz kıl. Bu kitaplar içinde habîbini zikrettiğin âyetler hürmetine bizlere affınla muamele eyle. Mûsâ aleyhisselama Tûr'da ettiğin hitâb hürmetine bizleri bu gece hitâbın ile şerefyâb kıl. "Sizleri habîbime bağışladım" hitâbı ile müjde ver. Mûsâ aleyhisselamı düşmanına gâlib kıldığın gibi, bizleri de düşmanımıza gâlib eyle. Îsâ aleyhisselamın sırrına bizlerin ölü kalblerimizi ihyâ eyle. Muhammed Mustafâ hakkı için, ona olan muhabbetin için ehl-i islâmın kalblerini tevhîd nûru ile nûrlandır. Yüz yirmi dört bin enbiyâ hakkı için, yüz dört kitâbın izzeti için, yüz on üç enbiyâ-ı mürselîn için bu gece kalbimizi nûr-i Ahmediyye ve envâr-ı Muhammediyye ile pür-nûr kıl. Cebrâil, Mikâil, İsrâfil, Azrâil aleyhimüsselam ve hameletül-arş ve melâike-i mukarrabîn hakkı için, arş u kürsî, levh ü kalem, onsekizbin âlem hürmeti için, zât-ı ehadiyyetin için bizleri bu akşam mahrûm kılma.

Hazret-i Âdem'den bu âna gelinceye kadar, senin yolunda kanlarından kefen yapan şehidler, Medîne-i Münevvere'de yatan evliyâ ve gâzîler hürmeti için, bizleri azîz kıl! Bizlere zillet verme! Nefs elinde, düşman esâretinde zebûn kılma.

Yâ Rabbi! Yâ Hayy! Yâ Kayyûm! Yâ Kâdir! Ya Kerîm! Ya Vehhâb! Yâ Fettâh! Yâ Aliyy! Yâ Azîm! Yâ Latîf!

Beytü'l-Mamûr, Kabe-i Ulyâ için, bugüne kadar Kabe'ni tavaf edenler için, Kabe'nde namaz kılıp sana nâz u niyâz edenler için, bugüne kadar Arafat'da vakfeye duranlar için, vakfede edilen duâlar için, indinde kabûl edilen duâlar için senin yolunda ölüp kefensiz gömülen garîbler için, Yâ Rabbi, ehl-i islâmın âsîlerini ıslâh eyle. Ehl-i islâmın düşmanlarını kahr eyle. Vatanımızda ikilik çıkarıp, vatanımızı bölmek isteyenleri ikiye bölüp kahr u tedmîr eyle.

Şam'da yatan Ehl-i Beyt-i Mustafâ hürmetine, Şeyh Muhyiddîn, Şeyh Aslan ve Şeyh Hâlid ve kırklar, Horasan velîleri, dört yüz tabakât erenleri hürmetine, âhir zaman peygamberi Muhammed Mustafâ'nın nûru hürmetine, Mevlid'in izzeti ve devletine bu geceyi bâdî-i sürûr ve safâ eyle yâ Rabbi. Hâlimizden Resûlünü haberdâr eyle yâ Rabbi. Cümle ölmüşlerimizi bu gece hürmetine cennet nimetleri ile taltîf eyle yâ Rabbi. Âhir u âkıbetimizi hayr eyle yâ Rabbi. Âmîn, bi-hürmeti seyyidi'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn.

Bize hayır duâ edenleri nârından âzâd, nûruna idhâl eyle yâ Rabbi. Bi hürmeti'l-Fâtiha.

Duâ 20 Nisan 1984

Yâ Rabbi, mâdem ki Receb ayının gecelerinde nidâ ediyor ve kullarına arzu ve isteklerini soruyorsun, yâ Rabbi senden râzıyız, senin rızânı bekliyoruz. Bizi insân olarak yaratdın, görecek göz, işitecek kulak, söyleyecek dil ihsân etdin. Bize yürüyecek iki ayak, tutacak iki el, yazacak parmak verdin. En muazzez uzvumuzu, aklımızı ihsân u inâyet buyurdun. Aklımızı alma yâ Rabbi. Zîrâ akıl nerde, yâ Rab, dîn ordadır. Aklı olmayanın dîni de olmaz. Aklı olmayanın hayâsı da olmaz yâ Rabbi. Bizim kusurlarımıza bakma. Bize en büyük lutf u keremin, bizi insân olarak halk etdin. Herhangi bir hayvan olarak da halk edebilirdin yâ Rabbi. Hangi hayvanı halk etdin de sana itiraz etdi. Dünyâ metâını vermesen dahi, bize öyle metâ vermişsin ki, bu vermiş olduğun servet ü sâmânı parayla almamıza imkân yokdur. Bir defa bize vahdâniyyetini tatdırdın, tanıtdın. Bize îmân nimetini, îmân saâdetini bahşetdin, îmân tâcını başımıza koydun. Kalbimizi inançla süsledin. Kalbimizi muhabbetinle ihyâ etdin, diriltdin yâ Rabbi.

Nereye baksak senin cemâline bakıyoruz, her ne kadar göremiyorsak da. Bu perdeyi önümüzden refet yâ Rabbi, senin cemâl-i bâ-kemâlinle bizi müşerref eyle ve şâd eyle. Gönüllerimizi aşkınla bî-karâr et. Bize insanlığımızı bildir. Bize bizi bildir yâ Rabbi ve bize bizi buldur yâ Rabbi. Zîrâ nefsini bilen seni bilir. Kendini bulan seni bulur. Senden başka bir nesne yokdur, ancak sen varsın. İbâdete lâyık sensin, secdeye lâyık sensin, rükûya lâyık sensin, hamd ü senâya lâyık sensin yâ Rabbi. Biz sana inandık, biz seni seviyoruz. Bu muhabbeti de bizim kalbimize sen atdın yâ Rabbi.

Şu anda seni bilmeyerek sana karşı âsî olan kulların da var, onları da affet yâ Rabbi, onların kalblerini de nûr-i îmân ile münevver eyle, muattar eyle yâ Rabbi.

Kusurlarımızı affet. Bize hatâ, sana atâ yakışır. Biz sana yürüyerek geliyoruz, sen bize koşarak geleceksin, biliyoruz. Sen seni zikredeni zikredeceğini Kur`ân'da haber veriyorsun. Senin isminle dillerimizi süsledik. Aşkınla gönlümüzü tezyîn etdik yâ Rabbi.

Bize ağır ağır yükler yükleme. Kaldıramayacağımız yükleri yükleyip bizleri perîşân etme yâ Rabbi. Hastalara şifâ ver. Şu anda derdinde dermân arayan, hastahâne köşelerine yatıp doktor elinde ve bi'l-vâsıta senden şifâ bekleyenleri şifâyâb et yâ Rabbi.

Gözümüzün nûrunu, özümüzün nûrunu söndürme. Yâ Rab, elimize, kolumuza nüzûl indirip bizi süründürme. Bizi köşelere yatırıp, kapılara baktırma.

Biz sana sığındık. Bütün korkulardan sana sığındık yâ Rabbi. Bütün kötülüklerden sana sığındık yâ Rabbi. Şeytan'dan sana sığındık yâ Rabbi. Senden sana sığındık yâ Rabbi. Celâlinden cemâline sığındık, gadabından hilmiyyetine, affına sığındık, adlinden affına sığındık yâ Rabbi. Bizi burdan mahrûm gönderme.

Hidâyetden bizi ayırma yâ Rabbi. İnananları muhakkak sûretde âlî kıl. İnananların suçlarını ve günahlarını affet. Mü'minlere ismini verdin. Senin bir ismin Mü'min'dir. Mü'minlere Mü'min ismini verdin yâ Rabbi, o isimden onları tard etme.

Ey ayıpları örten, settâre'l-uyûb, ey günahları affeden, gaffâre'z-zünûb, ne vakit affedeceksin yâ Rab? Burdan dağılmadan bizi affeyle. Receb ayı hürmetine yâ Rabbi. Şa'bân ayı hürmetine yâ Rabbi. Ramazân ayı hürmetine yâ Rabbi. Dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetine açılan günahsız eller hürmetine yâ Rabbi. Günahsız ma'sûm yavrular hürmetine yâ Rabbi. İhtiyar, yaşlanmış, ibâdet ve tâatden saçı sakalı ağarmış, beli bükülmüş, zâhidler, âbidler hürmetine yâ Rabbi. Garîbler hürmetine yâ Rabbi, senden başka kimsesi kalmamış garîbler hürmetine yâ Rabbi. Bizleri kapından boş çevirme bu akşam. Yüzümüzün karasını nûr-i Ahmed'le münevver eyle.

İhvânımı iki cihânda azîz eyle. Beni dinlemek lutfunda bulunan ve uzakdan yakından gelen bu ihvân u yârânı iki cihânda azîz et ve kendilerini bende-i Muhammed eyle.

Yâ Rabbi ihtiyar hâlimde, yani evimden çıkıp yürüyemezken buraya kadar kalkıp geliyorum, ya Rabbi bizi burdan boş çevirme, bunları habîbin Muhammed'e bahşet yâ Rabbi. Diğer ihvân u yârânımızı ve İstanbul'da bırakdığımız yavrularımı, kardeşlerimi, ihvân u yârânımı iki cihânda azîz et. İhvân u yârânım

arasındaki bulunan nefreti gider, muhabbeti çoğalt, birbirlerine muhabbetlerini günbegün tezyîd eyle yâ Rabbi.

Herhâlde duâlarımızı boş çevirme, kabûl et. Biz kapımıza gelen bir fukarâyı boş çevirmeyiz. Biz kuluz yâ Rabbi, bir torba et ve kemik ve kanız, böyle olmamıza rağmen bir fukarâyı kapıdan boş çevirmeyiz. Sen pâdişahlar pâdişahısın, bu kâinâtın yegâne hâlıkı ve mâliki Allah'sın. Kapından bizi boş mu çevireceksin yâ Rabbi. Duâlarımızı kabûl et yâ Rabbi. Bizi burdan boş çevirme yâ Rabbi.

Sübhâne rabbike rabbi'l-izzeti ammâ yasifûne ve selâmün ale'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn. Kabûlü'n-niyâz. el-Fâtiha!

Duâ 27 Nisan 1984[80]

Yâ Rabbi, yarın akşam Mi'râc gecendir, yarın gece hürmetine bizi Mirâc'ın feyzinden hissedâr et. Mirâc'da Habîbine hitâb etdiğin doksan bin kelimât hürmetine bizi nârından âzâd, dâhil-i cennet, mazhar-ı zât et.

Bizim kalbimizi senin zât-ı ulûhiyyetin aşkın ateşiyle yak, diğer ateşle yanmaya meydan kalmasın Yâ Rabbi. Yüzümüzün karasını nûrunla sil Yâ Rabbi. Gönlümüzün yarasını şâfî-i hakîkî olan sen Kur`ân'ın şifâsıyla şifâlandır Yâ Rabbi. Kullardan bir şey istesek, kullar bizden yüz çevirirler. Senden istemezsek, sana duâ etmezsek, sen bizden yüz çevirirsin. İstiyoruz, istediğimiz, murâdâtımız, manâsı bize âid Yâ Rabbi, murâdât-ı hayriyyemize nâil eyle ve bizim mahzûn kalbimizi şâd eyle. Senin kapına gelen, sana seslenen, imkânı var mı kapından boş dönsün, onu sen mahzûn mükedder gönderesin, buna imkân yok Yâ Rabbi. Allah diyeni mahrûm etmezsin, bizleri de mahrûm etme.

Receb Ayı, Receb-i Muazzam, bu Receb Ayı senin şehrindir, senin ayındır Yâ Rabbi. Günahlar mağfûrdur, duâlar makbûldür Yâ Rabbi. İbâdet ve tâatların ecirleri de kat katdır. Günahlarımızı affet, isteklerimizi yerine getir. Kötü huylarımızı ahlâk-ı Muhammediyyeye ve ahlâk-ı Kur`âniyyeye tahvîl ü tebdîl et. Senin sevdiğin huylarla, senin sevdiğin sıfatlarla bizleri sıfatlandır. Sevilecek sensin, güzel sensin, latîf sensin, cemîl sensin, her güzellik sana âid Yâ Rabbi.

[80] Efendi Hazretlerinin 27 Nisan 1984 tarihinde Amerika'da Mi'râc gecesinden bir gece evvel yapdıkları sohbetin hitâmında îrâd buyurdukları duâdır.

İsmin güzel, esmâların güzel, ef'âlin güzel, zâtın güzel Yâ Rabbi. Güzeli seversin, bizi güzel et ve sev bizi Yâ Rabbi. Bizi buradan dağılmadan sevdiklerinin zümresine dâhil et Yâ Rabbi. Kabahatlarımızı ört, günahlarımızı affet. Senden başka gidilecek kapı, senden başka sığınılacak bir yer yokdur, sen varsın. İbâdete lâyık sensin. Sevilmeye lâyık sensin Yâ Rabbi.

Buraya uzakdan yakından gelen şu cemaati, şu ihvân u yârânı, her türlü hayırlı, mükemmel, latîf ihsânlarınla taltîf et. Korkduklarımızdan bizi emîn et. Evladlarımıza bizi terbiye etdirme. Onların kalblerini de sevdiğin sıfatlarla sıfatlandır. Onların kalblerini de senin tahtgâhın olmaya hazırla Yâ Rabbi.

Mi'râc hürmetine, cennetinde cevelân eden hûri, gılman hürmetine, Merve, Zemzem hürmetine, Kudüs, Kabe hürmetine, dört kitâb hürmetine, Hazret-i Âdem, Nûh Necî, İbrâhim Halîl, Mûsâ Kelîm, Îsâ Rûhullah, Muhammed Resûlullah hürmetine, bizleri hidâyetinden ayırma Yâ Rabbi. Yarın gecenin feyzinden bizleri hissedâr eyle.

Yâ Rabbi dünyâ metâını, malını, parasını kesemize çok ver ama gönlümüzde yok et. Cüzdanda çok et, gönlümüzde yok et. Az verip gezdirme, çok ver ama azdırma. Nâmerdlere muhtâc edip el açıp boyun bükdürme. Hepimizi aşk-ı ilâhiyyenle dinç et Yâ Rabbi. Aşk-ı Habîbinle cümlemizi safâya gark et.

Yâ Rabbi küçük küçük günahsız bebekler hürmetine, ağızsız dilsiz hayvanlar hürmetine, tâ-be-seher sabahlara kadar "Allah! Allah!" diye ağlayan, ciğerleri büryân, dîdeleri giryân âşıklar hürmetine, senin huzûrunda bükülen beller, senin rahmetine açılan eller hürmetine, senin yoluna dökülen kanlar hürmetine, gözyaşları hürmetine, terler hürmetine, ulemânın midâdı hürmetine, zâhidlerin zühdü, âbidlerin ibâdeti hürmetine, bizleri hidâyetden ayırma, bizi dalâlete sevketme, senden, zât-ı ulûhiyyetinden başkasına bizi secde etdirme Yâ Rabbi. Kalblerimizi şirkden temizle, tevhîd ile münevver et. Duâmızı kabûl eyle.

Sübhâne rabbike rabbi'l-izzeti ammâ yasifûne ve selâmün ale'l-mürselîn, ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Kabûl-i niyâz, el-Fâtiha!

Duâ - Mirâc Gecesi[81]

Yâ İlâhî! Mescid-i Harâm, Ka'be-i-Mükerreme hakkı içün, Medîne-i-Münevvere ve Ravza-i Mutahhara, Tûr-ı Sînâ, Cebel-i- Zeytûn, Cebel-i Tiğ'in hakkı içün, Mescid-i Aksâ ve Mescid-i Aksâ'da medfûn bulunan enbiyâullah ve evliyâullah hakkı içün bizi Dîn-i İslâm'da sâbit-kadem eyle. Kalblerimiz nûr-ı tevhîd nûr-ı Kur'ân, meveddet-i islâm, muhabbet-i-Resûl-i Rahmân'la tezyîn ve tenvîr eyle

Mi'râc'ın hakkı içün, birinci kat semâda bulunan meleklerin ibâdeti, ikinci kat gökde bulunan meleklerin tesbîhi, üçüncü kat gökdeki meleklerin kıyâmı, dördüncü kat semâda bulunan meleklerin rükûu, beşinci katdaki meleklerin sücûdu, altıncı kat semadaki meleklerin kuûdu, yedinci kat semâda bulunan meleklerin tahmîdi, tesbîhi, tekbîri, tevhîdi hakkı içün, bizleri bu gece, Leyle-i-Mi'râc'da Habîbine bahş etdiğin kullar meyânına idhâl eyle.

Sidretü'l-Müntehâ, Beytü'l-Ma'mûr ve Beytü'l-Ma'mûr'u tavâf eyleyen melâike-i-kirâm izzetine, mahzûn gönüllerimizi şâd, âyât-ı Kur'âniyye ve ehâdîs-i Nebeviyye, tarîki-enbiyâ ve tarîk-i evliâa ile irşâd eyle.

Refref hakkı içün, Arş-ı-Muallâ, Kürsî-i-Muazzam, "Üdnü üdnü fe kâne kâbe kavseyn"nin sırrı için bizleri kulluğundan tard etme. Habîbinin rûhu ile rûhlarımızı buluşdur, tanışdır, sevişdir. Bizleri affınla, mağfiretinle, hidâyetinle, cennetinle, cemâlinle dilşâd eyle!

Ey ekremel-ekremîn! Ey erhame'r-râhimîn! Bu gece, bize rahmet nazarı ile nazar eyle ve bizleri ikramın ile mükerrem kıl.
Bu akşam, bu gece Habîbine hitâb etdiğin doksan bin kelimât hakkı içün ve bu kelimâtda bulunan esrâr-ı ilâhiyyen hakkı içün, bizi mü'min olarak öldür, sâlihlere, âşıklara ilhâk eyle.

Yâ ilâhî! Ya Mevlâm! Yâ Rabbi! Bizleri, yokdan vâr etdin. âciz bir nutfe iken, ana rahminde bizi kana, sonra et parçasına, daha sonra şekl-i insâna koydun. Zelîl iken, azîz eyledin. Çıplakdık, giydirdin. Açdık, doyurdun. Câhildik, ilim verdin. Hidâyetin yetişdi, bizleri îmân ile süsledin, defter-i islâma kayd eyledin. Kendine kul, resûllerin sultânı, derdlilerin dermânı, âcizlerin amânı, enbiyânın

[81] Bu duâ Efendi Hazretlerinin İRŞÂD nâmındaki eserinde Mi'râc dersinin başında yer almakdadır.

imâmı, sevgili Habîbine ümmet eyledin. Bizi, kulluğundan kovma. Hüsrâna düşenlerden eyleme. Dalâlet içinde yüzenlerden kılma. Eğer bizleri kapından İblis gibi kovduklarından, rahmetinden dûr eylediklerinden kılarsan biz hangi kapıya ilticâ eder de felâh bulur, necâta erebiliriz? Ancak senin kapın bizlere izzet verir. Zîrâ izzet, devlet, kudret, heybet ve azamet zât-ı ulûhiyyetine mahsûsdur. Sırtımızdan şerîat örtüsünü sıyırıp alırsan, bizleri hayâsızlardan, ırzsızlardan, arsız ve yüzsüzlerden kılarsan bizleri bu azâbından kim kurtarabilir? Başımızdan îmân tâcını alır, alnımıza küfür damgasını, şekâvet levhasını damgalarsan, bizleri hidâyet ve saâdetine kim iletebilir? Sen, ulu pâdişahsın. Bizler ,

senin yaratdığın mahlûkuz. İşte beytine geldik, seni tevhîd ediyoruz, senin nebîlerini tasdîk ediyoruz, senin sevgilin Muhammedine gönül verdik. Bizleri kapından kovma. Sırtımızdan libâs-ı şerîatı alma. Başımızdan tâc-ı îmânı kaldırma. Bizi senden ve senin sevdiklerinden ayırma. Seni sevenler ile haşr eyle. Nigâh-ı iltifât-ı-Muhammedî ile mahzûn kalblerimizi dilşâd eyle. Alnımızdan eser-i secdeyi silme. Gönüllerimizi nûr-ı Kur'ân, nûr-ı tevhîd, muhabbet-i Muhammediyye ile tezyîn eyle.

Yâ Rabbi! Bizi mahbûbundan ayırma. Rûhumuzu, rûh-ı Server-i Âlem ile âşinâ eyle yâ Rab bi. Gözümüzden gaflet perdesini kaldır, göynümüzden hubb-ı sivâyı ihrâç eyle. Bizlere gören göz, sezen öz nasîb eyle yâ Rabbi. Kulaklarımızdan gaflet pamuğunu çıkar, hak kelâmı duyur, dâimâ kalblerimize ilhâm-ı rabbâniyyeni havâle eyle yâ Rabbi. Akıl nimetini, tefekkür kâbiliyetini ihsân eyle yâ Rabbi. Bizleri, tevâzu, hayâ, merhamet, şefkat, mürüvvet sâhibi eyle yarabbi. Varlıkda da darlıkda da seni zikredenlerden eyle Yâ Rabbi. Doğrulukdan ayırma. Sırât-ı-müstakîmde sâbit-kadem eyle Yâ Rabbi. Sen istediğini hidâyete, sevgine layık olmayanı dalâlete iletirsin. Senin dilediğin olur, dileğin yerini bulur. Bizleri dalâletde bırakma. Dâimâ rızâ-yı şerîfin olan amellerde bizleri hâdim eyle. Kusurlarımızı affeyle. Kabahatlerimizi setreyle Yâ Rabbi.

Yüz dört kitâbın hakkı içün, zât-ı-izzet meâbın hakkı içün, Sidre-i muallâ, arş, kürsî, cennet-i-tûbâ hakkı içün, sırr-ı-Kur'ân, Nûr-ı-a'zam, Sûre-i İmrân hakkı içün, hüsn-i vech-i Yûsuf-i Ken'ân hakkı içün, Gavs-i Geylân, mezheb-i Nu'mân hakkı içün, tâ-be-seher gözlerine uyku girmeyip senin aşkınla yanan, gözleri yaşla dolan, ciğerleri büryân, yolunda kâim kullar hakkı içün, Hazretine doğru varan yol hakkı içün, Rûh-ı Habîbi-Ekrem hakkı içün bizleri buradan boş çevirme. Tevfîkin ile bizleri buraya cem' etdiğin gibi, yarın yevm-i kıyâmetde, o dehşetli günde, cemî enbiya dizleri üstüne çökmüş, bütün gözler korku ile

yerinden uğramış, mazlûm şâdümân olmuş, zâlim tir tir titreyip mazlûmun ayaklarına kapanmış, evlad, ana babadan firar ediyor, ana baba, evlâdından kaçıyor, herkes yapdığı suçu yüklenmiş, cehennem bütün gayzı ile kızdırılmış, halkın üzerine hücûm etmede, yalnız arşın gölgesi, Livâ-i Hamd'in sâyesi var, beyinler kafatası içinde pişmekde, kâfir hasretde, mü'min selametde, günahkârlar nedâmetde olduğu günde, o iki cihân fahri, arşa karşı secde eyleyip : "Yâ Rabbi! Fâtımam, Hasanım, Hüseyinim fedâ olsun. İşte nefsim, ne istersen eyle. İlle ümmetim!" diye münâcât eylediğinde, bizleri Habîbine bağışlayıp, Livâ-i Hamd altında lutfunla, rahmetinle, cem' eyle.

Âhir ve âkıbetimizi hayr eyle. Âsî olan Ümmet-i Muhammed'i ıslâh eyle. Evlâdlarımızı senin yolunda cân ve mallarını fedâ eden dedelerimiz hürmetine, dîninde dâim ve yolunda kâim eyle. Gönüllerini islâm ve îmân ile şerh eyle. Hükümetimize hayırlı işlerinde muvaffakiyyetler nasîb eyle. Ordularımızı dâimâ muzaffer eyle, "nasran azîzâ" sırrına mazhar eyle. Düşmanlarımızı mahkûr u perîşân eyle.

Yâ Rab! Duâlarımızı kabûl eyleyip, bizleri memnûn eyle. Kefensiz yatan şehîdler hürmetine, düşman kurşunu ve kâfir silahı ile yaralanmış gâzîler şevketine, senin için, dinin için ve resûlün Muhammed için, Dîn-i İslâm için ve mazlûm mü'minler için semenderler gibi ateşe giren mücâhidler, düşmanla denizde çarpışarak boğulup rütbe-i şehâdete erenler için, senin yolunda yanarak havada, denizde, karada canını fedâ edenler için, bizi düşmana ezdirme. İffet, nâmus ve mukaddesâtımızı koru, vatanımızı alçaklara çiğnetme. Câmilerimizde hora teptirme. Bizleri zelîl, hakîr, eyleme. Namerdlere muhtâç eyleme. Evladlarımız ile bizi terbiye etme.

Günahkârız ammâ seni tevhîd ederiz. Günahımızı itirâf ediyoruz. Affına geldik ağlıyoruz. Rahmetine sığındık, inliyoruz, ikrâmını umuyoruz. Sen va'd eyledin, "Bana geleni affederim" buyurdun, affolmadan bir yere gidemeyiz. İşte buradayız ya bizleri affeyle, ya helâk et. Helâk etmediğine göre affının tecellî etdiğini anlıyoruz. Rahmetini üzerimizden alma yâ Rabbi. Nûr insin semâdan, selâm gelsin Muhammed Mustafâ'dan.

Yâ Kerîm! Bizler, kul iken hânemize gelene ikrâm ederiz. Sen ki Rabbi'l-âlemîn'sin, hâşâ senin ikrâmın olmaması imkânsız. Gadabını üzerimizden kaldır. Rahmetinle tecellî kıl. Bizleri mahrûm eyleme yâ Rabbi. Topraklarımıza bereketli yağmurlar, helâlından kazançlı ticâretler ihsân eyle, rızıklardan ve helâl

lokmadan çok ver, velâkin mala, câha muhabbet verme. Bizi, malımıza, câhımıza esîr etme. Nefsimizin kulu, şehvetimizin zebûnu kılma. Tembelliğimizi gider, ibâdet ve tâatından lezzet ver. Vücûdlarımızı hafîf, yüzlerimizi nûrlu, gönlümüzü sürûrlu eyle. Kalbimizi ilm-i ledün ile memlû, lisânımızı sıdk üzere dâim eyle.

Yâ Rabbi! Yâ Kerîm! Yâ Rahîm! Sen "Bir kerre Allah diyeni affederim" buyurdun. Biz, seni hiç inkâr etmedik, hep Allah diyoruz. Bizleri affetmez misin? Elbet affedeceksin. "Ben kulumun zannı gibiyim" diyorsun. Biz kuluz bizden isyân, hatâ, senden af, mağfiret, atâ gelir. Dinlediğimiz derslerden bizi issedâr eyle. Âmîn, bi-hürmeti-seyyidil-mürselin .El-Fâtiha!

Mirâc Gecesinde Duâ[82]

Yâ Allah! Yâ Kerîm! Ya Rahîm! Sultân-ı rusul, şâh-ı-iklîm-i risâlet hürmetine, iki cihân serverinin şânı, şerefi izzetine, Mi'râc'da Habîbine gösterdiğin zât-ı ulûhiyetine mahsûs âyât-ı-beyyinât devletine, sessiz, cihetsiz, harfsiz, savtsız hitâbı ilâhiyyen nimetine, celâlin, azametin, kuvvetin, kudretin, inâyetin hürmetine, bizleri bu gece esrâr-ı Mirâc'ına erişdir. Habîbinle bilişdir, sevgilinle tanışdır, mahbûbunla sevişdir Yâ Rabbi.

İlâhî! Kalblerimizden dünyâ kederlerini ihrâç eyle. Aşkını, muhabbetini bizlere sertâç eyle. Sana varan yolu bizlere minhâç eyle Yâ Rabbi. Mahzûn gönüllerimizi dilşâd eyle, cümlemizi nârından âzâd, sana ve senin Habîbine olan aşk u muhabbetimizi müzdâd eyle Yâ Rabbi. Arş-ı Rahmân, Kürsiy-yi Sübhân, Sidre-i Müntehâ'da sana arz-ı ubudiyyet eyleyen melâike-i mukarrabîn hürmetine, Beyti'l-Mamûr'u tavâf eyleyen yedinci kat melekleri ve altıncı katda seni tesbih eyleyen melâikenin tesbîhatı izzetine, beşinci kat gök meleklerinin ibâdâtı, duâları, tesbîhleri, temcidleri hürmetine, dördüncü katda olan melâikenin secdeleri, tahiyyâtları, tesbîhleri ve duâları azametine, üçüncü kat gökde olan melâikenin secdelerindeki duâları izzetine, ikinci kat gökdeki meleklerin rükûu ve birinci kat gökdeki meleklerin kıyâmı, duâları ve tesbîhleri sırrına bizleri son nefesde cemâlin ve cemâl-i Habîbin ile müşerref eyle. Bize rahmetinle muamele eyle. Bizleri Habîbinden ayırma yâ Rabbi.

[82] Bu duâ, Efendi Hazretlerinin İrşâd nâmındaki eserinin ikinci cildinin sonundaki Mi'râc dersinin nihâyetinde yer almakdadır. Efendi Hazretleri bu dersi, Receb-i Şerîf'in 26'sına denk gelen 25 Ekim 1967 târihinde tamamlamışlardır

Âdem safiyullah, Şit nebiyullah, Nûh neciyullah, İbrâhim halîlullah, Mûsâ kelîmullah, İsmâil zebîhullah, Îsâ rûhullah hakkı için, islâmı ehl-i küfür üzere gâlib eyle. Cemî peygamberân hakkı için, Resûlün Muhammedü'l-Arabî hakkı için bizleri zalemeye pâyimâl etme Yâ Rabbi. Zâhirimizi nûr-ı Kur`ân ile pür-nûr, bâtınımızı muhabbetin ile memlû eyle yâ Rabbi. Burada ellerini açıp, âmîn diyen şu Ümmet-i Muhammed'i, buradan dağılmadan rahmet-i sübhâniyyen ile mağfûrîn zümresine ilhâk eyle yâ Rabbi. Cümlemize afv u mağfiretinle tecellî eyle yâ Rabbi. Şu hâlimizden rûh-ı Muhammediyyeyi haberdâr eyle yâ Rabbi. Nigâh-ı iltifât-ı Ahmediyyene cümlemizi nâil eyle yâ Rabbi. Bizleri, burada tev-fîkin ile cem' etdiğin gibi, ol ulu dîvânda, yalın ayak baş açık durduğumuzda cehennem, ehl-i mahşere hücûm edip cümle peygamberler dizleri üstüne dü-şerek "nefsî, nefsî" diyerek âh u zâr etdikde, ol Seyyidü'l-Kevneyn, Resûlü's-sekaleyn, İmâmü'l-Harameyn, Sâhibü'l-kıbleteyn, Ceddü'l-Hasaneyn, Ahmed, Mahmûd, Hâmid, Mâhi, Muhammed Mustafâ sallallahu aleyhi ve sellem Efen-dimiz Hazretleri, cehenneme karşı durup, "Kızım Fâtıma, Zeyneb, Rukıyye, Ümınü Gülsüm, Kâsım, İbrâhim, Tayyibimi istemem. Hasan-ı müctebâmı, Hü-seyn-i Şehîd-i Kerbelâmı al. İllâ şu zayıf ümmetimi bana bağışla" dediği günde, bu meclisde âmîn diyen dilleri, ağlayan gözleri, inleyen gönülleri Habîbinin Livâ-i Hamd adlı sancağı altında lutfunla, kereminle, rahmetinle cem ü haşr eyle. Habîbinin hürmetine bağışladığın kullarından eyle yâ Rabbi. Rûhlarımızı rûh-ı Ahmediyye ile âşinâ eyle. Ol korkulu günde gizli sırlarımızı meydana çı-karıp, hasımlarımız yanında bizleri rezîl rüsvâ eyleme Yâ Rabbi.

O dehşetli günde, o kıyâmet, o nedâmet, o hasret, o şiddet, o vahşet gününde ol Seyyid-i Kevneyn'in on sekiz bin âleme rahmet olan Muhammed Mustafâ'nın şefâat-i uzmâsiyle Rabbim cümlemizi mesrûr ve memnûn eyleye. O günde el-lerimizden tutup, "Gel benim ümmetim, beraber olalım, mîzânda, hesâbda se-nin yardımcınım, sana sırâtı geçireyim, seni nârdan kurtarayım. Sen, dünyâda iken beni sever, bana ve ehlime, ashâbıma, ensârıma, etbaıma salavât okur-dun, gel seninle beraber cennete varalım. Ol ulu Allahu Azîmüşşânın dîdârını görelim" dediği has ümmetler zümresine Rabbim cümlemizi keremiyle ilhâk ey-leye.

Ömürlerimiz tamam oldukda, başlarımız ecel yastığına dayandıkda, ciğer al kâna boyandıkda, evlâdlarımız, "Âh babam, vâh anam ölüyor" diye feryâd et-dikde, doktorlar bizden el çekdikde, ilaç ve iğne fâidesini bizden kesdiğinde, can hulkuma gelip gözlerimizden perde kalkdığında, amelimizle yüz yüze gel-diğimizde, el el ile ayak ayak ile, sâir a'zâlarımız birbirleri ile, "Elvedâ, Elfirâk"

dediğinde, karşımızda Hazret-i Azrâil, üç yüz altmış meleki, üç yüz altmış damarımıza sarıldığında, dillerimiz tutulmadan, çenemiz kilitlenmeden, âhir kelâmımızı Kur'ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eyleyip, Habîbin hürmetine îmân-ı kâmilden ayırma Yâ Rabbi. Âh, o vakit, sağımızda cenneti görerek, cemâl-i-Resûl'e nazar ederek, Şeytan'ın iğvâsına aldanmayarak, verdiği şerbeti içmeyip, cennet şerhetlerinden kana kana içerek, "Lâilâheillallah Muhammedü'r-Resûlullah" diyerek can vermek nasîb ü müyesser eyle yâ Rabbi. Kabirlerimizi bâğ-ı cinân, sümbül ü reyhân eyle yâ Rabbi. Hazret-i Münkereyn aleyhisselâmın sorularına cevâbımızı teshîl ü âsân eyle Yâ Rabbi. Kabirlerimizi ravzatun min riyâzi'l-cinân eyle ya Rabbi. Bilâ suâlin velâ azâbin dâhil-i cinân eyle Yâ Rabbi.

O yedi kat yerleri ve yedi kat gökleri kudret ile tutan Allah Celle Şânuhû ve Teâlâ cümlemizi affı ile şâd eyleye. Yevm-i arasatda, şefâat-i Muhammed'le cümlemizi mesrûr eyleye. Bu meclisde olan Ümmet-i Muhammed'i lisânında mazhar, kalbinde muzmer olan murâd-ı hayriyyesine nâil ve maksûdlarını 'atâ eyleye.

Avuçlar açıldı duâya, boyunlar büküldü ulâya. Gönüller bağlandı ol ulu Mevlâ'ya. Bu gece Mi'râc'ındır. Bu gece rahmetin cûş u hurûşa geldi. Arz-ı hâl ediyorum, sen gibi Kerîm, Rahîm, Rahmân, Latîf ulu Mevlâ'ya. Affına geldik Yâ Gaffâr, Yâ Kerîm. İhsânına geldik, ey pâdişahlar pâdişahı. Ey Mûîn, keremine geldik. Yâ Kerîm! Hâlimizi arz ediyoruz. Çirkâb-ı mâsivâ ile kararmış, yıkılmış kalblerimizi, ölü fuâdımızı, zikr-i Kur'ân, muhabbet-i Rahmân, meveddet-i Muhammed aleyhisselâm ile ihyâ, mamûr u âbâdân eyle Yâ Rabbi.

Yerler altında olanları mine'l-meşârik ile'l-megârib, hâk ile yeksân, ameli ile başbaşa olanları, kabirleri ve nişanları kalmayıp unutulanları, rahmetine müstağrak eyle Yâ Rabbi. Ölümün sara pençesine düşüp inleye inleye can verenleri, sararmış, solmuş gül gibi yüzleri, söylemez olmuş, bülbül gibi dilleri, "Âh ömrümüz boşuna geçmiş" diye karanlık kabirde ağlayanların azâbını def' ü ref' eyle Yâ Rabbi. Ananın, babanın nazlı fidanları, Azrâil eline yeni girmiş canları, çemenzâr olmuş mezarlarda senelerdir azâb görenlerin azâblarını, Rabbim bu gecenin hürmetine, Habîbinin izzetine, rahmetine tebdîl ü tahvil eyleye.

Bizi duâdan unutma diyen ihvânımızı affınla dilşâd eyle. Üstümüzde hakkı olan üstâdlarımızı, konu komşu, ana baba, hısım akraba, bâhusûs cemâatimden

olup kadın ve erkek âhirete intikâl edenleri rahmetinle taltîf eyle Yâ Rabbi. Hayatda olanları her türlü âlâm u ekdârdan muhâfaza eyle yâ Rabbi.

Hükümet-i cumhûriyyemizi umûr-ı hayriyyelerinde muvaffak eyle Yâ Rabbi. Türk büyüklerini nigâh-ı Ahmediyyene nâil eyle, ordumuzu dâima kâfirler üzerine gâlib eyle Yâ Rabbi. Diğer bilâd-ı islâmiyyeyi her türlü âfât-ı semâviyye ve aradiyyeden masûn u mahfûz eyle Yâ Rabbi. Hâzır-ı bi'l-meclis olanları iki cihânda mesrûr eyle Yâ Rabbi.

Bu yazdığımız İrşâd risâlelerimizi ind-i ilâhiyyende ve ind-i Resûl'de mergûb ve mahbûb eyle Yâ Rabbi. Okuyanları ve dinleyenleri iki cihânda Resûlün Mustafâ'ya bağışla Yâ Rabbi. Okuyup amel etmek, ihlâs ile nazar-ı rahmetine erişmek nasîb eyle Yâ Rabbi. Bu risâlemizi okuyup bizi rahmet ile ananları iki cihânda rahmetinle mesrûr eyle Yâ Rabbi.

Yâ Rabbi, bu risâlelerimi daktilo eden Lütfü Bey'i, tashîhine yardım eden kardeşim Hacı Tevfik Bey'i ve tab'ına sebeb olan Ali ve Selahattin beyleri iki cihânda nazar-ı iltifâtına mazhar eyle Yâ Rabbi. Cümle ölmüşlerimize rahmet, hayatda olanlarımıza selâmet, ihsân u inâyet eyle Yâ Rabbi. Vücûdlarımıza sıhhat atâ eyle Yâ Rabbi.

Topraklarımıza bereket, tüccarlarımıza hayırlı ticâret, evlâdlarımıza hayırlı ömürler, akıl fikirler ihsân u inâyet eyle Yâ Rabbi. Âsî Ümmet-i Muhaınmed'i ıslâh eyleyip, kötü ahlâklarını ahlâk-ı Kur'âniyyeye tebdîl eyle Yâ Rabbi. Hastalara şifâ, derdlilere âcilen devâ, borçlu olanlara edâ, nâhak yere haps olanları âzâd, nâ-murâd olanları ber-murâd, nâşâd olanları dilşâd eyle Yâ Rabbi.

Leyle-i-Mi'râc'ı cümlemiz hakkında kutlu ve mübârek eyle Yâ Rabbi. Duâlarımızı Ravza-i Resûl'de kabûl olunan duâlara ilhâk ile bizleri mesrûr eyle Yâ Rabbi.

Bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn, ve bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn ve âli Yâsîn, ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn. El-Fâtiha!

Berat Gecesinde Nasıl Duâ Etmeliyiz?

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri Berat Gecesinde yapılması gereken duâyı şöyle tarîf eylediler:

O akşam yapacağın duâ bu:

"Yâ Rabbi, eğer benim ismimi kâfirler, şakîler, âsîler defterine yazdınsa, ordan sil, imhâ et". Ama nasıl? Bunu benim söylediğim gibi söylemeyeceksin, ağlayarak söyleyeceksin, inleyerek söyleyeceksin, duyarak söyleyeceksin, tadarak söyleyeceksin. "Yâ Rabbi, benim ismimi kâfirlerin defterine, şakîlerin defterine, âsîlerin defterine yazdınsa, oradan sil yâ Rabbi. İsmimi saîdler, âşıklar, sâlihler defterine kaydeyle. Yok ismim hakîkaten sâlihler defterine kayıtlı ise, orada ibkâ et yâ Rabbi, ismimi silme ordan benim". Çünkü bir de bakıyorsun, akşamdan evliyâ sabahleyin maâzallah ayağı kayar gider. Tabii vilâyet-i âmme olanlar. Vilâyet-i hâssa müstesnâdır. Bunu ehline söyledik.

Yâ Rabbi, ben şimdikden cemaatimin affı için ve ben kıtmîrin de affı için sana ilticâ ediyoruz. Yâ Rabbi, bizim isimlerimizi şakîler, âsîler defterine kaydettinse oradan sil ve saîdler ve sâlihler ve âşıklar defterine kaydeyle. Bizi nefsimizle bir ân başbaşa bırakma. Sana ibâdet ve tâata mahkûm eyle. Habîbine bizleri bahş eyle. O gecenin feyzinden cümlemizi hissedâr eyle.

Duâ - Berat Gecesi - 1974 Kıbrıs Harekâtı Esnâsında

Eûzubillâhimineşşeytânirracîm. Bismillâhirrahmânirrahîm. [83]"Fâ'lem ennehû lâ ilâhe illallâh". Ve fî âyetin âhar, [84]"Fezkûrunî ezkürküm". Ve fî âyetin âhar, [85]"Ellezîne yezkûrunallâhe kıyâmen ve ku'ûden ve 'alâ cunûbihim". Ve fî âyetin âhar, [86]"Ve izâ kadaytümü's-salâte fezkûrullâhe kıyâmen ve ku'ûden ve 'alâ cunûbiküm". Ve fî âyetin âhar, [87]"Elâ bi zikrillâhi tatmainnü'l-kulûb". Ve fî âyetin âhar, [88]"Yâ eyyühellezîne âmenû'zkûrullâhe zikran kesîra, ve sebbihûhu bukratan ve asîlâ". Ve fî âyetin âhar, [89]"Ve men a'rada 'an zikrî fe inne lehû ma'îşeten dankâ ve nahşuruhû yevme'l kıyâmeti a'mâ". Ve fî âyetin âhar, [90]"Vezkûrullâhe kesîran le'alleküm tüflhûn. [91]. "Ve sebbihû leylen tavîlâ".

[83] Sure-i Muhammed 19
[84] Sure-i Bakara 152
[85] Sure-i Âl-i İmrân 191
[86] Sure-i Nisâ 103
[87] Sure-i Ra'd 28
[88] Sure-i Ahzâb 41-42
[89] Sure-i Tâ-Hâ 124
[90] Sure-i Enfal 45
[91] Sure-i İnsan 26

Ve kâle'n-nebiyyü 'aleyhi's-salâtu ve's-selâm nâkılen an Rabbihî Azze ve Cell, "Lâ ilâhe illallâh hısnî ve men dahale hısnî emine min 'azâbî". Sadakallâhu-lazîm. Ve kâle'n nebiyyü aleyhi's-salâtu ve's-selâm, "Efdalü'z-zikru lâ ilâhe il-lallâh, efladü'd-duâ elhamdülillâh". Ve fî hadîsin âhar, "Lâ ilâhe illallâh miftâhu'l-cenne". Ve fî hadîsin âhar, "Lâ ilâhe illallâh misbâhu'l-cenne". Ve fî hadîsin âhar, "men kâne âhiru kelâmuhû lâ ilâhe illallâh dehâle'l-cenne". Sa-daka Resûlullâhu Rabbi'l-'âlemin.

Allahümme Yâ Rabbi Yâ Settâru Yâ Settâru Yâ Settâr, Yâ Celîlü Yâ Cabbâr, Yâ mukallibe'l-kulûbu ve'l-ebsâr ve yâ müdebbire'l-leylü ve'n-nehâr, hallisna min 'azâbi'l-kabri ve'n-nâr. İlâhî üstur 'uyûbenâ, vağfir zunûbenâ, ve tahhir kulûbena, ve nevvir kubûrenâ, ve nevvir vucûhenâ, ve nehvir kulûbena, ve'ş-rah sudûrenâ ve keffir 'annâ seyyiâtinâ ve teveffenâ ma'al ebrâr.

Rabbenâ lâ tuâhiznâ in nesînâ ev ahta'nâ. Rabbenâ velâ tahmil 'aleynâ isran kemâ hameltehû 'alellezîne min kablinâ. Rabbenâ velâ tuhammilnâ mâ lâ tâkate lenâ bih. Va'fu 'annâ, vağfir lenâ, ve'rhamnâ. Va'fu 'annâ, vağfir lenâ, ve'rhamnâ. Va'fu 'annâ Yâ Gaffâr. Va'fu 'annâ Yâ Gafûr. Va'fu 'annâ Yâ Rahmân. Va'fu 'annâ Yâ Rahîm. Vağfirlenâ Yâ Gaffâr Yâ Kerîm Yâ Allah. Vağ-fir zunûbenâ ve zunûbe ümmet-i Muhammedin ve ferric kürûbenâ ve kürûbe ümmet-i Muhammedin, ve'şrah sudûrenâ ve sudûre ümmet-i Muhammedin. Ente mevlânâ fe'nsurnâ 'ale'l-kavmi'l-kâfirîn. Ente mevlânâ fe'nsurnâ 'ale'l-kav-mi'z-zâlimîn. Ente mevlânâ fe'nsurnâ 'ale'l-kavmi'l-cebbârîn.

Rabbenâ lâ tuziğ kulûbenâ ba'de iz hedeytenâ ve heblenâ min ledünke rah-meh, inneke ente'l-vehhâb, inneke ente'l-vehhâb, inneke ente'l-vehhâb. Rab-benâ inneke camiu'n-nâsi li yevmin lâ raybe fîh, inneke lâ yuhlifü'l-mî'âd. Rab-benâ innenâ semi'nâ münâdiyen yünâdî lil îmâni en âminû bi rabbiküm fe âmennâ, rabbenâ fağfir lenâ zunûbenâ ve keffir 'annâ seyyiâtinâ ve teveffenâ ma'al-ebrâr. Rabbenâ ve âtinâ mâ va'adtenâ 'alâ rusulike velâ tuhzinâ yevme'l kıyâmeh, inneke lâ tuhlifu'l-mî'âd. Rabbenağfirlî ve li vâlideyye ve lil mü'minîne yevme yekûmü'l-hisâb. Rabbenâ âmennâ bimâ enzelte vetteba'ne'r-resûle fek-tübnâ ma'a'ş-şâhidîn.

Allahümme yâ muhavvile'l-havli ve'l-ahvâl, havvil hâlenâ ilâ ahseni'l-hâl. Ya müfettiha'l-ebvâb, iftah lenâ hayra'l-bâb. Allahümmansur islâme ve'l-müslimîn, Allahümmansur islâm ve'l-müslimîn, Allahümmansur islâme ve'l-müslimîn.

Vehliki'z-zâlimîne bi'z-zâlimîn, vehliki'z-zâlimîne bi'z-zâlimîn. Kahhır a'dâenâ ve a'dâe'd-dîn. Vaktulü'l-keferate ve'l münâfikîne ve'l-hâinîne ve'z-zâlimîn Yâ Kahhâru Yâ Cebbâru Yâ Allah.

Allahümme entel Veliyyü'l-Vâliyü'l-Müte'âl. El-Kebîrü ve leke'l-kibriyâü'l-ekber. El-'Azîmü'l-mu'azzam. Ve leke'l-vakâru'l-a'z am. El Gaffâru'l-Afüvvü'l-erhâm. El Mütekkebirü'l-Cebbârü'l-Kahhârü'l-'Azîzü'l zü'l-intikâm. El-Adlü'l-Latîfü'l Habîrü'l-Halîmü'l-ekrem. E l-Melikü'l-Kuddûsü's-Selâmü'l-Mü'minü'l-Müheymi-nü'l-mu'azzam. El Hayyü'l-Kayyûm. El-Bâki bilâ zevâli'l-kıyâm. El- Hâliku'l-Bâriu'l-Vâcidü'l-Mâcidü'l, Mevcûdü'l, Murîdü'l, Müdâm. El-'Afuvvü'r- Raûfu'l-Hâdîü'r-Reşîd. Es-sırâtu'l-kenzü'z-zâhiri min beyni'l-'adem. El-Vâhidü'l Ehadü'l-Ferdü's-Samed. Es-Samedü'l-kıdem. El-Evvelü'l-Evvelü'l-Evvelü'l- Kadîmü bilâ ibtidâi'l-mukaddem. El-Mukîmu'l-Âhirü'l-Muahharü'l-Kerîmü bilâ intihâi'l-mükerrem. Yâ Gaffâre'z-zünûb. Yâ Settâre'l-'uyûb. Ültuf verham bi lutfike ve bi fadlike ve bi hilmike ve bi 'atâike yâ ze'l-kerem. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ Hâfızu Yâ Nâsıru Yâ Sâtıru Yâ Settâru Yâ Selâm. Selâmun kavlen min Rabbi'r-Rahîm, Selâmun kavlen min Rabbi'r-Rahîm, Selâmun kavlen min Rabbi'r-Rahîm. Yâ ilâhi el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhi el-amân! Yâ Vedûd Yâ Gafûr Yâ Gaffâr Yâ Settâr. Allâhümmestur bi setrike'l-cemîl. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ Cemîlu Yâ Afüvvü Yâ Raûfu Yâ Atûfu Yâ Kadîmü Yâ Rahîm. Vallâhu Kadîr Vallâhu Gafûru'r-Rahîm. Yâ ilâhî el-amân!Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ Tevvâbu Yâ Kuddûsu Yâ Hakîmu Yâ Allah. İnnallâhe hüve't-Tevvâbu'r-Rahîm. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ Vehhâb Yâ Rezzâk Yâ Fettâh Yâ Bâsıtu Yâ Râfıu Yâ Mecîdu Yâ Cevâdu Yâ Kerîm. Zü't-tavlü'l-Vehhâb. El-Afüvvü zü'l ihsân. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ Rahmânu Yâ Muğnî Yâ Latîfu Yâ Mu'tî Yâ Kerîm Yâ Kerîm Yâ Kerîm. Yâ Nâfiu Yâ Berru Yâ Ganiyyu nahnü'l-fukarâ ve ente'l-Ganiyyü'l-Hamîd. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ Evvelü Yâ Âhirü Yâ Zâhirü Yâ Bâtın Yâ Habîru Yâ Alîm. Hüve'l-Evvelü ve'l-Âhiru ve'z-Zâhirü ve'l-Bâtın ve hüve bi külli şey'in alîm. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ Câmiu Yâ Muhît. Yâ Câmiu Yâ Muhît. Yâ Kâdiru Yâ Muktedîr. Yâ Kadîmu Yâ Kadîm. Yâ Kadîmu Yâ Kadîr. Bi yedike'l-hayr inneke alâ külli şey'in kadîr. Bi hakkı lâ ilâhe illallâh el-melikü'l-hakku'l-mübîn. Ve bi hakkı Muhammedü'r-Resûlullâh sâdıku'l-va'du'l-emîn. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Bi hakkı lâ ilâhe illallâhu vahdehû lâ şerîkeleh lehü'l-mülkü velehü'l-hamdü yuhyî ve yumît ve hüve hayyun lâ yemût ebeden

dâimen sameden bâkiyen bi yedihi'l-hayr ve hüve alâ külli şey'in kadîr. Ve ileyhi'l-masîr.

Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Bi hakkı mâliki'l-mülk zi'l celâli ve'l-ikrâm. Ve bi hakkı hüvallâhüllezî lâ ilâhe illâ hû. Yâ Allâhu Yâ Rahmânu Yâ Rahîm. Yâ Melikü Yâ Kuddûsü Yâ Selâm Yâ Mü'minü Yâ Müheyminü Yâ Azîzü Yâ Cabbâr Yâ Mütekebbirü Yâ Hâlık Yâ Bâri Yâ Musavvir Yâ Gaffâru Yâ Kahhâr Yâ Vehhabu Yâ Rezzâk Yâ Fettâhu Ya Alîm Yâ Kâbidu Yâ Bâsit Yâ Hâfidu Yâ Râfiu Yâ Muizzu Yâ Müzill Yâ Semîu Yâ Basîr Yâ Hakemu Yâ Adlü Yâ Latîfu Yâ Habîru Yâ Halîm Yâ Azîmu Yâ Afuvvu Yâ Şekûr Yâ Aliyyu Yâ Kebîru Yâ Hafîzu Yâ Mukît Yâ Hasîbu Yâ Celîl Yâ Kerîmu Yâ Rakîb Yâ Mücîbu Yâ Vâsî Yâ Hakîmü Yâ Vedûd Yâ Mecîdu Yâ Bâis Yâ Şehîdu Yâ Hakk Yâ Vekîlu Yâ Ganiyy Yâ Metînü Yâ Veliyyü Yâ Hamîd Yâ Muhsî Yâ Mübdî Yâ Muhît Yâ Muhyî Yâ Mümît Yâ Hayyu Yâ Kayyûm Yâ Vâcid Yâ Mâcid Yâ Vâhid Yâ Ehad Yâ Samed Yâ Kâdir Yâ Muktedîr Yâ Mukaddim Yâ Muahhir Yâ Evvel Yâ Âhir Yâ Zâhir Yâ Bâtın Yâ Vâlî Yâ Müteâlî Yâ Berr Yâ Tevvâb Yâ Müntakim Yâ Afuvv Yâ Raûf Yâ Mâlik Yâ Mâlike'l-mülk Yâ ze'l-celâli vel ikrâm Yâ Muksit Yâ Câmi Yâ Ganiyy Yâ Muğnî Yâ Mâniu Yâ Darr Yâ Nâfi Yâ Nûr Yâ Hâdî Yâ Bedî Yâ Bâkî Yâ Vâris Yâ Reşîd Yâ Sabûr. Leyse ke mislihî şey'ün ve hüve'-s-semîu'l-alîm. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Allahümmansûr islâme ve'l-müslimîn. Allahümmansûr islâme ve'l-müslimîn, Allahümmansûr islâme ve'l-müslimîn. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân!

Teveffenâ müslimen ve elhıknâ bi's-sâlihîn, Teveffenâ müslimen ve elhıknâ bi's- sâlihîn, Teveffenâ müslimen ve elhıknâ bi's-sâlihîn. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Bi hürmeti Muhammed aleyhi's-salâtü ve's-selâm, bi hürmeti Muhammed aleyhi's-salâtü ve's-selâm, ve bi hürmeti Muhammed aleyhi's-salâtü ve's-selâm. Bi hakkı zâtı ulûhiyyetike bi hakkı sıfâtı rubûbiyyetik ve bi hakkı ef'âli ve esmâi ve âsârı sûn'u kudretik. Nahnü'l-âcizûn ilâ bâbı lûtfike'l-muhtâcun. Mazharı sehvi ve'n noksânı ve'n-nisyân ve ente's-Sübhâne'l-muttasılu bi tashîhi'l-isyân ve ikmâli'n-noksân. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân!Yâ ilâhî el-amân! Bi hakkı Muhammed şefî'ul-müznibîn. Ve Âli Muhammedin efdalü'l-halâiki ecmaîn. Üstür uyûbenâ vağfir zünûbenâ ve tahhir kulûbenâ ve nevvir kubûrenâ veşrah sudûrenâ ve keffir annâ seyyiâtinâ ve teveffenâ ma'al-ebrâr. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân!

Ve nestağfirullahe'l-azîm min külli zembin amdin ve sehvin ve hatâin ve nisyânin ve noksânin ve taksîr. Yâ ilâhî el-amân!Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Estağfirullah, Estağfirullah, Estağfirullah. Tübtü ilallâh ve tahhir kalbî an mâsivallah. Estağfirullah min cemîi mâ kerihallahu kavlen ve fi'len ve hâtıran ve nâzıran ve etûbu ileyh. Sübhanallâhu velhamdülillâhi ve lâ ilâhe illallâhu vallâhu ekber, ve'l-hamdü lillâhi hamden kesîra, fe sübhânallâhi ve bi hamdihi bükraten ve asîla. Ve teâlallahu meliken cebbâren kahhâren settâren sultânen ma'bûden kadîmen kadîrâ. Lâ havle velâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm. Bismillah ve billah ve minallah ve ilallah ve alallah. Ve alallahi fe'l-yetevekkelil'l-mü'minûn. Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân! Yâ ilâhî el-amân!

Allahümmecal keydehum fî nuhûrihim vekkinâ şûrûrahum, Hasbiyallahu ve kefâ, semi'allahu limen deâ, leyse verâallahi müntehâ. Ve hasbunallahu vahdeh ve ni'me'l-vekîl ve ni'me'l-Mevlâ ve mi'mel-masîr, gufrâneke Rabbenâ ve ileyke'l- masîr. Yâ Hannân Yâ Hannân Yâ Hannânu Yâ Mennân Yâ Subhânu Yâ Sultân Yâ Deyyânu Yâ Gaffâr Yâ Halîmu Yâ Azîm. Vağfu annâ Yâ Kerîm. Vağfu annâ Yâ Rahîm. Vağfirlenâ zünûbenâ Yâ Rahmânu Yâ Rahîm. Allahümme ağninâ bi'l-ilm, ve zeyyinnâ bil hilm, ve ekrimnâ bi't-takvâ, vec'alnâ bi'l-âfiyeti yâ ekreme'l-ekremîn. Allahümmestecib duânâ, vahfiz dînenâ, vensur cunûdenâ ve kahhır a'dâenâ ve sellim ihvânı dînenâ ve sehhil umûrenâ ve hallis duyûnenâ, veşfi merdânâ, ve kallib kulûbenâ ve zid kemâlenâ, verham mevtânâ, vemhıv cehlenâ, vezkız' zenbe vücûdinâ, vakdi hâcâtinâ Yâ mücîbe'd-da'vâti's- sâilîn ve yâ hayra'n- nâsırîn.

Allahümmehdînâ ilâ müstakîme tarîkak. Verfah hicâbâti'l-izzeti ve'l azameti ve'l- kibriyâi vekşiflenâ esrârek, veşhiblenâ ilâ likâik, ve vessilnâ ilâ visâlik, ve edhilnâ ilâ dâri e mânik, ve arrifnâ bi tevhîdi ef'âlike ve sıfâtik, ve arrifnâ bi sırrı zâtike, ve ebkınâ bi bekâik , ve elbisnâ hilati irfânik, ve husssinâ bi sıfâti Resûlik, vesta'milnâ bi ahlâkike ve bi ahlâki Resûlik, ve bi ahlâkı evliyâullâh, ve akimnâ bi hükmi emrik, ve lâ tuferrik kalbenâ hattâ lâ yekûna müfâriken li havfu haşyetik, ve alimnâ bi ulûmi hikmetik. Rabbenâ lâ tuziğ kulûbenâ ba'de iz hedeytenâ veheblenâ min ledünke rahmeh, inneke ente'l-vehhâb. Lâilâheillallâh Muhammedu'r-Resûlullâhi hakkan ve sıdkâ.

İlâhî ve ma'budî ve maksûdî! Bu gece Leyle-i Berât'ın mü'minleri nârından berî, küffâr-ı hâkisârı, zâlimleri de cennetinden cemâlinden berî etdiğin gecedir. İlâhî! Zât-ı ulûhiyyetin hakkı içün, yüz dört kitâbın izzet-meâbın hakkı içün, Yâ Rab, isimlerimizi dîvân-ı eşkiyâda kaydetdinse oradan evliyâullâh hürmetine,

Resûlune olan aşkın hürmetine, Hüseyn'in kânı hürmetine, isimlerimizi defter-i eşkiyâdan sil, âşıklar defterine kaydeyle. Yâ Rabbi, âşıklar defterinde kayıtlı isek, orada sâbit eyle. Lâilâheillallâh sırrı hürmetine, zât-ı ecell-i a'lânın rıza-i şerîfin hürmetine, İlâhî, binbir ismin izzetine, İlâhî, Kur'ân-ı Hakîm'in devletine ve saâdetine ve azametine, buradan dağılmadan cümlemizi mağfûrîn zümresine ilhâk eyle. Affetdiğin kullarının meyânına idhâl eyle. Bu akşam bizleri hayırlı kullar meyânına idhâl eyleyüp defter-i ilâhiyyene öylece kaydeyle. Bizleri tarîk-i sırât-ı müstakîmden ayırma. Bizleri kapından tard eyleme. İblîs gibi bizleri müflis etme. Yâ Rabbi yokduk vâr etdin. Bir âciz su idik, şekl-i insâna koydun, bizi imân ile süsledin, imândan sonra küfre, nûrdan sonra zûlmete, hidâyetden sonra dalâlete giden zümreden eyleme Yâ Rabbi! Yâ Rabbi bizi âşıklar zümresine ilhâk eyle. Aşkında bî-karâr eyle. Zâhirlerimizi sıbgatullâh ile tezyîn eyle. Bâtınlarımızı envâr-ı Kur'ân, envâr-ı muhabbet-i Muhammediyye ile memlû ve tezyîn ve tenvîr eyle. İlâhî Habîbin Muhammed'e bizleri bahşeyle.

İlâhî, bizleri dünyâ ve âhiretde kalblerimizi safâya eriştirüp, gözlerimizle cemâli zât-ı ulûhiyyetine nâzır olarak bizleri cemâlinle müşerref eyle. Nazar-ı iltifât-ı Ahmediyyene nâil eyle. İlâhî, buradan dağılmadan cümlemizi maksûdât-ı hayriyyemize muvaffak eyle. İlâhî, âhir u âkıbetimizi hayr eyle. Yâ Rabbi, bizi zalameye pâyimâl etme. Kâfir üzerine bizi gâlib eyle İlâhî, âsîyiz, mücrimiz günahkârız ammâ Habîbin Muhammed'e gönül verdik, İlâhî, seni tevhîd ideriz, İlâhî senin Resûlune îmân etdik, kitâbını kendimize minhâc etdik, İlâhî, senin emirlerini başımıza sertâc etdik, bir avuç toprakdık bizi îmân ile tezyîn edip kendine kul, Habîbin Muhammed'e ümmet eyledin, Yâ Rabbi, bize her hâlde kâfir üzerine gâlib eyle. Küffâr-ı hâkisârın hakkımızda kurmuş oldukları hîle-i desâisleri kendi başlarına ma'kûs eyleyüp cemiyetlerini darmadağın eyle. Hükûmet-i cumhûriyyemizi umûr-u hayriyyelerinde muvaffakun bi'l-hayr eyle. Dîn ü devlet, vatan u millet uğrunda çalışanları iki cihanda azîz eyle. Ordularımızı küffâr üzerine gâlib eyle.

Yâ Rabbi, Ümmet-i Muhammed'in usrunu yüsre tebdîl eyle. Ümmet-i Muhammed'i müzâyakadan halâs eyle. Ümmet-i Muhammed'i korktuklarından emîn, umduklarına nâil eyle. Yâ Rabbi, Yunan kâfirini kahr u tedmîr eyle. İlâhî, cemiyetini darmadağın eyle. İlâhî, onların kuvveti çok, bütün ehl-i nasârâ birbirine yardım etmekde, biz bî-kes kaldık, İlâhî, cedlerimiz senin dînin hürmetine Muhammed'in aşkıyla kanlar dökdüler, Yâ Rabbi, senin aşkınla gözyaşı dökdüler, tâ be seher gözlerine hâb-ı gaflet girmeyen âşık-ı sâdıklar hakkı içün, ciğerleri

senin aşkınla yanan âşıklar hakkı içün, İlâhî, senin yolunda dökülen ve kendilerine kanlarından kefin biçen şühedâ ve gâziler hakkı içün, İlâhî, bizleri düşman üzerine gâlib eyle. İlâhî, Yâ Rabbi, Ümmet-i Muhammed'i her hâlde gâlib eyle. Ümmet-i Muhammed'in âsîlerini ıslah eyle. Kalblerini nûr-ı îmân ile tenvîr eyle. İlâhî, bizleri dahi kapından tard etme. Yâ Rabbi, kalblerimizden nûr-ı îmânı ihrâc etme! Bizi dinsizlikle terbiye etme Bizi dinsizlere ezdirme. Zâlimlere bizi pâyimâl etme. Köşeler yatırıp kapılara bakdırma. Nâmûs, ırz, mukaddesâtımızı, mescidlerimizi küffârın pis çizmesiyle çiğnetme. Yâ Rabbi, kabr-i ashâba şarap döktürtme. İlâhî, Ümmet-i Muhammed'i dilşâd eyle. İlâhî, bu gece Habîbin Ahmed Resûlun Muhammed'den keremallâhu vecheh Ali ibn Ebî Tâlib haber verdi. Yâ Rabbi, gurûb-ı şemsde sen tecellî edip birinci kat semâya nidâ ediyormuşsun, "Benden isteyen yok mu vereyim?". İşte istiyoruz, mahrûm etme Yâ Rabbi. Yâ Rabbi, cennetini istiyoruz, cemâlini istiyoruz, öyle bir aşk istiyoruz ki onla sergerdân olalım. Yâ Rabbi, bizi kulluğundan kovma. İlâhî, aşkımızı tezyîd eyle. İlâhî, dîn-i İslâm'da bizleri sâbit-i kadem eyle. İlâhî, yüzlerimizden eser-i secdeyi silme. Yâ Rabbi, hayâ damarımızı çatlatma. Yâ Rabbi, Ümmet-i Muhammed' e imdâd eyle. Bî-kes kaldık, bî-keslerin sâhibi sensin, bize yardım et. Ve yensurakellâhu nasran azîzâ sırrını tecellî etdir. Küfür perdesini çâk eyle Yâ Rabbi.

Yâ Rabbi, âşıkların gözyaşı hürmetine, bu akşam yapılan münâcâtlar, ibâdât u taâtlar hürmetine, senin Habîbinin huzûrunda dökülen gözyaşları, es-selâtu ve's-selâmu aleyke Yâ Resûlallâh, salât-ü selâmlar hürmetine, Hüseyn'e ağlayan gözler hürmetine, Yâ Rabb, Ehl-i Beyt'in feryâd u figânı hürmetine, Fâtımatü'z Zehrâ'nın iffeti ismeti hürmetine, Hatîcete'l-Kübrâ'nın iffeti ismeti hürmetine, Hazret-i Sıddık'ın sıddîkiyyeti, Ömer'in adli izzetine, Osman'ın hayâsı, Ali'nin vefâsı hürmetine, Yâ Rabbi, evliyâullâhın sana olan aşkı ve senin evliyâullâha olan aşkın muhabbetin izzetine, duâmızı kabûl eyle, bizi buradan mahrûm gönderme!

İlâhî, İmâm-ı Şernûbî haber verdi, "Meydân-ı Nûreddin'de edilen duâyı Allah reddetmez" dedi. İşte geldik ikrâmına, ikrâm eyle Yâ Rabbi. Boş çevirme bizi Yâ Rabbi. Yâ Rabbi boş çevirme bizi. Kapına geldik, Habîbin Muhammed'i şefî getirdik, işte pîrim burada onu d aşefî getirdim Yâ Rabbi, bizi boş çevirme. Âmin diyen dilleri yedi cahîminden âzâd eyle. İlâhî cennetinde cevelân eden hûri gılmân hakkı içün, İlâhî, başlarına abalarını çeküp, senin aşkınla ciğerleri büryân olan uşşâk içün, İlâhî, safâda safâya iren, Merve'de mürüvvete vâsıl olanlar, Arafat'da irfân sâhibi olanlar, Kâbe'ni aşk ile tavâf edenler hakkı içün,

İlâhî, tâ be seher günahlarının şiddet ve dehşetiyle, senin haşyetinle ağlayan gözler hakkı içün, günahkârların âh u enîni içün, İlâhî, Ümmet-i Muhammed'in kalblerini nûr-ı Kur'an ile, tevhîdin nûru ile pür-nûr eyle, Ümmet-i Muhammed'in kalblerini birleştir. Bizi tefrîkaya düşürme. İlâhî, bizde irâde-i cüz'iyye var ammâ senin irâde-i küllîyen yannda bizim irâde-i cüz'iyyemizden ne olur Yâ Rabbi. Sen tecellî edersen, sen azîzi zelîl, zelîli azîz edersin. Zelîl düşdük bizi azîz et Yâ Rabbi. Kur'ân'ın hürmetine azîz eyle. Azîz ism-i şerîfin hürmetine bizi azîz eyle Yâ Rabbi.

Yâ Rabbi, okunan vilâdet-i Ahmediyyeyi ve esnâsında getirmiş olduğumuz tazimât u tekrimâtımızı, tevhidleri ve lafza-i celâlleri ve haşyetimizi ve bükâmızı ve âh u enînimizi, Yâ Rab, kırık kalblerimizi, mahzûn gönüllerimizden hâsıl olan ecr ü sevâbı maâ'l-kusûr ve'l-küsûr, ol Seyyidü'l kevneyn, Resûlu's-sakaleyn, Ceddü's-sıbteyn, İmâm-ü'l-kıbleteyn, resûlen beşîran ebtahiyyen Kureyşiyyen, Arabî, rûhiyyen, rûhâniyyen, sirâcen, münîrâ, efdalü'l-enbiyâ, Resûl-i Kibriyâ, Habîb-i Hudâ, Melce-i fukarâ, Enîsi'd-duafâ, Yâ Rab, Habîbin, Mahbûbun, Mergûbun, Muhammed Mustafâ, sevgili Peygamberimiz, Yâ Rabbi, O'nun rûh-ı azîz ve ravza-i ıtrnâk-i Muhammediyyelerine tarafımızdan fakîrâne, mazlûmâne, masûmâne, dervîşâne, gönüllerimiz kırık, gönüllerimiz mahzûn olarak hediye etmek cüretinde bulunduk Yâ Rabbi, Resûlullâh'ı bizim meclisimizden haberdâr eyle. Nazar-i iltifât-ı Muhammediyesine bizleri nâil eyle. Âlem-i dünyâda ziyareti, âlem-i menâmda gül cemâlinin müşâhedesi, âlem-i âhiretde şefâat-i uzmâsına, bizi buraya tevfîkinle cem eylediğin gibi Livâ-yı Hamd altına rahmetinle, affınla bizleri oraya civâr-ı Mustafâ'nda iskân eyle. İltifât-ı Ahmediyyene, iltifât-ı Muhammediyyene lutf u inâyet ü şefâat-ı Resûlu ne ve Hayder-i Kerrâr'ın yedinden, Âb-ı Kevser'den içmek cümlemize nasîb-i müyesser eyle. İlâhî, aşk şarâbını Hayder-i Kerrâr'ın elinden bize nûş ettirüp bizi aşkında ve aşk-ı Habîbinde sergerdân eyle Yâ Rabbi.

Yâ Rabbi, ve sâir enbiyâ-ı ızâm ve rusul-i fihâm aleyhimü's-salavâtü ve's-selâm, ve minke ve min Nûhin ve İbrâhime ve Mûsâ ve Îse'bni Meryem ve cemî enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâyi ve's-sâlihîn, ebeveyn-i Resûlullâh, Cenâb-ı Hazret-i Abdullâh ve Cenâb-ı Hazret-i Âmine radıyallâhu anhâ ve Fâtımatü'z Zehrâ ve Hatîcete'l Kübrâ, âl-i Resûlillâh, evlâd-ı Resûlillâh, hâsseten aşere-i mübeşşere, kâtili'z-zındîk ve fi'l-gâri refîk, el-imâm ale't-tahkîk, Cenâb-ı Ebâ Bekir-i Sıddîk radiyallâhu anh Efendimiz Hazretleri'nin ervâhı mukaddeslerini bizden haberdâr eyle. Ol ecille-i eshâb, ennâtiku bi's-savâb, el-imâmu'l hak, Ömer ibnü'l Hattâb radıyallâhu anh Efendimiz Hazretler'nin

ervâh-ı mukaddeslerini haberdâr eyle. Ol Abdülmennân, sâhibü'l-hayâi ve'l-imân, câmiü'l-Kur'ân, Osmân-ı Zinnûreyn radiyallâhu anh Efendimiz Hazretleri'nin ervâh-ı mukaddeslerini haberdâr eyle. Ol fâtihü'l-Hayber, sâkî-i Kevser, vâris-i ulûmu'n nebevî, zevc-i Fâtımatü'z-Zehrî, radiyyin Aliyyin sahiyyin vefîyy Cenâb-ı Hayder-i Kerrâr Efendimiz Hazretleri'nin ervâh-ı mukaddeslerini bizden haberdâr eyle Yâ Rabbi. Ol imâmeymü'l-hümâmeyn, âmileyni'l-kâmileyn, bi'l-kadâi'r-râdîeyn, ve ale'l-belâi's-sâbireyn, el-hasîbeyni'n-nesîbeyn, ve şübbânü ehlü'l-cenne ve kurretü a'yünü ehlü's-sünne, el-imâmı ale't-tahkik Hasan-ı Müctebâ ve Hüseyn-i mazlûm-i şehîd-i Kerbelâ ve sâir şühedâ-i Kerbelâ ve muhibb-i hânedân-ı Ehl-i Beyt'i Mustafâ, hâsseten şefaâtkânımız Halid ibn Zeyd Ebâ Eyyûb El-Ensârî ve nefeanallahu bi şefâatihî Efendimiz Hazretleri'nin ervâh-ı mukaddeslerini haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Ve sâir eshâb u ensâr, tâbiîn, reîsü't-tâbiîn Üveyse'l-Karanî, Hasanü'l-Basrî, Habîb-i Acemî, Ma'rûf-i Kerhî, Zünnûn-i Mısrî, Ebû'l Bayezid-i Bestâmî, Ebû'l Hasan Harakânî, tâbiîn, tebe-i tâbiîn, ecille-i dîn-i mübîn, müfessirin, muhaddisin, ulemâ-ı âmilin, kurrâ-ı kâmilin, huffaz, tullâb, nahviyyûn ve cemîi şehîdlerin, gâzîlerin, eimme-i isnâ aşer, on dört masûm-i pâk, on yedi kemerbeste, eimme-i erbaa, bâhusûs kutbü'l-aktâb bâzullâhi'l-eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir, Seyyidinâ Ahmed Er-Rufâî, Ahmed El-Bedevî, İbrâhim-i Düssûkî, Hasen-i Şazelî, Sâdeddîn-i Cibâvî, Ebû Medyen El-Mağribî, Muhyiddîn İbn Arabî, A bdüselâm el-Esmer, Muhammed Bahâeddîn Nakşibendî, Cenâb-ı Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, Hacı Hünkâr-ı Bektâş-ı Velî, Sünbül Sinân Velî, Hacı Bayram Velî, Tâceddîn-i Tennûrî, Merkez Muslahaddîn-i Velî, Sünbül Sinan Velî, Mahmud Azîz Hüdâyî, İsmâil-i Rûmî, Seyyîd Yahyâ-i Beşiktâşî, hâssatan silsile-i tarîkimizden güzerân eden meşâyih-i azîzân, fukarâ-i dervîşânın ervâh-ı mukaddeslerini haberdâr eyle.

Hâssatan civâr-ı aliyyelerinde halka-bend olduğumuz feyz-i mutlak, sâkî-i aşk-ı ilâhî, vâris-i Hayder-i Kerrâr, Hâteme'l-Müctehidîn, kutb-i cihân, seyyidinâ ve seyyidi'l-âşıkîn, e s-seyyid Muhammed Nûreddîn-i Cerrâhî kaddesallâhu sırrâhu'l-fettâhî Efendimiz Hazretleri'nin ervâh-ı mukaddeslerini haberdâr eyle Yâ Rabbi. Himem-i aliyyelerini üzerlerimize sâyebân eyle Yâ Rabbi Derûn-i türbede yatan bilcümle eizze-i kirâm hazerâtının ervâh-ı mukaddeslerini haberdâr eyle Yâ Rabbi. Hâssatan mürşidim şeyhim es-seyyîd eş-şeyh İbrâhim Fahreddîn-i Şevkîyyü'l-Cerrâhiyyü'l-Halvetî Efendim Hazretleri'nin dahî ervâh-ı mukaddeslerini haberdâr eyle Yâ Rabbi. Himem-i aliyyelerini üzerimize sâyebân eyleyüp, feyzinden cümlemizi hissedâr eyle Yâ Rabbi.

Bu hânıkâh-ı şerîfe bir ihsânda bulunan eshâb-ı birr ü hayrâtın ve bu hânıkâh-ı şerîfe uzakdan yakından gelen cemaât-ı müslimînin, ümmehât ü ceddât, sizlerin ve bizlerin ümmehât ü ceddât, bir kerre burada Allâh diyenlerin ruhlarını dilşâd eyle Yâ Rabbi. İhvânımızdan âhirete intikâl eyleyen bilcümle dîn kardeşlerimizin rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi. Bizler dahî onların hâliyle hallendikde, sekerât-ı mevtimizi âsân eyle Yâ Rabbi.

Yâ Rab, bu geceden bir dahaki seneye aynı geceye kadar âhirete intikâl edenlerin rûhlarının isimleri Hazret-i Melekü'l-mevt'e verilmekde. İlâhî, içimizde ömrü tükenen varsa hüsn-i hâtımeyle çene kapamak, son kelâmını Kelime-i Tevhîd, Kur'ân-ı Mecîd eyleyerek, gözünden perdesini ref eyleyüp cemâl-i Muhammed ile müşerref eyle Yâ Rabbi. Cümlemizin âhır u âkıbetini hayreyle, son kelâmımızı Kur'an-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eyle. Ehl-i İslâm'ın usrunu yüsre tebdîl eyle. Ümmet-i Muhammed'i müzâyakadan halâs eyle. Ümmet-i Muhammed'in âsîlerini her hâlde ıslâh eyle. İlâhî, onların kalblerini nûr-ı Kur'ân ile tenvîr eyle. Bizlerin dahî kalbimizden çirkâb-ı mâsivâyı ihrâc eyleyüp kulûb-i kâsiyelerimizi aşkınla, şevkinle, muhabbetinle Habîbinin aşkıyla tenvîr ü tezyîn eyle. İlâhî, duâlarımızı kabûl eyle. Âmîn.

ÎZÂH

Efendi Hazretleri bütün duâlarını irticalen yaparlar ve dâimâ o günün, o vaktin tecelliyâtına göre duâ ederlerdi. Duâlarında çoğu zaman meclisdekileri ağlatırlar, bazen kendileri de ağlarlardı. Bu duâda da öyle olmuşdur. Efendi Hazretlerinin duâları aynı zamanda bir ders mâhiyetindedir. Yarım saat boyunca sanki hiç nefes almadan yapılmış olan bu duâda, neler yok ki. Kur`ân' var, Hadîs var, Esmâ-yı Husnâ var, evrâd var, ezkâr var, aşk var, şevk var, acz var, fakr var, nâz var, niyâz var, merhamet var, şefkat var, istimdâd var, istişfa var, daha neler neler var. Ülkemizin en zor zamanlarından birinde yapılmış olan bu duâda çok büyük dersler, çok büyük ibretler de var.

Duâ 1 Ramazan 1401

Yâ Rabbi! Bugün de senin davetine icâbet ettik, senin mescidine, evine geldik, bizi buradan boş çevirme. Hulûlüyle müşerref olduğumuz Ramazân-ı mağfiret-nişânı cümlemiz hakkında müteyemmin ü mübârek eyle. Bütün ay içerisinde senin rızânı tahsîl eden, senim emirlerine mutî' olan ve senin emirlerini seve seve tutan âşıklar zümresine isimlerimizi kaydet. Bizi sefihlerden, âsilerden ve günahkârlardan kılma yâ Rabbi. İftar vaktinde nârından âzâd ettiğin zümreye dâhil eyle. Oruçlarımızı kabûl et. Âmîn.

Özlü Bir Ramazân-ı Şerîf Duâsı

Yâ Rabbi! Oruçlarımızı kabûl et. Bize sıhhat ve âfiyet ver. Bize oruçdan zevk ve lezzet ver. Bize ibâdet ve tâatından zevk ve lezzet ver. Bizi ibadetine mahkûm eyle. Bizi ibâdetinden dûr etme. Bizi kapından boş çevirme. Bizleri, nefs-i emmâresine uyan, nefsine ibâdet eden, nefsinin uşağı, şehvetinin eşeği olanlardan eyleme yâ Rabbi. Âmîn.

Özlü Bir Ramazân Duâsı

Yâ Rabbi! Senin rızâ-yı şerîfin için buraya toplandık. Hava biraz sıcak, biliyorsun yâ Rabbi. Mahşer günü daha sıcak, cehennem daha da sıcak. Biz burada terledik, mahşer günü terletme yâ Rabbi. Bizi bu kubbe altına cem' ettiğin gibi yarın Habîbinin sancağı altına cem' et. Hazret-i Peygamberin mübârek ellerinden, Hazret-i Ali'nin mübârek ellerinden, Hazret-i Hasan ve Hazret-i Hüseyn'in mübârek ellerinden Âb-ı Kevser'den bizleri sula yâ Rabbi. Oruç tutanları arşın gölgesinde, sofra-yı Muhammed'e davet edeceğini biliyorum, oruçlarımızı kabûl et ve bizi de orada topla yâ Rabbi. O sofrada Âl-i Muhammed ile Ehl-i Beyt-i Mustafâ ile velîlerle buluşalım, esrâr-ı aşka vâkıf olanlarla birleşelim, senin sevdiklerinle sevişelim yâ Rabbi. Âmîn diyen dilleri yedi cahîminden âzâd eyle. Âmîn.

Duâ 8 Ramazan 1404[92]

El-hamdü lillahi Rabbi'l-'âlemîn. Ve'l-'âkıbetü lil muttakîn. Velâ 'udvâne illâ ale'z-zâlimîn. Ve ennellahe lâ yudî'u ecra'l-muhsinîn. Sübhâneke mâ

[92] Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri, bu duâyı, Ramazân-ı Şerîf'de mu'tâdı olduğu üzere, Bayezid Câmi-i Şerîfinde ikindiden sonra okunan mukâbeleleri dinledikden sonra irticâlen yapmışdır. Duânın ilk yarısı Resûl-i Ekrem Efendimiz'den rivâyet

‘abednâke hakka 'ibâdetike yâ ma'bûd. Sübhâneke mâ 'arafnâke hakkâ ma'rifetike yâ ma'rûf. Sübhâneke mâ zekernâke hakka zikrike yâ mezkûr. übhâneke mâ şekernâke hakka şükrike yâ meşkûr. Allahümme lâ tuhricnâ mine'd-dünyâ illâ mea'ş-şehâdeti ve'l-îmân. Allahümme yâ Hannân u yâ Mennân yâ Deyyân u yâ Sübhân. Yâ Bedî'u's-semâvâti vel 'ardi yâ Hayy u yâ Kayyûm. Yâ ze'l-celâli ve'l-ikrâm. İnnâ nes'elüke en tuhyiye kulûbunâ bi nûri ma'rifetike yâ Allah. Yâ Rab Yâ Rab Yâ Rab. Bi hürmeti ismike'l-'azîmü'l-a'zam ve ecellü'l-ekrem. Yâ Rab Yâ Rab Yâ Rab. Ve ce'alnâ minellezîne lâ havfün 'aleyhim velâhüm yahzenûn. Ve ce'alnâ minellezîne tecrî min tahtihimü'l-enhâru fî cennâti'n-na'îm. Ve'tînâ bi'n-nazari ilâ vechike'l-kerîm. Ve şeffî' fînâ seyyide'l-mürselîn. Verham emvâtenâ ve emvâte'l-müslimîn. Vahtimlenâ minke bi hayrin ecma'îne yâ Rabbe'l-âlemîn. Yâ vâsi'al-mağfira vağfirlenâ verhamnâ. Yâ vâsi'al-mağfira vağfirlenâ verhamnâ. Vestür 'uyûbenâ vağfir zünûbenâ yâ Settâr u yâ Gaffâr. Allahümme inneke 'afüvvün kerîmün tuhibbu'l 'afva fa'fu'annâ. Rabbenâ zalemnâ enfüsenâ ve in lem tağfirlenâ ve terhamnâ le nekûnenne mine'l-hâsirîn. Allahümme inneke 'afüvvün kerîmün tuhibbu'l afva fa'fu'annâ. Allahümme zeyyin zevâhirenâ biz hidmetik ve bâtınenâ bi ma'rifetik ve kulûbenâ bi muhabbetik ve ervâhenâ bi mu'avenetik ve esrârenâ bi müşâhedetik İhdine's-sırâta'l-müstakîm. Sırâtellezîne en'amete 'aleyhim gayri'l-mağdûbi 'aleyhim vele'd-dâllîn. Âmîne yâ Mu'în. Bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn ve âlihim ve ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-'alemîn.

Elfü elfi salâtin elfü elfi selâmin aleyke yâ Resûlallah. Elfü elfi salâtin elfü elfi selâmin aleyke yâ Habîballah. Elfü elfi salâtin elfü elfi selâmin aleyke yâ Emînevahyillah. Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin bi 'adedi külli dâin ve devâ ve bârik vesellim 'aleyhi ve 'aleyhim kesîran kesîran kesîrâ. Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin bi 'adedi külli dâin ve devâ ve bârik vesellim 'aleyhi ve 'aleyhim kesîran kesîran kesîrâ. Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin bi 'adedi külli dâin ve devâ ve bârik vesellim 'aleyhi ve 'aleyhim kesîran kesîran kesîrâ. Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin 'abdike ve nebiyyike ve habîbike ve resûlike'n-nebiyyi'l-ümmîyi ve 'alâ âlihî ve sahbihî ve sellim. Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin 'abdike ve nebiyyike ve habîbike ve resûlike'n-nebiyyi'l-ümmîyi ve 'alâ âlihî ve sahbihî ve sellim Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin 'abdike ve nebiyyike ve habîbike

---

edilen duâlarla, diğer yarısı da Resûl-i Ekrem Efendimiz için okunan salât ü selâmlara süslenmişdir.

ve resûlike'n-nebiyyi'l-ümmîyi ve 'alâ âlihî ve sahbihî ve sellim. Allahümme salli 'ala seyyidinâ Muhammedin-nin-nebiyyi'l-melîh sâhibi'l-makâmi'l-a'lâ ve'l-lisâni'l-fasîh. Allahümme salli 'ala seyyidinâ Muhammedin nin nebiyyil melîh sâhibi'l-makâmi'l-a'lâ ve'l-lisâni'l-fasîh. Allahümme salli 'ala seyyidinâ Muhammedin-nin-nebiyyi'l-melîh sâhibi'l-makâmi'l-a'lâ ve'l-lisâni'l-fasîh Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin kemâ salleyte 'alâ İbrâhîme ve 'alâ âli seyyidinâ İbrâhîme inneke hamîdün mecîd. Ve bârik 'alâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin kemâ bârekte 'alâ İbrâhîme ve 'alâ âli seyyidinâ İbrâhîme fi'l-'âlemîn inneke hamîdün mecîd. Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin mahtelefe'l-melevân ve te'âkabe'l-'asarân ve kerrera'l-cedîdân vestakbele'l-ferkadân ve belliğ rûhahû ve ervâha ehl-i beytihî minne't-tahiyyete ve's-selam ve bârik ve sellim 'aleyhi kesîran kesîran kesîrâ. Allahümme salli ve sellim ve bârik'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âlihî ve ashâbihî bi 'adedi evrâkıl eşcâr ve emvâcil bihâr ve katarâtil emtâr vağfirlenâ verhamnâ veltufnâ yâ erhamerrâhimîn. Ve sallallahu 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ cemî'il enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn ve 'alâ melâiketike ve'l-mukarrabîn ve 'alâ ehli tâ'atike ecma'îne min ehli's-semâvâti ve ehli'l-aradîn ve rıdvânullahi te'âlâ 'alâ âli Resulillahi ve ashâbihi ecmâ'îne bi rahmetike yâ erhame'r-râhimîn. Sübhâne rabbike rabbi'l-izzeti 'ammâ yasıfûne ve selâmün 'ale'l-mürselîn. Ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-'âlemin.

Selâmet-i hâzirûn, selâmet-i gâibûn, el-Fâtiha!

Oruç Tutmayan Mü'minler İçin Duâ

Yâ Rabbi. Hepimiz oruçluyuz. Senin da'vetine icâbet ettik yâ Rabbi. Eğer sen da'vet etmesen biz buraya gelemezdik. Haydi geldik, kapıdan içeriye giremezdik. Sen bizi hânene kabûl eyledin. Burada bizi kulluğa kabûl ettiğin gibi yarın kıyâmet gününde de kulluğa kabûl et ve Resûl-i Ekrem'in nigâh-ı iltifâtı ile bizleri şâd eyle. Bizim birliğimizi, tevhîdimizi bozma. Tevhîd dâimâ rahmetdir, bizi tevhîd nûru ile pürnûr eyle yâ Rabbi. Bir vücûd gibi hareket edelim yâ Rabbi. Günâhkârlarımızı da oruç tutan mü'minlere bağışlayıp günâhlarını affet. Oruç tutmayanları da affeyle ve onları oruç tutan mü'minlere bahşeyle yâ Rabbi. Âmîn.

Duâ 24 Ramazan 1404

Yâ Rabbi! Nice nice Ramazanlara, nice nice Leyle-i Kadirlere erişip, a'mâl-i sâlihât icrâ ederek, senin rızâ-yı şerîfini kazanan zümreye bizleri dâhil eyle yâ Rabbi. Cennetine lâyık eyle yâ Rabbi. Cemâline lâyık eyle yâ Rabbi. Âhir

kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd ve Kelime-i Tevhîd eyle yâ Rabbi. Çenelerimizi îmân üzere hatm-i kelâm eyle yâ Rabbi. Ölümün şiddetinden, kabrin vahşetinden, mahşerin dehşetinden, cehennemim nârından Habîbin Muhammedin hürmetine bizleri âzâd eyleyüp, Livâü'l-Hamd adıyla müsemmâ olan sancağı altına bizleri böylece cem' ve haşr eyle yâ Rabbi. Zâhirimizi insân eylediğin gibi bâtınımızı da insân eyle yâ Rabbi. Burada bizlere "Yâ eyyühellezîne âmenû " hitâb-ı kerâmâtıyla hitâb eylediğin gibi yarın "yevme tüble's-serâir"de de "Yâ eyyühellezîne âmenû" hitâbıyla bizlere hitâb eyleyüp bizleri taltîf eyle yâ Rabbi.

Yâ Rabb! Senden başka kimsemiz yok, eğer bizi kapından kovarsan nereye gidebiliriz, kime ilticâ ederiz, kim bize destegîr olabilir. Gâlib sensin biz mağlûbuz, biz za'îfiz sen kavîysin. Bizden hatâ senden 'atâ ilâhî.

Yâ Rabb! Yüzümüze nûr ver, memleketimize bereketler ihsân u inâyet eyle. Kalblerimizden kîni ve nefreti ref' et. Kalblerimizi aşkınla ve aşk-ı Habîbinle tezyîn eyle. Evlâdlarımızın gönüllerini nûr-i Kur`ân ile münevver eyle. Dîn ü devlet, vatan u millet uğruna çalışanları iki cihânda azîz eyle. Türk büyüklerinin gönüllerini nûr-i Kur`ân ile münevver eyle. Dîn-i islâma ve Hazret-i Kur`ân'a hâdim eyle. Şevketli ve kahramân ordumuzu karada ve denizde ve havada mansûr u muzaffer eyleyüp düşmânlarımızı kahr ü tedmîr ü perîşân eyle.

İlâhî! Dostumuz az fakat düşmânımız çok. Sen bize dost olursan bütün cihân bize düşmân olsa ne zarar eriştirebilir. Biz senin dostunun, sevgilinin, habîbinin ümmetiyiz yâ Rabbi. Biz dostluğuna, halîliyyetine kabûl et. Yâ Rabbi, günâhlarımız çok ama senin rahmetinin yanında günâhlarımız ne olabilir. Yâ Rabbi, kapından kovsan dahî hiçbir yere gitmeyeceğiz.

Rabbimiz Allahsın. Ehad, Samed, lem yelid, velem yûled, velem yekün lehû küfüven ehad sensin. Hannân, Mennân, Deyyân, Sübhân, Bedîu's-semâvâti ve'l-ard da sensin. İstediğini istediğine verir, istediğin vakitde elinden çeker alırsın. Azîzi sen zelîl edersin, zelîli de sen azîz edersin. Hastaya şifâyı veren sensin, ölüyü ihyâ eden sensin, bizim rızkımızı veren de sensin. Yâ Rabb, kalbleri ve gözleri çeviren de sensin, kalblerimizi dîn-i İslâm üzerine çevir ve dîn-i İslâm'da bizleri sâbit-i kadem eyle. Kalblerimizi tecelligâh-ı Rahmân eyle.

Yâ Rabb, duâlarımızı kabûl eyle. Şebeke-i Resûlullah'da yapılan duâlara ilhâk ile müstecâb eyle. Yâ Rabb, oruçlu mü'minlerinin duâsının kabûl edileceğini Habîbin muhbir-i sâdık haber verdi, duâmızı kabûl eyle. Bizleri buradan boş

çevirme, emeklerimizi boşa çıkarma yâ Rabbi. Yapmış olduğumuz kabahatli ibâdetleri hebâen mensûra kılma, kabûle karîn eyle yâ Rabbi.

Yâ Rabb! Günâhsız bebekler hürmetine, senin huzûrunda senelerce ibâdet ederek belleri bükülen âbideler ve zâhidler hürmetine, gözlerine gaflet girmeyen, tâ be seher senin aşkınla "Allah Allah" diyerek inleyen âşıklar hürmetine, Hazret-i Âdem'den bu güne gelinceye dek, meydân-ı muhârebede, i'lâ-yı kelimetullah için, kanlarından kendilerine kefen biçen şehîdler hürmetine, gâzîler hürmetine, hacılar hürmetine, âlimler hürmetine, âşıklar hürmetine, zât-ı ulûhiyyetin izzetine duâmızı kabûl eyle. Bizi buradan dağılmadan mağfûrîn zümresine, mebrûrîn zümresine idhâl eyle yâ Rabbi.

Bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn ve bi hürmeti âli Yâsîn ve selâmün 'ale'l-mürselîne ve âlîhim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Kabûlü'n-niyâz el-Fâtiha!

Duâ 27 Ramazan 1403

Yâ Rabbi. Habîbin Muhammed hürmetine bizi Leyle-i Kadre erenlerden ve Leyle-i Kadir'de cemâlini görenlerden eyle. Bir çok Ramazanları idrâk eden, o Ramazanlarda sana tâ'at eden ve tâ'atından zevk alan kullar zümresine idhâl eyle. Aşkımızı günbegün ziyâde kıl. Îmânımızın nûrunu günbegün ziyâde eyle. Bizleri tâ'atına mahkûm eyle, tâ'atından zevk ver, oruçdan lezzet ver, zekâtdan, fukarânın gözyaşını silmekden bizleri hoşnud kıl. Vücûdumuza sıhhat ve âfiyet ver, bizi korkunç hastalıklara dûçâr etme. Birçok insanlara ağız da vermişsin nimet de vermişsin ama yiyemiyorlar. Bir kısmının ağzı var nimeti yok onlar da yiyemiyorlar. Bir kısmının nimeti var ağzı yok onlar da yiyemiyorlar. Bize hem ağız verdin hem de nimet verdin. Günâh işledik bizi taş etmedin, tepemize ateş yağdırmadın, affettin, affınla muamele ettin, biliyoruz yâ Rabbi. Isyân ettik, bizi yere gömdürmedin, bize yağmurlar verdin, rahmetler verdin, ateş yağdırmadın. Bizi kavm-i Şuayb gibi kürre-i arddan kaldırmadın, kavm-i Nûh gibi bizi suya boğmadın. Zîrâ biz senin sevgili Habîbin Muhammedinin ümmetiyiz. Yâ Rabbi, sevgili Habîbin Muhammed hürmetine, bizi cehennemden âzâd et, bizi ebediyyen nârına koyma. Bizi kabir ve mahşer korkularından hıfz u emîn eyle. Bizi bu âlemde de öteki âlemde de saadete erenlerden eyle. Bu âlemde seni sevmekden daha büyük bir saadet olamaz, kalbimize aşkını ver. Bize aşkınla nazar eyle, rahmetinle bize nazar eyle. Bizi nigâh-ı iltifât-ı Muhammediyyenle şâd eyle. Habîbi zîşândan bizleri ayrıma. Bize gece rüyâmızda Muhammedinin gül cemâlini göster, iltifâtına nâil eyle. Zîrâ senin Habîbini rüyâda görmek mutlakâ kurtuluş ve necâtdır. Bizleri Habîbin

Muhammed'den ayırma yâ Rabbi. Evlâdlarımızın gönüllerini nûr-i Kur`ân ile münevver eyle. Dîn ve diyânet bilmeyen, Allah bilmeyen, Kitâb bilmeyen kitâbsız ve îmânsızların da kalblerini İslâm'a çevir yâ Rabbi. Hele müslüman çocuklarının ki onların dedeleri ya hacıdır ya hocadır ya şeyhdir ya şehîddir ya gâzîdir, dedelerinin döktüğü kanlar hürmetine, dedelerinin döktüğü aşk gözyaşları hürmetine onları da affet ve gönüllerini İslâm'a çevir yâ Rabbi. İslâm dîninin kadr u kıymetini onlara bildir, İslâm dîninde sâbit-i kadem eyle, İslâm'a hizmet ettir yâ Rabbi. Duâlarımızı kabûl eyle, nârından âzâd eyle. Dîn ü devlet vatan u millet uğruna çalışanları iki cihânda azîz eyle. Âmîn diyen dilleri yedi cahîminden âzâd eyle. Cümlemizi şefâ'at-i Kur`ân'a ve şefâ'at-i Ramazân'a nâil eyle, şikâyetlerinden emîn eyle. Lillahi'l-Fâtiha!

Duâ-29 Ağustos 1978 Kadir Gecesi

Sübhâne rabbiye'l-aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. Sübhâne rabbiye'l-aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. Sübhâne rabbiye'l-aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. Bismillahirrahmânirrahîm. Ferdün Hayyun Kayyûm Hakemün Adlün Kuddûs. [93]Ve aneti'l-vücûhi lil Hayyu'l-Kayyûm. Yâ Allah Yâ Rab Yâ Rab Yâ Rab [94]Ve ilâhüküm ilâhün vâhid lâ ilâhe illâ hüve'r-rahmânü'r-rahîm. [95]Elif-Lâm-Mîm. Allahu lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyu'l-kayyûm.

Ey keremine nihâyet olmayan, rahmeti gadabını geçdiğini ilân eyleyen, bâb-ı rahmetine el açanı kapısından boş çevirmeyen, bizim gibi günahkârları, [96]"kul yâ ibâdiyellezîne esrefû alâ enfüsihim lâ taknetû min rahmetillah, innallahe yağfiru'z-zünûbe cemîâ, innehû hüve'l-gafûru'r-rahîm" âyetiyle şâd eyleyen, kapına geldik, boyun bükdük, kereminin cûş u hurûşa geldiğini, lutfunun pâyânı olmadığını, bâb-ı rahmetine el açanı affedeceğini ilân etdiğin için, huzûruna gelip boyun bükdük, biz kullarını affeyle Yâ Rabbi. Habîbin Muhammed'ine bahş eyle Yâ Rabbi. Habîbin Muhammed'inin nazar-ı iltifâtıyla cümlemizi dilşâd, çeşme-i fuyûzât-ı Muhammediyyeden cümlemizi sîrâb eyle Yâ Rabbi. Rûhlarımızı rûh-ı Muhammediyye ile âşinâ eyle Yâ Rabbi.

Allahım, biz seni kıyâmen zikreyledik, yârın [97]"yevme yekûmü'n-nâsü li rabbi'l-âlemîn"de, cümle mahlûkât-ı ilâhiyye kabirlerinden kalkdığında bizleri zikreyle,

[93] Sure-i Tâ-Hâ 111
[94] Sure-i Bakara 163
[95] Sure-i Âl-i İmrân 1-2
[96] Sure-i Zümer 53
[97] Sure-i Mutaffifîn 6

affınla şâd eyle, cemâlinle dilşâd eyle, rızâna lâyık olan zümreye dâhil eyle. Biz seni kuûden zikreyledik, o günün şiddet ve dehşetiyle kafatasları içerisinde beyinler kaynadığında, cümle enbiyânın diz bağları sökülüp, diz çökdüğünde, bizleri zikreyle ilâhî, Habîbin Muhammed'e bahş eyle Yâ Rabbi. Bizleri bu kubbe altında cem eylediğin gibi, [98]"yevme tüble's-serâir"de, herkesin ne olduğu meydana çıkdığı ânda, ayıplar okunduğu demde, cümle enbiyâ ve evliyâ yanında defterler okunduğunda bizleri Habîbinin livâsı altına cem u haşr eyle Yâ Rabbi. Senin cemâlini görmeye lâyık bir göze, seni zikretmeye lâyık bir dile, senin kelâmını işitip anlamaya ve ihlâs ile amel etmeye lâyık bir kulağa, seni sevmeye lâyık bir kalbe bizleri mâlik eyle Yâ Rabbi. Sırât-ı müstakîmde sâbit-kadem eyle. Cennetine varan, dîdârını gören, "fî mak'adı sıdkın 'inde melîkin muktedir"e eren zümre-i uşşâka bizleri dâhil eyle Yâ Rabbi.

Yâ Rab, Hüseyn'in kânı hürmetine, tâ-be-seher gözlerine hâb-ı gaflet girmeyen, Allah Allah diye seni zikreden ciğerleri yanık âşıklar hürmetine, ilâhî bizleri buradan mahrûm gönderme, Habîbin Muhammedine bahş eyle Yâ Rabbi. Yâ Rab, şekâvetimizi saâdete kalb eyle. Ahlâk-ı zemîmelerimizi ahlâk-ı Kurâniyye'ne tahvîl ü tebdîl eyle. Ahlâk-ı rezîlelerimizi, ahlâk-ı Muhammedî'ne tahvîl eyle Yâ Rabbi.

Yâ ilâhe'l-âlemîn, yâ hayra'n-nâsırîn, yâ mücîbe's-sâilîn, zâhirlerimizi şerîat-i garrâ-i Ahmediyyenin nûruyla pür-nûr, bâtınlarımızdan hubb-ı sivâyı ihrâc, gönüllerimizi aşkullah, muhabbetullah, muhabbet-i Resûlillah, muhabbet-i veliyyullah ile tezyîn eyle Yâ Rabbi.

Yâ Rab, [99]"fe men ya'mel miskâle zerretin hayran yerah" ile sevindirdin, [100]"ve men ya'mel miskâle zerretin şerren yerah" âyetiyle bizleri korkutdun, tahvîf eyledin, Allahım, Rabbim, senin kapına yüz sene sırtını çeviren, sana şirk koşan, her türlü isyâna ve nisyâna cesâret eden kimseleri affetmen muhakkak, biz senin kullarınız, âşıklarınız, Habîbinin ümmetiyiz, bu akşam bizi buradan mahrûm gönderme Yâ Rabbi. Yâ Rab, bir kerre "Allah" diyene "Lebbeyk" dersin, zîrâ Kitâb-ı Kerîminde vaadeyledin, [101]"fezkürûnî ezkürküm", Yâ Rabbi biz seni hep zikreyleriz. Taklîdlerimizi tahkîke inkılâb etdir, aşkımızı ziyâde kıl, tâatına mahkûm eyle, tâatından zevk ver, tâatından lezzet duyan zümre-i uşşâka

[98] Sure-i Târık 9
[99] Sure-i Zilzâl 7
[100] Sure-i Zilzâl 8
[101] Sure-i Bakara 152

bizleri dâhil eyle Yâ Rabbi. Allah diyenler hürmetine, Allah'ı sevenler izzetine, cümlemizi nârından âzâd eyle Yâ Rabbi. Bu gecenin fazîletine erdirmek ve cennetine dâhil etmek, mazhar-ı zât eylemek lutfuna erişdir Yâ Rabbi.

Yâ Rab, okunan hatemât-ı Kurâniyyeyi ve evrâd u ezkârı, tutulan oruçlarımızı, kılınan namazlarımızı, terâvihlerimizi, sünnetlerimizi, vâciblerimizi ve noksan yapmış olduğumuz ibâdet u tâatımızı yüzümüze kıyâmet gününde vurma ve kabûl eyle Yâ Rabbi. Okunan hatemât-ı şerîfeleri kelimesinde, harfinde, harekesinde noksanlıklarımızı affederek ve özrümüzü kabûle ederek kabûl eyle Yâ Rabbi. Hâsıl olan ecr ü sevâbı evvelen bizzât hâce-i kâinât, hulâsa-i mevcûdât, "lî maallah" sırrının şâhı, "lâilâheillallah" Kelime-i Tayyibesinin kâili ve muallimi olan, efdalü'l-enbiyâ, resûl-i Kibriyâ, melce-i fukarâ, enîsü'd-duâfâ, [102]"vemâ rameyte iz rameyte velâkinnallahe ramâ" âyetiyle tevhîd-i efâl, [103]"lekad câeküm resûlün min enfüsiküm azîz, aleyhimâ anittüm harîsun aleyküm bi'l-mü'minîne raûfu'r-rahîm" âyetiyle tevhîd-i sıfat, [104]"fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ" sırrıyla tevhîd-i zât eylediğin Habîb-i zîşânın, [105]"innellezîne yübâyiûneke innemâ yubâyiûnallah, yedullahi fevka eydîhim" âyetiyle Habîbine yapılan bîatın zât-ı ulûhiyyetine olduğunu ilân eyledin ilâhî, o habîbinin, mahbûbunun, mergûbunun, abdüke'l-mustafa ve resûlike'l-müctebâ, şemsi'd-duhâ, bedri'd-dücâ, nûrü'l-verâ, fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ, resûlü's-sekaleyn, imâmü'l-harameyn, ceddü's-sıbteyn, resûlen, beşîran, nebiyyâ, ebtahiyyen, kureyşiyyen, arabiyyâ ve sirâcen münîrâ, rûhiyyen, rûhâniyyen, takiyyen nebiyyâ ve sirâcen münîrâ olan Habîb-i Ekrem'inin ravza-i ıtrnâk-i Muhammediyyelerine hediyye etmek cüretinde bulunduk, kabûle karîn eyleyip, rûh-ı Seyyidü'l-enâm'ı cümlemizden hoşnûd u râzı ve haberdar eyle Yâ Rabbi. Âlem-i dünyâda ziyâreti, ravzasına vararak, beyne'l-mihrâb ve'l-minber, cennet bahçesinden bir bahçe olduğunu ilân eylediği, Habîbin ilân eyledi, yüzlerimizi gözlerimizi sürerek, "es-salâtü ve's-selâmu aleyke Yâ Resûlallah, es-salâtü ve's-selâmu aleyke Yâ Habîballah, es-salâtü ve's-selâmu aleyke Yâ Seyyide'l-evvelîne ve'l-âhirîn" diyerek, "Meded Yâ Resûlallah", "Şefâat Yâ Resûlallah" diye yalvarmak, "Ey ümmetim, beni ziyâret eyledin, şefâatim sana vâcibdir, şefâat eyledim sana" dediği zümreye bizleri dâhil eyle Yâ Rabbi. Âlem-i menâmda gül-cemâlinin müşâhedesine, iltifâtına nâil eyleyip, âlem-i âhiretde cümle mahlûkât-ı ilâhî bin bir ayak bir ayak üzerine cem olduğunda, kafataslarında beyinler

[102] Sure-i Enfâl 17
[103] Sure-i Tevbe 128
[104] Sure-i Necm 9
[105] Sure-i Fetih 10

kaynadığında, gözler yerlerinden uğradığında, mazlûm zâlimin yakasına sarıldığında, defterler okunup cümle günahkârlar rezîl rüsvây olduğunda, ol Habîb-i Hudâ, Şefî'-i Rûz-i Cezâ, Habîbin, Mahbûbun, Muhammedin, taht-ı arşa vararak, sürâdaka-i mahşerde, "Yâ Rab, Hasanım, Hüseynim, Fâtımam, Rukiyyem, Zeynebim, İbrâhimim, Abdullahım fedâ, ille ümmetî, ille ümmetî" dediği vakitde, "irfa' re'sek Yâ Muhammed, Yâ Resûl, Ey benim resûlüm, mübârek başını secdeden kaldır, şefâatin makbûldür. Kitâb-ı Kerîmim ile sana, [106]"ve le sevfe yu'tîke rabbüke fe terdâ" âyetiyle sana vaad eyledim, sana ümmetini bağışladım, sana ümmetini verdim, istediğini al, şefâat eyle" dediği vakitde, Fahr-i Risâlet önümüzde, arkasında bizler, cennete selâmetle dâhil olan zümreye dâhil eyle Yâ Rabbi.

Ve sâir enbiyâ-i izâm ve rusul-i fihâm aleyhimü's-salavâti'r-rahmân ve minke ve min Nûhin ve İbrâhîme ve Mûsâ ve Îse'bni Meryem ve cemî' enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn, Hamse-i Âl-i Abâ, Aşere-i Pür-vefâ, Ashâb-ı Suffa, Ashâb-ı Bedir, Ashâb-ı Uhud, Ashâb-ı Hendek ve Şühedâ-i Kerbelâ, hâssaten Yâr-ı Gâr-ı Refîk el-mülakkabü bi'l-atîk, Seyyidinâ emîre'l-mü'minîn Ebâbekir Sıddîk Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı kudsiyyelerini haberdar eyle Yâ Rabbi. Ol Abdü'l-Vehhâb, mücavirü'l-minberi ve'l-mihrâb, el-mezkûrü fi'l-kitâb, hakkında, "Benden sonra nebî ba's olunsaydı Ömer ibn Hattâb gelirdi" denilen,
fâtih-i İran, fâtih-i Rûm, fâtih-i Mısır, üç aylık yoldan, "Yâ Sâriye el-cebel!" diyerek ordularına emir veren, emîre'l-mü'minîn Ömer ibnü'l-Hattâb Hazretlerinin rûh-ı pâklerine hediye etdik, Rabbim sen îsâl eyleyip rûh-ı Ömer'i cümlemizden hoşnûd u râzı, himem-i rûhâniyyetlerini üzerimize sâyebân, vatanımız üzerine sâyebân eyle Yâ Rabbi. Adâlet-i Ömer'i tecellî etdir Yâ Rabbi.

Yâ Rabbi Hüseyn'in kânı hürmetine, Kerbelâ'da başsız yatan Ehl-i Beyt'in cesedleri hürmetine, masûm Ehl-i Beyt'in hürmetine, "el-ateş el-ateş!" diyen Aliyye'l-Asgar'ın feryâdı hürmetine ilâhî ehl-i islâmı şâd eyle.

Ol Abdü'l-Mennân, sâhibü'l-hayâu ve'l-îmân, câmiu'l-Kur`ân, eş-şehîdü fî hâli's-sıyâm fî şehri Ramazân hîne tilâveti'l-Kur`ân, Osmân ibn Affân Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı kudsiyyelerine vâsıl eyle Yâ Rabbi. Rûhaniyyetlerini cümlemizden hoşnûd u râzı eyle Yâ Rabbi.

[106] Sure-i Duhâ 5

Ol garîk-i bahr-i belâ, sâhib-i Kevser, fâtih-i Hayber, Aliyyin, Sahiyyin, Vefiyy, vâris-i ulûmü'n-Nebevî, zevc-i Fâtimeti'z-Zehrî, "Yâ Ali ente seyyidü'l-Arab, ene seyyidü'l-âlem" ve fî hadîsin âhar, "ene medînetü'l-ilm ve Aliyyün bâbuhâ", "Yâ Ali, ente bi menzileti Hârun" hadîsiyle ve nice hadîsleriyle şerefini ilân eylediği, Esedullahi'l-Gâlib, Ali ibn Ebî Tâlib Efendimiz Hazretlerinin rûh-ı pâklerini haberdâr eyleyip, cümlemizden hoşnûd u râzı, himem-i rûhâniyyetlerini ehl-i islâm üzerine sâyebân eyle Yâ Rabbi. Zülfikârın şiddetiyle küffâr-ı hâkisârı kahr u tedmîr eyle Yâ Rabbi.

Ehl-i Bedr'in rûhâniyyetini üzerimize sâyebân eyle Yâ Rabbi. Densizlerin, dînsizlerin, donsuzların şerrinden bizleri hıfz u emîn eyle. Ehl-i islâmı herhâlde, "ve yensurakallahu nasran azîzâ" sırrına mazhar eyle Yâ Rabbi. "

"Fâtıme bid'atün minnî" hadîsiyle, "Fâtıme benim parçamdır" dediği Fâtıme Annemizin ve zürriyyet-i Muhammediyyenin kendisinden zuhûra geldiği Hatîcetü'l-Kübrâ Vâlidemizin ve Âişe-i Sıddîkâ Vâlidemizin ve diğer ezvâc-ı tâhirâtın, Ehl-i Beyt-i Resûlillah, Ashâb-ı Resûlillah, Ensâr-ı Resûlillah, Mihmandâr-ı Resûlillah, Mukarreb-i Resûlillah, Muhibb-i Resûlillah, muhibb-i hânedân-ı Ehl-i Beyt ve bilcümle uşşâkın rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Hâssaten Mihmandâr-ı Resûlillah el-mücâhidü fî sebîlillah, Hâlid ibn Zeyd Ebâ Eyyûb el-Ensârî ve nefeanallahu bi şefâatihi Efendimiz Hazretlerinin rûh-ı pürfutûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Ve cemî' ashâb u ensâr, tâbiîn, tebe-i tâbiîn, Hayru't-Tâbiîn Üveys el-Karanî, Hasenü'l-Basrî, Habîb-i Acemî, Dâvûd-i Tâî, Marûf-i Kerhî, Süreyr-i Sakatî, Cüneyd-i Bağdâdî, Bazullahi'l-Eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir, Seyyidinâ Ahmed er-Rıfâî, Ahmed el-Bedevî, İbrâhim ed-Düssûkî, Hasen Şâzelî, Sadeddîn Cibâvî, Ebü'l-Medyen Magribî, Muhyiddîn İbn Arabî, Mevlânâ Celâleddîn Rûmî, Hacı Hünkâr Velî, Muhammed Bahâaddîn Nakşibendî, Şeyh Şabân Velî, İbrâhim Gülşenî, Sünbül Sinân Velî, Hacı Bayram Velî, Seyyid Yahyâ Şirvânî, Pîr Muhammed Molla Erzincânî, Cemâlü'l-Halvetî, Abdüsselâm-ı Şeybânî, Şeybân-ı Râî, Abdüsselâm-u Esmer ve üçler, yediler, kırklar, yetmişler, dört yüzler, yedi yüzler, Medîne velîlerinin, Mekke velîlerinin, Şâm ve Bağdad velîlerinin, Türkistan velîlerinin, Horasan velîlerinin, Rûm velîlerinin, Mağrib velîlerinin rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi. Rûhâniyyetlerini üzerimize sâyebân eyle. Vatanımızı her türlü âfât-ı semâviyyeden ve aradiyyeden mahfûz eyelyip, himem-i rûhâniyyetleriyle vatanımızı hıfz eyle Yâ Rabbi.

Ehl-i islâmın gönüllerini nûr-ı tevhîd ile münevver eyle Yâ Rabbi. Yâ Rabbi, tabakât erenlerinin, şehîdlerin, gâzîlerin, masûmların, bîkeslerin, garîblerin, bâhusûs Huzûr-ı Aliyyelerinde halkabend olduğumuz Kutbü'l-ârifîn, Gavsü'l-vâsılîn, Hâteme'l-müctehîdin, sâkî-i aşk-ı ilâhî, vâris-i Hayder-i Kerrâr, Cenâb-ı Pîr-i destgîr, Muhammed Nûreddîn Cerrâhî kaddesallahu sırrahu't-tecelliyâtü'l-fettâhî Efendimiz Hazretlerinin ve derûn-i türbede medfûn bulunan bilcümle eizze-i kirâm hazerâtının, mürşidim selefim şeyhim es-seyyid İbrâhim Fahreddin Şevkî Halvetî Efendimin, Seyyid Nizâm ve Seyyid Seyfullah, Ramazân-ı Mahfî, Ali el-Köstendilî, Merkez Muslahaddîn Velî, Ebussuûd Efendi'nin, Kemalpaşazâde'nin ve cemî ulemâ-i âmilîn, Yahyâ-i Beşiktâşî, Abdullah-ı Rûmî, Karabaş Velî, Hasan Hüsâmeddin Uşşâki, İdris Muhtefî, Telli Baba'nın, Sofu Baba'nın, Dolmabahçe haziresinde yatan bilcümle ehl-i îmânın, Tekfur Sarayının dibinde yatan şehîdin ve cemî âşıkânın, sancakdarânın, bâciyânın, ashâb-ı birr ü ihsânın, meczûbânın, âşıkânın, cemî dervîşânın, mine'l-meşârık ile'l-megârib tahte't-türâb kâffeten âmme cemî ehl-i tevhîdin rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Hâssaten Hacı Hafız Ahmed Efendi'nin, Hacı Hâfız Hanîfe Hanım'ın rûhlarına hediye eyledik vâsıl eyle Yâ Rabbi. Ahmed Efendi'nin, Abdullah Efendi'nin, Şerif Kaya'nın, Fâtıme Hanım'ın, Recâi Efendi'nin, Mustafa, Ali, Fatıme, Hatîce, Mehmed, Ahmed, Ali, Hulkiye Hanım, Mehmed, Ahmed, Hatîce, Fehime, Fâtıme, Hediye, Rukıye ve sâir aynı âileden olup defter-i îmânda mukayyed bulunan ehl-i îmânın, Mehmed Efendi, Hâşim Efendi, İsmâil Efendi, Zehrâ Hanım, Seniye Hanım, Kadriye Hanım ve bu âileden âhirete göçüp isimleri defter-i îmânda mukayyed bulunan ehl-i îmânın, Zekeriyyâ, Pembe, Ayfer, Muharrem, Fâtıme, Râsim, Şevki, Hürriyyet, İbrâhim, İsmâil, Fâtıme kullarının, Ahmed, Sâdık, Sâlih, Âdem, İbrâhim, Kıymet, Hanîfe, Elif kullarının ve sizlerin ve bizlerin ümmehât ü ceddâd akrabâ ü taallukâtımızdan....

Yâ Rabbi sana adres vermiyoruz, fakat ibret olsun, şu ölenleri görüp, işitip ibret almayanlar, onlar ibret alsınlar için okuduk Yâ Rabbi, bunlar da insanlardı bizim gibi, yediler, içdiler, dünyâda çekişdiler, sevişdiler, hepsi çekilip gitdiler, yakın bir zamanda biz de bunların hâline gireceğiz, bunları düşünmek üzere okudum bu isimleri, yoksa Allahu Teâlâ Hazretleri biliyor hepsini, binâenalâzâlik hemen tövbekâr olup, Ramazan'dan sonra sakın günaha dönmeyiniz. Allah'a kulluk ediniz. Kıyâmet çok yakındır. Kıyâmet denen ölümümüz vardır, gence ihtiyara bakmaz. Hemen Cenâb-ı Hakk cümlemize îmân nasîb eylesin.

Yâ Rab, sizlerin ve bizlerin ümmehât ü ceddâd akrabâ ü taallukâtımızdan mine'l-meşârık ile'l-megârib tahte't-türâb kâffeten âmme cemî ehl-i tevhîdin rûhlarına vâsıl eyle Yâ Rabbi.

Hâssaten Şeyh Şaban Velî, Mustafa Çerkeşî, Ali Beypazarî, İbrâhim Kuşadalı, Ömer Halvetî, Hacı Bekir Efendi, Ahmed Amîş Efendi, Muhammed Kayserî, Ahmed Tâhir Marâşi, Süleyman Evranosoğlu ve pederim hacı ve hoca Şeyh Mehmed Efendi'nin, annem Hacı Ayşe Hanım'ın, kızkardeşim Hikmet Hanım'ın, birâderlerimin ve muhârebede ölen şehîd amcalarımın, dayılarımın, sülâlemden îmân ile göçenlerin, üstâdlarımın, Hacı Süleyman Efendi'nin, Hüsrev Efendi'nin, Sâmi Efendi'nin, diğer Sâmi Efendi'nin, Şâkir Efendi'nin, Osman Efendi'nin, Makbûle Hanım'ın, Muhammed Râsim Efendi'nin, hocam Açıkbaş Mustafa Efendi'nin ve cemî ulemâ-i âmilîn, kurrâ-i kâmilîn, huffâz, tullâb, nevverallahu merâkıdehüm ve ceâle'l-cennete mesvâhüm hazerâtının, mine'l-meşârık ile'l-megârib tahte't-türâb kâffeten âmme, Nefîse Hanım'ın, Hacı Rüşdü Efendi'nin, Gülsüm Hanım'ın, diğer Gülsüm Hanım'ın, üzerimizde hakkı olanların, bilerek bilmeyerek haklarını gasb etdiğimiz ibâdullahın, bizi duâdan unutma diyen dîn kardeşlerimizin, komşularımızdan, ihvân u yârânımızdan, arkalarından konuşup haklarına tecâvüz etdiğimiz ehl-i îmânın, cümlesinin rûhlarını şu sofra-i Kur`âniyyeden ve okunan tevhîdlerden ve salavât-ı şerîfelerden ve hatemât-ı şerîfeden hissedâr eyle Yâ Rabbi.

Bizler dahi onların hâlleriyle hâllendikde sekerât-ı mevtimizi âsân, son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eyle Yâ Rabbi. Âhir âkıbetimizi hayreyle Yâ Rabbi. Son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd Kelime-i Tevhîd eyle Yâ Rabbi. Yâ Rab başlarımız ecel yastığına konduğunda, gözlerimizden hasret yaşları döküldüğünde, doktorlar bizden el çekdiğinde, evladlarımız yetîm kaldığında, âilelerimizi dul bırakdığımızda, annelerimiz saçlarını, babalarımız sakallarını yolduğu demde, yok dediklerimiz meydana çıkdığında, var dediklerimiz yok olduğunda, gözlerimizden perdeyi çâk eylediğinde, esteîzübillah, [107] *"innellezîne kâlû rabbünallahu sümme'stekâmû tetenezzelü aleyhimü'l-melâiketü ellâ tehâfû velâ tahzenû ve ebşirû bi'l-cennetilletî küntüm tûadûn" âyet-i kerîmesinde müjdeci melekleri göndererek, "Ey mü'min, korkma, mahzûn olma, bırakdıklarına üzülme, gitdiğin yerden de korkma! Bak âgûş-ı Muhammedî sana açıldı, pîrin bekliyor, cennetin kapıları senin için açıldı, cemâlullaha vuslat var*

[107] Sure-i Fussilet 30

senin için" dediğin zümreye bizleri dâhil eyle Yâ Rabbi. Yâ Rabbi, o demde çenelerimizi kilitleme, dillerimi tutma, "Allah Allah" nidâlarıyla, "Allah Allah" isimleriyle, "Lâilâheillallah" Kelime-i Tevhîdiyle can vermek nasîb ü müyesser eyle Yâ Rabbi. Âhir kelâmı "lâilâheillallah" olanın dâhil-i cennet olacağını Peygamber haber verdi, Yâ Rabbi o ânda, [108] *"Yâ eyyetühe'n-nesü'l-mutmainne, irciî ilâ rabbiki râdıyeten merdıyye, fedhûlî fî ibâdî, vedhulî cennetî" âyet-i kerîmesini duyan ce cemâlullahı gören zümre-i uşşâka dâhil eyle Yâ Rabbi. Ölümün şiddetinden, kabrin vahşetinden, mahşerin dehşetinden, cehennemin nârından, mahşer meydanında rezîl olmakdan cümlemizi hıfz u emîn eyle Yâ Rabbi.*

Yâ Rabbi adlinle değil affınla muâmele eyle. Yâ Rabbi verdiğin nimetlere şükredemedik, bizi taş etmedin, sana isyân etdik, bizim başımıza taş yağdırmadın, bizi taş etmedin, rızkımızı kesmedin ilâhî, rahmetin cûş u hurûşa geldi, şu yere toplandık, ilâhî bu gece Leyle-i Kadir, Kur`ân'ın nüzûl etdiği, şifâ olan Kur`ân'ının nüzûl etdiği gece Yâ Rabbi, Habîbin Muhammed hürmetine, Kur`ân'da gizli olan İsm-i A'zam'ın hürmetine cümlemizi affeyle Yâ Rabbi. Adlinle değil affınla muâmele eyle Yâ Rabbi.

Vatanımıza selâmet ver. Ehl-i islâmın âsîlerini ıslâh eyle. Islâha kâbiliyyetleri olanları ahd-i karîbde ıslâh eyle, ıslâha kâbiliyyetleri olmayanları da kahr u tedmîr eyle Yâ Rabbi. Yâ Rabbi, nûr-ı tevhîdi cümlemizin gönlüne vaz eyle. Gözlerimizle cemâl-i Muhammed Mustafâ'yı görelim, âlem-i menâmda iltifâtına mazhar olalım, yevm-i kıyâmetde şefâatiyle şâd olalım Yâ Rabbi.

Yâ Rabbi, buradan dağılmadan cümlemizi mağfûrîn zümresine ilhâk eyle, cümlemizi nârından âzâd eyle. Cennetinde cevelân eden hûri gılmân hürmetine, levh ü kalem hürmetine, Merve, Zemzem hürmetine, Kudüs ü Kabe hürmetine, bârigâh-ı ehadiyyetine açılan günahsız eller hürmetine, senin haşyetinle bükülen beller hürmetine, senin dînin için dökülen kanlar hürmetine, dökülen terler hürmetine, ulemânın midâdı hürmetine, şühedânın kânı hürmetine, âşıkların gözyaşı hürmetine, Habîbine olan aşkın hürmetine, Kur`ân'ın hürmetine Yâ Rabbi, duâmızı kabûl eyleyip cümlemizi şâd eyle Yâ Rabbi.

Nice seneler berhayât olup rızâ-yı şerîfini kazanan zümreye dâhil et Yâ Rabbi. "el-vedâ', el-firâk" diyen Ramazan-ı mağfiret-nişânı cümlemiz hakkında şefî' eyle Yâ Rabbi, şikâyetinden emîn eyle Yâ Rabbi. Kadrini bilmedik Yâ Rabbi

[108] Sure-i Fecr 27

Ramazan'ın, kadrini bilemedik Yâ Rabbi, anlayamadık Yâ Rabbi, Yâ Rabbi kusurlarımızı itirâf ediyoruz, affeyle, şefâatine nâil eyle yâ Rabbi, şikâyetinden emîn eyle Yâ Rabbi.

Yâ Rabbi, hulûliyle müşerref olacağımız 'Iyd-i Mübârek'i cümlemiz hakkında müteyemmen ü mübârek, ehl-i islâmı şâd eyle Yâ Rabbi. Ehl-i islâmı "Lâilâheillallah" hürmetine azîz eyle Yâ Rabbi. Cümle Ümmet-i Muhammed'i, mü'minleri şâd eyle Yâ Rabbi. Yâ Rab, duâlarımızı kabûl eyle Yâ Rabbi. Ordumuzu mansûr u muzaffer eyle Yâ Rabbi. Düşmanlarımızı makhûr u tedmîr ü perîşân eyle Yâ Rabbi. Hakkımızda kurmuş olduğu hîle ü desâisi kendi başlarına ma'kûs eyle, cemiyyetlerini darmadağın eyle Yâ Rabbi.

Bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn ve bi hürmeti Âl-i Yâsîn ve selâmün ale'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn. Kabûl-i niyâz, El-Fâtiha!

Duâ -7 Temmuz 1983 Kadir Gecesi[109]

Yâ Rabbi, Habîbin Muhammed hürmetine bizi Leyle-i Kadir'e erenlerden, Leyle-i Kadir'de cemâlini görenlerden eyle. Birçok Ramazanları idrâk eden, o Ramazanlarda sana tâat eden ve tâatından zevk alan kullar zümresine idhâl eyle. Aşkımızı günbegün ziyâde kıl. Îmânımızın nûrunu günbegün ziyâde eyle. Tâatına bizleri mahkûm eyle. Tâatından zevk ver. Oruçtan lezzet ver. Zekât vermekten, fukarâ gözü yaşı silmekten bizleri hoşnud kıl Yâ Rabbi. Vücûdumuza sıhhat u âfiyet ver, bizi korkunç hastalıklara dûçâr etme. Şu anda Yâ Rabbi, birçok insanlara ağız vermişsin, nimet vermişsin, yiyemiyorlar Yâ Rabbi. Yaa, nimeti var, ağzı var, yiyemiyor. Bir kısmının ağzı var, nimeti yok, gene yiyemiyor. Bir kısmının nimeti var, ağzı yok, gene yiyemiyor. Bize hem ağız vermişsin Yâ Rabbi, hem nimet vermişsin. Günah işledik, bizi taş etmedin, tepemize ateş yağdırmadın. Affettin, affınla muâmele ettin. Biliyoruz Yâ Rabbi, affettin. Günah işledik, başımıza taş yağdırmadın. İsyân ettik, bizi yere gömmedin. Bize yağmurlar verdin, rahmetler verdin, ateş yağdırmadın. Kavm-i Şuayb gibi kürre-i arddan kaldırmadın. Nûh'un kavmi gibi bizi suya boğmadın. Zîrâ biz senin sevgili habîbin Muhammedinin ümmetiyiz.

Yâ Rabbi sevgili habîbin Muhammed hürmetine, bizi cehenneminden âzâd et. Bizi ebediyyen nârına koyma. Kabir korkularından, mahşer korkularından hıfz

[109] Efendi Hazretleri bu duâyı Bayezid Câmi-i Şerîfinde ikindiden sonra yapdıkları sohbetin hitâmında yapmışlardı

u emîn eyle. Yâ Rabbi, bu âlemde ve öteki âlemde bizi saâdete erenlerden eyle. Bu âlemde seni sevmekden daha güzel bir saâdet olamaz, kalbimize aşkını ver. Aşkınla bize nazar eyle. Rahmetinle bize nazar eyle. Bizi nigâh-ı iltifât-ı Muhammediyyenle şâd eyle. Habîb-i zî-şânından bizi ayırma. Bize gece rüyâmızda Muhammedininin gül cemâlini göster, iltifâtına nâil kıl Yâ Rabbi. Zîrâ senin habîbini rüyâda görmek mutlakâ kurtuluş ve necâttır. Evet, mutlakâ kurtuluş ve necâttır Yâ Rabbi. Bizleri habîbin Muhammed'den ayırma Yâ Rabbi.

Çocuklarımızın, evladlarımızın gönüllerini nûr-ı Kur`ân ile münevver eyle. Dîn ve diyânet, Allah Peygamber bilmeyen, Kitâp bilmeyen kitapsızlar ve îmânsızlar var, onların da kalblerini islâma çevir Yâ Rabbi. Hele islâm çocuklarıysa Yâ Rabbi, onların cedleri de, dedeleri de, ya hacıdır, ya hocadır, ya şeyhdir, ya şehîddir, ya gâzîdir Yâ Rabbi, o dedelerinin döktüğü kanlar hürmetine, dedelerinin döktüğü aşk yaşları hürmetine, onları da affet Yâ Rabbi, gönüllerini islâma çevir, islâm dîninin kadr u kıymetini onlara bildir, islâm dîninde sâbit-kadem eyle, islâma hizmet ettir Yâ Rabbi.

Duâlarımızı kabûl eyle. Nârından âzâd eyle. Dîn ü devlet vatan u millet uğrunda çalışanları iki cihânda azîz eyle. Âmîn diyen dilleri yedi cahîminden âzâd eyle. Cümlemizi şefâat-i Kur`ân'a ve şefâat-i Ramazan'a nâil eyle, şikâyetinden emîn eyle. Lillâhi'l-Fâtiha!

Duâ 31 Temmuz 1981 Ramazan Bayramı Arefesi

Eûzübillahimineşşeytânirracîm. Bismillahirrahmânirrahîm. Ferdün hayyun kayyûm hakemün adlün kuddûs. Ve 'aneti'l-vücûhu lil-hayyi'l-kayyûm. Sübhâne rabbiyel aliyyil a'lel vehhâb. Sübhâne rabbiyel aliyyil a'lel vehhâb. Sübhâne rabbiyel aliyyil a'lel vehhâb.

Ey semâvâtı direksiz, kâfirleri yüreksiz, mü'minleri kendisine dost ittihaz eden ulu Allah! Bârigâh-ı ehadiyyetine el açdık, boyun bükdük, bizleri bâb-ı rahmetinden boş çevirme Yâ Rabbi. Yüzümüzün karasını nûr-ı Muhammed ile münevver, kalbimizin karasını nûr-ı Ahmed ile muattar eyle Yâ Rabbi. Cemâlini görmeye lâyık bir göze, seni sevmeye lâyık bir öze, senin kelâmını dinlemeye lâyık bir kulağa, senin esmâ-i şerîfelerini zikretmeye lâyık bir lisâna ve dile ve ağıza ve senis evmeye lâyık bir gönüle bizleri mâlik eyle Yâ Rabbi. Sırât-ı müsakîm olan Dîn-i İslâm'da sâbit-kadem eye Yâ Rabbi. Ayaklarımızı sırât-ı

müstakîmden sürçme, rızâna ve rıdvânına varan ve cennetine dâhil olan cemâl-i bâ-kemâlinle müşerref olan uşşâk meyânına bizleri dâhil eyle Yâ Rabbi.

Semâvâtda cevlân eyleyen melâike-i mukarrabîn hürmetine, tâ-be-seher gözlerine hâb-ı gaflet girmeyen âşık-ı sâdıkların hürmetine, seherlerde "Allah Allah" diyerek ciğerleirni yakan âşıklar hürmetine, bâb-ı rahmetine haşyet-i ilâhîn ile bükülen beller hürmetine, senin zikrinle, fikrinle, ibâdet ve tâatınla saçları ve sakalları ağaran ihtiyarlar hürmetine, denizlerden i'lâ-yı kelimetullah için gark olan gâzîler ve şehîdler hürmetine, ve ateşlere semenderler gibi giren gâzîler hürmetine, Kur`ân-ı Mübîn'i tilâvet eyleyen ve Kur`ân-ı Kerîm'in nûruyla nûrlanan aşıklar hürmetine, Kabetullah'ı aşk ile tavâf eyleyen huccâc-ı müslimîn hürmetine, Arafat'da boyunları bükük ciğerleri püryan, dîdeleri giryân olan sulehâ hürmetine, enbiyâullah hürmetine, evliyâullah hürmetine, Resûlullah'ın kıldığı namazlar, etdiği gazâ hürmetine, Resûlünü mirâcına alıp O'na doksan bin kelimât ile hitâb etdiğin ve seninle Habîbin arasındaki konuşulan ve sevişilen sözler hürmetine, bizleri rahmetinden dûr etme, bizleri Habîbin Muhammed'den ayırma, rûhlarımızı kabz eder etmez âgûş-ı Muhammedî ile bizleri müşerref eyleyip, cennetine dâhil olan, civâr-ı Mustafâ'nda iskân olan, Livâ-yı Hamd altında cem olan zümre-i uşşâka bizleri dâhil eyle Yâ Rabbi.

Yâ ilâhe'l-âlemîn, âcizâne okunan hatemât-ı şerîfeleri ve okunan yüzbinlerce tevhîdi ve salavât-ı şerîfeleri ve Muhammedü'r-Resûlullah esmâ-yı celîlesini ve salavât-ı şerîfeleri ve ismullahı ve esnâsında getirmiş olduğumuz tazîmât, tekrîmât ve gözyaşlarımızı, ürperen vücûdlarımızı, aşkınla dökdüğümüz gözyaşını, senin haşyetinle, muhabbetinle titreyen kalbimizi ve okunan ânâü'l-leyl ve etrâfe'n-nehârda tilâvet olunan Kur`ân-ı Mübin hürmetine, okunan hatemât-ı şerîfeleri ve salavât-ı şerîfe ve tevhîdleri kabûle karîne eyle. Hâsıl olan ecr ü sevâbı ol Seyyidü'l-kevneyn, Resûlü's-sekaleyn, İmâmü'l-Haremeyn, Ceddü's-sıbteyn, Resûlen, Beşîrân, Nebiyyen, Ebtahiyyen, Kureyşiyyen, Arabî, takiyyen, nakiyyen, rûhiyyen, rûhâniyyen ve sirâcen münîrâ olan, Habîb-i Edîbinin ravza-yı ıtrnâk-i Muhammediyyelerine hediye etmek cüretinde bulunduk, Rabbim sen îsâl eyleyip Rûh-i Seyyidü'l-Enâm'ı cümlemizden hoşnûd u râzı, âlem-i dünyâda ziyâreti ve âlem-i menâmda gül-cemâlinin müşâhedesi, ve iltifâtına ve âlem-i âhiretde, "lâ zılle illâ zıllî" buyurduğun günde, kâfirlerim gözleri yerlerinden uğramış, mü'minler arşın gölgesinde gölgelendiğinde, Livâ-yı Hamd altında mü'minlerin ve âşıkların cem olduğunda, yed-i envereyn-i Muhammediyye ve yed-i Hayder-i Kerrâr'dan Âb-ı Kevser'den içildiğinde,

sırtlarımıza libâs-ı cennet biçildiğinde, cennât-ı âliyâta dâhil olunduğunda, Resûlullah'ın mübârek cemâli ve güleryüzü ve şefâatiyle bizleri taltîf eyle Yâ Rabbi. Çeşme-i fuyûzât-ı Muhammediyye'den sîrâb, nazar-ı iltifât-ı Muhammediyye ile cümlemizi nârından âzâd, mazhar-ı zât eyle Yâ Rabbi.

Ve sâir enbiyâ-i izâm ve rusul-i fihâm aleyhimü's-salavâti'r-rahmân ve minke ve min Nûhin ve İbrâhîme ve Mûsâ ve Îse'bni Meryem ve cemî' enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn, Hamse-i Âl-i Abâ, Aşere-i Pür-vefâ, Ashâb-ı Suffa, Ashâb-ı Bedir, Ashâb-ı Uhud, Ashâb-ı Hendek ve Şühedâ-i Deşt-i Kerbelâ, hâssaten Habîbinin gârda refîki olan, el-mülakkabü bi'l-atîk, kâtili'l-kefereti ve'z-zındîk, el-imâmi ale't-tahkîk, emîri'l-mü'minîn, imâmi'l-müttakîn, halîfe-i Resûl-i Rabbi'l-âlemîn, Cenâb-ı Seyyidinâ Ebâbekir Sıddîk radıyallahu teâlâ anh Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı kudsiyyelerine haberdar eyleyip, cümlemizden hoşnûd u râzı, şefâat-i Ebâbekir Sıddîk ile cümlemizi taltîf eyle Yâ Rabb. Ol Abdü'l-Vehhâb, mücavirü'l-minberi ve'l-mihrâb, el-mezkûrü fi'l-kitâb, emîre'l-mü'minîn imâme'l-müttakîn, Ömer ibnü'l-Hattâb radıyallahu anhü'l-Vehhâb Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı kudsiyyelerini haberdâr eyleyip, cümlemizden hoşnûd u râzı ve şefâatlarıyla bizi taltîf eyle Yâ Rabbi. Ol Abdü'l-Mennân, sâhibü'l-hayâu ve'l-îmân, eş-şehîdü fî hâli's-sıyâm fî şehri Ramazân hîne tilâveti'l-Kur`ân, Zinnûreyn Osmân ibn Affân radıyallahu anhü'l-Mennân Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı kudsiyyelerine vâsıl eyleyip, rûhlarını cümlemizden hoşnûd u râzı, şefâatlarıyla bizi taltîf eyle Yâ Rabbi. Ol garîk-i bahr-i belâ, hâmil-i esrâr-ı Kur`ân, habîb-i Resûl-i Rabbi'l-enâm, zevc-i Fâtimeti'z-Zehrî, vâris-i ulûmü'n-Nebî, ve kâle'n-nebiyyü aleyhi's-salâtü ve's-selâm, "ene medînetü'l-ilm ve Aliyyün bâbuhâ", ve fî hadîsin âhar, "Yâ Ali, ente bi menzileti Hârun", ve fî hadîsin âhar, "Yâ Ali, ente seyyidü'l-Arab ene seyyid'ül-âlem", diğer bir hadîs-i şerîflerinde, "Yâ Ali, ente bi menzileti Ka'be", diğer bir hadîs-i şerîflerinde "Zikru Aliyyün ibâde" hadîsleriyle kadr-i vâlâları terfî' buyrulan Fâtih-i Hayber, Sâkî-i Kevser, Esedullahi'l-Gâlib, Alî ibn Ebî Tâlib kerremallahu vecheh radıyallahu teâlâ anhü'l-Vehhâb Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı kudsiyyelerini haberdâr eyleyip cümlemizden hoşnûd u râzı ve himem-i rûhâniyyetlerini üzerimize sâyebân ve esrâr-ı Ali'ye cümlemizi vâkıf eyle Yâ Rabbi. Ol İmâmeyni'l-hümâmeyn âlimeyni'l-kâmileyn bi'l-kadâi'r-râdieyn ve ale'l-belâi's-sâbireyn hasîbeyni'n-nesîbeyn şübbânü ehlü'l-cenne ve kurratü aynü ehlü's-sünne İmâm-ı Hasenü'l-Müctebâ ve İmâm-ı Hüseyn-i Şâh-ı Şehîd-i Kerbelâ ve yetmiş ki yârân-ı Hüseyn ve şefâatkânımız Mihmandâr-ı Resûlillah, el-mücâhidü fî sebîlillah Hâlid ibn Zeyd, ve cemî' ezvâc-ı tâhirât bâhusûs, "Yâ Fâtıme, enti bid'atin minnî" hadîsiyle cüz'-i Muhammed olduğu ilân olunan

Cenâb-ı Fâtımetü'z-Zehrâ hayru'n-nisâ annemizin rûhunu haberdâr eyleyip cümlemizden hoşnûd u râzı ve şefâatlarıyla bizleri taltîf eyle Yâ Rabbi. Seyyidü'n-nisâ Hatîcete'l-Kübrâ ve Âişe-i Sıddîka ve cemî' ezvâc-ı tâhirât, akrabâ-i Resûlillah, ensâr-ı Resûlillah, muhibb-i Resûlillah, Ammi'n-Nebiyy Esedü'r-Resûl Hamzat'ibni Abdülmuttalib ve Hazret-i Abbâs ve Ebî Tâlib rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecmâîn ve ebeveyn-i Resûlillah Cenâb-ı Hazret-i Âmine ve Cenâb-ı Hazret-i Abdullah radıyallahu anhümâ ve Ceddi'n-Nebiyy Abdülmuttalib ilâ İbrâhim aleyhisselâm ve Âl-i İbrâhim'e kadar vâsıl olan cümle cedd-i Nebî ervâh-ı tayyibelerini haberdâr edip cümlemizden hoşnûd u râzı, şefaatleriyle bizleri taltîf ve onlar hürmetine civâr-ı Mustafâ'da iskân, Fahr-i risâlet'in mübârek yedinden Âb-ı Kevser'den bizleri bunlar hürmetine sîrâb eyle Yâ Rabbi.

Cemî' ashâb u ensâr, Mihmandâr-ı Resûlillah el-mücâhidü fî sebîlillah, hayru't-tâbiîn Üveys el-Karanî, reîsü't-tâbiîn Hasenü'l-Basrî, Habîb-i Acemî, Râbia-i Adeviyye, Dâvûd-i Tâî, Marûf-i Kerhî, Süreyr-i Sakatî, Cüneyd-i Bağdâdî kaddesallahu esrârahum ve nefeanallahu bi şefâatihim Efendilerimizin ve Kâdî Vâhideddînv ve Cenâb-ı Hâşim ve Muhammed Halvetî, Ömerü'l-Halvetî, Necmeddîn-i Kübrâ, İbrâhim-i Vâsıtî, Zünnûn-ı Mısrî, Sirâceddîn el-Ebherî, Fahreddîn-i Irâkî ve eimme-i erbaa Cenâb-ı Numân ibn Sâbit ve İmâm-ı Şâfiî ve İmâm-ı Ahmed ve İmâm-ı Mâlik rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecmaîn hazerâtının ve Süfyân-ı Sevrî, Kutbü'l-Ârifîn Gavsü'l-Vâsılîn Cenâb-ı Kassâr, min heykeli'n-nûrânî Cenâb-ı Abdülkâdir Bazullahi'l-Eşheb, Ebü'l-Alemeyn Seyyidinâ Ahmed er-Rıfâî, Ahmed el-Bedevî, İbrâhim ed-Düssûkî, Hasen-i Şâzelî, Sadeddîn-i Cibâvî, Ebü'l-Medyen Magribî, Muhyiddîn İbn Arabî, Mevlânâ Celâleddîn Rûmî, Hacı Hünkâr Velî, Muhammed Bahâaddîn Nakşibendî, Şeyh Şabân Velî, İbrâhim Gülşenî, Sünbül Sinân Velî, Hacı Bayram Velî, Mahmûd Azîz Hüdâyî, Seyyid Yahyâ Şirvânî, Pîr Muhammed Molla Erzincânî, Ömer Dede Rûşenî, İbrâhim-i Gülşenî, Ramazân-ı Mahfî, Merkez Muslahaddîn Velî, Cemâl-i Halvetî, Karabaş-ı Veliyyü'l Atval, Mustafâ-i Çerkeşî, Hayreddîn-i Tokâdî, Muhammed Emîn-i Tokâdî, Ahmed Şemseddîn Marmaravî ve cemî' turuk-i halvetiyyândan güzerân eden pîrân-ı izâm, meşâyih-i kirâm, âşıkân, nâşidân, sancakdarân, bâciyân, ashâb-ı birr ü ihsânın ervâh-ı tayyibelerine vâsıl eyle Yâ Rabbi. Bâhusûs, Kutbü'l-Ârifîn, Gavsü'l-Vâsılîn, Mürşid-i Hazret-i Pîr, Cenâb-ı Ali Alâeddîn Köstendîlî, bâhusûs huzûr-ı aliyyelerinden halkabend olduğumuz Kutbü'l-Ârîfîn Gavsü'l-Vâsılîn Hâteme'l-Müctehîdin, Cenâb-ı Seyyid Muhammed Nûreddîn Cerrâhî kaddesallahu sırrahu't-tecelliyâtü'l-fettâhî Efendimiz Hazretlerinin ve hulefâ-i Pîr Süleyman Veliyyüddîn el-Hafî, Hüsâmeddîn

Türâbiyyü'l-Merdî, Yûnus-ı Mûsulî, Setarîkzâde Mehmed Emîn Efendi, Mustafa-i Tekirdâğî, Muhammed Bursevî ve Abdurrahmân Hilmî Efendi Hazretlerinin ve Ârif Dede Efendi Hazretlerinin, Abdüşşekûr Efendi Hazretlerinin, Abdülazîz Efendi Hazretlerinin, Yahyâ Gâlibü'l-Hayâtî Hazretlerinin, Rızâeddîn Yaşar Efendi Hazretlerinin ve bâhusûs postunda postnişîn olduğum ve nimeti bunda bulduğum, dünyâ ve âhiret saâdetine erdiğim, efendim, velînimetim, gözüm nûru, İbrâhim Fahreddîn Şevkî el-Halvetî Efendim Hazretlerinin dahi rûh-ı pür-futuhlarını haberdâr eyleyip cümlemizden hoşnûd u râzı, huzûr-ı Şeyh'de, huzûr-ı Pîr'de yapmış olduğumuz küstahlıkları afv u mağfiret, şefâatlarıyla bizleri taltîf, ahlâk-ı Muhammediyye ile bizleri mütehallik ve Cenâb-ı Pîr'e yakışacak bir ef'âle mâlik eyle Yâ Rabbi.

Esrâr-ı ulûm-ı Nebevî ve esrâr-ı Pîr'e vâkıf eyle Yâ Rabbi. Esrâr-ı Tevhîd'e vâkıf eyle Yâ Rabbi. Âşıklar sırrına mahrem eyle Yâ Rabbi. Gönüllerimizden hubb-ı sivâyı ihrâc, gönüllerimizi aşkullah, muhabbetullah, muhabbet-i Resûlillah, envâr-ı Kur`ân, envâr-ı Tevhîd-i Sübhân ile mamûr eyle Yâ Rabbi. Çirkâb-ı mâsivâ ile kararan kalblerimizi ve yüzlerimizi, aşkullah, muhabbetullah, muhabbet-i Resûlillah, muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Mustafâ ve muhabbet-i Aliyye'l-Murtazâ ile pür-nûr, ve eimme-i isnâ-aşer, on dört masûm-i pâk, on yedi kemer-beste sırrına vâkıf eyleyip rûhaniyyetlerini bizden hoşnûd u râzı, himem-i rûhâniyyetlerini üzerimize sâyebân, cemî' şürefâ ve sâdâtın rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Sizlerin ve bizlerin ümmehât ü ceddâd, akrabâ ü taallukâtımızdan, bâhusûs hatm-i şerîfi okuyanların ve okutanların ve tevhîdi okuyanların ve okutanların ve dinleyenlerin cümlesini tevhîd hürmetine nârından âzâd, vâsıl-ı dîdâr, mazhar-ı zât eyle Yâ Rabbi. Mine'l-megârib ile'l-meşârik tahte't-türâb kâffeten âmme ehl-i tevhîde garka-i garîk rahmet eyle Yâ Rabbi. Hâssaten Ebü'l-Fethi ve'l-Megâzi Sultan Muhammed Hân-ı Gâzî ve bu beldenin fethi için cânlarını, kanlarını esirgemeyen bilcümle gâzîlerin ve şehîdlerin, bâhusûs İstanbul'un manevî fâtihi Kutbü'l-Ârifîn Gavsü'l-Vâsılîn Akşemseddîn kaddesa sırrah, Cenâb-ı Hacı Bayram-ı Velî ve Cenâb-ı Akşemseddîn, Kara Şemseddîn, Sarı Bedreddîn, Yazıcıoğlu Muhammed Efendi ve Yazıcıoğlu Ahmed Bîcân Efendi ve Keskin Dede ve Uryânî Dede ve gizli evliyâullahın sence malûm bizce meçhûl, "Evliyâî tahte kubâbî la ya'rifuhum gayrî" hadîs-i kudsînde beyân etdiğin üzere sence malûm bizce meçhûl olan bilcümle ehlullahın rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Âmîn diyen dilleri yedi cahîminden âzâd eyle Yâ Rabbi. Hatm-i şerîfi tilâvet eden hâfız efendileri esrâr-ı Kur`ân'a vâkıf, şefâat-i Kur`ân'a vâsıl eyle Yâ Rabbi. Zâhirlerini ve bâtınlarını envâr-ı Kur`ân ile münevver eyle, zâhirlerini şerîat-i garrâ-i Ahmediyye ile pür-nûr, bâtınlarını envâr-ı Kur`ân, esrâr-ı Kur`ân ile muattar eyle Yâ Rabbi. Kur`ân-ı Mübîn'i ve hatm-i şerîfi dinleyenleri dahi şekâvetlerini saâdete kalb, evâmir-i ilâhiyyene ittibâ, nevâhî-i ilâhiyyenden ictinâb eyleyenlerden eyle Yâ Rabbi.

Hatm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı, hâssaten mürşidim efendim eş-Şeyh Fahreddîn Efendi Hazretlerinin rûhlarına ve Hacı Ahmed Efendi ve Fatma Hanım'ın rûhlarına vâsıl eyle Yâ Rabbi. Diğer hatm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı, Hazret-i Pîr Muhammed Nûreddîn Cerrâhî ve Tarîk-i Cerrâhiyye'de ve Tarîkat-i Halvetiyye'nin üç kolundan güzerân eden pîrân ve meşâyih-i ızâm ve dervîşân-ı kirâm hazerâtının rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi. Diğer hatm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı, hatim sâhibinin geçmişlerinin rûhlarına vâsıl eyle Yâ Rabbi.

Sekiz hatm-i şerîf, doksan dokuz bin Kelime-i Tevhîd, otuz altı bin İhlâs-ı Şerîf, otuz altı bin Besmele-i Şerîf, on dokuz bin salavât-ı şerîfe, on sekiz bin Muhammedü'r-Resûlullah, bin altı yüz altmış altı İsm-i Celâl'i okuyanın ölmüşlerinin rûhlarına vâsıl ve okuyanın kendisini de bu suver-i celîle-i Kur`âniyye ve salavât-ı şerîflerin nûruyla pür-nûr eyle Yâ Rabbi. Cemî' akrabâ u taallukâtından nâra müstehak olanları, okunan âyât u beyyinât ve salavât-ı şerîfe ve tevhîd hürmetine nârından âzâd, vâsıl-ı cennet eyle Yâ Rabbi. Diğer okunan üç aded yetmiş bin Kelime-i Tevhîd'i, tilâvet eden zâtın kabrine îsâl eyleyip kabrini pür-nûr, meydân-ı mahşerde kendisini Tevhîd'in nûruyla hemhâl eyle Yâ Rabbi.

Diğer hatm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı es-Seyyid eş-Şeyh Ârif Efendi, Abbâs Efendi, Yûsuf Efendi, Fuâd Efendi, İlyâs Efendi, Mehmed Efendi, Dervîş Emre Efendi, Hacı İbrâhim Zeki Efendi, Gülhiz Hanım, Muzaffer Hanım, Münevver Hanım, Vasfiye Hanım, Mustafa Efendi, Hüsrev Paşa Dergâhından âlem-i bekâya göçen dervîşânın ve bendegânın ve muhibbânın, Ziver Efendi, İsmâil Efendi, Şâkir Efendi, Şahap Efendi, Hacı İbrâhim Efendi, Sâmi Efendi, Nesîmî Efendi, Veli Baba, Hüseyin Efendi, Şevkiye Hanım, Münevver Hanım, Melek Hanım, Kadriye Hanım, Ayşe Hanım, Mukadder Hanım, Tevhîde Hanım ve bu âlemden âhirete intikâl eyleyen bilcümle ehl-i îmânın, bâhusûs Dervîş

Mehmed Efendi'nin, cümlesinin rûhlarını şâd eyleyip kendilerini Hazret-i Ahmed er-Rıfâî ile âşinâ eyle Yâ Rabbi.

Diğer beş hatm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı, yüz doksan bin Kelime-i Tevhîd'i, yetmiş bin Kelime-i Tevhîd'i, yüz seksen bin Kelime-i Tevhîd'i, Resûl-i Kibriyâ Efendimizin âl, evlâd, ezvâc-ı tâhirât, aktâb-ı erbaa hazretlerinin, pîrimiz Muhammed Nûreddîn Cerrâhî, İbrâhim Fahreddin Efendi'nin ve her ikisinin arasında güzerân eden meşâyih-i azîzân, fukarâ-i dervîşânın rûhlarını taltîf eyle, kendilerini haberdâr eyle ve rûhlarını cümlemizden hoşnûd u râzı, okuyanlara destegîr eyle ve şefî' eyle Yâ Rabbi. İbrâhim Efendi, Zâhid Efendi, Hüseyin Efendi, Hasan Efendi, Ali Efendi, Abdülmuttalib Efendi, Mustafa Efendi, Edhem Efendi, Yahyâ Efendi, Nâciye Hanım, Sâdiye Hanım, Dudiye Hanım, Fatıma Hanıma, Mihriye Hanım, Topuzoğlu ve Kökler âilelerinin geçmişleri ve cümle isimleri buraya kaydolunmayan, defter-i îmânda mukayyed bulunan cümle ehl-i îmân ve ehl-i tevhîdin rûhlarını haberdâr eyleyip okunan hatm-i şerîflerle ve Kelime-i Tevhîd'lerle okuyan ve okutanın zâhir ve bâtınını ve kabrini münevver ve mahşer gününde kendisini civâr-ı Mustafâ'da iskân eyleyip muattar eyle Yâ Rabbi.

Diğer hatm-i şerîfden Hâsıl olan ecr ü sevâbı, Hazret-i Pîr Nûreddîn Cerrâhî kaddesallahu sırrahu'l-fettâhî, Şeyh Fahreddîn Efendi Hazretlerinin ve her ikisinin arasında geçen meşâyih-i azizân, fukarâ-i dervîşânın, vâlidemiz Rukiye Hanım'ın, Ahmed Efendi'nin, Mehmed Efendi'nin, Fehime Hanım'ın, Hediye Hanım'ın, Hatîce Hanım'ın, Hüsniye Hanım'ın ve isimleri buraya mukayyed bulunmayan ehl-i îmânın dahi rûhlarını haberdâr eyleyip, Tevhîd'i okuyan ve hatmi okuyana şefî' eyle Yâ Rabbi.

İki harm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı, Ârif Efendi, Ali Efendi, Nedim Efendi, Atâ Efendi, Bahaddin Efendi, Mürüvvet Hanım, İkbal Hanım, Zehrâ Hanım ve cümle ehl-i îmân ervâhına hediye eyledik, vâsıl eyle Yâ Rabbi, okuyanı iki cihânda azîz, şefâat-i Kur`ân'a nail, şefâat-i Tevhîd ile taltîf eyle Yâ Rabbi.

Diğer hatm-i şerîfden, Yûsuf Efendi, Servet Bey, Nuriye Hanım, Tevfik Bey, Şerife Hanım, Ragıp Bey, Ferid Bey, Şâkir Bey, Zehrâ Hanım, Hatîce Hanım, Tevhîde Hanım, Zeynep ve Makbûle Hanımların rûhlarına hediye eyledik vâsıl eyle Yâ Rabbi.

Diğer iki hatm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı, Fâtıma Râbia Hanım, Hatice Hanım, Şefika Hanım, Bedia Hanım, Kıymet Hanım, Zikriye Hanım, Mediha Hanım, Belkıs Hanım, Sıdıka Hanım, Zekiye Ayşe Hanım, Emin Efendi, Mehmed Efendi, Zeki Efendi, Şevket Efendi, Hayreddin Efendi, Hacer Hanım, Mehmed Efendilerin rûhlarına hediye eyledik vâsıl eyle ve nûr-ı Kur`ân ile kabirlerini pür-nûr, rûhlarını mesrûr, rûhlarını mele-i alâda ferahnâk, civâr-ı Mustafâ'da iskân, erkeklerini Habîb-i Hudâ'ya, Hayder-i Kerrar'a, kadınlarını Cenâb-ı Fâtımetü'z-Zehrâ ve Hatîcete'l-Kübrâ'ya bahşeyle Yâ Rabbi.

Diğer hatm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı, pederim el-Hâcc Hoca Mehmed Efendi'nin, annem Hâcce Ayşe Hanım'ın, dedem Süleyman Efendi'nin, İbrâhim Efendi'nin, dayılarım şehîd dayım Hasan Efendi'nin, şehîd dayım Ahmed Efendi'nin ve Hüseyin dayımın ve Murad ağabeyimin ve diğer sülâlemden îmân ile göçenlerin, bâhusûs beni ilimleriyle irşâd eyleyen ve münevver kılan hocalarımın, bâhusûs Muhammed Râsim Efendi ve Sâmi Efendi, diğer Sâmi Efendi ve nimetleriyle perverde olduğum Râif Bey, diğer Râif Bey, diğer Râif Bey, Sâmi Bey, Şâkir Efendi, diğer hocam Şâkir Efendi, Osman Efendi, Ayşe Hanım, ve merhûme âilem Hacı Gülsüm Hanım'ın ve pederi Mûsâ Efendi'nin ve vâlidesi Hacı Havvâ Hanım'ın ve kayınbiraderlerim Salahaddin Bey ve Ali Beylerin rûhlarını taltîf eyle Yâ Rabbi. Ve dayımoğlu Mehmed Efendi'nin ve dayım âilesi Elif Hatun'un ve Nesibe Hatun'un ve vümle geçmişlerimin rûhlarına vâsıl eyle Yâ Rabbi.

Bizler dahi onların hâliyle hâllendikde, sekerât-ı mevtimizi âsân, son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd, âhir kelâmımızı "Allah Allah" eyle Yâ Rabbi. Ölümün şiddetinden, kabrin vahşetinden, mahşerin dehşetinden cehennemin nârından, kıyâmet gününde günahlarımız, âşikâre okunarak evliyâullah, enbiyâullah yanında rezîl olmakdan, mîzânda âvâre kalmakdan, ve kefensiz çırılçıplak mahşer yerinde uryân kalmakdan sana sığınırız Yâ Rabbi. Arşın gölgesinde gölgelenen, mîzânı sakîl olan, Âb-ı Kevser'den nûş eyleyen, cennet hullelerinden kendisine libas biçilen zümreye dâhil eyle Yâ Rabbi. Yarın ol korkulu günde, cümle enbiyânın dizbağları sökülüp o günün korkusuyla, nefsi derdine düşdüğünde, ol Habîbü'r-Rahmân Muhammed aleyhi's-salâtü ve's-selâm, Resûl-i Rabbi'l-âlemîn, rahmeten-lil-âlemîn Efendimiz sürâdıka-i mahşerde arşın önüne vararak, mübârek başını secdeye koyarak, "Yâ Rabbi, Hasanım, Hüseynim, Fâtımem, Rukıyyem, Zeynebim, Kâsımım fedâdır, ille ümmetî, ille

ümmetî" dediği vakitde, bizleri Habîb-i Edîb'ine bahşeyleyip [110] "وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى" *, "Habîbim Ahmed Resûlüm Yâ Muhammed, başını secdeden kaldır, şefâatın makbûl, sözün geçerlidir, ümmetini sana verdim, cennetim, cemâlim senin ümmetinin dediği zümreye bizleri dâhil eyle Yâ Rabbi. Nârından âzâd eyle, vâsıl-ı cânân eyle Yâ Rabbi.*

El-vedâ' el-firâk diyen Ramazân-ı mağfiret-nişlânı cümlemize şefî' eyle, şikâyetinden emîn eyle. Maa'l-kusûr ve'l-küsûr tuttuğumuz oruçları, kusurla kıldığımız namazları gözümüzü, elimizi, dilimizi oruç tutturmayıp yalnız yemek içmekden ve cinsî münâsebetden kendimizi berî tuttuğumuz oruçlarımızı, havâssü'l-havâss oruçlarını kabûl etdin, onlar hürmetine kabûl eyle Yâ Rabbi. A'zâlarımıza sâhib olamadık, kusurlu tuttuğumuz oruçları kabûle karîn eyle Yâ Rabbi. Âşıklar, velîler, zâhidler, senin indinde makbûl olarak tutulan oruçlara bahşeyle Yâ Rabbi. Namazlarımızı kabûl eyle. Nice seneler Ramazân-ı Şerîf'i idrâk eyleyerek senin rızâ-yı şerîfini kazanan ve senin huzûrunda, kıyâmda, rükû'da, secdede sana tesbîh eyleyen zümre-i uşşâka bizleri dâhil eyle Yâ Rabbi.

Hulûliyle müşerref olacağımız Ramazân-ı mağfiret-nişân bayramını cümlemiz hakkında müteyemmen ü mübârek eyle Yâ Rabbi. Affınla tecellî eyelyip maddî manevî hayâtımızı bayram eyle Yâ Rabbi. Devletimizi ilâ âhiri'l-kıyâm adl ile kâim, ordularımızı karada ve denizde ve havada mansûr u muzaffer, kahraman ordumuzu dâimâ [111] "وَيَنْصُرَكَ اللهُ نَصْرًا عَزِيزًا" *ve yensurekallahu nasran azîzâ",* [112] "نَصْرٌ مِنَ اللهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ" *nasrun minallahi ve fethun karîb ve beşşiri'l-mü'minîne Yâ Habîb" sırrına mazhar eyle Yâ Rabbi. Devletimizi idâre eden büyüklerimizin gönüllerini nûr-ı Kur`ân ile münevver eyle, Dîn-i İslâm'a hâdim eyle, Kur`ân-ı Mübîn'e hâdim eyle. Evladlarımızın gönüllerini nûr-ı Kur`ân ile münevver eyle. Âsî olan evladlarımızı qafv u mağfiretinle şâd eyle. Ramazân-ı Şerîf'i bilmeyerek, ondaki bulunan feyzi anlamayarak, oruç tutmayan, namaz kılmayan birtakım gâfilleri de Yâ Rabbi uyandır, onları da affeyle Yâ Rabbi. Şekâvetlerini saâdete kalb eyle Yâ Rabbi.*

Bâhusûs ihvân u yârânımı kesîr eyle. İhvân u yârânımı makbûl, memdûh, mergûb, mahbûb eyle Yâ Rabbi. İhvân u yârânımın müşküllerini hall ü âsân eyle Yâ Rabbi. İçlerinde rızık sıkıntısı çekenler varsa, rızık kapılarını feth ü küşâd eyleyerek kendilerini şâd eyle. Çok ver azdırma Yâ Rabbi. Dünyâ

[110] Sure-i Duhâ 5
[111] Sure-i Feth 3
[112] Sure-i Saff 13

metâ'ını ihvân u yârânıma bol bol ihsân eyle, ceplerini doldur fakat kalblerinden dünyâ sevgisini al Yâ Rabbi. İhvânımı muhtâc etme, ihvânımı nâmerde muhtâc kılma. İhvânıma korkunç hastalıklar, musîbetler verme Yâ Rabbi. İhvânımı âlî eyle. İhvânıma cemâlinle tecellî eyle. İhvânımı benden, fakîri ihvânımdan hoşnûd u râzı eyle. Şekâvetmizi saâdete kalb eyle. Ahlâk-ı zemîmelerimizi ahlâk-ı Kur`âniyyeye tahvîl ü tebdîl eyle. İhvânımın ahlâk-ı zemîmelerini ahlâk-ı Kur`âniyyeye ttahvîl ü tebdîl eyle, Resûlullah'ın iltifâtına mazhar eyle. İşte sevgili Nûreddîn'inin nazarına mazhar eyleyip kendilerini şâd eyle Yâ Rabbi. Duâlarımızı Şebeke-i Resûlullah'da edilen duâlara ilhâk ile müstecâb eyle.

Belki son Ramazanımızı geçiriyoruz Yâ Rabbi, ve son Ramazanımızı gördük, son terâvihimizi kıldık Yâ Rabbi, belki son bayramımıza erişeceğiz Yâ Rabbi. Eğer son bayramımızsa, vuslat günü ve ânı yakınsa Yâ Rabbi, son nefesimizde nûr-ı Kur`ân, nûr-ı Tevhîd-i Sübhân, dillerimiz "Lâilaheillallah" diyerek vuslat etmek nasîb ü müyesser et. Etmiş olduğumuz âcizâne duâyı Şebeke-i Resûlullah'da duâlara ilhâk ile müstecâb, Arafat'da edilen duâlara ilhâk, ârifler, mazlûmlar, bârigâh-ı ehadiyyetine açılan masûm eller hürmetine, senin haşyetinle, muhabbetinle bükülen beller hürmetine ilâhî, duâmızı kabûl eyleyip bizleri memnûn eyle. Yâ Rab, biz kul iken kapımıza gelen fukarâyı boş çevirmeyiz, sen bizi istemeseydin biz bugün senin mescidine gelip toplanamazdık, sana, senin bârigâh-ı ehadiyyetine el açamazdık, sen bizi sevmesen, biz seni sevemezdik, sen bizim îmânımıza tâlib olmasan, biz îmân edemezdik, biliyoruz ki seviyorsun bizi Yâ Rabbi, bu sevgimiz ziyâde olsun. Ve kusurlarımızı affet Yâ Rabbi. Biz kul iken kapımıza geleni, bizden bir şey isteyeni boş çevirmeyiz. Hâşâ, sen pâdişahlar pâdişahısın, senin kapına gelsin, senden bir şey istesin, kullarını kapından boş çevirmezsin. Bizi kapından boş çevirme Yâ Rabbi.

Bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn ve bi hürmeti Âl-i Yâsîn ve selâmün ale'l-mürselîn, ve âlihim ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn. El-Fâtih!

Tekabbel minnâ kerem-i Mevlâ Yâ Allah Hû.

Duâ 29 Haziran 1984 (30 Ramazan 1404)[113]

Yâ Rabbi, şu mübârek günde ve şu mübârek saatde, şu kubbe altında toplandık, hep senin rızânı beklemekdeyiz. Bîz senden râzıyız Yâ Rabbi. Bizi bir katre sudan, bir katre menîden, bizi insan yapdın, nasıl râzı olmayız Yâ Rabbi. Göz verdin, gösterdin. Kulak verdin, duyurdun. Dil verdin, söyletdin. Ayak verdin, yürütdün. El verdin, tutdurdun. Akıl verdin, düşündürdün. Kalb verdin, şefkat ve merhamet verdin. Senden nasıl râzı olmayız. Hangi birinin hakkını ödeyebiliriz Yâ Rabbi. Bin sene acaba sana ibâdet etsek, bin sene oruç tutsak, bin sene namaz kılsak, alnımız taşda çürüse Yâ Rabbi, bir kere bakdığımız vakit semâyı görüyoruz, güneşi gözümüz alıyor, gece ayı ve yıldızları alıyor, şunun hakkını sana ödeyemeyiz Yâ Rabbi, şu görüşün hakkını.

Bin sene! On bin sene! Bu hakkı ödeyemezsin Allah'a. Bir bakışda bakıyorsun semâya güneşi gözünün içine alıyorsun, görüyorsun. On bin sene namaz kılsan, on bin sene oruç tutsan, bu hakkı Allah'a karşı ödeyemezsin.

Râzıyız Yâ Rabbi, sen de bizden râzı ol. El-vedâ el-firâk diyen Ramazân-ı mağfiret-nişânı cümlemiz hakkında müteyemmen ü mübârek eyleyip şefâatine bizleri nâil eyle, şikâyetinden emîn eyle. Ramazân-ı Şerîf'in ne olduğunu bilmeyenlerin kalblerine muhabbet-i Ramazân'ı ver. Oruç tutan mü'minlere oruç tutmayan mü'minleri bağışla. Namaz kılan mü'minlere namaz kılmayan mü'minleri bağışla. Onları da dîn-i islâmda sâbit-kadem eyleyip gönüllerini nûr-ı Kur`ân, nûr-ı tevhîd-i Sübhân ile ve muhabbet-i Muhammediyye, meveddet-i Ahmediyye, muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Resûlullah ile tezyîn ve tenvîr eyle. âhir kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eyle. Yarın hulûliyle müşerref olacağımız Iyd-ı Saîd'i cümlemiz hakkında müteyemmen ü mübârek eyle. Nice seneler bizi Ramazan'a yetiştir. Senin rızâ şerîfini tahsîl eden ameller işlet. Rızâ-yı şerîfine muvâfık amellerle bizleri tezyîn eyle Yâ Rabbi. Sırât-ı müstakîmde âbit-kadem eyle. Bizi îmândan sonra küfre, hidâyetden sonra dalâlete gidenlerden eyleme. Namazı kıldıkdan sonra namazı terkedenlerden etme Yâ Rabbi bizi. Duâlarımız kabûl et, bizi buradan mahrûm gönderme.

[113] Efendi Hazretleri bu münâcâtı, 1404 senesinin Ramazân-ı Şerîf'inin son gününe denk gelen 29 Haziran 1984 târihinde, Cuma Hutbesinin sonunda yapmışlardır

Duâ 30 Ramazan 1404

Yâ Rabbi. Okumuş olduğumuz aşr-ı şerîfleri, Kur`ân-ı Mübîn'i ve salavât-ı şerîfeleri dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetinde "fe tekabbelehâ rabbuhâ bi kabûlin hasen" sırrına mazhar eyle. Hâsıl olan sevâbı, evvelen ve bizzât, hâce-i kâinât, hulâsa-i mevcûdât, Fahr-i Risâlet Efendimiz Hazretlerinin ravza-yı ıtırnâk-i Muhammediyyelerine hediyye etmek cür'etinde bulunduk, Rabbim sen îsâl eyleyüp, Seyyidü'l-Enâm'ı cümlemizden hoşnûd ve râzı, âlem-i dünyâda ziyâretine, âlem-i ma'nâda gül cemâlinin müşâhedesine, âlem-i âhiretde şefâ'at-i uzmâsına bizleri nâil eyle yâ Rabbi. Resûl-i Ekrem Efendimiziden Hazret-i İbrâhîm'e kadar giden âl-i İbrâhîm'in de rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi. Hâssaten ebeveyn-i Resûlullah, Cenâb-ı Hazret-i Abdullah ve Cenâb-ı Hazret-i Âmine radıyallahu anhümâ Efendilerimizin rûhlarına da vâsıl eyle yâ Rabbi.

Ve cemî' enbiyâ aleyhimüsselâmın dahî rûhlarına vâsıl eyle yâ Rabbi. Hâssaten Hamse-i Âl-i Abâ, Aşere-i Pür-vefâ, Ashâb-ı Suffe, Ashâb-ı Bedr, Ashâb-ı Uhud, Ashâb-ı Hendek ve Şühedâ-yı Kerbelâ ve sâir ashâb u ensâr, tâbiîn, tebe-i tâbiîn, ecille-i dîn-i mübîn, eimme-i isnâaşer, ondört ma'sûm-i pâk, eimme-i erbaa, kutbü'l-aktâb, bâhusûs hayru't-tâbiîn Üveys el-Karanî, Reîsü't-tâbiîn Hasen el-Basrî, Habîb-i Acemî, Dâvûd-i Tâî, Ma'rûf-i Kerhî, Süreyr-i Sakatî, Cüneyd-i Bağdâdî, Bâzullahi'l-eşheb Cenab-ı Abdülkâdir, Seyyidinâ Ahmed el-Bedevî, Ahmed er-Rıfâî, İbrâhîm el-Düssûkî, Hasen el-Şâzelî, Sa'deddîn el-Cibâvî, Ebu Medyen el-Mağribî, Muhyiddîn İbn Arabî, Mevlânâ Celâleddîn Rûmî, Hacı Hünkâr Velî, Muhammed Bahâeddîn Nakşbendî, Şeyh Şa'bân-ı Velî, İbrâhîm Gülşenî, Hacı Bayrâm Velî, Sünbül Sinân Velî, Azîz Mahmûd Hüdâyi, Seyyid Yahyâ Şirvânî, Pîr Muhammed Molla Erzincânî, Seyyid Ömer el-Halvetî ve cemî' turuk-i şettâ-yı seniyye-i halvetiyyândan ve sâir turuk-i aliyyeden güzerân eden meşâyih-i azîzân, fukarâ-yı dervîşân, âşıkân, nâşidan, sancaktarân, bâcıyân, ashâb-ı birr ü ihsânın rûhlarına vâsıl eyle yâ Rabbi.

Hâssaten, ulemâ-yı Osmâniyyenin ve ulemâ-yı islâmiyyenin rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi. Huffâz-ı kirâmın dahî rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi. Sarfiyyûn, nahfiyyûn ve cemî' müctehîdînin dahî rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi. Bu beldenin fâtihi Ebu'l-Feth ve'l-megâzî Sultân Muhammed Hân aleyhi'r-rahmeti ve'l-gufrân ve feth için cânlarını kânlarını esirgemeyen şehîdlerin ve gâzîlerin rûhlarını da haberdâr eyle yâ Rabbi.

Hâssaten, bu câmi-i lâmînin bânîsi Sultân Bayezid-i Sânî Hân'ın ve bu câmiden güzerân eden meşâyih-i azîzân, fukarâ-yı dervîşân ve bilcümle eimme, hutebâ, müezzinîn, kayyûmîn, vâizîn, ferrâşîn ve bu kubbe altında bir kerre Allah diyen ve zât-ı ulûhiyyetine secde eden bilcümle ehl-i tevhîdin dahî rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi. Bizler de onların hâli ile hâllendikde sekerât-ı mevtimizi âsân, son kelâmımızı Kelime-i Tevhîd ve Kur`ân-ı Mecîd eyle yâ Rabbi. Âkıbetimizi hayr eyle yâ Rabbi.

El-vedâ el-firâk diyen Ramazân-ı mağfiret-nişânı cümlemize şefî' eyle, şikâyetinden eyle yâ Rabbi. Hulûlü ile müşerref olduğumuz ıyd-i sa'îd-i mübâreki cümlemiz hakkında müteyemmin ü mübârek eyle yâ Rabbi. Duâlarımız kabûl eyle yâ Rabbi. Fâtiha!

Ramazân-ı Şerîf'in Sonunda Bir Duâ

İlâhî! Bizleri yokdan vâr etdin, zelîl bir su parçası idik, bizi şekl-i insâna bürüdün de azîz eyledin. Çıplak idik giydirdin, aç idik doyurdun, câhil idik ilim verdin, bizleri îmân ile süsledin. Bizi tekrar izzetden zillete, toklukdan açlığa, giyimden çıplaklığa, ilimden cehle, îmândan küfr ü dalâlete döndürme. Sana hamd ü senâlar olsun. Habîbine ve O'nun âline, ehli-beytine, ashâbına, ensârına ve ahbâbına salât ü selâmlar olsun. Bizleri, bu mübârek günde, bu mübârek makâmdan boş çevirme. Bizleri Ramazân'ın şefâ'atine nâil kıl, şikâyetinden emîn eyle. Kötü ahlâklarımızı, Ahlâk-ı Kur`âniyye'ye, Ahlâk-ı Muhammediyye'ye tahvîl eyle. Cümlemizi nigâh-ı iltifât-ı Resûlullah'a nâil eyle. Nefs elinde bizi zebûn eyleme. Kederimizi feraha, hüznümüzü taraha tebdîl eyle. Vatanımıza bereketler ihsân eyle. Dîn ü devlet uğruna çalışanları azîz eyle. Kâfirleri ve münâfıkları perîşân eyle. Ordumuza nusret, erlerimize şecâat, kumandanlarımıza gâlibiyyet verip cümlesini "ve yensurakallahu nasran azîzâ" sırrına mazhar eyle. Ölmüşlerimize rahmet eyle. Bize son nefesde kelime-i şehâdet nasîb eyle. Bu meclisimizden habîbini haberdâr eyle. Rûhlarımızı Rûh-i Muhammedî ile âşinâ eyle. Bizleri iki cihânda affınla dilşâd eyle. Sübhâne rabbike rabbi'l-izzeti ammâ yasifûn. Ve selamün 'ale'l-mürselîn. Ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-'âlemîn. El-Fâtiha!

Ramazân Bayramı Duâsı

Ol Hâlık-ı a'zam, ol İlâh-ı mu'azzam, yedi kat yerlerin ve göklerin sâhibi, bilinen ve bilinmeyen âlemlerin mâliki, cümlemize meded ü inâyet eyleye. Şu mübârek günde, bizleri tevfîki ile bu mescide cem' etdiği gibi, yarın kıyâmet gününde, nedâmet ânında, sevgili habîbinin sancağı altında cem' eyleyip, şefâ'atine nâil

eyleye. Rûhlarımızı âlî, kalblerimizi sâfî, nefsimizi ıslâh eyleye. Hulûlü ile müşerref olduğumuz mübârek bayramı cümlemiz hakkında mübârek eyleye. Elvedâ diyen Ramazân'ı cümlemiz hakkında hoşnûd u râzı eyleye, kıyâmetde cümlemize şefî' eyleye, şikâyetinden emîn eyleye. Cümlemizi şefâ'at-i Kur`ân'a nâil eyleye.

Bunca tuttuğumuz oruçları, kıldığımız namazları Rabbim kabûl buyurup bizleri mahrûm ve mahzûn etmeyerek cümlemizi memnûn ve mesrûr eyleye. Nice, nice Ramazânlara yetişip, rızâ-yı ilâhiyyesini tahsîl eden kullar meyânına bizleri idhâl eyleye. Ölmüşlerimize rahmet, hayatda kalanlarımıza selâmet, hastalarımıza sıhhat, gurbetde bulunanlara vuslat, topraklarımıza bereket ihsân u inâyet eyleye. Musîbete uğrayanlara sabır ihsân eyleye ve hüzünlerini sürûra tebdîl eyleye. Hastalara şifâ, derdlilere devâ, borçlu olanlara edâlar nasîb eyleye. Hânelerimize bereket, kazancımıza vüs'at, evladlarımıza itâ'at nasîb ü mukadder eyleye. Şekâvetimizi sa'âdete tebdîl ü tağyîr eyleye. Kötü huylarımızı, çirkin ahlâkımızı, lutfu ile ahlâk-ı Kur`âniyye'ye, ahlâk-ı Ahmediyye'ye tebdîl ü tahvîl eyleye. Âsîlerimizi ıslâh, günahkâr Ümmet-i Muhammed'i affı ile şâd eyleye. Gözümüzden perde-i gafleti kaldırıp, gönül evimizi küşâd eyleye. Gafletle geçirdiğimiz ömrümüzü, hubb-i sivâ ile kirlettiğimiz gönlümüzü, tevhîd nûru ile pürnûr eyleye. Dîninde dâim, beş vakte kâim olan, âşık-ı sâdıklara, biz âsî ve gâfilleri idhâl eyleye. Gündüzleri sadâkatde, geceleri tâ'atde olan ehl-i dil ile bizleri âşinâ eyleye. Fâsıklardan ve fıskdan kaçan sâdıklara, seherlerde uyanık olan âşıklara idhâl eyleye. Kalbinde îmân, başında akıl ve iz'ân, dilinde tevhîd-i-Kur`ân, aşkınla yanan, dîdesi giryân, ciğeri büryân olan âşık-ı sâdıklara Rabbim fazl u keremi ile bizleri idhâl eyleye. Nâmerdlere muhtâc, ırz ve iffetimizi târâc olmakdan mahfûz eyleye. Suçlarımızı âşikâr kılıp, bizleri zâlimlere, kâfirlere oyuncak olmakdan Rabbim hıfz eyleye. Mukaddesâtımızı zâlimler ayağı altmda pâyimâl olmakdan hıfz u emîn eyleye.
Ey Rabb-ı zü'l-kerem, zü'l-celâli ve'l-ikrâm olan Allah! Ey keremi bol pâdişahlar pâdişahı! Ey kendine el açanı, boş çevirmeyen ulu Allah! İşte kapına geldik, lutfunu bekliyoruz.

Bizleri, bu günlere eriştiren, bu mübârek günde bizleri bu makâmda buluşturan mü'minlerle, muvahhidlerle, âşık-ı sâdıklarla kendi evinde tanıştıran Allah! Bu mübârek günde, bu mübârek anda ve bu mübârek yerde, bizleri ziyâfet-i ilâhiyyesiyle dilşâd eylediği gibi, yarın kıyâmet gününde sevgili habîbiyle kavuşturup, buluşturup, tanıştırıp Cemâl-i Mustafâ ile müşerref kılıp, O'nun şefâ'atine

nâil edip, rahmeti ile cennetine idhâl, matlab-ı a'lâ maksad-ı rânâ olan cemâl-i ilâhîsiyle bizleri mesrûr edip, o gün de bayram eden kullarından eyleye. Bu mübârek bayram gününde bizlere yemeği, içmeği mübârek kılıp, "Benim emrimle Ramazân-ı mağfiret-nişânda yemediniz, içmediniz, şimdi bu sizlere ziyâfetimdir" diyerek, bizleri nimetine gark eylediği gibi, cennet-i firdevsde ziyâfetde bulunan ve cemâl-i ilâhî ile bayram eden kullarından eyleye. Dünyâda âhir günümüzde az ağrı ile ölüm korkusu çekmeyerek, mevt acısı duymayarak, îmânını kurtarıp, Rabbimizin "ircı'î" hitâbını duyarak, işiterek emânetini veren sâdıklardan eyleye. Ramazân-ı Şerîf'de, Habîbinin verdiği müjde ile, günahlardan, isyânlardan anamızdan doğduğumuz gibi pâk olduk-dan sonra, Bayram'da ve Bayram'dan sonra tekrar masiyet deryâsma düşüp, gadabına uğrayan gâfillerden eylemeye.

Bizleri, dâimâ rızâsını tahsîl eden âşık-ı sâdıklardan ayırmayarak sâlihlerle cem' eyleye. Tevfiki ile kötü huylarımızı Ahlâk-ı-Kur`âniyye ve Ahlâk-ı Muham-mediyye'sine tebdîl ü tahvil eyleye. Cümle Ümmeti Muhammed'i rahmetine müstağrak eyleye. Âhir ve âkıbetimizi hayr eyleye. Dîn ve dünyâmızı mağmûr eyleye. Dünyâ ve âhiretde bizlere affı ile muamele eyleye. Bu makâm-ı âlîde bizleri tevfîki ile cem' eylediği gibi, yarın kıyâmet gününde Livâ-yı Hamd al-tında, civâr-ı Mustafâ'da iskân eyleye. Âmîn bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn. El-Fâtiha!

Özlü Bir Bayram Duâsı

Hakk Sübhânehû ve Teâlâ Hazretleri, bizi böyle güzel günlere, ziyâfet-i ilâhiy-yesine, bayram günlerine yetiştirdiği gibi, yarın kıyâmet gününde de, sevgili Peygamberimiz aleyhi's-salâtu vesselâm Efendimiz Hazretlerinin sancağı al-tında bizleri böylece cem' ü haşr eyleyip, Efendimiz ile berâber cennât-ı âliyâta vâsıl olmak ve Cenâb-ı Hakk'ın cemâli ile müşerref olmak bayrâmına eriştirsin. Âmîn.

Özlü Bir Bayram Niyâzı

Allah cümle Ümmet-i Muhammed'e ferah ve saâdet ihsân buyursun. Ölmüşleri-mize rahmet etsin, geride kalanlara nice seneler Ramazân-ı Şerîf'i idrâk etmek ve rızâsını kazanmak ve rıdvânına erişmek ve cemâlini görmek şerefini bah-şeylesin.

Hac Yolculuğuna Çıkanları Uğurlarken Yapılacak Duâ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَ هُدًى لِّلْعَالَمِينَفِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلاً وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ[114]

İnne evvele beytin vudi'a linnâsi lellezî bi Bekkete mübâreken ve hüden lil alemîn fîhi âyâtün beyyinâtün makâmü İbrâhîme ve men dehalehû kâne âminâ ve lillâhi 'alennâsi hiccül beyti men istete'a ileyhi sebîlâ ve men kefere fe innallâhe ganiyyün 'anil 'âlemîn.

Sadakallahü'l-Azîm.

(Muhakkak ki, insanların ibadet ve ziyâretleri için yeryüzünde ilk vaz' olunan ma'bed, Mekke-i Mükerreme'deki beytdir ki, hayrı ve yararı çok, ayn-ı bereket ve âlemler için mahz-ı hidâyetdir. Kim oraya girerse, her türlü taarruz ve tecâvüzden emîn olur. Yoluna gidip gelmeye gücü yetenlere Allah rızâsı için beyt-i şerîfi ziyâret etmeleri, insanlar üzerine farz kılındı. Her kim, haccın vücûbuna inanmaz veya hac kendisine farz olduktan sonra haccetmezse, şüphesiz Allah hac edenden de, etmeyenden de ganîdir, müstağnîdir).

Elhamdülillahillezî emeranî bi ziyâreti beyti'l-harâm. Ve's-salâtü ve's-selâmü 'alâ seyyidinâ Muhammedin'illezî sâhibi'r-rüknü ve'l-makâm ve 'alâ âlihî ve ashâbihi'l berareti'l-fihâm.

Ol Hâlik-ı kevn-ü mekân ve sâhib-i lutf u kerem ü ihsân olan Allah azze ve celle Hazretleri cümlemize tevfîkini refîk, Habîb-i edîbini şefî' ve şefîk eyleye. Kur'ân-ı Azîmü'l-Bürhânında şân-ı vâlâları tebcîl ve takdîs buyurulan Haremeyni'l-muhteremeyn hürmetine, Mi'râc-ı güzîne şâhid olan ve yine Kitâb-ı kerîminde çevresinin mübârek kılındığı açıkça beyân buyurulan Mescid-i Aksâ izzet ve bereketine, bizleri ahlâk-ı Kur'âniyye ve ahlâk-ı Muhammediyye ile ahlaklanan, rızâ-yı ilâhiyyesine vâsıl edecek sırât-ı müstakîmde sâbit-kadem olan, nefsimizin ve şeytânın şerrinden ve iğvâsından ebediyyen kurtulan, zât-ı ulûhiyyetine hakkıyle kul ve Habîb-i edîbine lâyıkıyle ümmet olabilmenin şu'ur ve idrâki içinde bulunan âşıklar ve sâdıklar zümresine ilhâk eyleye. Kusurlarımızı af ve günahlarımızı setr eyleyerek, aşk ve muhabbetimizi müzdâd, nârından âzâd, dünyâ ve âhiretimizi âbâd, cennet ve cemâliyle dilşâd eyleye. Bütün ibâdet ve tâ'atlerimizde ve bütün fiil ve hareketlerimizde tam ve kâmil bir ihlâs bahşeyleyerek bizleri nefs-i emmârelerimizin tasallutundan halâs eyleye.

[114] Sure-i Âl-i İmrân 96-97

Muhabbet- i ilâhiyyesi ile dîdeleri giryân ve ciğerleri püryân olan âşıklar ve sâdıklar zümresine ilhâk ve Habîb-i edîbinin sâye-i şefâ'atine mülhak buyurduğu has kullarından eyleye. Rızâ-yı ilâhiyyesi yolunda, dîn-i mübîn-i islâm uğrunda, "sirâcen münîrâ" olan Habîb-i Edîbinin tarîk-i pür-nûrunda yeri ve sırası gelince mala ve cana kıymayı cümlemize nasîb ve müyesser eyleye.

"İnne evvele beytin" âyet-i kerîmesiyle kadr-i vâlâsı beyan ve i'lân buyurulan Kabetullah'a varmayı, kemâl-i huşû' ve hudû' ile Mültezim'de durmayı, aşkullah ve havfullah ile ağlayarak Ka'be-i Muazzama'nın kapısına baş vurmayı, Hacerü'l-esved'e yüz sürmeyi, destâr-ı Ka'be'ye yapışarak affımız için yalvarıp yakarmayı, zikr-i ilâhî ile Beytullah'ın etrâfında tavâfda bulunmayı, Makâm-ı İbrahîm'de iki rekat tavâf namâzı kılmayı, Safâ ile Merve arasında sa'yederken Safâ'da safâya ve Merve'de mürüvvet-i ilâhiyyeye nâil olmayı, Arafat'da gözyaşları dökerek Vakfe niyâz ve münâcâtında günahlardan arınıp pâklanmayı, Cebelü'r-Rahme'de "Habîb-i Edîb-i Kibriyâ"nın vedâ haccında îrâd buyurdukları belîğ ve vecîz hutbelerini anmayı ve aydınlanmayı, Mine'de Hak yoluna canlarımızı kurbân adamayı, cemreleri taşlarken bütün kötü ve çirkin huylarımızdan ayrılıp sıyrılmayı cümlemize nasîb ve müyesser eyleye. Mîkât'da dünyâ elbiselerini çıkararak soyunduğumuz ve birer ihrâma büründüğümüz gibi, dünyâ hırs ve sevgisini de gönüllerimizden çıkararak takvâ libâsına bürünen ve muhabbet nûrlarına eren zümre-i müflihîne Rabbim fazl u keremiyle bizleri de dâhil eyleye.

Bu yıl, Haremeyn-i Muhteremeyn'e yüz sürebilmek niyyet-i hâlisanesi ile Hicâzı mağfiret-tırâz toprağına, peygamberler yatağına, âşıklar ve sadıklar otağına doğru yola çıkmağa hazırlanan ..... Efendi kardeşimize Mevlâ-yı Müte'âl Hazretleri bi'l-izzi ve'l-âfiye selâmetle gitmeği ve sa'âdetle dönmeği âsân eyleye. Yollarda karşılaşacağı her türlü güçlükleri kolaylığa tebdil buyurarak maksad-ı aksâ ve matlab-ı a'lâsına nâil eyleye. Selâm ism-i celîli hürmetine kendisine ve hac yoldaşlarına selâmetler bahş ve ihsân eyleye. Yol boyunca, insân şeytânlarının ve zâlimlerin tasallutundan ve tecâvüzünden kendilerini hıfz-u emîn eyleye. Haccını mebrûr, sa'yini meşkûr, günâhlarını mağfûr, hayırlı arnellerini makbûl, kalbini mesrûr, dîn ve dünyâsını ma'mûr, "ticâreten len tebûr" sırrına mazhar eyleye. Hac farîzasını îfâ ve îkândan sonra sıhhat ve âfiyetle yurduna ve yuvasına, evlâd ve ıyâline, ahbâb ve yârânına kavuşmayı nasîb ve mukadder eyleye.

Bizlere de, helâl kazanç ve helâl paralarla o mübârek makâmları ziyâret

etmek, Mescid-i Haram'da çok tavâf ve Mescid-i Nebevî'de çok namâz kılarak Rabbimize ibâdet eylemek, tavâfda, Mültezim'de, Altunoluk altında, Zemzem Kuyusu yanında, Safâ'da, Merve'de, Sa'y'da, Makâm-ı İbrâhîm'de ve Hanefî'de, Arafât'da, Müzdelife'de, cemrelerde, Huzûr-ı Fâizi'n-Nûr Cenâb-ı Fahr-i Risâlet'de, Mescid-i Nebevî'de tazarru ve niyâzda bulunmak, aşk ve şevk ile Arafât Vakfesi'ne dururken tam ve kâmil bir ihlas ve îmân ile "LEBBEYK ALLAHÜMME LEBBEYK LÂ ŞERiKE LEKE LEBBEYK İNNEL HAMDE VENİ'METE LEKE VEL MÜLK LÂ ŞERiKE LEK" telbiyesi ile Kâdıe'l-hâcâta münâcâtda bulunmak mukadder ve müyesser eyleye.

Mü'min kullarının her güçlüğüne iki kolaylık bahş ve ihsân buyuracağını va'd ve tebşîr buyuran Allahu Zü'l-Celâl Ve'l-Cemâl Hazretleri, sebeplere sebep halk ve îcâd buyurarak dilediğini bir "Kün" emr-i celîli ile dilediğine bahş ve ihsân kıldığı gibi, cümlemize bu gibi hayırlı ibâdetleri teshîl ve tehvîn eyleye

İlâhi! Binbir esmâ-yı ilâhiyyen hürmetine, Hâce-i Harem-i Bathâ ve âb-ı rûy-i Merve ve Safâ, iki cihân serveri, nebîler önderi, velîler, âşıklar ve sâdıklar rehberi Hazret-i Muhammed Mustafâ sallallahu aleyhi ve sellem Efendimizin huzurlarına ve muvâcehe-i şerîfelerine yüz sürerek, "ES-SALÂTÜ VE'S-SELÂMÜ ALEYKE YÂ RESÛLALLAH, ŞEFÂAT YÂ NEBİYALLAH" diyebilmeği, isyân ve nisyân ile yüzleri ve gönülleri kararan biz âciz ve günâhkâr kullarına müyesser ve "Men zârenî" hadîs- i şerîfinin sırrına mazhariyetle şefâat-i uzmâsına nâil olmayı mukadder eyleye.

Mekke-i Mükerreme'de Cennetü'l-Mu'allâ'da medfûn bulunan ehl-i beyti, akrabâsı, ashâbı ve ahbâbının münevver ve mu'attar kabr-i şerîflerini ve Medîne-i Münevvere'de Cennetü'l-Baki'de ve Uhud'da yatan ehl-i beyti, akrabâsı, ashâbı, ensârı ve bâhusûs annelerimiz olan ezvâc-ı tâhirâtı ve alel-husûs Seyyidetü'n-Nisâ Hazret-i Fâtımatü'z-Zehrâ vâlidemizi ziyâreti ve mahşer yerinde şefâ'atlerini nasîb ve müyesser eyleye. Bu meclisde hâzır bulunan ve "Âmîn" diyen cemaat-i müslimîni, saâdet-i dâreyne ve şefâ'at-i Seyyidü'l-Kevneyn'e lutf u inâyeti ve esmâ-yı hidâyeti hürmetine mazhar eyleye.

Devlet ve milletimizi, ilâ yevmi'l-haşri ve'l-karâr, yeryüzünde adl ü satvet-i islâm ile pâyidâr eyleye. Dîn ü devlet, vatan u millet uğrunda çalışanları iki cihanda mesrûr ve düşmanlarını makhûr eyleye. Kahraman ordularımızı, şerefli kumandanlarımızı ve subaylarımızı, yiğit ve mert Mehmetçiklerimizi düşmanları üzerine dâimâ mansûr ve muzaffer eyleye.

Ka'be-i risâlet ve kıble-i celâdet aleyhi ve âlihî ekmelü't-tahiyyet Efendimizin rûh-ı se'âdetlerini, cümlesinden ve cümlemizden hoşnûd ve râzı eyleye.

Va'delerimizin hitâmında selâmet-i îmân, tevhîd-i sübhân ve zikr-i Kur'ân ile hüsn-i hâtimeler nasîb eyleye. Rızâsı, rıdvânı, cennet ve cemâliyle cümlemize ikrâm eyleye.

İsm-i a'zam hürmetine, Habîb-i Edîb-i Kibriyâ muhabbetine, Kur'ân-ı Azîm rıf'atine duâlarımızı kabûl ve niyâzlarımızı makbûl kılarak cümlemizi memnûn ve mesrûr eyleye.

Sübhâne rabbike rabbi'l-izzeti ammâ yasifûn ve selâmün 'ale'l-mürselîn ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-'âlemîn. El-Fâtihâ!

Gülbank- Kurban Bayramı

Allah Allah. İllallah. Eyvallah. Hayırlar feth ola. Şerler def' ola. 'Iyd-ı adhâ cümlemiz hakkında müteyemmin ü mübârek ola. Cümlemiz nârından âzâd ola. Cümlemizde aşkullah muhabbetullah zâhir ola. Nazar-ı iltifat-ı Muhammediyye ile cümlemiz şâd ola. Nice seneler nice böyle bayramlara erişerek rızâ-yı şerîfini tahsîl eden kullar zümresine cümlemiz dâhil ola. Yüzümüzde nûr gönlümüzde sürûr ola. Ehl-i İslâm şâd ola. Küffâr-ı hâkisâr kahr ü tedmîr ü perîşân ola. Meydanlar küşâd çerâğlar rûşen ola. Ehl-i İslâm herhâlde şâd ola. Filistinli kardeşlerimize rahmet ola, makâmları cennet ola. Onları katleden kâfirler kahr u tedmîr ola. İstekler ve niyâzlar kabûl ola. 'Iyd-ı adhâ cümlemiz hakkında müteyemmin ü mübârek ola. Bi hürmeti aşk-ı Mevlâ, nûr-i Nebî, kerem-i Ebû Bekr ü Ömer ü Osmân u Alî, Pîrimiz Muhammed Nûreddin Cerrâhîyyü'l-Velî, dem-i Hazret-i Pîr, tekabbel minnâ kerem-i Mevlâ, bi ism-i zâtike yâ Allah Hû.

Hicrî Yeni Yıl Duâsı[115]

Ey yerin göğün sâhibi, bilinen ve bilinmeyen âlemlerin mâliki olan ulu Allah! İsteklerimizi ve niyâzlarımızı sana arzeyledik. Senin kapından gayrı bir kapı yok ki oraya ilticâ edelim. İlâhî! Senden istiyoruz bizi kapından mahrûm gönderme. Ehl-i İslâm'ı şâd eyle yâ Rabbi. Âsî olan ümmet-i Muhammed'i ıslâh eyle yâ Rabbi. İsmâilini bıçakdan nasıl ki halâs ettiğin gibi bizleri de belâlardan ve

[115] Efendi Hazretlerinin 2 Muharrem 1402 - 30 Ekim 1981 târihinde yapdıkları duâdır

musîbetlerden öylece halâs eyle yâ Rabbi. Nûhuna gemi yaptırıp kendisini ve ona îmân edenleri garkdan halâs ettiğin gibi, biz de senin gemine ilticâ ettik, bizi garkdan ve felâketlerden koru yâ Rabbi. Ehl-i İslâm'ın kalblerini nûr-i tevhîdde cem' eyle yâ Rabbi. Rûhlarımızı rûh-i Muhammediyye ile âşinâ eyleyip rûh-i Resûlullah'ı cümlemizden hoşnûd u râzı eyle yâ Rabbi. Dâhil olduğumuz yeni seneyi cümlemiz hakkında müteyemmin ü mübârek eyleyip Ehl-i İslâm'ı refâha, se'âdete, necâta ilet. Bizi kapından mahrûm gönderme yâ Rabbi. Yetîmler hürmetine, meydân-ı muhârebede i'lâ-yı kelîmetullah için dökülen kanlar hürmetine, gâzîlerin küffâra çaldığı kılıç hürmetine, tâ be seher gözlerine hâb-ı gaflet girmeyen, "Allah Allah" diye feryâd eden âşıklar hürmetine, senin ibâdetinle tâ'atınla belleri bükülmüş, saç ve sakalları ağarmış sâlih mü'minler hürmetine, senin aşkınla âvâre olmuş âşıklar hürmetine, 'İnd-i ilâhiyyende mahfûz olan ism-i a'zamın hürmetine, duâlarımızı kabûl eyle yâ Rabbi. El-Fâtiha!

Duâ - Muharremü'l-Haram

Eûzübillahimineşşeytânirracîm. Bismillahirrahmânirrahîm. [116] *فَقُلْ تَعَالَوْاْ نَدْعُ أَبْنَاءنَا وَأَبْنَاءكُمْ وَنِسَاءنَا وَنِسَاءكُمْ وَأَنفُسَنَا وأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَةُ اللهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ* Ve fî âyetin âhar, *قُلْ لَّا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى*[117] Ve fî âyetin âhar, *اِنَّمَا يُرِيْدُ اللهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا*[118]. Ve fî âyetin âhar, *اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا*[119]. Sadakallahu'l-azîm. Ve kâle'n-nebiyyü 'aleyhi's-salâtü ve's-selâm, "Yâ Fatıme, enti bid'atin minnî". Ve fî hadîsin âhar, "Huseyn minnî ve ene min Huseyn". Ve fî hadîsin âhar, "Yâ Ali, ente seyyidü'l-Arab ene seyyidü'l-âlem". Sadaka resûlullahi rabbi'l-âlemîn.*

Ey rahmeti bol pâdişah! Ey keremiyle cümle mahlûkâtına ikrâm eyleyen ulu Allah! Ey cemî mevcûdâtı lutfuyla tezyîn eyleyen Allah! Dergâh-ı bârigâh-ı ehadiyyetine el açdık, boyun bükdük, Hüseyn'in kânı hürmetine bizi buradan boş çevirme Yâ Rabbi. Cümlemizi ve cümle muhibbânı şehzâdeyne bahşeyle Yâ Rabbi. Kalblerimizi muhabbetullah ve muhabbet-i Resûlillah ve muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Mustafâ ile tezyîn ve tevsî eyle Yâ Rabbi. Nazar-ı iltifât-ı Ahmediyyenle ve nazar-ı iltifât-ı Ehl-i beyt-i Mustafâ ve nazar-ı iltifât-ı Huseyn ile cümlemizi şâd eyle Yâ Rabbi. Zâhirlerimizi şerîat-ı garrâ-i Ahmediyyenin nûruyla pürnûr, bâtınlarımızı envâr-ı Kur`ân, envâr-ı tevhîd-i Sübhân, muhabbet-i

[116] Sure-i âl-i İmrân 61
[117] Sure-i Şûrâ 23
[118] Sure-i Ahzâb 33
[119] Sure- İnsan 9

Ahmediyye, meveddet-i Muhammediyye ile tezyîn ve tevsî eyle Yâ Rabbi. Hüseyn'in hürmetine bizlere ikrâm eyle Yâ Rabbi.

Adlinle muâmele eyleme, rahmetinle, lutfunla, kereminle muâmele eyle Yâ Rabbi. Fâtımetü'z-Zehrâ'nın bükâsı hürmetine, Zeynelâbidîn'in ibâdeti hürmetine, İmâm-ı Hasan'ın şefkati hürmetine, Hüseyn-i mazlûm-i şehîd-i Kerbelâ'nın demi hürmetine, cümlemizi nâr-ı firkatden âzâd eyleyüp kurbiyyetinle dilşâd eyle Yâ Rabbi. Tarîk-i sırât-ı müstakîm olan Dîn-i İslâm'da sâbit-i kadem eyle, bâb-ı evliyâda cümlemizi hâdim eyle Yâ Rabbi. Kullarına kul etme, kulların kapısından bizi dûr etme Yâ Rabbi. Nefsimize mahkûm, şehvetimizin esîri, nefsimizin uşağı eyleme Yâ Rabbi. Ak ile karayı, zulmet ile nûru, hidâyet ile dalâleti bizlere müşâhede etdir Yâ Rabbi. Nûr-i tevhîdi kalblerimizde tulû etdirip, nûr-i tevhîde âgâh eyle Yâ Rabbi. Rûhlarımızı rûh-i Ahmediyye ile barıştır, biliştir, buluştur, seviştir, bizi Muhammedinden ve Ehl-i Beytinden ayırma Yâ Rabbi. Tâatına mahkûm eyle, tâata mağrûr etme, aşkımızı, niyâzımızı, keremimizi ziyâde eyle, tâatımızı tâ-be-seher gözlerine hâb-ı gaflet girmeyen âşık-ı sâdıklar meyânına idhâl eyle, defter-i uşşâkdan isimlerimizi imhâ eyleme Yâ Rabbi. Yâ Rab nâz u niyâzımızı, evrâd u ezkârımızı kabûl eyleyüp, ind-i ilâhiyyende ve ind-i Resûl'de ve ind-i evliyâullahda mergûb ve mahbûb eyle Yâ Rabbi.

Hâsıl olan ecr ü sevâbı evvelen bi'z-zât hâce-i kâinât, hulâsa-i mevcûdât, serdefter-i mahlûkât, "lî-meallah" sırrının şâhı, "Lâilâheillallah Muhammedü'r-Resûlullah" kelime-i tayyibesinin muallimi ve kâili, efdalü'l-enbiyâ, abdüke'l-mustafâ ve resûlike'l-müctebâ, emînühü'l-muktedâ, şemsi'd-duhâ, bedri'd-dücâ, nûrü'l-verâ, "fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ", resûlü's-sekâleyn, imâmü'l-harameyn, ceddü's-sıbteyn, resûlen, beşîran, nebiyyâ, ebtahiyyen, kuraşiyyen, arabî, rûhiyyen, rûhâniyyen, takiyyen, nakiyyâ, Efendimiz Hazretlerinin ravza-i ıtr-nâk-i Muhammediyyelerine tarafımızdan fakîrâne, miskînâne, hediyye etmek cüretinde bulunduk, Resûlullah'ı haberdâr eyle Yâ Rabbi. Âlem-i dünyâda ziyâreti, âlem-i menâmda gül cemâlinin müşâhedesi, âlem-i âhiretde, "lâ zılle illâ zıllî" buyurduğun günde, livâsı altına cem eyle Yâ Rabbi. âlem-i dünyâda ziyâretini, âlem-i menâmda gül cemâlinin müşâhedesini müyesser kıldığın gibi, bîdâr iken de cemâl-i Muhammed'le cümlemizi dilşâd eyle Yâ Rabbi.

Ve sâir enbiyâ-i ızâm ve rusül-i fihâm aleyhimü's-salavâti ve's-selâm, ve minke ve min Nûhin ve İbrâhîme ve Mûsâ ve Îse'bni Meryem ve cemî enbiyâi ve'l-mürselîn, hâssaten ebeveyn-i Resûlillah Cenâb-ı Hazret-i Abdullah ve Cenâb-ı

Hazret-i Âmine radıyallahu anhümâ, âl, evlâd, ezvâc, hamse-i âl-i abâ, aşere-i mübeşşere-i pür-vefâ, hâssaten mazlûmeynü'l-makbûleyn ve bi'l-kadâi'r-râdîeyn ve ale'l-belâi's-sâbireyn, hasîbeyn nesîbeyn, şübbân-ı ehl-i cenne ve kurretü a'yinü ehli'l-sünne, Cenâb-ı İmâm-ı Hasanü'l-Müctebâ ve İmâm-ı Hüseyn-i Mazlûm-i Şehîd-i Kerbelâ ve Kerbelâ'da rızâ-yı Hüseyn için kanlarını bezl eyleyen bilcümle şühedâ-yı kirâm hazerâtının ervâh-ı mukaddeselerini haberdâr eyleyüp, rûhlarını bizden hoşnûd u râzı eyle Yâ Rabbi.

Ve sâir ashâbu ensâr, tâbiîn, tebe-i tâbiîn, ecille-i dîn-i mübîn, müfessirîn, pîrân-ı azîzân, hâssaten seyyidü't-tâbîîn Cenâb-ı Üveys el-Karanî, Hasanü'l-Basrî, Habîb-i Acemî, Marûf-i Kerhî, Cüneyd-i Bağdâdî, Süreyr-i Sakatî, Zünnûn-i Mısrî ve cemî evliyâullah, "el-evliyâî tahte kubâbî lâ ya'rifuhum gayrî" hadîs-i kudsînde bulunan bilcümle evliyâullahın rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi. Himem-i aliyyelerini üzerlerimize sâyebân eyle Yâ Rabbi. Hâssaten bazullahi'l-eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir, Seyyidinâ Ahmede'r-Rıfâî, Ahmede'l-Bedevî, İbrâhîm-i Düssûkî, Hasen-i Şâzelî, Sadeddîn Cibâvî, Ebü'l-Medyen Mağribî, Muhyiddîn İbn Arabî, Mevlânâ Celâleddîn Rûmî, Hacı Hünkâr Velî, Muhammed Bahâeddin Nakşbendî, Şeyh Şaban Velî, İbrâhim Gülşenî, Sünbül Sinân Velî, Hacı Bayram Velî, Azîz Mahmûd Hüdâyî, Pîr-i Çerkeşî, Mısrî Niyâzî, İsmâil-i Rûmî, Seyyid Nizâm, Seyyid Seyfullah, Mûsâ Muslahaddîn Velî, Müfti's-Sekaleyn, İdrîs-i Muhtefî, Yahyâ Beşiktâşî, Hazret-i Selâmî ve cemî evliyâullah kaddesallahu esrârahum ve nefeanallahu bi şefâatihim Efendilerimizin rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Hâssaten, huzûr-i aliyyelerinde halkabend olduğumuz kutbü'r-rûh, sâkî-i aşk-ı ilâhî, vâris-i Hayder-i Kerrâr, sâhib-i Mürşid-i Dervîşân, Eş-Şeyh Es-Seyyid Pîr Sultân Muhammed Nûreddin Cerrâhî kaddesallahu sırrahu'l-fettâhî Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı mukaddeselerini haberdâr eyle Yâ Rabbi. Himem-i aliyyelerini üzerimize sâyebân eyle yâ Rabbi. Tarîk-i Nûreddin'de cümlemizi feyzyâb eyle Yâ Rabbi. Derûn-i türbede yatan bilümle eizze-i kirâm hazerâtının ervâh-ı mukaddeselerini haberdâr eyleyip, hâssaten pîrim, mürşidim, selefim, efendim, velînimetim, Es-Seyyid Eş-Şeyh İbrâhim Fahreddin Şevkî Efendi Hazretlerinin dahi ervâh-ı mukaddeselerini haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Ve cemî turuk-i şettâ-i seniyyeden güzerân eden meşâyih-i azîzân, fukarâ-yı dervîşân, âşıkân, nâşidân, sancakdarân, bâciyân ve cemî hamele-i Kur`ân, mine'l-meşârik ile'l-megârib tahte't-türâb kâffeten âmme sizlerin ve bizlerin ümmehât ü ceddâd akrabâ u taallukâtımızdan ve tarîkimızdan ahd-i

karîbde şerâb-ı mevti nûş eyleyen bilcümle âşıkânın rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Mine'l-meşârik ile'l-megârib tahte't-türâb kâffeten âmme cemî ehl-i tevhîde garka-i garîk rahmet eyle Yâ Rabbi. Bizler dahi onların hâliyle hâllendikde sekerât-ı mevtimizi âsân, son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eyleyip, "men kâle âhir kelâmu lâilâheillallah dehale'l-cenne" hadîs-i şerîfine mazhar bulunarak, dillerimiz "Allah Allah" diyerek, gözlerimiz cennât-ı âliyât ve Cemâl-i Muhammed Mustafâ'ya nâzır u hayrân olarak, [120]"Yâ eyyetühe'n-nefsü'l-mutmainne, irciî ilâ rabbiki râdiyeten merdiyye, fedhulî fî ibâdî, vedhulî cennetî" âyet-i kerîmesine muhâtab bulunarak, [121]"innellezîne kâlû rabünnâllahü sümme's-tekâmû tetenezzelü aleyhimü'l-melâiketü ellâ tehâfû velâ tahzenû ve ebşirû bi'l-cenne", meleklerini inzâl edip de, "Müjdeler olsun ey mü'min! İşte pîrin, işte Resûlullah, işte cemâlullah" dedikleri âşıklar zümresine biz âsîleri idhâl eyle Yâ Rabbi. Afvınla muâmele eyle, ölüm acısını duyurma Yâ Rabbi. Cemâl-i Muhammedine cümlemizi dilşâd eyle, pîrimizin himem-i aliyyeleriyle güleryüzünü görerek cümlemize hüsn-i hâtime nasîb eyle Yâ Rabbi.

Âmîn diyen dilleri yedi cahîminden âzâd eyle. Ehl-i İslâm'ın usrünü yüsre tebdîl eyle. Ehl-i İslâm'ı müzâyakadan halâs eyle. Ehl-i İslâm'ı korkduklarından emîn, umduklarına nâil eyle. Ehl-i İslâm'ı ehl-i küfür üzerine gâlib eyle. Vatanımızı ve memleketimizi her türlü âfât-ı semâviyye ve aradiyyeden, zâlim şerrinden, câhil cevrinden hıfz u himâye eyle. Hükûmet-i cumhûriyyemizi Dîn-i İslâm'a hâdim, Türk büyüklerinin kalblerini nûr-i Kur`ân, nûr-i tevhîd-i Sübhân ile mamûr eyle, hayırlı işlerinde muvaffakun bi'l-hayr eyle. Şu belde-i mübârekeyi ilâ yevmi haşrı ve'l-karâr islâm ve Türk elinde pâyidâr eyle. Âmîn diyenlerin dillerini tevhîd nûruyla pür-nûr, gönüllerini mesrûr eyle. İhvânımı kesîr eyle, ihvânımın her türlü müşkülâtlarını hall ü âsân eyle. İhvânımın zikrini, evrâd u ezkâr ve tâatlarını ziyâde eyle, aşk u muhabbetlerini ziyâde eyle. İçlerinde rızık darlığı çeken varsa, müşkülatlarını hall ü âsân eyle, dünyâ ve âhiret rızıklarıyla kendilerini merzûk eyle.

Yâ Rab! Ümmet-i Muhammed'in hastalarına şifâ, derdlilerine devâ, borçlularına edâ, nâ-murâd olanları ber-murâd, nâ-şâd olan Ümmet-i Muhammed'i karîben şâdân u handân eyle. Duâlarımızı şebeke-i Resûlillah'da yapılan

[120] Sure-i Fecr 27
[121] Sure-i Fussilet 30

duâlar hürmetine, Arafat'da ârif olan huccâc hürmetine, Merve'de mürüvvet bulan, Safâ'da safâya eren, Kabetullah'ı aşk-ı Resûl'ün ile tavâf eyleyen melâike-i mukarrabîn hürmetine, Şebeke-i Hüseyn'de dökülen gözyaşları hürmetine, duâmızı kabûl eyleyüp bizi memnûn eyle ve bizim bu hâlimizden, Hazret-i İmâmeynü'l-Hümâmeyn'i haberdâr eyle.

Âmîn, bi hürmeti seyyid'il-mürselîn ve âlihim, ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Rızâen lillah, rızâ-yı Resûlillah ve rızâ-yı ricâlullah el-Fâtiha!

Duâ - Aşr-ı Muharrem Gecesi - 4 Ekim 1984

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri bu duâyı, 4 Ekim 1984 Perşembe târihine denk gelen Aşr-ı Muharrem gecesindeki zikrullahın sonunda yapmışlardı. Duâya başlamadan önce de, o meclisde hazır bulunanları, Aşr-ı Muharrem günü Koca Mustafa Paşa Câmisinde tertîb edilecek olan mevlid-i şerîf ve mersiye meclisine şöyle davet etmişlerdi :

> "Yarın Muharrem'in onu olmak münâsebetiyle, İstanbul'un Kerbelâ'sı mevkiinde olan Koca Mustafa Paşa Câmisinde, Cuma namazından sonra ikindiye kadar, öğlenle ikindi arası, Cuma ile ikindi arasında, Hazret-i Hüseyin'e mersiye okunacak, her sene olduğu gibi, yani yalnız bu seneye mahsûs değil, mine'l-kadîm böyle gelmişdir. İşi olmayan âşıklar, Ehl-i Beyt-i Mustafâ'ya muhabbeti olanlar, buyursunlar, gelsinler. İyi olur. Yarın, Cuma, Koca Mustafa Paşa Câmisinde, öğlenle ikindi arası"

DUÂ

Ey yerin göğün sâhibi, bilinen ve bilinmeyen âlemlerin mâliki. Ey istediğini istediğine veren, istediği vakitde almak kudretine mâlik bulunan. Ey zelîli azîz, azîzi zelîl eden. Bazen mü'minleri, zâlim elinde şehîd etdiren. Bazen mü'minleri düşmana gâlib kılan bazen mağlûb kılan. İstediğini yapan, her emrinde gâlib, Rabbü'l-âlemîn Celle Celâlûhu Hazretlerine elimiz açdık, ondan rahmet dileniyoruz.

Bu akşam, Cenâb-ı Hakk'ın rahmetinin cûş u hurûşa geldiği ve Ehl-i Beyt-i Mustafâ'nın ve Âl-i Muhammed'in, bütün Evlâd-ı Muhammed'in sahrâ-yı Kerbelâ'da şehîd olup yalnız İmâm-ı Hüseyin'in tek başına kaldığı gece. Küçük evlâdının hepsini kaybetmiş. Hepsi susuz olarak şehîd olmuşlar. Bir yudum su yok. Hazret-i Hüseyin kadere teslîm olmuş, kadere rızâ göstermiş. Yarın ki gün, Aşr-ı Muharrem, gerdânını kime verecek biliyor musun? Maalesef,

Muhammedîyim diyenler, Resûlullah'ın rikâbında gezen Hazret-i Hüseyin'i kesecekler. Muhammedîyim diyenler, müslümanım diyenler, Resûlullah'ın rikâbında, omuzunda gezen, Hüseyin'i kesecekler. Fesübhânallah. İnnâ lillah ve innâ ileyhi râci'ûn. İnnâ lillah ve innâ ileyhi râci'ûn. İnnâ lillah ve innâ ileyhi râci'ûn. Elâ la'netullahi 'ale'z-zâlimîn.

Yâ Rabbi, yarın dökülecek olan Hüseyin'in kânı hürmetine, Ehl-i Beyt-i Mustafâ hürmetine, bizi buradan dağılmadan, cümlemizi cümle günahlardan tathîr et, kalblerimizi aşkınla, aşk-ı habîbinle ve muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Resûlillah ile tezyîn eyle yâ Rabbi. Yarın Hüseyin'in kânı yere dökülecek, Cenâb-ı Zeyneb saçını başını yolacak, Zeynelâbidîn gurbet elde kimsesiz kalacak ve bütün mevtâlar kefinsiz olarak yatacaklar. Bütün re's-i Ehl-i Beyt-i Mustafâ yani Ehl-i Beyt-i Mustafâ'nın çocuklarının kelleleri süngüler üzerinde Şam'a götürülecek. İnnâ lillah ve innâ ileyhi râci'ûn. İnnâ lillah ve innâ ileyhi râci'ûn. Ellezîne izâ esâbethüm musîbe, innâ lillah ve innâ ileyhi râci'ûn.

Yâ Rabbi, Hüseyin'in kânı hürmetine, Cuma gecesi cümle Ümmet-i Muhammed'i âlî eyle. Bizleri affet. Zîrâ biz Ehl-i Beyt-i Mustafâ'yı sevenlerdeniz ve Resûl-i Ekrem'in yoluna baş koyanlardanız. Günahkârız ama yâ Rabbi, Lâilâheillallah Muhammedü'r-Resûlullah dedik ve değil Âl-i Muhammed'i, onun kapısında türâbı gözümüze sürme diye çekdik. Bunu biliyorsun, kalbimizi biliyorsun, riyâ yapmıyoruz. Bizim Evlâd-ı Muhammed'e ne kadar hürmetimiz olduğunu biliyorsun. Onların hürmetine yâ Rabbi, bize adl ile muamele etme afvınla muamele eyle.

Yâ Rabbi, okunan evrâd u ezkârı, Kur`ân-ı Mübîn'i, 71 Yâsîn-i Şerîf'i, 71 Tebâreke-i Şerîf'i, iki aded 70 bin Kelime-i Tevhîdi ve evrâd u ezkârı, diğer okunan hatm-i şerîfi ve burada bulunan ihvân u yârânımızın okudukları en küçük sûreden en büyük sûreye kadar, bir kerre Allah demeden binlerce Allah demeye kadar, cümlesini topladık, takdîm ediyoruz, kabûl et ve doğrudan doğruya Habîb-i Hudâ Şef'i'-i Rûz-i Cezâ'ya haberdar et ve Hüseyin'i haberdâr et yâ Rabbi.

Âlem-i dünyâda ziyâretini nasîb etdiğin gibi, yarın "yevme tüble's-serâir"de yani mazlûm zâlimin yakasına sarıldığında, Kâdî-i Mutlak sen olduğunda, zâlimler yılanlar çıyanlar gibi ayak altında ezildiğinde, mahşer gününde, bizleri civâr-ı Hüseyin'de, civâr-ı Muhammed Mustafâ'da, livâ-yı hamd altında haşreyle ve Resûlullah'ın mübârek ellerinden, Hayder-i Kerrâr'ın mübârek yedinden ve

haseneyni'l-ahseneynin mübârek ellerinden, Âb-ı Kevser'den bizleri sîrâb et. Ve sâir enbiyâ-i 'izâm ve rusül-i fihâm aleyhimü's-salavâtü'r-rahmân, ve minke ve min Nûhin ve İbrâhime ve Mûsa ve Îse'bni Meryem ve cemî' enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn, Hamse-i Âl-i Abâ, Aşere-i pür-vefâ, Ashâb-ı Suffa, Ashâb-ı Bedr, Ashâb-ı Uhud, Ashâb-ı Hendek ve Şühedâ-yı Kerbelâ, Cenâb-ı İmâm-ı Hasan-ı Müctebâ ve Hüseyn-i Mazlûm-i Şâh-ı Şehîd-i Kerbelâ ve ümle Ehl-i Beyt-i Mustafâ ve Şühedâ-yı Kerbelâ ve cemî' muhibb-i Hânedân-ı Ehl-i Beyt-i Mustafâ ve cemî' ashâb u ensâr, tâbiîn ve tebe-i tâbiîn, ecille-i dîn-i mübîn, eimme-i isnâ aşer, on dört ma'sûm-i pâk, on yedi kemer-beste ve cemî sâdâtın ve şürefânın rûh-i pür-futûhlarını haberdâr eyleyüp cümlemizden hoşnûd u râzı eyle yâ Rabbi.

Aşr-ı Muharrem'de Âdem'in tövbesini kabûl etdiğin gibi tövbemizi kabûl eyle. Afvınla bizleri şâd eyle. Nasıl ki Hazret-i Nûh aleyhisselâmı Aşr-ı Muharrem'de gark olmakdan kurtardın, bizleri de her türlü felâketlerden koru ve necâta erdir. Nasıl ki Hazret-i Halîlin İbrâhim aleyhisselâma nâr-ı Nemrûd'u nûr eyledin, bizlerin de nâr olan nefsimiz nûr eyle. Önümüzü, ardımızı, sağımızı, solumuzu, üstümüzü, altımızı, gözümüzü, kalbimizi, kulağımızı nûr eyle, nûrlandır yâ Rabb. Gönlümüzü aşk-ı Muhammed'le sürûrlandırır Yâ Rab. tâatından zevk ver yâ Rab. Günahlardan bizi soy yâ Rab. Bizden hatâ olduysa senden 'atâ olsun. Sen kapına geleni, sana ilticâ edeni, kapından boş çevirmezsin. Şefâatçılarımız, kanlarından kendilerine kefen biçen Şühedâ-yı Kerbelâ, şefâatçımız Hüseyin hürmetine bize afvınla muamele eyle yâ Rabbi. Cemî' ashâb u ensâr, mihmandâr-ı Resûlillah, el-mücâhidü fî- sebîlillah, Hâlid ibn Zeyd Ebâ Eyyûb el-Ensârî, ve nefe'anallahu bi şefâatihim Efendilerimize vâsıl eyle yâ Rabbi.

İmâm-ı Hüseyin'e kılıçla, okla karşı gelenleri, onları da nâr-ı cahîmine ilkâ eyle. Onları sana havâle etdik. Elâ la'netullahi 'ale'z-zâlimîn.

Ve cemî' pîrân kaddesallahu esrârahum ve nefe'anallahu bi şefâatihim, Efendilerimizi de haberdâr eyle yâ Rabbi. Nasıl ki Mûsâ aleyhisselâmı ve kavmini bugün Aşr-ı Muharrem'de, Firavun hâininin şerrinden koruduğun gibi bizleri de nefis Firavunundan halâs eyle. Nefsimizi mutmainneye erdir, râdıyye ve merdıyye ve sâfiyyeye ukaşdır, Habîbinle buluşdur, Rûh-i Muhammed'le bizleri seviştir, "fî mak'adı sıdkın 'inde melîkin muktedir" sırrına mazhar eyle.

Duâ - Aşr-ı Muharrem Günü - 7 Kasım 1981

Ey yerin göğün sahibi, bilinen ve bilinmeyen âlemlerin Mâlik'i, Rezzâk'ı, Kerîm'i, Latîf'i, Gafûr'u, Settâr'ı, Gaffâr'ı, Rahîm'i olan ulu Allah!

Ehl-i Beyt-i Mustafâ hürmetine, Kur`ân-ı Azîminde ebedî ermânında, [122]" إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا " âyetinde bulunan esrâr-ı ilâhî hürmetine, [123]" قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى " âyet-i kerîmesindeki Âl-i Abâ hürmetine, sahrâ-yı Kerbelâ'da kanlarından kefen biçmiş, sevgili Hüseyin hürmetine, cânlarını fedâ etmiş, sırtlarına kanlarından kefen giyen ve kefensiz yatan Şühedâyı Kerbelâ, yetmiş iki yârân-ı Hüseyin hürmetine ve ma'sûmân-ı Ehl-i Beyt hürmetine ve bâhusûs arşın küpeleri olan Resûlullah'ın "kurratü ayni" yani gözü nûru ve ciğerpâresi olan Cenâb-ı Fâtımetü'z-Zehrâ'nın yavruları hürmetine ve bu uğurda dökülen kanlar, akan gözyaşları hürmetine, büryân olan ciğerler, giryân olan dîdeler hürmetine, bizi burdan boş çevirme yâ Rab. Resûlullah'ın sevgili Hüseyin'i ile bizleri haşreyle. Şefâatlarıyla bizi mazhar-ı zât eyle.

Ehl-i Beyt-i Mustafâ sefîne-i Nûh gibidir, kim o sefîneye ilticâ ederse, kim onları severse, garkdan, helâkdan kurtulur. Kim onları terkederse helâk olur, boğulur, mahvolur, nâ-bedîd olur. Yâ Rab, bizi Ehl-i Beytinden ayırma.

Yâ Rab biz seni ve senin Habîbini sevenlerdeniz, senin Ehl-i Beytinin âşıklarıyız ve bunların hürmetine burada toplandık, şu makâm-ı evliyâullahda, işte Hüseyin'in kızları burada, bizi burdan boş çevirme yâ Rabbi. Her ne kadar âsîyiz, günahkârız ammâ şefî'miz Hüseyin ibn Ali, şefî'miz Hayder-i Kerrâr, şefî'miz rahmeten-lil-âlemîn olan Muhammed Mustafâ Müctebâ Emînühü'l-muktedâ, Şemsi'd-duhâ Bedri'd-dücâ, Nûrü'l-verâ, "fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ", Resûlü's-sekaleyn, İmâmü'l-harameyn, Ceddü's-sıbteyn olan peygamberimiz, mahbûbun, mahbûbumuz, sevgilin, sevgilimiz, Habîbin Muhammed hürmetine yâ Rab bize imdâd et. Bizi burada onlardan ayırmadığın gibi, yarın yevm-i kıyâmetde, "yevme tüble's-serâir"de, başlar açık, ayaklar yalın fakat biz muhibb-i Hânedân-ı Ehl-i Beyt olduğumuz için arşın gölgesinde gölgelenen, civâr-ı Ali'de iskân olan, Hayder-i Kerrâr'ın yediyle Âb-ı Kevser'den sîrâb olan, Şehîdeyn-i Sa'îdeyn'in mübârek yedlerinden Âb-ı Kevser'den içen zümreye bizleri dâhil eyle yâ Rabbi.

[122] Sure-i Ahzâb 33
[123] Sure-i Şûra 23

Âcizâne kırâat buyrulan Menkıbe-i Vilâdet-i Ahmediyye'yi ve esnâsında okunan mersiyeyi ve ilâhileri ve okunan salât ü selâmları, gözyaşımızı, şu andaki kalblerimizde bulunan teessürümüzü kabûle karîn eyle. Rahmetinden bizi boş çevirme yâ Rabbi. Allah diyeni affedersin yâ Rabbi. Seksen sene dalâlet sahrâlarında dolaşan, seni inkâr edenlerin dahi rızkını kesmiyorsun, biz doğduk Allah dedik, Allah diyoruz ve Allah diyeceğiz yâ Rabbi. Bizi elbet mahrûm etmeyeceksin. Keremine nihâyet yok, lutfuna ve inâyetine son yok yâ Rabbi.

Yâ Rab, hâsıl olan ecr ü sevâbı, ol Seyyidü'l-kevneyn, Resûlü's-sekaleyn, İmâmü'l-harameyn, Ceddü's-sıbteyn, Resûlen, Beşîran, Nebiyyan, Ebtahiyyan, Kureşiyyen, Arabî ve Sirâce'n-münîrâ olan Habîbinin ravza-yı 'ıtrnâk-i Muhammediyyelerine hediyye etmek cür'etinde bulunduk, yâ Rab, Habîbini haberdâr eyle. Nazar-ı iltifât-ı Muhammediyyenle cümlemizi nârından âzâd, mazhar-ı zât, dâhil-i cennet eyle. Gönüllerimizi muhabbetullah, muhabbet-i Resûl ve muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Mustafâ ile tenvîr eyle. Rûhlarımızı Rûh-i Muhammedî ile âşinâ, şu perîşân hâlimizden Hüseyin'i haberdâr eyle.

Ve cemî' peygamberân-ı izâm aleyhimü's-salavâtü ve's-selâm, Hamse-i Âl-i Abâ, Aşere-i pür-vefâ, Ashâb-ı Suffa, Ashâb-ı Bedr, Ashâb-ı Uhud, Ashâb-ı Hendek ve Şühedâ-yı Kerbelâ, ve kâle'n-nebiyyü sallallahu aleyhi vesellem, Hüseyn minnî ve ene minh, Ben Hüseyin'denim Hüseyin bendendir, mübârek parmaklarıyla göstererek "Yâ Rabbi bu ikisini sevenlerde râzı ol, onları da sev" dediği Hasan-ı Müctebâ, Hüseyn-i Mazlûm-i Şâh-ı Şehîd-i Kerbelâ'ya haberdâr eyle. Fâtih-i Hayber, Sâkî-i Kevser, Radıyyin, Sahiyyin, Vefiyy, Esedullahi'l-gâlib Ali ibn Ebî Tâlib Efendimiz Hazretlerinin rûh-i mukaddeselerini üzerimize sâyebân, himmetleriyle bizleri diri eyle yâ Rabbi.

Cemî' ashâb u ensâr, mihmandâr-ı Resûlillah, el-mücâhidü fî- sebîlillah, Hâlid ibn Zeyd Ebâ Eyyûb el-Ensârî, tâbiîn, reîsü't-tâbiîn Üveyse'l-Karanî, Hasenü'l-Basrî, Habîb-i A'cemî, Dâvûd-i Tâî, Ma'rûf-i Kerhî, Rabî'-i Adeviyye, Süreyr-i Sakatî, Cüneyd-i Bağdâdî, Bâzullahi'l-eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir Geylânî, Ahmed er-Rıfâî, Ahmed el-Bedevî, İbrâhim-i Düssûkî, Hasan-ı Şâzelî, Sa'deddîn-i Cibâvî, Ebü'l-Medyen Mağribî, Muhyiddîn İbn Arabî, Mevlânâ Celâleddîn Rûmî, Hacı Hünkâr Velî, Muhammed Bahâeddîn Nakşibendî, Şeyh Şa'bân Velî, İbrâhim Gülşenî, Sünbül Sinân Velî, Hacı Bayrâm Velî, Pîr Muhammed Halvetî, Ömerü'l-Halvetî ve cemî' turuk-i şettâ-i seniyyeden güzerân eden bilcümle pîrân îzâm, meşâyih-i azîzân, fukarâ-yı dervîşân, âşıkân, nâşidân, sancakdarân, bâciyân, melâmetiyân, ashâb-ı birr ü ihsânın rûhlarını haberdâr

eyleyüp bizlerden hoşnûd u râzı eyle yâ Rabbi.

Sizlerin ve bizlerin, ümmehât ü ceddâd, akrabâ ü taallukâtımızdan, mine'l-megârib ile'l-meşârik, tahte't-türâb, kâffeten 'âmme cemî' ehl-i tevhîde garka-i garîk rahmet eyle yâ Rabbi. Yüzlerimizi nûr-i Muhammed'le münevver, gönüllerimizi, muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Resulillah ile müzeyyen eyle yâ Rabbi. İlhâmât-ı Rabbâniyyeni kalblerimize havâle, vesevâs-ı şeyâtînden kalblerimizi tathîr eyle yâ Rabbi. Kalblerimizden mâsivâullahı çıkar, sil.

İlâhî, "fezkurûnî ezkurküm" buyurdun, "Beni zikredeni ben zikrederim" buyurdun Kitâb-ı Kerîminde biz seni zikreyliyoruz, bizi zikreyle yâ Rabbi, duâmızı kabûl eyle. Biz seni duâmızla zikrediyoruz, sen bizi icâbetle zikreyle yâ Rabbi. Ehl-i İslâm'ı şâd eyle. Ehl-i İslâm'a merhamet eyle. Allahümme aslıh ümmeti Muhammed. Allahümme ferric an kürûbe ümmeti Muhammed. Allahümmerham ümmeti Muhammed. Ehl-i İslâm'ı şâd eyle yâ Rabbi. Âsî olan Ümmet-i Muhammed'i ıslâh eyle. Âşıklara vuslat nasîb eyle. Sırât-ı Müstakîm olan muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Resûlillah'da sâbit-kadem eyle. Cürümlerimizi, günahlarımızı, Ehl-i Beytin hürmetine affeyle. Bizi buradan boş çevirme yâ Rabbi. Okunan ezânlar hürmetine, Hazret-i Âdem aleyhisselâmdan bufüne kadar i'lâ-yı kelimetullah için dökülen kanlar hürmetine, bizi buradan mahrûm gönderme yâ Rabbi. Hükûmet-i Cumhûriyyemizi Dîn-i İslâm'a hâdim, askerlerimizi karada ve denizde ve havada mansûr u muzaffer, düşmanlarımızı kahr u tedmîr ü perîşân eyle yâ Rabbi. Yâ Rabbi Ehl-i İslâm'ı şâd eyle. Ne kadar günahkârsak da, Hânedân-ı Ehl-i Beyt'i seviyoruz, onlar hürmetine bizi taltîf eyle, mahrûm gönderme yâ Rabbi.

Bi hürmeti Elif-lâm-Mîm. Bi hürmeti Kâf-Hâ-Yâ-Ayn-Sad-Hâ-Mîm-Ayn-Sîn-Kâf. Bi hürmeti bismillahirrahmânirrahîm. Bi kudreti bismillahirrahmânirrahîm. Bi inâyeti bismillahirrahmânirrahîm. Ve bi hürmeti Tâ-Hâ ve Yâ-Sîn ve bi hürmeti Âl-i Yâsîn ve selâmün 'ale'l-mürselîn ve âlihim velhamdülillahi rabbi'l-âlemîn. Rızâen lillah, Fâtiha!

Duâ - Aşr-ı Muharrem - 14 Ekim 1983

Yâ Rabbi! Aşr-ı Muharrem hürmetine bizleri kendine lâyık kul et. Kalblerimiz aşkınla nûrlandır, yüzlerimizi sevginle sürûrlandır. Gözlerimize ve kalblerimize nûr ver, kulaklarımıza nûr ver. Gözümüze nûr ver ki seni görmeye lâyık bir göze mâlik eyle. Kulaklarımıza nûr ver ki, yâ Rabbi, senin kelâmını işitelim ve anlayalım. Kalblerimize nûr ver ki seni sevmeye lâyık bir kalbe mâlik et bizi. Önümüzü, ardımızı, sağımızı, solumuzu, üstümüzü, altımızı nûr et, ey Nûr! Zîrâ Nûr senin ismindir ve büyük ismindir, ism-i a'zamındır.

Bizi kötülüklerden koru. Buraya uzakdan yakından gelen, bizim dersimizi dinlemek lutfunda bulunan, bu cemâatı iki cihânda azîz et. Burada toplanan halkın hayırlı isteklerini yerine getir.Nâ-murâd olanları ber-murâd et. Duâları kabûl et. Nûh'a necât verdiğin gibi bize necât ver yâ Rabbi. Âdem'e safvet verdiğin gibi bize sâfiyyet ver.İbrâhim'e halîliyyet verdiğin gibi bize halîliyyet libâsını giydir. Mûsâ Peygamber'e kelîmiyyetini verdiğin gibi bizlerin duâsını kabûl et. Kalblerimize ilhâmât-ı rabbâniyeni havâle et. Bulunduğumuz her makâm Tûr olsun yâ Rabbi.Şeytan ve kötülükler bizden dûr olsun yâ Rabbi. Îsâ aleyhisselâmın rûhâniyyetini zâhir kıl. Muhammed aleyhisselâmın muhabbetini ızhâr et yâ Rabbi. Bizleri buradan mahrûm gönderme.

Hastalara şifâ ver, derdlilere devâ ihsân et. Duâlarımızı kabûl et, bizleri memnûn eyle. Kapına geldik, senden istedik, sana lâyık değil ki bizi kapından boş çeviresin. Biz kulken bizden bir şey isteyeni boş çevirmeyiz. Sen pâdişahlar pâdişâhısın, hâşâ kapına geleni mahrûm edesin. Bin bir esmâ-yı şerîfin hürmetine duâmızı kabûl et. Aşr-ı Muharrem hürmetine duâmızı kabûl et. Aşr-ı Muharrem'de olan vukûâtlar hürmetine bizi affeyle. Hüseyn'in kânı hürmetine, Hazret-i Zeyneb'in feryâd u figânı hürmetine, Cenâb-ı Fâtıma'nın gözyaşı hürmetine duâlarımızı kabûl eyle yâ Rabbi.

Beni de kapından boş çevirme yâ Rabbi. Zâhirimi insan kıldığın gibi bâtınımı da insan kıl. Sevmediğin sıfatları benden gider. Sevdiğin sıfatlarla beni muttasıf kıl. Zelîl bir su parçasıydım, anamın rahminde hayız kanıyla kudret fırçasıyla beni yuğurdun, şekl-i insana koydun, hayat verdin, sıhhat verdin, âcizdim kuvvet verdin, çıplakdım giydirdin, açdım doyurdun, sana karşı günah işledim beni taş etmedin, rızkımı kesmedin yâ Rabbi. Beni insan getirdin, insan yaşat, insan olarak öldür, sâlihlere ilhâk eyle. Rahmetine açılan bu elleri boş çevirme yâ Rabbi. Fâtiha!

Duâ-16 Mart 1971-18 Muharrem 1391[124]

Sübhâne rabbiye'l-'aliyyi'l-a'lel Vehhâb. Elhamdülillahi Rabbi'l-'âlemîn. Ve'l-'âkıbetü li'l-müttakîn. Ve lâ 'udvâne illâ 'ale'z-zâlimîn. Ve's-salâtü ve's-selâmü 'alâ resûlinâ ve şefî'inâ ve kurretü a'yüninâ Muhammedin sallallahu 'aleyhi vesellem ve âlihî ve evlâdihî ve ezvâcihî ve ashâbihî ecma'în.

Ey istediğini istediği vakitde veren ve istediği vakitde almak kudretine mâlik bulunan, yerlerin ve semâvâtın ve ardın içinde olan, bilinen ve bilinmeyen âlemlerin Rabb'i ve Rezzâk'ı ve Mâlik'i olan Allah. Dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetine el açdık, boyun bükdük, içimizde zâtına ve cemâline âşık olanlar var, Muhammed'ine bende olup, Ehl-i beyt-i Mustafâ uğruna başını verecek âşıkân, sâdıkân, hepsi dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetinde toplandı, bu aşk meydânında bağırlarını ve göğüslerini açdılar, senden rahmet, merhamet, muhabbet bekliyorlar.

Kitâb-ı Kerîminde [125]"fezkürûnî ezkürküm" buyurdun, işte seni zikreyledik kıyâmen, yarın [126]"yevme tüble's-serâir"de, [127]"yevme yekûmü'n-nâsü li rabbi'l-'âlemîn"de cemî mahlûkât kıyâm etdiği vakitde, bizleri unutma, habîbin Muhammed'le sevişdir, civârında iskân, yed-i envereyn-i Ahmediyyeden ve yedi-i Hader-i Kerrâr'dan cümlemizi sîrâb eyleyüp, nazar-ı iltifât-ı Muhammediyye ile dilşâd eyle yâ Rabbi.

*Yâ Rab seni kûudden zikreyledik. Kitâb-ı Kerîminde, [128]"ellezîne yezkürûnallahe kıyâmen ve kuûden ve 'alâ cünûbihim" buyuruyorsun, kuûden zikreyledik, yarın yevm-i kıyâmetin şiddet ve dehşetiyle, zâlimler titreyerek, yılanlar gibi yüzlerini yere sürdüğü vakitde, âşıkân arşın gölgesinde Livâ-yı Hamd altında mesrûr olduğu anda, cemî enbiyâ azametinle, celâlinle diz çökdüğü vakitde, bizleri zikreyle, unutma, habîbin M*uhammed'e, Hüseyn'in kânı hürmetine Hüseyn'e bahşeyle Yâ Rabbi.

Yâ Rab biz seni "alâ cünûbihim" zikreyledik. Yâ Rab yarın mahşerin kapısı olan, dünyânın ahir menzili, âhiretin ilk menzili olan kabirde bizi yan üstü

---

[124] Bu duâ Tophâne'deki Kâdirîhâne'de yapılmışdır

[125] Sure-i Bakara 152

[126] Sure-i Târık 9

[127] Sure-i Mutaffifîn 6

[128] Sure-i Âl-i İmrân 191

koyacaklar, bizi lahdimizde zikreyle. Elbet ki unutmazsın, zikredeni zikredersin. Sana karşı yürüyerek gelene sen koşarak gelirsin. Sen seksen sene, yüz sene sana şirk koşanı, sana âsî olanı, bir kerre Allah demekle affedersin. Rahmetine nihâyet yok, keremin bî-pâyândır Yâ Rabbi. Biz âşıkânız, sâdıkânız, günahkârız, âsîyiz ammâ bende-i Ehl-i Beyt-i Mustafâ'yız, Hüseynîyiz, Muhammedîyiz, bizi affetmemek şânına yakışır mı, elbet ki affedeceksin. Kişi sevdiği ile haşrolur, bizi sevdiklerimizle haşr eyle yâ Rabbi.

Yâ Rab, gönüllerimizi aşkınla, şevkinle, muhabbetinle memlû, yüzlerimizi nûrunla pür-nûr, gönüllerimizi muhabbet-i Muhammediyye ile mesrûr eyle yâ Rabbi. Hakkı görecek bir göz, hakkı duyacak bir kulak, hakka gidecek bir ayak, hakkı tutacak bir el, seni sevecek bir kalb ihsân eyle yâ Rabbi. Kalbimizi zikrullah ile tathîr, ilhâmât-ı rabbâniyyeni havâle, rûhlarımızı rûh-i Muhamediyye ile âşinâ eyle. Cümlemizin âhir u âkıbetini hayreyle yâ Rabbi. Ehl-i İslâm'ı şâd eyle yâ Rabbi. Dîn ü millet vatan u devlet uğruna çalışanları iki cihânda azîz, ordumuzu ehl-i küfür üzerine gâlib eyle yâ Rabbi. Âşıkân, sâdıkân hürmetine, tâ-be-seher gözlerine hâb-ı gaflet girmeyen, senelerce senin aşkınla ciğerleri büryân, dîdeleri giryân olan âşıkân hürmetine, dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetine açılan günahsız eller hürmetine, senin huzûrunda acz ile bükülen beller hürmetine, i'lâ-yı kelimetullah için kanlarından kendilerine kefen biçen şühedânın kânı hürmetine, bâhusûs zâlime karşı el kaldıran, Cenâb-ı mahbûb-i Resûl-i Rabbü'l-âlemîn Hüseyn-i deşt-i Kerbelâ'nın rûhunu haberdâr eyle yâ Rabbi. Cümlemizden hoşnûd u râzı eyle yâ Rabbi. Şühedâ-yı Kerbelâ hürmetine bizleri burdan boş çevirme yâ Rabbi. Şekâvetimizi saâdete kalb eyle. Taklîdlerimizi tahkîke inkılâb etdirüp bizleri şâd eyle. Kendine kul, habîbine ümmet, sırât-ı müstakîmda sâbit-kadem eyle, habîbin Muhammed'e bahşeyle yâ Rabbi.

Yâ Rabbi, okunan evrâd u ezkârı, izhâr eylediğimiz aşkı, aşkımızı ve zikrullah ile dökdüğümüz terimizi mîzânına vaz eyle yâ Rabbi. Boşa çıkarma yâ Rabbi. Yâ Rabb, okunan hatemât-ı şerîfeyi ve yapılan evrâd u ezkârı, muhabbetullahı sezen kalbin acımasını ve iniltisini dahi dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetinde kabûle karîn eyleyüp bizleri şâd eyle yâ Rabbi.

Hâsıl olan ecr ü sevâbı, evvelen ve bizzât, hâce-i kâinât, hulâsa-i mevcûdât, serdefter-i mahlûkât, abdük'el-mustafâ ve resûlike'l-müctebâ, emînühü'l-muktedâ, şemsi'd-duhâ, bedri'd-dücâ, nûrü'l-verâ, fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ, resûlü's-sekaleyn, imâmü'l-harameyn, ceddü's-sıbteyn, resûlen, beşîran,

nebiyyen, ebtahiyyan, kureşiyyen, arabiyyâ ve sirâcen münîrâ olan efdalü'l-enbiyâ, resûl-i kibriyâ, mahbûb-i Hudâ, nûrun, mahbûbun, matlûbun, Muhammed Mustafâ, sallallahu teâlâ aleyhi ve sellem Efendimiz Hazretlerinin ravza-yı ıtırnâk-i Muhammediyyelerine tarafımızdan fakîrâne, dervîşâne, hediyye etmek cüretinde bulunduk, Resûlullah'ı haberdâr eyleyüp, kulluğumuzu indinde ve ind-i Pîr'de mergûb ve mahbûb eyle. Nazar-ı iltifât-ı Ahmediyyenle cümlemizi dilşâd eyle yâ Rabbi. Rûhlarımızı rûh-i Muhammedinle âşinâ eyle. Rûhlarımızı rûh-i habîbinle tanışdır, sevişdir, bizi Muhammedinden ayırma yâ Rabbi. Bir nazar-ı iltifâtı ile cümle ehl-i islâm şâd olacak, bunu biliyoruz, habîbinin muhabbetini bizlere celb eyle yâ Rabbi.

Ve sâir enbiyâ-ı izâm ve rusul-i fihâm, aleyhimü's-salâvâti ve's-selâm, ve minke ve min Nûhin ve İbrâhîme ve Mûsâ ve Îse'bni Meryem ve cemî enbiyâi ve'l-mürselîn, bâhusûs ebeveyn-i Resûlillah Cenâb-ı Hazret-i Âmine ve Abdullah radıyallahu anh, hamse-i âl-i abâ, aşere-i pür-vefâ, ashâb-ı suffa, ashâb-ı bedr, ashâb-ı uhud, ashâb-ı hendek ve şühedâ-i Kerbelâ, İmâm-ı Hasen-i Müctebâ ve İmâm-ı Hüseyn-i mazlûm-i şehîd-i Kerbelâ ve cemî şühedâ-i Kerbelâ ve muhibb-i hânedân-ı Resûlillah-i Rabbi'l-âlemîn, cemî muhibbânın rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi. Cemî ashâb u ensâr, tâbiîn, reîsü't-tâbiîn Üveys el-Karanî, Hasan-ı Basrî, Habîb-i Acemî, Marûf-i Kerhî, Süreyr-i Sakatî, Cüneyd-i Bağdâdî, Bazullahil'l-Eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir, kaddesallahu sırrahu'l-âlî Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı mukaddeselerini de haberdâr eyle yâ Rabbi. Kendilerini cümlemizden hoşnûd u râzı eyleyüp, himem-i rûhâniyyetlerini üzerlerimize sâyebân eyle Yâ Rabbi. Cenâb-ı Ahmed er-Rıfâî, Ahmed el-Bedevî, İbrâhim Düssûkî, Hasan-i Şâzelî, Sadeddin Cibâvî, Ebû Medyen Magribî, Muhyiddîn İbn Arabî, Mevlânâ Celâleddîn Rûmî, Hacı Hünkâr Velî, Hacı Bayrâm Velî, Muhammed Bahâeddîn Nakşbendî, bâhusûs huzûr-i aliyyelerinde halkabend olduğumuz, kutbü'l-ârifîn gavsü'l-vâsılîn pîr-i sânî Cenâb-ı İsmâil Rûmî kaddesallahu sırrahu'l-âlî Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı pür-fütuhlarını hoşnûd u râzı eyleyüp yapdığımız hizmeti indinde mergûb u mahbûb eyle yâ Rabbi. Himem-i pîrânı cümle ehl-i islâm üzerine sâyebân eyle yâ Rabbi. Cümle âşıkâna sâyebân eyle yâ Rabbi. Bu hankâh-ı aliyyeden güzerân eden bilcümle meşâyih-i azîzân, fukârâ-yı dervîşân, cemî turuk-i şettâ-i seniyyeden güzerân eden, meşâyih-i izâmın ervâh-ı mukaddeselerini haberdâr ve rûhâniyyetlerini bizlerden memnûn, himem-i aliyyelerini üzerimize sâyebân eyle yâ Rabbi. Bâhusûs ârif-i billah vâsıl-ı ilallah Gavsi Efendi Hazretlerinin rûhunu da haberdâr eyle yâ Rabbi. Makâmında makâm-ı irşâdda bulunan kardeşimiz Misbah'ı tûl-i ömürle, hayırlı ömürle muammer eyleyüp, feyz-i İsmâil Rûmî'den hissedâr,

Aşkî kardeşimizi dahi ismiyle müsemmâ olup, el-esmâ tenzilü min'es-semâ, zümre-i âşıkîne rehber eyle yâ Rabbi. Makâmını âlî eyle ya Rabbi. Feyzini müzdâd eyle yâ Rabbi. Uzun seneler arsa-i Pîr'de meydân-ı aşkda kendilerini perverde eyle yâ Rabbi. Vücûdlarına sıhhat ve âfiyet, dâreynde selâmet, iki cihânda azîz, habîbin Muhammed'e bahşeyleyüp, rûhâniyyet-i Abdülkâdir Geylânî ile kendilerini teyîd eyle yâ Rabbi.

Âmîn diyen dilleri iki cihânda azîz eyle. İhvânımızı iki cihânda azîz eyle. İhvânımızın her türlü müşkülâtlarını hall ü âsân eyle. Hükûmetimizi umûr-i hayriyyelerinde muvaffakun bi'l-hayr eyleyüp, Dîn-i İslâm'a hâdim, Kur`ân-ı Mübîn'e hâdim eyle, Türk büyüklerinin yüzlerini ve gönüllerini nûr-i Kur`ân ve nûr-i tevhîd-i Sübhân ile münevver eyle. Dîn ü devlet vatan u millet uğruna çalışanları iki cihânda azîz, kahraman ordumuzu ehl-i küfür üzerine galib eyle yâ Rabbi. Ehl-i İslâm'ı 99F129"ve yensurakallhü nasran azîzâ" sırrına mazhar kıl.

Yâ Rab, cemî ölmüşlere rahmet eyle, cemî muhibbâna rahmet eyle. Bizler dahi onların hâliyle hâllendikde sekerât-ı mevtimizi âsân, son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eyle. Sâhib-i hatmin ölmüşlerini ve geçmişlerini haberdâr eyleyüp rûhlarını okunan hatemât-ı şerîfeden hissedâr eyle. Bizler dahi ol hengâmede el elle, ayak ayakla, el-vedâ el-firâk dediği günde, esteîzübillah, 100F130"innellezîne kâlû rabbünallahü sümme's-tekâmû tetenezzelü aleyhimü'l-melâiketü ellâ tehâfû velâ tahzenû", müjdesiyle âşıkâna göndereceğin müjdeci meleklerinle, "Ey âşık-ı sâdık! Korkma, mahzûn olma, işte âgûş-i Resûlullah, işte âgûş-i pîrin", dediğin âşıkân zümresine bizleri idhâl eyle yâ Rabbi. Korkutma, incitme, üzme yâ Rabbi. Biz seni sevenleriz. Yâ Rab biz seni sevenleriz. İsimlerimizi defter-i uşşâkdan silme, imhâ eyleme, şekâvetimizi saâdete kalb eyleyüp iki cihânda cümlemizi azîz eyle yâ Rabbi.

Duâlarımızı Ravza-i Mutahhara'da Şebeke-i Resûlillah'da, arsa-i Kerbelâ'da Hüseyn'in kânı için dökülen gözyaşları hürmetine kabûl eyleyüp, bizleri memnûn eyle yâ Rabbi.

Rabbenâ âtinâ fi'd-dünyâ haseneten ve fi'l-âhireti haseneten ve kınâ azâbe'nnâr. Bi rahmetike yâ erhame'r-râhimîn. Rızâenlillah, el-Fâtiha!

---

[129] Sure-i Feth 3
[130] Sure-i Fussilet 30

Cümlemizi Sâlihlere İlhâk Eyle Yâ Rabbi

Eûzübillahimineşşeytânirracîm. Bismillahirrahmânirrahîm. Yâ Kâdirü Yâ Kayyûm. Yâ zü'l-celâli ve'l-ikrâm. Yâ Muhyî Yâ Mümît ve hüve Hayyun lâ yemût. Ellerimizi bârigâh-ı zât-ı ehadiyyetine ve gönüllerimizi rahmet-i zât-ı samedâniyyetine açdık, boyunlarımızı bükerek ve gözyaşlarımızı dökerek bâb-ı lutfuna geldik, bizleri kapından mahrûm gönderme yâ Rabbi.

Sen, o zât-ı ecell-i a'lâsın ki, rahmet ve merhametine nihâyet, nusret ve inâyetine hadd ve gâyet yokdur. Allah diyene cevap verirsin, senden af dileyeni affedersin, sana yürüyerek gelene, sen koşarak gelirsin. Sana duâ edene mutlakâ icâbet edersin, Allah diyeni boş çevirmezsin. Biz âciz ve günâhkâr kullarını Habîb-i edîbine bağışla ve rahmetine müstağrak eyle ya Rabbi. Bilerek veya bilmeyerek, yanılarak veya unutarak işlediğimiz günâhlarla kararan gönüllerimizi, nazar-ı rahmetin ve inâyet-i rubûbiyyetinle arındırarak, Habîb-i edîbine layık olan sâlihler, sâdıklar ve âşıklar zümresine cümlemizi ilhâk eyle yâ Rabbi.

Ey bizleri yokdan var eden, zelîl iken azîz eyleyen, ana rahminde kudretiyle insân şekline koyan, rûh veren, besleyen, el, ayak, göz, kulak veren, kalb ve kalıb bahşeyleyen, bizleri en güzel biçimde halkeyleyen ve bizlere akıl, idrâk, hayâ ve îmân ni'metlerini bahşeyleyen ve bizleri "ve lekad kerremnâ benî âdem" sırrına mazhar eyleyen yüce Rabbimiz.

Aç idik doyurdun, çıplak idik giydirdin, câhil idik öğretdin. Rızâ-yı ilâhîne vâsıl olabilmemiz için bizlere hidâyet lutfetdin. Zât-ı ehadiyyetine kul ve Habîb-i edîbine ümmet olmak şerefini bahşetdin. Bizleri zikrinden, şükründen ve fikrinden nasîbdâr eyledin. Kur'ân-ı azîmü'l-burhânında "Ey mü'min kullarım" hitâbıyla bizlere müstesnâ bir pâye verdin. Eğer inâyet-i ilâhiyyen ve hidâyet-i sübhâniyyen erişmeseydi, bizler doğru yolu kendiliğimizden bulamazdık. Bu fânî âlemde, sayamayacağımız kadar çok maddî ve ma'nevî ni'metlere bizleri mazhar eylediğin gibi, ebedî âhiret âleminde ve bâhusûs mahkeme-i kübrâda yine "Ey mü'min kullarım" hitâbıyla, huzûr-i izzetine kabûl buyururak, mahşer halkına karşı da, bu iltifâtını izhâr ve tekrâr eyle yâ Rabbi. Amel defterlerimizi sağ taraflarımızdan i'tâ buyurarak, o korkulu günde lutf u âtıfetinle bizlere imdâd, ve afv u mağfiretinle bizleri dilşâd eyle yâ Rabbi. Küfür ve dalaletlerinden dolayı yüzleri simsiyah kararan, ellerine ve ayaklarına kelepçeler ve bukağılar vurulan, rahmet ve mağfiretinden kovulan, bütün mahşer halkı arasında, peygamberler ve velîler huzûrunda, zelîl ve perîşân olan şakîler ve âsîler

gürûhundan eyleme ya Rabbi. Hesâbda bîgâne ve mîzânda dîvâne olan, yaptıkları zulüm, haksızlık ve kötülükleri hatırlayarak ellerini ısıran, saçlarını ve sakallarını yolanların düştüğü fayda vermeyen pişmanlığa bizleri düşürme ya Rabbi. Affına eren, fazl ü kereminle cennetine giren ve cemâl-i lâ yezâlini gören âşıklar ve sâdıklar zümresine bizleri ve bütün ümmet- Muhammed'i ilhâk eyle yâ Rabbi.

Âmin bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn.

Özlü Bir Duâ

Afv-ı taksîrât. Mahv-ı seyyiât. Husûl-i murâdât. Def'-i beliyyât. Kabûl-i hâcât. Kabûl-i duâ. Kabûl-i niyâz. Hayırlar fethi içün. Şerler def'i içün. Âsîler ıslâhı içün. Âşıklara vuslat. Selâmet-i hâzirûn. Selâmet-i gâibûn. El-Fâtiha!

MEÂLİ

Kusûrların afvolması için. Günâhların mahvolması için. İsteklerin hâsıl olması için. Belâların def' olması için. Dileklerin, duâların, niyâzların kabûl olması için. Hayırların feth olması için. Şerlerin def' olması için. Günâhkârların ıslâh olması için. Âşıkların vuslat bulması için. Burada hâzır olanların selâmeti için. Burada bulunmayanların selâmeti için. El-Fâtiha!

Kısa Bir Duâ

Yâ Rab! Gönlümüzden hubb-i sivâyı ihrâc et. Gönlümüzü aşkınla ve aşk-ı habîbinle ve Resûl-i Ekrem'in muhabbetiyle tezyîn eyle. Ma'nâ âleminde cemâl-i Muhammed ile bizi müşerref kıl. Öyle olduğu gibi, bîdâr iken de bizi Muhammed Mustafâ ile buluştur. Kıyâmet gününde, O'nun Livâu'l-Hamd sancağı altında bizleri cem' et. Âmîn, âmîn, âmîn. Bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn, bi hürmeti demi'l-Huseyn.

Tesbîhât ve Salavât

Bismillahirrahmânirrahîm. Lâ ilâhe illallahu el-Melikü'l-hakku'l-mübîn Muhammedü'r-resûlullahu sâdıku'l-va'du'l-emîn (11). Ente'l-Hâdî ente'l-Hakk leyse'l-Hâdî illâ Hû (11). Ente'l-Bâkî ente'l Hakk leyse'l Hâdî illâ Hû (11). Ente'l-Bâkî yâ Bâkî (11). Allah Vâhid Ehad Samed (11). Hayyu'l-Kayyûm Allah (11). Hayy Hayy Hû (11) Hû (11).

Eûzuübillahimineşşeytânirracîm. Bismillahirrahmânirrahîm. İnnallahe ve melâiketehû yusallûne 'ale'n-nebiyy yâ eyyühellezîne âmenû sallû 'aleyhi vesellimû teslîmâ. Lebbeyk.

Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin salâten tüncînâ bihâ min cemî'il ehvâli vel âfât ve takdîlenâ bihâ cemî'al hâcât ve tütahhirünâ bihâ min cemî'is seyyiât ve terfe'unâ bihâ 'ındeke a'led deracât ve tübelligunâ bihâ aksâl gâyâti min cemî'il hayrâti fil hayâti ve ba'del memat. Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin mahtelefe'l-melevân ve te'âkabe'l-'asarân ve kerrera'l-cedîdân vestakbele'l-ferkadân ve belliğ rûhahû ve ervâha ehl-i beytihî minne't-tahiyyete ve's-selâm ve bârik ve sellim 'aleyhi ve 'aleyhim kesîran kesîran kesîrâ. Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin bi 'adedi küllü dâin ve devâ ve barik ve sellim 'aleyhi ve 'aleyhim kesîran kesîran kesîrâ (3). Allahümme salli ve sellim ve bârik 'alâ habîbike Muhammedin ve 'alâ cemî'il-enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn ve 'alâ melâiketike ve'l-mukarrebîn ve 'alâ ehl-i tâ'atike ecma'îne min ehli's-semâvâti ve ehli'l aradîn ve rıdvânullâhi te'âlâ 'alâ âl-i Resûlillahi ve ashâbihî ecma'îne bi rahmetike yâ erhame'r-rahimîn. Âmîn.

Elfü elfi salâtin ve elfü elfi selâmin 'aleyke yâ Resûlallah. Elfü elfi salâtin ve elfü elfi selâmin 'aleyke yâ Habîballah. Elfü elfi salâtin ve elfü elfi selâmin 'aleyke yâ Emîne vahyillah. Ve sallallahu 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ cemî'il-enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn ve 'alâ melâiketike ve'l-mukarrebîn ve 'alâ ehl-i tâ'atike ecma'îne min ehli's-semâvâti ve ehli'l aradîn ve rıdvânullâhi te'âlâ 'alâ âl-i Resûlillahi ve ashâbihî ecma'îne bi rahmetike yâ erhame'r-rahimîn. Âmîn ve'l-hamdülillâhi rabbi'l-'âlemîn

Bir Sabah Virdi

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri "Size bir hediye versem alır mısınız, kabûl edermisiniz, hediye?" buyurdukdan sonra şu tavsiyede bulundular:

> Her sabahleyin kalkacaksınız, sabahleyin, Ramazan'da, hâric zamânda, 11 tâne "kulhüvallah" okuyacaksın, hergün, bir Fâtiha-i Şerîfe, bir Âyetelkürsî, on bir salavât-ı şerîfe vereceksin. Her gün bunu yap. Bunu evrâd edin diline. Bunun faydasını sonra görürsün, ne demek olduğunu. Size hediye olarak veriyorum. On bir İhlâs, bir Elham bir Fâtiha yani bir Elham, bir Âyetelkürsî, on bir salavât-ı şerîfe. Bildiğin salavâtları. "Allahümme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammedin ve sahbihî vesellim". Menfaatini sonra göreceksin, dünyâ ve âhiretde.

Sabah Namazından Sonra Ne Okumalıyız?

Efendi Hazretleri sabah namazından sonra Sûre-i Haşr'ın son âyetlerini okumayı ve sonra da şu tesbîhâtı yapmayı tavsiye ederlerdi:

- Lâ ilâhe illallâhu vahdehû lâ şerîkeleh lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve 'alâ külli şey'in kadîr (10 defa)
- Sübhânallâhi velhamdülillâhi ve lâ ilâhe illallâhu vallâhu ekber velâ havle velâ kuvvete illâ billâhil 'aliyyil 'azîm (10 defa)
- Sübhânallâhi ve bihamdihî sübhânallâhil 'azîm (10 defa)
- İstiğfâr (100 defa)
- Kelime-i Tevhîd (100 defa)

Efendi Hazretleri, vakti müsâit olanların sabah namazından sonra Yâsîn ve Feth sûrelerini de okumalarını tavsiye ederlerdi.

Özlü Bir Necât Duâsı

Allah îmânımızı bağışlasın. Allah kalbimizi aşk-ı Muhammed'le ziynetlendirsin. Allah yüzümüzü nûr-i Muhammed'le münevver kılsın. Âhir kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd etsin. Mahşer gününün şiddet ve dehşetinde emîn eyleyüp, Habîbi Muhammed'in sancağı altında cem' u haşr eylesin. Âmîn.

Fitne ve Fesadın Def'i İçin Bir Duâ

Tahsil çağındaki gençlerimize siyâsetden önce kiyâsete, cehâletden önce ilim, irfân ve dirâyete, asılsız ve anlamsız propaganda faaliyetinden önce hakîkate, cinâyetten önce insanlığa yakışır hayırlı ve yararlı bir mahârete, rezâletden önce şanlı tarihimize yaraşır asâlete, felâketden önce ibrete, denâatden önce şeref ve haysiyete, millet ve memleket idâresinden önce ehliyet ve liyâkate ihtiyaçları bulunduğunu telkîn ve teşvîk edecek profesörler, eğitimciler, terbiyeciler halk ve îcâd buyurarak silah yerine Allah'a sarılmalarını, uydurma kitaplar yerine Kitabullah'a bağlanmalarını, ne idüğü belirsiz düşman düzmeceleri yerine Sünnet-i Seniyye-i Muhammediyye'ye uymalarını nasîb ve müyesser eyle yâ Rab!

Bu fitne ve fesâd, bu nifâk ve şikâk, bu ayrılık ve gayrılık sönsün, ana ve babaların gözyaşları dinsin, gönüllerimiz dini ve milli birlik ve beraberlik sayesinde sevinsin ve sevişsin, barışalım, tanışalım anlaşalım. Hak ve hakikat yolunda birleşelim, elbirliği, gönül birliği ve işbirliği ile dinimizi, milletimizi, memleketimizi yüceltmeğe çalışalım. Geceyi gündüze katarak hep birlikte uğraşalım,

gerekirse din ve millet düşmanları ile yediden yetmişe hep birlikte savaşalım ve rızâ-yı ilâhiyyene ulaşalım yâ Rab!

Hayırları fetheyle, şerleri def'eyle, dîn ve millet düşmanlarını kahreyle, suçlarımızı ve günahlarımızı affeyle, müslüman Türk milletini lâyık olduğu üstün medeniyyet seviyesine ref' eyle, dosta düşmana muhtâc olmayalım, darlık ve sıkıntılar içinde kalmayalım, buhranlar arasında bunalmayalım, sonunda pişmân olacağımız işler yapmayalım, âkıbeti mechûl siyâset entrikalarına sapmayalım, birbirimizden ayrılıp kopmayalım, birbirimizi sevelim ve sayalım, karşılıklı hak ve menfaatlerimize saygı duyalım, Habîb-i Edîb-i Kibriyâ'nın izinden giden ashâb-ı kirâma uyalım, gaflet uykularından uyanalım, kîn ve ihtiras sarhoşluğundan ayılalım, kendimize gelelim, dinimizin, kitâbımızın, peygamberimizin kadrini ve kıymetini bilelim, saf ve ma'sûm müslümanları hor görmeyelim, insân olalım, gerçek müslüman olalım, îmânın ve islâmın tadına varalım yâ Rabbe'l-âlemîn.

Ey sebeblere sebeb halk ve îcâd buyuran Allah! Ey zât-ı ulûhiyyetini duâ ile davet eden kuluna icâbet buyuracağını açıkça beyan ve i'lân eden yüce Rabbimiz! Bu duâmızı okuyanlardan ve dinleyenlerden saf ve temiz bir kulunun "ÂMÎN" demesiyle müstecâb olacağına inanıyor ve bu îmân ve îkânımızla Zât-ı Kibriyâ-yı Azamet'ine yalvarıyoruz. Bu nâçiz ve fakat hâlis duâmızı lutfen ve tenezzülen kabul buyur, "müsebbibe'l-esbâb" olduğun gibi "mukallibe'l kulûbi ve'l-ebsâr" olduğuna da güvenimiz tamdır. İlm-i ezelîn ile hidâyetden nasîbi olanları da dalâletde kalacakları da hakkıyla ve lâyıkıyla bilen ancak sensin. Âsî olanları şân-ı ulûhiyyetine lâyık olan sebeblerle ıslâha, anne ve babalarına itâat ve zât-ı rubûbiyyetine ibâdet ve tâ'at sâyesinde necât ve felâha yönelt yâ Rab!

Bu risalelerimizi okuyan, okutan ve dinleyen ihvan-ı kiramı iki cihanda azîz eyle, bizi sağlığımızda af ve afiyetimiz için hayır duâ ile yâd edenleri, âhirete intikâlimizden sonra birer Fâtiha-i şerîfe ithâfıyla rûhumuzu şâd eyleyenleri, rahmetinle dilşâd eyle yâ Rab!

Habîb-i Edîb'in hürmetine bu duâmızı kabûl ve dileklerimizi makbûl eyle, dünya hayatında alelade birer garîb olan bizleri, dünyâ ve âhiretde zât-ı ulûhiyyetine karîb bulunan kulların meyânında mazhar-ı zât eyleyerek sevindir yâ Rabbe'l-âlemîn.

Sübhâne Rabbike Rabbi'l-izzeti ammâ yasıfûn ve selâmün ale'l-mürselîn ve selâmetün ale'l-mü'minîn, kabûlu'd-duâ, kabûlü'n-niyâz, bi-hürmeti Resûl-i Hâşimî ve evlâdihî ve ezvâcihî ve ashâbihî ve ensârihî ve evliyâihî ve'l-ulemâihî ve's-sâlihîn ve ale'l-melâiketi'l-mukarrebîn ve alâ ibâdillahi's-sâlihîn velhamdülillahi Rabbi'l-âlemîn. El-Fâtiha.

Özlü Bir Nusret Duâsı

Yâ Rabbi, bizi seni unutanlardan eyleme, dâimâ senin ismin dilimizde, aşkın, muhabbetin, korkun gönlümüzde olsun. Bizi mü'min getirdin, mü'min yaşatdın, mü'min öldür. Bize esâret zilletini tatdırma, düşman sillesini bize tatdırma yâ Rabbi. Azîz vatanımızı ve vatanımızı koruyanları koru. İnsanlığa, İslâmiyet'e ve Kur`ân'a hâdim olanları iki cihânda azîz et. Ve onları [131]"ve yensurakallahu nasran azîzâ" sırrına mazhar kıl. Ehl-i İslâm'ı mahrûm etme, düşmanları bize güldürme yâ Rabbi.

Özlü Bir Duâ

Yâ Rab! Bizleri nârından âzâd eyle. Sana ve sevgili Peygamberine karşı aşk ve muhabbetimizi, îmân ve îkânımızı müzdâd eyle. Lutf u kereminle, fazl u inâyetinle cümlemizi şâd eyle. Dünyevî ve uhrevî bütün müşkillerimizde bizlere imdâd eyle. Sevdiğin kullar meyânında bizleri de yâd eyle. Ümmet-i Muhammed'i ber-murâd eyle. Bizleri iki cihânda da âbâd eyle.
Bi hürmeti Tâ-Hâ ve Yâ-Sîn ve bi-izzeti Âl-i Yâ-Sîn. Ve selâmün 'ale'l-mürselîn ve'l-hamdülillahi rabbil-'âlemîn. El-Fâtiha.

Özlü Bir Duâ

Yâ Rabbi. Az verip avuç açtırma. Hayırsız çok mal verip sana ısyân ile azdırma. Hasta yatırıp "yardım" diye göz içine baktırma. Mahşerde rezîl edip ayak altında ezdirme. İbâdetlerde kusûru ve noksânı çok olsa da sana ihlâs ile inanan kullarına affın büyükdür, rahmetinden dûr eyleme. Cennete sorgusuz idhâl edilenlerden eyle. Âmîn. Ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Ve's-salâtü ve's-selâmü 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve ashâbihî ecma'în.

Sofra Duâsı ve Gülbank

Elhamdülillah zâdâllah berekât-ı Halîlullah. Elhamdülillahillezî et'amenâ ve sakânâ ve ce'alenâ mine'l-müslimîn. Ve rahmetullahi ve berekâtühû 'alâ

[131] Sure-i Feth 3

sâhibi't-ta'âmi ve'l-âkilîn. Ni'met-i Celîl bereket-i Halîl şefâ'at-i Resûl. Allahümme zid velâ tenkus bi hürmeti'l Fâtiha.

Elhamdülillah yâ Allah Elhamdülillah yâ Allah. Elhamdülillah lâ ilâhe illallah Hû, lâ ilâhe illallah Allah. Bu gitdi ganîsi gele Hakk berekâtın vere. Yensin eksilmesin taşsın dökülmesin. Kotaranlar pişirenler getirenler nûr olsun içleri dışları sürûr olsun. Gönülleri aşk-ı ilâhî ve aşk-ı Resûl ile dolsun. Yediğimiz nimet ibâdete kuvvet olsun gözümüz sırlar görsün. Üçler yediler kırklar cümle evliyâullahın himmetleri üstümüzde olsun. Devletimiz adl ile tâ kıyâmet pâyidâr olsun. Ordularımız düşmâna gâlib olsun düşmânlarımız kahr u tedmîr olsun. Ümmet-i Muhammed'in âsîleri ıslâh olsun. Hastalar şifâyâb olsun derdlilere dermân olsun âşıklar vuslat bulsun. Bi hürmeti aşk-ı ilâhî nûr-i Nebî kerem-i Alî gülbank-i Muhammedî, selâmet-i hâzırûn, selâmet-i gâibûn, üçler yediler kırklar, islâma boyun eğsin cümle ırklar, kalksın aradan derdler, dem-i evliyâullah, sırr-ı enbiyâullah bi şefâ'atihim ecma'în. Tekabbel minnâ keremi Mevlâ bi ismi zâtike yâ Allah Hû.

Sofra Duâsı ve Gülbank 16 Ocak 1981

Elhamdülillah. Eşşükrülillah. Bereket-i Halîlullah. Şefâ'at Yâ Resûlallah. Elhamdülillahillezî et'amenâ ve sakânâ ve ce'alenâ mine'l-müslimîn. Ve rahmetullahi ve berekâtühû 'alâ sâhibi't-ta'âmi ve'l-âkilîn. Ni'met-i Celîl bereket-i Halîl şefâ'at-i Resûl. Allahümme zid velâ tenkus bi hürmeti sırrı sûreti'l-Fâtiha.

Bismillahirrahmânirrahîm. Külû min tayyibâti mâ razaknâhüm veşkürû lillahi in küntüm iyyâhu ta'budûn. Külû veşrebû velâ tüsrifû innehû lâ yuhibbül müsrifîn. Sadakallahu'l-'Azîm.

Allah Allah İllallah Eyvallah. Hayırlar feth ola, şerler def ola. Bu gitdi ganîsi gele Hakk berekâtın vere. Yensin eksilmesin taşsın dökülmesin. Getirenler kotaranlar pişirenler hizmet edenler yiyenler iki cihânda azîz olsun. Yemiş olduğumuz lokmalar vücûdumuza kuvvet îmânımıza nûr aşkımıza sürûr olsun. Şeytân bizden dûr olsun. Zâlimler bizden dûr olsun. Hâinler bizden dûr olsun. Münâfıklar bizden dûr olsun. Meydânlar küşâd çerâğlar rûşen olsun. Mâni olanlar def olsun. Ehl-i islâm şâd olsun. Âsî olan ümmet-i Muhammed ıslâh olsun. Âşıklar vuslat bulsun. Cümlemiz sofra-yı Muhammed'den hissedâr ve yed-i envereyn-i Muhammediyyeden ve yed-i Hayder-i Kerrâr'dan ve yed-i Haseneynü'l-Ahseneyn'den Âb-ı Kevser'den sîrâb olsun. Ölmüşlerimize rahmet olsun. Bu

lokmayı getirenlerin keselerine Halîlullah bereketi zâhir olsun. Hânelerine seâdet olsun ve kendileri seâdet-i dâreyne makrûn olsun. Nazar-ı iltifât-ı Resûlullah ile kendileri şâd olsun. İstekler ve niyâzlar kabûl olsun. Bi hürmeti aşk-ı Mevlâ, nûr-i Nebî, kerem-i Ebû Bekir ü Ömer ü Osmân u Alî, bi izzeti İmâm-ı Hasen ve bi izzeti İmâm Huseyn, Pîrimiz Muhammed Nureddîn Cerrâhiyyü'l-Velî, üçler yediler kırklar yetmişler dört yüzler yedi yüzler, dem-i evliyâullah, sırr-ı enbiyâullah, bi şefâ'atihim ecma'în. Tekabbel minnâ, keremi Mevlâ, bi ismi zâtike yâ Allah Hû. Âfiyet Olsun!

Sofra Duâsı ve Gülbank

El-hamdü lillah. Eş-şükrü lillah. Bereket-i Halîlullah. Şefâ'at Yâ Resûllah. El-hamdülillahillezî et'amenâ ve sakânâ ve ce'alenâ mine'l-müslimîn. Ve rahmetullahi ve berekâtühû 'alâ sâhibi't-ta'âmi ve'l-âkilîn. Ni'met-i Celîl bereket-i Halîl şefâ'at-i Resûl. Allahümme zid velâ tenkus bi hürmeti sırrı sûreti'l-Fâtiha.

Allah Allah. Bu gitdi ganîsi gele, Hakk berekâtın vere. Yensin eksilmesin, taşsın dökülmesin. Yemiş olduğumuz lokmalar vücûdumuza kuvvet, îmânımıza nûr olsun. Şeytân, İblîs, bizden dûr olsun. Bu ticârethânede sâkin olanlar iki cihânda azîz olsun. Keselerine bereket, dâreynde selâmet ihsân u inâyet olsun. Sâhib-i ticârethâne İbrâhîm Halîlullah bereketiyle kendisi taltîf olsun. Âhir kelâmımız Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd olsun. İstekler, niyâzlar kabûl olsun. Bi hürmeti aşk-ı Mevlâ, nûr-i Nebî, kerem-i Ebûbekr ü Ömer ü Osmân u Alî, Pîrimiz Muhammed Nureddîn Cerrâhî, dem-i Hazret-i Pîr, tekabbel minnâ keremi Mevlâ bi ismi zâtike yâ Allah Hû. Âfiyet bâşed, âfiyet olsun, yarasın!

Sofra Duâsı ve Gülbank 19 Nisan 1980

El-hamdü lillah. Eş-şükrü lillah. Bereket-i Halîlullah. Şefâat Yâ Resûlallah. Allahümme zid velâ tenkus. Bi hürmeti sırrı sûreti'l-Fâtiha.

Allah Allah! Bu gitdi ganîsi gele. Hakk berekâtın vere. Yensin eksilmesin. Taşsın dökülmesin.
Getirenler, kotaranlar, pişirenler, yiyenler iki cihânda azîz olsun. Yemiş olduğumuz lokmalar vücûdumuza sıhhat u âfiyet, îmânımıza nûr olsun. Kötülükler bizden dûr olsun. Gönüllerden hubb-i sivâ ihrâc, gönüllerimiz aşkullah, muhabbetullah ile, muhabbet-i Resûlillah ile, muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Mustafâ ile münevver olsun. İstekler niyâzlar kabûl olsun. Yed-i envereyn-i Muhammediyyeden ve yed-i Hayder-i Kerrâr'dan, Âb-ı Kevser'den cümlemiz sîrâb olsun. Müşküllerimiz hall u âsân olsun. İstekler niyâzlar kabûl olsun. Bi hürmeti aşk-ı

Mevlâ, nûr-ı Nebî, kerem-i Ebûbekr ü Ömer ü Osman u Ali, Pîrimiz Muhammed Nûreddin Cerrâhiyyü'l-Velî, dem-i Hazret-i Pîr, tekabbel minnâ kerem-i Mevlâ, bi ismi zâtike Yâ Allah Hû.

Yemekden Sonra Okunan Segâh Hamdiyye ve Gülbank

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri tasavvufa ve tarîkat-ı aliyyenin âdâb ve evrâdına tahsîs ettiği eseri Ziynetü'l-Kulûb'da "Tekkelerde Yemeklerden Sonra okunan Hamdiyye" başlığı altında buyuruyorlar ki :

> Akşam namazı edâ edildikden sonra, dervîşân, sünnet-i seniyyeyi ihyâ için ellerini yıkarlar ve sofraya öyle otururlar. En son şeyh yani mürşid olan zât, ellerini yıkar ve o da sofraya oturur. Yemeğe evvelâ şeyh başlar, âşıkân da onu ta'kîb ederler. Yemek esnâsında, pilava kadar konuşulmaz. Bazı tekkelerde, yemekden sonra su dahî içmezler. Yemekden sonra, önce şeyh ellerini yıkar. Sofradan kalkılmadan, mürşid "eûzu-besmele" ile "Fâtiha-i Şerîfe"yi ve "Sûre-i Haşr"ın son âyetlerini okur veya hazır olanlardan birisine okumasını işâret eder. Sûre-i Haşr'ın son âyetlerinin kırâatı bittikten sonra, şu ilâhi okunur:
>
> *Allah bize lutfetti şükür elhamdülillah*
> *Ni'metine gark etti şükür elhamdülillah*
> *Hak lâ ilâhe illallah Hû lâ ilâhe illallah*
>
> *Yiyelim ni’metini analım Hazret'ini*
> *Umarız rahmetini şükür elhamdülillah*
> *Hak lâ ilâhe illallah Hû lâ ilâhe illallah*
>
> *Yok iken vâr eyledi 'arz-ı dîdâr eyledi*
> *Resûle yâr eyledi şükür elhamdülillah*
> *Hak lâ ilâhe illallah Hû lâ ilâhe illallah*
>
> *Gönderdi doğru yola kullar kulluk eyleye*
> *Hak bize kulum diye şükür elhamdülillah*
> *Hak lâ ilâhe illallah Hû lâ ilâhe illallah*
>
> *Harc edelim vârımız kurbân olsun cânımız*
> *Kur'ân'dır imâmımız şükür elhamdülillah*
> *Hak lâ ilâhe illallah Hû lâ ilâhe illallah*

Muhammed kadem basdı şefi' olmakdır kasdı
Hakk'ın sevgili dostu şükür elhamdülillah
Hak lâ ilâhe illallah Hû lâ ilâhe illallah

Ol Resûl'ün yârları cenettedir cânları
Biz severiz onları şükür elhamdülillah
Hak lâ ilâhe illallah Hû lâ ilâhe illallah

Bağdâdî'nin bu sözü kabûl eyle niyâzı
Dergâha sürdüm yüzü şükür elhamdülillah

Efendi Hazretlerinin, "sonra bu duâ okunur" diyerek kaydettikleri duâ şudur:

> Elhamdülillah zâdâllah berekât-ı Halîlullah. Elhamdülillahillezî et'amenâ ve sakânâ ve ce'alenâ mine'l-müslimîn. Ve rahmetullahi ve berekâtühû 'alâ sâhibi't-ta'âmi ve'l-âkilîn. Ni'met-i Celîl, bereket-i Halîl, şefâ'at-i Resûl. Allahümme zid ve lâ tenkus bi-hürmeti'l Fâtiha.

Efendi Hazretleri, duâdan sonra okunacak olan gülbankı da şöyle lutfetmişlerdir:

> Elhamdülillah, Allah, Elhamdülillah Yâ Allah. Elhamdülillah lâ ilâhe illallah Hû, lâ ilâhe illallah Allah. Bu gitdi ganîsi gele, Hakk berekâtın vere. Yensin eksilmesin, taşsın dökülmesin. Kotaranlar, pişirenler getirenler nûr olsun, içleri, dışları sürûr olsun. Gönülleri aşk-ı ilâhî ve aşk-ı Resûl ile dolsun. Yediğimiz ni'met ibâdete kuvvet olsun, gözümüz sırlar görsün Üçler, yediler, kırklar, cümle evliyâullahın himmetleri üstümüzde olsun. Devletimiz adl ile tâ kıyâmet pâyidâr olsun. Ordularımız düşmana gâlib olsun, düşmanlarımız kahr u tedmîr olsun. Ümmet-i Muhammed'in âsîleri ıslâh olsun. Hastalar şifâyâb, derdlere dermân olsun, âşıklar vuslat bulsun. Bi-hürmeti aşk-ı ilâhî, nûr-i Nebî, kerem-i Alî, gülbank-i Muhammedî Selâmet-i hâzırûn, selâmet-i gâibûn, üçler, yediler, kırklar, islâma boyun eğsin cümle ırklar, kalksın aradan derdler, dem-i evliyâullah, sırr-ı enbiyâullah, bi-şefâ'atihim ecma'în, vâris-i Hayder-i Kerrâr, sâkî-i aşk-ı ilâhî Pîrimiz Sultân Muhammed Nûreddin el-Cerrâhî dem-i devrânına Hû diyelim Hû. Tekabbel minnâ, kerem- i Mevlâ, Yâ Allah Hû.

Çocuğa İsim Verme Merâsimi Nasıl Yapılır?

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri yeni doğan çocuğa isim verme merâsimini şöyle tarif buyurmuşlardır:

> Çocuğun doğduğu gün veya doğumunun üçüncü yahud yedinci günü, yavruya münâsib bir isim konulur. Doğan çocuğun dedesi, babası veya hısım ve akrabâsından birisi yâhud komşulardan göğsü îmanlı ve ağzı Kur`an'lı sâlih bir mü'min, yavruyu kucağına alır, kıbleye doğru yönelir ve sünnet-i seniyye olan şu duâyı okur : "Bismillahirrahmanirrahîm. Allahümmec'alhu birren ve enbethu fi'l-islâmi nebâten hasenen". Daha sonra yavrunun sağ kulağına Ezân-ı Muhammedî okur, sol kulağına da kâmet eder. Gerek ezânı ve gerekse kâmeti alçak sesle okur, sesini fazla yükseltmez. Sonra Peygamberimiz, sebeb-i hilkat-i kâinat, aleyhi ve âlihi efdalü't-tahiyyat, Efendimize üç veya yedi kerre salât ü selâm eder ve nihâyet yavruya verilen isimle üç kerre seslenir. Bu sesleniş çocuğa âilece verilen isimle, doğumu anında verilen ve göbek adı denilen ismi birlikte tekrarlamak sûretiyle olur. Meselâ, çocuğa doğumu ânında "Nureddin" ismi verilse ve sonradan âilesi de onu "Muhammed" olarak tesmiye etseler, yavrunun kulağına, üç defa "Yâ Muhammed Nureddin" diye seslenilir.
>
> Dikkat ve ibretinize sunmak isterim ki, ismi konulurken çocuğun kulağına okunan Ezân-ı Muhammedi ile okunan kâmetin de bir namazı vardır ki, ona cenâze namazı denilir. Dikkat buyurulacak olursa, cenâze namazında ezân ve kâmet yokdur. Cenâze namazının ezân ve kâmeti, insana ismi konulurken okunandır. Bundan çıkaracağımız ders şudur. Nasıl ki, Ezân-ı Muhammedî ile kâmet arası gâyet yakın ise, yani ezân okununca hemen câmi-i şerîfe giriyor veya evimizde münferiden namaza duruyorsak, insan hayatı da bu derece kısadır, göz açıp kapayıncaya kadar gelip geçer.
>
> Bir husûsu daha hatırlatalım. Yeni doğan çocuğun sol kulağına okunan kâmetde "Kad kâmeti's-salah" ibâresi iki yerine dört defa tekrarlanacak olursa, yavrunun ümmü sıbyân denilen manevî illetden emîn olacağı eserlerde belirtilmişdir.

Rahm-i mâderden doğan etfâl-ı uşşâk-ı İlâh
'Âlem-i 'ulviyyete insân gelir insân gider
"Men 'aref" sırrına vâkıf olan ehl-i velâ
Bezm-i hâss-ı vahdete handân gelir handân gider

Çocuğa İsim Verme Merâsimi- 4 Nisan 1980

Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri, kendi eliyle islâma giren Amerikalılardan birinin yeni doğan çocuğuna isim koyması istendiğinde, önce çocuğun sağ kulağına ezân okuyup, sol kulağına da kâmet getirdikden sonra, aşağıdaki salât ü selâmları okuyup şöyle duâ buyurdular:

Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ resûlallah. Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ habîballah. Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ nûr-i arşillah. Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ seyyide'l-mürselîn. Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ imâme'l-müttakîn. Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ rahmete'l-lil-âlemîn. Ve sallallahu 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin ve sahbihî ve sellim. Allahümme tavvil 'umruhâ, allahümme nevvir sadrehâ, allahümme nevvir kalbehâ ve vessi' rızkehâ. Bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn.

Efendi Hazretleri, çocuğun babasına, çocuğa ne isim koymak istediklerini sorduklarında, adam "Biz bir isim düşünmedik" deyince, "Öyleyse biz isimini Nûr koyalım da bizden olsun" buyurdular ve üç defa "Nûr, Nûr, Nûr" diyerek bu ismi tekrar ettiler ve sonra da şu duâyı yapdılar:

İnsâniyyete hâdim ol. Gönlün nûr-i Kur`ân ile münevver olsun. Nazar-ı iltifât-ı Resûlullah ile şâd ol. Âkıbetin hayr olsun. Dünyâ ve âhiretin ma'mûr olsun. Habîb-i Edîb-i Kibriyâ'ya hâdim ol. Dört göz ile büyü. Kazâdan belâdan, kötü insanların şerlerinden, şeytanların şerlerinden hıfz u emîn ol. Aşkın ziyâde olsun. Bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn ve selâmün 'ale'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn. Fâtiha!

Cuma Duâsı

Yâ Rabbi! وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ.[132] Vemâ teşâûne illâ en yeşâallah. Sen dilemesen biz gelip burada senin huzûrunda duramazdık, senin kelâmını dinleyemezdik, Habîbine gönül veremezdik, senin mescidinde bulunamazdık. Yâ Rabbi, bizi buradan boş çevirme, bizi Habîbin Muhammed'ine bahşeyle. Âmîn.

Cuma Hutbesinin Sonundaki Duâ

Allahümmerham ümmete Muhammed. Allahümme e'izz ümmete Muhammed. Allahümme aslih ümmete Muhammed. Allahümme ferric 'an kürûbe ümmete Muhammed. Allahümmerham ümmete Muhammed. Allahümmensur men

[132] Sure-i Tekvîr 29 ve Sure-i İnsan 30

nasaraddîn vahzül men hazelel müslimîn. Allahümmensur cüyûşel müslimîn ve 'âsâkiral muvahhidîn. Vektübüs sıhhate vesselâmete vel 'afva vel 'âfiyete 'aleynâ ve 'alel huccâc vel guzât vel müsâfirîn vel mukîmîn vel hâzırîne vel gâibîn fî berrike ve bahrike ve cevvike min ümmeti Muhammedin ecma'îne Yâ Rabbe'l-âlemîn. Allahümme kahhir a'dâeneâ ve a'dâeddîn vehlikiz zâlimîne biz zâlimîn. Allahümmensur hükûmete'l-cumhûriyetel türkiyye en muvaffaku bil umûru hayriyye. Bi hürmeti seyyidil mürselîn ve âlihim. Velhamdü lillahi rabbil 'âlemîn. İbâdallah! Vettekû yevmen turce'ûne fîhi ilallah. Yevme lâ yenfe'u mâlun velâ benûn illâ men etallahe bi kalbin selîm. İnnallahe ye'muru bil 'adli vel ihsâni ve itâi zil kurbâ ve yenhâ 'anil fahşâi vel münker ve le zikrullahi ekber vallahu ya'lemu mâ tesna'ûn.

MEÂLİ

Allahım, Ümmet-i Muhammed'e merhamet eyle. Allahım, Ümmet-i Muhammed'i azîz eyle. Allahım, Ümmet-i Muhammed'i ıslâh eyle. Allahım, Ümmet-i Muhammed'i sıkıntılardan feraha çıkar. Allahım, Ümmet-i Muhammed'e merhamet eyle. Allahım, dînine yardım edenlere yardım eyle, müslümanları rezîl etmek isteyenleri rezîl eyle. Allahım, müslümanların ordularına ve muvahhidlerin askerlerine yardım eyle. Ey âlemlerin Rabbi, bize, hacılara, gâzîlere, misâfirlere, mukîm olanlara, ümmet-i Muhammed'den burada hazır olanlara, olmayanlara, karadakilere, denizdekilere, havadakilere sıhhat, selâmet, afv ve âfiyet ihsân eyle. Allahım, düşmanlarımızı ve dîn düşmanlarını kahr eyle, zâlimleri zâlimler eliyle helâk eyle. Allahım, Türkiye Cumhûriyeti hükûmetine hayırlı işlerinde muvaffak olması için yardım eyle. Peygamberlerin seyyidi Muhammed aleyhisselâm ve O'nun âli hürmetine duâlarımızı kabûl eyle. Hamd âlemlerin rabbi olan Allah'a mahsûsdur. Ey Allah'ın kulları! Allah'a döndürüleceğiniz günden korkun! O öyle bir gündür ki, o gün ne mal ne de evlad fayda eder ancak Allah'a selîm bir kalb ile gidenler kurtulur. Allah size adâleti, iyiliği ve yakınlara yardımı emrediyor, günâhları ve kötülükleri de men' ediyor. Hakk'ın zikrinden daha büyük bir şey yokdur. Muhakkak ki Allah yaptıklarınızı biliyor.

Cuma Gülbanki

Allah Allah. Evvel Allah. Âhir Allah. Zâhir Allah. Bâtın Allah. Küllün min 'indillah. Hayırlar feth ola. Şerler def' ola. 'Âsîler ıslâh ola. Mü'minler safâ bula. Nâmurâd olanlar ber-murâd ola. Nâ-şâd olanlar en kısa zamanda şâdân u handân ola. Hastalar şifâ derdliler devâ bula. Âhir ve akıbetlerimiz hayr ola. Son kelâmlarımız Kelime-i Tevhîd ve Kur`ân-ı Mecîd ola. Göçmüşlerimize

rahmet ola. Ehl-i İslâm izzet bula ve ehl-i küfr üzere gâlib ola. Ordularımız karada, denizde ve havada mansûr u muzaffer ola. Gönüllerimizden hubb-i sivâ ihrâc ola. Gönüllerimiz muhabbetullah ile dola. Kalblerimiz nûr-i Kur`ân ve nûr-i tevhîd-i Sübhân ile münevver ola. Cemî'-i Ehl-i İslâm sırr-ı tevhîd ile cem' ola bir ola birlik ola. Cum'anın sırrına cümlemiz mazhar ola. Hulûlü ile müşerref olduğumuz şehr-i rebî'ulevvel cümlemiz hakkında müteyemmen ü mübârek ola. Şefâ'at-i Resûl-i Kibriyâ'ya cümlemiz nâil ola. Yed-i envereyn-i Muhammediyye ile âb-ı kevserden cümlemiz sîrâb ola. İstekler ve niyâzlar kabûl ola. Selâmet-i hâzirûn. Selâmet-i gâibûn. Bi hürmeti aşk-ı Mevlâ nûr-i Nebî kerem-i Ebû Bekr ü Ömer ü Osmân u Alî, Gülbank-i Muhammedî, tekabbel minnâ kerem-i Mevlâ, bi ism-i zâtike yâ Allah Hû.

Sohbet Sonunda Yapılan Bir Duâ – 16 Kasım 1984 ABD

Yâ Rabbi! Bârigâh-ı ehadiyyetine el açdık, boyun bükdük. Senin kapına ilticâ edip senden bir şey isteyeni, kapından boş çevirmeyeceğini kullarına ben haber verdim. Bu sırrı gammazlık yapdım, haber verdim Yâ Rabbi kullarına. Şimdi biz senin kapına geldik, birçok şeyler istiyoruz. Bunu söylemeğe dile hâcet yok. Sen kalblerden geçen bütün efkârın hâlikısın. Sana ne hâcet lisânla takrîr-i hâl edelim. Semî', Basîr, 'Alîm, Hakîm, 'Adl, Kuddûs, Ferd, Hayyu Kayyûm sensin. Haydi lisânla da isteyelim, mâdem öyle istiyorsun.

Bizi affet. Şekâvetimizi saâdete kalb eyle. Sana giden yol üstünde ayaklarımızı sâbit-kadem et. Sana yürüyerek gidene sen koşarak gelirsin. Seni zikredeni sen zikredersin. Senin verdiğin nimetlere şükredene nimetini ziyâde kılarsın. Nimetlerine şükürler olsun. Maddî manevî nimetlerine şükürler olsun. En büyük nimetin, zât-ı ulûhiyyetine bizi kul etdin, sevgili peygamberine ümmet etdin, cümle peygamberlere îmân nasîb etdin. Biz seni tevhîd ederiz, şerîkin nazîrin yokdur, 103F133"leyse ke mislihî şey'ün", hiçbir şey senin mislin olamaz, Kâdiru Kayyûm sensin. Bir şeyi yapacak mısın, bir şeyi halk edecek misin, 104F134"izâ erâde şeyen en yekûle lehû kün fe yekûn", sen bir şeyi murâd ettiğin vakitde, "kün" dersin, o şey derhal olur, "ol" dersin, derhal olur. Öyleyse hüküm senindir, biz mahkûmuz. Sen gâlibsin biz mağlûbuz. Sen kavîsin biz zaîfiz. Sen rezzâksın biz açız. Sen hayysın biz meyyit. Bizi nûr-i tevhîd ile dirilt. Gözümüzden gaflet perdesini kaldır. Cemâlini görmeye lâyık kıl. Bizim üzerimize ağır ağır yükleri yükleme yâ Rabb! Bizim kuvvetimiz az. Biz zaîfiz Yâ

[133] Sure-i Şûrâ 11
[134] Sure-i Yâsîn 82

Rabb. Sen kavîsin Yâ Rabbi! Bizden hatâ senden 'atâ. Yalvarıyoruz. Senden istiyoruz. Bizi azîz et. Bizi 105F135"fî mak'adi sıdkin 'inde melîkin muktedir" sırrına mazhar kıl. Bize Sıddîk'ının sıddîkiyyetinden hisse ver. Ömer'in adlinden adâlet ihsân eyle. Osman'ın hayâsından, zühdünden ve Kur'ân'a hizmetinden bizi hissedâr eyle. Ali'nin ilmi hakkı için, Hayder-i Kerrâr'ın cûd ü keremi ve sehâsı hakkı için, "lâ fetâ illâ Ali lâ seyfe illâ Zülfikâr" hakkı için, bizleri Hayder-i Kerrâr ile haşr et ve mübârek ellerinden Âb-ı Kevser'den cümlemizi sîrâb et.

Âdem'in safiyyetine, Nûh'un neciyyetine, İbrâhîm'in halîliyyetine bizleri mazhar kıl. Mûsâ nebîne Tûr-i Sinâ'da hitâb etdiğin gibi, bizim vücûdumuzu bize Tûr eyle de öyle hitâb eyle. Îsâ rûhullah hakkı için, mukaddes annesi Meryem hakkı için, Hazret-i Îsâ'ya indirdiğin İncil hakkı için, İncil'de mestûr bulunan esmâ-i hüsnâ hakkı için. Ve Hazret-i Kur'ân hakkı için, esrâr-ı Kur'ân hakkı için, Kur'an'daki müteşâbihat hakkı için. Elif-Lâm-Mîm, Elif-Lâm-Mîm, Elif-Lâm-Mîm, Allahu lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyu'l-kayyûm, Ve ilâhüküm ilahün vâhid lâ ilâhe illâ hüve'r-rahmânü'r-rahîm, Elif-Lâm-Râ, Elif-Lâm-Mîm-Râ, Kâf-Hâ-Yâ-Ayn-Sad, Tâ-Hâ, Elif-Lâm-Râ, Elif-Lâm-Râ, Elif-Lâm-Râ, Hâ-Mîm, Ayn-Sîn-Kâf, Hâ-Mîm, Hâ-Mîm, Hâ-Mîm, Hâ-Mîm, Hâ-Mîm, Hâ-Mîm, Hâ-Mîm, Hâ-Mîm ve Sûretü'l-Mülk ve Sûretü'l-Fetih hürmetine, ism-i a'zamın hürmetine, habîbin Muhammed'in okuduğu Kur'ân hürmetine, bizi buradan boş çevirme yâ Rabbi. Hidâyetine mazhar kıl. Hidâyetinde dâim eyle. İbâdet ve tâatdan bizlere zevk ver. Tembelliğimizi bizden al ve gider. Fakrımızı gınâya çevir. Bizleri nazar-ı ilâhiyyene lâyık bir kalbe mâlik kıl. Dillerimizi isminle süsle. Bizi buradan boş çevirme.

Üzerimize teveccüh etmiş ve edecek, biz de içine dâhil, kazâyı, belâyı, elemleri, kederleri, musîbetleri def' ü ref' eyle yâ Rabbi. Vatanımıza bi's-sıhhati ve'l-âfiye avdet nasîb kıl. Vatanımıza selâmet ver. Vatanımızın ve milletimizin dâhilî ve hâricî düşmanlarını sana havâle etdik, kahhâr esmâna. Harb felâketinden bizleri koru yâ Rabbi. Çocukları yetîm, kadınları dul bırakma. Anneleri, babaları ağlatma. Mamûr olan şehirleri harâbeye çevirme yâ Rabbi, müsaade etme Yâ Rabbi. Fakat eğer kaderullahda harb olacak ise Yâ Rabbi ehl-i îmânı ehl-i küfr üzerine gâlib eyle. Bu topraklara hayırlı bereketler ver. Her tarafdan feleğin sademesini yiyip buraya ilticâ edip burada nefes alan şu halka hizmet eden bu devleti ilâ yevmi'l-haşrı ve'l-kârâr adl ile kâim et Yâ Rabbi. Herkesin

[135] Sure-i Kamer 55

diline, dînine, mezhebine, meşrebine hürmetkâr olan bu devleti adl ile kâim eyle ve zaferyâb eyle Yâ Rabbi.

Bizim buraya gelmemize sebeb olan, büyük masraflara katlanarak bizi buraya getiren, büyük fedâkârlıkla bizi getiren, bizi taltîf eden, iltifât eden, bizi yediren içiren, gezdiren, yatıran kaldıran şu hanımefendiyi ve şu beyefendiyi iki cihânda azîz et. Yâ Rabbi görüyorsun ki bu toplantıları, konuşduğumuz senin âyetlerini, peygamberlerinin sözlerini evliyâlarının menâkıblarını anlatıyoruz ve seni zikrediyoruz, bu yapılanlar, bunların sâyesinde oluyor, bunların servetü sâmânını helâl mal ile ed'âf u mudâ'af kıl, çoğalt ama kalblerine mala muhabbet verme. Yavrularını hayırlı ömürle muammer eyle. Ve onun büyüyüp kemâle erdiğini anasına babasına göster, o zevki onlara ver, mahrûm etme onları. Bu iki zâtın sıkıntılarını feraha tebdîl et. Hiç onlara sıkıntı verme Yâ Rabbi. Olmaz ama neyse istiyoruz biz. Sıkıntısız adam olmaz. Çünkü sıkıntı vermezse zevkli zamanın tadı bulunmaz. Terahlarını feraha tebdîl et, murâdât-ı hayriyyelerine nâil kıl. Çirkin hastalıklardan kötülüklerden, fenâlıklardan, musîbetlerden kendilerini koru. Hâfız esmân ile tecellî et, hıfz eyle.

Benim dilim olan, Allah rızâsı için bana hizmete eden kardeşim Çınar Bey'i de iki cihânda azîz et Yâ Rabbi. Her türlü felâketlerden kendisini koru. Yükselt, âlî kıl. Dünyâ ve âhiret sıkıntısı kendisine verme.

Bana hizmetde bulunanları iki cihânda azîz et, onlara da hizmet etdir Yâ Rabbi. Bu câmi-i şerîfi ben gitdikden sonra idâre edecek olan Hâfız İhsan Efendi Hazretlerini burada mihrâbında kâim, ibâdetinde dâim, irşâdında sâlim eyle Yâ Rabbi.

Yine rızâ-yı Bârî için hutbe okuyan, Faysal Bey'i, Seyyid Faysal'ı iki cihânda azîz eyle, irşâdında dâim et, sözünün tesîrini halk eyle, ecrini kat kat, ed'âf u mudâ'af eyle. Müşküllerini hall ü âsân eyle. İki cihân saâdetine nâil eyle. Resûlullah'ın iltifatına mazhar kıl. Şefâat-i Kur`ân ile taltîf et.

Beni dinlemek lutfunda bulunan sizleri, hepinizi iki cihânda azîz et Yâ Rabbi. Son kelâmımızı Kur'ân-ı Mecîd ve Kelime-i Tevhîd eyle. Îmân ile göçmek nasîb et, sâlihlere ilhâk eyle. Nârından âzâd eyle. Lutf u kereminle, ihsân u inâyetinle, cennetine dâhil kıl. Meccânen. Allahümme halaktenî meccânen ve rezaktenî meccânen vedhuli'l-cennete meccânâ. Beni sevenleri iki cihânda azîz kıl. Sevmeyenlerin de kalbine benim muhabbetimi ilkâ et.

Yâ Rabbi, benim bu cemaatimi birbirine sevdir. Aradaki nefreti, kîni, hud'ayı, hîleyi kaldır. Dillerimize sâhib kıl.

Yâ Rabbi, eğer senin dînine ve rızâna lâyık bir şey yapdımsa kabûl et. Rızâna muvâfık konuşmadımsa, hatâ yapdımsa affet Yâ Rabbi. Kasden yapmadım. Kasden yapmadım Yâ Rabbi, insanları hidâyete, insanlığa, sana davet etdim.

Duâmızı kabûl et, bizleri memnûn et Yâ Rabbi. Habîbin Muhammed hürmetine, ism-i a'zamın hürmetine, indinde mergûb ve mahbûb olan kullar hürmetine. Fâtiha!

Merhûm ve'l-mağfûr, el-muhtâc ilâ rahmeti rabbihi'l-gafûr es-seyyid eş-şeyh merhûm Râgıp Bey'in rûhu için ve kâffe-i ehl-i îmânın ervâhı için ve bizi sevip de burada bulunan ve diğer yerlerde rûhlarını teslîm eyleyen bi'l-cümle ihvân u yârânımızın ervâh-ı tayyibeleri için el-Fâtiha!

Âşıkâne Bir Duâ

Sübhâne rabbiyel 'aliyyil a'lel vehhâb. Yâ ilâhe'l-'âlemîn. Yâ hayra'n-nâsırîn. Hâlimiz sana ma'lûm. İlâhî! Kulûb-i kâsıyelerimizi aşkınla şevkinle tenvîr, habîbinin muhabbetiyle tezyîn eyle yâ Rabbi. Zâhirlerimizi şerî'at-ı garra-yı Ahmediyyenin nûruyla pürnûr, bâtınlarımızı envâr-ı Muhammed ve envâr-ı Tevhîd ile ma'mûr u âbâdan eyle yâ Rabbi. Nigâh-ı iltifât-ı ilâhiyyenle cümlemizi şâd eyle yâ Rabbi. Nazar-ı iltifât-ı Ahmed-i Muhtâr'a bizleri nâil eyle yâ Rabbi. Rûhlarımızı rûh-i Muhammed'le âşinâ eyle yâ Rabbi. Âhir u 'âkıbetimizi hayr eyle yâ Rabbi. Son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eyle yâ Rabbi. Dâimâ kalblerimize ilhâmât-ı Rabbâniyyeyi havâle eyle yâ Rabbi. Vesevâs-ı şeyâtînden cümlemizin kalbini tathîr eyle yâ Rabbi. Âhir u 'âkıbetimizi hayr eyle yâ Rabbi. Ümmet-i Muhammed'in 'usrünü yüsre tebdîl eyle yâ Rabbi. Ümmet-i Muhammed'i müzâyakadan halâs eyle yâ Rabbi. Ümmet-i Muhammed'i korkduklarından emîn, umduklarına nâil eyle yâ Rabbi. Yapılan evrâd u ezkâr okunan tevhîd-i şerîfleri, nâz u niyâzımızı, dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetinde, habîbin Ahmed resûlün Muhammed hürmetine, kabûl eyle yâ Rabbi.

Hâsıl olan sevâbı evvelen ve bizzât, hâce-i kâinât, hulâsa-i mevcûdât, ser-defter-i mahlûkât, 'abdüke'l-mustafâ ve resûlüke'l-müctebâ, emînühü'l-muktedâ, sâhibü kâbe kavseyni ev ednâ, bedrü'd-dücâ, nûrü'l-verâ, şemsü'd-duhâ, "fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ", resûlü's-sekaleyn, imâmü'l-haremeyn, ceddü's-sıbteyn, resûlen, beşîran, nebiyyen, ebtahiyyen, kureyşiyyen, 'arabiyyen,

rûhiyyen, ruhâniyyen ve "sirâcen münîrâ" olan Ahmed-i Muhtâr-ı Mustafâ, Müctebâ, Murtazâ, sâhibü'l-levhü ve'l-kalem, sâhibü'l-mi'râc, sâhibü's-seyf, zikrullah, takiyyullah, habîbullah, resûlullah, kelîmullah, melce-i fukarâ, enîs-i du'afâ, a'nî bihî Ebe'l-Kâsım Muhammedini'l- Mustafâ, "lî me'allah" sırrının şâhı, "lâilâheillallah" kelime-i tayyibesinin kâili ve mu'allimi, efdalü'l-enbiyâ, resûl-i kibriyâ, melce-i fukarâ, enîs-i du'afâ, kurratü 'aynî, fedâke ebî ve ümmî yâ Resûlallah, cümlemizin derdine dermân, kalbimize îmân, gözümüze nûr, gönlümüze sürûr, habîb-i edîbin, mahbûb-i kerîmin, ravza-i 'ıtırnâk-i Muhammediyyelerine tarafımızdan fakîrâne dervîşâne miskînâne zelîlâne hediye etmek cür'etinde bulunduk, rûh-i Resûlullah'ı haberdâr eyle yâ Rabbi. Şefâ'at-i uzmâsına bizleri nâil eyle yâ Rabbi. Dünyâda ziyâreti, âlem-i menâmda gül cemâlinin müşahedesi, âlem-i âhiretde şefâ'at-i 'uzmâsına nâil eyleyüp, bizleri tevfîkinle bu aşk meydânında cem' ettiğin gibi kıyâmet gününde, nedâmet ânında, "yevme tüble's-serâir"de, livâsı altında cümlemizi lutfunla kereminle rahmetinle haşr u cem' eyle yâ Rabbi. İltifât-ı Resûlullah'a cümlemizi nâil eyle yâ Rabbi. Yed-i envereyn-i Ahmediyyeden ve yed-i envereyni'l-şemseyni'l-kamereyni'l bedreyn İmâm-ı Hasen ve İmâm-ı Hüseyn-i mazlûm-i şehîd-i Kerbelâ ve yed-i Hayder-i Kerrâr'dan ve Cenâb-ı Fâtımatü'z-Zehrâ'dan cümlemizi sîrâb eyle yâ Rabbi. Defter-i a'mâlimizi sağ cânibimizden 'atâ eyleyüp, mîzânımızı sakîl, sırâtı berk-i hâtif gibi geçebilmeyi nasîb ü müyesser eyle yâ Rabbi. Cennetine meccânen idhâl eyle yâ Rabbi. Firdevs-i a'lâda civâr-ı Mustafâ'da cümlemizi iskân eyle yâ Rabbi. Matlab-ı a'lâ maksad-ı rânâ olan cemâlinle cümlemizi müşerref eyle yâ Rabbi. Ve sâir enbiyâ-i 'ızâm ve rusul-i fihâm,' aleyhimüs salavâti vesselâm, ve minke ve min Nûhin ve İbrâhîme ve Mûsâ ve Îse'bni Meryem ve cemî'-i enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn, ebeveyn-i Resûlillah, âl-i Resûlillah, evlâd-ı Resûlillah, ezvâc-ı Resûlillah, 'aşere-i mübeşşere, Cenâb-ı Ebâbekri's-Sıddîk, Ömerü'l-Fârûk, Osmânü'z-Zinnûreyn, Aliyye'l-Murtezâ ve bakıyye-i 'aşere-i mübeşşere ve şecere-i rıdvân ve cemî'-i ashâb u ensâr u tâbi'în ve şefâ'atkârımız Hâlid ibni Zeyd Ebâ Eyyûb el-Ensârî el-mihmandâr-ı Resûlillah, el mücâhid-i fî sebîlillah, ve sâir ashâb u ensâr, tâbi'în, tebe-i tâbi'în, ecille-i dîn-i mübîn, müfessirîn, muhaddisîn, 'ulemâ-yı 'âmilîn, pîrân-ı azîzân, dervîşân, zâkirân, âşıkân, sancakdarân, bâcıyân, eimme-i erba'a, eimme-i isnâ'aşer, on dört ma'sûm-i pâk, on yedi kemer-beste ve kutbu'l-aktâb bâzullahi'l-eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir, Seyyidinâ Ahmed er-Rıfâî, Ahmed el-Bedevî, İbrâhîm-i Düssûkî, Hasen-i Şâzelî, Sa'deddîn-i Cibâvî, Ebu Medyen Mağribî, Muhyiddîn İbn Arabî, Mevlânâ Celâleddîn Rûmî, Hacı Hünkâr Velî, Muhammed Bahâeddîn Nakşbendî, Şeyh Şabân Velî, İbrâhîm Gülşenî, Sünbül Sinân Velî, Hacı Bayrâm Velî, İsmâîl Rûmî, Yahyâ Beşiktâşî,

Merkez Muslahaddîn Velî ve huzûr-i aliyyelerinden halka-bend olduğumuz kutbü'l-ârifîn, gavsü'l-vâsılîn hâteme'l-müctehîdîn, sâhib-i mürşid-i dervîşân, sâkî-i aşk-ı ilâhî, vâris-i Hayder-i Kerrâr, Cenâb-ı Sultân Şeyh Pîr Muhammed Nûreddîn Cerrâhî kaddesallahu sırrahul tecelliyâtı fettâhî Efendimiz Hazretlerinin ervâh-ı mukaddeselerini haberdâr eyle yâ Rabbi. Himem-i aliyyelerini üzerlerimize sâyebân eyle yâ Rabbi. Tarîk-i Nûreddîn'de feyziyâb eyle yâ Rabbi. Esrâr-ı tevhîdi bizlere müşâhede ettir yâ Rabbi. İhlâsın sırrına vâkıf eyle yâ Rabbi.

Habîbin Muhammed'le rûhlarımızı tanıştır, biliştir, seviştir yâ Rabbi. Sünen-i seniyye-i Muhammed'den bizleri dûr etme yâ Rabbi. Kulluğundan bizi sürme yâ Rabbi. Kulluğundan bizi tard eyleme yâ Rabbi. Her ne kadar günâhkâr, âsî ve mücrim isek de, sana lâyık olan ibâdeti yapamıyorsak da "kul yâ ibâdiyellezîne esrefû alâ enfüsihim lâ taknetû min rahmetillah innallahe yağfiruz zünûbe cemîa innehû hüvel gafûrurrahîm" buyurdun, hiç bir zaman rahmetinden ümîdimizi kesmedik, kapından kovsan dahi gitmeyeceğiz yâ Rabbi. Habîbin Muhammed hürmetine bizi kapından İblis gibi sürme yâ Rabbi. Bizi nefsimize esîr şehvetimize uşak eyleme yâ Rabbi.

İlâhî Yâ Rabbi, ihvânımı kesîr eyle, ihvânımın her türlü müşkülâtını hall u âsân eyle, ihvânımı dü cihânda nazar-ı iltifât-ı ilâhiyyenle ve nazar-ı Ahmed-i Muhtâr ile dilşâd eyle, ihvânımı her iki cihânda her türlü kazâ vü belâ vü âlâm ü ekdârdan hıfz u emîn eyle. Cümlemizin üzerine himem-i aliyye-i Nûreddîn'i sâyebân eyle. Âhir u âkıbetimizi hayr eyle. Ümmet-i Muhammed'in hastalarına şifâ, derdlilerine devâ, borçlularına edâ, nâ-murâd olanları bermurâd, nâşâd olan ümmet-i Muhammed'i karîben şâdân u handân yâ Rabbi.

Âmîn diyen şu dilleri gurbetinle nârına yakma, nârından âzâd eyle yâ Rabbi. İltifât-ı ilâhiyyenle tecellî eyleyüp cümlemize rahmet nazarınla nazar eyleyüp affınla dilşâd eyle yâ Rabbi. Huccâc-ı müslimîne selâmetler atâ eyle yâ Rabbi. Ümmet-i Muhammed'in âsîlerini ıslâh eyle yâ Rabbi. Ümmet-i Muhammed'in âsîlerini ıslâh eyle yâ Rabbi. Münâfıkları ve İslâm düşmânlarını kahr u tedmîr eyle yâ Rabbi. Hükûmet-i cumhûriyyemizi dîn-i İslâm'a hâdim eyle yâ Rabbi. Türk büyüklerinin kalblerini nûr-i Kur`ân, nûr-i tevhîd-i Sübhân ile ma'mûr eyle ve nazar-ı Ahmediyyenle şâd eyle ve yüzlerini ve kalblerini nazar-ı Ahmed-i Muhtâr ile tenvîr ve tezyîn eyle. Kalblerini İslâm'a çevir. Cümlemizi sırât-ı müstakîm üzerinde sâbit-kadem eyle yâ Rabbi. Ümmet-i Muhammed'i küffâr-ı hâkisâr üzerine gâlib eyle yâ Rabbi. Ümmet-i Muhammed'i her hâlde

gâlib eyle yâ Rabbi. Ümmet-i Muhammed hakkında kâfirlerin ve münâfıkların kurduğu hîle ve desâisi kendi başlarına ma'kûs eyle ve cemiyyetlerini darmadağın eyle yâ Rabbi. Esmâ-yı ilâhiyyen hürmetine, süver-i Sübhâniyyen hürmetine, lâilâheillallah izzetine, Hüseyn'in kânı hürmetine, bizleri kâfire ve zalemeye pâyimâl etme yâ Rabbi. Şu belde-i mukaddeseyi ilâ yevmü'l-haşrı ve'l-karâr Ehl-i İslâm elinde pâyidâr eyle yâ Rabbi. Ordumuzu dâimâ mansûr u muzaffer eyle yâ Rabbi. Duâlarımızı ravza-yı mutahharada edilen duâlara ilhâk ile müstecâb eyle yâ Rabbi. Şebeke-i Hüseyn'de edilen duâlara ilhâl ile müstecâb eyle yâ Rabbi. Arafat'daki ârifler hürmetine, Safâ'da safâya erenler hürmetine, Merve'de mürüvvet bulanlar hürmetine duâmızı kabûl eyle yâ Rabbi. Mazlûmlar ve ma'sûmlar hürmetine duâmızı kabûl eyle yâ Rabbi. Dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetine açılan günâhsız eller hürmetine ve senin aşkınla bükülen beller hürmetine, senin yolunda dökülen kanlar hürmetine, terler hürmetine duâmızı kabûl eyle yâ Rabbi. Bizi mağfûrîn zümresine ilhâk eyleyüp mü'min olarak öldür, sâlihlere ilhâk eyle yâ Rabbi. Buradan dağılmadan cümlemizi mağfûrîn zümresine ilhâk eyle ve cümlemizi affınla şâd eyle yâ Rabbi. Bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn ve bi hürmeti âl-i Yâsîn ve selâmün 'ale'l-müreselîn ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-'alemîn. Rızâen lillah ve rızâi Resûlillah ve rızâi ricâlullah bi sırrı Nûreddîn, el-Fâtiha!

Habîb-i Kibriyâ'yı Vesîle Kılarak Yapılan Bir Duâ

Yerin göğün sâhibi olan ulu Allah! Habîbin Ahmed'e salât ile bizim kalblerimizi ferahlandır. Habîbin hürmetine, her işimizi kolay eyle. Mahbûbun hürmetine sıkıntılarımızı gider. O'na olan muhabbetin hürmetine bizi gamdan halâs eyle. Habîbine olan aşkın hürmetine, günahlarımızı affet. O'nun sana olan muhabbeti hürmetine bizi borçlarımızdan kurtar. O'nun yüzü hürmetine kötü ahlâk ve akîdelerimizi ıslâh eyle. Habîbin izzeti hürmetine tövbelerimizi kabûl et, aşk u niyâzımızdan Habîbini haberdâr eyle, yüzümüzün karasını sil. O'na olan muhabbetin hürmetine, düşmanlarımıza gâlib eyle. Habîbine olan ikrâmın hürmetine, lisânımızın mâlâyanîyi, gıybeti, bühtânı, sebbi ve senin rızân olmayan her türlü akvâli temizle. Habîbinin rûhaniyyetini ve himmetini bizimle beraber eyleyip, her türlü dehşetden ve vahşetden bizleri emîn kıl. Habîbin izzetine ve devletine ve O'nun heybeti hürmetine, garîbliğimize merhamet eyle. Habîbin nûru ile önümüzü, ardımızı, sağımızı ve solumuzu ve âhiret ile dünyâ hayâtımızda, mevtimizde bizi zulmetden, azâbdan kurtararak, nûr-ı Muhammedî ile yüzlerimizi ve kalblerimizi, zâhir ve bâtınlarımızı tenvîr ve tezyîn eyle. Bizleri, kıyâmetin şiddet ve dehşetinde, kafa içinde güneşin harâreti ile beyinlerin kaynadığı o şiddetli günde, Habîbinin sancağı altında cem eyleyip, arşın gölgesinde

sâlihler, âşıklar, sâdıklarla beraber cem ve haşr eyle. Habîbine eylediğin salât hürmetine, mîzânda defter-i a'mâlimizi sağ tarafımızdan atâ eyleyip, mîzânımızın hayır kefesini sakîl kılarak bizi mesrûr ve [136]" ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ " zümresine ilhâk eyle. Ölmüşlerimize rahmet, hayatda olanlarımıza selâmet, gurbetde bulunanlarımıza vatana avdet nasîb eyle. Her türlü felâketlerden cümlemizi halâs eyle.

Duâ 22 Mart 1980

Sübhâne rabbiyel-'aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. Sübhâne rabbiyel-'aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. Sübhâne rabbiyel-'aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. [137]El-hamdü lillahi rabbi'l-'âlemîn. [138]Ve'l-'âkıbetü lil müttakîn. Velâ 'udvâne illâ 'ale'z-zâlimîn. Ve ennallahe lâ yudî'u ecra'l-muhsinîn. Ve ce'alnâ minellezîne [139]lâ havfün 'aleyhim velâhüm yahzenûn. Ve ce'alnâ minellezîne [140]tecrî min tahtihimül enhâru fî cennâtin na'îm. Ve'tînâ bin nazari ilâ vechike'l-kerîm. Ve şeffî' fînâ seyyide'l mürselîn. Verham emvâtenâ ve emvâte'l-müslimîn. Vahtimlenâ minke bi hayrin ecma'îne yâ rabbe'l-'âlemîn. Allahümme nevvir kulûbenâ. Allahümme nevvir vücûhenâ. Allahümme'şrah sudûrenâ. Yâ Nûre'n-nûr! [141]İhdine's-sırâta'l-müstakîm. Sırâta'llezîne en'amte 'aleyhim gayri'l-ma'dûbi 'aleyhim vele'd-dâllîn. Âmîne yâ Mû'în.

[142]Rabbenâ la tüziğ kulûbena ba'de iz hedeytenâ ve heblenâ min lendünke rahme, inneke ente'l-vehhâb. [143]Rabbenâ inneke câmi'u'n-nâsi li yevmin lâ raybe fîh, innallâhe lâ yuhlifu'l-mî'âd. [144]Rabbenağfirlî ve li vâlideyye ve lil mü'minîne yevme yekûmü'l-hisâb. Allahümme aslıh ümmete Muhammed. Allahümme ferric 'an kürûbe ümmete Muhammed. Allahümm'erham ümmete Muhammed. Allahümm'ensur men nasaraddîn vahzül men hazele'l-müslimîn. Allahümm'ensur cüyûşe'l-müslîmîne ve 'âsâkire'l-muvahhidîn. Ve'ktübü's-sıhhate ve's-selâmete ve'l-'afva ve'l-'âfiyete 'aleynâ ve 'ale'l-huccâci ve'l guzâti ve'l-müsâfirîn ve'l mukîmîn ve'l-hâzırîn ve'l-gâibîn, fî berrike ve bahrike ve cevvike min ümmeti Muhammedin ecma'îne yâ rabbe'l- 'âlemîn.

---

[136] Sure-i Abese 39
[137] Sure-i Fâtiha 2
[138] Sure-i Kasas 83
[139] Sure-i Yûnus 62
[140] Sure-i Yûnus 9
[141] Sure-i Fâtiha 6
[142] Sure-i Âl-i İmrân 8
[143] Sure-i Âl-i İmrân 9
[144] Sure-i İbrahim 41

Allahümme yâ settâru yâ settâru yâ celîlü yâ cebbâru yâ mukallibe'l-kulûbü ve'l-ebsâr yâ müdebbire'l-leylü ve'n-nehâr. Ve'şrah sudûrenâ ve nevvir kubûrenâ. Ve'şrah sudûrenâ ve nevvir 'uyûnenâ. Yâ mukallibe'l-kulûbu ve'l-ebsâr, sebbit kulûbenâ 'alâ muhabbetik, sebbit kulûbenâ 'alâ dînik. Bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn ve âlîhim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-'âlemîn.
El-Fâtiha.

Duâ 1 Nisan 1980

Allahümme rabbenâ yâ rabbenâ tekabbel minnâ inneke ente's-semî'u'l-'alîm. Ve tüb 'aleynâ yâ mevlânâ inneke ente't-tevvâbü'r-rahîm. Vehdinî ve vehdinâ ilâ hakkı ve ilâ tarîkin müstakîm. Bi bereketi'l-hatmi'l-Kur`âni'l-Azîm. Ve bi hürmeti Habîbike'l-Kerîm. Va'fü 'annâ yâ kerîm va'fü 'annâ yâ rahîm. Vağfirlenâ zünûbenâ bi fadlike ve keremike yâ ekreme'l-ekremîne ve yâ erhame'r-râhimîn.

Yâ Rabb! Okunan menkıbe-i vilâdet-i Ahmediyyeyi ve esnâsında getirilen ta'zîmât u tekrîmâtımızı ve salavât-ı şerîfelerimizi ve okunan Kur`ân-ı Mübîn'i ve hatm-i şerîfi ve okunan tevhîdi dergâh-ı mecd-i ulûhiyyetinde "fe tekabbelehâ rabbuhâ bi kabûlin hasen" sırrına mazhar eyle Yâ Rabbi.

Hâsıl olan ecr ü sevâbı, ol seyyidü'l-kevneyn, resûlü's-sekaleyn, imâmü'l-haremeyn, ceddü's-sıbteyn, resûlen, beşîran, nebiyyen, ebtahiyyen, kureyşiyyen, arabiyyâ ve sirâcen münîrâ olan Habîb-i Edîbinin ravza-i 'ıtrnâk-i Muhammediyyelerine hediye etmek cür'etinde bulunduk, Rabbim sen îsâl eyleyip rûh-i Seyyidü'l-enâm'ı cümlemizden hoşnûd u râzı, âlem-i dünyâda ziyâreti, âlem-i ma'nâda gül cemâlinin müşahedesi, âlem-i âhiretde şefâ'at-i uzmâsına bizleri nâil eyleyüp cümlemizi şâd eyle yâ Rabbi. Çeşme-i füyûzât-ı Muhammediye'den cümlemizi sîrâb, nazar-ı iltifât-ı Ahmediyyenle cümlemizi nârından âzâd eyle yâ Rabbi.

Ve sâir enbiyâ-i 'ızâm ve rusul-i fihâm, 'aleyhimüs salavâtü'r-Rahmân ve minke ve min Nûhin ve İbrâhîme ve Mûsâ ve Îse'bni Meryem ve cemî'-i enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn, hamse-i âl-i abâ, 'aşere-i pür vefâ, ashâb-ı suffa, ashâb-ı bedr, ashâb-ı uhud, ashâb-ı hendek ve şühedâ-i Kerbelâ, ve cemî'-i ashâb u ensâr, tâbiîn, tebe-i tâbiîn, ecille-i dîn-i mübîn, eimme-i isnâ-aşer, on dört masûm-i pâk, eimme-i erbaa, hâssaten hayru't-tâbiîn Üveys el-Karanî, Hasenü'l-Basrî, Habîb-i A'cemî, Dâvûd-i Tâî, Ma'rûf-i Kerhî, Süreyr-i Sakatî, Cüneyd-i Bağdâdî, Bazullahi'l-Eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir, Seyyidinâ

Ahmed er-Rıfâî, Ahmed el-Bedevî, İbrâhîm-i Düssûkî, Hasen-i Şâzelî, Sadeddîn-i Cibâvî, Ebu'l-Medyen-i Mağribî, Muhyiddîn ibn Arabi, Mevlânâ Celâleddîn Rûmî, Hacı Hünkâr-ı Velî, Muhammed Bahâeddin Nakşibendî, Şeyh Şa'bân-ı Velî, İbrâhim Gülşenî, Sünbül Sinân Velî, Hacı Bayrâm-ı Velî, Mahmûd Azîz Hüdâyî, Seyyid Yahyâ Şirvânî, Pir Muhammed Molla-yı Erzincânî, Cemâl-i Halvetî, hâssaten kutbü'l-ârifîn, gavsül-vâsılîn, hâteme'l-müctehidîn Sultân Muhammed Nûreddîn Cerrâhî kaddesallahu sırrahu'l-fettâhî ve cemî pîrânın ervâh-ı kudsiyyelerine vâsıl eyle yâ Rabbi.

Ve cemî turuk-i şettâ-yı seniyyeden güzerân eden meşâyih-i azîzân, fukarâ-yı dervîşân, âşıkân, nâşidan, sancaktarân, bâcıyân, ashâb-ı birr ü ihsânın, mine'l-megârib ile'l-meşârik tahte't-türâb kâffeten âmme cemî ehl-i tevhîde garka-i garîk rahmet eyle yâ Rabbi.

Hâssaten bundan bir müddet evvel, ircıî emrine muhâtab bulunarak rûh-i azîzini Melekü'l-mevt vâsıtasıyla zât-ı ilâhiyyene teslîm eyleyen merhûm Mehmed kulunun rûhuna hediyye eyeledik, vâsıl eyle yâ Rabbi. Zeyneb kuluna hediyye eyledik, vâsıl eyle yâ Rabbi. İdris kulun rûhuna hediyye eyledik, vâsıl eyle yâ Rabbi. Makâmlarını cennet, menzillerini mübârek eyle yâ Rabbi. Derecâtlarını âlî eyle yâ Rabbi. Hatm-i şerîfden hâsıl olan melâike-i kirâm hazerâtını salavât ile ve istiğfâr ile onlara musallat eyleyüp cümlesini nârından âzâd, civâr-ı Mustafânda iskân, nazar-ı iltifât-ı ilâhiyyene lâyık eyle yâ Rabbi.

Bizler dahi erhûmların hâli ile hâllendikde, sekerât-ı mevtimizi âsân, son kelâmımızı ol kelime-i tayyibe-i münciye-i mübâreke ki buyurun, "eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhû ve resûluh" diyerek, "Allah Allah" diyerek cümlemize hüsn-i hâtime nasîb ü müyesser eyle yâ Rabbi. Ölümün şiddetinden, kabrin vahşetinden, mahşerin dehşetinden, cehennemin nârından, mîzânda âvâre olmakdan, defterler okunurken günahlarımız meydâna çıkıp enbiyâ ve evliyâ huzûrunda rezîl rüsvây olmakdan, yakalarımız zebânîlerin eline verilmekden, nâra atılmakdan cümlemizi hıfz u emîn, habîbin Muhammedine bahş eyleyerek, fazl u kereminle cennât-ı âliyâtına dâhil, civâr-ı Mustafânda cümlemizi iskân eyle yâ Rabbi.

Ehl-i İslâm'ın usrunu yüsre tebdîl eyle yâ Rabbi. Ehl-i İslâm'ı bu müzâyakadan halâs eyle yâ Rabbi. Ehl-i İslâm'a tevfîkini refîk eyle yâ Rabbi. Cümlemizin ahlâk-ı zemîmelerini ahlâk-ı Kur`âniyyeye tahvîl eyle yâ Rabbi. Habîbin Muhammed hürmetine cümlemizi nârından âzâd eyle yâ Rabbi. Şekâvetmizi

saâdete kalbeyle yâ Rabbi. Tâatına mahkûm eyle yâ Rabbi. Tâatından zevk alan zümre-i uşşâka dâhil eyle yâ Rabbi. Duâlarımızı kabûl eyleyüp bizleri memnûn eyle yâ Rabbi. Beytullahına helâl lokma ile ve helâl para ile gitmek nasîb ü müyesser eyle. Gidenlere tekrar gitmek, gitmeyenlere ahd-i karîbde Beyt-i Muazzama'nı tavâf eylemek, Huzûr-ı Nebî'ye vararak, "es-salâtü ve's-selâmu aleyke yâ Resûlallah" diyerek, gözyaşı dökmeyi nasîb ü müyesser eyleyüp, şefâat-ı Resûlullah'a nâil eyle yâ Rabbi. Duâlarımızı müstecâb eyle yâ Rabbi. Ehl-i İslâm'ı azîz eyle yâ Rabbi. Cümlemizi şuradan dağılmadan mağfûrîn zümresine ilhâk eyle yâ Rabbi. Nârından âzâd eyle yâ Rabbi. Duâlarımızı kabûl eyleyüp bizleri memnûn eyle yâ Rabbi. Evlâdlarımız Dîn-i İslâm'da hâdim eyle yâ Rabbi. Evlâdlarımızın gönüllerini nûr-ı Kur`ân ile münevver eyle yâ Rabbi.

Bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn, bi hürmeti Âl-i Yâsîn. Ve selâmün ale'l-mürselîne ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Kabûl-i niyâz, El-Fâtiha! Sâhib-i mevlidin geçmişlerinden âlem-i bâkîye göçenlerin ve sizlerin ve bizlerin ümmehât ü ceddâd, akrabâ ü taallukâtımızdan, cümle âşıkânın rûhları için ve kâffe-i ehl-i îmânın ervâhı için, El-Fâtiha! Kabûl-i duâ, El-Fâtiha! Takabbel minnâ kerem-i Mevlâ bi ismi zâtike yâ Allah Hû.

Gülbank 2 Nisan 1980

Eûzübillahimineşşeytânirracîm. Bismillâhirrahmânirrahîm.
وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ[145].

Azameti Hudâ-râ tekbîr. Allahu ekber Allahu ekber Lâ ilâhe illallah hüvallahu ekber Allahu ekber ve lillahi'l-hamd. Essalâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ Resûlallah. Essalâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ Habîballah. Essalâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ seyyide'l-evvelîne ve'l-âhirîn. Ve selâmün 'ale'l-mürselîn. Ve'l-hamdülillahi Rabbi'l-'âlemîn. Allah Allah Allah Allah Allah Allah. Nasrun minallahi ve fethun karîb ve beşşiri'l-mü'minîn. Evvel Allah. Âhir Allah. Zâhir Allah. Bâtın Allah. Settâr Allah. Gaffâr Allah. Kâdir Allah. Hayırlar feth ola. Şerler def' ola. Mü'minler şâd ola. Meydanlar küşâd ola. Gönüllerden hubb-i sivâ ihrâc ola. Gönüller aşkullah, muhabbetullah ile münevver ola. Ahlâk-ı zemîmelerimiz ahlâk-ı Kur`âniyyeye tahvîl ola. Lutf-i ilâhiyyen kerem-i sübhâniyyen semâdan nüzûl eyleyüp âşıkların şâd ola. İstekler niyâzlar kabûl ola. Bi hürmet-i 'aşk-ı Mevlâ, Nûr-i Nebî, Kerem-i Ebûbekr ü Ömer ü Osmân u Alî, bi hürmeti imâm-ı

[145] Sure-i Zümer 75

Hasenü'l-Müctebâ ve bi hürmeti İmâm-ı Hüseyn-i Şâh-ı Şehîd-i Kerbelâ. Ve bi 'izzeti Fâtıma binti'r-Resûl ve Hayru'n-nisâ Hadîcete'l-Kübrâ, tekabbel minnâ kerem-i Mevlâ bi ism-i zâtike Yâ Allah Hû. Es-selâmü 'aleyküm.

Bir Zikir Meclisinin Sonunda Okunan Gülbank

Eûzübillahimineşşeytânirracîm. Bismillâhirrahmânirrahîm.
وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ[146]

Azameti Hudâ-râ tekbîr. Allahu ekber Allahu ekber lâ ilâhe illallah hüvallahu ekber Allahu ekber ve lillahi'l-hamd. Essalâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ Resûlallah. Essalâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ Habîballah. Essalâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ seyyide'l-evvelîne ve'l-âhirîn. Ve selâmün 'ale'l-mürselîn. Ve'l-hamdülillahi Rabbi'l-'âlemîn.

Allah Allah Allah Allah Allah Allah Nasrun minallahi ve fethun karîb ve beşşiri'l-mü'minîne yâ Muhammed. Evvel Allah, Âhir Allah, Zâhir Allah, Bâtın Allah. Küllün min 'indillah. Hayırlar feth ola. Şerler def' ola. Mü'minler şâd ola. 'Âsî olan ümmet-i Muhammed ıslâh ola. Selâmet-i hâzirûn. Selâmet-i gâibûn. Aşkımız, tâ'atımız ziyâde ola. İstekler, niyâzlar kabûl ola. Ahlâk-ı zemîmelerimiz ahlâk-ı Kur`âniyyeye tahvîl ü tebdîl ola. Gönüllerimizden hubb-i sivâ ihrâc, Gönüllerimiz aşkullah, muhabbetullah, muhabbet-i Resûlullah, muhabbet-i Ehl-i Beyt-i Mustafâ, envâr-ı Kur`ân, envâr-ı tevhîd-i Sübhân ile ma'mûr ola. Âhir kelâmımız Kur`ân-ı Mecîd ve Kelime-i Tevhîd ola Şekâvetimiz se'âdete kalb ola. Ahlâk-ı zemîmelerimiz, ahlâk-ı Muhammediyye'ye tahvîl ü tebdîl ola. Her tarafda nûr-i ilâhî zâhir ola. 'Âşıkân vuslat-ı zât ola, vuslat-ı cemâl ola, vuslat-ı se'âdet ve necât ola. İstekler, niyâzlar kabûl ola. Bi hürmeti 'aşk-ı ilâhî nûr-i Nebî kerem-i Alî gülbank-i Muhammedî. Üçler, yediler, kırklar, yetmişler, dörtyüzler, yediyüzler, Medîne velîleri, Mekke velîleri, Şam-Bağdad Velîleri, Horasan velîleri, Rûm velîleri, Magrib velîleri, himem-i rûhaniyyetleri üzerimizde ola. Bu memleket ilâ yevmi'l-haşri ve'l-karâr 'adl ile kâim insâniyyete hizmetde dâim ola. Dîn-i İslâm'a hâdim olanlar iki cihânda azîz ola. İstekler niyâzlar kabûl ola. Bi hürmeti 'aşk-ı Mevlâ, nûr-i Nebî, kerem-i Ebûbekr ü Ömer ü Osmân u Alî, Pîrimiz Muhammed Nûreddin Cerrâhî. Meded Yâ Nûreddin! Himmet Yâ Nûreddin! Devlet Yâ Nûreddin! Meded Yâ Abdülkâdir! Meded Yâ Ebu'l-'alemeyn! Meded Yâ Ebu'n-nesebeyn! Meded Yâ Ebu'l-'ayneyn! Tekabbel minnâ kerem-i Mevlâ bi ism-i zâtike Yâ Allah Hû. Es-selâmü 'aleyküm.

[146] Sure-i Zümer 75

Bir Gülbank

Nasrun minallahi ve fethun karîb ve beşşiri'l-mü'minîne yâ Muhammed. Allah Allah Allah Allah Allah Allah. Evvel Allah, Âhir Allah, Zâhir Allah, Bâtın Allah. Küllün min indillah. Vemâ teşâûne illâ en yeşâallah. Fezkûrullahe le'alleküm tüflihûn. Yâ eyyühellezîne âmenuzkurullahe zikran kesîrâ ve sebbihûhu bükraten ve asîlâ. Gönüllerden hubb-i sivâ ihrâc ola. Gönüller aşkullah ve muhabbetullah ile münevver ola. İlâhsızlar kahr ola. İnsâniyyete hâdim olanlar pâyidâr ola, adl ile kâim ola. "Ve yensurekallahu nasran azîzâ" sırrı ile dâim ola. Gönüller murâdın bula. Âşıklar vuslat bula. İstekler ve niyâzlar kabûl ola. Yüzlerimize nûr, gönüllerimize sürûr ola. Bi hürmeti aşk-ı Mevlâ, nûr-i Nebî, kerem-i Ebû Bekr ü Ömer ü Osmân u Alî, Pîrimiz Muhammed Nûreddin Cerrâhîyyü Velî, Dem-i Hazret-i Pîr, tekabbel minnâ kerem-i Mevlâ, bi ism-i zâtike yâ Allah Hû.

Duâ 5 Nisan 1980[147]

Yâ Rabbi sen bizi yokdan vâr etdin. Bize a'zâ-yı tâmme verdin. Göz verdin gösterdin. Kulak verdin işitdirdin. Beyin verdin düşündürdün. Ayak verdin yürütdün. El verdin tutdurdun, yazdırdın, yapdırdın. San'atları, güzellikleri hep sen zuhûra getirtdin. Bizim gözümüzün nûrunu alma, en büyük nimetinin bir tânesi görmemizdir. Yâ Rabbi biz mahdûd görmeyelim, eşyâyı altı cihetinden görelim. Hak ve hakîkate erelim. Bu âlemden cennetine girelim. Bu âlemden senin cemâlini görelim. Kulluğumuzu bize bildir. Kulluğumuzu bize bildir ve bizi oldur. Cemâlinle güldür. Celâlinden bizi koru. Kalblerimizi nûr-i îmân ile münevver kıl. Senin muhabbetin olmayan kalb, Şeytan evidir. Seni seven kalb, senin beytindir.

[147] Mürşid-i Azîzim Muzaffer Efendi Hazretleri, bu duâyı, İslâm'ı neşr etmek üzere gitdikleri Amerika'da Pierre Elliot'un daveti üzerine ziyâret etdikleri ve talebelerine hitâben uzun bir konuşma yapdıkları bir okulda yapmışlardı. Efendi Hazretleri konuşmasında, gerek âyât-ı enfüsiyyeden gerek âyât-ı âfâkiyyeden bahsederek insanın bunlara bakarak Allah'ı bilmesi gerekdiğini, yine Allah'ın insanoğluna bahşetdiği nimetlerden bahsedip insanın Allah'a dâimâ şükretmesi gerekdiğini yani kulluğunun gereklerini yerine getirmesi lâzım geldiğini söyleyip, dinleyenleri Allah'a davet etdikden sonra, "bir de duâ edelim" buyurdular ve dinleyenlerin hidâyeti için bu duâyı yapdılar. Aynı zamanda çok kıymetli bir ders mâhiyetindeki bu duâdan sonra da şöyle buyurdular: "Konuşduklarımız bir tarafa, bu duâ kâfî geldi zannederim. Duâ edince, Allah'dan alasıya kadar isterim ben. Alasıya kadar isterim ve alırım da. Kapıdan kovsa bile gitmem, isterim. Ben bir arsız dilenciyim, alıncaya kadar isterim". Nitekim de Efendi Hazretlerinin irşâdı ve duâsı ile pek çokları İslâm ile müşerref oldular.

Yâ Rabbi, bu mektebde okuyanların zihinlerini aç. Bu mektebde okuyanları feyzyâb et. Bizi burda buluşdurduğun gibi, insanlığı felâketden kurtarmakda bizleri birleşdir. Harb korkularından bizi koru, bütün beşeri koru. Eğer bu korkunç hâdise olacaksa, mutlakâ inananları gâlib et.

Biz sana karşı günah etdik, sen bizim rızkımızı kesmedin. Sana karşı isyân etdik, bizi taş kılmadın, taş etmedin, toprak etmedin. Dâimâ lutfunla, kereminle, ihsânınla bizlere muâmele etdin. Bu âlemde bizi, seni bilen ve seni sevenlerden etdiğin gibi, ebedî âlemde de seni sevenlerin arasına bizi cem et.

Bulaşıcı, kötü hastalıklardan bizi koru. Çünkü derd bizden devâ sendendir. Hatâ bizden atâ sendendir. Günah bizden afüv sendendir. Sana yürüyerek gidene, sen koşarak gelirsin. Seni zikredeni sen zikredersin. Yüzlerimize nûr, gönüllerimize sürûr ver. Seni zikredecek bir dile bizi mâlik kıl. Seni sevecek bir gönüle sâhib kıl. Duâlarımızı kabûl et.

Ben bu cemâatdan râzı oldum Yâ Rabbi, sen de râzı ol. Onları da benden râzı kıl. Onların hepsinin âilelerine, analarına babalarına, hısım akrabâlarına, sıhhat âfiyet, güzellikler ver. Bu mektebde okutan hocalar ve okuyan talebeleri iki cihânda azîz et ve birbirlerini sevdir, birbirlerinden nefret etdirme.

Mr. Piyer'i makâmında âlî kıl ve insanlara hizmet şerefini bahşet. Feyzini çoğalt. Evladlarını kendisine muhabbetli kıl. Çünkü bu talebelerin manevî babası budur. Anne baba insanı âlem-i ulvîden alır, âlem-i süflîye getirir, hocalar ve mürşidler insanları süfliyyâtdan alır, ulviyyâta götürür.

Kalblerimiz sana karşı şu anda kırık ve mahzûn. Bu mahzûniyyet muhabbetimizdendir. Gözlerimiz yaşlı. Bu yaş da gene sana muhabbetimizdendir. Muhabbetle de gözyaşı dökülür, yâ Rabbi biliyorsun, bu gözyaşını veren sensin gene. Senin dergâhına el açdık ve bunları senden istedik, biz kulken kapımıza geleni boş çevirmeyiz, semâvâtın ve ardın, her şeyin sâhibi, mâliki sensin, hâşâ ki bizi kapından boş çeviresin.

O Mahbûb'un muhabbetini bunların kalbine ver. Onları şâd eyle. Duâmızı kabûl et. Bizi kapından mahzûn gönderme. İsteğimiz budur. Tevrat, İncil, Zebûr, Kur`ân hürmetine. Âdem Safiyy, Nûh Neciyy, İbrâhim Halîl, Mûsâ Kelîm, Îsâ Rûh, Muhammed Resûlullah hürmetine, Hazret-i Meryem'in iffeti, ırzı hürmetine, tenhâlarda senin aşkınla dökülen gözyaşı hürmetine, sabahlara

karşı senin aşkınla ağlayan âşıklar hürmetine, seni sevenler hürmetine, senin sevdiklerin hürmetine, duâmızı kabûl et, bizi mahzûn etme.

Âmîn, bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn. Rızâenlillah el-Fâtiha.

Duâ - Tevfîk ve Şefâat Talebi -26 Aralık 1980

Yâ Rabbi, biz nefsimize zebûn olduk. Senin tevfîkin refîk olmazsa hiç bir kimse nefsine galebe çalamaz yâ Rab, tevfîkini refîk et. Nigâh-ı iltifât-ı Muhammediyyene nâil kıl. Peygamberimizin rahmet ve şefkat ve sevgisini bizleri lâyık kıl. Memleketimize selâmet, sulh u sükûn ihsân u inâyet buyur. Şekâvetlerimizi, habîbin Muhammed hürmetine, saâdete kalbeyle. Ahlâk-ı zemîmelerimizi ahlâk-ı Kur`âniyyeye tahvîl ü tebdil eyle.

ÎZÂH

Efendi Hazretlerinin bütün duâları gibi bu duâsı da yalnız duâ değil aynı zamanda bir ders mâhiyetindedir. Şimdi bu özlü duâdaki hikmetleri îzâh etmeye çalışalım.

Nefsine esîr olan bir kimsenin içinde bulunduğu batakdan çıkması ancak ve ancak Hakk'ın inâyetine ve lutfuna bağlıdır. Kendi başına yapabileceği bir şey değildir bu. Zîrâ nefs-i emmâre yedi başlı bir ejderhâ gibidir, kimse onu kendi başına mağlûb edemez. Muhakkak Hakk'ın yardımını, lutfunu istemek, gece gündüz bunun için yalvarmak lâzımdır Allah'a. Yine hiç kimse Resûl-i Ekrem'in şefaati olmadan, kendisini kurtaramaz. Herkes O'nun şefâatine, O'nun irşâdına, O'nun lutfuna muhtâcdır. O'nunla arası iyi olmayan Allah'la arayı iyi edemez. O'nun izinden gitmeyen, Allah'a giden yolu bulamaz. O'nun rızâsını almayan, Allah'ın rızâsına eremez. O'nun muhabbetine nâil olmayan, Allah'ın muhabbetine nâil olamaz. İlle O bizi ümmetliğe kabûl edecek. İlle o bizi sevecek. İlle o bizden râzı olacak. Yoksa bir adamın yerden göğe kadar ibâdeti olsa, alnı ve dizleri secdede çürüse, faydası yokdur, kendisini kurtaramaz o.

Nefs-i emmâreden kurtulmakla da iş bitmez. İnsan ahlâkını düzeltmeli, özünü de insan etmelidir. Peki bu nasıl olacak? Pek müşkil bir işdir bu. Kötü ahlâkı bırakmak, Kur`ân ahlâkına bürünmek kolay iş mi? İnsan bir ömür boyu uğraşsa, kendi başına yapamaz bunu. Yine Allah'ın inâyetine ve Resûlullah'ın şefâatine muhtâcdır. Bu da öyle kolaylıkla elde edilecek bir şey değil. O'nun vârisi olan bir zât-ı akdesin yani kâmil bir mürşidin himmetiyle olur bu iş ancak.

Duâ – 23 Ekim 1981[148]

Yâ Rabbi, ben bu şehrin halkını çok sevdim, sen de bunları sev. Ve bu şehrin halkının kalblerine tecellî et. Kalblerini hidâyetinle ve muhabbetinle doldur. Senin nimetini yiyip de seni inkâr edenlere hidâyet et. Kalblerinde hayırlı murâdâtı olan zevâtın murâdlarını ver. Uzak diyarlardan geldik, bu zevât bizi misâfir etdi, bizi memnûn etdi, sen bu şehrin halkından memnûn ol Yâ Rabbi. Bizi kötülerle karşılaşdırma. Dâimâ iyilerle düşüp kaldır. Verdiğin nimetlerin kadr u kıymetini bildir. Bizi hastalıklardan, çirkin hâllerden koru. Sevdiklerini bu halka sevdir. Yerdiklerini bu halka yerdir. Bu halkın, bu şehrin halkının yüzlerine nûr ver. Ve kalblerine nûr ver. Fuâdlarına sürûr ver. Senin râzı olduğun işlerde bu halkı kullan. Topraklarına bereket ver. Tahsîl-i ulûm edenlerinin zekâlarına keskinlik ver. Gözleri ibretli olanlardan et. Kulakları yalnız hakkı işitsin, hak kelâmı. Dilleriyle seni zikretsinler. Gönülleriyle seni sevsinler. Herkesin dînine, itikâdına, ibâdetine, hürriyyet veren bu hükûmeti kıyâmet gününe kadar adâlet ile kâim kıl. Harb kötü bir şey, iyi bir şey değildir harb ve mamûr olan beldelerin harâbiyyetine, insanların ölümüne ve sakat kalmasına ve yavruların yetîm kalmasına sebeb olur. Böyle bir çirkin hâdise olacak olursa, inanan, îmân eden mü'minleri inanmayanlar üzerine gâlib et. Bu devletin ordularına, karada, denizde, havada yardım et, mansûr et, muzaffer et. Bizi dinlemek lutfunda bulunan bu kardeşleri mü'min olarak yaşat, mü'min olarak öldür ve sâlihlere ilhâk eyle. Duâlarımızı kabûl et. Âsîleri ıslâh eyle. Günahkârları affet. Hastalara şifâ ver. Sevdiklerinden ayrı olanları kavuşdur. Duâlarımızı kabûl et. Sen duâları işidirsin. Bizim kalblermizi görürsün. Her şeye haberdâr olan sensin. Bizim kapımıza gelen, bizden bir şey isteyen kimseyi biz kapımızdan boş çevirmiyoruz. Biz insanken böyle yapıyoruz. Sen Allah'sın enin kapına geleni boş çevirmezsin. Senden isteyeni sen mahrûm etmezsin. Bizi kapından mahrûm gönderme. Âmîn, bi hürmeti seyyidi'l-mürselîn. Ve âlihim ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn. Fâtihâ!

Duâ 23 Ekim 1981[149]

Afv-ı taksîrât. Mahv-ı seyyiât. Husûl-i murâdât. Def'-i beliyyât. Kabûl-i hâcât. Kabûl-i duâ. Kabûl-i niyâz. Hayırlar fethi için. Şerler def'i için. Hastalar şifâsı için. Beliyyeler def ü ref'i için.

---

[148] Efendi Hazretlerinin 1981 senesinde Amerika'nın Santa Fe şehrinde kendisini dinleyen topluluk için yapdığı duâdır

[149] Efendi Hazretleri bu duâyı Cuma Namazından sonra îrâd buyurmuşlardır

Ordularımızın karada ve denizde ve havada muzafferiyyeti için. Ehl-i islâmın şâd, âsî olan Ümmet-i Muhammed'in ıslâhı için. Âşıklara vuslat, yevm-i Cuma mübârek bâd, el-Fâtiha!

Duâ 15 Kasım 1981

Ey yerlerin ve göklerin yaradıcısı olan Allah! Ey semâyı, göğü yıldızlarla süsleyen, güneşi ziyâlandıran, ayı nûrlandıran, karanlık kalbleri aşkıyla nûrlandıran Allah! Kapına geldik, boynumuzu bükdük, gözlerimiz yaşlı, gönlümüz, kalbimiz, başlı, derdli. Yüzümüzün karasına nazar etme, günahlarımıza bakma, kalblerimizin yarasına nazar et. Her derdin devâsı senden, seni inkâr edenleri dahi mahrûm etmezsin. İlâhi sofranı açmışsın, senin bu sofrandan seni inkâr edenler de, seni ikrâr edenler de bu nimetlerden nimetlenmekde.

Bizi aşkınla nûrlandır ve bizi aşkınla doyur ve bizi aşkınla kandır. Zîrâ senin aşkın bir şarab gibidir, üzüm suyundan olan şarabı içen sarhoş olur, ayılır, senin aşkınla sarhoş olan bir daha ayılmaz. Ancak senin cemâlini görerek ayılır. Bize aşkından sun. Bizi aşkınla sarhoş et. Bu sarhoşlukdan ayılmayalım. Seni her yerde görelim. Zîrâ nereye bakarsak sana bakarız. Senin istiâb etmediğin yer yok. Her yeri çeviren sensin. Âşık kullarını, senin yolunda gözyaşı döken âşıklarını kapından mahrûm mu edeceksin. Şu anda nice insanlar uykuda. Fakat âşıkların uyumadı. O uyuyanlar için de duâ ediyorlar. Onların kalblerini uyar. Onları da aşkından nasîbdâr et. Onlar da aşkını tatsınlar. O vakit iki cihânın zevkine erişecekler, senin sevdiklerinle görüşecekler, seninle buluşacaklar ve bu muhabbetle ebedî saadete erecekler.

Yâ Rab! Allahım! Bizi kapından boş çevirme. Sevdiklerin hürmetine, sabahlara kadar uyumayan senin aşkınla gözyaşı döken âşıkların hürmetine. Bizi senden ayrıma. Sen bize bizden yakınsın, bizi de kendine yaklaştır. İstiyoruz Yâ Rabbi. Seksen sene seni inkâr eden bir kere Allah dese ona dahi cevâb verirsin. Biz seni sevenlerdeniz. Bu sevmek kudretini sen bize verdin. Sen bizi sevmeseydin biz seni sevemezdik ve sana yaklaşamazdık yâ Rab. Bizi mahrûm etme. Yalvarıyoruz, gözyaşı döküyoruz. İsteğimiz budur yâ Rab. Rızânı bekliyoruz, keremini gözlüyoruz, ihsânını özlüyoruz. Âmin.

Hatim Duâsı -18 Temmuz 1982[150]

Sübhâne rabbiye'l-aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. Sübhâne rabbiye'l-aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. Sübhâne rabbiye'l-aliyyi'l-a'le'l-vehhâb. Bismillahirrahmânirrahîm. Ferdün Hayyun Kayyûm Hakemün Adlün Kuddûs. Ve aneti'l-vücûhi lil Hayyu'l-Kayyûm. Ve ilâhüküm ilâhün vâhid lâ ilâhe illâ hüve'r-rahmânü'r-rahîm. Elif-Lâm-Mîm. Allahu lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyu'l-kayyûm hürmetine, Kâf-Hâ-Yâ-Ayn-Sad, Tâ-Sîn-Mîm, Hâ-Mîm, Ayn-Sîn-Kâf izzetine, sırr-ı Sûre-i Âl-i İmrân, hüsn-i vech-i Yûsuf-i Ken'ân hürmetine, tâ-be-seher gözlerine hâb-ı gaflet girmeyen aşk-ı ilâhî ile ciğerleri püryân, dîdeleri giryân olan âşıklar hürmetine, meydân-ı muhârebelerde i'lâ-yı kelimetullah için düşman ile çekişen ve kendilerine kanlarından kefen biçen şühedâ hürmetine, esrâr-ı Bismillahirrahmânirrahîm hürmetine, cemâl-i, celâl-i, heybet-i Bismillahirrahmânirrahîm hürmetine, yetîmler, mazlûmlar hürmetine, Habîb-i Edîb'in Mahbûb-ı Kerîm'in ile konuşduğun doksan bin kelimâtdaki bulunan esrâr-ı ilâhiyyen hürmetine, Kelime-i Tevhîd izzetine, Kelime-i Şehâdet hürmetine, Tevrat, Zebûr, İncîl, Kur`ân hürmetine, iki yüz yirmi dört bin peygamber hürmetine, Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi vesellemin kıldığı namazlar, tutduğu oruçlar, okuduğu Kur`ânlar hürmetine, etdiği tesbîhât hürmetine, düşman ile çekişip Ceng-i Uhud'da şehîd düşen dişi hürmetine, "El-ataş, el-ataş" diyerek yalvaran ve Kerbelâ'da âh u enîn eden Ehl-i Beyt-i Mustafâ hürmetine, ve Hüseyn'in kânı hürmetine, işbu tilâvet olunan hatemât-ı şerîfeleri, ma'a'l-kusûr ve'l-küsûr, kabûle karîn eyle Yâ Rabbi.

Hâsıl olan ecr ü sevâbı, ol Seyyidü'l-Kevneyn Resûlü's-sekaleyn, İmâmü'l-Haremeyn, rahmeten-lil-âlemîn, abdüke'l-mustafâ ve resûlike'l-müctebâ, emînühü'l-muktedâ, şemsi'd-duhâ, bedri'd-dücâ, nûru'l-verâ, fe kâne kâbe kavseyni ev ednâ, Resûlü's-sekaleyn, İmâmü'l-Haremeyn, Ceddü'l-Sıbteyn, resûlen, beşîran, nebiyyen, ebtahiyyen, kureşiyyen, arabî ve sirâcen münîrâ olan, sebeb-i hilkat-i âlem, mefhar-ı benî-âdem, Habîb-i Hudâ, Şefî'-i Rûz-i Cezâ, Sâhib-i Makâm-ı Mahmûd, semâda ve İncil'de ismi Ahmed, Kur`ân-ı Azîm'de Muhammed, yarın yevme tüble's-serâirde ismi Mahmûd olan, Hamîd, Hâmid, Muhammed, Ahmed, Hâmid, Hamîd ve Mustafâ, Müctebâ, Mürtezâ, Efendimiz

[150] Efendi Hazretleri bu duâyı, Bayezid Câmi-i Şerîfinde 1982 senesi Ramazan-ı Şerîfinin 26. gününde yani gecesi Kadir Gecesi olarak kabûl edilen günde, o güne kadar okunan hatm-i şerîflerin duâsı olarak, diğer bütün duâları gibi, irticâlen îrâd buyurmuşlardır. Efendi Hazretlerinin bütün duâları gibi bu da mücerred bir duâ olmayıp aynı zamanda bir ders mâhiyetindedir. Kıymetini bilenlere ne mutlu!

Hazretlerinin ravza-i ıtrnâk-i Muhammediyyelerine tarafımızdan fakîrâne, dervîşâne, miskînâne, hediyye etmek cüretinde bulunduk, Rabbim sen îsâl eyleyip Rûh-i Seyyidü'l-Enâm'ı cümlemizden hoşnûd u râzı, âlem-i dünyâda ziyâreti, âlem-i ma'nâda gül-cemâlinin müşâhedesi ve iltifâtına ve yevmü'l-kıyâme ve yevmü'n-nedâmede cemî enbiyâ o günün şiddet ve dehşetiyle diz-bağları sökülüp, diz çökerek "nefsî nefsî" dediği vakitde, ol Ahmedü Mahmûdu Muhammed Mustafâ, "Hasan'ım, Hüseyn'im, Fâtıme'm, Rukiyye'm, Ümmü Gülsüm'üm, Kâsım'ım, fedâdır, Hasan'ım, Hüseyn'im fedâdır, ille ümmetî ille ümmetî" diyerek feryâd u figân etdiğinde, taraf-ı Hakk'dan, "Habîbim Ahmed Resûlüm Yâ Muhammed", sallallahu aleyhi vesellem, "irfa' re'sek, mübârek başını secdeden kaldır, şefâatin makbûl, sözün kabûldür, sana Kitâb-ı Kerîmimde, [151] وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى âyetiyle, seni râzı kılıncaya kadar sana ümmetini bahşedeceğim demiş idim, vaadim var idi, ümmetini sana bağışladım, al cennete götür" dediği zümreye bizleri dâhil eyleyip, Habîbin Muhammed'in nazar-ı iltifât-ı Ahmediyyesiyle cümlemizi dilşâd, rûh-ı Muhammedî ile cümlemizi biliştirip, seviştirip, kavuşturup, nazar-ı iltifât-ı Muhammediyye ile bizleri dâhil-i cennet, mazhar-ı zât eyle Yâ Rabbi. Çeşme-i füyûzât-ı Muhammediyye'den sîrâb eyle Yâ Rabbi. Rûhâniyyet-i Muhammediyye'yi üzerimize sâyebân ve cümlemizden hoşnûd u râzı eyleyip, cemî Ümmet-i Muhammed'i Habîbinin şefâatiyle şâd eyle Yâ Rabbi.

Âşıkânın muvâcehe-i Resûl penceresine varıp, "Es-salâtü ve's-selâmü aleyke yâ Resûlallah, Es-salâtü ve's-selâmü aleyke yâ Habîblallah, Es-salâtü ve's-selâmü aleyke yâ Seyyide'l-evvelîne ve'l-âhirîn" diyerek, âh u enîn ederek, gözyaşları dökerek, "Şefâat Yâ Nebiyyallah" diye yalvararak, şefâatine nâil olan ve iltifât-ı Muhamediyye'ye sâhib olan zümreye bizleri dâhil eyle Yâ Rabbi.

Ve sâir enbiyâ-i izâm ve rusul-i fihâm aleyhimü's-salavâti'r-rahmân ve minke ve min Nûhin ve İbrâhîme ve Mûsâ ve Îse'bni Meryem ve cemî' enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn, Hamse-i Âl-i Abâ, Aşere-i Pür-vefâ, Ashâb-ı Suffa, Ashâb-ı Bedir, Ashâb-ı Uhud, Ashâb-ı Hendek ve Şühedâ-i Kerbelâ, bâhusûs ol Yâr-ı Gâr-ı Refîk kâtili'l-kefereti ve'z-zındîk el-mülakkabü bi'l-atîk, emîri'l-mü'minîn, Seyyidinâ Ebâbekir Sıddîk Efendimiz Hazretlerinin rûhâniyyetini haberdâr eyleyip bizlerden hoşnûd u râzı eyle Yâ Rabbi. Ol Abdü'l-Vehhâb, mücavirü'l-minberi ve'l-mihrâb, el-mezkûrü fi'l-kitâb, fâtih-i İran,

[151] Sure-i Duhâ 5

fâtih-i Suriye, fâtih-i Kudüs, fâtih-i Mısır, Fâtih-i Rûm, üç aylık yoldan ordularına, "Yâ Sâriye el-cebel!" diyerek kerâmetini izhâr eyleyen, emîre'l-mü'minîn, imâme'l-müttakîn, Seyyidinâ Ömer ibnü'l-Hattâb radıyallahu teâlâ anh Efendimiz Hazretlerinin rûh-ı pâk-i münevverlerini haberdâr eyleyip, bu millete destegîr eyleyip, adâletini bu millet üzerine kâim eyle Yâ Rabbi. Ol Abdü'l-Mennân, sâhibü'l-hayâu ve'l-îmân, eş-şehîdü f'i hâli's-sıyâm fî şehri Ramazân hîne tilâveti'l-Kur`ân, "Yâ Osmân-ı Sâlih, bana duâ ediyor musun?" diyerek, iltifât-ı Resûlullah'a nâil olan, zinnûreyn, emîrü'l-mü'minîn, Osmân ibn Affân radıyallahu teâlâ anh Efendimiz Hazretlerinin dahi rûhlarını haberdâr eyleyip, cümlemize destegîr eyle Yâ Rabbi. Ol garîk-i bahr-i belâ, Fâtih-i Hayber, Sâkî-i Kevser, Zevc-i Fâtimeti'z-Zehrî, vârisi ulûmü'n-Nebî, ve kâle'n-nebiyyü sallallahu aleyhi vesellem fî hadîsihî, "ene medînetü's-sıdk, Ebâbekr bâbuhâ ve ene medînetü'l-adl Ömer bâbuhâ ve ene medînetü'l-hayâ Osmân bâbuhâ ve ene medînetü'l-ilm ve Ali bâbuhâ" hadîsleriyle, ve aynı zamanda "Yâ Ali, ente seyyidü'l-Arab ene seyyidü'l-âlem" ve hakkında nice yüzlerce ehâdis-i nebeviyye îrâd olunan Esedullah Alî, Sâkî-i Kevser, Aliyyin radıyyin sahiyyin vefiyy, emîrü'l-mü'minîn Alî ibn Ebî Tâlib radıyallahu teâlâ anh Efendimiz Hazretlerinin rûh-ı pür-futuhlarını haberdâr eyleyip cümlemize destegîr eyle Yâ Rabbi.

"Yâ Fâtıme, enti bid'atin minnî" hadîsi kadr-i vâlâsı ilân buyurulan, Cenâb-ı Fâtımetü'z-Zehrâ Hayrü'n-nisâ ve Ümmü'l-mü'minîn Hadîcete'l-Kübrâ Hayru'n-nisâ ve sâir ezvâc-ı tâhirât, ümmü'l-mü'minîn efendilerimizin rûh-ı pür-futuhlarını haberdâr eyleyip bu millete kendilerini şefî' eyle Yâ Rabbi, destegîr eyle.

Yâ Rabbi. Kadınlarımızın kalblerine, merhamet-i Fâtımetü'z-Zehrâ'yı ilkâ eyle. Annelerimizin kalblerine, Cenâb-ı Hadîcette'l-Kübrâ'nın muhabbetini ilkâ eyle. Hazret-i Osmân'ın hayâsını bu millete ikrâm eyle. Ömer'in adâletiyle bu milleti şâd eyle. Sıddîk'ın sıdd3ıkiyyetiyle bu milleti kemâle erdirip vâsıl-ı dîdâr eyle.

Ve sâir ashâb u ensâr, bâhusûs şefâatkânımız, Mihmandâr-ı Resûlillah, el-mücâhidü fî sebîlillah, Hâlid ibn Zeyd Ebâ Eyyûb el-Ensârî ve nefeanallahu bi şefâatihi Efendimiz Hazretlerinin ve sâir ashâb u ensâr, bu beldenin fethi için gelip beş sene İstanbul'u muhâsara eyleyen ve İstanbul'un muhâsarasında bulunup da şehîd ve gâzî olan diğer ashâb u guzâtın ve şühedânın rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Hayru't-Tâbiîn Üveys el-Karanî, Reîsü't-Tâbiîn Hasenü'l-Basrî, Habîb-i Acemî, Rabîa-i Adeviyye, Dâvûd-i Tâî, Marûf-i Kerhî, Süreyr-i Sakatî, Cüneyd-i

Bağdâdî, Bazullahi'l-Eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir, Ebü'l-Alemeyn Seyyidinâ Ahmed er-Rıfâî, Ahmed el-Bedevî, İbrâhim ed-Düssûkî, Hasen Şâzelî, Sadeddîn Cibâvî, Ebü'l-Medyen Magribî, Muhyiddîn İbn Arabî, Mevlânâ Celâleddîn Rûmî, Hacı Hünkâr Velî, Muhammed Bahâaddîn Nakşibendî, Şeyh Şabân Velî, İbrâhim Gülşenî, Sünbül Sinân Velî, Hacı Bayram Velî, Mahmûd Azîz Hüdâyî, Pîr Muhammed Nûru'l-Halvetî, Ömerü'l-Halvetî, Cemâl-i Halvetî, İsmâil-i Rûmî, Hasan Hüsâmeddîn Uşşâkî, Burhâneddîn Cihângirî, Ahmed Tuğrânî, Kutbü'l-ârifîn, Gavsü'l-vâsılîn, Hâteme'l-müctehîdin, Cenâb-ı Sultân Muhammed Nûreddîn Cerrâhî kaddesallahu sırrahu't-tecelliyâtü'l-fettâhî Efendimiz Hazretlerinin rûh-ı pür-futûhlarını haberdar eyleyip, rûhâniyyetlerini bu milletin üzerine sâyebân eyle Yâ Rabbi.

Hâssaten, bu beldenin fethi kendisine müyesser olan, Ebü'l Feth ve'l-Megâzî Sultân Muhammed Hân-ı Gâzî ve kâle'n-nebiyyü sallallahu aleyhi vesellem, "le tuftahanne'l-Kostantiniyyye ve le ni'me'l-emîru emîruhâ, ve le ni'me'l-ceyş zâlike'l-ceyş", sadaka Resûlullah, "Kostantiniyye her hâlde feth olunacakdır, Kostantiniyye'yi feth eden emîr ne kadar güzel emîrdir, onun ne güzel askerleri vardır" diyerek milletimizi ve bizim idârecilerimizi ve kumandanlarımızı Resûlullah medh etmişdir, Yâ Rabbi hâssaten Muhammed Hân-ı Gâzî Hazretlerinin rûhlarını haberdâr eyle. İstanbul'un manevî fâtihi bulunan Akşemseddîn kaddesa sırrahu's-sâmî Efendimiz Hazretlerinin dahi rûhlarına vâsıl eyle. Bu beldenin fethi için kanlarını canlarını esirgemeyen bilcümle guzât-ı müslimînin ve şühedâ-i müslimîn ve mü'minînin rûhlarını haberdâr eyel Yâ Rabbi.

Hâssaten bu câmî'-i lâmi'in bânîsi ve bu câmi'-i şerîfden güzerân eden eimme, hutebâ, müezzinîn, kayyımîn ve sâir cemâatından irtihâl-i dâr-ı bekâ edenlerin ve bu kubbe altında bir kerre Allah diyenlerin mine'l-megârib ile'l-meşârık tahte't-türâb kâffeten âmme cemî' ehl-i tevhîde garka-i garîk rahmet eyle Yâ Rabbi. Kabirleri dümdüz olmuş, taşları kırılmış, nesilleri münkatı' olmuş, kendilerine bir Fâtiha okuyacak kimsesi kalmamış olan garîblerin dahi rûhlarını şu sofra-i Kur`âniyyeden hissedâr eyle Yâ Rabbi.

Hâssaten beş hatm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı hâssaten eş-şeyh esseyyid Fahreddîn Efendi Hazretlerinin, merhûm ve mağfûr el-muhtâc ilâ rahmeti rabbihi'l-gafûr Hacı İzzet Efendi'nin, Hacı Osman Efendi'nin, Hacı İdrîs Efendi'nin, Hacı Âdem Efendi'nin, Dervîş Sâlih Efendi'nin, Recâî Bey'in, Sebilci Hüseyin Efendi'nin, Abdülkâdir Memişoğlu'nun, Hasan Memişoğlu'nun, Abdurrahmân Memişoğlu'nun, Hacı Boşnak Mehmed Efendi'nin, Hacı Lütfü

Efendi'nin, Hacı Ali Efendi'nin, Bekir Bey'in, Ferid Bey'in, Enver Bey'in, Vâlide Sultân Rukıyye Hanım'ın, Fatma Hanım'ın, Behiyye Hanım'ın, Havva Hanım'ın ve bu âileden olup da isimleri defter-i îmânda mukayyed bulunan ve sohbet-i Kur`ân'a muntazır bulunan bilcümle ehl-i îmânın rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Diğer iki hatm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı Şeyh Fahreddîn Efendi'nin, Ahmed Efendi'nin, Osman Efendi'nin, Sıdkı Efendi'nin, Hacı Hâfız Ali Efendi'nin, Hacı Lütfü Efendi'nin, Abdullah Bey'in, Hüseyin Efendi'nin, Mekkî Efendi'nin, Şükran Hanım'ın, Nâciye Hanım'ın, Asiye Hanım'ın, Zehrâ Hanım'ın, kendileri defter-i îmânda mukayyed bulunup isimleri buraya kaydolunmayan ehl-i îmânın rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Diğer iki hatm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı es-seyyid eş- şeyh Fahreddîn Efendi Hazretlerinin, Fehmi Efendi'nin, Muhsin Efendi'nin, Orhan Efendi'nin, Şükrü Efendi'nin, Ahmed Mekkî, Yûsuf, İbrâhim, Hüsâmeddîn, Zehrâ, Hafîze ve İsmet Hanımların ve isimleri burada mukayyed bulunmayıp defter-i îmânda mukayyed bulunan ehl-i îmânın rûhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Diğer yedi hatm-i şerîfden hâsıl olan ecr ü sevâbı kutbü'l-ârifîn gavsü'l-vâsılîn hâteme'l-müctehidîn sâkî-i aşk-ı ilâhî vâris-i Hayder-i Kerrâr Cenâb-ı Pîr Destgîr Muhammed Nûreddîn Cerrâhî kaddesallahu sırrahu'l-fettâhî Efendimizin, Süleyman Veliyyüddîne'l-Hafî, Hüsâmeddîn Türâbiyyü'l-Merdî, Sertarîkzâde Sertarîk Mehmed Efendi Hazretlerinin kaddese sırrah, Yahyâ-i Şerâfeddîn-i Moravî, Yûnus-ı Musulî, Muslahaddîn Mustafa-i Edirnevî, Muhammed Çelebî-i Bursevî, Abdüşşekûr Efendi, eş-şeyh İbrâhim Efendi, eş-şeyh Abdurrahmân Hilmî Efendi, eş-şeyh Muhammed Emînü'l-Moravî, eş-şeyh Kâdı Moravî Muhammed Emîn Efendi, eş-şeyh Sâdık Efendi kaddesa sırrah Hazretlerinin, eş-şeyh Ârif Efendi Hazretlerinin, eş-şeyh Abdülazîz Zihnî Efendi Hazretlerinin, eş-şeyh Gâlib Efendi Hazretlerinin, eş-şeyh Rızâ Efendi Hazrettlerinin, eş-şeyh velînimetim sultânım efendim İbrâhim Fahreddîn Efendi Hazretlerinin rûh-ı pür-futuhlarını haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Pederim Hâcı Hoca Muhammed Efendi'nin, Vâlidem Hâcce Ayşe Hanım'ın, kızkardeşim Hikmet Hanım'ın, şehîd dayım Ahmed Efendi'nin, şehid dayım Hasan Efendi'nin, dayım Hüseyin Ağa'nın, Hâfız Mehmed Efendi'nin, Emine Hanım'ın, Elifzâde Hanım'ın, Nesîbe Hanım'ın, yeğenim Cemal Efendi'nin, Hacı Rüşdü Efendi'nin, Nesîfe Hanım'ın, Âsım Bey'in, velînimetim sebeb-i

devletim Râif Yelkenci Bey'in, Râif Ogan Bey'in, Sâmi Bey'in, Muhammed Şâkir Efendi'nin, nimetleri ile perverde olduğum ashâb-ı hayrâtın, bilerek bilmeyerek haklarını gasb etdiğim ibâdullahın ve bâhusûs hayrâtlarından istifâde etdiğimiz ashâb-ı hayrâtın, sizlerin ve bizlerin ümmehât ü ceddâd, akrabâ ü taallukâtımızdan mine'l-megârib ile'l-meşârik tahte't-türâb kâffeten âmme cemî' ehl-i îmânın, bâhusûs İbrahim Tansu kardeşimin, İsmâil kardeşimin, Hasan Efendi kardeşimin, Sâlih Karabacak kardeşimin, Lütfü Efendi kardeşimin, Hâfız Ali Gülses kardeşimin, Enver Beyefendi kardeşimin, Hatîce Hanım'ın, Süleyman Ağa'nın, İbrâhim Ağa'nın, merhûm Mûsâ Efendi'nin, merhûme Havvâ Hanım'ın, merhûm Salahaddîn Efendi'nin, merhûm Ali Bey'in, merhûme âilem Hacı Gülsüm Hanım'ın ve sizlerin ve bizlerin, bize duâ sipariş edenlerin, bizi de duâdan unutmayın diyenlerin, ihvân u yârânımızın rûhlarını şu sofra-i Kur`âniyyeden hissedâr eyle Yâ Rabbi.

Diğer okunan hatemât-ı şerîfeleri, hatim okutanların ve okuyan hâfız efendilerin cümlesinin ölmüşlerini ve geçmişlerini haberdâr eyleyip rûhlarını mesrûr eyle Yâ Rabbi. Okumuş oldukları Kur`ân-ı Kerîm'i hafız efendilere şefî' eyle Yâ Rabbi. Nûr-ı Kur`ân ile kalblerini münevver, yüzlerini nûr-ı tevhîd ile muattar, gönüllerini aşkullah, muhabbetullah ile müzeyyen eyle Yâ Rabbi.

El-vedâ' el-firâk diyen Ramazân-ı mağfiret-nişânı cümlemize şefî' eyle, şikâyetinden emîn eyle Yâ Rabbi. Lem na'lem şerefeke ve kadreke Yâ Şehri Ramazân. El-vedâ' el-firâk. Kadr u kıymetini bilemedik.

Okumuş olduğumuz Kur`ân'ı, dinlediğimiz Kur`ân-ı Mübîn'i bizlere şefî' eyle Yâ Rabbi. Kabirlerimizin zulmetini nûr-ı Kur`ân ile münevver, kabirlerimizi ravzatün min riyâzi'l-cinân eyle Yâ Rabbi. Merhûmların ve merhûmelerin kabirlerini ravzatün min riyâzi'l-cinân eyleyip hufretün min huferi'n-nîrân olmakdan masûn u mahfûz eyle Yâ Rabbi. Kur`ân'ın şefâatiyle kendilerini taltîf eyle Yâ Rabbi. Hoca Numan Efendi'nin de rûhunu haberdâr eyle, Hâfız Hakkı Efendi'nin rûhunu da haberdâr eyle Yâ Rabbi.

Yâ Rab, geçen sene aramızda olup senin rızâ ve rıdvânına el açan, boyun büken, fakat bu sene makberelere gidip de bir Fâtiha bekleyen ehl-i îmânı ve cemaatimizden ve ihvân u yârânımızdan ve ahbâblarımızdan bizlerden Fâtiha bekleyen ihvânımızın da rûhlarını hassaten taltîf eyle Yâ Rabbi. Kur`ân'ın şefaatiyle kendilerini taltîf eyle Yâ Rabbi.

Bizler dahi onların hâliyle hâllendikde, el el ile, ayak ayakla, "el-vedâ' el-firâk" dediği günde, gözlerimiz cennet-i a'lâ ve cemâl-i Muhammed Mustafâ'ya nâzır u hayrân olarak, el el ile, ayak ayakla, "el-vedâ' el-firâk, buluşma artık mahşer gününe" dediği ânda, esteîzübillah, "[152] اِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ " âyetinde beyân etdiğin üzere, müjdeci melekler gelerek, "Ey âşık-ı sâdık, bırakdıklarına üzülme, gitdiğin yerden korkma, cennetin sekiz kapısı sana feth ü küşâd olundu, Habîbim Muhammed Mustafâ seni şefâatiyle taltîf edip beklemekde" dediğin zümreye bizleri ilhâk eyle Yâ Rabbi. Dillerimiz tutulmadan, çenelerimiz kilitlenmeden, "Allah Allah" diyerek ve "[153] يَا اَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ اِرْجِعِي اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي " âyetine muhâtab bulunarak iltifât-ı rahmâniyyeye ererek cümlemize hüsn-i hâtimeler nasîb ü müyesser eyle Yâ Rabbi.

Ölümün şiddetinden, kabrin vahşetinden, mahşerin dehşetinden, mahşer günü enbiyâullah yanında ve evliyâullah yanında ve ehl-i mahşer ortasında rezîl olmakdan ve sefîl olmakdan bizleri hıfz u emîn eyle Yâ Rabbi. Yakalarımızı zebâni ellerine verme, bizi nâra sürükletme Yâ Rabbi. Bizi adlinle değil, affınla muâmele eyle Yâ Rabbi. Yâ Rab, sana karşı isyân etdik, eekmeğimizi kesmedin, günah icrâ etdiki başımıza taş yağdırmadın, nimetini bol bol verdin, şükründen âciziz ilâhî. Affın geniş, affı, keremi seversin, affına geldik, keremine el açdık Yâ Rabbi, kapından bizi, bu akşam Kadir Gecesi, boş mu çevireceksin. "Lâilâheillallah Muhammedü'r-Resûlullah" diyen bizler bu akşam kapımıza ilticâ eden fukarâyı kâfir dahi olsa boş çevirmeyiz Yâ Rabbi, hâşâ ki sen bizi kapından boş çeviresin bu akşam. Rahmetine geldik, rahmâniyyetine el açdık,

Ey Latîf! Ey Kerîm! Ey Rahmân! Ey Rahîm! Ey Hannânü Mennân! Ey Deyyânü Sübhân! Ey lutfuna nihâyet olmayan Allah! Ey istediğini istediğine veren, istediği vakitde almak kudretine mâlik bulunan, semâları direksiz, kâfirleri yüreksiz halk eden Allah! Kalblermizden hubb-ı sivâyı ihrâc et, gönüllerimizi aşkullah, muhabbetullah ile tezyîn eyle. Mahşer gününde, nedâmet ânında, bizleri buraya bugünkü günde şu mübârek saatde şu mübârek dakîkada buraya cem etdiğin gibi, Habîbinin livâsı altına böyle cem u haşr eyle. Yed-i envereyn-i Muhammediyyeden, yed-i Hayder-i Kerrâr'dan ve yed-i Haseneyni'l-Ahseneyn'den Âb-ı Kevser'den Resûlullah'ın yediyle, elleriyle bizi sîrâb eyle Yâ Rabbi. Bu cüreti gösterdik Yâ Rabbi, Habîbin Muhammed'i seviyoruz.

---

[152] Sure-i Fussilet 30
[153] Sure-i Fecr 27

Müslümanlar! Beş dakîka konuşacağım, sonra duâ edeceğim. İşi olanlar gidebilirler. Yani bu söylediğim söz, cüret edilecek bir sözdür yani, ağzımdan kaçdı bir ara, onun için söyleyeyim,

Bir gün bir zât mescidde ayağa kalkmış, Resûlullah sallallahu aleyhi veselleme dedi, "Yâ Resûlallah, mete's-sâ'a, kıyâmet ne vakit kopacak?" dedi. Efendimiz namaza durdu. İki rekat namaz kıldı. Sonra döndü, dedi, "Eyne's-sâilü, soru soran nerede?" diye sordu. O zât ayağa kalkdı, dedi, "Ben sordum Yâ Resûlallah". Dedi ki, "Ey a'râbî, sen kıyâmetin vaktini öğrenip de ne yapacaksın, kıyâmet günü için ne hazırladın?" dedi.

Değil mi, hepimiz öyle. Ölümümüzü bilmek bize ne fayda getirebilir? Ölüm için ne hazırladık? Kabir yapmak bize ne fayda getirebilir? Kabir için ne hazırladık? Nice kabir var, üstü mamûr, altı harâb. Üstünde çiçeklik, yeşillik, altında ateş, cehennem yanıyor. Yaaa. Îmânısz çene kapayan, Allah demeden giden, Tevhîd'e sırt çevirip gidenlerin hepsinin yüzleri döndürülmüş.

Dedi ki, "Vallahi Yâ Resûlallah" dedi, kısa keseceğim ben fazla konuşmayacağım, başınızı ağrıtmayayım, "Vallahi Yâ Resûlallah, benim uzun uzun namazlarım yok, uzun uzun oruçlarım da yok, yani Ramazan'da bir ay oruç tutarım, beş vakit de namazımı kılarım, bu kadar. Böyle gece namazı filan filan yapmıyorum öyle şeyler". A'râbî kendisi, köylü yani. Köylü Arap demek, a'râbî demek. Şimdi müjdeyi vereceğim size. Yed-i Muhammed'den Âb-ı Kevser'den içmeyi istedik yani onu îzâh ediyorum. Cüretimiz büyük. Resûlullah herkese eliyle Âb-ı Kevser'den su vermez. Ümmet-i Muhammed'in bir çokları havuzdan kovulacak, su verilmeyecek onlara. Yaaa Allah muhâfaza buyursun. Yâ Rabbi, bizi onlardan etme. Efendimiz su vereceği vakitde melekler men edecekler, "Yâ Resûlallah, verme. Bunlar ehl-i islâma yan çizdiler, Ümmet-i Muhammed'e eziyet cefâ etdiler, zulmetdiler" diyecekler, "onlara su verme" diyecekler. Geçiyoruz. Dedi, "Yâ Resûlallah, benim uzun uzun namazlarım yok, uzun uzun oruçlarım da yok, bir ay oruç tutuyorum ve beş vakit namaz kılarım. Ama Allah'ı ve seni çok severim". İş burada. Ey gönül geç gayrıdan aşka eyle iktidâ. "Seni ve Allah'ı çok severim" deyince, sallallahu aleyhi vesellem, buyurdu ki, "Ey a'râbî, el mer'u me'a men ehabbe, kişi sevdiğiyle beraberdir, sen de benimle berabersin" dedi. Ashâb-ı kirâm, rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecmaîn hazerâtı diyor ki, "O güne kadar, içimizde bir kurt vardı, bir istifham vardı, yiyordu bizi, yarın mahşer gününde Cenâb-ı Peygamber'in mevkii ayrı, o bizden

ayrılırsa biz ne yaparız diye. Resûlullah'ı sevenler, Resûlullah'la beraber. Onun için eğer seviyorsan kalbinde o aşk-ı Muhammedî varsa, muhabbet-i Ahmediyye, Resûlullah'la berabersin. Onun için Resûlullah'ın yediyle Âb-ı Kevser'den içebilirsin.

Yâ Rabbi, bizim gönlümüzde muhabbet-i Muhamediyyeyi tulû etdir ve çoğalt, ziyâde kıl, rûhlarımızı rûh-ı Muhammediyye ile âşinâ eyle.

Mîzânda âvâre olmakdan, defter-i a'mâl okunurken rezîl rüsvâ olmakdan, defterlerimizin arkadan yâhud soldan verilmekle bizim felâketimize sebeb olacak hareketlerden bizi koru Yâ Rabbi. Defter-i a'mâlimizi sağ cânibimizden atâ eyleyip iltifât-ı Muhammediyye ile "sellim sellim yâ ümmetî, sellim sellim yâ ümmetî" diyerek duâ-i Muhammed'le sırâtı geçmek, yıldırım gibi uçmak, cennete vâsıl olmak, lutf u kerem-i ilâhî ile cennete dâhil olan zümreye bizleri dâhil eyle Yâ Rabbi. Cennât-ı âliyâtda civâr-ı Mustafâ'da iskân eyleyip, matlab-ı a'lâ maksad-ı rânâ olan cemâl-i bâ-kemâl-i ilâhiyyenle cennetinle, rızânla, rıdvânınla taltîf eyle Yâ Rabbi. Duâlarımızı kabûl eyle.

Hasta olan kardeşim Sefer Efendi'yi ahd-i karîbde şifâyâb eyle. Diğer hastalara şifâ, derdlilere devâ, borçlulara edâ, uzak diyarlarda bir lokma ekmek için, yabancı memleketlerde çalışan ehl-i îmânı vatanlarına avdet, âşıklara vuslat ihsân u inâyet eyle Yâ Rabbi. Ramazan'dan sonra da bizi huzûruna kabûl et Yâ Rabbi. Yalnız Ramazan'dan Ramazan'a bizi huzûruna kabûl etme, günde beş vakit bizi huzûruna kabûl et Yâ Rabbi. Bu senin en büyük iltifâtındır, tâcındır, rahmetindir, lutfundur, mü'minin mi'râcıdır, Resûlullah'ın gözü nûrudur, mü'minin burakıdır beş vakit namaz, bunu bize sevdir, taatına mahkûm eyle. Namazdan kaçan, sana rükûdan zevk almayandan bizi etme Yâ Rabbi. Orucu angarya gibi tutanlardan eyleme Yâ Rabbi. Oruçdan bize zevk ver Yâ Rabbi, lezzet ver Yâ Rabbi. Sadakâtımızı, zekâtımızı veren, ahlâkımızı ahlâk-ı Muhammediyyeye tahvîl eden ve senin rızâ-yı ilâhiyyene nâil olan zümreye dâhil eyle Yâ Rabbi. Ahlâk-ı zemîmelerimizi, ahlâk-ı Kur`âniyye ve ahlâk-ı Muhammediyyeye tahvîl ve tebdîl eyle Yâ Rabbi.

Çocuklarımızın gönüllerini nûr-ı Kur`ân ile münevver eyle, evladlarımızı Dîn-i İslâm'a hâdim eyle ve İslâm'da dâim eyle. Bizi çocuklarımıza terbiye etdirme Yâ Rabbi. İslâm'ın düşmanlarını kahr u tedmîr eyle, cemiyetlerini darmadağın eyle, ordularını mahv u perîşân eyle, ehl-i islâmın gözünde kâfirleri bir fare gibi göster, kâfirin gözünde ehl-i islâmı bir arslan gibi göster Yâ Rabbi. Kalbleri,

gözleri çeviren sensin Yâ Rabbi. Ordularımızı karada ve denizde ve havada mansûr u muzaffer eyle. Ehl-i islâmı herhâlde şâd eyle Yâ Rabbi.

Vatanımızı korkulu hastalıklar, zelzele, yangın, su istilâsı, istilâ-yı zâlim ve istilâ-yı kâfirden masûn u mahfûz eyle Yâ Rabbi. Düşman pençesinde bulunan ehl-i islâmı herhâlde Yâsîn-i Şerîf'in izzetine âzâd eyle Yâ Rabbi. Ehl-i islâmı herhâlde şâd eyle Yâ Rabbi. Bizi buradan bugün boş çevirme Yâ Rabbi. Duâmızı kabûl eyle Yâ Rabbi.

Yâ Rab, cemâlini görmeye lâyık bir göze, senin kelâmını dinlemeye lâyık bir öze, senin esmânı zikretmeye lâyık bir dile, seni sevmeye lâyık bir gönüle bizleri mâlik eyle. Ayaklarımızı sırât-ı müstakîmde sâbit-kadem eyle. Âhir u âkıbetimizi hayr eyle Yâ Rabbi. Duâlarımızı kabûl eyle Yâ Rabbi. Bizleri memnûn eyle Yâ Rabbi. Yâ Rab, kapından boş çevirme. Hüseyn'in kânı hürmetine, Fâtımetü'z-Zehrâ'nın gözyaşı hürmetine, Resûlullah'ın şehîd olan dişi hürmetine, Yâ Rab bizi kapından boş çevirme. Boş çevirme Yâ Rabbi. Şekâvetimizi saâdete kalb eyle.

Yâ Rab, oruçlu kullarının duâsını kabûl edeceğim diyorsun, oruçlunun mükâfâtı bana âid diyorsun, bilmiyoruz ne vereceksin bize Yâ Rabbi, cemâlini mi göstereceksin, rızâna mı erdireceksin, rıdvânına mı erdireceksin Yâ Rabbi, duâlarımızı kabûl eyle, ehl-i islâmı şâd eyle Yâ Rab.

Bu gecenin feyzinden feyzyâb eyle Yâ Rabbi. El-vedâ' el-firâk diyen Ramazân-ı Şerîf'in şikâyetinden emîn eyle. Hulûliyle müşerref olacağımız 'ıyd-ı sa'îd-i fıtrı cümlemiz hakkında müteyemmen ü mübârek eyle Yâ Rabbi. Nice nice seneler, Ramazan'lara erişip, sana secde, rükû', kıyâm eden, seni tesbîh u takdîs eden zümreye bizleri dâhil eyle ve rızâ-yı şerîfini kazanan zümreye dâhil eyle Yâ Rabbi. İçimizde son Ramazan'ını gören varsa, onlara da îmânlarını yoldaş eyle Yâ Rabbi. Duâlarımızı kabûl eyleyip, yetîmlerin gözyaşı hürmetine bizi buradan boş çevirme Yâ Rabbi.

Sübhâne rabbike rabbi'l-izzeti ammâ yasifûne ve selâmün ale'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn.

Allahümme zeyyin zevâhirünâ bi hizmetik ve bevâtınunâ bi ma'rifetik ve kulûbunâ bi muhabbetik ve esrâruna bi müşâhedetik ve ervâhuna bi mu'âvenetik. Yâ mukallibe'l-kulûbu ve'l-ebsâr sebbit kulubenâ 'alâ dînik, sebbit kulubenâ

alâ muhabbetik. İhdine's-sırâta'l-müstakîm. İhdine's-sırâta'l-müstakîm. İhdine's-sırâta'l-müstakîm. Yâ Hâdî Yâ Hâdî Yâ Hâdi Celle Şânuhû. İhdine's-sırâta'l-müstakîm. İhdine's-sırâta'l-müstakîm. Teveffenâ mislimen ve elhıknâ bi's-sâlihîn. Allahümme ecirnâ mine'n-nâr. Allahümme ecirnâ min külli'n-nâr. İhdine's-sırâta'l-müstakîm. İyyâke na'büdü ve iyyâke neste'în. Yâ Rab, iyyâke na'büdü ve iyyâke neste'în. Yâ Rab, iyyâke na'büdü ve iyyâke neste'în. İhdine's-sırâta'l-müstakîm. Sırâtallezîne en'amte aleyhim gayri'l-mağdûbi aleyhim vele'd-dâllin. Âmîne Yâ Mu'în.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin abdike ve nebiyyike ve habîbike ve resûlike'n-nebiyyi'l-ümmiyyi ve alâ âlihî ve sahbihî ve sellim. Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin abdike ve nebiyyike ve habîbike ve resûlike'n-nebiyyi'l-ümmiyyi ve alâ âlihî ve sahbihî ve sellim. Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin abdike ve nebiyyike ve habîbike ve resûlike'n-nebiyyi'l-ümmiyyi ve alâ âlihî ve sahbihî ve sellim. Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin nebiyyi'l-melîhi sâhibi'l-makâmi'l-a'lâ ve'l-lisâni'l-fasîh. Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin nebiyyi'l-melîhi sâhibi'l-makâmi'l-a'lâ ve'l-lisâni'l-fasîh. Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin nebiyyi'l-melîhi sâhibi'l-makâmi'l-a'lâ ve'l-lisâni'l-fasîh. Es-salâtü ve's-selâmü aleyke Yâ Resûlallah. Es-salâtü ve's-selâmü aleyke Yâ Habîballah. Es-salâtü ve's-selâmü aleyke Yâ Seyyide'l-evvelîne ve'l-âhirîn ve selâmün ale'l-mürselîn. Elfü elfü salâtin elfü elfü selâmin aleyke Yâ Resûlallah. Elfü elfü salâtin elfü elfü selâmin aleyke Yâ Habîballah. Elfü elfü salâtin elfü elfü selâmin aleyke Yâ Emîne vahyillah. Ve sallallahu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Muhammedin ve sahbihî bi adedi'l-evrâki'l-eşcâr ve emvâci'l bihâr ve katarâti'l-emtâr, vağfirlenâ verhamnâ yâ erhame'r-râhimîn. Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin mahtelefe'l-melevân ve teâkabe'l-aserân ve kerrara'l-cedîdân ve'stakbele'l-ferkadân ve belliğ rûhahû ve ervâha ehli beytihî minne't-tahiyyeti ve's-selâm ve bârik ve sellim aleyhi ve aleyhim kesîrân kesîrân kesîrâ. Ve sallallahu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ cemî'i'l-enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn ve alâ melâiketike ve'l-mukarrabîn ve alâ ehli tâ'atike ecmaîne min ehli's-semâvâti ve ehli'l-aradîn ve rıdvânullahi teâlâ alâ âli Resûlillahi ve ashâbihî ecma'îne bir rahmetike yâ erhame'r-râhimîn. Âmine ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemîn.

Yâ Rabbi, benim elime islâm olan mü'minleri islâmda dâim et, gün be gün îmânlarının nûrunu ziyâde eyle, hidâyetinden ayırma Yâ Rabbi.

Lillâhi'l-Fâtiha!

Duâ 15 Ekim 1982

Yâ Rabbi, bize nefsimize gâlib olmak kudretini ver. Kötü huylarımızı iyi ahlâklara tebdîl et. Dillerimizle senin ismini zikrediyoruz, gönüllerimize de sana karşı sevgi, muhabbet, aşk ver Yâ Rabbi. Bizi iyi insanlarla cem et, kötülerle buluşdurma. Kötüleri de iyi et Yâ Rabbi, her şeye kâdir sensin. Bize semâdan bereketlerini ihsân et. Topraklarımıza bereket ver. Evladlarımızın gönüllerini nûrun ile nûrlandır. Evladlarımızın gönüllerini senin aşkınla sürûrlandır. Kuldan hatâ, senden atâ, günahlarımızı affet ve setret. Yapdığımız ayıpları ortaya koyup bizi rezîl rüsvây etme. Üzerimize kaldıramayacağımız yükleri yükleme. Evladlarımızın gönüllerini dînine çevir. Zîrâ dînsiz gönüllerde hiç rahatlık yokdur. Kim ki senin dîninle dînlenir, o kimse dinlenir, rahata kavuşur, felâha erişir. Sen kapına gelenleri kapından boş çevirmezsin. Sana seslenenleri boş çevirmezsin. Allah diyenin hiç bir zaman mahrûm kaldığı görülmemişdir. Gönüllerimizin murâdına bizi nâil kıl ve hayırlı murâdlarımızı bize ihsân et. Çünkü istediğimizin bizim hakkımızda hayırlı olup olmadığını biz bilemiyoruz. Bize hayırlar ver, şerlerden koru. âsileri ve günahkârları da ıslâh et, insân et. Zâhirlerimizi insân etdiğin gibi içimizi de insân et. Kalbimizden senin muhabbetinden gayrısını çıkar. Gönlümüzü aşkınla süsle. Senin haşyetine, sana olan muhabbetle dökülen gözyaşları hürmetine. Ve tâ-be-seher, seherlere kadar "Allah Allah" diyenler, "Lâilâheillallah" diyenler, sana seslenenler hürmetine, bizleri buradan boş çevirme. Bizi sevdiğin için bizi hânene, evine aldın. Zîrâ sen istediğini dalâlete, istediğini hidâyete erdirirsin. Her emrinde gâlib sensin. Her umûrunda hakîm sensin. İstediğini istediğine verirsin. İstediğini istediğinden alırsın. Azîzleri zelîl, zelîlleri azîz edersin. Pâdişahları gedâ, gedâları pâdişah edersin. Bir katre sudan bizleri halk etdin, bize insân elbisesi giydirdin, sana nasıl şükredelim, nasıl hamd edelim, hangi lisânla bunu ifâde edelim Yâ Rabbi. Noksanımızı ifâde etdik. Duâlarımızı kabûl et. Hânelerimize muhabbet ver. Karı koca arasında bulunan ihtilâfâtı gider, günden güne birbirlerine muhabbetlerini ziyâde, itâatlarını günden güne ziyâde, ihsânlarını günden güne ziyâde eyle Yâ Rabbi. Bizi korkunç hastalıklardan koru. Hele bâhusûs akıl nimetimizi elimizden alma. Hânelerimize bereket ihsân et. Sübhane rabbike rabbi'l-izzeti ammâ yasifûn, ve selâmün ale'l-mürselîn, ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Kabûl-i niyâz, el-Fâtiha!

Duâ 15 Nisan 1983

Ey Allah! Yâ Allah! Bizi nefs elinde mahkûm etme. Bizi şehvetimizin eşeği, isteğimizin uşağı etme. Bizim zâhirimizi insan kıldığın gibi bâtınımızı da insan

kıl. Gönüllerimizden senin sevginden ve senin sevdiklerinin sevgisinden gayrı sevgiyi çıkar. Gönüllerimizi senin sevginle ve sevdiklerinin sevgileriyle tezyîn et, süsle. Kalblerimizi nûrunla nûrlandır ve nazarın ile sürûrlandır. Müşkülleri-mizi hall ü âsân eyle. Bizleri sana varan yol üstünde sâbit-i kadem et. Ayakları-mızı doğru yoldan kaydırma. Çok nimetler verip azdırma. Az nimetler verip gezdirme. Mâlik olduğumuz emlâkimizi senin yoluna sarfedelim. En hayırlı mâl senin yoluna infâk olunan mâldır. Birbirimizi sevdir. Birbirimizi saydır. Birbirimi-zin hak ve hukûkuna riâyet etdir. Bize insanlığımızı bildir. Senin ismini zikret-mekden zevk ver. Cemâlinden yetmiş bin perdeyi çâk et, cemâl-i bâ-kemâlinle bizleri mütelezziz eyle Yâ Rab. Bu mescide uzakdan yakından gelip bizi dinle-mek lutfunda bulunan şu cemâati azîz et. Bizleri Habîbin Muhammed'ine bah-şeyleyip nâr-ı cahîminden âzâd eyle. Bizi cehennem ateşiyle değil aşk ateşinle yak yâ Rab, kerem ateşinle yak yâ Rab, rahmâniyyet ateşinle yak yâ Rab.

Ey Nûr! Bizi nûr eyle. Gözümüzü kulağımızı diğer a'zâ ve cevârihimizi, önü-müzü, ardımızı, sağımızı, solumuzu, üstümüzü, altımızı nûr et. Gönüllerimizde gizli bulunan murâdât-ı hayriyyemize nâil eyle. Dergâh-ı İzzet'ine açılan bu el-leri boş çevirme. Korkduklarımızdan emîn eyle. Bizi tevhîd kalesinde mahfûz eyle. Duâlarımızı kabûl eyle. Bizleri buradan boş çevirme. Sen kelîmin Mûsâ'ya "Merkebinin yemini dahî benden iste" buyurdun, biz de senden istedik yâ Rabbi. Bizi boş çevirme. Bizden hatâ senden atâ. Bizden istemek senden vermek.
Biz zayıfız sen kavîsin. Biz fakîriz sen ganîsin. Biz kuluz sen Allah'sın. Senden başka Allah, ilâh yok. Sen varsın, birsin, şerîkin, nazîrin, benzerin, ortağın yok. Seni zikredeni sen zikredersin. Sana yürüyerek gidene sen koşarak gelir-sin. Allah diyeni mahrûm etmezsin, bizi de mahrûm etme yâ Rabbi. Fâtiha!

Duâ 29 Nisan 1983

Ey yerin göğün sâhibi Allah! Biz seni tanıyanlardanız, senin de bizi sevdiğini biliyoruz. Zîrâ biz sevmediklerimizi hânemize almadığımız gibi sen de sevme-diklerini evine almazsın. Bizi kendi evine, hânene aldığın için biliyoruz ki bizi seviyorsun. Biz hânemize gelenlere ikrâm ederiz. Halbuki biz kuluz, sen Al-lah'sın. Senden başka ilâh yok. Senin hânene gelen misâfirler ki biziz, bizi bu-radan boş mu çevireceksin, ikrâm etmeyecek misin? İkrâmını da görüyoruz yâ Rabbi. Çünkü kalblerimizdeki bulunan kederler, elemler gitti. Kalbimize tanık olan lisânımız bunu ifâde ettiği gibi, gözümüzden döktüğümüz gözyaşı da buna tanık olarak şehâdet etmekde.

Yâ Rabb! Sana yürüyerek gelene sen koşarak gelirsin, seni zikredeni sen zikredersin. Sevdiklerini a'lâ-yı illiyyîne, yüksek derecelere kaldırırsın. Sevgililerinin kalbini aşkınla tezyîn edersin. Bizi sevgililerinden ayırma. Seni sevenleri biz de seviyoruz, o sevgililerin hürmetine bizlere de sevgini bahşeyle. Âşıklar defterine isimlerimiz kaydet. Bizi şakîlerden, âsîlerden kılma. Her ne kadar irâde-i cüziyyemiz varsa da senin irâde-i külliyen yanında bizim irâde-i cüziyyemiz ne olabilir. Hâkim-i mutlak sensin. Kâfire mütekebbirsin, mü'mine mütevâzisin. Senin de bir ismin mü'min. Bize de sen kendi ismini verdin, bize mü'min hitâbıyla hitâb ettin, mü'min dedin. Bu âlemde bizi kendi isminle isimlendirdiğin gibi yarın kıyâmet gününde de yine aynı isimle isimlendir, bizi sevgililerinle berâber haşr et. Sen bir kere rahmet nazarıyla bir kula bakarsan bir daha o kula azâb etmezsin. Rahmet nazarına muhtâcız, bize rahmet nazarınla nazar eyle. Günâhlarımızı affet, kabahatlarımızı setr et. Bizim vücûdlarımızı hafîfleştir, rûhumuz neşelendir. Bize kalb rahatlığı ver. Sen kimin kalbine tecellî edersen o kalb rahat bir kalbdir, senin hânendir, senin binândır.

Yâ Rabb! Korktuklarımızdan emîn et, umduklarımıza nâil kıl. Çocuklarımızı insâniyyete hâdim kıl, kalblerini nûr-i Kur`ân ile, aşkullah ile, muhabbetullah ile, muhabbet-i Ahmediyye ile tezyîn et yâ Rabb. Onları îmânlı bir kalbe mâlik kıl. Bizden sonra onlar kürre-i arda vâris olacaklardır, îmânlı kişiler kürre-i arda vâris olsunlar. İçlerinde kötü alışkanlıklara mübtelâ olanları o kötü alışkanlıklardan berî kıl. Vücûdlarımıza sıhhat ü âfiyet ver. Yüzlerimize nûr, gönüllerimize sürûr ver. Sağımızı, solumuzu, önümüzü, ardımızı, üstümüzü, altımızı, gözümüzü, kulağımızı, kalbimizi nûr eyle.

Harb felâketinden beşeriyyeti koru. Kâfirlere fırsat verme. Mutlaka münkirler üzerine inananları gâlib et. Bizleri kötü ahlâklara düşürme. Seni bilmeyen ve tanımayan kişilerin de kalblerine nûr-i îmân ver, onları da affet. Evladlarımızı bizlere mutî' et, iki cihân saâdetine nâil kıl. Bizi evladlarımızla terbiye etme. Köşelere yatırıp kapılara baktırma. Kanserlerden, ülserlerden, görünür, görünmez, her türlü âfât-ı semâviyye ve aradiyyeden ve cümle hastalıklardan berî kıl. Şu anda hastahânelerde yatan ve ameliyat masalarında bulunan ve tımarhânelerde yatan ve derdlerine devâ arayanların derdlerine şifâ yetiştir.

Yâ Rabb! Benim bu cemâatimi kesîr et, çoğalt. Hepsini affet. Hepsini Hazret-i Muhammed'e bahşet. Kur`ân'a bahşeyle. Kelime-i Tevhîd'e bahşeyle yâ Rabb. Ömürlerimiz tamâm olduğunda, el el ile, ayak ayakla, göz gözle, kulak kulakla, el-vedâ, el-firâk dediği günde, başlarımız ecel yastığında, doktorlar, tabîbler

bizden el çektiğinde, ilaçlar şifâ vermediği vakitde, sâhibiyiz dediğimiz, var dediğimiz şeyler, yok olduğunda, yokdur diye inkâr ettiklerimiz, var olduğunda, son kelâmımızı şu kelime-i tayyibe ile, "Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhû ve resûluh" diyerek, "Allah Allah" diyerek ve müjdeci melekler gelerek, "Ey mü'min! Gittiğin yerden korkma, bıraktıklarına mahzûn olma, bak sana cennetin kapıları keşf ü küşâd oldu, seni cennetin kapısında Hazret-i Muhammed bekliyor" dediği ve müjde verdiği kullardan et bizi yâ Rabbi. Günâhlarımızı affet, duâmızı kabûl eyle.

Âmîn âmîn âmîn bi hürmeti seyyidi-mürselîn. Âmîn âmîn âmîn bi hürmeti demi'l-Huseyn. Âmîn âmîn âmîn bi hürmeti yüz dört kitâb. Âmîn âmîn âmîn bi izzeti bismillahirrahmânirrahîm, bi kuvveti bismillahirrahmânirrahîm, bi kudreti bismillahirrahmânirrahîm, bi azameti Bismillahirrahmânirrahîm, bi devleti Bismillahirrahmânirrahîm, bi celâli Bismillahirrahmânirrahîm, bi cemâli Bismillahirrahmânirrahîm, bi esrârı Bismillahirrahmânirrahîm. Kabulü'n-niyâz. El-Fâtiha.

Duâ 6 Mayıs 1983

Yâ Rabbi! Gözümüzden tama'ı, kalbimizden hasedi, başımızdan kibri gider. Kafamızı akıl ile, gözümüzü hayâ ile, kalbimizi rahmet ile süsle. Rahmetli bir kalb senin evindir. Semâlara sığmayan sen Allah, insan kalbine tecellî edersin. Bize bizden yakınsın, "Ve nahnü akrebü ileyhi min habli'l-verîd". Bizi kendine öyle yaklaştır ki, söyleyen sözümüzü sen söyle, gören gözümüzle sen gör, yürüyen ayağımızla bizle berâber sen yürü Yâ Rabbi. Sen hadîs-i kudsîde, "Ben kullarıma nevâfille öyle yaklaşırım ki, söyleyen sözü benim sözüm, gören gözü benim gözüm, yürüyen ayağı benim ayağım, tutan eli benim elim olur" diyorsun. Sana hiç bir zaman hakkıyla ibâdet yapamadık ve yapamıyoruz yâ Rabbi. Noksânımızı söyleyerek aczimizi itiraf ediyoruz, bizi bu şekilde kabûl et. Seni hakkıyla bilemedik. Kuvvetine kudretine, azametine aklımız ermedi. Zât-ı ulûhiyyetini akıl terâzîsi çekmedi yâ Rabbi. Sen mekânlardan münezzehsin, sen mekânların mekânısın. Vermiş olduğun nimetlere şükretmek şöyle dursun, onları saymakdan âciziz yâ Rabbi. Senin cemâlini görmeğe lâyık bir baş gözüne ve bir kalb gözüne, senin kelâmını dinlemeğe lâyık bir baş kulağına ve bir kalb kulağına bizleri sâhib kıl. Baş diliyle seni zikrettiğimiz gibi gönül diliyle, nidâ-yı hafî ile de seni zikredelim yâ Rab. Seni sevmeğe lâyık bir gönüle bizi mâlik kıl. Gönüllerimizi aşkınla, muhabbetinle süsle, zîrâ sen bizi sevmezsen biz seni sevemeyiz. Yüzlerimizin karasına bakma, onları rahmetinle sil.

Yüzlerimizi nûrlandır, kalblerimizi sürûrlandır. Kendine lâyık olan kullar zümresini bizi dâhil kıl. Bizi cehennem ateşinde yakma, kerem ve ihsan ateşinde yak yâ Rab. Bizi cehennem derekesinde yakma, senin aşkınla yak yâ Rabbi. Mücerred korku ile gözyaşımızı dökme, sevgiyle, aşkla gözyaşımızı dök yâ Rabbi. Seni hakkıyla zikredemedik, sana lâyık olan zikri bizim lisânımızdan getir ve buna bizi kâdir kıl yâ Rabbi. Annelerimize babalarımıza rahmet et. Seni bilmeyen, sana âsî olanları da affet. Çünkü kalbler ve gözler senin yed-i kudretindedir.

Dilediğini hidâyete dilediğini dalâlete götüren sensin, sen kâdirsin. Sapkınları hidâyeye mazhar kıl. Evlâdlarımızı isteğin üzere âdem kıl ve insanlığa hâdim kıl. Çocuklarımızla bizi terbiye etme. Köşeler yatırma, kapılara baktırma. Tabîb-i hakîkî sensin, manevî kalb marazımızın şifâsını da sen verirsin, şâfî-i hakîkî sensin. [154]"Ud'ûnî estecibleküm", "bana duâ edin duânızı müstecâb kılayım, kabûl edeyim" demişsin, bu söze inanarak îmân ederek, senin bâb-ı rahmetine geldik. [155]"Kul yâ 'ıbâdiyellezîne esrefû 'alâ enfüsihim lâ taknetû min rahmetillah, innallahe yağfiru'z-zünûbe cemî'â, innehû hüve'l-gafûru'r-rahîm". Yâ Rab, nefislerimizi isrâf ettik ama senin rahmetinden ümîdimizi kesmedik. Günâhları affeden sensin, zelîlleri azîz eden de sensin, azîzleri zelîl eden de gene sensin, vârı yok eden, yoku vâr eden gene sensin. Seni seviyoruz, senin rızânı aramak üzere buraya geldik, bunu biliyorsun yâ Rabbi. Bizi buradan mahrûm gönderme. Lillâhi'l-Fâtiha!

Duâ 3 Haziran 1983

Yâ Rabbi! Mübârek aylar hürmetine kötü ahlâklarımızı ahlâk-ı Muhammediyyeye tahvîl ü tebdîl eyle. Bize ibâdet lezzeti ver, ibâdet zevki ver, muhabbet zevki ver. Ellerimize cömertlik sıfatını ihsân u inâyet buyur ve gönlümüze zevk ver yâ Rabbi. Fukarânın gözyaşını silmekden bize zevk duyur, acı doyurmakdan bize zevk duyur, susuza su vermekden bize zevk duyur yâ Rabbi. Suyu kesenlerden bizi yapma, halkın ekmeği ile oynayanlardan bizi yapma yâ Rabbi. Güzel bir hayatla bizi yaşat, dünyâmız senin dîninle tezyîn olsun, âhiretimiz senin aşkınla müzeyyen olsun yâ Rabbi. Âmîn.

[154] Sure-i Mü’min 60
[155] Sure-i Zümer 53

Duâ 9 Aralık 1983

Yâ Rabbi! Gönlümüze muhabbetini ve habîbinin muhabbetini nakş eyle. En büyük saâdet ve selâmet senin muhabbetini ve habîbinin muhabbetini gönle nakşetmekdir. Zâhirlerimizi şer'îat nûruyla nûrlandır. Dilimizi yalandan, gıybetden, kötü söylemekden; gözümüzü hâin bakmakdan; kulağımızı senin sevmediğin şeyleri dinlemekden men' et. Biz nefsimize galebe edemiyoruz, senin yardımını bekliyoruz yâ Rabbi. Dilimizi zikrinle süsle. Gözlerimize ibret nimeti ver, birine bakalım şükredelim, birine bakalım fikredelim. Kulağımızdan gaflet pamuğunu çıkar, Hakk kelâmını işidelim. Hakk dudak Hakk'ı söyler, Hakk göz Hakk'ı görür, Hakk kulak Hakk'ı dinler. Yâ Rab, göynümüzden sevmediğin sıfatları çıkar. Dünyâ metâ'ını ver fakat ona muhabbet verme. Bize evlâd u ayâl ver, onlara iffet, ırz, nâmûs, vatan sevgisi ve insanlığa hâdim olmayı öğret yâ Rabbi. Bizi bu câmiden boş çevirme. Bu ay, habîbin Muhammed'in doğduğu aydır, gönüllerimize nûr-i Muhammediyeyi tulû' ettir ve bizleri şâd eyle yâ Rabbi. Âmîn.

Duâ 5 Ocak 1984

Sübhâne rabbiyel 'aliyyil a'lel vehhâb. Sübhâne rabbiyel 'aliyyil a'lel vehhâb. Sübhâne rabbiyel 'aliyyil a'lel vehhâb. Elhamdülillahi rabbil 'âlemîn. Vel 'âkıbetü lil müttakîn. Velâ 'udvâne illâ 'alez zâlimîn. Ve ennnallahe lâ yudî'u ecral muhsinîn. Sübhâneke mâ 'abednâke hakka 'ibâdetike yâ ma'bûd. Sübhâneke mâ 'arafnâke hakkâ ma'rifetike yâ ma'rûf. Sübhâneke mâ zekernâke hakka zikrike yâ mezkûr. Sübhâneke mâ şekernâke hakka şükrike yâ meşkûr. Rabbenâ lâ tuâhiznâ in nesîna ev ahta'nâ. Rabbenâ velâ tahmil 'aleynâ ısran kemâ hameltehû 'alellezîne min kablinâ. Rabbenâ velâ tühammilnâ mâ lâ tâkatelenâ bih. Va'fü 'annâ vağfirlenâ verhamnâ. Ente mevlânâ fensurnâ 'alel kavmil kâfirîn. Allahümme lâ tuhricnâ mined dünyâ illâ me'aş şehâdeti vel îmân. Yâ bedî'us semâvâti vel ard. Yâ hayyu yâ kayyûm. Yâ zel celâli vel ikrâm. İnnâ nes'elüke en tuhyiye kulûbunâ bi nûri ma'rifetike ebeden Yâ Allah yâ Allah yâ Allah Ya Rahmân yâ Rahmân yâ Rahmân Yâ Rahîm yâ Rahîm yâ Rahîm. Ve ce'alnâ minellezîne lâ havfün 'aleyhim velâhüm yahzenûn. Ve ce'alnâ minellezîne tecrî min tahtihimül enhâru fî cennâtin na'îm. Ve'tînâ bin nazari ilâ vechikel kerîm. Ve şeffî' fînâ seyyidel mürselîn. Verham emvâtenâ ve emvâtel müslimîn. Vahtimlenâ minke bi hayrin ecma'îne yâ rabbel 'âlemîn. Rabbenâ âmennâ bimâ enzelte vet tebbe'aner resûle fektübnâ me'aş şâhidîn. Rabbenağfirlî ve li vâlideyye ve lil mü'minîne yevme yekûmu'l-hisâb.

Allahümme aslıh ümmeti Muhammed. Allahümme ferric 'an kürûbe ümmeti Muhammed. Allahümmerham ümmeti Muhammed. Allahümmensur men nesaraddîn vahzül men hazelel müslimîn. Allahümmensur cüyûşel müslîmîne ve 'asâkirel muvahhidîn. Vektübüs sıhhate ves selâmete vel 'afva vel 'âfiyete 'aleynâ ve 'alel huccâc vel guzât vel müsâfirîn vel mukîmîn vel hâzırîn vel gâibîn fî berrike ve bahrike ve cevvike min ümmeti Muhammedin ecma'îne yâ rabbel 'âlemîn. Rabbenâ âtinâ fid dünyâ haseneten ve fil âhireti haseneten ve kınâ 'azâben nâr bi rahmetike yâ settâr u yâ gaffâr. Ve sallallahu 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ cemî'il enbiyâi vel mürselîn vel evliyâi ves sâlihîn ve 'alâ melâiketike vel mukarrabîn ve 'alâ ehli tâ'atike ecma'îne min ehlis semâvâti ve ehli'l aradîn ve rıdvânullahi te'âlâ 'alâ âli Resulillahi ve ashâbihi ecmâ'îne bi rahmetike yâ erhamer râhimîn. Fâtiha!

Duâ 15 Mart 1984[156]

Yerin göğün sâhibi, bilinen ve bilinmeyen âlemlerin mâliki, istediğini istediğine veren, istediği vakitde almak kudretine mâlik bulunan, azîzi zelîl, zelîli azîz eden, geceyi gündüzden, gündüzü geceden çıkaran Allah!

Hamd ü senâ, tahiyyât, tekrîmât, kudsiyyât, Zât-ı Ecell-i A'lâ'na âiddir. Hamd ederiz yâ Rab. Şükür yâ Rab, Şükür yâ Rab, Şükür yâ Rab. Zîrâ bizi kendine kul, peygamberlerin seyyidi olan Muhammed Mustafâ'ya ümmet eyledin. Bize Kitâb-ı Kerîm'inde "Yâ eyyühellezîne âmenû" hitâbıyla hitâb eyledin. Bu âlemde bu hitâb ile hitâb eylediğin gibi yarın "yevme tüble's-serâir"de, habîbinin civârında, bizlere böylece hitâb edip, bizleri habîbin Muhammed'e bahşederek, cennetinle, cemâlinle bizleri taltîf eyle yâ Rabbi. Verdiğin nimetlere şükredemedik, elimizden nimeti almadın. Sana isyân ettik, bize semâdan yağmurlar verdin, rahmetler ihsân ettin, başımıza taş yağdırmadın. Bizi kavm-i Nûh gibi suya boğmadın, kavm-i Şuayb gibi ateşe yakmadın. Bizden isyân ve hatâ, senden atâ oldu yâ Rab. Seni hakkıyla zikredemedik, seni hakkıyla bilemedik, senin verdiğin nimetlere şükredemedik. Nimetini günden güne çoğaltdın,

[156] Efendi Hazretlerinin bu duâda "düşmanlarımızı kahr u tedmîr ü perîşân eyle yâ Rabbi" dedikden sonra “Bâhusûs Yunan kâfirini" diyerek Yunanistan'ı serahaten zikretmesinin sebebi o günlerde Yunanistan ile yaşanan askerî ve siyâsî bir kriz yüzündendir. 8 Mart 1984 tarihinde, Yunanistan, Türk savaş gemilerinin bir Yunan Destroyerine ateş açtığı iddiası ile Ankara'daki büyükelçisini geri çağırmışdı. Artan gerilim sebebiyle Türkiye de Atina büyükelçisine ülkesine dönme talimatı vermişdi. Efendi Hazretleri millî meselelerde her zaman çok hassas idiler

eksiltmedin yâ Rab. Şükürler olsun. Bizi habîbin Muhammed'inden ayırma. Bizi kulluğundan kovma. Kapından tard eyleme. Bizi bu âlemde kâfire zebûn etme. Nefsimizin uşağı eyleme. Senin cemâlini görmeğe lâyık bir göze, senin kelâmını işitmeğe lâyık bir kulağa, senin güzel isimlerini zikretmeğe lâyık bir dile bizi mâlik eyle. Gönlümüzden hubb-i sivâyı ihrâc, gönüllerimizi aşkınla bî-karâr eyle. Gönüllerimizi habîbinin muhabbetiyle tezyîn eyle, Ehl-i Beyt'iyle tas-fiye eyle. Bizi habîbinden ayırma yâ Rab. Zîrâ necât, felâh O'nu sevmekdedir, îmânın kemâli O'na aşk ile bağlanmakdadır. Bizi habîbinden ayırma yâ Rab. Bizi O'nun Ehl-i Beyt'inden dûr etme yâ Rab. Bize O'nun sevdiklerini sev-dir, yerdiklerini yerdir yâ Rab.

İlâhî! Yüzümüz kara, gönlümüz yaralı olarak kapına geldik, bu akşam bizi ka-pından boş çevirme. Bu akşam, leyle-i cumadır, rahmetin cûş u hurûşa geldi. Senin kapını çalan bir kâfire dahî sen merhamet edersin. Bu âlemde seni inkâr eden de senin sofrandan yemek yiyiyor yâ Rab, ikrâr eden de yâ Rab. Hâşâ ki bizi affetmeyesin. Yâ Rab, meydân-ı aşkda yapmış olduğumuz zikrullahı kabûle karîn eyleyip sen de bizleri zikreyle yâ Rab. Sen Kitâb-ı Kerîm'inde [157]"fezkürûnî ezkürküm" buyurdun. Yâ Rab, Hüseyn'in kânı hürme-tine, tâ-be-seher gözlerine hâb-ı gaflet girmeyen aşk-ı Hüseyn'le ağlayan göz-ler hürmetine, aşk-ı ilâhî ile ağlayıp kör olan gözler hürmetine ki onlar senin cemâlini görmeye lâyık oldular, habîbin için ağlayan gözler hürmetine, "Allah Allah" diyerek sabahlara kadar senin ismini zikreyleyen âşıklar hürmetine, bizi kapından boş çevirme yâ Rab. Yâ Rab, okunan evrâd u ezkârı, tahiyyât u tes-lîmâtı, salavât-ı şerîfeleri ve esnâsında getirmiş olduğumuz tekrîmâtımızı ve terlerimizi ve zikrimizi ve fikrimizi kabûle karîn eyle.

Hâsıl olan ecr ü sevâbı, ol seyyidü'l-kevneyn, resûlü's-sekaleyn, imâmü'l-hare-meyn, ceddü's-sıbteyn, resûlen, beşîran, nebiyyen, ebtahiyyen, kureyşiyyen, arabiyyâ ve "sirâcen münîra" olan habîb-i edîbin bu âlemde ismi Muhammed, semâda ve İncil'de Ahmed, yevm-i kıyâmetde Mahmûd, Sâhib-i Makâm-ı Mahmûd, Hâmid, Hamîd, Beşîr, Nezîr, Nûr, Münîr, ve sirâcen münîrâ, takiy-yen, nebiyyen, rûhiyyen, rûhâniyyen habîbinin ravza-i 'ıtrnâk-i Muhammediyye-lerine tarafımızdan fakîrâne, dervîşâne hediye etmek cür'etinde bulunduk, Rabbim sen îsâl eyleyip rûh-i Seyyidü'l-enâm'ı cümlemizden hoşnûd u râzı, âlem-i dünyâda ziyâreti, âlem-i menâmda gül cemâlinin müşahedesi ve il-tifâtına, âlem-i âhiretde şefâ'at-i uzmâsına bizleri nâil eyleyüp şâd eyle yâ

[157] Sure-i Bakara 152

Rabbi. Çeşme-i füyûzât-ı Muhammediyye'den cümlemizi sîrâb, nazar-ı nigâh-ı iltifât-ı Ahmediyyenle cümlemizi nârından âzâd, dâhil-i cennet, mazhar-ı zât eyle yâ Rabbi. Firdevs-i a'lâda civâr-ı Mustafâ'da cümlemizi iskân eyle yâ Rabbi. Bizi buraya tevfîkinle cem eylediğin gibi yarın "yevme tüble's-serâir"de rahmetinle cem eyleyüp habîbinin civârına iskân eyle yâ Rabbi. Yed-i enve-reyn-i Muhammediyyeden ve yed-i Hayder-i Kerrâr'dan ve yed-i haseneynü'l-ahseneynden âb-ı kevserden cümlemizi sîrâb eyle yâ Rabbi.

Ve sâir ashâb u ensâr bâhusûs aşere-i mübeşşere, ashab-ı suffe, ashâb-ı bedr, ashâb-ı uhud, ashâb-ı hendek ve şühedâ-i Kerbelâ ve hamse-i âl-i abâ, İmâm-ı Hasen-i Müctebâ ve İmâm-ı Hüseyn-i Mazlûm-i Şehîd-i Kerbelâ ve Ümmü'l mü'minîn Hadîcete'l-Kübrâ hayru'n-nisâ, Fâtımatü'z-Zehrâ ve Âişe-i Sıddîka ve cemî' ezvâc-ı tâhirât ve ashâb-ı Resûlillah, ensâr-ı Resûlillah, hânedân-ı ehl-i beyt-i Mustafâ, eimme-i isnâ aşer, on dört ma'sûm-i pâk, on yedi kemer-beste, bâhusûs şefâatkânımız mihmandâr-ı Resûlillah, el mücâhid-i fî sebîlillah, Hâlid ibni Zeyd Ebâ Eyyûb el-Ensârî, nefe'anallahu bi şefâ'atihî efendimiz hazretlerinin ve tâbiîn, tebe-i tâbiîn, ecille-i dîn-i mübîn, hayru't-tâbiîn Üveys el-Karânî, Hasenü'l-Basrî, Habîb-i A'cemî, Dâvûd-i Tâî, Ma'rûf-i Kerhî, Süreyr-i Sakatî, Cüneyd-i Bağdâdî, Bazullahi'l-Eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir Geylânî, Ebu'l-alemeyn seyyidinâ Ahmede'r-Rıfâî, Ebu'n-nesebeyn Ebu'l-ay-neyn Ahmede'l-Bedevî, İbrâhîm-i Düssûkî, Hasen-i Şâzelî, Sadeddîn-i Cibâvî, Ebû Medyen-i Magribî, Muhyiddîn ibn Arabî, Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî, Hacı Hünkâr-ı Velî, Muhammed Bahâeddin Nakşibendî, Şeyh Şa'bân-ı Velî, İbrâhim Gülşenî, Sünbül Sinân Velî, Hacı Bayrâm-ı Velî, Mahmûd Azîz Hüdâyî, Seyyid Yahyâ Şirvânî, Pir Muhammed Molla-yı Erzincânî, Cemâl-i Halvetî ve cemî'-i tarîkat-ı halvetiyyeden ve sâir turuk-i aliyyeden güzerân eden pîrân-ı azîzân, meşâyih ü dervîşân, âşıkân, nâşidân, sancaktarân, bâciyân, meczûbânın ve âşıkânın dahi rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi.

Hâssaten huzûr-i 'aliyyelerinde halka-bend olduğumuz hâteme'l-müctehidîn Cenâb-ı Pîr Destgîr Sultân Muhammed Nûreddîn Cerrâhî kaddesallahu sırra-hu'l-tecelliyâtı fettâhî efendimiz hazretlerinin dahi rûh-i pür-futuhlarını haberdâr eyleyüp, cümlemizden hoşnûd u râzı ve bizlere destegîr eyle yâ Rabbi. Hi-mem-i rûhâniyyetlerini üzerimize sâyebân eyle yâ Rabbi. Huzûr-i aliyyelerinde yaptığımız hatâları ve nisyanları affeyleyüp cümlemizi habîbin Muhammed hür-metine Hazret-i Pîr'e bahş eyleyüp şâdân eyle yâ Rabbi.

Sizlerin ve bizlerin ümmehât u ceddât akrabâ u taallukâtımızdan ve bâhusûs

bu hânıkâh-ı 'aliyyeden güzerân eden meşâyih ü azîzân fukarâ vü dervîşân âşıkân, nâşidân, sancaktarân, bâciyân ve ashâb-ı birr ü ihsânın, bâhusûs ser-halîfe Süleymân Veliyüddîn Hafî, Hüsâmeddîn Türâbîyyül Merdî, Sertarîkzâde Sertarîk Muhammed Emîn Efendi, Şeyh Sâdık Efendi, Yahyâ-yı Şerâfeddîn Moravî, Yûnus-i Musulî, Mustafa Muslahaddîn-i Edirnevî, Muhammed Çelebi Bursevî, Abdüşşekûr Efendi, Abdürrahmân Efendi, İbrâhim Efendi, Ârif Dede Efendi, Abdüazîz Zihnî Efendi, Yahyâ Gâlib Efendi, Rızâeddin Yaşar Efendi, bâhusûs mürşidim selefim velînimetim es-seyyid eş-şeyh İbrâhim Fahreddîn Şevkî el-Halvetî Efendimiz Hazretlerinin dahi rûh-i pür-futuhlarını haberdâr eyleyüp cümlemizden hoşnûd u râzı eyle yâ Rabbi.

Sizlerin ve bizlerin ümmehât u ceddât akrabâ u taallukâtımızdan mine'l-megârib ile'l-meşârik tahte't-türâb kâffeten âmme cemî' ehl-i tevhîde garka-i garîk rahmet eyle Yâ Rabbi. Bu günkü günde merhûm ve mağfûr el-muhtâc ilâ rahmeti rabbihi'l-gafûr Halil Efendi'nin rûhuna bahşeyledik, kendisinin rûhunu şâd eyle, makâmını cennet, menzilini mübârek eyle yâ Rabbi. Hâssaten hânıkâh-ı 'aliyyemizden yakın zamanda âlem-i âhirete, âlem-i bâkîye göçen kadın erkek bi'l-cümle ihvânu yârânımızın dahi rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi. Bâhusûs Feriha Bacı'nın rûhunu şâd eyle yâ Rabbi. Ayşe Bacı'nın rûhunu şâd eyle yâ Rabbi. Zehrâ Bacı'nın rûhunu şâd eyle yâ Rabbi.

Yâ Rabbi! Buraya uzakdan yakından gelen ve kalblerinde bir takım müstetir murâdlar olup da murâdât-ı hayriyyelerine nâil olmak isteyen şu ihvân u yârânımızı murâdât-ı hayriyyelerine kendilerini nâil eyle yâ Rabbi. Rızık darlığı çeken varsa, habîbin Muhammed hürmetine, bâhusûs Halîlü'r-Rahmân hürmetine rızk-ı vâsi' ile kendilerini merzûk eyle yâ Rabbi. Her türlü kazâ, belâ, âfât-ı semâviyye ve aradiyyeden ve eşrârın şerrinden cümlemizi hıfz u emîn eyle yâ Rabbi. İhvânımı iki cihânda azîz eyle yâ Rabbi. İhvânımı kesîr eyle yâ Rabbi. İhvânımın müşküllerini hall ü âsân eyle yâ Rabbi. İhvânımı esrâr-ı tevhîde vâkıf eyle yâ Rabbi. İhvânımı habîbin Muhammed hürmetine habîbine bahş eyle yâ Rabbi. İhvânımı iki cihânda azîz eyle yâ Rabbi. İhvânımı mazhar-ı hidâyet eyle yâ Rabbi. İhvânımı mazhar-ı zât eyle yâ Rabbi.
Âmîn diyen dilleri yedi cahîminden âzâd eyle yâ Rabbi.

Hükûmet-i cumhûriyyemizi umûr-i hayriyyelerinde muvaffakun bi'l-hayr ve dîn-i islâma hâdim eyle yâ Rabbi. Türk büyüklerinin gönüllerini nûr-i Kur`ân, nur-i tevhîd-i Sübhân ile ma'mûr eyle, evladlarımızın kalblerini nûr-i Kur`ân ile münevver eyle yâ Rabbi. Ordularımızı karada ve denizde ve havada mansûr u

muzaffer eyle yâ Rabbi. Düşmânlarımızı kahr u tedmîr ü perîşân eyle yâ Rabbi. Bâhusûs Yunan kâfirini ve sâir bilmediğimiz düşmanlarımızı ve bildiğimiz düşmanlarımızı kahr u tedmîr eyle yâ Rabbi. Hüseyn'in kânı hürmetine tedmîr eyle yâ Rabbi.

İsteklerimizi ve niyâzlarımızı kabûl eyle. Buradan dağılmadan cümlemizi mağfûrîn zümresine ilhâk eyle. Üzerime teveccüh etmiş ve edecek kazâ, belâ, âlâm ve ekdârı def' ü ref' eyle yâ Rabbi. Evladlarımızı her halde dîn-i islâmda sâbit-kadem eyle. Evladlarımızın gönüllerini nûr-i Kur`ân ile münevver eyle. Vatanımıza selâmetler ihsân u inâyet eyle. Dîn ü devlet, vatan u millet uğrunda çalışanları iki cihânda azîz eyle.

Duâlarımızı şebeke-i Resûlillah'da edilen duâlara ilhâk ile müstecâb eyle yâ Rabbi. Şebeke-i Hüseyn'de dökülen gözyaşları hürmetine, Sahrâ-yı Kerbelâ'da susuz şehîd olan Ehl-i Beyt-i Mustafâ hürmetine duâmızı kabûl eyle yâ Rabbi.

Bi hürmeti Tâhâ ve Yâsîn ve bi hürmeti Âl-i Yâsîn ve selâmün 'alel mürselîn ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Kabûl-i niyâz, el-Fâtiha!

Duâ-12 Nisan 1984

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ[158]
Ve teral melaikete hâffîne min havlil 'arşi yüsebbihûne bi hamdi rabbihim ve kudıye beynehüm bil hakkı ve kıylel hamdü lillahi rabbil 'âlemîn.

El-hamdülillahi rabbi'l-'âlemîn. Ve'l-'âkıbetü lil müttakîn. Velâ 'udvâne illâ 'ale'z-zâlimîn. İnnallâhe lâ yudî'u ecra'l-muhsinîn. Ey istediğini istediğine veren ve istediği vakitde almak kudretine mâlik bulunan ulu Allah! Ey evvellerin evveli, âhirlerin âhiri, mekânların mekânı olan ulu Allah! Bâb-ı rahmetine geldik, boyun bükdük, kapından bizi boş çevirme yâ Rabbi.
Suçlarımızı affeyle, seyyiâtımızı hasenâta tebdîl eyle, bizleri habîbin Muhammed'e bahş eyle yâ Rabbi.

Meydân-ı âşıkânda ter dökdük, Allah dedik, nefeslerimizi zâyi' etme yâ Rabbi. Âhir ü âkıbetimizi hayr eyle, son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eyle, îmân ile çene kapamak nasîb ü müyesser eyle, mü'min getirdin, mü'min yaşatdın, mü'min olarak vefât ettirerek nârından âzâd, dâhil-i cennet, mazhar-ı

[158] Sure-i Zümer 75

zât eyle. Matlab-ı a'lâ maksad-ı rânâ olan cemâl-i bâ-kemâl-i ilâhiyyen ile cümlemizi şâdân eyle yâ Rabbi.

Yâ Rab, okunan evrâd u ezkârı ve esnâsında getirmiş olduğumuz ta'zîmat u tekrîmâtımızı ve salavât-ı şerîflerimizi "fe tekabbelehâ rabbuhâ bi kabûlin hasen" sırrına mazhar eyle. Hâsıl olan ecr ü sevâbı, ol seyyidü'l-kevneyn, resûlü's-sekaleyn, imâmü'l-haremeyn, ceddü's-sıbteyn, resûlen, beşîran, nebiyyen, ebtahiyyen, kureyşiyyen, arabiyyâ ve sirâcen münîra olan rahmeten-lil-âlemîn Efendimiz Hazretlerinin ravza-i 'ıtrnâk-i Muhammediyyelerine tarafımızdan fakîrâne, miskînâne, dervîşâne hediye etmek cür'etinde bulunduk, Rabbim sen îsâl eyleyip rûh-i Seyyidü'l-enâm'ı cümlemizden hoşnûd u râzı, âlem-i dünyâda ziyâreti, âlem-i ma'nâda gül cemâlinin müşahedesi ve iltifâtına, âlem-i âhiretde şefâ'at-i uzmâsına bizleri nâil eyleyüp şâd eyle yâ Rabbi. Çeşme-i füyûzât-ı Muhammediyye'den cümlemizi sîrâb, nigâh-ı iltifât-ı Ahmediyyenle cümlemizi nârından âzâd, mazhar-ı zât, dâhil-i cennet eyle yâ Rabbi.

Ve sâir enbiyâ-i 'ızâm ve rusul-i fihâm, 'aleyhimüs salavâtü'r-Rahmân ve cemî'-i enbiyâi ve'l-mürselîn ve'l-evliyâi ve's-sâlihîn, hamse-i âl-i abâ, 'aşere-i pür vefâ, ashâb-ı suffa, ashâb-ı bedr, ashâb-ı uhud, ashâb-ı hendek ve şühedâ-i Kerbelâ, ve aşere-i mübeşşere-i pür-safâ, pür-vefâ ve cemî'-i ashâb u ensâr, mihmandâr-ı Resûlillah, el mücâhid-i fî sebîlillah, Hâlid ibni Zeyd Ebâ Eyyûb el-Ensârî, nefe'anallahu bi şefâ'atihî efendimiz hazretlerinin rûh-i pür-futuhlarını haberdâr eyleyüp cümlemize destegîr eyle yâ Rabbi.

Ve cemî'-i ashâb u ensâr, tâbiîn, hayru't-tâbiîn Üveys el-Karanî, Hasenü'l-Basrî, Habîb-i A'cemî, Dâvûd-i Tâî, Ma'rûf-i Kerhî, Süreyr-i Sakatî, Cüneyd-i Bağdâdî, Bazullahi'l-Eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir Geylânî, Seyyidinâ Ahmed er-Rıfâî, Ahmed el-Bedevî, İbrâhîm-i Düssûkî, Hasen-i Şâzelî, Sadeddîn-i Cibâvî ve cemî'-i pîrân kaddesallahu esrârahum ve nefe'anallahu bi şefâ'atihim efendilerimizin rûh-i pür-futuhlarını haberdâr eyleyüp, rûhâniyyetlerini cümlemize destegîr eyle yâ Rabbi.

Hâssaten huzûr-i aliyyelerinde halkabend olduğumuz, kutbü'l-ârifîn, gavsü'l-vâsılîn, hâteme'l-müctehidîn, sâkî-i aşk-ı ilâhî, vâris-i Hayder-i Kerrâr, Cenâb-ı Pîr-i Destgîr Sultân Muhammed Nûreddîn Cerrâhî, kaddesallahu sırrahu't-tecelliyâtı fettâhî, Hazretlerinin dahi ervâh-ı tayyibelerini haberdâr eyleyüp, cümlemizden hoşnûd u râzı eyle yâ Rabbi. Huzûr-i aliyyelerinde yapmış olduğumuz kabahatları afv u mağfiret eyle yâ Rabbi.

Derûn-i türbede medfûn bulunan bil-cümle e'izze-i kirâm hazerâtının, bâhusûs mürşidim selefim es-Seyyid eş-Şeyh İbrâhîm Fahreddîn Şevkî el-Halvetî Efendim Hazretlerinin dahi rûh-i pür-futuhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi.

Bu hânıkâh-ı aliyyeye uzakdan ve yakından gelen, bu hânıkâh-ı aliyyeye malıyla canıyla hizmet eyleyen bil-cümle ashâb-ı hayrâtın ve geçmiş dervîşlerimizin ve hulefânın ve âşıkanın ve sancakdarânın ve bâciyânın ve ashâb-ı birr ü ihsânın ve meczûbânın dahi rûhlarını haberdâr eyle yâ Rabbi.

Sizlerin ve bizlerin ümmehât ü ceddât akrabâ ü teallukâtımızdan, mine'l-megârib ile'l-meşârik, tahte't-türâb, kâffeten âmme, cemî'-i ehl-i tevhîde garka-i garîk rahmet eyleyüp, şu sofra-yı aşkdan hissedâr eyle yâ Rabbi.

Cümlemizin usrünü yüsre tebdîl eyle yâ Rabbi. Cümlemizi müzâyakadan halâs eyle yâ Rabbi. Cümlemizin âhir ü âkıbetini hayr eyle yâ Rabbi.

Bu çıkacağımız seferde bizlere destegîr ol yâ Rabbi. Gidiş ve gelişimizde her türlü âfât-ı semâviyye ve aradiyyeden, her türlü eşrârın şerrinden bizleri hıfz u emîn eyle yâ Rabbi. Hâfız esmâ-yı şerîfinle tecellî eyleyüp cümlemizi mahfûzen ve sâlimen vatanlarımıza avdet nasîb ü müyesser eyle yâ Rabbi.

Evladlarımızın gönüllerini nûr-i Kur`ân ile münevver eyle yâ Rabbi. Dîn ü devlet, vatan u millet uğrunda çalışanları iki cihânda azîz eyle, hükûmetimizi ilâ yevmi'l-haşru ve'l-karâr adl ile kâim eyle yâ Rabbi. Ordularımız karada ve denizde ve havada mansûr u muzaffer eyle yâ Rabbi. Türk büyüklerinin gönüllerini nûr-i Kur`ân ile münevver, Rûh-i Muhammed ile kendilerini te'yîd eyle yâ Rabbi. Âmîn diyen dilleri, ihvân u yârânımı iki cihânda, her türlü belâdan hıfz u emîn eyle yâ Rabbi. İhvân u yârânımı çoğalt, cümlesinin müşküllerini hall ü âsân eyle, dünyâ metâını kendilerine çok ver fakat gönüllerinde yok et yâ Rabbi. Kendilerini nâmerde muhtâc olmakdan hıfz u emîn eyle, kendilerinin gönüllerini nûr-i Kur`ân ile şerh eyle. Nazar-ı iltifât-ı Muhammediyye ile cümlesinin kalbini aşk-ı Muhammed'le muattar eyle yâ Rabbi.

Yapmış olduğumuz duâyı, Şebeke-i Resûlillah'da edilen duâlara ilhâk ile müstecâb eyle yâ Rabbi. Ve salli ve sellim 'alâ seyyidinâ eşrefi ve es'adi nûri cemî'i enbiyâi ve'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemîn. Kabûl-i niyâz, el-Fâtiha!

Gülbank 3 Mayıs 1984

Allahu ekber Allahu ekber. Lâilâheillallah hüvallahu ekber Allahuekber ve lillahi'l-hamd. Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ Resûlallah. Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ Habîballah. Es-salâtü ve's-selâmü 'aleyke yâ seyyide'l-evvelîne ve'l-âhirîn. Ve selâmün 'ale'l-mürselîn. Ve'l-hamdülillahi Rabbi'l-'âlemîn.

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ[159]
ve teral melâikete hâffîne min havlil arşi yüsebbihûne bi hamdi rabbihim ve kudiye beynehüm bil hakki ve kîlel hamdü lillahi rabbil âlemin. مَتَى نَصْرُ اللهِ أَلا إِنَّ نَصْرَ اللهِ قَرِيبٌ[160].
Metâ nasrullah, elâ inne nasrallahi karîb. Nasrun minallahi ve fethun karîb ve beşşiri'l-mü'minîne yâ Habîb. Evvel Allah Âhir Allah Zâhir Allah Bâtın Allah. Küllün min indillah. Hayırlar feth ola. Şerler def' ola. Mü'minler şâd ola. Küffâr-ı hâkisâr tedmîr ü perîşân ola. Meydanlar küşâd, çerâğlar rûşen ola. Gönüllerimizden hubb-i sivâ ihrâc ola. Gönüllerimiz aşkullah, muhabbetullah, muhabbet-i Resûlullah, envâr-ı Kur`ân, envâr-ı tevhîd-i Sübhân ile ma'mûr ola. Cümlemiz livâ-yı hamd altında haşr ola, civâr-ı Mustafâ'da iskân ola, iltifât-ı Resûlullah ile şâd ola. Himem-i rûhâniyyet-i evliyâullah üzerimize sâyebân ola. Bi hürmeti aşk-ı Mevlâ, nûr-i Nebî, kerem-i Ebû Bekr ü Ömer ü Osmân u Alî, İmâm-ı Hasen-i Müctebâ ve İmâm-ı Mazlûm-i Şehîd-i Kerbelâ, ammeynil mükerremeynil muazzameyn Hamzate vel Abbâs ve cemî' ashâb u ensâr.

Meded Yâ Ehl-i Bedir! Meded Yâ Hayder-i Kerrâr! Meded Yâ Fâtih-i Hayber! Meded Yâ Hadîcete'l-Kübrâ Hayrünnisâ! Meded Yâ Fâtımatü'z-Zehrâ Binti'r-Resûl! Meded Yâ Üçler Yediler Kırklar Yetmişler Dört Yüzler Yedi Yüzler! Meded Yâ Bazullahi'l-Eşheb Cenâb-ı Abdülkâdir! Meded Yâ Ma'rûf-i Kerhî! Meded Yâ Rıfâî Ebü'l-alemeyn! Meded Yâ Ebü'n-nesebeyn! Meded Yâ Ebü'l-ayneyn! Meded Yâ Nûreddîn Ebü'l-Füyuzât Hâteme'l-Müctehidîn!
Tekabbel minnâ kerem-i Mevlâ, bi ism-i zâtike yâ Allah Hû.

Duâ 5 Mayıs 1984

Sübhâne Rabbiye'l-'aliyyi'l-a'lel Vehhâb. Sübhâne Rabbiye'l-'aliyyi'l-a'lel Vehhâb. Sübhâne Rabbiye'l-'aliyyi'l-a'lel Vehhâb. Allahümme yâ Rabbenâ tekabbel minnâ inneke ente's-Semî'u'l-'Alîm. Ve tüb 'aleynâ yâ Mevlânâ inneke ente't-Tevvâbü'r-Rahîm. Vehdinî ve vehdinâ ilâ hakki ve ilâ tarîkin müstakîm,

[159] Sure-i Zümer 75
[160] Sure-i Bakara 214

bi bereketi'l-zikri'l-Hakîm ve bi hürmeti men erseltehû rahmeten-lil-'âlemîn. Sübhâneke mâ 'abednâke hakka 'ibâdetike yâ Ma'bûd. Sübhâneke mâ 'arafnâke hakka ma'rifetike yâ Ma'rûf. Sübhâneke mâ zekernâke hakka zikrike yâ Mezkûr. Sübhâneke mâ şekernâke hakka şükrike yâ Meşkûr. Subbûhun Kuddûsün Rabbünâ ve Rabbü'l-melâiketi ve'r-Rûh. Allahümme salli 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin kemâ salleyte' alâ İbrâhîm ve 'alâ âli seyyidinâ İbrâhim fi'l-'âlemîn inneke Hamîdün Mecîd. Rabbenağfirlî ve li vâlideyye ve lil mü'minîne yevme yekûmü'l-hisâb. Allahümme aslıh Ümmete Muhammed. Allahümme ferric 'an kürûbe Ümmeti Muhammed.

Allahümmerham Ümmete Muhammed. Allahümme ecirnâ mine'n-nâr. Allahümme ecirnâ min külli'n-nâr. Allahümme ecirnâ min 'azâbi'l-kabri ve'n-nîrân. Allahümme ecirnâ min 'azâbi yevmi'l-kıyâme. Allahümme ecirnâ min 'azâbi cehennem. Allahümme ecirnâ min nâri cehennem. Allahümme ecirnâ min 'azâbi kahrik. Allahümme ecirnâ mine'r-riyâ ve's-sum'ati ve'l-fahri ve'l-ucb. Allahümme ecirnâ min tecâvüzi'l-mülhidîn. Allahümme ecirnâ min şerri'l-kâfirîn. Allahümme ecirnâ min fitneti'l-fasıkîn. Allahümme ecirnâ min hud'ati'l-münâfıkîn. Allahümme ecirnâ min cevri'z-zâlimîn. Allahümme ecirnâ ve ecir vâlidînâ ve cemî' mü'minîne'l-muhlisîne min külli'n-nâr. Bi 'afvike yâ Mücîr bi fadlike yâ Gaffâr. Bi 'afvike yâ Mücîr bi fadlike yâ Gaffâr. Bi 'afvike yâ Mücîr bi fadlike yâ Gaffâr. Allahümme inneke Afüvvün Kerîmün tuhibbü'l-'afva fa'fü 'annâ. Allahümme inneke Afüvvün Kerîmün tuhibbü'l-'afva fa'fü 'annâ. Allahümme inneke Afüvvün Kerîmün tuhibbü'l-'afva fa'fü 'annâ. Yâ 'Afüvv Yâ Kerîm Yâ Rahmân Yâ Settâr Yâ Gaffâr Yâ Allah. Yâ Rab bir hürmeti bismike Yâ Rab Yâ Rab Yâ Rab.

Ve ilâhüküm ilâhün vâhid lâ ilâhe illâ hû hüve'r-rahmânü'r-rahîm. Elif-Lâm-Mîm Allahü lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyu'l-kayyûm. Ve 'anet'il vücûhu lil-hayyi'l-kayyûm. Allahümme zeyyin zevâhirinâ bi hizmetik ve bevâtınına bi ma'rifetik ve kulûbunâ bi muhabbetik ve esrârinâ bi müşâhedetik ve ervâhinâ bi mu'avenetik. Yâ muhavvelil'l-havli ve'l-ahvâl havvil hâlenâ ilâ ahseni'l-hâl.

Yâ müfettiha'l-ebvâb ifathlenâ hayra'l-bâb. Yâ muhavvelil'l-havli ve'l-ahvâl havvil hâlenâ ilâ ahseni'l-hâl. Allahümme ecirnâ mine'n-nâr. Allahümme'şrah sadrünâ ve yessir emünâ yâ Rab ve teveffenâ ma'al-ebrâr ve hallisnâ min 'azâbi'l-kabri ve'n-nâr. İlâhî üstur 'uyûbenâ vağfir zünûbenâ yâ Azîzü yâ Gaffâr. Rabbenâ âtinâ fi'd-dünyâ haseneh ve fi'l-âhireti haseneh ve kınâ 'azâbe'n-nâr, bi rahmetike yâ erhame'r-râhimîn. Rabbenağfirlî ve li vâlideyye ve lil mü'minîne

yevme yekûmü'l-hisâb. Ve ce'alnâ minellezîne lâ havfün 'aleyhim velâhüm yahzenûn. Ve ce'alnâ minellezîne tecrî min tahtihümü'l-enhâri fî cennâti'n-na'îm. Ve'tinâ bi'n-nazari ilâ vechike'l-kerîm. Ve şeffi' fînâ seyyide'l-mürselîn. Verham emvâtenâ ve emvâte'l-müslimîn. Vahtimlenâ minke bi hayrin ecma'îne yâ Rabbe'l-'âlemîn. Ve sallallahu 'alâ seyyidinâ Muhammedin ve 'alâ âli Muhammedin ve sahbihî ve sellim. Sübhâne rabbike rabbi'l-'izzeti ammâ yasifûne ve selâmün 'ale'l-mürselîn ve âlihim ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-'âlemîn. El-Fâtiha!

Duâ – 21 Aralık 1984 ABD

Yâ Rabbi, Allah dedik bizi mahrûm etme. Bizi buraya tevfîkinle topladığın gibi iyilerle, sevdiklerine topla ve bizi sevdiklerin arasına kat. Bizi kötülüklerden koru. Bize bulaşık, korkunç, çirkin hastalıklar verme. Bizi âlî kıl. Vücûdumuza sıhhat, âfiyet ver. Ağzımıza lezzet ve tat ihsân eyle. Gözümüzden gaflet perdesini çâk et, senin cemâlini görmeye lâyık kıl. Bizi ibretli bir göze mâlik kıl. Kulaklarımızdan gaflet pamuğunu çıkar, işittiklerimizi duyalım, anlayalım. Dillerimizden sevmediğin sıfatları kaldır. Dillerimizde ismin, kalblerimizde sevgin olsun Yâ Rabbi.

Buraya toplanan bu ihvân u yârânı sıhhatli, âfiyetli uzun ömürle kendilerini taltîf eyle. Kalblerinde bulunan müstatir murâdât-ı hayriyyelerine kendilerini nâil eyle. Bu cemiyetimize bâdi ve bâis olan zevâtın kadrini âlî kıl. İhvânımı iki cihânda azîz et. Beni sevenleri, sevmeyenleri âlî kıl. Gönüllerinin murâdını ihsân eyle. Müşküllerini hall ü âsân et. Vasıl-ı dîdâr et.

Kâinâtı ve insanlığı harb felâketinden koru. Kaderullahda eğer harb olacaksa, inananları inanmayanlara gâlib et. Şu memleket ki herkese bağrını açmış, demokrasi ile idâre edilmekde, her islâm, her budist, her hıristiyan, her mûsevi kendi dîninde serbest bırakılmış, bu devleti, bu milleti ilâ yevmi'l-haşrı ve'l-karâr adl ile kâim eyle. Ordularını karada ve denizde ve havada mansûr u muzaffer et. İhvânımı kesîr eyle.

Kocası olmayan kadın ihvânıma hayırlı kocalar, kuvvetli kocalar ihsân eyle. Karısı olmayan erkek ihvânıma da helâl süt emmiş Hazret-i Meryem gibi olan hanımları nasîb eyle. Yâ Rabbi, bârigâh-ı ehadiyyete ellerimizi açdık, senin rahmetinden dilendik, istedik, arzu etdik Yâ Rabbi, sen kapına geleni boş çevirmezsin, bizi bu akşam boş çevirme Yâ Rabbi.

İstanbul'dan buraya gelerek bana hizmet eden bu Çınar kardeşimi ve Aslan Bey'i ve diğer bizim mıtrıbımızı, hâfızlarımızı, Muzaffer Beyefendi kardeşimi, benim halîfem o da, Muzaffer Bey Kara Şeyh, belâlıdır o, korkulu, korkarım ondan, iki cihânda azîz et Yâ Rabbi. Ve aynı zamanda kızım Betül Hanım'a şifâlar ihsân et. Ve diğer bizden şifâ bekleyen bütün hastaları şifâyâb eyle. Aşk yüzünden kalbleri titreyen maşûkasına, maşûkuna kavuşmak isteyenlere, onlara da vuslat ver Yâ Rabbi, âşıklara.

Bi's-sıhhati ve'l-âfiye vatanımıza avdet müyesser kıl. Eğer bu görüşmemiz son ise, cümleniz hakkınızı helâl edin, biz de size hakkımızı helâl ediyoruz. Allah tekrarını nasîb etsin, eğer son görüşmemizse Allah cümlemize îmân ile çene kapamak nasîb etsin, son kelâmımızı Kur`ân-ı Mecîd, Kelime-i Tevhîd eylesin.

Yâ Rabbi, insâniyyete hizmet edenleri, hâdim olanları, iki cihânda azîz et ve onları teyîd eyle. Duâlarımızı Mekke-i Mükerreme'de, Arafat'da, Ravza-i Mutahhara'da ve Kerbelâ'da ve Kudüs-i Şerîf'de yapılan duâlara ilhâk ile müstecâb eyle Yâ Rabbi. Duâlarımızı kabûl eyle Yâ Rab.

Okunan hatmi de kabûl et. Bu okunan hatim şifâ için okunmuşdur, bütün buraya hastalıkla gelip şifâ bekleyenlerin cümlesine ben bunu hediye etdim, Kur`ân'ın şifâsıyla hastaları şifâyâb eyle. Kur`ân'ı okuyan Muhammed Geylânî'ye de okduğu Kur`ân'ı şefî' et.

Fâtiha!

Duâ ve Münâcât[161]

Amân Allahım! Amân yâ Gaffâr! Bizden hatâ, senden atâ, kapuna geldik ey sâhib-i atâ. Çirkâb-ı dünyâ ve sevdâ-yı belâ-yı mâsivâ ile kararan ve dolan ve aslında nazargâh-ı ilâhiyyen olan kalblerimizi, Habîb-i Edîbin Muhammedü'l-Arabî ile ehl-i beyti, ezvâcı, ashâbı, ensârı, ahbâbı ve velîleri hürmetine, Haaseneyni'l-Ahseneyn izzetine, aşkullah, muhabbetullah ve muhabbet-i Resûlullah nûrları ile nûrlandır, Kur'ân-ı Azîmü'l-Burhân'ın sırları ile sürûrlandır, şerî'at-i garrâ-yı Ahmediyyenle şu'ûrlandır yâ Rabbi.

[161] Efendi Hazretlerinin bu duası Aşk Yolu Vuslat Tarîki nâmındaki eserinin hitâmındaki duâdır

Kalb hânelerimizi, tecellî-i tevfîk-i cemâlinle arındır ve bizleri aşkına, şevkine ve zevkine varan has kulların arasında barındır, şerâb-ı tahûr-ı aşkı yed-i envereyn-i Resûl-i Müctebâ'dan ve Sâkî-i Kevser Aliyye'l- Mürtezâ'dan, Haseney-ni'l-Ahseneyn'in mübârek ellerinden doya doya içirerek kandır, kana kana içelim, aşkullah ile cân ü gönülden geçelim, eğnimize cennet hulleleri biçelim, aşk yolunu seçelim ilâhi.

Biz âsî, mücrim ve günahkâr kullarını da zât-ı ulûhiyyetine ve Habîb-i Edîbinin nûr-ı nübüvvetine hakkıyla âşık olan ve bu aşk ile dîdeleri giryân ve ciğerleri püryân olan âşıklar ve sâdıklar kâfilesine idhâl ve ilhâk eyle yâ Rabbi. Hazret-i İmâm-ı Hüseyin'in ve Kerbelâ şehîdlerinin masûm ve temiz kanları hürmetine bizleri bu zümre-i nâciyyeye katılmak şeref ve imtiyâzına mazhar kıldığın kullarından eyle yâ Rabbi.

Rahîmsin, kerîmsin, ecvedü'l-ecvedînsin, erhame'r-râhimînsin ey Allahım, afüvsün ve affetmeği seversin, latifsin lutfetmek şânındandır, kusurlarımızı itirâf ederek kapuna geldik, bâb-ı lutfuna sığındık. Kapuna gelen suçluların niyâz ve istirhamlarını reddetmezsin, "AMÂN" diyenleri ve dileyenleri boş çevirmezsin, bizleri de affınla şâd ve lutf u kereminle âbâd, sevdiğin has kullar arasında isimlerimizi yâd, her müşkilimizde imdâd, maddî ve ma'nevî ni'metlerini müzdâd eyle yâ Rabbi.

Amân Yâ Şefîa'l-Müznibîn Yâ Resûlullah! Günahkârı, şefî'imiz ancak sensin, bizlere şefî' ol. Şefâ'atin indallah makbûldür ve reddolunmaz, biliyoruz ve inanıyoruz. Vallâhi, billâhi ve tallâhi reddolunmaz. El-meded Yâ Resûlallah!

Amân Yâ Ehl-i Beyt-i Mustafâ! Siz ma'den-i mürüvvet ve mahz-ı rahmetsiniz. Şefkat ve merhametinize sığındık, lutuf ve âtıfetinize ilticâ etdik. Evet, bizler mücrimiz, miskiniz, yetîmiz ve bîkesiz, siz kimsesiz kalanların kimsesisiniz, merhamet efendim, mürüvvet sultânım, garîplerin enîsi, mücrimlerin şefi'isiniz, esîr-i nefs ve zebûn-i heves olan biz bîçârelere Allah için şefkat ve merhametinizi esirgemeyiniz, bizlere yardım elinizi uzatınız. Şey'en lillah.
İsyân deryâsına daldık, azîz ömürlerimizi isyân ve nisyân ile hevâya saldık, bugün çâresiz ve dermânsız kaldık, kusurlarımızı ve günahlarımızı itirâf ederek Bâb-ı Muhammediyye'de rahmet-i ilâhiyyene el açdık, ma'siyetle kararan yüzlerimizi secdeye koyarak, kalblerimiz yanarak, âh ü figân edip ağlayarak dergah-ı bârigâh-ı ulûhiyyetine geldik, Hazret-i Âdem aleyhisselâmın tövbesini kabûl buyurduğun gibi, bizim tövbelerimizi de lutfen ve keremen kabûl buyur,

bizler de onun evladlarıyız ve Habîb-i Edîbin Muhammed'inin ümmetiyiz, yapdığımız hatâlara ve işlediğimiz suçlara pişmânız, nefs-i emmâreye düşmanız, bizlerin de tövbelerimizi kabûl buyur, affınla ve lutfunla bizleri de mesrûr eyle yâ Rabbi.

Sen o yüce ve kerîm Allah'sın ki, af isteyenleri affınla şâd, bahş isteyenleri nârından âzâd eder, cennet ve cemâlinle ikrâm ve ihsânda bulunursun. Mülkün mâliki sensin, her emrinde gâlib sensin, her işinde fâik sensin, ilâhî ey ma'bûd-ı aslî ve mahbûb-ı hakîkî olan yücelerin yücesi Rabbim. Senden gayrı kulluk ve ibâdete lâyık ve müstehak hak ma'bûd yokdur, ancak sen varsın. Birsin, şerîk ve nazîrin de olamaz. İstersen yıkar, yakar, dilersen ma'mûr ve âbâd edersin. "KÜN" emriyle her şeyi hall ü fasl eyleyen ancak sensin. Ma'bûdumuz, maksûdumuz ve matlûbumuz da sensin. İstersen azâb ve dilersen affedersin. Eğer azâb edecek olursan bizler senin âciz ve nâçiz kullarınız, eğer affedersen rahmet edenlerin en merhametlisi yine sensin. Rahmet edenlerin kalblerine merhamet veren de yine sensin. Rahmâniyyetinle seni inkâr eden kâfirlere dahi hayat hakkı veren, onları türlü ni'met ve rızıklarla besleyen, münkirleri bile mahrûm etmeyen ve bu âlemde onlara da hayat ve rızık veren, münâfıkların isteklerini yerine getiren, kâfirlere murâdlarını veren hep sensin. Seni tevhîd edeni, sana gönül vereni hâşâ mahrûm etmezsin. Bâb-ı rahmetinden onları elleri boş olarak geri çevirmezsin. İşte bizler de bâb-ı rahmetine geldik, lutfuna el açdık, bizleri de boş çevirme yâ Rabbi. Biz, fânî ve âciz kullar iken kapımıza gelenleri reddetmez va onlara bize bahş ve ihsân buyurduğun ni'metlerle ikrâm ederiz. Hâşâ sümme hâşâ, sana geleni ve senden isteyeni me'yûs ve mahzûn geri göndermezsin.

Amân Sübhânım! Amân sultânım, ma'bûdum, Allahım! Ey yüce Mevlâm, Rabbim, Allahım! Günahlarla yüzlerimiz, isyânlarla gönüllerimiz kapkara, mahşerde bizleri etme âvâre, geldik ulu Settâr'a. Aşkınla doldur, ağlarım güldür, derdinle yandır. Tek arzum ve emelim visâldir senden Allahım. Nûh aleyhisselâmı ve ona îmân edenleri boğulup gitmekden kurtardığın gibi, bizleri de Hazret-i Nûh'un gemisi misâli olan dîninle, küfür deryâsında, isyân ve ma'siyet ummânında boğulup helâk olmakdan halâs eyle. Bizlere îmân haz ve lezzetini, ibâdet zevk ve saâdetini, muhabbet tâc ve devletini, aşk saltanatını nasîb ve müyesser eyle ki, iki cihânda sana lâyık kul ve Habîb-i Edîbine lâyık ümmet olalım, tâbi-i sünnet olalım, sırât-ı müstakîmde sâbit kalalım, zâtında fânî ve bezm-i ilâhinde bâkî bulunalım, zümre-i uşşâka iltihak ile hayât-ı sermediyye ve câvidanîye mazhar olalım yâ Rabbi.

İlâhî! On peygamberine on kerâmât ile ikrâm eyledin. Hazret-i Âdem'in ve Hazret-i Dâvûd'un tevbelerini kabûl buyurduğun gibi bizleri de tövbeleri makbûl olan tevvâbîn zümresine ilhâk eyle yâ Rabbi. Hazret-i İdris aleyhisselâmı semâya ref' ile cennetine idhâl buyurduğun gibi, bizleri de dünyâ pisliklerinden ve kirliliklerinden arındır ve yücelt, cennet mâhiyetinde olan ahlâk-ı islâmiyye ve ahlâk-ı Muhammediyye ile ahlâklanmayı nasîb ve müyesser kıl. Bu âlemde cennete dâhil olan, edeb tâcını başına, îmân nûrunu kalbine, şerî'at libâsını eğnine giyen, gözlerinde ibret, kulaklarında hassasiyyet, dillerinde zikir ve tevhîd ile arz-ı mahmedet, ayaklarında hayra ma'tûf gayret ve metânet, ellerinde sehâvet bulunan, eli hayır ve kârda, gönlü yârda, ârif-i billah, vâsıl-ı ilallah olan, ölmeden evvel ölen, bu ölümleriyle olan âşıklar zümresine ilhâk eyle yâ Rabbi. Hazret-i Mûsâ aleyhisselâmı hitâb-ı izzetine muhâtab kıldığın gibi, bizlerin de kalblerimize ilhâmâtını havâle buyurarak kendi Tû'rumuzda zât-ı ulûhiyyetinde sohbet ederek zevk-i ma'nevîye erişen has kullarından eyle yâ Rabbi. Hâlîl'ini nâr-ı Nemrud'dan halâs etdiğin gibi, bizleri de meş'ûm nefislerimizin ateşinden kurtararak bir ân bile olsa bizleri nefislerimizle başbaşa bırakma yâ Rabbi. Bizleri nefs şeytânından koruyarak nefsimizin nârını nûra tebdîl eyle yâ Rabbi İbrâhim aleyhisselâmı Halîl'liğe yükseltdiğin gibi, bizlerin de isimlerimizi âşıklar defterine cisimlerimizi ma'şûklar zümresine dâhil eyle yâ Rabbi. Hazret-i Eyyûb aleyhisselâmı bütün elemlerden berî ve kasâvetlerden geri aldığın gibi, bizleri de dünyâ ve âhiret korkularından ve kaygularından, elemlerden, kederlerden kurtararak refah ve saâdete erişdir yâ Rabbi. Hazret-i Yûnus aleyhisselâmı, balığın karnından âzâd etdiğin gibi, bizleri de düşman elinden, cehil zulmetinden, küfür nikbetinden selâmete çıkar ve âzâd eyle yâ Rabbi. Hazret-i Süleyman aleyhisselâmın mülkünü iâde etdiğin gibi, bizleri doğduğumuz gün olduğu kadar arındır, mülk-i maddiye ve devlet-i ma'neviyye ile taltîf eyle yâ Rabbi.

Hazret-i İmâm-ı Hüseyin radıyallahu anh Efendimizi şehâdet rütbesine erişdirdiğin gibi bizleri saîd olarak yaşat ve bütün şehîdlerin şefaâtlerine nâil eyle yâ Rabbi. Şehîdlerin mübârek kanları hürmetine, bizleri sû-i itikaddan hıfz eyle, rızâ-yı şerîfine muvâfık ve Habib-i Edîbinin îmânına mutâbık tam ve kâmil bir îmân ile kemâle eren mü'minlerden eyle ya Rabbi. Son sözlerimiz Kelime-i Tevhîd ve Kur'ân-ı Mecîd olsun, dillerimiz zikir ve tehvîdde, gözlerimiz cennet ve cemâlde iken, "Ey yakîn bir îmân ile îmân etmiş nefs! Sen Rabbinden, Rabbin senden râzı olduğu hâlde Rabbine dön ve vuslat eyle, gir has kullarımın

arasına, gir onlarla birlikte zât cennetime" emr-i celîline muhâtab olan has kulların zümresine bizleri de ilhâk buyurarak mazhar-ı zât eyle yâ Rabbi.

Celâlinden cemâline eren, adlinden affına mazhar olan, fazlınla cennete giren, cemâl-i Mustafâ'yı gören, Firdevs-i a'lâda Habîb-i Edîbinin civârında iskân edilen, cemâl-i lâ-yezâl'e eren kutlu ve mutlu kişiler arasına bizleri de ilhâk eyle ya Rabbi.

Ey mağlûb olmayan gâlib! Devletimizi adl ile pâyidâr, ordularımızı karada, denizde ve havada "ve yensurekallhu nasran azîzâ"sırrına erişdir. Din ü devl et ve özellikle şu garîb ve şanlı millete Hakk için hakkâniyyetle hizmet edenleri iki cihânda azîz eyle Emîri'l-Mü'minîn Ömer ibni'l-Hattâb radıyallahu anhın sancağı altında cem' eyleyerek Livâ-yı Hamd altında haşreyle. Şehîdlerin derecelerini ve gâzîlerin rütbelerini âlî eyle. Helâlinden kazanan tüccarlarımızı, Hazret-i Ebûbekri's-Sıddîk radıyallahu anhın sancağı altında, ilme, Kur'ân'a, dîn ve îmâna ve mü'minlere hizmet edenleri Hazret-i Osman ibni Affân radıyallahu anhın sancağı altında, ilimleriyle âmil, hilmleriyle kâmil, sabır ve metânetleri ile mütekâmil, cesâret ve şecâatleri ile, hamiyyet ve sehâvetleri ile, kerem ve fazîletleri ile bütün insanlık âlemine şâmil merdleri ve yiğitleri de Hazret-i İmâm-ı Ali kerremallahu vecheh ve radıyallahu anh Efendimizin sancağı altında cem' eyle yâ Rabbi. Mazlûmları Hazret-i İmâm-ı Hasen-i Müctebâ'ya ve mazlûmen şehîd olanları Hazret-i İmâm-ı Hüseyn-i mazlûm-i Kerbelâ rıdvânullahi aleyhim ecmaîn efendilerimizle haşr eyle yâ Rabbi.

Denizlerde, karalarda ve havalarda Allah için i'lâ-yı kelimetullah için, insanlık ideâli için, hürriyet ve istiklâlleri için, vatan ve milletleri için, ırz, iffet ve nâmuslarını korumak için, mukaddesât için şehîd olanları da Resûlullah'ın arslanı Hazret-i Hamza radıyallahu anh Efendimizin sancağı altında cem' eyle yâ Rabbi.

Allah korkusuyla ağlayan göz hakkı için, Allah aşkıyla yanan öz hakkı için, Allah için söylenen söz hakkı için, Tevrat, İncil, Zebur ve Kur'ân-ı Azîmü'ş-Şân hakkı için, zât-ı ulûhiyyetini bir ân bile unutmayan ve dâimâ anan kullar hakkı için, Üveys el-Karanî ve cümle pîrân-ı izâm hakkı için, âşıklar, sâdıklar, muhlisler, âbidler, zâhidler hakkı için, kutbü'l-aktâb, mezheb-i Nu'mân hakkı için, hüsn-ü vech-i Yûsuf-ı Ken'ân hakkı için, bu niyâzlarımızı ve isteklerimizi lutfen ve tenezzülen kabûl buyur yâ Rabbi.

Fakîr-i hakîr Muzaffer Aşkî kulunu duâ ile yâd edenleri iki cihânda da Habîb-i Edîbine bahşeyle, ölümümden sonra bize bir Fâtiha-i Şerîfe okuyanları, ölümlerinden sonra Fâtiha'ya garkeyle yâ Rabbi.

İlâhî! Habîb-i Edîbine, onun ehl-i beytine, evlâdına, ezvâcına, ensârına, ashâbına, ahbâbına ve bâhusûs rüşd sâhibi halîfeleri olan Ebûbekir, Ömer, Osman ve Ali rıdvanullahi teâlâ aleyhim ecmaîn ile ilâ yevmi'l-haşri ve'l-karâr muhibbânına salât eyle. Bizlere tevfîkini refîk eyle. Bu risâlemizi okuyan, okutan ve dinleyenlerin içlerini ve dışlarını nûr-ı ilâhin ile pür-nûr eyle, cümlesini lutuf ve hidâyetinle mesrûr eyle, son nefesde îmân ile çene kapamayı nasîb ve müyesser eyle yâ Rabbi.

Bu âciz ve nâçiz risâlemizi ind-i ilâhînde ve Resûl-i Zîşân'ının indinde makbûl, mergûb ve mahbûb eyle. Okuyan âşıkları aşkına lâyık eyle. Niyâzlarımızı kabûl buyurarak bizleri memnûn eyle yâ Rabbi.

Sübhâne rabbike rabbi'l-izzeti ammâ yasifûn, ve selâmün 'ale'l-mürselîn ve'l-hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn. El-Fâtiha!

MANZÛM DUÂLAR

Yûnus Emre

Senindir pâdişâhlık kudretin var
Yaratdın yeri göğü heybetin var

Nişânsızın nişânın kimse bilmez
Egerçi bî-nihâyet âyetin var

Niçe eyde bile dil niteliğin
Dile getirmeğe bin bir adın var

Ne oran u kıyâs ne nakş u nişân
Ne miyân u kenâr nihâyetin var

Ne reng ü şekl ü hem ne cism ne hod resm
Ne kadd ü kâmetin ne sûretin var

Bu cümle ins ü cinne rahmetinden
'İnâyet vechile hoş himmetin var

Ne dünyâ âhiret ne kâf u ne kâf
Bular katre deryâ melekûtun var

Ne hod var intihâ ne had mekân hem
Ne bir eyniyyetin keyfiyyetin var

'Akıllar mât olur niteliğinden
Ki bir zerrede bin bin 'ibretin var

Serâser dopdolu yer ü gök üzre
Yürür bu kudretin hoş milketin var

Senindir 'arş u kürsî levh ü kalem
Döner çarh yer tutur hoş hikmetin var

Bu yüz yiğirmi dört bin nebîlerle
Bile Mi'râc u Tûr münâcâtın var

Musahhardır kamu emrin içinde
Cemî' kullarına mürüvvetin var

Dört yüz kırk dört tabakât evliyâya
Verilmiş anlara kerâmetin var

Altı bin altı yüz altmış altı
Okunur halk üzere âyetin var

Değil Yûnus'a bes yâ rahmeti çok
Kamu günâhlılara rahmetin var

Ulu ulu günâhlarım yüz komadı bana Çalab
Hiç kimse çâre kılmadı döndüm yine sana Çalab

'Âlimlere sordum nedir dermân günâhlı derdime
Anlar dahî eyitdiler dermân ana yine Çalab

Va'de yetip öleceğez ol sinleye varacağaz
Zebânîler geleceğez sen 'inâyet eyle Çalab

Zebânîler çün geleler beni yalınız bulalar
Bilmediğim dil soralar sen yardım eylegil Çalab

Gürde soralar bu sözü esirgemez anlar bizi
Biz de sana tutduk yüzü sen esirge bizi Çalab

Sensin bu benim sultânım bu cânlar içinde cânım
Çokdur benim günâhlarım sen meded eylegil Çalab

Uçmakdaki hûrîleri geymiş anlar nûr donları
Ne bahtılı mü'minleri bize nasîb eyle Çalab

Durmayup söylerem sözüm günâhıma göyner özüm
Günâhlı Yûnus'un sözün sen kabûl eylegil Çalab

Âşık Yûnus

Alma tenden cânımı
Aman Allahım aman
Görmeden cânânımı
Aman Allahım aman

Bir kez nûrun göreyim
Pâyine yüz süreyim
Cânım anda vereyim
Aman Allahım aman

Âhım göğe çıkmasın
Melekleri yakmasın
Felekleri yıkmasın
Aman Allahım aman

Zor eyleme işimi
Zehr eyleme aşımı
Dökme kanlı yaşımı
Aman Allahım aman

Âşıkım Muhammed'e
Ol Resûl-i emcede
Koyma bizi firkate
Aman Allahım aman

Yûnus cânın şükrâne
Kurbân itsin cânâne
Atma dâim hicrâne
Aman Allahım aman

İlâhî cennet evine
Girenlerden eyle bizi
Yarın orda cemâlini
Görenlerden eyle bizi

Mahşerde halk ola üryân
Çok yürekler ola püryân
Arşın gölgesinde seyrân
Edenlerden eyle bizi

Yâ Hayy ü Yâ Kayyûm Samed
İhsânına yokdur aded
Firdevs bahçesinde ebed
Kalanlardan eyle bizi

Şu dünyânın cefâsı çok
Kimi aç gezer kimi tok
Şol mîzânda sevâbı çok
Gelenlerden eyle bizi

Bakma dünyânın vârına
Düşüp dâim Hakk yoluna
Berâtını sağ eline
Alanlardan eyle bizi

Mü'minlere rahmet ola
Münâfıklar mahrûm kala
Yûnus eydür doğru yola
Gidenlerden eyle bizi

Eşrefoğlu Rûmî

İlâhî Seyyidî Settâr Mevlâye
Yüce dergâhına geldim Hüdâyâ

Benim hâcât ile gönlüm doludur
Velî n'idem ki nefsim bedhûludur

Günâh yükünü arkama uruban
'Acz toprağına yüzüm sürüben

Tevâzu' birle el sana getirdim
Tapuna yüz karasını getirdim

Bilirim pâdişâh-ı bî-niyâzsın
Sana yalvaranı mahrûm komazsın

Virirsin kullarına istediğin
Bilirsin her kulunun ne dediğin

Yer gök ehli hep senden umarlar
Kamusu Hazretine yalvarırlar

Benim dahi günâhım çok elim dar
Kapuna geldim ey Settâr ü Gaffâr

Getirirem şefi' ol Mustafâ'yı
Nebîler serveri kân-ı vefâyı

Senin anınla olan dostluk hakkıyçün
O dostlukla olan mestlik hakkıyçün

Dilerim Hazretine ire âhım
İşitip 'afv idesin hep günâhım

'İnâyet gözüyle bir kez bakasın
Beni hâşâ kim odlara yakasın

Bu îmân hil'atin âhir nefesde
Çıkarup kılmayasın beni haste

Beni 'uryân u rüsvây itmeyesin
Götürüp beni oda atmayasın

Zebânîler eline virmeyesin
Kapundan horluk ile sürmeyesin

Şuna kim sen îmân ihsân idesin
Anı andan gerü nite alasın

Göçicek cânımız işbu bedenden
Ayırmagil bizi ey Hakk imândan

Bu Eşrefoğlu mücrim Rûmî miskîn
Kapuna geldi aç u yalın ayağın

Seni senden diler ol şey'en-lillah
Ayırma anı dîdârından Allah

Ki sendendir sana irmeğe çâre
Senin derdinden oldu uş âvâre

Visâlin lengeriyle turgur anı
Dîdârın şerbetiyle kandır anı

Ümîdi sen iki 'âlemde ancak
Bilir kim sensin ol ma'bûd-ı mutlak

Du'âmı kıl kabûl eyle beni şâd
Bi-hakkı Ahmedü Mahmûd Muhammed

Kemâl Ümmî

Sensin ehad sensin samed
Yâ Rab meded yâ Rab meded
Sensin ezel sensin ebed
Yâ Rab meded yâ Rab meded

Sultânımızsın bî'ntikâl
Sensin âhir ey bî-zevâl
Yâ ze'l-celâl ü ve'l-cemâl
Yâ Rab meded yâ Râb meded

Deryâ-yı 'afv u bî-girân
Senden umar pîr ü civân
Lutf u kerem yâ müste'ân
Yâ Rab meded yâ Rab meded

Ey bî-zamân u bî-mekân
Hayretde kaldık bî-mecâl
Min cân u dil na's-ı zebân
Yâ Rab meded yâ Rab meded

Çün takdın boynuma kemend
Ayruk ne hâcet dahi bend
Eydür Kemâl Ümmî derd-mend
Yâ Rab meded yâ Rab meded

Muhyiddîn Üftâde

Derdimin dermânı sensin yüce sultânım meded
Cânımın cânânı sensin yüce sultânım meded

Gurbete düşdü ilinden firkat odu yakdı âh
Vaslını eyle müyesser yüce sultânım meded

Elim ermez bir kadem varmağa yoluna senin
Al elim kurtar bu derdden yüce sultânım meded

Firkat oduyla ciğer püryân olup yandı temâm
Yanmağa kalmadı tâkat yüce sultânım meded

Enbiyânın kurbetine evliyânın hurmetine
Cümle âşıklar dilinden yüce sultânım meded

Onsekizbin âleme bir kez kılur isen nazar
Cümle maksûda irişür yüce sultânım meded

Derdmend Üftâde'nin budur murâdı dâimâ
Hûb cemâlin görmek ister yüce sultânım meded

İlâhî yâri kıl bana ki senden gayrı yârim yok
Ne yüzle varayım sana günahdan gayrı kârım yok

Gönül yâd itdi Sübhân'ı gözüm yâşı ile kânı
Komuşum bâş ile cânı bu yolda ihtiyârım yok

Yine bir menzile irdim nedâmet bahrine daldım
Hayal-i 'aşka düş oldum sabâ gibi karârım yok

Ne dervîşem ferâgatde ne tâç u taht-ı devletde
Bu fânî dâr-ı gurbetde garîb oldum anârım yok

Benem 'âsî yüzü kâre garîb Üftâde bîçâre
Tutuşmuşum ki bir nâre yanımca bir yanârım yok

Ya ilâhî düşdüğüm yerde koma kaldır beni
Nice demdir ağlarım bir demde de güldür beni

Vaslının sevdâsına virdim bütün ben vârımı
Müflis ü bîçâreyem nûrun ile doldur beni

Pâdişahem şol zamanki da'vet idersin beni
Zâtın ile kıl tecellî ba'dehû öldür beni

Bir kerem kânı Hudâ'sın yâ Kerîm ü yâ Rahîm
Rahmet ü gufrânının deryâsına daldır beni

Bahr-ı hayretde gezer Üftâde'yem yâr ol bana
Rüzgarım kıl muvâfık vaslına irgür beni

Yâ ilâhî zikrin ile vir gönüllere cilâ
Görüne tevhîd içinde hub cemâlin ey Hudâ

Rehber eyle zikrini olsun vesîle zâtına
Zikr içinde erdiler cümle erenler hep sana

Cânımıza zikrin ile vir hayât-ı câvidân
Kim fenâdan kurtulup zikrin ile bulsun beka

Götürüp gözden cemâli açıla envâr-ı zât
Nûruna gark eylegil 'âşıklarını ey Hudâ

Kim cemâlin va'desidir bunlara veren sükût

Anın içün dâimâ hamd ile iderler sena

Muntazırdırlar bu gün güzel cemâlin görmeye
Bundan özge yok-durur arzuları önden sona

Derdmend Üftâde'nin gönlünü kurtar gayrıdan
Tâ cemâlin nûruna vâsıl olup bula safâ

Azîz Mahmûd Hüdâyî

Açıver lutfeyle doğru yolunu
Allahım Allahım güzel Allahım
Sensin esirgeyen 'âşık kulunu
Allahım Allahım güzel Allahım

Nice bir dünyâdan usanmayalım
Nice bir gafletden uyanmayalım
İrgür sana hasretle yanmayalım
Allahım Allahım güzel Allahım

Ger bizde yoğ ise sana liyâkat
Fazlınla ey Mevlâ eyle inâyet
Hüdâyî kulunda kalmadı tâkat
Allahım Allahım güzel Allahım

Ey derdlilerin derdine dermân iden Allah
Müznib kuluna rahmet ü gufrân iden Allah
Âşıklarına vuslatın ihsân iden Allah
Kullarına yollarını âsân iden Allah

Mevce gelicek bahr-i kerem lücce-i rahmet
Hazırladı tâliblerine gülşen-i cennet
Sâdıklarına umarız ihsân ide vuslat
Kullarına yollarını âsân iden Allah

Çokdur keremi lutfu o Rahmân u Rahîm'in
İhsânına gâyet mi var ol Hayy u Kadîm'in
Bî-had keremin gördü Hüdâyî o Kerîm'in
Kullarına yollarını âsân iden Allah

Halâs et kalbimiz hubb-ı sivâdan
Kerem senden 'inâyet senden Allah
Geçe tâ nefsimiz olmaz hevâdan
Kerem senden 'inâyet senden Allah

Temevvüc eyleyip bahr-i 'inâyet
Zuhûra geldi pes âsâr-ı kudret
Efendi fazlına yokdur nihâyet
Kerem senden 'inâyet senden Allah

Kulak tutan Hüdâyî hak kelâma
Geçüp noksândan erişmiş tamâma
'İnâyet Hakk'dan olur hâss u 'âmma
Kerem senden inâyet senden Allah

Ey dil ü cân içinde cânânım
Kerem et yap bu kalb-i vîrânım
Ele al hâtır-ı perîşânım
Kudret-i tâmme ıssı Sultânım
Rahmet-i 'âmme ıssı Sultânım

Kullarındır Efendi pîr ü civân
Sana muhtâc durur zemîn ü zamân
Nazar-ı lutfun isteriz her ân
Kudret-i tâmme ıssı Sultânım
Rahmet-i 'âmme ıssı Sultânım

Ger Hüdâyî garîbe olsa nazar
Kalmaya hem sivâdan anda eser
Ere matlûba gide cümle keder
Kudret-i tâmme ıssı Sultânım
Rahmet-i 'âmme ıssı Sultânım

Ey 'Aliyy ü 'Azîm olan Mevlâ
Ey 'Azîz ü Hakîm olan Mevlâ
Ey vücûdu kadîm olan Mevlâ
Ey 'atâsı 'amîm olan Mevlâ
Ey Cevâd ü Kerîm olan Mevlâ
Ey Ra'ûf ü Rahîm olan Mevlâ

Kulların kimi ehl-i tâ'atdır
Kimisi mazhar-ı 'inâyetdir
Kimi mest-i mey-i muhabbetdir
Sana lâyık Efendi rahmetdir
Ey Cevâd ü Kerîm olan Mevlâ
Ey Ra'ûf ü Rahîm olan Mevlâ

'Âşık erişse ger habîbe n'ola
Gül nasîb olsa 'andelîbe n'ola
Vatan anılsa bir garîbe n'ola
Hastalar varsalar tabîbe n'ola
Ey Cevâd ü Kerîm olan Mevlâ
Ey Ra'ûf ü Rahîm olan Mevlâ

Nice bir ehl-i kıyl ü kâl olalım
Bedre irgür yeter hilâl olalım
Vâsıl-ı şems-i bî-zevâl olalım
Sâkin-i suffe-i kemâl olalım
Ey Cevâd ü Kerîm olan Mevlâ
Ey Ra'ûf ü Rahîm olan Mevlâ

Şol ki etmez seni özünde taleb
Bârid âhen döğüp çeker ol ta'ab
Varlık cümleten senindir hep
Sen esirge Hüdâyî'yi yâ Rab
Ey Cevâd ü Kerîm olan Mevlâ
Ey Ra'ûf ü Rahîm olan Mevlâ

Ey pâdişâh-ı bî-zevâl
Senden 'atâ senden kerem
Ey bî-şebîh ü bî-misâl
Senden 'atâ senden kerem

Derdlilere dermân eden
Kullarına ihsân eden
Ey nutfeyi insân eden
Senden 'atâ senden kerem

Sen ey Ganî perverdigâr
Etdin keremler bî-şumâr
İhsânına gâyet mi var
Senden 'atâ senden kerem

Kula 'inâyet hep senin
Yola hidâyet hep senin
Lutf ile rahmet hep senin
Senden 'atâ senden kerem

'Abdin işi cürm ü kusûr
Afvın umarız yâ Gafûr
Tâ kim ere kalbe sürûr
Senden 'atâ senden kerem

Ey Evvel ü Âhir olan
Ey Bâtın ü Zâhir olan
Ey hâzır ü nâzır olan
Senden 'atâ senden kerem

Ey Kâdir ü Hayy u Vedûd
Umar Hüdâyî fazl ü cûd
Tâ kim bula bâkî vücûd
Senden 'atâ senden kerem

Ey pâdişâh-ı bî-vezîr
İhsân cenâbından senin
Ey bî-şebîh ü bî-nazîr
İhsân cenâbından senin

Her şeye sen verdin vücûd
Cümle sana eyler sücûd
Cânım seni kılsın şuhûd
İhsân cenâbından senin

Kapındaki bîçâreler
Koyup ya kande varalar
Ayrık kime yalvaralar
İhsân cenâbından senin

Her emri tedbîr eyleyen
Eşyâya te'sîr eyleyen
Cân ü teni bir eyleyen
İhsân cenâbından senin

Senden Hüdâyî ey Kerîm
İster sırât-ı müstakîm
Sensin çü Rahmân ü Rahîm
İhsân cenâbından senin

Ey Hazret-i Rahmân'ım
Tevfîk ü hidâyet et
Âlemlere sultânım
Tevfîk ü hidâyet et

Sen kâdir-i mutlaksın
Hem erham ü eşfaksm
İhsân edici Hakk'sın
Tevfîk ü hidâyet et

Sıdk ile giren yola
Matlûbunu tîz bula
Devlet yeter ol kula
Tevfîk ü hidâyet et

Yâ Bâtın ü yâ Zâhir
Yâ Hâzır u yâ Nâsır
Ente'l-Melikü'l-Kâdir
Tevfîk ü hidâyet et

Bîçâre Hüdâyî ger
İhsâna ola mazhar
Hoş zevk ü safâ eyler
Tevfîk ü hidâyet et

Bulmasın yol nefs ile İblîs-i dâll
Sen 'inâyet et meded yâ Müste'ân
Olavuz tâ lâyık-ı bezm-i visâl
Sen 'inâyet et meded yâ Müste'ân

'Âşık u sâdık yolunda hâk ola
Cân ü dil Hubb-ı sivâdan pâk ola
Aradan varlık hicâbı çâk ola
Sen 'inâyet et meded yâ Müste'ân

Ger Hüdâyî'ye olursa feth-i bâb
Ref' ola zulmânî nûrânî hicâb
Erişe sırra hitâb-ı müstetâb
Sen 'inâyet et meded yâ Müste'ân

Açıver 'uşşâka doğru yolların
Sen 'inâyet eyle Allahım meded
Kâ'be-i matlûba ersin kulların
Sen 'inâyet eyle Allahım meded

Lutfun umar bir alay âvâreler
Pes kapından gayrı kande varalar
Ehl-i derde senden olur çâreler
Sen 'inâyet eyle Allahım meded

Fazlın ile çünki insân eyledin
Ehl-i İslâm ehl-i îmân eyledin
Nice lutf u nice ihsân eyledin
Sen 'inâyet eyle Allahım meded

Lutfuna yâ Rabbi gâyet yok durur
Bahr-ı ihsâna nihâyet yok durur
Addolunmaz rahmetin key çok durur
Sen 'inâyet eyle Allahım meded

Sensin ey Mevlâ çü Rabbü'l-'âlemîn
Taht-ı teshîrindedir dünyâ vü dîn
Vaslın ihsân et Hüdâyî'ye hemîn
Sen 'inâyet eyle Sultânım meded

Ey Vâhid ü Ferd ü Samed
Senden meded senden meded
Ey "lem yekün küf'ven ehad"
Senden meded senden meded

Zulmânî nûrânî hicâb
Açılsın olsun feth-i bâb
Ref' et cemâlinden nikâb
Senden meded senden meded

Ey katreyi 'ummân eden
Ey nutfeyi insân eden
Ey derdlere dermân eden
Senden meded senden meded

Kurtarmayınca yaradan
Dil kurtulur mu yaradan
Döndürme yüz bî-çâreden
Senden meded senden meded

Yâ Rab Hüdâyî derdimend
Âvâre kaldı müstemend
Vaslından olsun behre-mend
Senden meded senden meded

Bize vuslat kapısın aç
Meded Mevlâ meded Mevlâ
Efendi âb-ı rahmet saç
Meded Mevlâ meded Mevlâ

Yeter firkatde bîmâr et
Meded bu derde tîmâr et
Kemâl-i fazlın izhâr et
Meded Mevlâ meded Mevlâ

Senindir lutf ile ihsân
Neye kâdir olur insân
Yine senden olur dermân
Meded Mevlâ meded Mevlâ

Cemâlinden nikâbı al
Bizi vuslat iline sal
Sana ma'lûm durur her hâl
Meded Mevlâ meded Mevlâ

Hüdâyî'ye hidâyet et
Karîn-i bezm-i vahdet et
Kerem lutf u inâyet et
Meded Mevlâ meded Mevlâ

Ey gönüller derdine dermân eden
Bir onulmaz derde tuş oldum meded
Nutfe-i nâçîze cân ihsân eden
Bir onulmaz derde tuş oldum meded

Âsitânın hastaya dârü'ş-şifâ
Şerbet-i vaslın kamu derde devâ
Çâre et kim kaldım uş ben mübtelâ
Bir onulmaz derde tuş oldum meded

Geh yerim pervâne gibi oldu nâr
Eyledim bülbül gibi geh âh ü zâr
Bir mekânda etmedi gönlüm karâr
Bir onulmaz derde tuş oldum meded

Nâr-ı firkatde biraz oldum harîk
Bahr-i hayretde biraz oldum garîk
'Âkıbet girdâba erişdi tarîk
Bir onulmaz derde tuş oldum meded

Tâkatim tak oldu büküldü belim
Geldi erişdi kafâdan uş ölüm
Tut elim lutfeyle açıver yolum
Bir onulmaz derde tuş oldum meded

Ne fenâ bâğında uçdu 'andelîb
Ne bekâ bûyundan erişdi nasîb
Vâdi-i hayretde kaldım ben garîb
Bir onulmaz derde tuş oldum meded

Ne erişdi câna sağlıkdan sürûr
Ne makâm-ı râhat olmuşdur kubûr
Hîç bir hâl ile bulmadım huzûr
Bir onulmaz derde tuş oldum meded

Zâtın envârın yeter etdin nihân
Zulmet-i hayretde kaldı 'akl ü cân
Derdimin dermânı vaslındır hemân
Bir onulmaz derde tuş oldum meded

Taşı gevher toprağı insân eden
Zerreyi gün katreyi 'ummân eden
Ey kamu müşkilleri âsân eden
Bir onulmaz derde tuş oldum meded

Bize zevk-i visâlin eyle ihsân
Meded ey Kâdir Allahım meded hay
Olavuz tâ anınla şâd u hândan
Meded ey Kâdir Allahım meded hay

Yeter yakdı 'ibâdı nâr-ı hasret
Safâ versin kulûba nûr-ı vuslat
Efendi lutfuna yokdur nihâyet
Meded ey Kâdir Allahım meded hay

'İbâdın dâimâ işi hatâdır
Sana lâyık olan lutf u 'atâdır
Visâlin derd-i uşşâka devâdır
Meded ey Kâdir Allahım meded hay

Bir avuç hâki insân eyleyen sen
Ana yolları âsân eyleyen sen
Dahî envâ'-ı ihsân eyleyen sen
Meded ey Kâdir Allahım meded hay

Hüdâyî bendeni kıl gamdan âzâd
Visâlinle ola tâ hurrem ü şâd
Olupdur çünki fazl u lutfa mu'tâd
Meded sultânım Allahım meded hay

Bizi varlık hicâbından halâs et
Meded ey pâdişâhlar pâdişâhı
Kerem kıl bâde-nûş-ı bezm-i hâs et
Meded ey pâdişâhlar pâdişâhı

Münevver eyleyüp nûr-ı şerî'at
Sırât-ı müstakîm olsun tarîkat
İhâta eylesin bahr-ı hakîkat
Meded ey pâdişâhlar pâdişâhı

Tarîkat potasında nefsi kâl et
Bu kâl içinde koma ehl-i hâl et
Esirge lâyık-ı bezm-i visâl et
Meded ey pâdişâhlar pâdişâhı

Geçir 'âşıkların savt u sadâdan
Güzer kılsın cemî'-i mâsivâdan
Hayât ersin ana bûy-ı bekâdan
Meded ey pâdişâhlar pâdişâhı

Esirge bu Hüdâyî derdmendi
Ki zîrâ mahz-ı fazlına dayandı
Sarây-ı vahdete irgür Efendi
Meded ey pâdişâhlar pâdişâhı

Cenâb-ı pâkine lâyık 'amel yok
Yine âhir kerem Mevlâ senindir
Nesi var kulun eksiklikden artuk
Yine lutf u kerem Mevlâ senindir

Buyurur "lâ-tekilnî" Fahr-i Âlem
Bizi ısmarlamagıl nefse bir dem
Hem a'lemsin hem erhamsın hem ekrem
Yine âhir kerem Mevlâ senindir

'Usâtı rahmetin zeyli bürürken
Kapına ağlayıp yüzler sürerken
Kime yalvaralar yâ sen dururken
Yine lutf u kerem Mevlâ senindir

Uyar gafletden aç gönül gözünü
Cenâbından yana döndür yüzünü
Koma 'âşıkların algıl özünü
Hemân ön son kerem Mevlâ senindir

Hüdâî'ye nasîb et feth-i bâbı
Cemâlinden götür lutf et nikâbı
Gider zulmânî nûrânî hicâbı
Yine âhir kerem Mevlâ senindir

Çün ki maksûdumuz sensin
Gayrın sevdâsını kaldır
Pâk eyle gönül hânesin
Kendi 'aşkın ile doldur

Nice bir derd ile mihnet
Nice bir hasret ü firkat
Vaslına ver kâbiliyyet
Çok ağladık bizi güldür

İster seni cânım velî
Neylesin erişmez eli
El sanır 'âşıkı deli
Kimse bilmez bu ne hâldir

Eğer elinden geleydi
Çokdan maksûdun bulaydı
N'olaydı lutfun olaydı
Çün ki bir bîçâre kuldur

Gör Hüdâyî-i derdimendi
Kande baksa seni sandı
Lutf et esirge Efendi
Rahmet ü gufrânın boldur

Da'vet eyle bizi lutf et kapuna
Sen esirge kerem eyle yâ Mevlâ
Nice bir hasret olavuz tapuna
Sen esirge kerem eyle yâ Mevlâ

Neye ilter bilmezem bu hâl bizi
Kendi kendimize koma al bizi
Aşkın şevkın deryâsına sal bizi
Sen esirge kerem eyle yâ Mevlâ

Hicâblardan geçir sana varalım
El kavuşup dîvânına duralım
Arş-ı maksûda yüzümüz sürelim
Sen esirge kerem eyle yâ Mevlâ

Nefsimizle biz bir iş edemeziz
Senden yana bir adım atamazız
Vaslın hânın zevk edip tadamazız
Sen esirge kerem eyle yâ Mevlâ

Derdli olan kullarına kıl devâ
Yâ Ehad ü yâ Samed ü yâ Kerîm
Tâ ki seni zikr edeler dâimâ
Yâ Ehad ü yâ Samed ü yâ Kerîm

Aldatmasın halkı bu gaflet meded
Gâfile tevfîk ü hidâyet meded
Kullarına lutf ü inâyet meded
Yâ Ehad ü yâ Samed ü yâ Kerîm

Bir kul efendiden olıcak 'ırak
Cânına te'sîr eder anın firâk
Derdlilere 'ayn-ı 'inâyetle bak
Yâ Ehad ü yâ Samed ü yâ Kerîm

'Âşık u sâdık kulu koma garîb
Gülden 'ırak olmaya tâ andelîb
Eyle ana gülşen-i vaslın nasîb
Yâ Ehad ü yâ Samed ü yâ Kerîm

Müznib olan gâfile gufrân senin
Derdlilerin derdine dermân senin
Kullarına lutf ile ihsân senin
Yâ Ehad ü yâ Samed ü yâ Kerîm

Mevce gelüp bahr-i kerem yemm-i cûd
Lutfun ile 'âleme verdin vücûd
Fazlın ile ver yine nûr-ı şühûd
Yâ Ehad ü yâ Samed ü yâ Kerîm

Lutf ile göster bize yâ Rab cemâl
Tâ olavuz lâyık-ı bezm-i visâl
Fazlın ile bula Hüdâyî kemâl
Yâ Ehad ü yâ Samed ü yâ Kerîm

Efendim güzel Allahım
Meded eyle meded eyle
Rahmeti çok pâdişâhım
Meded eyle meded eyle

Esîr-i nefs-i dûn etme
Mâsivâya zebûn etme
Derd ile bağrım hûn etme
Meded eyle meded eyle

Senin hod rahmetin çokdur
Bâb-ı ihsânın açıkdır
Fazl ü cûda gâyet yokdur
Meded eyle meded eyle

Sensin veren her murâdı
'İnâyet eyle yâ Hâdî
Olalım lutfun âzâdı
Meded eyle meded eyle

Eyle Hüdâyî'ye nazar
Tâ ola fazlına mazhar
Her murâdın kıl müyesser
Meded eyle meded eyle

Gayrıyı gönülden sür
Lutfet meded Allahım
Maksûduma sen irgür
Lutfet meded Allahım

Envâr-ı şerî'atden
Etvâr-ı tarîkatden
Esrâr-ı hakîkatden
Lutfet meded Allahım

Her şâm ü seher zârem
Kalmadı dahî çârem
Ayruk kime yalvaram
Lutfet meded Allahım

Aşkınla içim doldur
Çok ağlamışım güldür
Ben düşmüşü sen kaldır
Lutfet meded Allahım

Cân ile olup âşık
Yolunda olan sâdık
Kıl vuslatına lâyık
Lutfet meded Allahım

Her yana akın saldım
Âhir kapına geldim
Gâyet de zebûn oldum
Lutfet meded Allahım

Fazl ü ihsânını tamâm ediver
Meded eyle meded ilâhî meded
İki 'âlemde ber-devâm ediver
Meded eyle meded ilâhî meded

Kulluğundur Efendi 'izzetimiz
Hizmet etmekdedir se'âdetimiz
Sana lâyık kanı 'ibâdetimiz
Meded eyle meded ilâhî meded

Kereminden bizi edüp îcâd
Mahz-ı fazlınla verdin isti'dâd
Eyledin çünki lutfuna mu'tâd
Meded eyle meded ilâhî meded

Nice bir derd ile hazîn olalım
Nice bir hem-dem-i enîn olalım
Fazl ü ihsânına karîn olalım
Meded eyle meded ilâhî meded

Bir avuç hâki eyledin insân
Kudretinle zuhûra geldi cihân
Zu'afâyı esirge ey Rahmân
Meded eyle meded ilâhî meded

Ey kamu hâle 'âlim ü dânâ
Lutfun ile olur fenâ vü bekâ
Bir efendi dahi yok ey Mevlâ
Meded eyle meded ilâhî meded

Nârı etdin Halîl'ine gülizâr
Dâğ ü taş eyledi su üzre karâr
Kıl 'inâyet Hüdâyî'ye her bâr
Meded eyle meded ilâhî meded

Şemseddîn Sıvâsî

İlâhâ pâdişâhâ dil-nüvâzâ
Kerîmâ müste'ânâ çâre-sâzâ

Benem ol bir sabî destimde şîşe
Bana her câya bakmak oldu pîşe

Ayağım kildedir beyhûde reftâr
Tabâyi' çâhı var yolumda bisyâr

Bu şîşe içredir bâr-ı emânet
Bana olmazsa ger senden 'inâyet

Tabî'at çâhına düşmekdir işim
Sınarsa şîşe ger onar mı başım

Sana kim ilete senden yana râh
Hidâyet olmasa ger ona hem-râh

Ayağım sâbit et râh-ı fenâda
Bana 'avn eyle olmayam fütâde

Müyesser kıl bana kudretden akdâm
Sırât-ı müstakîme edem ikdâm

Eğerçi müntehâsı her tarîkin
Cenâbındır recâsı her ferîkin

Beni ırma sırât-ı müstakîmden
Beni hıfz eyle her râh-ı sakîmden

Zemîme hâr u hâşâkin yolumdan
Gider yolda koma kaldır elimden

Cenâbındır be-her-câ ittikâlim
Sana mahfî değildir za'f-ı hâlim

Çü sensin dest-gîri her za'îfin
Çü sensin çâre-sâzı her nahîfin

Bu Şemsî haste-dil bî-çâre gamnâk
Kapında halka-zendir mâ 'arafnâk

Çü âlimsin Hudâyâ hasb-i hâle
Senin 'ilmin kifâyet her suâle

Hudâyâ 'izzetin hakkı dile 'aşkdan letâfet ver
Bulam tâ zevk-i tevhîdi dimâğımda halâvet ver

Bizi kurtar 'alâyıkdan halâs eyle halâyıkdan
Yenâbi'-i hakâyıkdan şurba liyâkat ver

Sivâdan et bizi bîzâr seninle edelim bâzâr
Silip mir'ât-ı kalbimiz safâ vü hem tahâret ver

Murâdım hak bu 'acz ile 'aceb hâlim nice ola
Habîbine giden yola bize fazl et hidâyet ver

Teveccühden bulam lezzet bu gafletden kılam nefret
Bu kesretde bulam vahdet dahi 'uzlet kanâ'at ver

Gözüm kanda nazar kılsa cemâlin ile meşhûdum
Hüviyyetle edem pervâz hevâlardan ferâgat ver

Edem dâim gazâ-yı nefs getirme dînime noksân
Bu Şemsî bendene âhir rızân ile şehâdet ver

İlâhî dilime lutf eyle zikrinden halâvet ver
Duyam esrâr-ı tevhîdi dimâğımda letâfet ver

Beni pâk et 'alâıkdan halâs eyle 'avâıkdan
Harîm-i kûyuna varmaklığa şâhım liyâkat ver

Yönüm kanda olsa cemâlin ile meşhûdum
Beni fakrdan geçir yâ Rab bu kesret içre halvet ver

Yüzüm yokdur dönem yüzüm ne sözüm var diyem sözüm
Kerîmsin kapuna geldim cenâbından vicâhet ver

Yola girdim bu za'f ile 'aceb hâlim nice ola
Sana doğru giden yola 'inâyetden hidâyet ver

'İbâdetden bulam lezzet betâletden edem nefret
Tekarrübde ola hürmet dahî senden kanâ'at ver

Beni gayrıdan et bîzâr seninle eyleyem bâzâr
Yunup sevb-i me'âsîden dile yâ Rab tahâret ver

Ne hâl üzre olam yâ Rab erirme dînime noksân
Kemâl-i dînimi gayrı nakâyısdan kifâyet ver

Koma başa koma câna bana cür'et ver ihsâna
Kamu tavrımda sultânım kerâmetden sehâvet ver

Yolum üzre durup ağyâr hicâb oldu bana yek bâr
Selâmetle geçirgil bunca rehzenden selâmet ver

Tavâfım kûyuna olsun nigâhım rûyuna olsun
Bu Şemsî zerreye gayrı hevâlardan ferâgat ver

Ne hâl üzre olam yâ Rab irgürme dînime noksân
Kemâl-i dînimi gayrı nakâyısdan kifâyet ver

Koma bâşa koma câna bana cür'et ver ihsâna
Kamu tavrımda sultânım kerâmetden sehâvet ver

Yolum üzre durup ağyâr hicâb oldu bana yek-bâr
Selâmetle geçirgil bunca rehzenden selâmet ver

Tavâfım kûyine olsun nigâhım rûyine olsun
Bu Şemsî zerreye gayrı hevâlardan ferâgat ver

Rıkk-ı cismânîden âzâd eyle yâ Rab el-gıyâs
Bend-i rûhânîyle dilşâd eyle yâ Rab el-gıyâs

Sû-i îmâda bana yol verme yâ Rab kıl meded
Vechimi döndür cenâb-ı kudsüne ver inbi'âs

Kalbimi efkâr-ı fâsidden Hudâyâ kıl masûn
Şevk ile evsâf-ı zâtından idem her dem bihâs

Tohm-ı tevhîdi müyesser eyledin çün bendene
Mezra'-ı dilde 'inâyet eyle tâ idem hirâs

'Ayn-ı fânîden bekâ semtine dönder 'aynımı
Çün cenâb-ı kudsüne râci'-durur cümle türâs

Zümre-i vefîlere derc eyle yâ Rab bendeni
Kim olardan gelmedi 'ahdine hergiz i'tikâs

Seyf-i 'aşk ile şehîd eyle Hudâyâ Şemsî'ni
Gelmesin âhir nefesde ol kuluna irtisâs

Yâ Rabbi lisânımda ezkârımı 'aşk eyle
Gencîne-i sînemde esrârımı 'aşk eyle

Kurtar beni mahbesden sahrâ-yı dile yol ver
Bu gâr-ı vücûdumda etvârımı 'aşk eyle

Dil bülbülünün bağrın hûn itdi fenâ hârı
Bustân-ı cinân içre gülzârımı 'aşk eyle

Dil hücresini yâ Rab vesvâs harâb itdi
Lutf it anı ma'mûr efkârımı 'aşk eyle

Dükkân-ı 'anâsırda itdirme sivâ bey'in
Kurtar bizi hüsrândan bâzârımı 'aşk eyle

Ruhsâr-ı mecâzîde bu çeşmime hazz virme
Her kanda nigâh itsem dîdârımı 'aşk eyle

Her sûya ki der idim 'aşkını medâr eyle
Özge yere yol virme bâzârımı 'aşk eyle

Şemsî kulunu kurtar bu kıyl ile kâlinden
El-kıssa budur maksad her kârımı 'aşk eyle

Abdülehad Nûrî

Cemâlin nûrunu gönlümde tâbân eyle yâ Allah
Visâlin sırrını sînemde pinhân eyle yâ Allah

Vücûdum katresin gark eyleyüp bahr-i hakîkatde
Ledünnî 'ilm ile kalbi 'ummân eyle yâ Allah

Görüp göstermenin âyînesin dilde mücellâ kıl
Bilüp bildirmenin 'ilmini âsân eyle yâ Allah

Halâs eyle televvün vartasından nefsi yâ ma'bûd
Temekkün kişverinde sırrı sultân eyle yâ Allah

Cemâli safhasında okunan âyât-ı 'aşk olsun
Bu Nûrî kulunu 'aşkına burhân eyle yâ Allah

Eyâ 'âlemlerin Rahmân'ı Allah
Eyâ derdlilerin dermânı Allah

Eyâ düşkün kulunun destgîri
Eyâ dil tahtının sultânı Allah

Bu gönlüm gayrıya aldanmak olmaz
Çü sensin cânımın cânânı Allah

"Ebîtü 'inde Rabbî" hürmeti'yçün
Dil-i mahzûnun ol mihmânı Allah

Gedâlardan sana lâyık ne olsun
Hemân bir cânı var kurbânı Allah

Kusûruna nazar kılma fakîrin
Dirîğ etme ana ihsânı Allah

Bu Nûrî kuluna eyle 'inâyet
Ulaşdır vaslına ol cânı Allah

Derde devâ olmaz ise
Bîçâre kullar n'eylesin
Dilde safâ bulmaz ise
Bîçâre kullar n'eylesin

Ey pâdişâh-ı bî-nişân
Künhüne irmez 'akl-ı cân
Hayretde iken dü cihân
Bîçâre kullar n'eylesin

Kul bir za'îf-i bî-mecâl
'Aklı olmuş ana 'ıkâl
Sensiz seni bulmak muhâl
Bîçâre kullar neylesin

Cânlar umar vasla ire
Şems-i cemâlini göre
Tâkat mi var ebsem dura
Bîçâre kullar neylesin

Ey Hayy u Kayyûm u Ehad
İhsânın umar kul ebed
'Uşşâka itmezsen meded
Bîçâre kullar neylesin

Mevlâ kayırmazsa kulu
Nûrî nice bula yolu
Menzil uzak dergâh ulu
Bîçâre kullar neylesin

Ey kerem kânı ey ganî sultân
Umarız senden kullara ihsân
Fazlına had yok lutfuna pâyân
Umarız senden kullara ihsân

Bendenin gerçi cürmü artukdur
Likîn sen şâhın rahmeti çokdur
'Âsîler içün kapun açıkdur
Umarız senden kullara ihsân

Lutfun olmazsa bu günehkâre
Yüzü mü vardır sana yalvara
Fazlın ile kıl derdime çâre
Umarız senden kullara ihsân

Ol gedâlar kim kapuna geldi
Zârîler kılup sâilin oldu
Sana yalvarmak devletin buldu
Umarız senden kullara ihsân

Nûrî miskînin 'aşkına düşdü
Zümre-i ehl-i derde konuşdu
Nâr-ı şevkinle nice yıl pişdi
Umarız senden kullara ihsân

Ey Kaviyy ü Metîn olan Allah
Zu'afâya Mu'în olan Allah

Kuluna atasından eşfakdır
Erhamür-râhimîn olan Allah

Çok hatâlar bağışlaya umaram
Gâfirü'l-müznibîn olan Allah

Kudretiyle menîyi âdem eder

Ahsenü'l-hâlıkîn olan Allah

Eylemez mi sana kerem Nûrî
Ekremü'l-ekremîn olan Allah

Hadden ziyâd oldu günâh
Estağfirullahe'l-Gafûr
Destim tehî rûyim siyâh
Estağfirullahe'l-Gafûr

Fikrim kamu tûl-i emel
Şuğlüm betâlet hem kesel
Gitdi ömür yok bir 'amel
Estağfirullahe'l-Gafûr

Nisyân ile kaldım zelîl
'Isyân ile oldum 'alîl
İrham li 'abdik yâ Celîl
Estağfirullahe'l-Gafûr

Yâ Rabbi her işim hatâ
Mâbeyne her biri gıtâ
Müstağfirem eyle 'atâ
Estağfirullahe'l-Gafûr

Lutf eyle göster yolunu
Âsân edüp eşkalimi
Bir düşmüşem al elimi
Estağfirullahe'l-Gafûr

Kibr ile yolda kalmışam
Benlike topal olmuşam
Bahr-ı kusûra dalmışam
Estağfirullahe'l-Gafûr

Ey dil nedendir bu 'ateh
Müşkil işin mâlın biteh
Gûşun asam kalbin 'ameh
Estağfirullahe'l-Gafûr

Emmâreye deyüp velî
Anın niçün oldun kulu
Sarhoş musun yâhud deli
Estağfirullahe'l-Gafûr

Sende nedir bu dûn himem
Eylemedi bunu ümem
Hakk'ı işit olma asam
Estağfirullahe'l-Gafûr

Dîv misin ey nefs yâ esed
İşin gadab Hakk'a hased
Sanma ebeddir bu cesed
Estağfirullahe'l-Gafûr

Gûş eyle ey nefs pendimi
Âl ile bozar andımı
Yağmaya verme kendimi
Estağfirullahe'l-Gafûr

Ey kutb-i 'âlem şeyh-i mâ
Âyine-i 'âlem-nümâ
Şaşdım yolum ey reh-nümâ
Estağfirullahe'l-Gafûr

Yâ Rabbenâ yâ Rabbenâ
El-lutfu lek 'aybün lenâ
Ve'r-rahmu lek zenbün lenâ
Estağfirullahe'l-Gafûr

Kuluna etmezsen nigâh
Nûrî içün sad âh u vâh
'Afv eyle cürmün yâ İlâh

Estağfirullahe'l-Gafûr

Kulun oldu kusûru hadden artuk
Hemân ihsâna kaldı kul Efendi
Eli boş sana lâyık nesnesi yok
Hemân ihsâna kaldı kul Efendi

Cenâb-ı Hakk'a lâyık kul ne itsin
Özün 'âşıklara ol nice katsın
Der-i lutfun koyup ya kanda gitsin
Hemân ihsâna kaldı kul Efendi

Olup gönlünde 'aşkın kenzi mahzûn
Düşer sahrâya ol mânend-i Mecnûn
Gezer dem-beste dâim kalbi mahzûn
Hemân ihsâna kaldı kul Efendi

Yüzü yokdur Cenâb'a 'arz-ı hâle
Gelir ancak elinden âh u nâle
Sığışmaz hasb-i hâli kıyl ü kâle
Hemân ihsâna kaldı kul Efendi

Ne itsin n'eylesin Nûrî ilâhâ
Senindir çünki kudret pâdişâhâ
Meşiyyet bendesidir cümle eşyâ
Hemân ihsâna kaldı kul Efendi

Seyyid Seyfullah

'Âlemlerin sultânı 'inâyet eyle bize
'Aşkın zevkin şevkin ver hidâyet eyle bize

Azdı gitdi yolumuz tevhîd etmez dilimiz
Sana ma'lûm hâlimiz bir hâlet eyle bize

Yolundan azmışlarız serserî gezmişleriz
Tarîki bozmuşlarız himâyet eyle bize

Akar gözüm yaşı onulmaz bağrımın başı
İki cihân güneşi şefâ'at eyle bize

Seyyid Seyfî kulunu zâr eden bülbülünü
Yârın vaslın gülünü sahâvet eyle bize

Günahkârem günahım bî-nihâyet
Bulunmaz rahmetine hadd ü gâyet

Gulâm-ı 'âsîyem kârım hatâdır
Hâcem sensin yine sen kıl inâyet

Esîr-i nefs-i şûm oldum meded kıl
Beni dûr eyledi senden be-gâyet

Murâdım rûz u şeb hazretden ey Dost
Edesin ben günahkâre hidâyet

Nizâmoğlu egerçi 'âsî kuldur
Ümîdim bu ede ceddim şefâ'at

Habîbin Mustafâ hakkı bize îmânı yoldaş et
Mukarreb evliyâ hakkı bize îmânı yoldaş et

Göğe gözler dikildikde gözün nûru döküldükde
Bedenden rûh çekildikde bize îmânı yoldaş et

Dilim sözden kala bir gün elim tutmaz ola bir gün
Ecel ansız gele bir gün bize îmânı yoldaş et

Bulunmaz ol zamân çâre onulmaz artık ol yâre
Elim boşdur yüzüm kâre bize îmânı yoldaş et

Kalıcak karagûsunda bulunmazsa 'amel bende
Yoldaşım kim ola anda bize îmânı yoldaş et

Yerim cennet midir âhir cehennem mi olur zâhir
Cihânı halk eden Kâdir bize îmânı yoldaş et

Nizâmoğlu'nun cürmü 'aceb bir kimsede var mı
Yedi deryâ anı yur mu bize îmânı yoldaş et

Her cürmüme yâ Rabbenâ estağfirullahe'l-'azîm
Vağfirlenâ zünûbenâ estağfirullahe'l-'azîm

'Isyânıma yokdur 'aded ey Vâhid ü Hayy ü Ebed
'Âsîlere sen kıl meded estağfirullahe'l-'azîm

Döndür yüzüm senden yana lutf u 'inâyet kıl bana
Budur sözüm önde sona estağfirullahe'l-'azîm

Nefsim beni idlâl eder münkirle durmaz âl eder
Şimden geru gitsin gider estağfirullahe'l-'azîm

Yâ Rabbi aç gönlüm gözün döndür sana cânım yüzün
Hem geceler hem gündüzün estağfirullahe'l-'azîm

Gör ne etdi nefs zâlimi dûr etdi Hakk'dan yolumu
Şaşırma yâ Rab dilimi estağfirullahe'l-'azîm

Seyyid Nizâmoğlu başın ağırdı döküldü dişin
Şâm u seher olsun işin estağfirullahe'l-'azîm

Seyyid Nizâmoğlu yarın hesâb olur birin birin
Anınçün ağlayup derin Seyyid Nizâmoğlu

'İzzin celâlin hakkıy'çün bir çâre kıl Mevlâm bana
Tâ cümleden fârîğ olup meyl eyleyem senden yana

Ben nefsimin ıslâhına yâ Rabb kâdir olmadım
Dermân olursa ger eger senden olur hâcem bana

Zikr ü 'ibâdet tâ'atim halvetler ıslâh etmedi
Şimden geru her kârımı ısmarladım Mevlâm sana

Ben benliğimle etdiğim tâ'at değilmiş tâ'atim
Al benliğim benden kamu sen kal hemân yâ Rabbenâ

Seyyid Nizâmoğlu'nun lutfunla afv et cürmünü
Rûz-i kıyâmet bakmağa lâyık olam dîdârına

Abdülvehhâb Ümmî

Düzen sensin bozan sensin emir buyruk senin yâ Rab
Yakîn sensin yaban sensin emir buyruk senin yâ Rab

Senin vechinde 'âsîyim günâhım çok nihâyet yok
Yakup vârım kül eylemen emir buyruk senin yâ Rab

Benim fi'lim tamu olsun 'azâbından çıkarmazsan
Sana 'özrüm budur her dem emir buyruk senin yâ Rab

Senin kahrındaki lutfun erişmezse bu 'âsîye
Nic'etsin çâresi yokdur emir buyruk senin yâ Rab

Günâhımın nihâyeti dile gelmez desem vallah
Yüzüm yokdur niyâzım var emir buyruk senin yâ Rab

Nice bin yıl cehennemde döğünmez yansa 'ısyânım
Benim fi'lim-durur fi'lim emir buyruk senin yâ Rab

Günâhımın nihâyeti dile gelmez benim hergiz
Elim boşdur yüzüm kara emir buyruk senin yâ Rab

Küfr-i zulmet ne ki vâr cümlesi nefsimdedir yâ Rab
Senin 'adlin yakars'anı emir buyruk senin yâ Rab

Bu nefsinin tahsîlidir miskîn Vehhâb'ın çekdiği
Hidâyet ummağı kesmez emir buyruk senin yâ Rab

Ey pâdişâh-ı zü'l-celâl
Gönlüm sana döndür benim
Ey pâdişâh-ı ber-kemâl
Gönlüm sana döndür benim

Esmâ sıfâtın hakkı'yçün
Gökçek hitabın hakkı'yçün
Münzel kitâbın hakkı'yçün
Gönlüm sana döndür benim

'Aşkını burhân bulmağa
Derdini dermân bulmağa
Zâtını ihsân bulmağa
Gönlüm sana döndür benim

'Aşkın şarâbın içeyim
Nûrdan hicâbın geçeyim
"Men 'aref" sırrın açayım
Gönlüm sana döndür benim

Gün gibi 'ayân olayım
'Aşk ile beyân olayım
Zâtına kurbân olayım
Gönlüm sana döndür benim

Ağyâr ile yâr eyleme
Kabrim yerin dar eyleme
İşim gücüm zâr eyleme
Gönlüm sana döndür benim

Gayrıya bakmasın gözüm
Tevhîd-i zât olsun sözüm
Envâr-ı sırr olsun özüm
Gönlüm sana döndür benim

Nûr-i Muhammed hakkı'yçün
Mûsâ Kelîm'in hakkı'yçün
Cümle nebîler hakkı'yçün
Gönlüm sana döndür benim

Ben bir garîb bîçâreyem
Başdan ayağa yâreyem
Al elimi âvâreyem

Gönlüm sana döndür benim

Dâim seni fikr edeyim
Ni'metine şükr edeyim
Hûb zâtını zikr edeyim
Gönlüm sana döndür benim

Vâhib eydür kul olayım
Tâz'açılmış gül olayım
Dergâhında bil'olayım
Gönlüm sana döndür benim

Kıl 'inâyet cânıma ölmezden önden öleyim
Maksûdum sensin benim cânımda pinhân bulayım
Sen beni reddeyleme vechinde dâim durayım
Yâ ilâhî sen vâr iken ben kime yalvarayım

Ehl-i derdem derdime senden gerek dermân bana
Zâtını zikr etmeğe senden gerek bürhân bana
Şol sıfatın bilmeğe senden gerek 'irfân bana
Yâ ilâhî sen vâr iken ben kime yalvarayım

'Akl-ı kâsır derdmendem bildiğim budur benim
Her nefesde dâimâ bu tevhidim "Hû"dur benim
Hasretinden gözlerimden dökülen sudur benim
Yâ ilâhî sen vâr iken ben kime yalvarayım

Kimse bilmez hâlimizi sen bilirsin yâ ilâh
Senden artık kim bile ahvâlimiz ey pâdişâh
Bu suâle bin cevâb senden gerekdir pâdişâh
Yâ ilâhî sen vâr iken ben kime yalvarayım

Kim severse ben anın derdine dermânım dedin
Gizli değil gün gibi rûhumda pinhânım dedin
'Âşıkın zikr etdiği tevhidde 'ayânım dedin

Yâ ilâhî sen vâr iken ben kime yalvarayım

Sen hidâyet etmez isen yazığım gitmez benim
Sen 'inâyet etmez isen eksiğim bitmez benim
Sana lâyık işler isem hayırım batmaz benim
Yâ ilâhî sen vâr iken ben kime yalvarayım

Cânıma rahm eyler isen gönlümüz ölmez bizim
Gayrısından kalbimiz hergiz irenk almaz bizim
Senden âhar bir yere zikr etmeğe varmaz dilim
Yâ ilâhî sen vâr iken ben kime yalvarayım

Dü cihânın 'âşıka yokdur vefâsı anladım
Dört kitâbın ma'nâsında tevhîdimi dinledim
İhtiyârımla değildir bu kelâmı söyledim
Yâ ilâhî sen vâr iken ben kime yalvarayım

Tâlib-i fakr u fenâ içinde bir dîvâneyem
Zâtını fikr etmeğe ma'nâda ben bîgâneyem
'Aşk şarâbın içeli ayık değil mestâneyem
Yâ ilâhî sen vâr iken ben kime yalvarayım

Bu vücûdum yoğ idi bir noktadan vâr eyledin
Mustafâ'nın hürmetine bizi sen yâr eyledin
Zâtının envârını Mansûr'a gülzâr eyledin
Yâ ilâhî sen vâr iken ben kime yalvarayım

Vâhib eydür bir yerim yok doğrulam ana varam
Senden âhar kimse yokdur şübhemi ana soram
Şübhesiz hakka'l-yakîn senden bize budur selâm
Yâ ilâhî sen vâr iken ben kime yalvarayım

Elmalılı Sinân Ümmî

Allah bizi dûr eyleme
Ki 'izzin celâlin hakkı
Yerimizi nâr eyleme
Ol nûr-ı cemâlin hakkı

Eksikliyem önden sona
Yüz sürüyü geldim sana
Lutf eyle rahmet kıl bana
Kendi zü'l-meâlin hakkı

Ayırma doğru yolundan
Giderme zikrin dilimden
Verdiğin kudret elinden
Mahlûka nevâlin hakkı

'Âşıkları hayrân iden
Bağrın yakup biryân iden
Cân gözüyle seyrân iden
'Aşkında hayâlin hakkı

'Aşkınla bizi yâr eyle
Kalbimizi pür-nûr eyle
Zâtında bizi vâr eyle
Birsin bî-zevâlin hakkı

'Âkiller âgâh itmeyen
'Âlimler irüp yitmeyen
'Âriflerin el katmayan
Hikmet-i kemâlin hakkı

Ne eksile rahmetinde
Yüzem deryâ-yı zâtında
Habîbin kurb-i zâtında
Vuslat-ı visâlin hakkı

Sen Çalab'ın gönderdiği

Dillerde söylendirdiği
Cebrâil'in indirdiği
Göklerden inzâlin hakkı

Derdine düşen cânların
Yoluna baş virenlerin
'Âleme şâh olanların
Giydikleri şâlın hakkı

Azmışlara bencileyin
Gösteriver yol kolayın
Ki bir dahi sencileyin
Yok olan emsâlin hakkı

Ümmî Sinân der yâ Vedûd
Sundum sana elimi tut
İrişen olur bî-vücûd
Sırrında ahvâlin hakkı

Meded Allah sana sundum elimi
Bizi güzel Muhammed'den ayırma
Gayrı kime ‘arz ideyüm hâlimi
Bizi ol dost Muhammed'den ayırma

Gerçi kim günâhım bahrına daldım
İllâ ki ‘âcizem bî-çâre kaldım
Sâ’ilem kapuna yalvaru geldim
Bizi güzel Muhammed'den ayırma

Ey keremler kânı ganî celîlim
İbrâhîm'e dedin dostum halîlim
Zâhirde bâtında oldur delîlim
Bizi ol dost Muhammed'den ayırma

Göster cemâlini bize görelim

Ayağı tozuna yüzler sürelim
Kabûl et cânımız kurbân verelim
Bizi güzel Muhammed'den ayırma

Gerçi kim katında karadır yüzüm
İllâ ki fazlına bağladım özüm
Cümle yârenlere budur niyâzım
Bizi ol dost Muhammed'den ayırma

Ol dem ol İsrâfîl sûru uruncak
Silkinüp toprağım kalkıp duruncak
Bölük bölük divânına varıncak
Bizi güzel Muhammed'den ayırma

Pîrimin himmeti yoldan ırmasın
Meleklerin gelüp haber sormasın
Sırâtı mîzânı gözüm görmesin
Bizi ol dost Muhammed'den ayırma

‘Âsîler ‘azâb ile gamlarında
Mü’minler safâ ile demlerinde
Hazîre-i kudsün makâmlarında
Bizi güzel Muhammed'den ayırma

N’ola bizi ganî kılsan fakîrken
Tûtîler kumrular ötüp şakırken
Er-Rahmân sûresini okurken
Bizi ol dost Muhammed'den ayırma

Furkânı okuyup açdığı vaktin
"Şarâben tahûr"u içdiği vaktin
‘İzzet hicâbını geçdiği vaktin
Bizi güzel Muhammed'den ayırma

Ebû Bekir ‘Ömer ‘Osmân ‘Alî'nin
Burhânıdır anlar İslâm yolunun
Hürmetine Mevlâm cümle velînin
Bizi ol dost Muhammed'den ayırma

Enbiyâ evliyâ çıka köşküne
Mest olalar ‘anberine müşküne
İmâm Hüseyn'in kanı ‘aşkına
Bizi güzel Muhammed'den ayırma

Ümmî Sinân bunu söyler gümânsız
N’iderler cesedi içinde cânsız
Hûrî gılmân gerekmez bize ansız
Bizi ol dost Muhammed'den ayırma

Ey Hudâ lutfeylegil kahrından ey Hakk el-gıyâs
Her zamân u her sâ'at fâ'il-i mutlak el-gıyâs

Gün gibi âşikâresin 'âriflere 'ayne’l-yakîn
Ehl-i tugyânın özünde kahr-ı mülhak el-gıyâs

Bî-nişân u lâ-mekân sırrında pinhân olmayan
Bulmaya seyr-i ma'allâh sırrın el-hak el-gıyâs

Ehl-i 'aşka hâil olmaz 'âlem-i kevn ü mekân
Hoş 'azâbdır illâ 'aşkdan fâriğ olmak el-gıyâs

Bu Sinân Ümmî za'îfe irmesin hışmın senin
İtmesin hasret-i hicrân anı iğrâk el-gıyâs

Bize zâtın kemâlinden 'inâyet eyle yâ Rabbi
Habîbin Mustafâ hakkı hidâyet eyle yâ Rabbi

Ki bir 'âsî günâhkârem sana lâyık işim yokdur
Cemâlin nûru hakkıyçün hidâyet eyle yâ Rabbi

Bizim nâz u niyâzımız kabûl eyle ilâhî sen
Kemâlin hürmeti hakkı hidâyet eyle yâ Rabbi

Bu cân 'ısyâna gark oldu vefâsız dünyâ zevkinden
Kelâmın ma'nâsı hakkı hidâyet eyle yâ Rabbi

Vehâb'ın maksûdu senden hû zikrinin makâmıdır
Hayâtın nûru hakkıyçün hidâyet eyle yâ Rabbi

Ey 'âlemlerin şâhı bir nazar kılsan n'ola
Biz 'âsînin günâhı defterin silsen n'ola

Çok dürüşdüm dil evi mâsivâdan arınmaz
'Acabâ ey Pâdişâh lutf ile dolsan n'ola

Gerçi küstâhlıkdır dirsiz da'vet eylemek
Ey keremlerin kânı fazl ile gelsen n'ola

'Âciz kaldım n'eyleyem hâlim kime söyleyem
Yâ Rabbi sen merhamet leşkerin salsan n'ola

Cânım dellâlda gezer satmağa geldim bugün
Ey Mısr'ın şâhı Ken'ân Yûsuf'un alsan n'ola

Hâr içinde gül deyü âh iderdim dem-be-dem
Ben garîbce bübüle karşu bir gülsen n'ola

Sundum sana elimi ben yanıldım yolumu
Ey Çalabım dön bana tablını çalsan n'ola

Kuldan hatâlar gerek senden 'atâ yâ 'alîm
Bu erkân-ı neferi bendene bulsan n'ola

Gerçi 'ısyânım yüzü rahmetine oldu kap

İntikâmın Ahmed'in nûr ile delsen n'ola

Evvel bize bu cânı 'Azrâîl hod vermedi
Ey cânı veren gene sen kendin alsan n'ola

Bir gönül bir cânım var sen bana ver diyen çok
Ey cân ıssı sen alsan 'aceb sevilsen n'ola

Senin zâtın görmeği rencime şifâ derler
'Aceb görsem tanısam nikâbın alsan n'ola

Hûb cemâlin görmeğe ağlar ey şâhım senin
Ümmî Sinân'ın gözü yaşını silsen n'ola

Ey Hudâyâ ben za'îfe n'ola ihsân eylesen
Şol cemâlin vahdetin bu cânıma cân eylesen

Kaldı şunlar kim yolunda çâresiz bî-perr ü bâl
Seyyidin kurbu hakkı fazlını burhân eylesen

Yalınızam yarıcım yok senden âhar yâ Ganî
Lutfun ile yek nazar derdini dermân eylesen

Yâ Ganî naks olmayaydı rahmetinden zerrece
Derd-i 'aşkından bize bir zerre mihmân eylesen

İstemezdim 'izz ü câhı hayretin kılsa revân
Rûz u leylî gözlerimi yâş ile kân eylesen

Zulmet-i nefsin hicâbından beni eyle halâs
Berzah ilinde hemişe gül ü reyhân eylesen

Pertev-i nûrun tecellî kılsa ey Hakk bir kezin
Cân hümâsın Zelha-veş bu tende zindân eylesen

Seyr idüp sırran bekâ mülkin bu dil mürgü hezâr
Cânı bâşı terk idüp bu yola fermân eylesen

Ol şarâbın kırbasından eksilir mi ey sâkî
İçirüp ben miskine de mest ü hayrân eylesen

Mansûr'a sundun ezel bezminde vuslat şerbetin
Bin cânım olsa dirîğ olmaya kurbân eylesen

Niçe bir dem katre olup çağlayam ey pâdişâh
Ola kim dürler biteydi bahr-ı 'ummân eylesen

Çerçi oluban niçe bir sırça boncuklar satam
Hikmet ile kem metâ'ım la'l ü mercân eylesen

Bu Sinân Ümmî za'îfe kurbetin olsa karîb
Cân Yûsuf'un Mısr iline n'ola sultân eylesen

Ey cümle halkın maksûdu
Al gönlümü senden yana
Ey külli şeyin mevcûdu
Al gönlümü senden yana

Budur yüreğim yâresi
Gitmedi yüzüm kâresi
Ey bî-çâreler çâresi
Al gönlümü senden yana

Nefs elinden âvâreyim
Hırs elinden bî-çâreyim
Gayrı kime yalvarayım
Al gönlümü senden yana

Kurtar nefsin belâsından
Cân bu lutfu bula senden

N'ola ihsân ola senden
Al gönlümü senden yana

Elim sana irmekliğe
Gözüm seni görmekliğe
Tapuna yüz sürmekliğe
Al gönlümü senden yana

Nefsin meyine kanmasın
Firkat oduna yanmasın
Mâsivâya aldanmasın
Al gönlümü senden yana

Dâim sen ol dilde sözüm
Seni fikreylesin özüm
Gayrıya bakmasın gözüm
Al gönlümü senden yana

Mustafâ'nın minnetine
Murtazâ'nın himmetine
Şol birliğin hürmetine
Al gönlümü senden yana

Gözlerimi giryân eyle
Hem ciğerim biryân eyle
Esrârına hayrân eyle
Al gönlümü senden yana

Evliyâlar hürmetine
Enbiyâlar izzetine
Mukarrebler kurbetine
Al gönlümü senden yana

Aşkına yoldaş olmağa
Derdine dildaş olmağa
Sırrına hâldaş olmağa
Al gönlümü senden yana

Ey keremler kânı hâce
Sensin yücelerden yüce
Ayrılmasın bir zerrece
Al gönlümü senden yana

Ümmî Sinân der Yaradan
Götür perdeyi aradan
Kurtar beni bu yaradan
Al gönlümü senden yana

İlâhî dilerem senden
Bize lutf u ihsân eyle
İçir 'aşkın şarâbını
Bizi mest ü hayrân eyle

Al gitsin gafleti benden
Ref'-i hicâb eyle cândan
İki cihân sevgisinden
Soyup bizi 'uryân eyle

Yoldaş etme nâşî ile
Sana münkir kişi ile
Yakup 'aşk âteşi ile
Bağrımızı biryân eyle

Yoluma yoldaşlar eyle
Hâlime hâldaşlar eyle
İlâhî dervîşler eyle
Didârını seyrân eyle

Ben sakınmazam bu cânı
Tek bulsunlar bunlar seni
Var imdi Ümmî Sinân'ı
Yollarına kurbân eyle

Niyâzî Mısrî

Ey kudret ıssı pâdişâh lutfeyle açıver yolum
Bağlandı her yanım şehâ lütfeyle açıver yolum

Şol ism-i zâtın hakkıyçün cümle sıfatın hakkıyçün
'İzz u şânın hakkıyçün lutfeyle açıver yolum

Ol ism-i a'zam hakkıyçün ol nûr-ı ekrem hakkıyçün
Ol Fahr-i 'âlem hakkıyçün lütfeyle açıver yolum

Lutfunla ihsân eyledin vaslınla handân eyledin
Hicrinle hayrân eyledin lutfeyle açıver yolum

Saldın şikâre çün beni âdem olup bulam seni
Bağladı dünyâ-yı denî lutfeyle açıver yolum

Şaşırdı bizi nefs-i bed eyledi hep yolları sed
Ey lutfu çok senden meded lutfeyle açıver yolum

Bu cân yine vuslat diler sen şâh ile vahdet diler
Varmağa dil nusret diler lutfeyle açıver yolum

Her kanda kâmil görürüz bakup ana yeriniriz
Dönüp sana yalvarırız lutfeyle açıver yolum

Kulda n'ola yâ Rabbenâ kim sana doğru yol bula
Sensin kamu derde devâ lutfeyle açıver yolum

Zikrin enîs et bu dile erişe tâ dilden dile
Yol göstere ilden ile lutfeyle açıver yolum

N'itsün Niyâzî derdmend etmiş 'anâsır kayd ü bend
Bilmem ilâhî gayri fend lutfeyle açıver yolum

Ey Kerîm Allah ey Ganî Sultân
Derdliyiz senden umarız dermân
Lûtfuna had yok ihsâna pâyân
Derdliyiz senden umarız dermân

Gerçi kullarda ma'siyet çokdur
Rahmetin Mevlâm dahi artıkdır
Gayrıdan bize hiç meded yokdur
Derdliyiz senden umarız dermân

Gel demez isen biz günâhkâra
Bir adım kâdir mi ki yol vara
Çâre yok olmasa senden çâre
Derdliyiz senden umarız dermân

Şu dem ki senden bir hedâ geldi
Feyzi akdesden âşinâ geldi
Bir cefâsına bin safâ geldi
Derdliyiz senden umarız dermân

Bu Niyâzî çün zikrine düşdü
Dün ü gün gönlü fikrine düşdü
Zâtına eren şükrüne düşdü
Derdliyiz senden umarız dermân

Pâdişâhâ 'aşkını hem-hâne kıl
Mâsivâ-yı 'aşkına bî-gâne kıl

Zikr ü fikrinle beni pür-nûr edüp
Mest ü medhûş eyleyüp dîvâne kıl

Benliğimdir senden ayıran beni
Varlığım şehrini yık vîrâne kıl

Mürg-ı rûhun meylini kes gayrıdan
Şol cemâlin şem'ine pervâne kıl

Gönlümü mir'ât-ı vech-i zât edüp
Ol tecellîyle beni mestâne kıl

Cezbe-i feyzin şarâbın doldurup
Bu Niyâzî bendeni meyhâne kıl

Tecellî-i cemâle mazhar eyle
Efendim Hâlikım Rabbim İlâhım
Tarîk-ı vasla lutfun rehber eyle
Efendim Hâlıkım Rabbim İlâhım

Hüdâyâ yok nihâyet fazl u cûda
Giriftar eyleme zenb-i vücûda
Kerem kıl lâyık et bezm-i şuhûda
Efendim Hâlıkım Rabbim İlâhım

Füyûzât ile kalbim feyzyâb et
Mezâk-ı asfiyâda behreyâb et
Cemâlin keşf edüp ref'-i hicâb et
Efendim Hâlıkım Rabbim İlâhım

Bi-hakk-ı nûr-ı pâkin Fahr-i 'âlem
Bi-hubb-ı çâr-yâr-ı Zât-ı ekrem
Derûnum zikrin ile eyle hemdem
Efendim Hâlıkım Rabbim İlâhım

Cenâbından budur her dem niyâzı
Sivâdan pâk ola kalb-i Niyâzî
Ki sensin derdmendin çâre-sâzı
Efendim Hâlıkım Rabbim İlâhım

Yâ ilâhî sana senden el-'ıyâz
Sensin âhir cümlemize müste'âz

Derd senin dermân senindir şübhe yok
Derdli kullara yine sensin melâz

Cem' ü farkı eylegil meşhûdumuz
Cem'u'l-cem'inden bize ver iltizâz

Zevk-i küllî pâdişâhım ol dürür
Bize tevhîdin ola dâim me'âz

Bu Niyâzî bendeni etme garîb
Eyle gel tevhîd-i sırfda onu şâz

Sunullah Gaybî

Yâ ilâhî neylerisen et beni
Tek hemân benden gönül incinmesin
Bu kemâle lâyık et cân u teni
Tek hemân benden gönül incinmesin

Ne 'ibâdât ile mağrûr olayım
Ne ma'ârif ile mesrûr olayım
Matlabımdan cümle ma'zûr olayım
Tek hemân benden gönül incinmesin

Halk içinde olayım hâk-i siyâh
Gece gündüz edeyim tek âh u vâh
'İlmim erdi bundan ulu yok günâh
Tek hemân benden gönül incinmesin

Her tarafdan bâşıma yağsın belâ
Görmeyeyim 'ömrüm oldukça safâ
Çekeyim her bir günâha bin cezâ
Tek hemân benden gönül incinmesin

Olmasın âlemde bana feth-i bâb
Cevr ü mihnetden yürek olsun kebâb
Kâilim her ne kadar varsa azâb
Tek hemân benden gönül incinmesin

Yâ ilâhî ver bana hulk-i 'azîm
Kullarının kalbine olam mukîm
Râzıyam olsun bana mesken cahîm
Tek hemân benden gönül incinmesin

Yere göğe sığmayan Hallâk'a bak
Gönle sığmış anı kılmış durak
Her 'amelden olayım Gaybî ırak
Tek hemân benden gönül incinmesin

İsmâil Hakkı Bursevî

Bûy-i 'aşkından dile yâ Rabbi reyhân it nasíb
Bülbül-i câna gül-i handân-ı 'irfân it nasíb

Bir nefesden nefs-i 'Îsâ buldu çün feyz-i hayât
Mürdeyem Rûhu'l-Kuds'den nefha-i cân it nasîb

Hayliden sâhil-nişîn-i bahr-ı ümmîdem yeter
Bir tehî-destem bana da dürr ü mercân it nasîb

Sofra dildir mâide envâ'-ı esmâdır ana
Ni'met-i elvândan bu câna da hân it nasîb

Şeyh Hakkı câm-ı 'aşkıından cüvân olmak diler
Bezm-i lutfunda ana feyz-i firâvân it nasîb

Cemâlin nûrunu feyz it ilâhî
'İnâyet eyle sultânım 'inâyet
Çü sensin pâdişahlar pâdişahı
'İnâyet eyle sultânım 'inâyet

Esîr-i firkati âzâd eyle
Gam-ı hicrânı ref' it şâd eyle
Garîbi lutfun ile yâd eyle
'İnâyet eyle sultânım 'inâyet

Keremden cây-ı bî-câ kıl mekânım
Seninle âşinâ it cism ü cânım
'Iyân eyle bana sırr-ı nihânım
'İnâyet eyle sultânım 'inâyet

Yeter vâdî-i firkatde garîb it
Sana cezb eyle 'uşşâkı karîb it
İlâhî Hakkı'ya vaslın nasîb it
'İnâyet eyle sultânım 'inâyet

Ey cihan-ârâ
Hâlim nic'olur
Perverdigârım
Hâlim nic'olur

Defterim siyâh
Amelim günâh
İlâhım Allah
Hâlim nic'olur

Oldu bedenim
Beytü'l hazenim
Acabâ benim
Hâlim nic'olur

Enbiyâ anda
Evliyâ anda
Âlî dîvânda
Hâlim nic'olur

Tenim mihnetde
Dilim firkatde
Canım hasretde
Hâlim nic'olur

Tutmayan usûl
Bulur mu vusûl
Der Hakkı bu kul
Hâlim nic'olur

Ey pâdişâh-ı zü'l-kerem lutf eyle bu bîçâreye
Cûdun yanında katreyem feyz eyle bu âvâreye

Açdın 'inâyetden kapu didin bize "lâ taknatû"
Senden ümîd eyler kamu hiç kimse girmez âreye

'Âciz menem kudret senin 'âsî menem rahmet senin
Haste menem şerbet senin sen merhem ur bu yâreye

Yâ Rab be-dermân-ı Habîb 'aşkın dile eyle tabîb
Dir Hakkı takvâ kıl nasîb bu nefsimiz emmâreye

İlâhî beni eyle benden cüdâ
İdem yoluna cân u başı fedâ

Cemâlin kabzasında kıl cânımı
Celâlinden irgürme aslâ sadâ

Reh-i vaslının rehzeni çok durur
Sanadır recâ intihâ ibtidâ

Ne çâre bugün 'abd-i mahz olmağa
Nazar bula şehden meğer kim gedâ

Eğer fazlın olmazsa halka imâm
İlâhî kime ideler iktidâ

Hudâyâ bu Hakkı'yı irşâd kıl
Ola mesleği tâ tarîk-i hüdâ

Kahr elinden kime şekvâ idelim
Kerem ü lutfuna kaldık Mevlâ
Vâr iken sen bize kanda gidelim
Kerem ü lutfuna kaldık Mevlâ

Kârımız subh u mesâ oldu günâh
Hâlimiz bu günâh kıldı tebâh
Kapuna yüz süregeldik Allah
Kerem ü lutfuna kaldık Mevlâ

Soldu bâd-ı hevâ ile gülümüz
Kaldı hâmûş şöyle bülbülümüz
'Âciziz nesneye irmez elimiz
Kerem ü lutfuna kaldık Mevlâ

Bize bizden iki 'âlemde n'olur
Derde dermân olursa senden olur
Kapunu terk iden âhir yanılır
Kerem ü lutfuna kaldık Mevlâ

Esmese her nefesde bâd-ı bahâr
Kuruyup güller olur hem-çün hâr
Dir bu Hakkı-i fakîr-i nâçâr
Kerem ü lutfuna kaldık Mevlâ

Abdullah Bîçâre

Bizi nûr-ı Hudâ'ya lâyık eyle
Hidâyet it meded Allah Yâ Hâdî
Hüdâyî-veş yolunda sâdık eyle
Hidâyet it meded Allah Yâ Hâdî

Kemâl-i kudrete yok hadd u pâyân
Tükenmez virmek ile lutf u ihsân
Hudâyâ kullarındır cümle insân
Hidâyet it meded Allah Yâ Hâdî

İder isen bir kula fazl u rahmet
Zuhûr itmiş olur âsâr-ı kudret
Senindir cümleye lutf u 'inâyet
Hidâyet it meded Allah Yâ Hâdî

Gurûh-ı evliyâya lutf iden dost
Cemî'-i enbiyâya lutf iden dost
Habîbi Mustafâ'ya lutf iden dost
Hidâyet it meded Allah Yâ Hâdî

Kemâl-i kudretini iden ikrâr
İder mi feyzin bir vakit de inkâr
Umar Bîçâre senden fazlı her bâr
Hidâyet it meded Allah Yâ Hâdî

Cenâbından zuhûr etsin 'atâlar
Eyâ Vehhâb olan Sultân u Kâdir
Süreler dâimâ zevk u safâlar
Eyâ Vehhâb olan Sultân u Kâdir

Çü senden gayrı yokdur mülke mâlik
Murâdın kimden umsun iş bu sâlik
Mezâhir cümlesi yanında hâlik
Eyâ Vehhâb olan Sultân u Kâdir

'Atânın zerresi yeter cihâne
Gınânın vüs'ati gelmez beyâne
Çıkar ilme'l-yakînimiz 'ıyâne
Eyâ Vehhâb olan Sultân u Kâdir

Za'îf kullarının sensin mu'îni
Verirsin anlara dünyâ vü dîni
Müyesser eylegil hakka'l-yakîni
Eyâ Vehhâb olan Sultân u Kâdir

Kayır ahvâlini lutfet 'ibâdın
Alalar feyzini ism-i Cevâd'ın
Husûlü senden olur her murâdın
Eyâ Vehhâb olan Sultân u Kâdir

Veren sensin kamuya çün kemâli
Ederler rûz ü şeb senden suâli
Kulun Bîçâre'ye vergil visâli
Eyâ Vehhâb olan Sultân u Kâdir

Edüp 'uşşâkına ihsân-ı küllî
Tecellî eyle Sultânım tecellî
Bula her biri anınla tesellî
Tecellî eyle Sultânım tecellî

Geçir fazlınla ef'âl u sıfâtı
Unutsunlar cemî'-i kâinâtı
Müyesser eylegil envâr-ı zâtı
Tecellî eyle Sultânım tecellî

Şarâb-ı vahdeti anlar edüp nûş
Ola keyfi ile her biri serhôş
Kerem deryâsı etsin ltf ile cûş
Tecellî eyle Sultânım tecellî

Açup vahdet ile kesret hicâbın
Cemâlinden götür lutf et nikâbın
Göre cân gözü zâtın âfitâbın
Tecellî eyle Sultânım tecellî

Nekâyisden münezzeh zâtın içün
Dahi zerrâta 'ayn mir`atın içün
Kelâmın olan âyâtın içün
Tecellî eyle Sultânım tecellî

Kulun Bîçâre'ye göster cemâli
Budur ön son kamu işin meâli
Kerîmsin çün kabûl eyle du'âyı
Tecellî eyle Sultânım tecellî

Ey beni yokdan vâr eden
Her hâlim ıslâh et meded
Derdlilere tîmâr eden
Her hâlim ıslâh et meded

Ol denli nefs etdi zuhûr
Hep âşinâlar oldu dûr
'Afvın umarız ey Gafûr
Her hâlim ıslâh et meded

Nefsi hevâsından geçir
Cümle sivâlardan göçür
Vahdet şerâbından içir
Her hâlim ıslâh et meded

Şerî'at nûruna daldır
Tarîkat hâline kaldır
Hakîkat sırrını bildir
Her hâlim ıslâh et meded

Geldim kapuna pür hatâ
Umup cenâbından 'atâ
Bîçâreyem yâ Rabbenâ
Her hâlim ıslâh et meded

Ey pâdişâh-ı zü'l-'atâ 'afv eylegil noksânımız
Olduk çü derde mübtelâ sensin bizim dermânımız

Ahz eylegil 'adlin ile rahm eylegil fazlın ile
Şâd olalım vaslın ile vuslat olur her ânımız

Tevfîkini eyle refîk âsân ola iş bu tarîk
İhsânına eyle hakîk göç etmeden kârbânımız

Ey yeri göğü yaradan râzı olup Bîçâre'den
Kaldır hicâbı aradan kâmil ola iz'ânımız

Gelsin dedikde ol Hudâ Bîçâre'ye Hakk'dan yana
Rahmet ile etsin duâ bunda kalan yârânımız

Üsküdarlı Muhammed Nasûhî

Benim derdim yamân oldu
Derûnum pür-figân oldu
Figânım el-amân oldu
Tecellî eyle ey Rahmân

Eder 'aşkın dili yağma
Ne etsin 'âşık-ı şeydâ
Hemân vechin görem Mevlâ
Tecellî eyle ey Rahmân

Senin sende bulan erdir
Be-külli varlığın birdir
Serâ-perde cemâlindir
Tecellî eyle ey Rahmân

Nasûhî derd ile yanık
Cemâlin hüsnüne Vâmık
Anı kıl vaslına lâyık
Tecellî eyle ey Rahmân

İlâhî Azrâil cânım alınca
Cânını tîz veren kullardan eyle
Fenâ mülkden bekâ mülke göçünce
Îmân ile göçen kullardan eyle

İleteler beni kabre koyalar
Anda Münker Nekir cümle geleler
Rabbin Peygamberin kimdir diyeler
Âsân cevâb veren kullardan eyle

Âsân cevâb veremezse dilimiz
Anda katı müşkil olur hâlimiz
Sırât köprüsüne uğrar yolumuz
Sırâtı tîz geçen kullardan eyle

Sırâtı tîz geçen kullar kurtulur
Münâfıklar yüzü üzre sürünür
Her kişinin hayru şerri tartılır
Hayrı ağır gelen kullardan eyle

Mevlâ nazar kılsa bir kez kuluna
Aslâ tamu değmez anın kılına
Salını salını cennet yoluna
Evvel safa geçen kullardan eyle

Ey Nasûhî senin maksadın nedir
Her ne istersen ma'bûdun kâdir
İlâhî dilerem maksûdum oldur
Cemâlin gören kullardan eyle

Kerem kıl feth-i bâb et yâ ilâhî
Meded senden 'atâ senden ilâhî
Kemâlinden bizi kıl 'afv-hâhi
Meded senden 'atâ senden ilâhî

İlâhî âb-ı 'afvın edelim nûş
Kerem kıl "yâ men hû"yu edelim hûş
Cenâbından 'atâ-bahş u hatâ-pûş
Meded senden 'atâ senden ilâhî

Edüp tecrîd be-küllî mâsivâdan
Musaffâ kıl dili nûr-i likâdan
Keder gitsin safâ bulsun bekâdan
Meded senden 'atâ senden ilâhî

Giderüp fikr-i ağyârı safâ ver
Tecellîden bu kalbe sen ziyâ ver
Vücûdu mahv edüp rûha bekâ ver
Meded senden 'atâ senden ilâhî

Nasûhî bendeni sen kıl ferahnâk
Yakup hicrin oduna etme derd-nâk
Te'ayyüş eylesin vaslınla zevk-nâk
Meded senden 'atâ senden ilâhî

Visâlinle edüp i'zâz ü ikrâm
Tecellî et meded yâ Hayy u Kayyûm
Nikâbın ref' ile kıl bize in'âm
Tecellî et meded yâ Hayy u Kayyûm

Sivâ nârına yakma bizleri sen
Demâdem eyleyüp keşf-i cemâl sen
Eüp in'âm u ihsânı hemân sen
Tecellî et meded yâ Hayy u Kayyûm

Garîb etme dil-i 'uşşâkı bir dem
Cemâlin nûruna kıl anı akdem
Dil-i 'uşşâk ne etsin yâ Rabb bu dem
Tecellî et meded yâ Hayy u Kayyûm

Nasûhî derdin ile yandı yâ Rabb
Gözü giryân özü biryân oldu hep
Tesellî et ana yâ Rabb lâ-rayb
Tecellî et meded yâ Hayy u Kayyûm

Âdile Sultan

Dûr kılma mihr u 'aşk ile muhabbetden beni
Mâsivâdan lutf ile kurtar şu mihnetden beni

Bister-i gamda yatır vaslın ile handân kıl
Eyleyüp âgâh uyandır hâb-ı gafletden beni

Rü'yet-i dîdârın lütfen nasîb et ey güzel
Pâdişâhım kıl meded tard etme cennetden beni

Gonca-i hüsnün bırakdı cânıma geçdi firâk
Rahm kıl murg-ı dile kurtar bu firkatden beni

Nefs-i emmâre fesâda durmayıp da meyl eder
Nâra yak onu halâs et bu 'adâvetden beni

'Âdile kat'-ı ümmîd etme günahım çok diye
Eyle istigfâr me'yûs etme rahmetden beni

Ahmed Sûzî

Bugün bir hâle düş oldum ilâhî
Nedir bilmem 'aceb encâm kârı

Ki sensin 'âlimü's-sırr ve'l-hafiyyât
Sana ma'lûm hakîrin hasbihâli

Ne söylerse olur tahsîl-i hâsıl
'Aceb bu mu tecellîm bildir anı

Eğer bu ise sensin çün muhavvil
Ki sen bilirsin yine ahsen hâli

Zebân sûzed eğer gûyem în esrâr
Demezsem cân be sûzed çün nihâli

'Alîm'sin sen Kadîr ü kuvvet ıssı
Rahîm'sin hem Kerîm'sin kerem kânı

Ne işlersen umûrunda müsellem
Velî 'afv u mürüvvet ulu şânı

Ben oldum cümle ednâlardan ednâ
Ki sensin cümleden 'aliyyü'l-'âlî

Kulunken bir büyük bakmaz kusûra
Küçükden 'afv eder cümle olanı

Eğer etse tegallüb nefs ü şeytân
Ki etdirse büyük büyük günâhı

Senin hükmün olur gâlib kamuya
Ne dilersen ana işlersin anı

Velî vardır habîbinden beşâret
Buyurmuşdur hadîsinde beyânı

Kerîm oldur eğer 'ahd etse bir şey
Vefâ eder ki te'hîr etmez anı

Dahi Kâdir odur ki kudretinde
Olanı 'afv kılmakdır çü şânı

Buyurdun "yağfiru mâ dûne zâlik"
Dahi "lâ taknetû" va'adler 'ayânı

Bu mücrimlere hüccet ile burhân
Ki etmezler buna zann u gümânı

Senindir kul senindir hükm ü fermân
Hudâvendâ ki şâhlar pâdişâhı

Kapında 'abd-i 'âciz cümle mahlûk
Gerek şâh u gerek bây u gedâyı

Ne hâcet gayrıdan havf ü recâsı
Ki sensin Sûzî'nin püşt ü penâhı

Ey Efendim kudretindedir eşyâ
Güç değildir n'işlesen işle anı

Sen Kâdir ü Kayyûm Vâhid'sin neam
Gayrılar mağlûbundur heme âni

Kul senindir 'atâ senin billâh
Lutf senin 'atâ senin 'isyânı

Cürm ü kusûr kuldan olur her dem
Bahş u 'atâ hem Kerîm'in şânı

Gelmişem ben dergâhına 'âciz
Eyle kerem ey keremler kânı

Sâilâna efendisi ikrâm
Eylemekdir büyüklerin kârı

İstemek 'âdet değildir dervîşe
İstedikde verilmekdir kâmı

Sûzî-i miskîn bir 'aceb sâildir
Ya ölüp ya terk eder bu cânı

Gelmişem kapuna 'avn et yâ Mugîs
Durmuşam tapuna lutf et yâ Mugîs

Pes günah deryâsına oldum garîk
Sen halâs et hem hidâyet yâ Mugîs

Kul senindir kime minnet eylesin
Sanadır hep menn ü minnet yâ Mugîs

Her ne kılsan kudret-i destindedir
Lutf u kahır hem 'inâyet yâ Mugîs

Sen kerem kânısın ey Rabb-i Kerîm
'Afüv kıl eyle mürüvvet yâ Mugîs

Kullarındır cürm ü 'isyân ü hatâ
Çün senindir rahm u rahmet yâ Mugîs

Halk eden sen vâr eden sen her işi
Yoksa kulda var mı cür'et yâ Mugîs

Cür'eti hem kudreti veren kamu
Senden olur hep irâdet yâ Mugîs

Cüz'î küllî her ne vâr sensin mürîd
Zerresine var mı kudret yâ Mugîs

Hem dahi "lâ teknatû" emrin ile
Kullara kıldın beşâret yâ Mugîs

Ya nedir bunca va'îd 'âcizlere
Gel kerem kıl eyle hurmet yâ Mugîs

Kul hatâsına zâmin Mevlâ'sıdır
Kendinde yok zerre ruhsat yâ Mugîs

Çün senindir Sûzî'nin her bir işi
Dâim ana eyle rahmet yâ Mugîs

Gönül yollarını feth ide Fettâh
Hem 'irfân kapısın keşf ide Fettâh

Dolupdur mâsivâ dil hânesine
Ki zikr ü fikr ile mahv ide Fettâh

Zemâimle gönül pes perdelendi
Mekârimle bütün ref' ide Fettâh

Bu nefs-i şûma fırsat verme zinhâr
Hevâsın 'aşk ile kesr ide Fettâh

Seherlerde teveccüh eyle Hakk'a
Kamu müşkülleri feth ide Fettâh

Seherlerde murâkıb ol gönülden
Ki feyz ile tecellî ide Fettâh

Seherde sıdk ile olsa münâcât
Kabûl eder anı lutfuyla Fettâh

Yüzün yere sürüp yalvar Hudâ'ya
Ne istersen anı bahş ide Fettâh

Bu Sûzi mücrimin çokdur günâhı
'İnâyetle anı 'afv ide Fettâh

Erzurumlu İbrâhim Hakkı

İlâhî dilim ism-i zâtınla kıl
Bu cânı rüsûm-ı sıfatınla kıl

Ki ehl-i dü-âlemden olam berî
Ve cezbinle 'aşk u muhabbet eri

İlâhî bana 'aşkını kıl nasîb
Gamın ile bu haste câna tabîb

Ki cân bula sıhhat gönül dola nûr
İdem dilde her dem seninle huzûr

İlâhî on âfetden et tahliye
Dilim on güzel huyla kıl tahliye

Ki teşvîş-i her gamdan âzâd olam
Ve üns ü huzûrunla dilşâd olam

İlâhî bu gafletden uyar beni
Ve döndür dilim cümleden kıl ganî

Ki cândan sana teveccüh kılayım
Gönül âleminde seni bileyim

İlâhî beni şirkden kıl halâs
Ve tevhîd-i ef'âli câna menâs

Ki halkı koyup içeri gireyim
Gönül halvetinde sana ireyim

İlâhî hazerden beni kıl ırak
Makâm-ı tevekkülde ver hoş durak

Ki havf u kederden emîn olayım
Gönül kabesinde senin bulayım

İlâhî bu tedbirden kıl ba'îd
Beni eyle tefvîz birle sa'îd

Ki gamlar gidüp cân ola pür-sürûr
Gönül mescidinde bulam çok huzûr

İlâhî cezâ'dan dilim pâk sil
Anı sabr u hilminle tezyîn kıl

Ki bî-cevr ü ceng içeri gidelim
Gönül gülşeninde huzûr idelim
İlâhî beni kibirden eyle pâk
Ve züll ü hakâretle kıl misl-i hâk

Ki cân hâzı' ü hoş meveddet ola
Gönül hânesinde huzûrun bula

İlâhî taarruzla etme leîm
Beni emre teslîm eyle kıl selîm

Ki bî-itirâz içeri geleyim
Gönül mahfelinde murâd alayım

İlâhî sahtdan beni eyle dûr
Kazâya rızâ vere dil bî-nüfûr

Ki hoşnûd olup içeri gireyim
Gönül hücresinde sana ireyim

İlâhî izâfetden âzâd kıl
Beni fakr-ı küllî ile mu'tâd kıl

Ki fakr-ı hakîkîyi cânım bula
Gönül meclisinde seninle ola

İlâhî beni benden eyle cüdâ
Fenâ kıl seninle bekâ ver hüdâ

Ki vahdet meyiyle dolup kâm alam
Dalıp ol nefs bahrine hoş kalam

İlâhî bana halvet et işreti
Bu kesretde göster yemm-i vahdeti

Ki her şey o yemmden gelir dem-be-dem
Havâdisdir emvâc-ı bahr-ı kıdem

İlâhî teveccüh sana ver bana
Ve tevhîdini hem tevekkül sana

Ve tefvîz ü sabr ile züll ü rızâ
Ve teslîm-i Hakkı vü fakr u fenâ

Yâ ilâhî eyle zikrin kalbime fikr ü hayâl
Tâ bana vird-i lisân olsun müdâm ism-i celâl

Yâ ilâhî gark-ı bahr-ı ni'metin ilhâm kıl
Tâ sana hamd ü senâ olsun bana her dem makâl

Yâ ilâhî nûr-ıu tevhîdinle doldur gönlümü
Tâ ola hep mâsivâ çeşmimde emsâl-i zılâl

Yâ ilâhî nefsimi bildir bana kim kimdir ol
Tâ ki zâtın hem sıfatın bilmiş olam bî-zevâl

Yâ ilâhî ver bana öyle tevekkül zâtına
Tâ seninle gönlüm olsun bahr ile mevci misâl

Yâ ilâhî kıl bana tevfîk u tefvîz-i umûr
Tâ ki bî-tedbîr olam takdîre teslîm ola hâl

Yâ ilâhi gönlüme ver sabr u hoşluk der-belâ
Tâ rızâ birle kazâyı ede istikbâl bâl

Yâ ilâhî gönlüme göster celâlinle cemâl
Tâ ki kahrı lutfu bulup olam ehl-i kemâl

Yâ ilâhî öyle oldum olası kıl gönlümü
Tâ ne ki geldiyse senden hoş gele bî-kıyl ü kâl

Yâ ilâhî devlet-i fakr u fenâyı ver bana
Tâ ki çün Hakkî olam nûrunla bâkî bî-zevâl

Yâ vâsi'al mağfiret
Hâlime senden meded
Ya sâbıka'l merhamet
Hâlime senden meded

Kapuna geldim garîb
Maksûdum eyle nasîb
Ente semî'ul mucîb
Hâlime senden meded

Gayri kapu bilmezem
Sırrı 'ayân kılmazam
Kapundan ayrılmazam
Hâlime senden meded

Hakkı'yı reddeyleme
Yolunu seddeyleme
Lutfunu 'add eyleme
Hâlime senden meded

Ahmed Kuddûsî

Benim yok şuglüm ey Mevlâ
Sana yalvarmadan gayrı
İlâç bulamadım aslâ
Sana yalvarmadan gayrı

Kesel deryâsına daldım
Gemimi engine saldım
Necât olmadığın bildim
Sana yalvarmadan gayrı

Gönül ağyârı terk etmez
Sana ikbâl edüp gitmez
Ben anladım işim bitmez
Sana yalvarmadan gayrı

Beni bu nefs-i emmâre
Yolumdan kıldı âvâre
Düşündüm bulmadım çâre
Sana yalvarmadan gayrı

Günâhım gerçi gâyet çok
Velâkin rahmetin artuk
Elimde bir vesîlem yok
Sana yalvarmadan gayrı

Erüp maksûda gülmedim
Visale nâil olmadım
Bu derde çâre bulmadım
Sana yalvarmadan gayrı

Benim hâlimi kim bile
Ki rahm edüp kerem kıla
Çalışdım bulmadım hîle
Sana yalvarmadan gayrı

Hemân Kuddûsîyâ yalvar
De ya Settâr u yâ Gaffâr
Kapunda bulmadım bir kâr
Sana yalvarmadan gayrı

Ey rahmeti bol pâdişâh
Cürmüm ile geldim sana
Ben eyledim hadsiz günâh
Cürmüm ile geldim sana

Hadden tecâvüz eyledim
Deryâ-yı zenbi boyladım
Ma'lûm sana ki neyledim
Cürmüm ile geldim sana

Senden utanmayup hemân
Ettim hatâ gizli ayân
Urma yüzüme el-emân
Cürmüm ile geldim sana

Aslım çü bi katre menî
Halk eyledin andan beni
Aslım denî fer'im denî
Cürmüm ile geldim sana

Hiç sana kulluk etmedim
Rah-ı rızâna gitmedim
Hem buyruğunu tutmadım
Cürmüm ile geldim sana

Adın senin Gaffâr iken
Ayb örtücü Settâr iken
Kime gidem sen vâr iken
Cürmüm ile geldim sana

Gerçi kesel fısk u fücûr
Ayb-ı-zelel çok hem kusûr
Lâkin senin adın Gafûr
Cürmüm ile geldim sana

Zenbim ile doldu cihân
Sana ayân zâhir nihân
Ey lutfu bî-had Müste'ân
Cürmüm ile geldim sana

Bin kerre bin ol pâdişâh
Etsem dahî böyle günâh
Lâ-taknetû yeter penâh
Cürmüm ile geldim sana

İsyânda Kuddûsî şedîd
Kullukda bir battal pelîd
Der kesmeyip senden ümîd
Cürmüm ile geldim sana

Bize lutf et Latîfâ hürmetine ol habíbin sen
Belâlar gün-be-gün artup gider her bir cihetlerden

Kazandık destimiz ile velâkin rahmetin boldur
Kelâmında buyurdun râhimînin erhamiyem ben

Dahi "lâ taknatû min rahmetillâh" dedin bize
Recâyı kesmemek aslâ bize evlâ dahi ahsen

Günâh dermânı istiğfâr demiş dostun hadîsinde
Gece gündüz anı biz kılmışız hoş vird-i müstahsen

Diler senden kulun Kuddûsî miskîn koca yalvarup
Ana hem cümle îmân ehline rahm et de "lâ tahzen"

Ey Cevâd u Ferd ü Vehhâb sâilem geldim sana
Et habîbin hürmetine 'aşkını ihsân bana

İstemem câh-ı riyâset dâr-ı dünyâda dahi
Dâr-ı 'ukbâda kusûr u hûr ile zevk u safâ

Derd-i 'aşkın tatlıdır bâl u şekerden 'âşıka
Ver bana lutf et o derdi kim kamu derde devâ

Merhamet eyler bana halk-ı cihân pîrdir deyu
Râhimînin erhamisin sen de rahm et ey Hudâ

Senden özge her ne gelse gönlüme verir keder
Sâlim et cümle kederden gel buyur gir sen ana

Eyle meşgûl zikrine dâim bana hem ol habîb
Kalmasın gönlümde hergiz iltifât-ı mâsivâ

Cümle halk mesrûr olurlar türlü ni'metler ile
Eyle Kuddûsî'yi mesrûr 'aşkın ile dâimâ

Bugün bildim suçumu ey Hudâ estağfîrullah
Katı çok işledim cürm ü hatâ estağfîrullah

Uyuban nefs ü şeytâna günâh bahrine daldım
Ki düşmanlara etdim iktidâ estağfirullah

Evâmir tutmadım hergiz menâhî işledim çok
Ki senden etmeyüb havf u hayâ estağfirullah

'Ukûbet vermeyüp dünyâda setr etdin beni sen
Sığındım ey Ganî Settâr sana estağfirullah

Senin gaffârlığını bilirem kesmem recâmı
Bilüp cürmümü geldim kapuna estağfirullah

Elimden hem lisânımdan halâik oldı bîzâr
İşim gücüm idi cevr ü cefâ estağfirullah

Düşüp gaflet kesel deryâsına etdim batâlet
'İbâdetde eder idim riyâ estağfirullah

Unutdum mevti hem dûzah 'azâbın işledim zenb
Mecâzî 'aşka olup mübtelâ estağfırullah

Bugün bildim ki istiğfârdan a'zam bir emân yok
Derim dâim hemân subh u mesâ estağfırullah

Erişdi altmış üç yaşına Kuddûsî kulun çün
Diler gitmek bugün senden yana estağfırullah

Biz günahkâr kulları sen mağfiret et yâ Gafûr
Çün sana gufrân yaraşır bizlere cürm ü kusûr

Bir takım mücrimleriniz biz velâkin dâimâ
Eyleyüp tevhîd seni zikrinle buluruz huzûr

Zenbimiz etdi ise hadden tecâvüz pes bizim
Rahmetin deryâsının bir katresi anları yur

Etmişiz îmân sana hem dâimâ zikr ederiz
Bizi ihrâk edemez girsek cahîme dahi kor

Nûr-ı tevhîd nûr-ı îmân nûr-ı 'aşk u ma'rifet
Birleşüp itfâ ederler nâr-ı dûzah mahv olur

Gece gündüz tövbe istiğfâr durur hem kârımız
Der bu Kuddûsî bizi sen rahmetinden etme dûr

Ey Hudâ men kapuna ihsâna geldim el-gıyâs
Bir fakîrem sen Ganî sultâna geldim el-gıyâs

Çok kabâhat yok 'ibâdet yoldan azdım nideyim
Mağfiret deryâsı bol gufrâna geldim el-gıyâs

Gerçi mislim yok-durur 'isyânda ben bir sâilem
Sen Cevâd u Kâdir ü Kayyûm'a geldim el-gıyâs

Nefs ü şehvet 'aşk-ı hûbâna düşürdüler beni
Her cihetden derdliyem dermâna geldim el-gıyâs

'Âr u nâmûs havf u haşyet koymadı 'aşk-ı mecâz
Bir günahkâr kulunam sen hâna geldim el-gıyâs

Okudum esmâ-yı hüsnâ içre Gaffâr ismini
Kesmezem ümmîdi sen Hannân'a geldim el-gıyâs

Yok bu Kuddûsî gibi 'âlemde bir gümrâh deyüp
İ'tirâf-ı cürm-ile dîvâne geldim el-gıyâs

Ey hâlık-ı arz u semâ sen rahm u 'avn eyle bana
Olup bugün haste koca geldim niyâz içün sana

Cismin 'alîl kalbim hazîn dâim işim âh û enîn
Sensin bana ancak mu'în ol dest-gîrim ey Hudâ

Nefsim ise 'ısyân ider her dem virir bana keder
Kârı hemîn tuğyân u şer sana iderem iştikâ

Oldur kılan müznib beni dahi ider gâfil denî
Ey rahmeti evsa' ganî pes eylerem rahmet recâ

Sensin gafûr dahi rahîm sensin raûf rahmân halîm
Sensin hafîz sensin kerîm hıfz it beni sen dâimâ

Sensin hidâyet eyleyen sensin himâyet eyleyen
Bize meveddet eyleyen hem nusret eyle sen bana

Kuddûsî'yi setr eyle hem iki cihânda virme gam
Çekdirme hiç zahmet elem itsün sana hamd ü senâ

Fenâyî Mehmed Efendi

Bize fazlınla yâ Rab eyle rahmet
Resûlün hürmetine ver muhabbet

Geçir bâlimizi resm-i sivâdan
Koma iki cihânda gayra rağbet

Bir avuç hâk iken eyledin insân
Müyesser kıl yine zâtına vuslat

'Ubûr ide bu kesretden dil ü cân
Göre her şeyde tâ ki sırr-ı vahdet

Vücûdum ḳatresin 'ummâna irgür
Muhît ola o bahr-i bÎ-nihâyet

Dü 'âlemde visâlin eyle i'tâ
Kemâline ire itmâm-ı ni'met

Vücûdun zerresin mahv it Fenâyî
Ola zâhir ki tâ şems-i hakîkat

Budur senden recâ ey Rabb-i Ekber
Kemâlâtına şânım ola mazhar

Okuyam noktadan 'ilm-i ledünni
Kitâb-ı hüsnünü dil ide ezber

Ezel nakkâş-ı kudret levh-i dilde
Muhabbet nakşını kılmış musavver

Bu ilde vü ol ilde evvel âhir
Visâlin zevkini eyle müyesser

Nedir sâdır olan bir kabza hâkden
Yed-i kudretdedir ekber ü asgar

İki 'âlem kuyûdundan halâs it
Ola nûrunla cism ü cân münevver

Fakîr ü müstemendindir Fenâyî
Şühûd-ı nûr-ı zâtın kıl mukadder

Erişdir feyz-i fazlını fuâde
Visâlin bâbını eyle küşâde

Kitâb-ı hüsnünü yaz levh-i câne
Edelim harfsiz savtsız ifâde

Kemâl-i cûduna yok hadd ü pâyân
Umarız cûdun ola fevkalâde

Sırât-ı müstakîme kıl hidâyet
Yolumuz ere tâ râh-ı reşâde

Münezzeh gerçi şânın şeş cihetden
Görünür yine nûrun cümle câde

Gönül mir`âtını eyle mücellâ
Ola meşhûd ne var arz u semâde

Fenâyî bendeni geçir fenâdan
'Atâ kıl zâtını yevm-i bekâde

Dü 'âlem hubbunu hakkeyle dilden
Fenâyî kulunu irgür murâda

Ey Kâdir-i mutlak Hudâ kuldan hatâ senden 'atâ
Dâim işin cûd u sehâ kuldan hatâ senden 'atâ

Müznib olana yâ Rahîm göster sırât-ı müstakîm
Kalmayalım şöyle sakîm kuldan hatâ senden 'atâ

Bu 'abd-i 'akîm yâ İlâh lutfuna uş kıldım penâh
Fazlını eyle cilvegâh kuldan hatâ senden 'atâ

Nefsim ider yüz bin günah 'ömründe kılmaz bir gün âh
Afv et suçum ey Pâdişâh bizden hatâ senden 'atâ

Ortak olup şeytân u nefs olur hevâya pür-heves
Lutf et sivâdan bizi kes kuldan hatâ senden 'atâ

Yok sana lâyık bir 'amel her dem işim cürm ü zelel
Ahvâlime verme halel kuldan hatâ senden 'atâ

Cümle vücûd-ı mümkinât senden alır feyz-i hayât
Vergil Fenâyî'ye sebât bizden hatâ senden 'atâ

Ey lutf u cûd ıssı Hudâ eyle bize fazl ü kerem
Nûrunla vir kalbe zıyâ eyle bize lutf u kerem

Yolunda kıl fazlın refîk âsân ola tâ ki tarîk
Kıl bahr-i vaslına garîk eyle bize lutf u kerem

Ref' ola vechinden nikâb kalmaya arada hicâb
Kıl lutf u cûduñ bî-hisâb eyle bize lutf u kerem

Cümle vücûd-ı mümkinât meclâ-yı esmâ vü sıfat
Pejmürde dil bulsun hayât eyle bize lutf u kerem

Maksûd-ı emr-i kün-fe-kân zâtın durur zâhir nihân
Her zerrede nûrun 'ayân eyle bize lutf u kerem

Cûdun ile bulduk vücûd vir yine hakkânî şühûd
İre kemâle fazl u cûd eyle bize lutf u kerem

Yâ Rabbenâ yâ Rabbenâ eyle Fenâyî'ye 'atâ
Gitsin nazardan mâsivâ eyle bize lutf u kerem

Firkatin oduna yakma kulların
Lutf u ihsân ıssı Sultânım meded
Açıver anlara vuslat yolların
Lutf u ihsân ıssı Sultânım meded

Koma yâ Rab bizliğimiz bizden al
Tut elimiz bizi senden yana sal
Sana ma'lûmdur Efendi cümle hâl
Lutf u ihsân ıssı Sultânım meded

'Afvın ile cürmümü mağfûr kıl
Bu dil-i vîrânımız ma'mûr kıl
Rü'yetinle dâimâ mesrûr kıl
Lutf u ihsân ıssı Sultânım meded

Feyz-i zâtından bula cânlar 'atâ
Dîdeden eyleme vechin ihtifâ
Gûş-ı câna ere lutfundan nidâ
Lutf u ihsân ıssı Sultânım meded

Gülşen-i vahdete irgür bülbülü
Dâim istişmâm ede bûy-ı gülü
Gark ola esrârına cân u dili
Lutf u ihsân ıssı Sultânım meded

Uçmadan bâğ-ı fenâdan 'andelîb
Vuslatın gülzârını eyle nasîb
Dâr-ı gurbetde bizi etme garîb
Lutf u ihsân ıssı Sultânım meded

Göreler her zerrede nûrun 'ayân
Ereler kasr-ı kemâle 'âşıkân
Eyle lutfunu Fenâyî'ye her ân
'Afv u gufrân ıssı Sultânım meded

Müştak Baba

Eyle Yâ Rabbi dilim sû-i 'amelden mahfûz
Havf u endîşe ü evham u halelden mahfûz

'İllet-i gâibe-i tûtî-tab'ı nazmım
Eyle hamyaze-i eskâm u 'ilelden mahfûz

Rûz u şeb kuvvet-i tâ'atın ile kıl muhkem
Eyle Yâ Rabbi tenim za'f-ı keselden mahfûz

Sâha-i sînem edüp matla'-ı subh-ı sâdık
Kıl mürâyâ-yı dilim reng-i hıyelden mahfûz

Târ-ı endîşe-i şevk-i dil-i Müştâkânem
Ola tâ keşmekeş-i tûl-i emelden mahfûz

Aydî Baba

Yâ ilâhî rahmetin bâbın küşâd et kıl 'ayân
Bakma 'âsî kullarız isyânımız elden nihân
Oldu Settâru'l-'uyûb ismin senin biz 'âsiyân
Eyledik cürm ü hatâlar bî-nihâyet her zamân
Lîk Gaffâru'z-zünûb adın penâh etdik her ân
Eyleme rüsvâ eyâ Gâfir cihân ender cihân
Âlimü's-sırru'l-hafiyyâtsın hafîsin bî-mekân
Sen azîmü'ş-şân bu müznib kulların za'fı beyân
Rabbi "lâ tahmil 'aleynâ ısran" ey âlî-şân
"Lâ tüâhiznâ in nesînâ ev ahta'nâ" hemân
Yandı firkat nârına bu cism ü cân Allah amân
Hasretinle dembedem büryân gönülden el-amân

Halk edüp elhamdülillah bizi Rabbü'l-'âlemîn
Ma'rifet tahsîl içün koydu bu zindâna rehîn
Yâ Rahîm Rahmân adınla doldu çün ki her zemîn
Ruhsatın Yâ Melik ızhâr eyledin tâ yevmü'd-dîn
Gaflet ehline bu esfelden de va'din esfelîn
Eyle tevfîkin refîk "iyyâke na'büdü nesta'în"
"İhdinâ" Yâ Rabb "sırata'l-müstakîm" en-nâdimîn
Nâil-i in'âm-ı bî-pâyânın olsun sâlimîn
Kılma "mağdûbi 'aleyhim"den "vele'd-dâllîn" hemîn
Zâtına vâsıl kıl âmîn yâ mücîbe's-sâilîn
Yandı firkat nârına bu cism ü cân Allah amân
Hasretinle dembedem büryân gönülden el-amân

Cinni insân ile kıldın 'âbidîn ü 'âbidât
Kadri âlî inse hâs etdin ve cinni sâfilât
Hil'at-i "innâ aradnâ" ile "kerremnâ" berât
Hâmil-i haml-i emânet birle kâim beyyinât
"Küntü kenz"in gencini fâş etmeğe "ve'l-mürselât"
Nefs-i bed-hû câhil üzre eyledin "fe'l-mülkiyât"
Ülfet-i cebriyyenin çün hâsılı "fe'l-mûriyât"
Yandı beyninde emânet hamline "fe'l-âsıfât"
Lîk cân içre anı hıfz etdiği çün "sâbihât"
Yakdı ateş çün o cânı yakdı ey "fe'l-fârikât"

Yandı firkat nârına bu cism ü cân Allah amân
Hasretinle dembedem büryân gönülden el-amân

İsmim ey Allahım oldu çün ki Rahmâni'r-Rahîm
Yâ Ehad gâyet Samed'sin lem-yelid yûled Kadîm
Olmadı küfvün eyâ Hallâk u Rezzâk u 'Alîm
Sen keremler kânısın bizler gedâyız Yâ Kerîm
Biz za'îf kullar hatâsın mu'terif kemter leîm
Dönmüşüz dergâhına estağfirullahe'l-azîm
Setr edüp 'ısyânımız göster sırâta'l-müstakîm
Cürmümüz hem 'afvedüp zikrinle dâim kıl mukîm
Nefsimiz şûm eyleyüp hem istedik hulk-i 'azîm
Ey amân bilmez figân duymaz meded kılmaz rakîm
Yandı firkat nârına bu cism ü cân Allah amân
Hasretinle dembedem büryân gönülden el-amân

Yâ Müfettih hayrı feth et küfl-i zindân olma gel
Âh u efgân eyledikçe şâd u handân olma gel
Bî-vefâ resmin tutup bed-nâm u nâkâm olma gel
Kıl terahhum mur senindir çün Süleymân olma gel
'Âşıka bir seng-dil bî-rahm u bî-cân olma gel
Va'delerle aldayup mânend-i sıbyân olma gel
Hulf-i va'd etmem dedin yer yer perîşân olma gel
Cevr ü zulmü çok kılup sonra peşîmân olma gel
Haddi yok kibrinle dâim kisr-i fermân olma gel
Gel edek Aydî Ayânî gayri pünhân olma gel
Yandı firkat nârına bu cism ü cân Allah amân
Hasretinle dembedem büryân gönülden el-amân

Kıldı beni nefsim esîr kurtar beni yâ Rabbenâ
Oldu vücûdumda emîr kurtar beni yâ Rabbenâ

Tûl-i emelden geçmedi arzu ilinden göçmedi
Acı vü tatlı seçmedi kurtar beni yâ Rabbenâ

Aldı dilim kibr ü gadab kalkar fesâda bî-sebeb

Yetmez mi bu sevdâ 'aceb kurtar beni yâ Rabbenâ

Şehvet ile memlû cesed mesken tutar dilde hased
Cürmüme yokdur hadd ü 'add kurtar beni yâ Rabbenâ

Hırs u hevâdan dönmedi 'aşk ateşinde yanmadı
Hubb-i sivâdan kanmadı kurtar beni yâ Rabbenâ

Komaz gidem doğru yola şeytân ile nefsim bile
Sen kıl hidâyet her kula kurtar beni yâ Rabbenâ

Aydî za'îfin hâcetin reddetme ey Hayy ü Metîn
Terk eylesin bu 'âdetin kurtar beni yâ Rabbenâ

Neccarzâde Rızâ Efendi

İlâhî tahtgâh-ı dilde sensin pâdişâh ancak
Vücûd iklîmine cünd-i hayâlindir sipâh ancak

Uyup nefs-i hevâya yolda kaldım destgîrim yok
Nesîm-i feyz-i cûdundur bana hâdî-i râh ancak

Hebâ oldu riyâ vü 'ucb ile a'mâlim ü ef'âlim
Benim zühd ü 'ibâdet sandığım cürm ü günâh ancak

Mecâlim yok rehâyâb olmağa a'dâ-yı kesretden
Der-i devlet-medârındır bana püşt ü penâh ancak

Ağardı subh-i kâzib gibi mûyum hâb-ı gafletde
Ne 'ilmim var ne a'mâlim hemân rûy-i siyâh ancak

Rızâ'nın zikr ü fikri bâb-ı lutfunda kerem kânı
Demâdem dilde eyvallah u serde külâh ancak

Bakma 'ısyânıma ey 'afv idici 'ısyânım
Kalma eksikliğime mağfiret it noksânım
Ben günahkâr-ı hatâ-pîşe siyeh-rû kul kim
Sen kerem kânı vefâ ma'denisin sultânım

Beni yoldan çıkarup dâ'iye-i fikr-i fuzûl
Hâsılı nefse uyup cürm işe oldum meşgûl
Yüz sürüp hazrete geldim umarım hüsn-i kabûl
Sen kerem kânı vefâ ma'denisin sultânım

İbn-i Neccâr'ı kemâlâtiyle mesrûr eyle
Hâne-i kalbini yap lutf ile ma'mûr eyle
Pertev-i nûr-i şühûdun ile pür-nûr eyle
Sen kerem kânı vefâ ma'denisin sultânım

Rabbenâ meydân-ı gafletde zebûn etme beni
Geştgîr-i nefs elinde sernigûn etme beni

Râh-ı istiğnâda zâd-ı re'fetin eyle kerem
Bâr-bürd-i imtinân-ı merd-i dûn etme beni

Kûşe-i 'uzletde tevfîkin refîk eyle bana
Çârsû-yi gamda bî-sabr u sükûn etme beni

Kıl müdâvâ-yı şifâ-bahşâ-yı ihsânın 'atâ
'İllet-i 'ısyânda haste-derûn etme beni

'Ukde-i "hakka'l-yakîn"i eyleyüp hall ü beyân
Kayd-bend-i rişte-i şekk ü zunûn etme beni

'İlm-i sırrından haberdâr et Rızâ bîçâreyi
Mübtelâ-yı mebhas-i "kâne yekûn" etme beni

Safâ-yı vaktimi yâ Rab eyle kederden emîn
Tarîk-i havf u recâda hatardan eyle emîn

Sıfât-ı cûduna ârâyiş eyledin zâtım
Sıfât-ı cûdunu yavuz nazardan eyle emîn

Nesîm-i feyzini kıl bahr ü berrde hem-râhım
Hevâ-yı mühlike-i bahr ü berrden eyle emîn

Bu yolda hâle muvâfık refîk ihsân et
Karîn-i bî-haber ü bî-basardan eyle emîn

Ticâret-i seferim nakd-i kîse-i Hızr et
Kemâl-i sûdumu nakz u zarardan eyle emîn

Ser-i niyâzımı bâzâr-ı gamda etme gîrân
Suda'-i keşmekeş-i nef' u dârrdan eyle emîn

Sıyânet et gülümü bâğbân-ı gafletden
Nihâl-i goncemi mekr-i beşerden eyle emîn

Derûn-i 'illet-i gamdan masûn edüp yâ Rab
Vücûd-i gâile-i derd-i serden eyle emîn

'Ulüvv-i kadr ile fer verdin İbn-i Neccâr'a
Binâ-yı kadrini dest-i kaderden eyle emîn

Alvarlı Efe Hâce Muhammed Lutfî

Biz ümmet-i Muhammed'e
Merhamet kıl yâ Rabbenâ
Bahş eyle Zât-ı Ahmed'e
Merhamet kıl yâ Rabbenâ

Nûr-i dîdârın 'âşıkı
Muhammed'dir müşâvıkı
Enbiyâların fâıkı
Merhamet kıl yâ Rabbenâ

Sensin Kerîm sensin Rahîm
Sensin Kadîm sensin Hakîm
Sensin 'Alîm sensin Halîm
Merhamet kıl yâ Rabbenâ

Nâm-ı Muhammed bizdedir
Envâr-i îmân yüzdedir
Ezkâr-i tevhîd sözdedir
Merhamet kıl yâ Rabbenâ

'Ummân-ı rahmet Ahmed'dir
Kerem kânı Muhammed'dir
Rahîm'in şânı rahmetdir
Merhamet kıl yâ Rabbenâ

Tevhîdin tasdîki dilde
Îmân ile İslâm elde
Nûr-i hidâyet gönülde
Merhamet kıl yâ Rabbenâ

Ey Hâlık-ı her dü-serâ
Muhammed'dir hayru'l-verâ
Cemâlindir 'âlem-ârâ
Merhamet kıl yâ Rabbenâ

Vücûdumuz pârelense
Her bir a'zâ yârelense
Rûh bedende hârelense
Merhamet kıl yâ Rabbenâ

Her pâremiz tevhîd eder
Her a'zâmız tasdîk eder
Yok şerîkin tahkîk eder
Merhamet kıl yâ Rabbenâ

'Isyânımız haddin geçdi
İşimiz rahmete düşdü
Mürg-i devlet serden uçdu
Merhamet kıl yâ Rabbenâ

Ey Kerîm ü Perverdigâr
Keremin günden âşikâr
Lutfî söyler leyl ü nehâr
Merhamet kıl yâ Rabbenâ

Bu dârı benim bâşıma dâr eyleme yâ Rabb
Ağyâr elemin gönlüme bâr eyleme yâ Rabb

Kurtar kerem et pâdişehim kayd-ı sivâdan
Âzâd olayım kârımı zâr eyleme yâ Rabb

Dilbeste olam rişte-i zülf-i ser-i yâre
Hicrân dağına sâkin-i gâr eyleme yâ Rabb

Gülşen-i gönülde açıla verd-i muhabbet
Cân bülbülünü terk-i diyâr eyleme yâ Rabb

Dil oldu ümîdperver-i ikrâmı o yârin
Cânân gözüne bahtımı hâr eyleme yâ Rabb

Kenz-i keremin ki vâr iken Lutfî-i zâre
Ağyâr gözüne rûy-i gubâr eyleme yâ Rabb

Ey Kerîm kerem kıl merhamet buyur
Ol ism-i Gaffâr'a bağışla bizi
Yâ Rab muhabbetin kalblere duyur
Ahmed-i Muhtâr'a bağışla bizi

Sevgili Habîb'in sevgili yârı
Yolunda sarf etdi o kadar vârı
Dünyâda seyr etdi o nûr dîdârı
Sıddîk-ı Ekber'e bağışla bizi

Hakk yolunda cânın fedâ eyleyen
Hakkı hak bilerek hakkı söyleyen
Bahr-i 'adâlete dalup boylayan
Hazret-i Ömer'e bağışla bizi

Nûr-i Kur`ân ile münevver olan
Feyz-i 'irfân ile müzeyyen olan
Nûr-i Osmân gibi mübeyyen olan
Hidâyet-pervere bağışla bizi

Bahr-i şecâ'atde dürr-i hidâyet
Kemâl-i velâyet buldu nihâyet
Meddâh olsa Hassân etmez kifâyet
Hayder-i Kerrâr'a bağışla bizi

Hasen-i Müctebâ nûr-i hüdâdır
Hüseyn-i Kerbelâ şâh-ı hecâdır
Zeyne'l-'âbidîn'se dârü'ş-şifâdır
Sultân-ı ebrâra bağışla bizi

Şeyhu'l-meşâyihdir Pîr-i Geylânî
Câmiu'l-kemâlât Hakk'ın ihsânı

Şeb-i Mi'râc Muhammed'in kurbânı
Ol zât-ı kerîme bağışla bizi

Lutfî kurbân olsun bunlara her ân
Bu ümmete sâhib gönder bu zamân
Mazlûmlar ederler amân el-amân
Esrâr-ı tevhîde bağışla bizi

Ümmet-i Muhammed olan efrâda
Ey keremler kânı merhamet buyur
Hızır ile İlyâs'ı gönder imdâda
Ey keremler kânı merhamet buyur

Muhammed hurmeti emân ver bize
Kâmil îmân ile zemân ver bize
Cennet-i a'lâda mekân ver bize
Ey keremler kânı merhamet buyur

Ümmet-i Muhammed oldu perîşân
Eşrâfı mahvoldu kalmadı zî-şân
Ey Vâhid-i mutlak sensin kerem-şân
Ey keremler kânı merhamet buyur

Ey Hâlik-ı 'âlem amân el-amân
Senden özge yokdur bize bir gümân
Yâ Rab bize göster bir dârü'l-emân
Ey keremler kânı merhamet buyur

Muhammed hurmeti reddetme bizi
Dergâh-ı rahmetden seddetme bizi
Ağyâr zümresinden 'addetme bizi
Ey keremler kânı merhamet buyur

Habîbindir senin Ahmed-i Muhtâr
Server-i enbiyâ zâtında dildâr

Sen bizi 'afveyle amân yâ Gaffâr
Ey keremler kânı merhamet buyur

Bi-hurmeti yâ Rab nûr-ı Peygamber
Enbiyâ evliyâ cümleye rehber
Yâr-ı gârı güzel Sıddîk-ı Ekber
Ey keremler kânı merhamet buyur

Enbiyâ evliyâ hurmeti yâ Rab
Etkıyâ asfiyâ hurmeti yâ Rab
Şürefâ 'urefâ hurmeti yâ Rab
Ey keremler kânı merhamet buyur

Bi-hakkı yâ Rabbi zât-ı 'izzetin
Esrârı yâ Rabbi 'ilm-i hikmetin
Bi-hakkı yâ Rabbi şân-ı kudretin
Ey keremler kânı merhamet buyur

Lutfî bugün yâ Râb 'abd-i zelîldir
Muhtâc-ı merhamet gözü 'alîldir
Sebkat-i rahmetin elde delîldir
Ey keremler kânı merhamet buyur

Kerem kânı Perverdigâr
Keremin günden âşikâr
Kullar söyler leyl ü nehâr
N'olur yâ Rab n'olur yâ Rab

Balaların bağrı yandı
Ciğerler kana boyandı
Sızıltı arşa dayandı
N'olur yâ Rab n'olur yâ Rab

Var mı bir dergâh ki gidek
Bâbında ilticâ idek

Sana yalvarmayak n'idek
N'olur yâ Rab n 'olur yâ Rab

Muhammed hürmeti yâ Rab
Peygamber kıymeti yâ Rab
Evliyâ hürmeti yâ Rab
N'olur yâ Rab n'olur yâ Rab

Senden özge Rezzâk mı var
Ya Kerîm ü Hallâk mı var
Hâşâ gayrı bir Hakk mı var
N'olur yâ Rab n'olur yâ Rab

Evliyâullaha server
Hürmet-i Sıddîk-ı Ekber
Yâr-i gâr-ı hak peygamber
N'olur yâ Rab n'olur yâ Rab

Âdem u Havvâ hürmeti
İbrâhîm Halîl himmeti
Sen kıl bize merhameti
N'olur yâ Rab n'olur yâ Rab

Nûr-i cemâlin hakkıyçün
İzz ü celâlin hakkıyçün
Amme nevâlin hakkıyçün
N'olur yâ Rab n'olur yâ Rab

Gökden yağdır yerden bitir
Gâib hazînenden yetir
Sen görünmezinden yetir
N'olur yâ Rab n'olur yâ Rab

Kullar derdli sızlar bugün
Gaffâr'ını gözler bugün
Yerlerdedir yüzler bugün
N'olur yâ Rab n'olur yâ Rab

Balalar nân içün ağlar
Analar ciğerin dağlar
Ölüm ister nice sağlar
N'olur yâ Rab n'olur yâ Rab

Lutfî sûzişli nâz eyle
Değerli bir niyâz eyle
Yâ Rab kulların şâz eyle
N'olur yâ Rab n'olur yâ Rab

Abdurrahmân Sâmî Saruhânî

Cismimle her 'ısyânıma estağfirullahe'l-'azîm
Rûhumla her noksânıma estağfirullahe'l-'azîm

'Aklımla her hatarâtıma fikrimle her lahazâtıma
Gaflet-güzâr niyyâtıma estağfirullahe'l-'azîm

Zâhirde her a'mâlime bâtında şer a'mâlime
'Aks-i rızâ ahvâlime estağfirullahe'l-'azîm

Kasd ü 'azm ile ya hatâ 'ucb ü tekebbürle riyâ
Ettiğime bî-intihâ estağfirullahe'l-'azîm

Kullukda her taksîrime Hakk'dan uzak tedbîrime
Isrâr ile tekrîrime estağfirullahe'l-'azîm

Gerek sagâir asgara gerek kebâir ekbere
Her dem derim binden bire estağfirullahe'l-'azîm

Selb eyleyen nûr-i cemâl celb eyleyen kahr u celâl
'Isyânıma ey zü'l-kemâl estağfirullahe'l-'azîm

Isrâf olan ânâtıma zulmet-medâr hâlâtıma
Her sâ'at ü evkâtıma estağfirullahe'l-'azîm

Mevtimde kabrimde 'azâb haşrımda neşrimde 'ıkâb
Îcâb eden cürmüme hep estağfirullâhe'l-'azîm

İmkân ile takyîdime mâni' olan tecrîdime
Noksân olan tevhîdime estağfirullahe'l-'azîm

Ettimse yâ Rabbe'l-'ıbâd şânında sû-i i'tikâd
Her dem edindim i'tiyâd estağfirullahe'l-'azîm

'Ukbâda bâdî-i 'itâb müstevcib-i tard ü 'azâb
Cümle günâha bî-hisâb estağfirullahe'l-'azîm

'Ammâ ceneytü bi'l-hevâ tübtü nasûhan sâdikâ
Fağfirlenâ yâ rabbenâ estağfirullahe'l-'azîm

Gizli gerekse âşikâr kasdî gerek bî-ihtiyâr
Her cürme bî-hadd ü şümâr estağfirullahe'l-'azîm
Settâr'ıma îkân ile Gaffâr'ıma îmân ile
Tevbe edüp bin cân ile estağfirullahe'l-'azîm

Zenb ü hatâya mâilem cürmümü bir bir kâilem
'Afvını yâ Rab sâilem estağfirullahe'l-'azîm

Sâmî kulun 'afv-i günâh senden diler ey pâdişâh
Tâiblere sensin penâh estağfirullahe'l-'azîm

*****

Ol müste'ân Rabbi'r-Rahîm Allah Mu'în Allah Kerîm
Mevlâmız Allahu Azîm Allah Mu'în Allah Kerîm

Ol pâdişâh-ı bî-zevâl ol zü'l-Celâli ve'l-Kemâl
Elbet bırakmaz pâyimâl Allah Mu'în Allah Kerîm

Derd ehline dermânı çok muhtâclara ihsânı çok
Âsîlere gufrânı çok Allah Mu'în Allah Kerîm

Şânı güzel nûru güzel nehyi güzel emri güzel
Lutfu güzel kahrı güzel Allah Mu'în Allah Kerîm

Kâh kuluna izzet verir kâh hüzn ile mihnet verir
Hicrân u kâh vuslat verir Allah Mu'în Allah Kerîm

Zâlimlerin Deyyân'ıdır mün'imlerin Mennân'ıdır
Râhimlerin Rahmân'ıdır Allah Mu'în Allah Kerîm

'Âlem mutî' te'sîrine hikmet ile tedbîrine
Muhtâc anın takdîrine Allah Mu'în Allah Kerîm

Her lahzada lutfu müdâm in'âmını eyler tamâm
Ancak O'dur Rabbü'l-enâm Allah Mu'în Allah Kerîm

Sabr eyleyen mihnetlere şükr eyleyen ni'metlere
Vâsıl olur rahmetlere Allah Mu'în Allah Kerîm

Eyle tahammül Sâmiyâ Hakk'a tevekkül dâimâ
Her dü cihân Kâfî Hudâ Allah Mu'în Allah Kerîm

Hazret-i Aşkî

Aşkınla yandım
Elhamdülillah
Hep seni andım
Elhamdülillah

Meydân benimdir
Aşkın dînimdir
Gönlüm senindir
Elhamdülillah

Aşkımı bildin
İhsânlar kıldın
Göz yaşım sildin
Elhamdülillah

Aşkın gönlümde
Virdin dilimde
Fermân elimde
Elhamdülillah

Aşkımla derde
Düşdüm her yerde
Sıyrıldı perde
Elhamdülillah

Dosta kul oldum
Aşka yol buldum
Bilmezem n'oldum
Elhamdülillah

Cân kuşu pazar
Tellâlda gezer
Berâtım yazar
Elhamdülillah

Girdim devrâne
Vardım seyrâne
Oldum dîvâne
Elhamdülillah

Dostum Muhammed
Çeksem de zahmet
Erişir rahmet
Elhamdülillah

Aşkî'nin cânı
Oldu cânânı
Buldu dermânı
Elhamdülillah

Derd ü gamdan âzâd et
Benim güzel Allahım
Mahzûn kalbimi şâd et
Benim güzel Allahım

Emrü nehyin tutmadım
Doğru yola gitmedim
Ne günâhlar etmedim
Benim güzel Allahım

Sensin ancak penâhım
Göklere çıkar âhım
Affet benim günâhım
Benim güzel Allahım

Lutfun çokdur bilirim
Ni'metlerin görürüm
Allah deyip yürürüm
Benim güzel Allahım

Isyânım çokdur benim
Yanıyor kalb ü tenim
Affedersin emînim
Benim güzel Allahım

Suçla karardı yüzüm
Dünyâyı görmez gözüm
Affeyle budur sözüm
Benim güzel Allahım

Aşkî huzûra geldi
Zulmetden nûra geldi
Gamdan sürûra geldi
Benim güzel Allahım

Yâ ilâhî sana açtım elimi
Bu firkatle bükme benim belimi
Kolaylaştır dosta giden yolumu
Arşı tutan meleklerin aşkına

Firâk ile görmez oldu gözlerim
Anlaşılmaz oldu gayrı sözlerim
Ben sabr ile vuslat demin özlerim
Sen kavuştur Cebrâil'in aşkına

Reddetmezsin hâşâ sana geleni
Ağlatmazsın bu derd ile güleni
Mahrûm koymaz şâd edersin bileni
Gel buluştur Mikâil'in aşkına

Bitsin artık bu ayrılık bu çile
Revâ mıdır düşsün ehl-i aşk dile
Nimetini verdin kâfire bile
Var ulaştır İsrâfil'in aşkına

Aşkî der ki penâhımsın ilâhî
Dü cihânda felâhımsın ilâhî
Sen Rabbimsin Allahımsın ilâhî
Olgunlaştır Azrâil'in aşkına

El açanlar mahrûm kalmaz
Kerem eyle Kerîm Allah
Sığınanlar mahzûn olmaz
Rahmeyle ey Rahîm Allah

Hâlim ayân günâhkârım
Cürm ü hatâ oldu kârım
Bağışlar elbet hünkârım
Affeyle ey Halîm Allah

Zâtındadır bütün kemâl
Hüküm senin yâ zel-celâl
Kıl tecellî göster cemâl
Lutfeyle ey Hakîm Allah

Kul dayanmaz gazâbına
Sabredemez azâbına
Dehâlet eyler bâbına
Bahşeyle ey Alîm Allah

Aşkî kulun boynun büker
Huzûrunda yaşlar döker
Dergehine gözün diker
Vasleyle ey Azîm Allah

Merci'-i hakîkî sensin ilâhî
Kulunu nâmerde muhtâc eyleme
Ni'metin hâlıkı sensin ilâhî
Kulunu nâmerde muhtâc eyleme

Kanâ'at tâcını başıma giydir
Gönlümü istiğnâ tahtına değdir
Kapında kul olmak şâhlıkdan yeğdir
Kulunu nâmerde muhtâc eyleme

Kendine kul eyle Resûl'e ümmet
Dü cihan lutfunla bulalım himmet
Kalmasın arada minnet ü zimmet
Kulunu nâmerde muhtâc eyleme

Zâlimler önünde diz çökmeyelim
Kâfire yalvarıp bel bükmeyelim
Bir lokma uğrunda dil dökmeyelim
Kulunu nâmerde muhtâc eyleme

Nâmus u hayâdan sıyırma bizi
Harâmla mekrûhla doyurma bizi
İlâhî rızândan ayırma bizi
Kulunu nâmerde muhtâc eyleme

Hiç kimse kabrine kefensiz gitmez
Beşikden mezara ihtiyâc bitmez
Bir lokma bir hırka neyime yetmez
Kulunu nâmerde muhtâc eyleme

Giymişim eynime dervîş abâsı
Neyleyim sırmalı süslü libâsı
Def' eyle kalbimden bu iltibâsı
Kulunu nâmerde muhtâc eyleme

Tevekkül bâbında kulluk ganîmet
Kul olan gayrıya eder mi minnet
Senindir ilâhî senindir ni'met
Kulunu nâmerde muhtâc eyleme

Aşkî'yi lutfunla eyledin âbâd
Mal verdin nâm verdin hem iki evlâd
Âhir-i ömründe kıl ona imdâd
Kulunu nâmerde muhtâc eyleme

El-Meded

Affet isyânım benim hâlim yamân Allahım
Ref' et nisyânım benim meded amân Allahım

Defterim doldu siyâh amelim tekmil günâh
Sensin kuluna penâh meded amân Allahım

Affına güvenirim kapında dilenirim
Kovsan yine gelirim meded amân Allahım

Ben bir yüzü karayım sana nasıl varayım
Ya kime yalvarayım meded amân Allahım

Ömrümü ettim heder mücrimim hâlim beter
Bana kulum de yeter meded amân Allahım

Ümmet et Habîb'ine gönüller tabîbine
Rahmeyle garîbine meded amân Allahım

"Lâ taknatû" buyurdun rahmetinle doyurdun
Kullarına duyurdun meded amân Allahım

Aşkî'yi âzâd eyle cemâlinle şâd eyle
Kulum diye yâd eyle meded amân Allahım

Efendi Hazretleri, bu nutk-i şerîfinde kendisini kötüleyerek aslında bizlere tenbîhâtda bulunuyorlar. Bu tarzda nasîhat etmek, büyük mürşidlerde gördüğümüz zarîf ve ârifâne bir irşâd usûlüdür. Bu gibi nutukların diğer bir hikmeti de şudur ki, insan ma'nen ne kadar yükselirse kendisini o kadar aşağıda görür. Bir insanın ilmi ne kadar artarsa kendisini o derece câhil gördüğü gibi. Diğer bir hikmeti de "hasenâtü'l-ebrâr seyyiâtü'l-mukarrabîn" hakîkatinde gizlidir.